

Kansanääni

Mielipidelehti työn, toimeentulon, rauhan ja kansanvallan puolesta

Nro 1/14, helmikuu 2014-huhtikuu 2014, 13. vuosikerta, irtonumero 1,7 €

Voittoja leikattava kuntapalvelujen hyväksi

Sopimus - shoppailua ja muuta mukavaa s. 4
Leningradin vapautus ja taistelu Ukrainasta s. 12-13
Luennointia ja urheiludiplomatiaa Pjongjangissa s. 15
Nuoriso koolla Ecuadorissa s. 20

Valtiovallan tuella palvelujen alasajo ja leikkaukset ovat muodostuneet kapitalisteille voittoja ja kilpailukykyä lisääväksi tekijäksi. Sitä osoittavat hallituksen sote- ja kuntapolitiikka. Helsingin tapaan kaikki kunnat leikkaavat palvelujaan. Tavoitteemme on saada tähän täyskäännös.

Sivut 2,3,5 ja 9

EU-vaalit: yhteistyöhön muutoksen puolesta

Jo edellisissä EU-vaaleissa katsoimme uusliberalismin kaatamisen onnistuvan vain laajan työkansaa edustavan yhteisrintaman avulla. Markkinaehtoiselle kovalle kapitalismille on esitettävä poliittinen vaihtoehto. Se on tulonjaon muutos pääoman kustannuksella perusturvan hyväksi. Leikkausten sijaan julkisia palveluja ja sinne työpaikkoja. "Hyvinvointivaltion puolesta - Ei EU:lle" on alku kehittää tätä yhteistyötä.

Katso sivut 6 ja 20

Ukrainan kriisi uusliberalismin seurausta

Uusliberalismi näyttää "kyntensä" tänään Ukrainassa. Sosialismin hajoamisen jälkeen siellä kehittyi nopeasti eliitti (oligarkit), jotka keskittivät haltuunsa kansan omaisuuden. Tällä hetkellä Ukrainan oligarkit Venäjän oligarkkien ja euroeliitin kanssa taistelevat alueen pääomien hallinnasta, markkinoista ja vallasta. Sen kärjistyneenä seurauksena autonrenkaat palavat ja ihmisiä kuolee. Ääriryhmien vaikutus lisääntyy.

Katso artikkeli Sivu 17

Sivut 2-3

- Loppu leikkauspolitiikalle
- Myös kapitalistien on maksettava
- Kuntalakiuudistus
- Blondi Kokkolasta

Sivut 4-5

- Sopimus - shoppailua
- Kipuraja häämöttää
- Sote-soppa kiehuu
- Duunarin ventti

Sivut 6-7

- Voitoissa hurja kasvu
- EU-vaaleissa yhteistyöhön
- Pääoma 2000-luvulla

Sivut 8-9

- "Inkku" 90 v. ja Matti 60 v.
- Kyykyttämisen loputtava
- Asukastaloja uhataan
- Supistuksia liikenteeseen

Sivut 10-11

- Kataisen verouudistus
- EU:n työttömyyspolitiikasta
- Näytelmä Kuusisesta
- "Liian monet meistä"
- Vaiettu totuus

Sivut 12-13

- Leningradin vapautus, taistelu Ukrainasta.

Sivut 14-15

- Kansankapitalismiako vai laillistettua varkautta
- Urheiludiplomatiaa Pjongjangissa
- Beirutin teurastaja

Sivut 16-17

- Unohtamisen suhteellisuudesta
- Sotshin häväistyskampanja
- Ukrainalainen Euromaidan

Sivut 18-19

- Kansan ääni kuuluu
- Työkansan ilmoituksia

Sivu 20

- Nuoriso koolla Ecuadorissa
- Solidaarisuutta Venezuelalle
- Hyvinvointivaltion puolesta
- Ei EU:lle

Kaikkien maiden proletaarit-liittykää yhteen!

K

kansanääni

Päätoimittaja:

Tommi Lievemaa, PL 780, 00101 Helsinki

0407330466

Helsinki 25.2.2014

Loppu leikkauspolitiikalle – kohti demokraattista muutosta

Poliittista keskustelua käydään Suomessa tällä hetkellä lähes yksinomaan säästöistä ja leikkauksista; milloin, miten ja kuinka paljon pitää leikata. Hallitus on vaalien lähestyessä hieman top-puutellut pahinta leikkausintoaan. Se on ilmoittanut, että säästöjä voidaan tarvittaessa jakaa useammalle vuodelle eteenpäin. Tämän ei pidä antaa hämätä, sillä säästötavoitteista ei olla tinki-mässä senttiäkään.

Sen sijaan halutaan – demokratiaa syvästi halveksuen – sitoa val-miiksi jo seuraavienkin hallitusten kädet. Ilmeisesti oletetaan, ettei kan-salaisten mielialoihin ja politiikan suuntaan ole luvassa muutoksia. Kan-salaisia hämätään luomalla valheellista mielikuvaa, jonka mukaan sääs-töpolitiikka on lähinnä teknistä hallinnointia, ei ideologista politiikkaa. Todellisuudessa leikkauspolitiikka edustaa uusliberalistisen kapita-lismin ideologiaa, joka on kiveen hakattuna EU:n perussopimuksissa. Säästökeskustelulle on ominaista, että sitä käydään yksinomaan kapi-talismin asettamissa ahtaissa raameissa. Suurpääomaa ei vaadita tilil-le ahneudesta ja yhteiskunnan varallisuuden rohmuamisesta. Kapita-listeja sen sijaan hellitään jatkuvilla veronkevennyksillä ”kestävyysva-jeesta” huolimatta.

Virallisesta ideologiasta poikkeavat näkemykset pääsevät harvoin valtavirran julkisuuteen sananvapaudellaan ylpeile-vässä Suomessa. Poikkeuksena ovat henkilöt, joilla on riittävää kan-sainvälistä painoarvoa, jotta heidät voitaisiin vaieta kuoliaiksi. Esi-merkkinä käy yhdysvaltalainen taloustieteen nobelisti Paul Krug-man. Krugman on arvostellut jyrkästi Kataisen hallituksen leikkaus-politiikkaa ja vedonnut pohjoismaisen hyvinvointimallin puolesta. Suomessa Krugmanin puheisiin on suhtauduttu olankohautuk-sella. Uusliberalistisen ideologian puhtauteen ei haluta särö-jä. Kuten Kimmo Sasi totesi: ”Suomen ja Saksan linja vastuulli-sesta kansallisesta politiikasta on oikea” (HS 13.2.). Kokoomuk-sen mukaan EU-jäsenyys tuo Suomeen ”vaurautta ja uutta työtä”. Vastuullinen EU-politiikka on todellisuudessa kokoomuksen mielikuvitusmaailman ulkopuolella merkinnyt tuhansien työpaikkojen menetyk-siä, pahenevaa nuorisotyöttömyyttä, syrjäytymistä, köyhyyden ja eriar-voisuuden lisääntymistä, tuloerojen kasvua, julkisten palveluiden näi-vettymistä sekä maaseudun kurjistumista. Vain täydellisen kyyninen ih-minen voi väittää EU:n tuovan Suomeen ”vaurautta ja uutta työtä”.

STP vaatii radikaalia muutosta nykyiseen kovaan, uusliberalis-tiseen politiikkaan. EU-vaaliohjelmassamme todetaan: ”Tavoitteemme on yhteiskuntapolitiikan muutos, joka tekee oikeutta tavalliselle kansalle. On toteutettava tulonjaon muutos pääomatulojen ja suurituloisten kus-tannuksella työtulojen ja perusturvan hyväksi. Leikkausten ja yksityistä-misen sijaan tulee kehittää julkisia palveluja ja luoda sinne työpaikkoja”. Näemme, että nyt on viimeinen hetki ryhtyä vakavaan yhteis-työhön yhteisrintaman kokoamiseksi nykyistä politiikkaa vas-taan ja demokraattisen kehityksen puolesta. Aloite yhteiskunnas-a on jo liian kauan kauan ollut oikeistolla ja elinkeinoelämällä. Näiden ajama politiikka ei vastaa kansan enemmistön etua eikä tahtoa. STP osallistuu EU-parlamenttivaaleihin yhteisellä listalla SKP:n kanssa. Tavoitteenamme on entisestään voimistaa uusliberalismin vastaisen ja demokraattista muutosta ajavan yhteisrintaman kehittämistä EU-va-alien jälkeen.

Toimituksen pääkirjoitus:

Tommi Lievemaa

Tilaan

K

kansanäänen

Lehti ilmestyy 6 kertaa vuodessa. Vuosikerran hinta on 15 €.

☐

Olen maksanut tilaushinnan 15 €

☐

Maksettu tilille Op FI08 5541 1420 0279 66

☐

Lehti laskuttaa

Sukunimi

Etnimi

Lähiosoite

Postinumero ja -paikka

Tilaus os. Kansan ääni PL 780, 00101 Helsinki

Tilaus sähköpostilla: tilaukset.kansanaani@gmail.com

Tilausohje: Jos tilaat Kansan äänen ainoastaan maksamalla tilaus-maksun pankkitilille FI08 5541 1420 0279 66, laita viesti-osaan eh-dottomasti osoitteesi. Ilman osoitetta emme voi lähettää lehtä si-nulle. Osoitteen voit ilmoittaa myös ilmoittamalla sen sähköpos-tilla tilaukset.kansanaani@gmail.com.

Suurkapitalistien maksettava osuutensa hyvinvointivalttiosta

Meille uskotellaan päivittäin, että Suomi elää yli varojensa. Sano-taan, että tarvitaan rakenteellisia uudistuksia toisin sanoen julki-sen sektorin supistamista. Väitetään, että hyvinvointivaltio on ei enää ole varaa; tarvitaan miljardien leikkauksia. Suurkapitalistien etujärjestö Elinkeinoelämän keskusliitto (EK), pankkien analyyti-kot ja porvaripoliitikot toittavat kaikki samaa tarinaa. Myös edus-kunnan vasemmistopuolueet ja Perussuomalaiset ovat enemmän tai vähemmän samoilla linjoilla.

Keskustelua käydään lähinnä leik-kausten ajoituksesta. Viime aikoina on hallituksen ja EK:n taholta esitet-ty ”myönnytyksiä”, joiden mukaan kolmen miljardin euron sopeu-tukset voitaisiin jakaa useammalle vuodelle. Kyse on kansaa kosiske-levasta hämäyksestä; julkisen sek-torin raju karsinta on joka tapauk-sessa suunnitteilla. Tuleville vuosille hajautetut leikkaukset sitovat tule-vankin hallituksen kädet. Näin hal-vennetaan demokratiaa ja pyritään torjumaan vaihtoehtoisen politii-kan mahdollisuuksia.

Julkiseen keskusteluun ei juuri mahdu vaihtoehtoisia näkemyk-siä. Väitettä ”hyvinvointivaltioon ei enää ole varaa” ei yleensä kyseenal-aisteta. Lähinnä keskustellaan siitä, pitäisikö kansaa piinata uusilla ver-onkorotuksilla vai julkisten meno-jen leikkauksilla. Viime aikoina on vaadittu muun muassa EK:n, Kes-kuskauppakamarin, kokoomuspo-liittikkojen sekä Helsingin Sanomien suulla, että hallituksen olisi luovut-tava ns. 50-50-jaosta, eli puolet ver-onkorotuksista, puolet menojen leik-kauksia. Näiden tahojen mukaan uudet veronkorotukset eivät tule enää kyseeseen, koska verotus on kuulemma jo nykyisellään saavutta-nut ylärajansa. On siis keskityttävä menojen leikkaamiseen ja ”raken-teellisiin uudistuksiin”.

Krugman tuomitsee hallituksen leikkauspolitiikan

Taloustieteen nobelisti Paul Krug-man on jyrkästi eri linjalla Kataisen hallituksen kanssa leikkauspolitiikan järjestyksestä. Krugmanin mu-kaan nykyisessä tilanteessa ei ole mitään järkeä kiristää ruuvia yhä tiukemmalle. ”Suomi on tehnyt to-della kovaa kiristyspolitiikka ilman minkäänlaista painetta markkinoil-ta. Poliitikot ovat olleet todella vas-tuuttomia”, sivalsi Krugman halli-tusta Uuden Suomen haastattelus-sa Tukholmassa. ”Tehkää mitä ta-hansa, mutta älkää ainakaan kiris-täkö enempää. Älkää enää pahen-tako tilannetta entisestään”, vetosi Krugman hallitukseen.

Krugmanin mukaan tilanne oli-si helpompi, jos Suomi ei olisi mu-kana euroalueessa. ”Silloin teillä olisi mahdollisuus tehdä omaa ra-hapolitiikkaa. Nyt sitä ei ole”, Krug-man painotti. Hän muistutti myös, että Suomi on Pohjoismaiden jou-kossa ainutlaatuinen talous, koska maa on muista Pohjoismaista poi-keten mukana eurossa. Suomalais-et ”asiantuntijat” luonnollisesti kii-reen vilkkaa tyrmäsivät talousno-belistin näkemykset euron haital-lisuudesta maamme taloudelle.

Suurkapitalistit vapaa-matkustajina

Keskustelua Suomen ja maailman taloudesta käydään usein ikään kuin laput silmillä, sokeina ja tiedot-tomina maailmassa vallitsevasta to-

dellisuudesta. Monikansalliset suur-yritykset ja maailman rikkaimmat ihmiset ovat näet siirtäneet viimei-sen parinkymmenen vuoden aika-na tulojaan kiihtyvällä tahdilla sää-telyn ja verottajan ulottumattomiin. Pelkästään EU:n alueella verotuloja menetetään arviolta 1000 miljardia vuodessa suuryritysten verosuun-nittelun ja veronkierron takia. Tax Justice Network -järjestö on arvioi-nut, että maailman rikkaimmat ih-miset ovat sijoittaneet veropara-tiiseihin 11,5 tuhannen miljardin edestä omaisuutta. OECD:n alueel-la tästä summasta keskimääräisellä veroasteella jää saamatta 255 mil-jardin dollarin verotulot.

Veroparatiiseja ovat alueet tai valtiot, joissa on matala tai olema-ton veroaste, alhainen sääteley sekä usein myös tiukka pankkisalaisuus tai muita salassapitokäytäntöjä. Tut-kija Raymond W. Baker on arvioinut, että kehitysmaista lähtee vuosittain 500-800 miljardin edestä laittomia rahansiirtoja, joista pääosa päätyy veroparatiiseihin (Wikipedia). On hyvä muistaa tässä yhteydessä, että kaikesta maailmankaupasta n. 60 prosenttia on suuryhtiöiden sisäisiä siirtoja, tyypillisesti juuri esimerkik-si siirtoja kehitysmaista bulvaani-yhtiöiden kautta veroparatiiseihin.

Hätkähdyttävä tieto kapi-talistisen maailmanjärjestyksen raakuudesta saatiin tammikuus-sa, kun Sveitsin Davosissa valmis-tauduttiin maailman talouselii-tin perinteiseen kokoontumiseen: Kansainvälisen hyväntekeväisyys-järjestö Oxfamin raportin mukaan maailman 85 rikkainta ihmistä omistaa enemmän kuin 3,5 miljar-dia köyhintä yhteensä. Oxfam suo-sittelee lisäämään markkinoiden sääntelyä, veronkiertoa vastustavia toimia ja verotuksen progressiivisu-utta. Oxfam huomauttaa, että vero-tus on monin paikoin regressiivistä: Mitä enemmän tienaa, sitä pienem-män osuuden tuloistaan joutuu maksamaan veroja.

Suomen ”korkeaa verotasoa” kauhistelevat vaikenevat tietoisesti

pääomatulojen verrattain kevyestä verotuksesta. Tosiasia on, että jos maassamme verotettaisiin pääo-matuloja edes EU:n keskitasoa vas-taavasti, koituisi siitä lisätuloja val-tiolle 4-5 miljardia vuodessa. On vai-kea ymmärtää puheita kestävyys-vajeesta, kun yhteisöveroa alennet-tiin hallituksen päätöksellä – halli-tuksen ”vasemmistopuolueiden” hyväksynnällä - 24,5 prosentista 20 prosenttiin.

Suomen lisättävä yhteis-työtä Venäjän kanssa

Suomi luopui EU-jäsenyyden myötä omasta, itsenäisestä Venäjän-poliitiikastaan. Tämä on ollut paha virhe; passiivisuus Venäjä-suhteissa on va-hingoittanut ja vahingoittaa maam-me taloutta. Myös ulko- ja turvalli-suuspolitiikan kannalta omat, aktii-viset suhteet Venäjään ovat perin-teisesti olleet maallemme hyödyksi.

Lappeenrannan teknillisen yli-opiston professori Pekka Sutela to-teaa Vieraskynä-kirjoituksessaan Helsingin Sanomissa (10.2.): ”Yk-si valteistamme on Venäjä. Maan tuonti kasvoi useita vuosia tavat-toman nopeasti, jopa 30 prosent-tia vuodessa. Suomessa sijaitsevi-en yritysten osuus Venäjän markki-noista kuitenkin supistui. Venäjän tuleva kasvu on paljon hitaampaa. Meillä on entistä vähemmän varaa markkinaosuuden laskuun. On yritettävä paljon kovemmin”.

Maamme ulkopoliittinen sidon-naisuus EU:hun haittaa hyvien Venäjä-suhteiden kehittämistä. EU:n tuki Ukrainan ”oppositiolle” kiristää EU:n ja Venäjän välejä, mikä luonnollisesti heijastuu myös Suo-meen. Maassamme vallitseva ylei-nen Venäjä-kammo haittaa niin ikään hyviä naapuruussuhteita. Suomen tulisi nähdä Venäjä valta-vana mahdollisuutena ja rikkaute-na, ei peikkona.

Tommi Lievemaa kirjoittaja on STP:n ehdokas EU-parlamenttivaaleissa

EI LEIKATA !!

-MITÄ SINÄ NOILLA SAKSILLA AIOT ???

PERUSPALVELUT JA TOIVINTULOJA

-VÄHÄN LEIKATA !!!

Yhteistyö voimaksi STP

Keskeinen osa uusliberalismia ovat peruspalveluihin kohdistu-vat leikkaukset. Siksi STP:n vaaliohjelmassa sanotaan: ”On to-teutettava tulonjaon muutos pääomatulojen ja suurituloisten kustannuksella työtulojen ja perusturvan hyväksi. Pääomien viennin ja globaalin keinottelun asemesta yritysten voittoja tu-lee ohjata kansallisen tason sijoituksiin ja investointeihin. Leik-kausten ja yksityistämisen sijaan tulee kehittää julkisia palve-luja ja luoda sinne työpaikkoja.”

Kuntalakiuudistus – tie yksityistämiseen

Matti Laitinen on STP:n ehdokas ”Hyvinvointivaltion puolesta- Ei EU:lle”- listalla

Tämän hankkeen todellisenä päämääränä on kuitenkin ensisijais-
taa yksityisomistukseen perustuva
kuntasektorin liiketoiminta ja tois-
sijaistaa yhteiskunnalliseen omis-
tukseen perustuva palvelutuotan-
to. Hallituksen sopima yhteisöve-
ron alentaminen 4,5 prosenttiyk-
siköllä v. 2014 alussa niveltä erin-
omaisesti tähän tavoitteeseen. Kun-
tien tulee yhtiöittää liikelaitoksensa
v. 2014 loppuun mennessä tai jär-
jestää toiminta muuten niin, ettei se
vääristä markkinoita.

Eduskunta hyväksyi kun- ta- ja kilpailulain muutok- set

Eduskunta hyväksyi kesäkuussa
2013 hallituksen tekemät kunta- ja
kilpailulain muutokset. Syyskuussa
2013 voimaanastuneet lait tähtää-
vät kilpailuneutraliteetin lisäämi-
seen kuntien ja yksityisen palvelu-
tuotannon välillä. Kunnat velvoite-
taan yhtiöittämään toimintansa kil-
pailutilanteessa. Käytännössä tämä
koskee kuntien liikelaitoksia silloin,
kun nämä tarjoavat palveluitaan
muille kuin omalle kunnalleen tai
sen asukkaille. Yhtiöittämisvelvol-
isuus ulottuu myös virastomuotoi-

Suomen istuvan hallituksen uusliberalistista luonnetta ku-
vaa sen halu kiihdyttää kunnallisten palveluiden yksityistä-
mistä Suomessa. Syyskuussa 2013 voimaanastuneen kunta-
ja kilpailulakimuutoksen perusteluna oli Euroopan komis-
sion EU-valtiontukisäännöksiin vastaisiksi katsomien tukien
poistaminen. Hallitus haluaa poistaa kuntien elinkeinotoi-
minnalta konkurssisuoja ja veroetudet, koska heidän mie-
lestään nämä vääristävät kilpailua.

Kuva: Heikki Männikkö

Kunnallisvaaleissa 2012 esitimme, että hyvinvointipalvelut
hoidetaan pelkästään kunnallisina toimintoina. EU-vaalissa
tunnuksemme on: ”Julkisen sektorin purkaminen ja yksityis-
tämisen on pysäytettävä ja terveydenhuoltoa on kehitettävä
pelkästään yhteiskunnallisena toimintana”

seen toimintaan, jos siihen sisältyy
kilpailutettavissa olevaa taloudellista
toimintaa.

Elinkeinoelämän keskus- liitto arvostaa lakimuutosta

EK:n mielestä kilpailulainsäädän-
nön tavoitteena on terve ja toimiva
kilpailu sekä markkinoiden häiriöt-
ömyys. EK tarkoittaa terveellä kil-
pailulla sitä, että kilpailua vääristä-
vään toimintaan – etenkin kuntien
tuottamiin palveluihin – on puu-
tuttava tarvittaessa lakiteitse. Elin-
keinoelämä sai utjuttua uuteen
kilpailulakiin julkisen elinkeinotoi-
minnan viranomaisvalvonnan. Jos
kunnan tai kuntayhtymän harjoit-
tama taloudellinen toiminta tai sen

rakenne vääristää tai estää terveen
ja toimivan kilpailun edellytyksiä ja
syntymistä markkinoilla tai on risti-
riidassa kuntalaissa säädetyn mark-
kinaperusteisen hinnoittelun vaati-
muksen kanssa, Kilpailu- ja kulutta-
javiraston pitää puuttua asiaan. Tä-
mä oli tärkeä voitto työnantajajär-
jestölle, koska sen käsityksen mu-
kaan valtion tukema julkinen sek-
tori aiheuttaa pahimmat kilpailun
vääristymät markkinoilla.

Lisäksi kapitalistit peräävät ase-
mansa kohentumista mm. rauta-
tiekaluston ja julkisten toimitilo-
jen käytön suhteen. He haluaisivat
poistaa yrityskauppojen valvonnan
voidakseen hoitaa bisneksiään mie-
lensä mukaan. Kapitalistit eivät ha-
lua ryhmäkannamenettelyn leviä-

vän Suomeen tai EU:hun.

Kilpailuneutraliteetin var- jolla voi ryöstökallastaa

Kilpailuneutraliteetilla tarkoitetaan
sitä, että taataan yksityiselle ja yh-
teiskunnalliselle tuotantosektoreil-
le tasapuoliset kilpailuolosuhteet.
Uusliberalistien mukaan kilpailuti-
lannetta vääristävät julkisen sekto-
rin elinkeinotoiminta, julkinen ra-
hoitus tai tuki yrityksille sekä kun-
nallisten liikelaitosten höllempi ve-
rokohtelu. Kapitalistien mielestä
kuntien liikelaitosten kilpailuneut-
raliteettia koskevat ongelmat voi-
daan poistaa muuttamalla niiden
toiminta osakeyhtiö-, osuuskunta-,
yhdistys- tai säätiömuotoiseksi se-
kä suosimalla yksityisiä palvelujen
tuottajia.

Kilpailuneutraliteetti koskee
monia kunnallisia toimintasekto-
reja kuten ravitsemus- ja majoitus-
toimintaa, liikuntapalveluja, jäte-
huoltoa, sosiaalihuollon ja tervey-
denhuollon palveluita sekä työvoi-
mapoliittisia koulutuspalveluita.
Muita kiinnostuksen kohteita ovat
kuntien energia- ja vesilaitokset, sa-
tamat ja joukkoliikenne.

Kuinka kilpailuneutrali- teetti toteutetaan?

Käytännössä tämä tarkoittaa sitä,
että ensin kuntaan perustetaan yk-
sityinen yhtiö, joka tarjoaa esim. sa-
manlaisia sosiaali-, terveys-, hoiva-
ja erityisryhmien asumispalveluja
kuin kuntakin. Tämä johtaa siihen,
että joudutaan kilpailutilanteeseen.
Seuraavaksi kilpailuvirastoon
lähetetään toimenpidepyyntö. Jot-
ta toimittaisiin EU:n neljän vapau-
den hengessä, toiminta osoitetaan
kilpailulain mukaisesti pääsääntöi-
sesti yksityisen tahon hoidettavak-
si. Tämän seurauksena yksityistä-
minen etenee ja tiet kansainvälisil-
le palveluntuottajayhtiöille ja pää-
omalle avautuvat. Kunnan on sal-
littua tuottaa palveluita omana toi-

mintana kilpailutilanteessa, jos täl-
lainen toiminta on niin vähäistä, et-
tei sillä ole markkinavaikutuksia.

Laissa rajataan tehtäviä, joita ei
katsota hoidettavan kilpailutilan-
teessa markkinoilla. Tärkeimmät ra-
jaukset koskevat kunnan lakisäätei-
siä tehtäviä, yhteistoimintana hoi-
dettuja sekä monopolin muodos-
tavia tehtäviä. Suurin osa sosiaali-
ja terveyspalveluista on lakisäätei-
siä, eli lainsäädäntö velvoittaa kun-
nat järjestämään nämä palvelut

Kuntien liikelaitokset yhti- öitetään ja yksityistetään

Suomen kunnissa toimi v. 2008 yhti-
teensä 193 liikelaitosta. Kunnalliset
liikelaitokset eivät voi toimia enää
kilpailutilanteessa markkinoilla.
Kaikkea kuntien kannattavaa liike-
toimintaa verotetaan niiden yleis-
hyödyllisyydestä huolimatta, koska
ne heikentävät toiminnallaan yksi-
tisy yritysten tuottavuutta ja niiden
vapaata liikkuvuutta. Mikäli kunta
tuottaa palveluita tai tavaroita kil-
pailutilanteessa markkinoilla sen
hinnoittelun täytyy olla markki-
naperusteista. Markkinahinnoitte-
lu vastaa sitä hintatasoa, jolla yksi-
tyiset yritykset hinnoittelevat tuot-
teensa. Tällainen menettely takaa,
että kohtuuhintaiset palvelut ka-
toavat, koska kaikkien palveluiden
tulee tuottaa voittoa. Terveystä ja
hyvinvoinnista tulee entistä likai-
sempaa ja eriarvoistavampaa liike-
toimintaa.

Yhtiöittämisellä on myös hei-
kentävä vaikutus kuntatalouteen.
Yhteisöveron alentaminen pienentää
kuntien verotuottoja. Osake-
yhtiövaiheessa kuntakonsernit al-
kavat myös myydä kiinteistöjään,
maitaan ja osakkeitaan yksityisille
sijoittajille. Niille käy kuin suoma-
laisille valtionyhtiöille ja ne siirtyvät
ajallaan ulkomaiseen omistukseen.

Lain mukaan kunta voi edelleen

Jatkuu sivulla 5

Blondi Kokkolasta

Pitkälle sotien jäl-
keen maata hallit-
sivat täysi-ikäiset,
jotka olivat kokoo-
muslaisia, maalais-
liittolaisia, demareita
ja kansandemo-
kraatteja. Kolmella ensimmäisellä
oli konservatiiviset vanhaa säilyt-
tävä mieli, mutta toisistaan poik-
keavat käytännön tavoitteet. Vain
kansandemokraateilla oli selkeää
radikaali vaihtoehto. Sen ansiosta
heillä oli vankka kannatus. Pariin
otteeseen he saivat neljänneksen
äänistä.

Noihin aikoihin puolueilta vaadiittiin paitsi perusteellista tavoit-
teiden ymmärrystä myös vank-
kaa kokemusta, joka saattoi ker-
tyä vain vuosien kuluessa. Ilman
hyvää tietoa ja kokemusta oli va-
ra, että koko potti luisui vasemmal-
le. Nyt kaikki on toisin. Maata hal-
litsevat nuoret ellei peräti kesken-
kasvuiset.

Heistä eduskuntaan ilmestyi
ensin Siilinjärveltä 27 vuotias Jyr-
ki Katainen, joka lähes samaa tietä
nousi Kokoomuksen puheenjoh-
tajaksi, valtionvarainministeriksi ja
pääministeriksi. Seuraavissa vaa-
leissa eduskuntaan tuli 27 vuotias
Jutta Urpilainen, blondi Kokkolas-
ta. Myös hänestä jokuinkin sa-
malla vauhdilla tehtiin vastavalmis-
tuneen luokanopettajan kokemuk-
sella demareiden puheenjohta-

ja ja valtionvarainministeri.

Kokemattomuuttaan tai mui-
den käskystä Jutta Urpilainen julisti
viimevuoden elokuussa, että ta-
louspolitiikan peruspilarit ovat val-
tion budjetti, rakenneuudistus, li-
säbudjetti ja maltillinen palkkarat-
kaisu. Asiallisesti ne ovat vain lillu-
kanvarsia, sillä todelliset talouden
peruspilarit ovat pääomat, työvoi-
ma, vienti, tuonti ja kotimarkkina-
tuotanto.

Näille todellisille peruspilareille
1980-luvulla aloitetulla politiikalla
annettiin rajattomat vapaudet. Siksi
pääomat karkasivat maasta, työvoi-
man vajaakäyttö, työttömyys, kas-
voi taivaisiin, kun tavaroiden tuot-
anto jätettiin ulkomaisten suur-
yhtiöiden ylivoimaisten resurssien
armoille. Siinä leikkissä työllistäväl-
lä kotimarkkinatuotannolla ei ol-
lut mitään mahdollisuuksia. Siksi se
ajettiin alas.

Hallituksen muodostamisessa
ei ole kyselyt enempää aatteel-
lisuuden, kokemuksen tai asiaan-
kuuluvan tiedon eikä taidonkaan
perään. Tärkeintä oli porvarillisen
aatemaailman hyväksyminen kar-
voineen ja nahkoineen päivineen
ja kansan kannalta väärän politiikan
jatkaminen. Siinä tiedonpuute
oli vahvuus. Sen ansiosta asiaan-
sa osaavat kapitalistien lakeijat voi-
vat ohjailla hallitusta mielin määrin.
Myös hyvinvointivaltion ja työpaik-

kojen luomisen hokemisen oppimi-
nen nähtiin hallitukseen liittymisen
vahuudeksi. Muulla ei ole suurem-
paa väliä.

o o o

Kaikkien itse aiheutettujen on-
gelmien vuoksi hallitus presidenttiä
myöten ja koko eliitti voivottelevat,
kuinka julkiset menot ovat paisuneet
ja paisuvat. Voivottelu on luonteva osa
kaiken kattavassa valheiden peitossa.
Julkisten menojen vertaaminen bruttokansantuot-
teeseen on petos niin syvältä kuin
olla ja voi.

Viimeisen kahdenkymmenen
vuoden aikana julkisten menojen
keskimääräinen vuosikasvu oli 4,1
%, reaalisesti 1,8 %. Julkisten me-
nojen kasvu ei siis ole mitenkään
hurjaa. Niinpä koko ongelma on
tuotannossa, joka yleisesti tunnus-
tetaan, mutta sille ei haluta tehdä
mitään, kun se aiheuttaisi ongelmia
EU:lle ja ennen kaikkea globaalille
suurpääomalle.

Suomi on ajautunut taantuman
alhoon, josta se ei pääse pois aina-
kaan nähtävissä olevana aikana.
Vuonna 2008 iski lama. Bruttokan-
santuote (bkt) jämähti 185,7 mil-
jardiin euroon. Sen jälkeen tuotan-
to on polkenut paikallaan. Kaudella
2009–2013 tuotanto oli keskimää-
rin 184,4 miljardia euroa, eikä juuri

kummempaa ole näköpiirissä. Kah-
dentoista koti- ja ulkomaisen en-
nustajalaitoksen mukaan vuodelle
2014 lupaavat vain olematonta 0,6
tai enintään vaatimatonta 2,3 pro-
sentin kasvua.

Pohjoismaisten tilastokeskus-
ten perusteella jopa Helsingin Sa-
nomat (28.12.13) osoitti, että oleel-
lisen tärkeät sosiaali- ja terveyden-
hoitokulut olivat asukasta kohden
Norjassa 18 347, 25 % bkt:stä, Tans-
kassa 14 250, 34 % bkt:stä, Ruotsis-
sa 12 750, 30 % bkt:stä ja Suomes-
sa 10 850 euroa, 30 % bkt:stä. Suo-
men ja Ruotsin osuus bkt:stä oli sa-
ma, mutta euroissa ero oli huikea.
Ruotsin menot olivat lähes 18 pro-
senttia suuremmat. Suomen ja mui-
den pohjoismaiden välillä todelliset
erot ovat todella valtavat. Sosiaali-
ja terveydenhoitokulut on aina las-
kettava asukasta kohden, muut ta-
vat ovat pelkkää petosta.

Tätä taustaa vasten tuntuu
röyhkeältä nimittää Suomea poh-
joismaiseksi hyvinvointivaltioksi
varsinkaan, kun hallituksella ei-
kä yleensä eduskuntapuolueilla ole
yhtään aikomusta kuroa välimatkaa
kiinni. Päinvastoin. Jatkuvasti teh-
dään uusia leikkauslistoja.

o o o

Meillä hoetaan, että Suomikin
on ahtaalla, kun kansainvälinen ta-

lous on vaikeuksissa eikä vienti ve-
dä. Vertailukelpoisessa Tanskas-
sa bruttokansantuote on 41 900
ja Ruotsissa 41 800 euroa asukas-
ta kohden, mutta Suomessa vain
35 600 euroa. Tässäkin Suomi on
jäljessä 18 %. Miten on mahdol-
lista, että kurja kansainvälinen ta-
loustilanne puree meihin, mutta ei
ruotsalaisiin eikä tanskalaisiin?

Näistä maista Suomi on ainoa,
jonka on vietävä tavarat ensi junil-
la/autoilla, sitten laivoilla ja jälleen
junilla/autoilla päästäkseen Euroo-
pan suurille markkinoille. Suomen
logistiikka tulee poikkeuksellisen
kalliiksi ja tekee yhdestä maailman
kilpailukykyisimmästä tuotannos-
ta kannattamatonta.

Tämän täysi-ikäiset kapitalistit
tietävät erittäin hyvin. Pääomien
vienti tulee halvemmaksi. Siksi he
ovat vieneet maasta 600–700 mil-
jardia euroa. Nyt se vastaa vähin-
tään kolmen vuoden bruttokan-
santuotetta. Pääomien, tavaroi-
den, palveluiden ja ihmisten vapa-
aan liikkumisen sekä ylimmän
lainsäädäntö-, tuomio- ja budjet-
tivallan menettäneenä Suomi EU-
maana vajoaa yhä syvemmälle ja
syvemmälle kurjuuden syöverei-
hin. Tälle hallitseva nuoriso ei osaa
eikä tahdo tehdä mitään.

On päästävä irti vapaakau-
pasta – irti EU:sta!

Kai Kontturi

Sopimus - shoppailua ja muuta mukavaa

Helsingin käräjäoikeus teki 31.1 päätöksen, joka mahdollistaa ns. sopimus-shoppailun Suomessakin. Kyseessä oli erään mainosjakajan yhdessä Posti – ja logistiikka alan unionin PAU:n kanssa nostama kanne Jakelu – Expert-yhtiötä vastaan. Jakaja vaati yhteensä 3000 euron palkkasaatavia. Vaade perustui Posti ja logistiikka-alan unionin PAU:n sekä Tieto ja tekniikka-alan työnantajiliiton TIKLI:n kanssa solmittuun yleissitovaan työehtosopimukseen. Jakelu – Expertissä ei noudatettu yleissitovaa työehtosopimusta, vaan Suomen mainosjakajien etujärjestön, SME:n ja työnantajaa edustavan suoramajonnan ja kaupunkilehtiön erillisjakeluyhdistyksen SKE:n välistä ns. normaalisitovaa sopimusta.

SME- työnantajan paperijärjestö

Tässä kohtaa on syytä selostaa, mikälainen ”etujärjestö” SME on. Sen perustivat lokakuussa 2009 Jakelujuniorit Oy:n entinen varatoimintajohtaja, viestintäkonserni Jantton Oy:n tutkimusasistentti ja jakelujunioreiden jakeluvalvoja. Kyseessä on siis työnantajan perustama ja johtama ammattiyhdistys! Sillä ei ole toimistoa, ei ainuttakaan luottamusmiestä, eikä omaa työtömyyskassaa. Sen puheenjohtajan saa kiinni torstaisin puhelimitse klo: 12.00 – 13.00. SME käy työehtoneuvotteluja SKE:n kanssa, joka sekin on sattumalta perustettu syksyllä 2009. Näiden yhdistysten nettisivujakin on vaikea erottaa toisistaan.

Käräjäoikeus noudatti työnantajan linjaa

Helsingin käräjäoikeus katsoi, että SME on aidosti perustettu ajamaan

työntekijöiden asiaa, vaikka sen sopima palkka on kolmasosa yleissitovaa palkkaa pienempi. Tämä ei käräjäoikeuden mielestä ole kohtuutonta – ja sen mukaan perustajien huolena on ollut alan työpaikkojen säilyminen. Näin siis käräjäoikeus, vaikka yleissitovaa sopimusta noudatetaan yli viidessäkymmenessä alan yrityksessä, joilla paremmasta palkkatasosta huolimatta menee hyvin. Kanne siis hylättiin ja PAU velvoitettiin maksamaan yhteensä 17.000 euron oikeudenkäynti kulut ja todistajapalkkiot.

Oikeuslaitoksen puolueettomuuden testausta

Päätöksestä on valitettu ja se menee hovioikeuden käsittelyyn. Toivoa sopii, että hovissa on hiukan enemmän asiantuntemusta kuin käräjäoikeudessa. Jos tämän kaltainen sopimus- shoppailu yleistyy, ovat suomalaiset työläiset kusessa lopullisesti.

Ay-johtoa marssimassa ”Kataisen korpilampeen” 26.8.13 saamaan ohjeita. Lammasmaun tavoin korvat taisivat heilua, mutta määkimistä ei kuulunut. Mikko Mäenpää (oik.) sitten radiossa julisti yhteisistä tahoista. Mäenpää tästä joukosta ”tehtävänsä tehneenä” on jättänyt paikkansa, mutta jatkaa ”erityistehtävissä” suurella palkalla pahan-tekoon muualla. Häntä meidän ei tule koskaan ikävä.

Voidaanhan juttu tietysti kääntää toisinkin päin: Työläiset vaan perustamaan työnantajien etujärjestöä ja neuvottelemaan sen kanssa työehdoista ja viiden euron palkankorotuksista tuntipalkkaan. Sitten vaan käräjille jos työnteettäjä kieltäytyy maksamasta.

”Kataisen Korpilammen seurausta”

Elinkeinoelämän keskusliiton EK:n työmarkkinajohtaja Lasse Laatu- nen laukoi mielipiteenään, että vähintään seuraavat viisi vuotta pitää mennä 20 euron palkankorotuksilla. Pannaan tämä muistiin. Laatu- nen ei sentään vaatinut nolla linjaa eikä palkan - alennuksia kuten työnteettäjillä on viimeaikoina ollut tapana. Laatusen vaatimus oli oikean suuntainen, mutta riittämätön. - Yksi nolla lisää, niin ollaan lähellä sopimusta!

Ei mikäänlainen ”myönnitys” riitä työnantajille

Laatunen vaatii myös eläkeiän nostoa. Hänen mukaansa 65 ei riitä. Perusteluna hän esitti, että monet Euroopan maat ovat nostaneet eläkeiän 67:n ja ylikin. Laatuselta on kokonaan jäänyt huomaamatta, että yksi näistä maista on Suomi. Meilähän voi töitä tehdä 68- vuotiaaksi, jos haluja ja terveyttä riittää. Eikä työntekoa senkään jälkeen mikään laki kiellä. Nykyinen laki, jolla eläkkeelle voi jäädä 63 – 68 vuotiaana on yleisesti duunarien keskuudessa todettu kohtuulliseksi. - Monet raskasta työtä tekevät yrittävät sin- nitellä työelämässä 63- vuotiaaksi. Joiltakin se onnistuu, mutta ei kai- kilta.

Keskimääräinen eläköitymisikä on viimeisimpien tilastojen mukaan 60,9 vuotta. Ruotsissa voi jäädä eläkkeelle 61 – 67 vuotiaana. Siellä kuitenkin työskennellään kaksi vuotta pidempään kuin Suomes- sa. Syytä tähän voisi EK ja Laatunenkin pohtia. Onkohan suomalaisessa työelämässä jotakin vikaa, kun po- rukka eläköityy jo 61 vuotiaana?

Voima ratkaisee, miten sopimukset kirjoitetaan

Työmarkkinakeskusjärjestöt sopivat syksyllä niin sanotussa työllisyys – ja kasvusopimuksessa laajan mandaatin antavan lausekkeen, jo-

ka antaa mahdollisuuden (katso KÄ 4/13) ”kirjoittaa kokonaan uusiksi lait työrauhasta ja työehtosopi- muksista”, kuten Laatunen asian il- maisi. Hänen mielestään työrauhajärjestelmä vuotaa. EK:n ja Laatusen mielestä kaikki lakot pitäisi kieltää. - Työpaikoilta kantautuneiden tie- tojen mukaan duunarit sen sijaan vaativat kaikkien työtaisteluoikeut- ta rajoittavien pykälien poistamista. Niinkin päin voidaan kirjoittaa uu- siksi lait työrauhasta ja työehtoso- pimuksista.

SAK toimii vasta, kun jäsenet reagoivat.

SAK ei ole lakko-oikeuden rajoit- tusten poistamista vaatinut. Pitäisi

vaatia. - Muuten olemme tilantees- sa, jossa mainosjakelu-alan kaltaista sopimus-shoppailua tulee olemaan joka alalla. SAK:n ja muiden työnte- kijäkeskusjärjestöjen on vaadittava rajoittamatonta lakko-oikeutta. Li- särajoituksia ei missään tapaukses- sa saa hyväksyä. Se johtaisi täydelli- seen isäntävaltaan ja työnteettäjien diktatuuriin.

Tämän vuoden tärkeimpiä kamppailun aiheita ovat yleissito- vien työehtosopimusten puolusta- minen, eläkeiän alarajan noston es- täminen ja lakko-oikeuden rajoitus- ten poistaminen.

Markku Nieminen
pääluottamusmies
Toimituksen otsikointi

Sähkönsiirtomme myytiin ulko- maille, miksi ?

Suurin syy Suomen sähkönhin- tojen kalleuteen ja jatkuviin kal- listumisiin myös tulevaisuudessa on siinä, kun sähkömarkkinam- me ”vapautettiin”, ja Suomi lii- tyi 1998 Pohjoismaiden ja Baltian maiden yhteiseen sähköpörssiin Nord Pooliin.

Silloinen elinkeinoministeri Mauri Pekkarinen (kepu) ylisti hallituksen päätöksen merkitsevän jatkossa suomalaisille edullisinta mahdollis- ta sähköenergian hintaa. Vaan kuin- kas sitten kävikään? Sähkön hintaa nostetaan jatkuvasti ja siirrytään yhä nopeampaan ja vuodenaika kohtaiseen - hinnoitteluun.

Ja nyt tämä Suomen valtion enemmistö omisteinen Fortum myi koko sähkönsiirron toimintan- sa uudelle osakeyhtiölle. Nykyhal- litus on myös syyllinen tähän. Nyt 640 000 kotitalouden sähkönjake- lusta vastaa puhtaasti voiton tavoit-

teluun toimintansa pohjaava taho. **Tämän Suomi Power Net- works Oy:n isoimmat osakkaat** ovat ulkomaisia suursijoittajia aust- raliaalainen First State Investments ja kanadalainen Borealis Infrastruc- ture, molemmat 40% osuudella. Tä- mänkin kaupan taustalla on osa laa- jempaa ideologiaa. Kaupan taustal- la ovat EU:n vaatimukset siitä, et- tä energiayhtiöiden pitäisi luopua siirtoverkkojensa määräysvallasta. Mutta kuluttajalla on nyt siirtohin- nan kilpailuttamisessa suuri ongel- ma, siirtohintaa EI voi kilpailuttaa. **Onpa niin mukavaa kun For- tum muisti asiastaan juuri tä- nään** (8.1) lähettämällä ilmaisen sähkökulutusvahdin minulle, jolla voin seuralla yhä vähenevää säh- kön käyttöämme, mutta siitä huoli- matta - yhä kohoavaa hintaa.

Jori Porspakka
Jokela/Tuusula

Joko kipuraja häämöttää ?

Suomi kiemurtelee EU:n kynsis- sä kuin kasiainen ongenkousus- sa. Kaikin tavoin yritetään selvitä tulematta syödyksi. Lopulta kie- murtelevan Suomi-madon huo- maa viekas särki (Barosso), jo- ka aluksi hiljalleen vie palan ker- rallaan ja lopuksi jollain ovelal- la tavalla ryöstää loputkin jäljel- lä olevasta madosta (Suomi). Kai- ken kukkuraksi syyttää tapahtu- masta lahna (Lehman brothers) parvea.

Julkiset hankinnat

Törmäsin tuossa nettiä selaillen- ni käsitteeseen Hilma. Aloin tut- kimaan, mitä tämän sanan taakse kätkeytyy? Yllätykseksi huomasin kyseessä olevan EU:n yhteneväinen julkisiin toimintoihin suoritettavien hankintojen määräävä laki. Lyhykäi- syydessään seuraavanlaisesti: Julki- sillä hankinnoilla tarkoitetaan sel- laisia tavara-, palvelu- ja rakennus- urakkahankintoja, joita valtio, kun- nat ja kuntayhtymät, valtion liikelai- tokset sekä muut hankintalainsä- dännössä määriteltyt hankintayksi- köt tekevät oman organisaationsa

ulkopuolelta. Merkille pantavaa täs- sä laissa on sen sääntely, jonka mu- kaan yleiset hankinnat on määrätyn kynnshinnan ylittyttyään laitettava koko EU:n tietoon ja näin yleisesti kilpailutettavaksi EU:n sisällä.

Tässä vaiheessa nousivat nis- kakarvat pystyyn ja soitin parit puhelut. Kysyin, mitkä ovat edelly- tykset päästä tähän kilpailuun mu- kaan? Vastaukset olivatkin yllättä- viä (tai toisalta ei). Jossain Hilman helmojen alla päätetään yritykset, jotka saavat osallistua tähän julkis- kilpailutukseen. Lisäksi selvisi, että yrityksen liikevaihdon on ylitettävä määrätty summa päästäkseen osal- liseksi kilpailutuksesta.

Tämä selvittikin minulle mi- ten kieroista pelistä tässäkin lop- pujen lopuksi on kysymys. En- sinnäkin pienyritykset, joiden lii- kevaihto on muutamia kymmeniä tuhansia, eivät ole kuulemma riit- tävän varmoja palvelun tuottajia, vaikka ammattitaito varmasti riit- täisi. Toiseksi Suomen yleisen hinta- tason johdosta ei voi myydä omaa työtään kovinkaan edullisesti. Kuin- kahan monessa tapauksessa suo-

malainen yritys nykypäivänä voit- taa tarjouskilpailun?

Uskomatonta toimintaa, täl- lä mukamas taataan rehellinen, yh- teneväinen ja yrityksiä syrjimätön käytäntö. En jaksa käsittää, miten voi olla järkevää kilpailuttaa koti- maisia urakoita ulkomaisilla yrityksillä. Eipä tarvitse ihmetellä, miksi suomalaisten työttömyysluvut ru- mentuvat ja pahoinvointi lisääntyy. Valtio ja kunnat syöväät etunenäs- sä kuntalaisten elinmahdollisuudet viemällä rahat ulkomaille. Lisätieto- ja aiheesta löytyy www.hankintail- moitukset.fi sivuilta.

Missä kulkee kansalaisten kipuraja?

Jokohan ruvetaan Suomessakin saavuttamaan kipuraja tällä menol- la? Ilmassa alkaa olla hiljalleen kapi- nahankeä ja sen suorastaan haistaa. Itsenäisyyspäivien yhteydessä koet- tu mellakan poikanen on alkusoit- toa sanon minä. Nykypäivän uutiset Fortumin sähkönsiirron myymises- tä ulkomaiseen omistukseen, ym.. Vastaavat uutiset tolkkumasta ra- hojen tuhlauksista jonnin joutaviin

tutkimuksiin ja tutkielmiin ovat omiaan lietsomaan kapinahankeä. Silloin kun valtio päättää omista- mansa koko kansaa koskettavan perustarpeen myynnistä ulkomai- seen omistukseen, on se myynyt oman kansansa kapitalistisen pyö- rän mutteriksi. Kasvatetaan vaan valtion velkaa, että saadaan työn- tää Kreikkaan ja vastaaviin maihin rahaa mukamas elinolosuhteiden parantamiseksi. Ippujen lopuk- si rahat menevät loppu muihin sui- hin, perus kreikkalainen kärvistelee edelleen mahdolltomuuden muu- rin juurella. Muista en tiedä, mutta minun kipuraja on ylitetty.

Voiko pätkätöillä elää?

Minun käsityskyky ei riitä selvittä- mään, miten pätkätöitä esim 4h pvä tekevät ihminen voi tänä päivänä ra-

kentaa tulevaisuuttaan ja suunni- tella tulevaa? Se on sula mahdotto- muus. Esimerkiksi kaupan kassassa pätkätyöläinen 4h/pvä tienaa sen 10€/h eli 40€/ pvä toisin sanoen al- le 1000/kk. Miten voi olla mahdol- lista ohjata työttömyyskassasta ih- minen pätkätöihin, vaikka hyvin tie- detään, ettei ihminen sillä tule toi- meen. Näillä tempuilla saadaan ti- lastoa kauniimmaksi ja työttömyys- lukuja pienemmiksi ja siirrettyä ih- minen toisen instanssin pyöriteltä- väksi. Perheen peruselinmahdolli- suudet eivät siitä parane. Säännöl- lisen epäsäännöllinen työ aiheuttaa työuraan toistuvia katkoksia. Pätkä- työ tuottaa Suomessa taloudellista ja sosiaalista survattomuutta sekä työtätekeviä köyhiä, tätäkö on hy- vinvointi kysyn minä?

Reijo Rytönen

STP:n EU-vaali ohjelmassa todetaan: ”Kuntatalouden ja ympäristön kannalta olisi välttämätöntä, että kuntien ja muiden julkisyhteisö- jen toiminnoissa suositetaan paikallisia toimijoita. Yli kansallisvaltio- den tapahtuva kilpailutus kieltää lähiuottajien toiminnot ja lähellä tuotettujen elintarvikkeiden käytön. Tämä ei ole edes silloin suota- vaa, kun lähipalvelut ovat jonkun verran kalliimpia. Siksi EU:n kil- pailutusdirektiivi tulee purkaa.”

Sote-soppa kiehuu - upeaa, fantastista !!

Alkukesän valoisana yönä 2011 väsyneet puolueiden neuvotte-
lijat kirjasivat hetken mielijoh-
teesta hallitusohjelmaan kunta-
ja palvelurakennemuutoksen eli
Kuprun. Siinä todetaan, että hal-
litus tekee lakiesityksen asiasta
vuoden 2011 aikana.

**Karttatarjoituksia ja maa-
kuntakierroksia**

Kuntaministeri Virkkunen teki kart-
tatarjoituksia valtiovarainministe-
riön kuntaosaston huoneessaan ja
seuraavana keväänä hän lähti esit-
telemään 70 kunnan malliaan kun-
tapäättäjäille. Vastaanotto oli tyr-
määvä: vain kaupunkien muutama
kokoomuslainen kannatti paperia.

**Kataisen ja Virkkusen joh-
dolla hallitus ajaa** vuosituhannen
kuntalahtaushanketta kuin käär-
mettä pyssyyn. Eduskunta- ja kun-
tavaalien alla vannottiin, että pak-
koliitoksia ei tehdä. Vaalien men-
tyä kerrotaan, että valtioneuvos-
to voi yhdistää kriisikunnan johon-
kin muuhun kuntaan. He eivät kan-
nata pakkoliitoksia - niitä tehdään
vain, jos kunnat eivät vapaaehtoi-
sesti suostu liitoksiin.

Juhani tanski on STP:n ehdokas
”Hyvinvointivaltion puolesta- Ei
EU:lle”- listalla

**Kuntien valtionapuja on vä-
hennetty** ilmeisenä tavoitteena, et-
tä kaikki kunnat olisivat kriisikuntia.
Kunnat ovat saaneet lausua mielipi-
teitä monenlaisista Kupru-ehdotuk-
sista.

Pakkokeinot käyttöön

Viime huhtikuussa hallitus toi edus-
kuntaan lakiesityksen, jolla mm. pa-
kotetaan kunnat selvittämään kun-

taliitoksia. Jos selvitys tehdään ai-
dosti, lopputuloksena useimmiten
on liitosten torjuminen. Siltä varal-
ta valtioneuvosto lähettää kuntiin
selvitysmiehet, jotka aina suositta-
vat liitoksia. Ministeriön lähettämät
konsultit laativat selvityksiä teks-
tinkäsittelyohjelman tangontans-
simis- eli ”Etsi korvaa”-toiminnolla.
Kuntien nimet muutetaan ja taas
uusi kuntaliitosselvitys on valmis.

**Selvityksen pitää aina tuot-
taa tulos, että kuntien on yhdis-
tyttävä.** Selvityksessä ei saa tulla
tulokseen, että kuntaliitos aiheut-
taisi lisäkustannuksia ja turhan by-
rokratian lisäyksen. Kiellettyä on
pohtia, voisiko toimintoja tehostaa
jakamalla suurkaupunkeja toimiviin
osiin. Jyrkästi tuomittavaa on poh-
tia, voisiko toteutettujen liitosten
kokemuksista jotain oppia.

**Virkkunen ajaa pontevasti
pieniä kuntia yhteen,** sillä ”vain
suuret kunnat pystyvät tarjoamaan
kansalaisilleen lain suomat pal-
velut”. Mm. tutkijat Olli Mäenpää,
Kaarlo Tuori ja Kari Prättälä tyrmää-
vät hallituksen kunta- ja sote-uudis-
tuksen sekä valmistelun että tarkoi-
tuksen osalta. Vain täysin kriittisen
ajattelukyvyyn menettänyt ja alistet-
tu kansa suostuisi nielemään halli-
tuksen valheet suuruuden ekono-
miasta. Kaikki ministerit ja kansan-
edustajat tietävät tilastojen ja to-
teutuneiden kuntaliitosten osoit-
tavan, että pienet kunnat tarjoa-
vat koulutus-, sivistys- ja sote-pal-
velut keskimäärin pienemmin kus-
tannuksin.

**Tuuliviirit Katainen ja
Urpilainen**

Jyrki Katainen sanoi vuoden 2007
eduskuntavaalien edellä Uu-
tis-Jousi-lehdelle: ”Kuntaliitok-
sia ei pidä tehdä väkisin hallituks-
en mahtikäskyllä. Ja miksi? Sik-
si, että mikäli kunnat vastentahtoi-
sesti liitetään yhteen, katoaisi pai-
kallinen kehittämismotivaatio ei-
kä liitoksesta olisi mitään hyötyä.”
Toukokuussa 2012 Jutta Urpilainen
sanoi Aamulehdelle, että ”SDP ei
lämpene pakkoliitoksille edes sil-
loin, kun vapaaehtoiset toimet ei-
vät riittä turvaamaan kuntalaisten
palveluja. Puolueen kanta ei ole
muuttunut eikä se voi muuttua.”
TV1:n vaalitehteissä 2011 ja 2012
Katainen ja Urpilainen torjuivat
pakkoliitokset - kuten kaikki muut-
kin puoluejohtajat.

Kuntakapina yltyy

Hallitus on pysäyttänyt kaiken toi-
mintojen tehostamis- ja kehitys-
työn kunnissa ja kuntayhtymis-
sä kunta- ja sote-”uudistus”-hank-
keellaan. Suomessa on laaja yksi-

Sote-soppa kiehuu. Aukkaat Helsingin Kauppato-
rilla valmistautuvat 15.1.14 mielenosoitukseen tor-
juakseen kaupunginjohtajan suunnitelmia asukasta-
lojen leikkauksista

Kuva: Heikki Mämmikkö

mielisyys siitä, että kunnat järjes-
tävät edelleenkin tehokkaasti kan-
salaisille kaikkein tärkeimmät pe-
ruspalvelut kuten esim. sote-huol-
lon, opetuksen sekä lasten päivä-
hoidon jne.

**Viimeksi kuntiin lausunnoil-
le lähti ”asiantuntijaryhmän” la-
kiesitys,** josta tekijät sanoivat, et-
tei siinä juurikaan tolkkua ole, mut-
ta se on sellainen kuin ministeriö
pyysi heitä tekemään. Keskikoulun
luokkatoverini valtiotieteen profes-
sori Heikki Paloheimo toteaa:”Olen
40 vuotta toiminut politiikan tutki-
jana enkä ole vastaavaa farssia en-
nen kohdannut. Tämän arvion ovat
esittäneet viime talven mitaan mo-
net muutkin asiantuntijat. Näyttää
siltä, että hallituksen linja on tässä
asiassa hukassa.”

Järjen ääni korvessa

Oikeusministeri Anna-Maija Hen-
riksson katsoo, että esitys ei ole pe-
rustuslain mukainen. Esityksen mu-
kaan vain 20 000 asukkaan kunnat
saavat järjestää sosiaali- ja terveys-
palveluja. Näiden on haettava pal-
velut keskuskaupungista sen hy-
väksi katsomaan hintaan.

Hallituksen demokraatiakäsitys-
tä kuvaa pila-ajatus, että kuntia voi-
daan pakolla liittää yhteen järjes-
tämällä suurkaupungin ja pienen
kunnan yhteinen kansanäänestys.

**Kuntaliitos karsisi palve-
luja**

Suurissa kunnissa haluttuja säästö-
jä saadaan aikaiseksi vain palveluja
karsimalla. Ja mistä niitä sitten kar-
sittaisiin? Palvelut ajetaan alas kau-
punkiin liitettävien maaseutukun-
tien alueelta. Nykyinen kuntakes-
kustelu pitää kääntää pääläelleen.
Pitäisi miettiä, miten suuret kau-
pungit pystyisivät yhtä tehokkaas-
seen toimintaan kuin pienet kun-
nat!

**Sananlasku huomaa, mitä
turhalla hätäilyllä saadaan ai-
kaan.** Kansanviisaus on käynyt to-
teen. Kataisen-Virkkusen kohelluk-
sen kritiikki voimistuu.

**Kuntauudistuksessa on pa-
lattava lähtöruutuun** ja pohditta-
va, miten palveluja voidaan tehos-
taa. On kuunneltava kunnallishal-
linnon tutkijoita ja muistettava et-
tä parhaat kunta-alan asiantuntijat
ovat kunnissa.

**Suurkunnat heikentävät
demokratiaa**

Vaasan yliopiston aluetieteen pro-
fessori Hannu Katajamäki on erit-
tään huolissaan asukkaiden vaiku-
tusmahdollisuuksista kuntauudis-
tuksen jälkeen: ”Valta voi kadota
ihmisten ulottumattomiin.” Kunta-
liitoksissa pitäisikin aidosti huoleh-
tia kuntalaisten vaikutusmahdol-
lisuuksien toteutumisesta. Demo-
kratian tulevaisuus onkin uudistuk-
sen keskeisiä kysymyksiä - paitsi uu-
distuksen valmistelijoiden mieles-
tä. He eivät näytä uhranneen asial-
le juuri ajatustakaan.

**Kuperkeikka ja täyskään-
nös**

Kaksi ja puoli vuotta kuntaliitoksia
perusteltiin sillä, että pienet kunnat
ovat köyhiä ja surkeita eivätkä sel-
viydy tehtävistään. Muutama viik-
ko sitten ääni Kataisen-Virkkusen-
Urpilaisen-Huovisen kellossa muut-
tui. Nyt selitetään, että maakuntien
keskuskaupungeissa menee huo-
nosti, niiden väki on tyytymätön-
tä palveluihin, joten kehyskunnat
pitää liittää niihin ja niiden veron-
maksajat tulevat avuksi.

**Jos vertailuun otetaan maa-
kuntien laidoilla olevat pienet
kunnat, huomataan,** että nekin
toimivat tehokkaammin kuin maa-
kuntakeskukset, vaikka niiden väes-
tö ei pendelöi keskuskaupunkiin.
Ministeriön tulee selvittää jo tehty-
jen liitosten vaikutukset palveluihin
ja kustannuksiin.

**Päätökset tulee tehdä tosi-
asioiden eikä uskomusten pe-
rusteella.**

Juhani Tanski
Kuopio

Kuntalakiuudistus- tie yksityist.

Jatkoa sivulta 3

toimia vähäisessä määrin markki-
noilla sekä silloin, kun se erityis-
lain perusteella on mahdollista.
Poikkeussäännöksen perusteella
kunta voi lisäksi tuottaa tukipal-
veluja kuntakonserniin kuuluvil-
le tytäryhteisöille sekä palvelus-
suhteeseen liittyviä palveluja ty-
täryhteisöjen palveluksessa ole-
ville henkilöille sekä laajemmin-
kin palveluja sidosyksiköille. Jos
pääsääntönä on yksityistää, tällai-
set poikkeukset menettävät mer-
kityksensä tai kunnista tulee yksi-
tysissektorin alihankkijoita.

**Kunta ei hoida tehtävää kil-
pailutilanteessa esimerkiksi,** jos
kysymys on kunnan lakisääteisistä
palveluista, joita kunta on vel-
vollinen tuottamaan oman kun-
nan asukkaille ja muille. Tällaisia
palveluja on lukuisia. Esimerkkinä
voi mainita lakiin perustuvat so-
siaali- ja terveydenhuollon sekä
työterveyshuollon palvelut. Kil-
pailutilanteen ei katsotakaan syn-
tyvän pelkästään sillä perusteella,
että yksityisetkin tuottavat vastaa-
via palveluita.

**Sosiaalisten markkinoi-
den luominen**

Suomessa suunnitellaan aktiivises-
ti sosiaalisten markkinoiden luo-

mista. Sosiaali- ja terveydenhuol-
lon palveluista tehdään kannatta-
vaa liiketoimintaa, jolle on omi-
naista pienet työvoimakustan-
nukset ja suuret voitot. Tämä tar-
koittaa sitä, että terveyspolitiikassa
pyritään siirtämään säätiöiden,
yhdistysten ja yksityisten yritysten
ylläpitämiin sairaaloihin. Julkisille
terveysasemille käy samoin. Vapaa-
ehtoistoiminnan osuutta lisätään
sosiaalipalveluissa, ympäris-
tövastuuta vyörytetään asukkaille
ja yhdistyksille. Muista palveluis-
ta huolehditaan – mikäli niistä yli-
malkaan huolehditaan – sosiaalis-
ten markkinoiden ja vapaaehtois-
voimien toimesta.

**Kuntien määrän vähetessä
valta keskittyy** ja yhä pienem-
pi ihmisjoukko päättää kuntata-
son yksityistämishankkeen to-
teuttamisesta. Yksityistäminen
johtaa aina kansallisomaisuuden
laillistettuun ryöstöön. Euroopan
unioni on valmis yksityistämään
kaiken sosiaali- ja terveysalan pal-
velutuotannon, josta voidaan teh-
dä tuottavaa kapitalistista liiketoi-
mintaa.

Matti Laitinen

Lähteet:

Hallituksen esitys Eduskunnalle
laiksi kuntalain muuttamisesta,
EK, PTCServices Oy, varatuomari
Tarja Krakau ja Kilpailulaki

Duunarin ventti 20 euroa

**Otsikon ventillä ei kotimainen
kysyntä korkeaksi kohene jou-
lukaupassakaan. Palkkaratkai-
suin ja verohelpotuksin on kan-
nustettu vientiteollisuuttamme
uuteen nousuun. Hinta peritään
täysimääräisesti äänettömiltä,
lapsilta ja työelämän ulkopuo-
lella olevilta, mm. vanhuksilta.
Heidän pienenevä kysyntä hei-
kentää kotimaista kysyntää vä-
littömästi ja melkein yhtä no-
peasti työllisyyttä.**

Kun olemme yksi maailman
viennistä riippuvaisimmista
(bkt osuus) kansoista, el-
lemme peräti riippuvaisin, niin
edesvastuuton, suorastaan pöl-
jä oli päätös luopua omasta ra-
hasta ja omasta rahapolitiikas-

ta, jolloin vienti olisi voinut naut-
tia ”kelluvan” markan eduista, nou-
sista ja laskuista. Tällöin koko kan-
sakunta olisi omistuksensa ja tulo-
jensa määrällä osallistunut suhteel-
lisen tasaväkisesti ”vientitalkoisiin”.
Nyt talkooväki kerättiin em. lapsista
ja vanhuksista, kotimaisesta koko-
naiskysynnästä. Näin ei ole tapah-
tunut muissa Pohjoismaissa, omas-
ta valuutastaan vastaavilla mailla.

**Kansan äänestyksessäkään
euroon liittyminen** tuskin oli-
si tuonut sen suurempaa vai-
keutta kuin EU:n liittyminen. Me-
dia olisi hoitanut homman työ-
markkinajärjestöjen avustuksel-
la ymmärtämättä vientisidostaan.
Päätös on puolueista ehkä eniten
tydyttänyt vihreitä, koska ener-

giaa ja luonnonvaroja kuluttavaa
perusteollisuutta (vientiteollisuut-
ta) ajettiin ahtaalle, mutta miten se
on voinut tyydyttää vasemmistoa
ja demareita? (näkynyt kaiketi kan-
natuksessa?). Kokoomus on hake-
nut laskevan kannatuksensa sijoit-
tajien maailmasta, joten euro vien-
tiä kiusaavana, mutta yllä mainitula
tavalla tuloja jakavana on sopinut
sille. Keskustalaista euroajattelua
voinee pitää skitsofreenisena, kos-
ka maaseutuhan elää viennin raa-
ka-aineista ja maaseudun osaa-
misen viennistä, joita ei eurosidos
ainakaan tue.

**Päätös euroon siirtymisestä
ei tapahtunut – puhdasoppisesti**
– perustuslakiemme mukaan. Kan-
tojen muodostuminen puolueissa
noudatteli varmasti samaa kaavaa,

tästä ei keskustella, on vain yksi sel-
viytymisstrategia, ainoa vaihtoehto,
Lipponen-, Niinistö- Vanhanen-
akseli. Vaikka puolueissa ja etu-
järjestöissä olisi äänestetty asiasta,
lopputulos olisi ollut halutun lai-
nen, euron ja johtajien ajattelun
näköinen.

**Ns. finanssikriisin myötä
olemme ajautuneet pysyvään
kysyntälamaan.** Monetaristisen
teorian mukaan keskuspankeilla ei
ole oikeutta ns. setelielvytykseen
inflaatiovaaran vuoksi. Yksittäisil-
lä pankeilla on sitä vastoin oikeus
luoda lainarahaa valtioille ja yri-
tyksille, tukea tavaroiden ja palve-
lujen tarjontaa, alenevasti yksityis-
tä ja yhteiskunnan tavaroiden ja
palvelujen kysyntää. Tätä ”säästö-

kierrettä” ja vientivaikeuksiamme
emme kykene korjaamaan yhteis-
valuuttamme ”ansioista” ja EU:n fi-
nanssikapitalismin ehdoin. Eu-
rovelkaisenakin meidän on syy-
tä hakea ratkaisua Norjan malli-
sesta ETA sidoksesta raaka-aine
ja mineraalivaroinemme. Hyvin-
vointimme säilyttäminen ja nos-
taminen takaisin pohjoismaiselle
tasolle edellyttää sitä. Duunarin
”ventti” 20 € on syytä laittaa Pelas-
tusarmeijan joulupataan tai muu-
hun hyväntekeväisyyteen, jolloin
se parhaiten euroajassamme vir-
kistää kokonaiskysyntää ja ylläpi-
tää työpaikkoja.

Hannu Ikonen
Vapaus Valita Toisin ry
Liljendal

Voitoissa on hurja kasvu – entä sitten?

Mauno Koiviston presidenttikaudella aloitettiin hurjat yhteiskunnalliset ja taloudelliset muutokset. Tärkein oli ylätason päätös liittää Suomi Euroopan Unioniin. EU:n ennakkoehtoihin kuului pääomien, tavaroiden, palvelusten ja ihmisten vapaa liikkuvuus yli rajojen. Ennakkoehdot olivat siis ennen muuta taloudellisia. EU:n liittymis-sopimus sisälsi paljon muutakin. Ylin lainsäädäntö-, budjetti- ja tuomiovalta siirrettiin EU:lle ja oli luovuttava omasta rahasta. Liittyminen ilman ehtoja merkitsi itsenäisyyden lopputta ja itsenäisyyden päättymistä. Näin Suomi ehti olla itsenäinen vain 78 vuotta.

Itsenäisyyden aikana ulkomaankauppaa käytiin omilla ehdoilla. Suomalaista tavaraa vietiin sinne, missä sitä haluttiin ostaa ja ulkomailta ostettiin vain se, mitä itse ei voitu tehdä. EU:n ennako- ja jäsenyyden ehdot muutti kaiken. Pääomien vapaan liikkumisen ensimmäinen vaikutus oli, että pankit ottivat valtavat määrät ulkomaista lainaa. Sitä tarjottiin edelleen lainaksi kaikille halullisille ja haluttomillekin. Näin pk-yrityksillä oli yllin kyllin käyttörahaa, mutta sitä oli myös tavallisilla ihmisillä, jotka halusivat mm. vaihtaa vanhan asunnon uuteen.

Tässä vaiheessa 90-luvun alussa, toteutettiin tavaroiden ja palvelusten vapaa liikkuminen. Sen seurauksena ulkomaisten suuryritysten ylijäämävarastoja tuotiin maahan niin halvalla, että kotimaan kolmekymmentätuhatta yritystä meni konkurssiin ja kaksikymmentätuhatta lopetettiin muuten. Tästä syntyi valtava pankkikriisi ja työttömyys. Pankkikriisi on jotenkin saatu hoidettua, mutta työtunteja tehdään edelleen vähemmän kuin 1989.

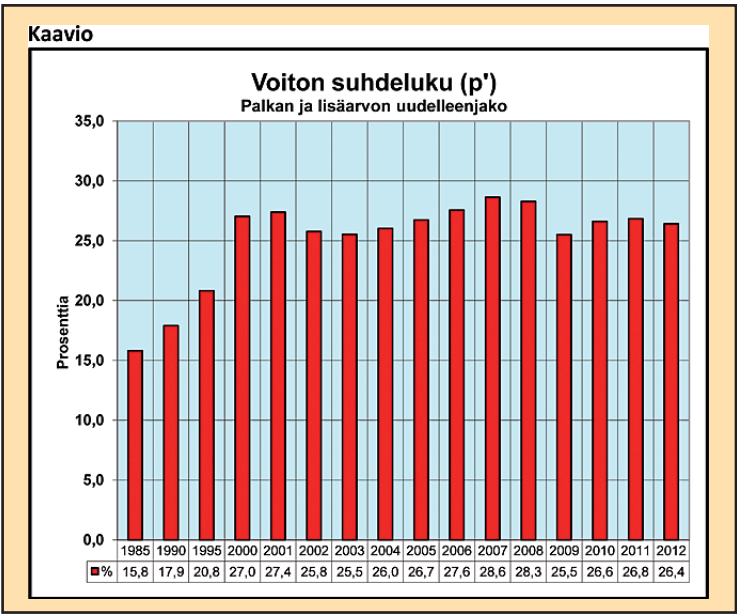
Tavaroiden ja palvelusten vapaa liikkuminen merkitsi, että EU:n sisämarkkinoilta poistui maiden väliset tullit. Se merkitsi yhtäältä suomalaisten (erikoisosaamisen) tuotteiden sekä kilpailukyvyyn että voittojen nopeaa kasvua. Sen todellinen vaikutus näkyy vain yritysten voitoissa, mutta vaikutus kansantalouden tulokseen jää piiloon. Syy on siinä, että kansantaloudesta ei tehdä tuloslaskelmaa, tehdään vain eräiden toisistaan riippumattomien tilastojen kokoelma, bruttokansantuote. Sen osat eivät korreloi ja kaiken lisäksi siitä puuttuu pitkästi yli puolet (vuoden) kokonaistuotannosta.

Bruttokansantuote perustuu Adam Smithin kolmesataa vuotta vanhaan teoriaan, jonka voi ly-

hyesti kuvata niin, että tuotannon muodostavat palkat ja voitto. Sata vuotta sen jälkeen Karl Marx tuli toiseen tulokseen, jonka mukaan tuotanto muodostuu sijoitetusta pääomasta, palkoista ja voitosta. Tämä ei ole kelvannut sijoittajille (kapitalisteille), vaikka yhteiskunnallisesti se olisi hyödyllisempi vaihtoehto. Syy tähän on yksinkertaisen selvä. Jokaisella kapitalistilla on oma tarkka kirjanpito, jossa ovat Marxin kolme elementtiä ja se riittää heille, mutta kansantalouden bruttokansantuote antaa mahdollisuuden tuloksen poliittisesti tarkoituksenmukaiseen manipulointiin.

Marx löysi kapitalistisen kansantalouden tutkimuksissa kaksi keskeistä talouden lakia, jotka toteutuvat ihmisten tahdosta riippumatta. Kapitalistisen kansantalouden perustana toimii arvotaki. Sen ydin on siinä, että jokainen tavara, joka hyödyttää jonkin ihmisen tarpeen riippumatta siitä synnyttikö tuon tarpeen vatsa tai mielikuvitus, on ihmisen työn tulosta työn arvo. Joten jos tavarasta, vaikkapa jostain rakennuksesta, poistetaan kaikki siihen käytetty työ, jäljelle jää vain aineet sellaisina kuin ne tavataan koskemattomina luonnossa. Kapitalistisissa myös työvoima on muutettu tavaraksi, jota työläiset myyvät ja työantajat ostavat. Tuotannossa työvoiman arvo jakaantuu palkkaan ja lisäarvoon. Palkan ja lisäarvon suhdetta sanotaan lisäarvon suhdeluksi. Palkkatyöläisten kannalta on ensiarvoista se, kuinka työn, työvoiman arvo jaetaan.

Tuntematon lisäarvo saadaan tuloslaskelman tulopuolelta, kun kokonaistuotannosta (2012 = 384,0 mrd.e) vähennetään nettopalkat ja voitot sekä verot ja sotumaksut (173,5) jäännös on varastojen arvo (210,5), jota Marx nimittää liikkuvaksi pääomaksi. Sen koosta näkee, että se on vaihtunut, tuotettu lähes kaksi (1,8) kertaa. Sitä sa-

notaan pääoman kiertonopeudeksi. Siten siinä on ilmaista työtä (vaihtelevaa pääomaa) yhtä paljon (21,1 %) kuin kokonaistuotannossa. Poistamalla se (44,3) vaihtelevasta pääomasta, loppu (166,2) on kapitalistien ikimökö (pysyvää pääomaa) sijoitettua rahaa. Kun kokonaistuotannosta vähennetään pysyvä pääoma, jäännös on työn arvo (217,8). Sitä sanotaan kansantuloksi, joka siis jakaantuu tunnettuun palkkasummaan (80,9) ja ennen tuntemattomaan lisäarvoon (136,9). Lisäarvo sisältää varastojen ja tuotantovälineiden, kiinteän pääoman, käytön ja kulumisen korvaamisen sekä niiden lisäyksen tai vähenemisen. Tuloslaskelman menopuoli syntyy, kun kokonaistuotannosta vähennetään varastot (liikkuva pääoma), kulut, vienti miinus tuonti. Jäännös on kiinteän pääoman muodostus, joka on muuta uutta omaisuutta kuin tuotannonvälineitä.

Marx löysi myös kapitalistien toimia ohjaavan voiton suhdeluvun laskutendenssin lain. Kapitalistit toimivat yleensä itsenäisesti oman päänsä mukaan ja toisistaan välittämättä ja tietämättä. Jokainen kapitalisti itse tykönsä pyrkii kaikin keinoin salaamaan muilta toimensa, tapansa käyttää omistamiaan tai hallussaan olevia pääomia voittaakseen heidät kilpailussa tavaramarkkinoilla. He eivät siis tiedä toistensa ideoista, keksinnöistä eikä juuri muustakaan eikä pääomasijoituksista tuotannon välineisiin ja tavaravarastoihin. Tavaravarastot ovat tuottajien, kaupan ja

kuluttajien halussa ja mm. velkana myyjille.

Kansantalouden tuotantoon sijoitettu pääoma selviää, kun kaikki tuotantovälineet ja tavaravarastoissa oleva pysyvä pääoma lasketaan yhteen. Aiemmin selvitimme lisäarvon määrän. Kun lisäarvoa verrataan sijoitettuun pääomaan, saadaan voitto suhteessa sijoitettuun pääomaan, se on siis voiton suhdeluku. Esimerkiksi viimevuonna sijoitetun pääoman (571,2 mrd.e) ja lisäarvon (136,9 mrd.e) suhde oli 24,0 prosenttia, joka on voiton suhdeluku.

Kuten tiedetään, palkat ja lisäarvo joutuvat vielä uudelleenjakoon, jossa selviää lisäarvon sisältö kuten sotumaksut, pääoma, voitot ja mm. työn arvon ylittävät jättipalkat. Viimevuonna työarvo oli todellisten työtuntien perusteella (työn tuottavuus 104,00 euroa miinus pysyvä pääoma 45,01 euroa) 58,99 euroa tunnissa. Sitä suuremmat palkat eivät luoneet uutta arvoa, joten ne olivat palkkoina maksettua voittoa. Siksi ne on siirrettävä palkoista lisäarvoon. Nyt palkkasumma on pienempi ja lisäarvo suurempi (66,9 - 150,9 mrd.e) ja voiton suhdeluku 26,4 prosenttia.

Vuonna 1985 voiton suhdeluku oli 15,8 prosenttia, mutta sen jälkeen alkanut talouspolitiikan jyrkkä muutos ja hämmäyttävä vapaakauppa, jota kapitalisti ovat tavoitelleet yli kaksisataa vuotta, nostivat voiton jo vuonna 1990 komeaan 17,9 prosenttiin. Mutta kun vapaakauppa alkoi todella

vaikuttaa, voiton suhdeluku kasvoi vuoden 2001 hurjaan 27,4 prosenttiin. Ennen vapaakaupan aikaa voiton suhdeluku liikkui 15 prosentin molemmin puolin. Uusissa oloissa se saavutti korkeamman tason. Vuoden 2001 jälkeen suhdeluku laski. Mutta kuuden vuoden kuluksi tuli uusi ennätys 28,6 prosenttia. Viime vuonna se oli jälleen alempi 26,4 prosenttia. Kts. Kaavio.

Vapaakaupan aikana Suomessa on menetetty valtava määrä tuotantopotentiaalia, aineksia, osaamista ja tekemistä. Se näkyy myös pääomarakenteen muutoksena. Vuodesta 1990 tuotantovälineet lisääntyivät 52,6 prosenttia, keskimäärin 2,4 prosenttia vuodessa. Sen sijaan tavaravarastoissa oleva pysyvä pääoma on kasvanut 168,5 prosenttia, 7,7 prosenttia vuodessa, kun kotimarkkinatuotantoa on syrjäytetty tuonnilla.

Ensivaiheessa lisäarvon suhdeluku on 169,2 prosenttia, mutta uusjaon jälkeen se on 225,6 prosenttia. Loppujaossa ovat palkat, sosiaalimenot, julkinen talous ja yksityiset kapitalistit. Sen jälkeen työläisten nettopalkkoihin verraten kapitalistien nettovoitto oli 2,2 kertainen. Kapitalistien nettovoitto oli 45,6 miljardia euroa nettopalkkoja suurempi ja vastaa 1,6 miljoonan palkansaajan keskimääräistä vuoden bruttopalkkaa.

Marxin löytämä voiton suhdeluvun laskutendenssin laki toimii, mutta nyt vapaakaupan oloissa aiempaa koreammalla tasolla. Maailman kaupassa ja voiton suhdeluvussa tapahtui hyppäyksellinen muutos, josta seurasi voiton laadullinen ja määrällinen muutos. Maailman suurkapitalistit ovat aina tavoitelleet omaan haltuunsa tai ehdottomaan määräysvaltaansa kaikki mahdolliset pääomat. Pääomien keskittyminen harvoille merkitsee tuotannon keskittymistä, monopolisoitumista. Se synnyttää suurenevan suhteellisen liikkävyyden, työvoimareservin. Suuri työvoimareservi ja korkea työttömyys, mahdollistaa palkkojen jatkuvan polkemisen ja monopolien enimmäisvoittojen hankkimisen.

Kai Kontturi

Lähteet:
Karl Marx, Pääoma, Tilastokeskus, Kansantalouden tilinpito
Verohallitus, Maksuunpanotilastot

EU-vaaleissa rakennetaan uusliberalismin vastaista yhteistyötä

Tommi Lievemaa ja Heikki Ketoharju olivat samaa mieltä yhteistyön kehittämisen välttämättömyydestä, "alku näyttää hyvältä"

"Vasemmistolaisena ystävänpäivänä" 12.1. "Hyvinvoinnin puolesta - Ei EU:lle" -vaalilista järjesti Helsingissä tiedotustilaisuuden.

STP:n puolesta esiintynyt **Tommi Lievemaa** totesi: "Stp:ssa näemme, että on ryhdyttävä yhdessä koamaan uusliberalistisen politiikan vastaista rintamaa, kansanval-

taa. Tavoitteemme on yhteiskuntapolitiikan muutos - tulonjaon muutos pääomatulojen kustannuksella työn ja perusturvan hyväksi. Leikkausten sijaan tulee kehittää julkisia palveluja ja sinne työpaikkoja. EU:n tilalle tulee kehittää koordinoitu talous ylisuurten voittojen ja keinottelun säätelämiseksi.

Suuryhtiöt kasvattavat voit-

tojaan ja kilpailukykyään leikkaamalla toimeentuloa ja julkisia palveluja sekä ylläpitämällä työttömyyttä. EU:ssa tämä toteutetaan valtioiden tuella ja lainsäädännöllä.

Taloustieteen nobelisti Paul Krugman arvosteli hallituksemme leikkauspolitiikkaa. Tälle ei Krugmanin mielestä ole perusteita, vaan eurojäsenyys on huono valinta Suomelle. Vahva euro hyödyttää vain Saksaa. Muille euromaille se on vahingollinen.

STP katsoo, että uusliberalismista tulee siirtyä demokratiseen suuntaan, mikä merkitsee vallankumouksellista muutosta ja tuntemamme EU:n kumoutumista. Emme pidä täysin oikeana populistista "irti EU:sta"-tunnusta. Ei ole takeita, että harjoitettu politiikka sen jälkeen olisi vähemmän uusliberalistista. Olennaista on vaatia muutosta politiikkaan; EU:n rakennelmat kyllä sortuvat kun saadaan radikaali muutos itse politiikkaan. Tämä vallankumouksellinen muu-

tos vaatii lujaa ja laajaa yhteisrintamaa, jota olemme nyt rakentamassa."

SKP:n puolesta pääsihteeri **Heikki Ketoharju** esitti: "Parikymmentä vuotta on eletty uusliberalistista aikaa. Valtionyhtiöitä on myyty, rikkaiden verotusta alennettu jne. SKP:ssa pidämme vasemmiston tilaa huolestuttavana. Olemme puolustaneet julkista sektoria, esittäneet malleja toimeentulon järjestämiseksi ja nostaneet esiin ympäristön kestokyvyn ja vaatineet suunnan muutosta.

Eurovaalikeväänä kysymme, hyväksymmekö EU:n annettuna vai harkitsemmekö vaihtoehtoja? EU on suurteollisuuden projekti. Nyt keskusteluttanut vapaa liikkuvuus on rakennettu suurteollisuuden näkökulmasta. Tarkoittaako se ideoiden vapaata liikkuvuutta, pakonsekaista vapautta muuttaa työn perässä vai kotiuttaa voitot ongelmitta alemman verotuksen maa-

han? Emme kannata nykytuotoista EU:ta. Julkiselvke ei saa kasvaa yli 60% BKT:sta. Julkisen sektorin alijäämä saa olla vain 3% BKT:sta. Nämä säädökset rajoittavat mahdollisuutta harjoittaa vasemmistolaista politiikkaa.

Hallituksen tekemät leikkaukset siirtyvät kuntiin kunallisveroprosentin ja erilaisten maksujen korotuksina ja iskevät kiipeimmin pienituloisiin. Leikkaamista vastaan on noussut yleiseuroopalainen vastarinta. Vasemmisto on lähtenyt liikkeelle omilla tunnuksillaan ja ideoillaan. Tämä on antanut toivoa Suomessakin. Haluaisin ajatella SKP:n vaaliohjelmaksi joukkoliikkeiden ohjelmaksi.

Uusliberalistinen politiikka tarvitsee vastavoiman. Riitelyn sijaan vasemmiston on ryhdyttävä rakentamaan yhteistyötä. Ystävänpäivän kunniaksi vasemmalla näyttää olevan kykyä yhteistyöhön. Hyvältä näyttää."

KÄ/toimitus

Pääoma 2000-luvulla

Miika Kabata

Seuraava alustus on esitetty Karl Marxin Pääoman ensimmäisen kirjan uuden suomenkielisen painoksen julkaisun kunniaksi järjestetyssä Pääoma-seminaarissa 16.11.2013 Helsingissä.

Viime viikolla Lontoossa järjestettiin kymmenes Historical Materialism -konferenssi. Marxilaisen teorian ja käytönnön kysymyksistä keskusteltiin neljän päivän ajan. Paikalla oli 880 maksanutta osallistujaa, joista merkittävä osa oli nuoria, alle kolmekymppisiä. (Vapaamatkustajina ilman maksua osallistuneiden määrää ei kukaan tietysti kirjannut.) Nämä kaksi esimerkkiä tuovat esiin laajempaa intellektuaalista muutosta, joka on vahvistunut 2007-2008 alkaneen taluskriisin myötä: Marxia ei voi enää sivuuttaa. Nalle Wahlroosin ja Tuomas Enbusken kaltaisten kapitalismin puolustelijoiden halvat heitot Marxin ajattelua vastaan lähinnä tekevät niiden esittäjät naurunalaisiksi.

Vasemmisto ja paluu Marxiin

Pääoman uusimmassa painoksessa alaotsikko on suomennettu aiempaa tarkemmin muotoon ”poliittisen taloustieteen arvostelua”. Juuri kriittisen poliittisen taloustieteen ohjelma on Marxin kestävin ja tärkein yhteiskuntatieteellinen saavutus.

Suhteessa perinteiseen akateemiseen erikoistumiseen ja fakkitietoon Marxin Pääomassa esittämä lähestymistapa voi innoittaa ja ohjata tutkimusta, ei ainoastaan historiatieteissä tai taloustieteen, valtio-opin ja sosiologian kaltaisissa yhteiskuntatieteissä, vaan myös oikeustieteessä tai uudemmissa tutkimussuuntauksissa kuten esimerkiksi naistutkimuksessa. Marxin poliittisen taloustieteen arvostelu tarjoaa eri tieteenaloja yhdistävän metodologisen ja käsitteellisen kehikon modernille monitieteelliselle ja kriittiselle tutkimukselle.

Pääomapiirit ja oikeisto voivat marssittaa lobbarien armeijat ajamaan omia intressejään valtiollisen hallinnan kaikilla tasoilla ja mainosmiesten armeijat kääntämään mediassa mustan valkoiseksi tai valkoisen mustaksi ihan miten vain satutaan tarvitsemaan. Myös yliopisto-instituutiota ollaan yhä voimaperäisemmin muokkaamassa pääoman kasautumista ja pääomapiirien intressejä pönkittäväksi tutkintotehtaaksi. Pakko-opintolainoilla opiskelijat yritetään alistaa liike-elämän sylikoiriksi.

Suuren rahan valtaan verrattuna vasemmistolla on vähän resursseja. Vasemmiston tärkein resurssi ovat aktiiviset ihmiset, jotka ovat valmiita puhumaan ja toimimaan yhteiskunnallisen oikeudenmukaisuuden puolesta. Vielä olennaisempaa on toki organisoituminen työväestön intressien ympärille ja näistä lähtökohdista johdettu

Karl Marx on maailman vaikutusvaltaisin tutkija. Tätä väitettä ei Suomessa olisi viisi vuotta sitten uskaltanut esittää julkisesti kukaan. Viime viikolla kyseinen tulos kuitenkin esitettiin arvovaltaisessa brittiläisessä tiedelehdessä Nature.[1] Indianan yliopiston tutkijat päätyivät tulokseen käyttäen parhaita käytettävissä olevia viittausten määrää ja painoarvoa mittaavia kvantitatiivisia menetelmiä.

jen poliittisten tavoitteiden muotoileminen ja edistäminen. Tässä tilanteessa vasemmiston tärkeimpiä resursseja ovat äly, totuus ja tietyt rohkeus ja toimintatarmo.

Kaikista puutteistaan huolimatta toisen internationaalin johtavien marxilaisten intellektuellien taloudelliset ja yhteiskunnalliset analyysit olivat valovuoden edellä suhteessa aikakauden valitsevaan porvarilliseen ajatteluun. Työväenliikkeen poliittinen käytäntö nojasi muun muassa Pääomasta omaksuttuun vahvaan teoreettiseen ymmärrykseen. Tämä tarjosi marxilaiselle työväenliikkeelle 1900-luvun alkuun tultaessa merkittävän etulyöntiaseman suhteessa porvariston poliittisiin pyrkimyksiin.

1900-luvun kuluessa vasemmisto on valitettavasti menettänyt tämän etulyöntiaseman. Tämän tosiasian voi tuntea kouriintuntuvasti esimerkiksi nykyistä hallitusvasemmistoa katsellessa. Otan vain yhden esimerkin: hallitusvasemmisto ei ole kyennyt kyseenalaistamaan EK:n lanseeraamaa kestävyysvajetermiä, jolla oikeutetaan julkisen talouden rajun sopeuttamisen tarvetta. Tilanne on mennyt niin absurdiksi, että Elinkeinoelämän tutkimuslaitoksen johtajan on tultava toppuuttelemaan kurjistamisintoisia poliitikkoja.[2]

Pääoman siirtäminen 1800-luvulta 2000-luvulle

Olisi helppoa luetella Marxin Pääomassa esittämiä tärkeitä tuloksia. Koska jokainen ne voi kuitenkin itse lukea Marxin itsensä tekstistä, tuon sen sijaan esiin kolme kriittistä huomautusta koskien hänen ajatteluaan. Nykyisen tietämyksen valossa nämä painotukset näyttäytyvät, elleivät virheellisinä, niin ainakin liian toiveikkaina tai yksipuolisina.

Ensinnäkin Marx suhtautui liian luottavaisesti teollisen pääoman kykyyn alistaa maanomistus, rahapääoma ja kauppapääoma palvelemaan teollisen kasautumisen tarpeita, toiseksi hän aliarvioi kapitalismin tuhoavia taipumuksia ja kolmanneksi hän ei sido kapitalismi-analyysiiän riittävässä määrin valtiojärjestelmän olemassaoloon kapitalismin uusintamisen välttämättömänä edellytyksenä.

Vaikka Marx oli monilla tavoin aikaansa edellä, näissä kolmessa suhteessa näen hänen olevan liiaksi 1800-luvun ajattelija.

Pääoman johtava elementti?

Marx suhtautui liian luottavaisesti teollisen pääoman kykyyn alistaa maanomistus, rahapääoma ja kauppapääoma palvelemaan teollisuus-pääoman tarpeita. 1800-luvun yhteiskunnallisten uudistajien tavoin Marx ajatteli, että yhteiskunnan

luonnollinen kehitys johtaa ansaitsemattomien korkotulojen häviämiseen, vaikka Marx tietysti porvarillisiin uudistajiin verrattuna painotti työväenluokan poliittisen itseorganisoitumisen ja toiminnan merkitystä tämän tuloksen saavuttamisessa.

Klassisen poliittisen taloustieteen käyttämä työarvoteoria tarjosi täsmällisen menetelmän erottaa toisistaan ansioton, toisten maksamattomasta työstä kumpuava omaisuustulo ja työllä ansaittu tulo. Puhtaan tuotannolliselta kannalta omistavien luokkien vaatimukset maankorosta, monopolivoitoista tai korkotuloista heikensivät kansantalouden kilpailukykyä. Kansantalouden kokonaisuuden näkökulmasta ne merkitsevät kaikki lisämenoja yli välttämättömien tuotantokustannusten. Siksi kilpailukyvyyn nimissä maankorko pitäisi verottaa pois, monopolien hintoja ja pankkien toimintaa säännöstellä. Vaihtoehtoisesti maa, monopolipääoma ja pankkitoiminta pitäisi yksinkertaisesti sosialisoida.

Kuten tiedämme, nämä kehityskulut eivät toteutuneet 1900-luvulla missään kapitalismin ydinalueilla. Keskiluokan laajeneminen ja työväenluokan suhteellinen vauraus nujersivat laajamittaiset antikapitalistiset ja sosialistiset liikkeet. Kapitalismikriittiset ajatukset siivottiin valtajulkisuudesta yliopistojen laitoksille. Taloustieteessä toteutettiin puhdistus, jossa Marxille olennaisten ”kapitalismin liikelakien” ymmärtäminen katsottiin tarpeettomaksi ja kapitalististen yhteiskunnallisten suhteiden peitteleminen ja oikeuttaminen nostettiin korkeimmaksi tieteelliseksi arvoksi.

Tässä 1900-luvun loppupuolen poliittisessa konjektuurissa uusliberalismiksi kutsutun poliittisen ja yhteiskunnallisen projektin menestys ja alkusuosio eivät näytä niin paradoksaalisilta. Omistava luokka kykenee verrattain vavattomasti siirtämään taloudellisen suunnittelun päävastuun valtiolta yksityiselle rahoitusjärjestelmälle, mikä mullistaa yhteiskunnallisia valtasuhteita ja tulonjakoa pääoman eduksi lähes kaikissa teollisuusmaissa.

Kuten Marx hyvin ymmärsi, kapitalismi ei ole rikkumaton totaliteetti ja sisältää aina ristiriitaisia tendenssejä. Jotkin pääoman elementit ovat avoimempia edistyksellisille yhteiskunnallisille muutoksille kuin toiset. Kapitalismin marssia edistykseen ei kuitenkaan ole kirjoitettu mihinkään ”pääoman logiikkaan”.

Kapitalismin tuhoavat taipumukset

Marx aliarvioi kapitalismin tuhoavia taipumuksia. Yksi uusimman taluskriisin ennalta-arvattavimmista intellektuaalisista seurauksista oli Joseph Schumpeterin Marxilta johdetun ”luovan tuhon” ajatuksen nouseminen suurempaan julkisuuteen.[3] Tämän ajatuksen mukaan kapitalismin kriiseillä on puhdistava vaikutus: ne poistavat kapitalismin yhteiskunnallisesta elimistöstä heikkoja ja tehottomia aineksia ja antavat niin tehokkaammille

yrityksille ja instituutioille tilaa kasvaa ja siten järjestelmälle uutta elinvoimaa.

Marxia ei tietysti voida syyttää luovan tuhon käsitteen kaikesta väärinkäytöstä uusliberaalien kapitalismin puolustelijoiden teksteissä. Kuitenkin marxilaisten pitäisi mielestäni olla varovaisia luovaa tuhoa korostavissa argumenteissa. Näin on siksi, että kapitalismissa, varsinkin sen nykyisessä vaiheessa, luovaa tuhoa yleisempi ilmiö saattaa olla ”tuhoava tuho”: taloudelliset, sosiaaliset ja ekologiset kriisit tuhoavat tai tekevät tarpeettomaksi täysin käypää tuotantokapasiteettia sekä tuotantovälineiden että työvoiman puolella ja johtavat uusiutumattomien luonnonvarojen peruuttamattomaan haaskaamiseen. Uuden kasvun sijaan kriisin seurauksena voi hyvinkin olla tuhottu maa, joka ei enää kykene kantamaan hedelmää.

Juuri ekologisen kriisin kohdalla kapitalismin tuhoava luonne on selvimmillään. Kapitalismille ominainen jatkuva materiaalisen tuotannon ja kulutuksen eksponentiaalinen kasvu ei ole rajallisen maapallon puitteissa mahdollista. Kapitalistisen kasvun ekologiset rajat tulevat jossain vaiheessa vastaan eikä kapitalismilla jatkuvan ekspansion järjestelmänä ole luonnostaan käytettävissä omia tasapainottavia mekanismeja, jotka tätä törmäystä pehmentäisivät.

Kapitalismin tuhoavan luonteen myöntäminen on rationaalisen poliittisen tavoitteenasettelun ja toiminnan edellytys. Näiden edellytysten eksplikoimiseksi Marx ei kuitenkaan mene tarpeeksi pitkälle, vaikka esimerkiksi ekologinen tietoisuus on orastavana piirteena varsinkin kypsän Marxin muotoiluissa.

Valtion ja pääoman pyhä liitosuhde

Marx ei sido kapitalismi-analyysiään tarpeeksi valtiojärjestelmän historiaan ja valtioiden olemassaoloon kapitalismin uusintamisen välttämättömänä edellytyksenä. 1800-luvun näkökulmasta tämä on ymmärrettävää, mutta 2000-luvun tilanteessa, jossa valtioista on tullut yhä keskeisempi kapitalistisen kasautumisen edellytys, Marxin analyysin puutteet näyttäytyvät paljon merkittävimpinä.

Klassisen poliittinen taloustiede lähti liikkeelle ”vapaiden markkinoiden” idealisaatiosta. Tässä ihanteellisessa mallissa raha ja yhteiskunnallinen työnjako kehittyvät sisäsyntyisesti tuottajien vapaaehtoisen vaihdannan tuloksena. Valtio on tälle kansalaisyhteiskunnan sfäärille ulkoinen välittäjä ja turvallisuuden hiljainen takaaja, muttei suoranaisesti osallistu taloudelliseen toimintaan ”luonnolliseen” prosessiin. Suhteessa tähän klassisen poliittisen taloustieteen lähtökohtaan Marxin kritiikki ja katkos ei mene tarpeeksi syvälle.

Esimerkiksi modernia rahajärjestelmää tai sen syntyä ei voi ymmärtää ilman valtion ja valtiojärjestelmän osuuden huomioimista kapitalismin historiassa. Kuten Marxikin Pääomassa toteaa, valtionvelka on yksi alkuperäisen kasautumisen vaikuttavimmista vipusista.[4] Kun kapitalismi ei kykene takaaamaan riittävän nopeaa pääomien kasautumista, investoiminen poliittiseen valtaan tulee omistavan luokan näkökulmasta yhä houkuttelevammaksi vaihtoehdoksi. Tämä

tilanne on tullut kehittyneissä länsimaissa akuutiksi viimeisimmän taluskriisin alkamisen jälkeen. Uusin esimerkki hallitsevan luokan ja ylikansallisen pääoman yhä suuremmasta röyhkeydestä ovat Yhdysvaltain ja Euroopan unionin välillä käytävät vapaakauppaneuvottelut ja suunnitelmat siirtää yhä suurempi osa valtioiden verotuloista suuryritysten rahastusautomaatiksi.[5]

Erityisesti talouden suunnittelu on muuttunut yhä enemmän ylikansalliseksi viime vuosikymmeninä. Se on yhä enemmän keskitettyä ja kokonaan irrotettu kansallista valtiollisen hallinnan demokraattisista mekanismeista, ulkoistettu Wall Streetin ja Lontoon Cityn hoitettaviksi. Valtiollisen byrokratian tehtäväksi on tullut enenevässä määrin sulatella ja muokata suuryritysten ja niiden rahoittamien ajatushautomoiden ehdotuksia ylikansalliseksi ja kansalliseksi lainsäädännöksi. WTO:n ja IMF:n kaltaisissa instituutioissa ja parhaillaan neuvoteltavissa vapaakauppasopimuksissa voi nähdä kapitalistisen maailmanvaltion itumuotoja.

Edellä hahmoteltujen kehityskulkujen seurauksena kapitalismin tendenssinä on muuttua yhä loismaisempaan muotoon taloudellisena järjestelmänä ja autoritaarisempaan suuntaan poliittisen hallinnan alueella. Valtion läpikapitalisoituminen on luultavasti kestävin ja sitkein uusliberaslimin käynnistämistä trendeistä.

Pääoman paluu 2000-luvulle

Kysymys siitä, miten kapitalismille ratkaisemattomat ristiriidat kyetään ylittämään liittyy olennaisesti kysymykseen siitä, miten kapitalistisen valtion ja sen piirissä käytävän politiikan puitteet kyetään ylittämään. Tässä suhteessa Pääoma on edelleen ohittamaton teoreettinen lähtökohta taloudellisen, yhteiskunnallisen ja poliittisen ymmärryksen luomiselle.

Marx ei kaipaa korjaamista vaan ennen kaikkea kriittistä soveltamista 2000-luvun olosuhteisiin, joissa Pääomassa esitetyt kapitalismin olennaiset määreet ovat edelleen läsnä, vaikka monet poliittiset, kulttuuriset, institutionaaliset ja teknologiset muutokset ovat modifioineet näiden määreiden ilmenemistä.

Lähteet:

- [1] Richard van Noorden 2013, ”Who is the best scientist of them all?” <http://www.nature.com/news/who-is-the-best-scientist-of-them-all-1.14108>
- [2] Vesa Vihriälä 2013, ”Toimeenpanno ratkaisee rakenneuudistuksen onnistumisen” <http://www.etla.fi/kolumnit/toimeenpanno-ratkaisee-rakenneuudistuksen-onnistumisen/>
- [3] Miika Kabata 2009, ”Näkökohtia kapitalististen kriisien ymmärtämiseen ja nykyiseen globaaliin taloudelliseen kriisiin” <http://www.revalvaatio.org/wp/nakokohtia-kapitalististen-kriisien-ymmartamiseen-ja-nykyiseen-globaaliin-taloudelliseen-kriisiin/>
- [4] Karl Marx 1979, Pääoma I, s. 675
- [5] George Monbiot 2013, ”Vapaakauppasopimus on sodanjulistus demokratiaa vastaan” <http://www.revalvaatio.org/wp/vapaakauppasopimus-on-sodanjulistus-demokratiaa-vastaan/#comment-18577>

Marx-seminaarin satoa

Tässä KÄ:n numerossa julkaisemme vielä oheisen 16.11.-13 järjestetyssä Marx-seminaarissa pidetyn Miika Kabatan alustuksen ”Pääoma 2000-luvulla”. Samaten jatkuu seminaarista virinnyt keskustelu ”keskimääräisen voiton suhdeluvun las-kutendenssin lain” merkityksestä. Tästä kirjoittaa Kai Konturi artikkelissaan ”Voitoissa on hurja kasvu-entä sitten?”

Ingrid Hämäläinen 90 v.

Ingrid, jota Inkuksi kutsutaan, syntyi 20.3.1924 Suolahdella. Hän on neljäs lapsi viisilapsisesta perheestä. Itsellään hänellä oli yksi poika.

Inkku lähti jo varsin nuorena vasta 13-vuotiaana työhön Helsinkiin. Hän meni serkulle 2-lapsiseen perheeseen lastenhoitajaksi v. 1937. Hän oli myös 2-lapsisessa englantilaisperheessä lastenhoitajana. Lastenhoitajana Inkku oli n. 2 vuotta talvisodan syttymiseen saakka. Sitten hän lähti takaisin Suolahteen ja oli siellä rippikoulun loppumiseen saakka ja lähti jälleen Helsinkiin piian hommiin, jossa oli muutama kuukauden.

Arabiaan Inkku meni v. 1940 töihin, johon sisar hänet homma-

si. Hän oli siellä mm. maalarisalissa posliinin koristajana. Arabiassa Inkku oli töissä 10 v ja oli siellä suurlakon aikaan. Sieltä hän meni vaatehtaalle Vasuun ja ompeli etupäässä urheilu- ja ulkoiluvaatteita. Täältä hän meni Vaaksaan samoihin hommiin. Näissä töissä hän oli n. 5 vuotta. Keskoon Inkku meni v. 1963, josta jäi eläkkeelle 65-vuotiaana. Siellä hän oli mm. varastonhoitajana kukkasipuliosastolla sekä paahtimolla, jossa hän oli pakkaajana ja koneenhoitajana. Lisäksi hän oli mainosvaraston hoitajana ja tuntikirjurina sekä myös laboratoriossa.

Koko työelämänsä hän kuului ammattiyhdistysliikkeeseen ensin posliinityöväenliittoon, sitten vaatetusalan ammattiliittoon ja lopuksi elintarvikeliittoon. Näissä ammattiliitoissa hän oli työpaikoiltaan työsuojeluvaltuutettuna ja luottamusmiehenä. Kaikissa lakoissa Inkku oli aina mukana.

Inkku on suorittanut Yhteiskunnallisessa opistossa 3-vuotisen opiskelun. Suomen Naisten Demokraattiseen Liittoon Inkku liittyi 1950-luvulla ja kuului Hermannin-Vallilan Demokraattisiin Naisiin, josta hänet valittiin Helsingin Demokraattisten naisten piirijärjestön piiritoimikuntaan, johon hän kuului n. 20 vuotta. Koko piiritoimikunnan ajan hän toimi piirijärjestön sihteerinä. Vallilan Demokraattiset Naiset jaettiin v. 1962 kahteen eri osastoon Vallilan ja Hermannin Naisiin. Inkku

kuului siitä lähtien Hermannin Naisiin, jonka jäsen hän on edelleenkin. Hermannin Naiset on edelleen olemassa, vaikka itse liitto SNDL on lopetettu. Hermannin Naisissa Inkku on toiminut varapuheenjohtajana, sihteerinä ja rahastonhoitajana. Inkku on kuulunut myös Suomi-Neuvotoliitto-seuraan ja Suomen Rauhanpuolustajiin.

Inkun rakkain harrastus on käsitöiden tekeminen. Hän on ommellut vaatteensa itse. Hän on maalannut silkkihuiveja ja kankaita, joista on tehnyt vaatteita ym. Hän on tehnyt paljon tilkkutöitä sekä käyttänyt myös kangaspuita ja puutöitäkin on tehnyt. Naisjärjestölle hän on tehnyt menneinä vuosina paljon käsitöitä myyjäisiin, joilla järjestön toimintaa on rahoitettu. Arpajaisten järjestäminen on ollut alusta alkaen Inkun hommaa ja sillä toiminnalla on varsinkin alkuaikoina hankittu toimintaan hyvin rahaa.

Myös matkustamista Inkku on innokkaasti harrastanut. Hän on käynyt Kiinassa, Intiassa, Aasiassa ja kaikissa Euroopan maissa sekä vaeltanut usein Lapin tuntureilla.

Lisäksi Inkku on isän perintönä harrastanut yrttien, marjojen ja sienten poimintaa. Ja tässäkin hommassa hän on varsinainen taituri. Kansan äänen järjestöt ja toverit toivottavat onnea ja menestystä Inkulle syntymäpäivänä.

Kansan äänen toimitus

Stadin kundi ja maailmankansalainen 60 vuotta

Pian 60 vuotta täyttävä toveri Matti Laitinen on ollut alusta lähtien mukana Kansan Äänen ympärillä olevassa liikkeessä. Järjestötehtäviensä ja leipätoidensä ohessa Matti on ehtinyt julkaista säännöllisesti kirjoja ja runsaasti runoja. Edessä ovat Euroopan parlamentin vaalit, joihin hän asettuu ehdolle.

Kansan Äänen edesmennyt päätoimittaja Reijo Katajaranta kirjoitti kymmenen vuotta sitten hyvästä ystävästään Matti Laitisesta seikkaperäisen syntymäpäiväartikkelin. Reijon juttua on käytetty tämänkin jutun pohjana.

Kallio kasvatti

Matti Laitinen on syntyperäinen stadilainen eikä hän ole koskaan asunut muualla kuin Helsingissä. Stadin slangin hän hallitsee suveenisti, kuten alkuasukkaan tuleekin.

Matti syntyi Kalliossa 60 vuotta sitten työläisperheeseen. Hän muutti perheensä kanssa Itä-Hel-

sinkiin v. 1962.

Päästyään keskikoulusta Matti jatkoi kouluttautumistaan Vallilan ammattikoulussa radio- ja tv-asentajaksi. Hän valmistui v. 1979 tietoliikenneteknikoksi Helsingin Teknillisestä oppilaitoksesta.

Matti on toiminut viimeiset 33 vuotta ammatillisen kuntoutuksen parissa. Hänen tehtäviinsä ovat kuuluneet tietotekniikan opettaminen vajaakuntoisille ja vammaisille ihmisille, heidän työkyntönsä arvioiminen sekä osallistuminen kuntoutustyöryhmän työskentelyyn. Ihmisarvon palauttaminen on kaiken kuntoutuksen lähtökohta.

Järjestöelämää

Matti Laitinen hakeutui politiikkaan radikaalina nuorena 1970-luvulla. Hän liittyi nuoriso- ja opiskelijaliittoihin 1970-luvun puolivälissä ja Suomen kommunistiseen puolueeseen v. 1980. Erityisesti Mattia kiinnostivat marxilainen filosofia, dialektiikka, sen kategoriat ja lait. 1980-luvulla entisessä Koiton talossa pyöritettiin Sosialismin opistoa ja siinä Matti oli aktiivisesti mukana ystävänsä Reijo Katajarannan kanssa.

SKP:stä Matti siirtyi v.1988 Kommunistiseen Työväenpuolueeseen. Kun KTP:ssä syntyi erimielisyyksiä liittolaispolitiikan toteuttamisesta, Matti erotettiin yhdessä muiden keskeisten helsinkiläisten toverien kanssa puolueesta ja sen keskusneuvostosta keväällä 2002. Hän liittyi Kommunistien liittoon. Tällä hetkellä Matti toimii Suomen Työväenpuolueessa ja avustaa kirjoituksiltaan Kansan Ääni-lehteä.

Matti on ollut erityisen ahke- ra Kuuba- ja Latinalainen Ame-

rikka-aktivisti. Hän on toiminut jo 1980-luvulta Suomi-Kuuba-seurassa sekä muissa ystävyys- ja solidaarisuusjärjestöissä.

Vaalit yhteistyön puolesta

Kirjoittaminen on Matti Laitiselle toinen luonto. Hän on julkaissut v. 1993–2014 viisi romaania, yhden tietokirjan ja viisi runoteosta. Viime vuosina hän on tuottanut yli 100 videorunoa. Tyyliuunaltaan ne edustavat proletaarista käyttörunoutta.

Matille hänen perheensä on ollut hyvin tärkeällä sijalla. Perheeseen kuuluu vaimon lisäksi kaksi aikuista lasta, joista vaikeasti kehitysvammainen poika Arska asuu edelleen vanhempiensa luona.

Nuorena Matti harrasti vapaa- painia, jossa hän voitti 1970-luvulla kaksi poikien Suomen mestaruutta. Nykyisin hän harrastaa muun muassa valokuvausta, kalastusta, sienestystä ja ruuanlaittoa. Hän on hyvän ruuan ja hyvien viinien ystävä, oluita unohtamatta.

Tulevissa vaaleissa toveri Matti Laitinen haluaa vaikuttaa moniin ajankohtaisiin asioihin:

– Haluan kohentaa Suomen kommunistisen liikkeen yhteistyötä ja näin ollen edistää myös osaltani uusliberalismin vastaisen kansanrintaman rakentamista.

Näihin tavoitteisiin on jokaisen helppo yhtyä.

Kansan Ääni ja lehden julkaisijajärjestöt toivottavat Matille hänen merkkipäivänään onnea ja menestystä.

Kansan Äänen toimitus

Kyykyttämisen on loputtava!

Olemme viime kuukausina saaneet kuulla uutisia uusista irtisanomisista. Niistä ilmoittavat yritykset, jotka tahkoavat suuria voittoja ja jakavat omistajilleen osinkoa miljoonittain. Julkisuuteen sanotaan esim. että tavoitellaan seitsemän miljoonan säästöjä irtisanomisilla ja lomautuksilla ja samaan aikaan maksetaan omistajille yli 40 miljoonan osingot! Samoin aloitetaan ”YT – neuvottelut” sillä perusteella, että odotetaan yrityksen taloudellisen tilanteen mahdollisesti huononevan. Voi perkele mitä röyhkeyttä kapitalisteilta!

Edellä mainituilla perusteilla aloitetut neuvottelut väen vähentämiseksi ovat YT lain vastaisia. Lain mukaan irtisanomiseen pitää olla sekä taloudelliset että tuotannolliset syyt. Niitä ei ollut ainakaan Stocmannilla kumpaakaan ja palvelualojen ammattiliitto PAM onkin viemässä irtisanomiset ja lomautukset käräjille.

Ihmetyttää mikseivät liitot vie käräjille jokaista voittoa tuottavan yrityksen YT – neuvottelujen jälkeistä irtisanomista. Tumpu suurina asioiden sivusta seuraaminen on yhtä tuomittavaa kuin laittomat irtisanomiset. Meillä on olemassa ihmisoikeudet – ja niihin kuuluu oikeudenmukainen kohtelu ja lakien kunnioittaminen. On muistettava, että mitään oikeuksia ei ole olemassa ilman velvollisuuksia. Ihmisillä yleensä, ja AY – liikkeen ihmisillä erikseen on velvollisuus pitää huoli siitä, että ihmisoikeudet irtisanomistilanteissa toteutuvat.

Kaikkein pahimmin loukataan pitkäaikaistyöttömien ihmisoikeuksia. Heillä ei niitä ole. Jos työttömäksi jäänyt ei pian löydä työtä, hänet syrjäytetään tylästi yhteiskunnasta ja päälle päätteeksi vielä suoras-

taan pilkataan tarjoamalla osa-aikaista työtä, josta maksettava palkka jää pienemmäksi kuin työmarkkinatuki. Jos tällaista työtä ei ota vastaan rapsahtaa kahden kuukauden karenssi! Näin siitä huolimatta, että työttömyysturvain perusteella on oikeus kieltäytyä työstä, josta maksettava palkka jää työttömyysturvaa pienemmäksi! - Voi perkele mitä röyhkeyttä työvoima-viranomaisilta!

Puskajussin tietoon on saatettu, että työvoimatoim... eikun TE – keskuksissa työskentelee henkilöitä, jotka ovat ottaneet elämäntehtäväkseen työttömien ihmisoikeuksien polkemisen. Tämä tiedoksi työ – ja elinkeinoministeriöön.

Työttömiä pilkataan jopa työvoimahallinnon omilla mol.fi sivustoilla, joilla ilmoitetaan avoinna olevista ”työpaikoista.” Samat ilmoitukset pyörivät kuukaudesta ja jopa vuodesta toiseen. Sitä mukaa kun haku-aika ”työpaikkaan” päättyy, sinne ilmestyy uusi päivämäärä. On käynyt jopa niin, että työtön lähettää CV:n, joksi työhakemusta nykyään kutsutaan ja viikon päästä sähköpostiin tulee ilmoitus samasta paikasta. - Hakemuksia ei siis kukaan lue. Voi perkele mitä touhua! Uskooko kukaan, että niitä työpaikkoja oikeasti on olemassa?

Kenenkään, ei työttömien eikä työllisten tarvitse alistua pilkattavaksi. Sitähän viranomaisen ja kapitalistien lainkiertämiset ovat. Siitä on tehtävä kertakaikkiaan loppu. Pilkkaava kyykyttäminen loppuu, kun kansa lähtee liikkeelle ja näyttää kaapin paikan, karjaisee, että perkele nyt riitti! - ja sellaisella voimalla, että porvari lentää perseelleen tai vieläkin kauemmaksi. Ihan Kanarian saarille asti.

Terveisin Puskajussi.

Lännellä kaksoisstandardit

Sehän on tiedetty kautta maailman aikojen että demokratiasta älämölöä eniten pitävät länsimaat omaavat kaksoisstandardit asiaan kuin asiaan. Jos joku verinen diktaattori on oma pahis, hänen tekojaan katsotaan läpi sormien. Myös Saddam ja Gaddafi olivat aikansa lännen suosikkipoikia, mutta kun alkoivat toimia itsenäisesti, täytyi heidät teloitaa pikaisesti.

Tapahtumat Ukrainassa osoittavat lännellä olevan myös ilman- saasteista kaksoisstandardit. Kiovassa on pari kuukautta poltettu autonrenkaita demokratian nimissä. Myrkyllistä savua ja nokea on riittänyt kansalaisille. En ole kuiten-

kaan huomannut yhdenkään EU-maan moittivan kyseistä ihmisten terveyden vaarantamista. Päinvastoin EU:n johtoa on menossa Kiovaan yllyttämään uusiin väkivallan tekoihin. Se on vaarallista Euroopan turvallisuuden kannalta ja vain hölmöläisten yhteenliittymä EU on moiseen valmis. Kuinkahan kauan Tampereen kiakkovie- raat olisivat saaneet polttaa auton renkaita, kysyn vaan. Saattaapi olla tulevaisuudessa sellainenkin tilanne Suomessa.

Meillä kun on paha tapa apinoida länsimaitten tekoja ja etenkin pahassa.

**Reino Welling
Jämsä**

Ingrid Hämäläistä ja Matti Laitista onnittelevat:

**Tarja Männikkö
Heikki Männikkö
Janne Rahikainen
Ville Rahikainen
Tommi Lievemaa
Hannele Salava
Riitta Auervuolle
Esko Auervuolle
Raika Kontturi
Kai Kontturi
Bertta Laine
Eira Kärki
Paavo Heikkinen
Kalevi Wahrman
Unto Nikula**

**Kaija Siippainen
Liisa Paakkolanvaara
Markku Nieminen
Wäinö Pietikäinen
Pekka Tiainen
Esko Koivisto
Antti Siika-aho
Hannu Kautto
Jaakko Ahvola
Juhani Tanski
Antero Nummiranta
Marjaliisa Siira
Timo Nieminen
Hannu Kork
Jorma Talikka**

Helsingissä torjutaan asukastalojen lopettamista

Uusi vaihe Helsingin leikkauspolitiikassa

Helsingin asukastalojen käyttäjät ja alueiden asukkaat järjestivät 15.1.-14 mielenosoituksen Kaupungintalon luona Helsingin Senaatintorilla. Tapahtumaa edelsi asukkaiden mielenosoitusmarssi kauppatorilta kaupungintalolle. Syytä tapahtumaan oli jälleen kaupunginjohtaja Pajusen (kok) tehtailema esitys, että kaupunki luopuisi sosiaali- ja terveysviraston ylläpitämästä 11 asukastalosta. Näiden asukastalojen merkitystä ei voi mitenkään yliarvioida. Asukastaloissa on 20 työntekijää sekä vuoden mittaan satoja työllistettyjä. Vapaa-ehtoistyönä asukkaat järjestävät niissä kerho- ja kahvilatoimintaa, vertaisryhmiä, terveysneuvontaa yms. Ne ovat alueiden todellisia monitoimintakeskuksia.

Ehkäisevän sosiaalityön alasajoa

SKP:n ja Helsinki-listojen valtuutettu Yrjö Hakanen toteaa, että asukastalojen budjetti on yksi miljoona, eikä alueiden järjestöillä olisi mitään mahdollisuutta jatkaa asukastalojen toimintaa. Pajusen esityksen taustalla onkin jälleen esi-

tys leikata sosiaali- ja terveyspuolen menoja. Toisaalla puhutaan ehkäisevästä sosiaalityöstä, mutta toisaalla sitä ajetaan alas.

Järjestöt eivät kykene ylläpitämään asukastaloja

Tiistaina, 21.1.2014, oli monikymmenpäinen joukko asukastalojen aktivisteja kerääntynyt Kallion viras-

totalon eteen odottamaan Helsingin terveys- ja sosiaalilautakunnan kokousta. Asukkaat kertoivat lautakunnan jäsenille huolestaan, että 11 kaupungin omaa asukastaloa säästöjen nimissä ajetaan alas 2015. Joka vuosi asukastalot ovat luoneet työpaikan 200 vaikeasti työllistettävälle sekä kymmenille vakituisille työntekijöille. Asukkaat olivat huolestuneita ehdotuksesta, jonka mukaan Helsinki luopuisi asukastalojen ylläpitämisestä ja vastuu niiden toiminnan jatkumisesta jätettäisiin asukkaalle ja kolmannen sektorin järjestöille. Asukastalojen monipuolinen toiminta ei ole mahdollista ilman palkattuja työntekijöitä. Yhdistyksillä ei ole varoja vuokriin, palkattuihin työntekijöihin, työllistämiseen, ruokapalveluihin eikä moniin muihin sosiaali- ja terveysviraston ylläpitämien asukastalojen nyt tarjoamiin palveluihin.

Asukastalot tärkeitä ”monitoimintakeskuksia”

Asukastaloilla on myös tärkeä merkitys ehkäisevässä sosiaali-terveysdellisessä toiminnassa, kuntoutuksessa sekä perheiden ja vanhusten hyvinvoinnissa. Huolestuttavaa on myös eläkeläisjärjestöjen sote-virastolta saamien toiminta-avustusten lopettaminen. Senkin takia asukastalojen säilyttäminen nykymuodossaan on entistään tärkeämpää. Helsingin sosiaali- ja terveysvirasto ylläpitää 11 asukastalon toimintaa eri puolilla kaupunkia. Asukastaloilla on tärkeä merkitys kaikille avoimena kohtaamispaikkoina, joissa erilaiset ihmiset, ryhmät ja sosiaalityön ammattilaiset toimivat yhdessä. Ne tarjoavat tiloja harrastuksille, atk-tukea, edullista ruokaa, liikuntaa ja kulttuuria. Asukastalot ovat hyvinvointia edistäviä matalan kynnyksen sosiaalityön, työllistämisen, kuntouttavan työtoiminnan, nuorisotakuun ja ikäihmisiä tukevan vapaaehtoistoiminnan keskuksia.

Evästystä sosiaali- ja terveyslautakunnalle!

Näin valisti eräs 55-vuotias työkyvyttömyyseläkkeellä oleva nainen lautakunnan jäseniä: ”Löysin Pihlajamäen lähiöaseman ja koin paikan heti turvallisiksi kohtaamispaikaksi. Oma kiinnostusta ja osaamista

Kuva: Antero Nummiranta

Asukastalojen käyttäjät evästivät Helsingissä 21.1.-14 Kallion virastotalolla Sote-lautakunnan jäseniä ennen lautakunnan kokousta. Lautakunnan kokouksessa päätettiinkin lisätä Sosiaali- ja terveyslautakunnan jäsenen Anna Vuorjoen (vas) esityksestä viraston käyttösunnitelmaan, että asukastalojen käyttäjiä ja työntekijöitä kuullaan ja selvitetään myös vaihtoehto säilyttää asukastalot kaupungin omalla toimintana. Lautakunta teki kuitenkin nahkapäätöksen hyväksymällä esittelijän ehdotuksen, jonka mukaan jatkovalmistelun pohjana on kaupunginjohtaja Pajusen asettaman työryhmä esitys, että sotevirasto luopuu asukastalojen ylläpitämisestä. Asia jäi ratkaisematta, mutta asukastalojen puolustajat saivat lisää mahdollisuuksia ja aikaa. Kuvassa asukastalon käyttäjä Lassi Tiittanen esittelee sote-lautakunnan jäsenelle Anna Vuorjoelle mielenosoittajien näkemystä asukastalojen merkityksestä.

saa tuoda vapaaehtoisena voimiensa mukaan yhteiseen käyttöön. Saa arvostusta, tuntee olevansa hyödyksi ja kuuluu joukkoon. Olin perustamassa Tukiyhdistys PIHLAa lähiöaseman tueksi ja saimme lyhyessä ajassa yli 150 jäsentä, jotka kaikki ovat huolissaan asukastalon alasajosta. Jos tällaiset matalan kynnyksen tilat ajetaan alas, oma elämäni kapenee. Pelkään jääväni ulkopuoliseksi. Pienellä eläkkeelläni en juurikaan voi lähteä mukaan maksullisiin harrastuksiin. Jo matkakulut tekevät tiukkaa, siksi lähellä oleva asukastila on todella arvokas! Lähiöasemalta voi saada Kotilähetiläät - hankkeen palveluja, kuten kauppa- ja siivousapua sekä kotitalkkarit- hankkeelta pieniä korjaustöitä. Eri tavoin työllistetyt ihmiset saavat näin työkokemusta ja myös potkua elämäänsä. Kaikki toiminta on ennaltaehkäisevää, varmasti tulevaisuuden kannalta tärkeää. Toivon päättäjiltä viisautta ratkaisuihinsa. Asukastalot ovat tärkeitä. Myös vähävaraiset ja heikom-

massa asemassa olevat tulee ottaa huomioon.”

Mielenilmaus ei mennyt hukkaan, aikalaisä saatiin:

Saimme välivoiton asukastalojen alasajoon, kun sosiaali- ja terveyslautakunta teki muutokset Soten käyttösunnitelmaan v. 2014 ja velvoitti sote-viraston kuulemaan käyttäjiä ja työntekijöitä ja selvittämään myös vaihtoehtoon, jossa asukastalotoiminta säilytetään kaupungin ylläpitämänä toimintana. Olisi muuten mennyt ihan (virkamies- päätöksillä)läpihuutojutuna talojen siirtäminen pois sosiaalityöstä ja sosiaalialan työn piiristä kokonaan järjestöjen piikkiin. Tällöin matalan kynnyksen tarjoamat maksuttomat palvelut ja sosiaalialan ammatillinen tuki kävijöille ja myös esim. työllistämisen poluilla, jota taloilla voidaan tuloksellisesti tehdä, olisi hävinnyt kokonaan.

toimitti:
Antero Nummiranta

Kuva: Antero Nummiranta

Sirkku Miettinen (keskellä, toiminnanohjaajana Kumppanuustalo Hannassa) ja Sinikka Mäki (oikealla) olivat hyvin huolissaan asukastalojen kohtalosta. Sirkku Miettinen totesi suureksi uhaksi toimintakeskusten siirtämisen kiinteistöviraston alaisuuteen. Siitä seuraa, että syrjäytyneet ihmiset, joilla ei ole mahdollisuutta käyttää maksullisia palveluja, menettävät sen ainoan paikan, jossa osallistua erilaisiin toimintoihin. Kumppanuustalo Hannassa kaikki liikunta- ja ryhmätoiminnot ovat nyt maksuttomia. Kiinteistöviraston alaisuudessa kaikki tämä muuttuisi, sillä alueiden järjestöillä tuskin riittäisi varoja toiminnan ylläpitoon. Sinikka Mäki puolestaan katsoi, että järjestöissä ei riitä rahoitusta, puuttuu ammattitaitoista henkilökuntaa ohjaamaan toimintaryhmiä ja toiminta kuihtuu. Sirkku ja Sinikka näkivät, että syy vaikean tilanteen syntymiseen lienee kaupunginjohtaja Pajusen v. 2013 alussa asukastalojen toimintaa selvittävä työryhmä, joka valtuutensa ylittäen esittikin leikkauksia ja asukastalojen siirtämistä sote- viraston alaisuudesta kiinteistöviraston kontolle. Ei siinä ajateltu pientä ihmistä ollenkaan.

Hallituspuolueet vastuussa: Asemien sulkemisen heikentää joukkoliikennettä

VR Group Oy on valtionomisteinen yhtiö ja sen tekemisistä päättää hallitus/eduskunta. Olisikin syytä muistuttaa näille hallituspuolueille (kok, sdp, vas, ruots, vihr, krist), että pitäisi tehdä vaalilupauksiensa mukaan. Näihin vaalilupauksiin kuuluivat myös joukkoliikenteen parantami-

nen. Näiden asemien/seisakkeiden lopettaminen kertoo, mikä on ”pelin henki”. Lopettavia ovat Nuppulinna, Puro, Inkoo, Karjaa.

Tämä hallituspuolueiden tekemisen haluttomuus puolustaa junamatkustajien etuja, nähtiin jo Jokelan Rautatieaseman kamppailuissa. Vaikka nimä kertyi noin 4800 (eli

Jokelan koko aikuisväestö) ja jätimme nimilistan adressina muiden lopettamisuhan alla olevien asemien kanssa eduskunnassa (Kemijärvi, Pietarsaari, Iisalmi), niin ainoa asema, josta lopetettiin palvelut (lipunmyynti), oli - Jokela. Tämänkin kokemuksen perusteella - näyttää tosi huonolta seisakkeiden säilyminen.

Syylisiä ovat hallituspuolueet ja myöskin Tuusulan kunnan luottamushenkilöt. He eivät toimineet Jokelan junamatkustajien puolesta (noin 2500 päivittäistä junankäyttäjää), vaan sallivat kunnanjohtajan yksipuolisesti ja omavaltaisesti kieltää tuen asemalta. Muut asemat toimivat lipunmyyntineen vielä tänäkin päivänä, koska niiden kunnat tukivat asemiaan. Tämä on myös kunnanjohtajan ”pistepussiin” laitettava, kun päätetään toimista kunnanjohtajan kelpoisuudesta hoitaa virkaansa.

**Jori Porspakka
Jokela/Tuusula
jori.porspakka@gmail.com
040 5605008**

Kuva: Seppo Aaltonen

Kuvan Purotan seisake palvelee myös Järvenpään Wärtsilän teollisuusalueen työpaikka liikennettä. Siinä kuntaraja kulkee pitkin radanvarsta. Helsingistä tullessa oikeapuoli on Järvenpää ja vasen Tuusula. Järvenpään puolella on myös uusi asuntoalue.

Sairaita ja vanhuksia kuritetaan

Ei vaivaisia joukkoliikenteeseen?

Helsingin Sosiaali- ja terveyslautakunta päätti kokouksessaan 21.1.2014, ettei vammais- palvelulain ja sosiaalihuoltolain nojalla kuljetuspalvelua saaville henkilöille anneta enää maksuttomia HSL:n matkakortteja. Todella kelju ja häpeällinen päätös.

Vaikka kaikki Helsingin vammaisjärjestöt tekivät yhteistoiminnassa kaikkensa, mikään ei auttanut. Maaliskuun lopusta liikutaan sitten kuka mitenkään. Säästääkö kaupunki, jos vammaisten taksi- ym kuljetuspalveluhakemukset nyt räjähdysmäisesti nousevat? Muistetaan, että vuodenvaihteessa Helsinki lopetti myös useita vammaisten suosimia Jouko-bussilinjoja, jotka maksoivat vain normaalien lipun hinnan.

Kotihoito tiukilla

Laitospaikkoja vähennetään, mutta vanhusten määrä nousee! Tällä hetkellä odotetaan vuoteen

2020 mennessä vanhusmäärän kaksinkertaistuvan Helsingissä. Kotihoidossa käyntimäärät tulevat kasvamaan jyrkästi. -Vanhuspalvelulaki, joka antaa laitoshoidon suosituksia työntekijämäärästä, ei koske kotihoitoa. Hyvin vaativa työn sairaanhoidollinen osuus lisääntyy myös kotihoidossa. Kerrostalon yksiossa hoidettavat odottavat edes päivähoitoon pääsyä. Heillä on muistisairauden lisäksi paljon fyysisiä vaivoja. Hoitajat ajetaan uuvuksiin ja monet pakenevat muihin töihin.

Terveysasemille pääsy on myös eriarvoista: Kalliossa ajan saa lääkärille 36-49 vuorokaudessa, hoitajalle 2-42 vrk, Jakomäessä lääkärille 28-29 vrk, hoitajalle 1-21 vrk, Kivikossa lääkärille 23-32vrk, hoitajalle 0-18vrk, Lautasaassa hoitajalle 8-24 vrk., Vuosaassa 9-29 vrk. Hoitaja =perushoitaja, sairaanhoitaja, terveydenhoitaja.

Muistiin merkitsi:
Mämmiveikko

Kataisen verouudistuksella ei tule lisää työtä.

Aina joskus on hyvä katsoa peruutuspeiliin ja muistella, mitä poliitikot ovat aikoinaan tulleet luvanneeksi. Pääministeri Jyrki Katainen toisti (HS 5.4. 2011) vaalien alla ja myöhemmin kokoomuslaista uskomusta otsikolla: ”Kokoomus haluaa työllistää verouudistuksella”. Sitä valtamediat ovat toistaneet kritiikittä vuosikausia.

Sen mukaan yritys saa lievemmillä verotuksella kerätyksi enemmän voittoja, sillä on mahdollisuus investoida ja luoda uusia työpaikkoja. Talousteoriat sanoo näin, mutta Katainen ei ilmeisesti tiedä, kuinka nykyisessä teknologisoituneessa reaali maailmassa vanha teoria toteutuu.

2000-luvulla yritysten taseet ovat kohentuneet tuntuvasti. Pörssiyritykset ovat vuosittain jakaneeet yli 10 miljardia euroa osinkoa ja ostaneet miljardikaupalla omia osakkeitaan, eivätkä investoineet. Esimerkiksi pelkästään Nokia on 2000-luvulla ostanut omia osakkeitaan yli 18 miljardilla.

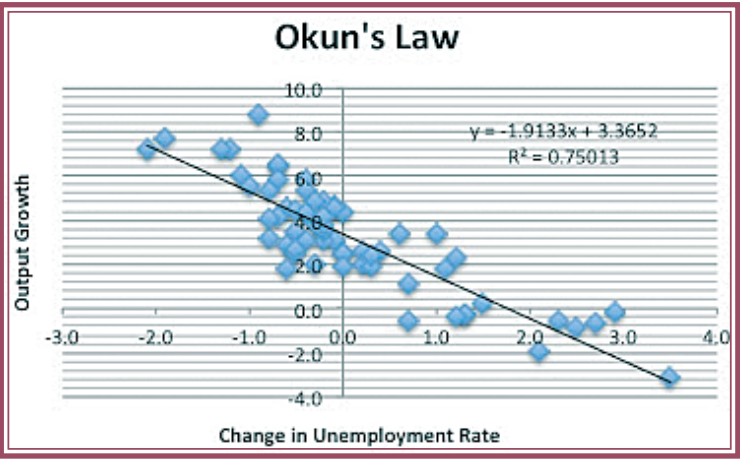
Myös pörssin ulkopuolella olevat yrittäjät kuittasivat 12 miljardia euroa täysin verottomasti vuosien 2005–2011 välillä. Puolet suomalaisten työntekijäin työn hedelmistä eli osingoista on mennyt verottomasti hallintarekisterien kautta ulkomaalaisille rikkaille. Niilläkin rahoilla olisi paikattu valtion kestävyysvajetta nopeasti.

Silti kotimaisiin investointeihin on mennyt vähemmän kuin

yritysten vuosittaiset poistot (koneiden ja rakennusten kuluma). Jos on investoitu, on ostettu kilpailevia yrityksiä tai investoitu ulkomaille. Sinne on luotu jo yli 350 000 uutta työpaikkaa.

Enää ei edes tiedetä, mikä yhtiö on ”suomalainen” ja mikä on tilastoissa ”Suomen” vientiä. Kymmenen vuotta sitten ulkomaisten konsernien osuus Suomen viennistä oli 10 prosenttia. Nyt se on jo kolminkertainen. Niinpä suurin Suomesta vientiä harjoittava vieras maa on Yhdysvallat. Sikälaisten yhtiöiden osuus Suomen viennistä on 5,6 prosenttia. Ulkomaankaupastamme kotimaisten konsernien osuus (tosin osakkeiden enemmistö voi olla rajojemme ulkopuolella) on sentään vielä 60 prosenttia.

Kataiselta unohtui myös mainita, että Suomeen ”luodut” uudet työpaikat ovat professori Juho Saaren tutkimuksen mukaan 40 prosenttisesti ”puskurityövoimaa” eli palvelualan epätyypillisiä ns. ”paskatyöpaikkoja”, joiden palkkatasolla

”Okunin lain yhtälössä on työttömyysasteen muutos ns. vakiotermi ja Okunin kerroin, joka kuvaa miten BKT:n kasvuvauhti vaikuttaa työttömyysasteeseen. Okunin laki on siis esitys BKT:n kasvun ja työttömyysasteen muutoksen välisestä epätasällisesta suhteesta, jota pidetään suurin piirtein oikeana.”

ja työtuntimäärällä ei enää elä.

Nyt Etla on julkaissut projektijohtaja Timo Nikinmaan tutkielman: ”Antaa valojen palaa”, joka painottaa, että ”teollisuus on talouden selkäranka”. Siinä kerrotaan, että ”Uusista työpaikoista 80 prosenttia on syntynyt aloille, joilla keskimääräinen tuntipalkka on pienempi kuin teollisuudessa”. Nikinmaan tutkimuksessa viitataan myös USA:n kehitykseen ”Yhdysvalloille on käynyt huonosti, koska maassa ei ole pitkäjänteistä teollisuuspolitiikkaa. Siksi teollisuus on

aktiivisesti sijoittanut tuotantoaan ja YHÄ ENEMMÄN MYÖS TUTKIMUSTA JA TUOTEKEHITYSTÄ MUIHIN MAIHIN”. Näinhän on käynyt myös Suomen teknologiayritysten ja entisen Nokian kohdalla.

Niitäkään uusia matalapalkka-alojen työpaikkoja ei ole ”investoitu”, vaan ne ovat työttömäksi jääneiden työntekijöiden synnyttämiä ”pakkoyrittäjyys”-työpaikkoja”. Siis sellaisia, joissa mikrotyöntekijä sinnittelee työttömyyden ja yrittäjyyden välimaastossa. Niiltä yrittä-

jiltä ei juuri heru verotuloja hyvinvointivaltion ylläpitämiseksi. Osa pakkoyrittäjistä on pikemminkin tulonsiirron kohteita.

Tämä kokoomuksen mainostama ”työllistävä verouudistus” vain kiihdyttää työn (työtuntien) pakoa ja ostovoiman häviämistä. Sen hävittäessä yrittäjyydelle ei synny enää uutta kasvualustaa. Työntunteja tehtiin vuonna 1990 enemmän (4 388 milj.) kuin vuonna 2011 (4 217 milj.), vaikka BKT on kasvanut lähes kaksinkertaiseksi. Siis kasvu ei enää luo työtä, vaikka Katainen niin uskottelee. Hän ei ilmeisesti ole kuullut koskaan Okunin laista. Jo 60-luvulla todettiin, että yhden prosentin työpaikkojen kasvuun tarvitaan kolmen prosentin talouskasvu.

Kataiselta on myös unohtunut kertoa, että yrittäjän päämotiivi ei suinkaan ole työllistää, vaan päänvastoin, kiihdyttää tuottavuutta työpaikkoja hävittämällä. Se tapahtuu joko teknologialla tai kiinalaisella halpatyövoimalla, jotta sijoitulle pääomalle saataisiin maksimaalinen tuotto.

Ari Ojapelto
Tietokirjailija
Tampere

(Hesari ei tätä kirjoitusta julkaissut)

Uudella työllisyyspolitiikan suunnalla ja työttömyyden alentamisella testataan EU:n olemassaolon ja rakenteiden perustaa

Pekka Tiainen
Valtiotieteen tohtori (taloustiede)
Kirjoittaja on neuvotteleva virkamies Työ- ja elinkeinoministeriössä

Kun EU-jäsenyydestä vuodesta tulee vuonna 2020 kuluneeksi 25 vuotta, neljännesvuosisata, ollaan EU:ssa ja Suomessakin näillä näkymin edelleen jäljessä työllisyys-tavoitteista ja työttömyys on korkeaa. Eli kun vuoden 2014 EU-vaalien jälkeen ovat olleet seuraavatkin EU-vaalit vuonna 2019. Näin siksi, että finanssikriisin jäljiltä menetettiin vuosikymmen ja talouspolitiikassa ja työllisyyspolitiikassa ei ole näillä näkymin tulossa sellaista muutosta, että vielä lähivuosinakaan tavoitteisiin päästäisiin.

EU hyväksyi vuonna 2000 Lissabonin strategian, jonka mukaan EU:sta piti tulla vuonna 2010 maailman kilpailukykyisin ja tavoitteena oli täystyöllisyys. Sen sijaan on massatyöttömyys ja euroalue on ollut maailman heikoimman kehityksen alue.

Lissabonin strategian työllisyystavoitteisiin ei olla pääsemässä edes vielä vuonna 2020, kaksinkertaisessa ajassa, ja ongelmia riittää.

1990-luvun lama

Suomen 1990-luvun laman työttömyyskriisi lisäsi sekä EY:n vastusta että kannatusta protestina huonolle politiikalle. Suomessa on 300 000 työttömän työnhakijan työttömyys ja työttömyysluvussa näkymätön vaikea työllistyminen on tätä vielä suurempaa. Teollisuustyöpaikkoja on menetetty euron vuosina 2000-luvulla 100 000, saman verran kuin aiemmin vuosina 1975–2000 neljännesvuosisadassa.

Työttömyyden ollessa pahimmillaan 500 000 ja luvussa näkymätön vaikea työllistyminen sen päälle vuosien 1993 ja 1994 vaihteen aikoihin luvattiin EU:n tuovan paremman työllisyyden. Tyytymättömän kansa äänesti huonoa talouspolitiikkaa vastaan osa yhdistäen sen EY-suuntaukseen ja äänestäen Ei EY:lle, ja osa taas protestoidakseen huonoa talouspolitiikkaa vastaan ja siksi kyllä EY:lle nähdessä vaihtoehtoksi. Tyytymättömyys yhdisti laajasti. Työllisyyden romahduksesta toivuttiin teknologiatuumin (Nokia ym.) ja markan devalvoitumisen sekä kansainvälisten taloussuhdanteiden vaikutuksesta enemmän kuin EY:n vaikutuksesta, mutta massatyöttömyys on tätä päivää.

Päinvastoin EY-jäsenyys kiihdytti rakennemuutosta ja tätä kautta menetettyjen työpaikkojen takia työllisyyden paraneminen hidadui.

Ei Euroopan talousalueen (ETA) ongelmaton ollut

Jos Euroopan talousalueen sopimukseen (ETA) sisältyi ulkomaisen omistuksen vapauttaminen, mikä

on mahdollistanut yritysten omistuksen siirtymisen ulkomaisiin käsiin ja Suomen muuttumisen suuressa määrin tytäryhtiötaloudeksi. ETA:n ei suoraan olisi tarvinnut tarjota näin huonoa kehitystä, mutta muun muassa valtion yhtiöiden yksityistämisellä on kehitystä kiihdytetty.

Toinen vaikea asia ETA:ssa oli, että kun muualta tuleville tulee oikeus Suomen sosiaaliturvaan, se aiheuttaa vaikeuden, että varat eivät riitä ja perusturva heikkenee suomalaistenkin kohdalla. Tämä on maahanmuuttokeskusteluiden taustalla, mutta juontaa ETA-sopimuksesta. Heikon työllisyyden oloissa ongelma vaikeutuu. Rasismi ja ulkomaalaisvastaisuus ei auta tässä asiassa mitään, vaan on tarpeen rakentaa toimivat mallit, että asia saadaan kuntoon.

Työllisyys puuttui EY:n ja EKP:n tavoitelialta

Työllisyys puuttui EY:n ja EKP:n tavoitelialta – yritykset saada se sinne eivät ole johtaneet työttömyyden ratkaisuun vaan tilanne on pahempi kuin EY:n aikana koskaan EY:n sopimuksissa ei alun perin ollut työllisyyttä vain hajamainintoja. Vuoden 1997 Amsterdamin sopimuksessa korkean työllisyyden tavoite ja työllisyysasia tuli perussopimuksiin siten, että se on eri maiden vastuulla, mutta EU:n päämieskokous voi antaa suuntaviivoja. Kehittyi myös erilaisia toimeliasuutta. Lissabonin sopimus oli jatkoa tälle ja siinä nostettiin tavoitteeksi täystyöllisyys.

Hyvä niin, mutta tästä on tullut maholasku. Osa ongelmia on Euroopan Keskuspankki ja euro. Hyvin oli nähtävissä ennakkoon, että se tuottaa ongelmia Suomen met-säteollisuudelle ja mm. telakoille,

koska viennin laskiessa isojen tehtaiden pääomavaltaisen toiminnan pääomakustannukset eivät laske. Palkkojen osuus on niin pieni, ettei niiden alentaminen vaikuta isomalti. EKP toimi sitten niin, että antoi euron vahvistua vuodesta 2002 alkaen ja vahvan euron politiikasta ovat ne haitat, mitä Suomessa oli vahvan markan politiikasta 1990-luvun laman syynä.

EKP:n mandaatti, toimivalta oli inflaation rajoittaminen. Siinä ei ollut työllisyyttä suoraan kuten Yhdysvaltain keskuspankilla. EMU-sopimusta (euroa tarkoittava) ei uskallettu avata, koska pelättiin, että se kaatuu. Siksi Amsterdamin sopimuksen yhteydessä oli mahdollista tulkita, että kun EU:n perussopimukseen lisättiin korkean työllisyyden tavoite ja EMU:n tuli edistää EU:n tavoitteita, työllisyys on tätä kautta välillisesti EMU:n ja EKP:n tavoite. Mutta käytännössä ei tämän mukaan toimittu.

Palkkakehityksen osalta on valittu alhaisten yleiskorotusten linja niin, että palkkakehitys jäisi jälkeen Saksasta ja tällä tavalla tapahtuisi niin sanottu sisäinen devalvaatio. Pankkiunionilla yritetään luoda pankkien keskinäiseen vastuuseen perustuvaa järjestelmää niin, että valtioiden ei tarvitsisi maksaa pankkitukia. Mitenkä onnistuneet, kun esimerkiksi hallinnasta karanneet johdannaistoiminta ei ole suinkaan supistunut? Eli finanssimaailma ottaa sellaisia riskejä, että tappiot uhkaavat edelleen kaataa valtioille.

Valtioiden velkakriisi – entä oikeus työhön?

Nyt on vaikeutena valtioiden velkaantuminen finanssikriisin myötä. Suomessa on leikkausten ja veronkorotusten summa hallituk-

sen ilmoituksista 5,5 miljardia euroa ja nyky suunnitelman mukaan pitäisi leikata tai muuta tehdä vielä kolmen miljardin verran vuoteen 2017. Se tarkoittaa 8,5 miljardia vuosina 2011–2017. Velkaantumisen ei tällä summalla vähenisi, koska leikkaukset lisäävät työttömyyttä ja vähentävät sitä kautta verotuloja ja lisäävät työttömyyden kustannuksia. Sitten on kysymys eläkkeelle siirtymisen myöhentämisestä, mistä tämä hallitus ei tee päätöksiä eläkeikärajojen suhteen, mutta mitä taustalla valmistellaan ja seuraava hallitus tekee?

Suomen hallitusmuotoon, perustuslakiin, hyväksyttiin 28.7.1972 Suomen hallitusmuodon 6 §:ään toinen momentti, jonka mukaan ”Kansalaisen työvoima on valtakunnan erikoisessa suojeluksessa. Valtiovallan asiana on tarvittaessa järjestää Suomen kansalaiselle mahdollisuus tehdä työtä, mikäli laissa ei ole toisin säädetty.” Valtiota velvoittavaa kohtaa ei enää ole vuoden 2000 perustuslaissa, vaan tavoite on yleisemmin.

Mutta miten päästään työllisyydessä ja työttömyyden alentamisessa eteenpäin, kun taustalla on kaikki tämä edellä kuvattu vaikeus? Hyvä lähtökohta on toimia työpaikkojen ja työttömien ja työtä hakevien puolesta. Kun ei saada muutettua suurta maailmaa, on tärkeä toimia tavallisen pienen ihmisen puolesta siellä, missä voi yhdessä tavallisten ihmisten kanssa. Luen ihmisiin yrittäjät. Ei yrittäminen ole sama asia kuin kapitalismi. Yrittäminen on ollut osa elämää jääkaudesta alkaen ja paljon ennen kaikkialla missä elämää on ollut. Se on tärkeä yhteiskunnan voimavara. Kansaa ovat kaikki tavalliset ihmiset ja kun tämä ymmärretään, tiedetään kenen puolesta ollaan.

Näytelmä Kuusisesta on kiusallista katsottavaa

Nationalistinen tulkinta näkisi Kuusisen haudan Suomessa Kremlin muurin sijaan

Vappu Nalbantoglu näyttelee Otto Villen vaimoa Ainoa punaisessa viitassa liihotellen läpi koko näytelmän.

Saksalaiset pitävät parhaana natsiajan kuvauksena neuvostoliittolaista televisiosarjaa ”Kevään seitsemäntoista hetkeä”. Siinä natsit eivät karju. He ovat tavallisia ihmisiä. Ohjaaja Roman

Viktjukin olisi kannattanut pitää Stirlitz mielessä, kun hän ohjasi näytelmää suomalaisesta kommunistista Otto Wille Kuusisesta. Nyt kaksi ja puolituntinen karjuminen tuo mieleen jo kerran näh-

Helsingin kaupunginteatteri: Toveri K
Teksti: Edvard Radzinski
Ohjaus: Roman Viktjuk
Suomennos: Teemu Kaskinen
Koreografia: Vladimir Anosov
Rooleissa: Asko Sarkola, Vappu Nalbantoglu, Esko Roine
Kantaesitys: 23.01.2014

dyn ja koetun Jouko Turkan täri-
näteatterin. Hetkeen ei usko kor-
viansa ja myöhemmin ei myös-
kään näkemäänsä.

Venäläiseltä kirjailijalta Edvard Radzinskilta on tilattu näytelmä suomalaisesta kommunistista, jossa päädytään ihailemaan Mannerheimia. Valkoisen Suomen valheita osaamme itekin kirjoittaa. Ukrainalaista nationalistiohjaajaa on pyydetty tulkitsemaan suomalaisen työväenliikkeen internatio-
nalistia, joka nousi huipulle maailmanhistorian edistysellisimmässä imperiumissa. Näytelmä päätty

toteamaan vaimon, Aino Kuusisen suulla, ettei Kuusisen hautapaikan kuuluisi olla Kremlin muurissa vaan Suomessa mäntyarkussa. Suomalaista suurmiestä voi tuskin pahemmin loukata.

Edvard Radzinski on varmasti hyvä kirjailija. Silti näytelmän näkemys talvisodasta saa epäilemään, että Radzinski on saanut käsikirjoitusapua Suomesta. Teksti on paikoin niin naiivia. Näyttelijäntyötä on vaikea arvioida, koska hahmot eivät pyri minkäänlaiseen totuudellisuuteen. Kuusista näyttelevä Asko Sarkola takeltelee pahasti ja hyppii pitkin seiniä niin onnettomasti, että katsoja tuntee myötähäpeää kaupunginjohtajan puolesta. Aino Kuusista esittävä Vappu Nalbantoglu on vain epätoivoisena lavalla liihotteleva punainen surma. Häntä käy sääliksi.

Kaikkein onnettomimmat ovat Stalinin lukuisat hahmot. Sodan loppuessa Stalin oli voittaja ja uransa huipulla. Hänen esittäminen kuolemansairaana rullatuolissa pal-

jastaa, ettei näytelmällä pyritäkään historialliseen totuudenmukaisuuteen. Ohjaaja käyttää näyttelijöitä vain kertoakseen, että Neuvostoliitto oli kauhea ja kommunistit huonoja ihmisiä.

Pahinta näytelmässä on sen tyyli, groteski patetia. Vikjuk on varmistanut, ettei katsoja pidä näytelmästä. Kuusisen elämästä kertova näytelmä on saanut murskakritiikit niin oikeisto- kuin vasemmostolehdissä.

Ensi-ilta oli silti hyvin kiinnostava kokemus. Jos tyyllitelly tekikin esityksestä pateettisen, tylsän kauhukavalkadin, on pakko myöntää, että Kuusisen elämä on hyvin kiehtova. Tämä oli vasta ensimmäinen tulkinta Kuusisen elämästä. Toivottavasti niitä tulee lisää.

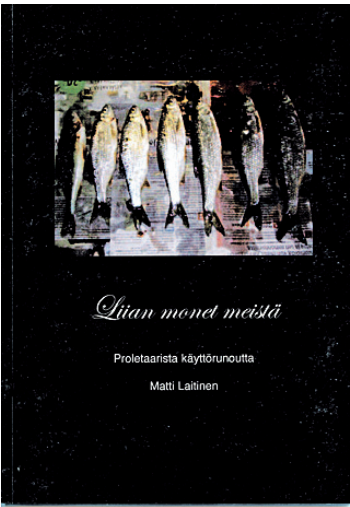
Lopussa on muuten kohtaus, jossa pohditaan, miksi Mannerheim vältti sotasyllisyysoikeudenkäynnin? Näytelmä esitti yhden hyvän kysymyksen.

Leena Hietanen

Liian monet meistä

Elvi Sivervo totesi v. 1948 Mänt-sälän kunnankirjastossa pitä-mässään puheessa. ”Kirjailijan on oltava selvillä yhteiskunnas-ta, jossa ihminen elää, tajuttava, mistä yhteiskunnallisessa tais-telussa on kysymys. Se on kai-ken suuren taiteen tunnus.” Si-nervo vetosi puheessaan kirjai-lijoita osallistumaan työväen jo-kapäiväiseen poliittiseen taiste-luun, koska tuolloin tarvittiin jo-ka päivä iskurirunoja, kisällilau-luja ja propagandaa.

Julkaisin helmikuussa 2014 vii-dennen runokokoelmani ”Liian monet meistä”. Haluan tuoda julki ru-nokokoelmallani tämän päivän työväenluokkaista vastakulttuuria ja toisinajattelua. Runoni ovat yhteiskunnallisesti kantaaottavia. Niiden sisältö kaareutuu vahvasti vasemmalle. Vastustan ja kritisoin ru-

Matin uuden runokokoelman kansisivu

noillani avoimesti tämän päivän yhteiskunnallista epäoikeudenmukai-suutta ja sitä ylläpitävää kansallista ja kansainvälistä kapitalismia. Sä-

keeni eivät kiertele tai kaunistele todellisuutta eivätkä myöskään huna-joi sitä.

Runoni perustuvat omassa elämässäni tekemiini havaintoi-hin sekä omiin kokemuksiini työ-sä, arjessa ja reissatessa maailmalla. Pysin elämässäni ja kirjoituksissani mahdollisimman suureen omaeh-toisuuteen ja omavaraisuuteen sekä itsenäisyyteen. Tuotan tekstejä ja julkaisen niitä omien tuntemus-teni mukaan.

Runoni edustavat tyylisuun-naltaan proletaarista käyttör-u-noutta. Tämä tarkoittaa sitä, et-tä luomani arjen sanataide on kir-joitettu käyttöä varten – maailman muuttamiseksi. Runoihini ei sisälly mitään mystistä tai monitulkintai-suutta. Tekstieni aihepiirit liikkuvat vallankäytössä, vähäosaisuudessa,

vammaisuudessa, mielenterveys-ongelmissa, ikääntymisessä, työt-ömyydessä, ihmisarvossa ja yhteis-kunnasta syrjäytymisessä.

”Kulutusyhteiskunta kulut-taa liian monet meistä loppuun. Kulutusihmiskunta kuluttaa oman tulevaisuutensa lop-puun.

Liian monelle meistä oikeus kuluttamiseen on tärkeämpää kuin oikeudenmukainen yhteis-kunta.”

Vaikka useat runoni vaikut-tavat synkiltä, en ole menettänyt omaa optimismiani oikeudenmu-kaisen yhteiskunnan saavuttami-seksi. Kapitalismi ei voi olla ratkai-su sellaiseen siedettävään, ihmisar-

voiseen elämään maapallolla, joka takaisi jokaiselle ihmiskunnan jäse-nelle perus- ja ihmisoikeudet. Kapi-talismin on vain ihmiskunnan kärsi-mysten ja luonnon tuhoamisen pit-kittämistä maailman taloudellisen ja poliittisen eliitin ahneuden ja val-lanhimon vuoksi.

Pehmeän oliivin sisältä löy-tyy kova siemen. Siihen voi mur-taa hampaansa. Kapitalismin sisällä vallitsee perusriita työn ja pääoman välillä. Se murtaa kapitalismin.

Kirjaa on painettu vain rajoi-tettu määrä. Se ei ole julkisessa myynnissä. Sitä voi tilata omistus-kirjoituksen kera ainoastaan kirjai-lijalta itseltään sähköpostitse: ma-sa.laitinen@gmail.com. Yhteystie-dot mukaan viestiin. Kirjan hinta on 10 euroa.

Matti Laitinen

Kolme ilmestynyttä kirjaa (osa 3.): Vaiettu totuus

Kahdessa viimeisimmässä Kansan Äänen numerossa kirjoitin tätä artikkelia edeltävät osat. Tämä artikkeli on kolmas, jotka ovat julkaistu otsakkeen ”Kolme ilmestynyttä kirjaa” alla. Tällä kertaa kirjoitan kirjasta Vaiettu totuus – Salattu ja vähän tunnettuja tapauksia sotavuosilta. Kirjan kustantaja on Oy Valitut Palat – Readers Digest Ab ja julkaisu vuosi 2013. Kirjan painopaikka on Portugalissa majaansa pitävä kirjapaino. Teos on useamman kirjoittajan yhteistuotantoa. Varsinaisen toimituskunnan ovat muodostaneet Kauko I. Rumpunen, Soili Jääskeläinen ja Reino Rasilainen.

Yleisimmin sanottava, että teokseen kannattaa tutustua vaikkapa vain ihan mielenkiinnosta. Ehkäpä kauan työväenliikkeessä mukana olleille ja vanhemmille tovereille ei siinä välttämättä tule suurten paljastusten tunnelmaa. Ehkä voisi sanoa, että kirjaan on koottu, kerrankin yksiin kansiin, tapahtumia, joista on tiedetty - enemmän tai vähemmän. Osa tapahtumista on elänyt jonkinlaisina tarinoina eri ikäpolvien keskuudessa. Sen uskallan avoimesti, ihan näin prantattynä, todeta, että ihmisille jotka ovat eläneet pelkän kansakoulun tai oppikoulun että lukion historian opetuksen varassa elämänsä, takaan kirjan tuovan muutamin kohdin totaalista shokkihoitoa. On olemassa sellainen sanonta kuin virallinen historian kirjoitus. Tämä

teos poikkeaa aikalailla siitä. Lyhyesti sanottuna mielenkiintoinen teos, josta epävirallisen historian kirjoituksen parissa elänytkin saa yhtä ja toista nippelitietoa kasattuna yksiin kansiin.

Jotkut kohdat kirjan historian tapahtumista voisivat olla melkein tästä päivästä. Esimerkiksi mikseipä tänäänkin saat-taisi kokoontua jossain päin maattamme marraskuun 15. päivänä vuonna 1937 kaltainen kokous. Tuon kokouksen oli koolle kutsunut Talouselämä-lehden neuvottelukunta. Vientiyhdistyksen toimitus-johtaja Jaakko Kahman oli pyytänyt puhujaksi silloisen Suomen Pankin pääjohtajan Risto Rytin. Puhe oli otsikoitu ”Muutamia näkökohtia ulkomaisen maksutaseen suhteen”. Ryti piti noudatettua kauppa- ja

talouspolitiikkaa kutakuinkin on-nistuneena. Ryti sanoi (em. teoksen mukaan) puheessaan muun muas-sa näin:

”Nekin velat, jotka ovat jäljel-lä, ovat sellaisia, että emme mielin määrin voi niitä maksaa erilaisista syistä. --- [Sellainen on] esim. val-tio-veloitamme suurin --- meidän kuuluisa sotavelkamme, koska sen koronmaksu kaksi kertaa vuodessa tuottaa meille hyvää publisiteettiä, joka meistä tuntuu vähän itsepe-tokselta, mutta joka tapauksessa se on hyvä publisiteetti ja vaikuttaa eduksemme Amerikassa.”

On huomioitava, että pre-sidentti Ryti kuului jo pankki-miehenä turvallisuuspolitiikas-ta huolta kantavaan sisäpiiriin. Ryti piti tuon puheensa 1930-lu-vun jälkeisessä talouden nousus-sa. Puheessaan hän sanoi paljon muutakin. Eräs kohta kirjassa tuota puhetta käsittelevässä luvussa on mielenkiintoinen. Mielenkiintoi-nen siksi, että se poikkeaa paljon siitä, mitä yleensä meille historian kerrotaan. Lainaan sen tähän: ”Ry-tin puheen sanoma ja sanamuodot olisivat hyvin voineet olla peräsin myös puolustusneuvoston puheen-

johtajan marsalkka Mannerheimin lähipiirin tuonaikaisista viesteistä taikka taloudellisen puolustusneuvoston pöytäkirjasta! Rytin puheen-vuoron puolustuskäsitteisiin liit-tävä painotus ja kieli ovat jälleen uusi aihetodiste siitä, että ”So-ta-Suomen” tulevien johtajien yhti-työ oli selvästi vuoden 1939 dra-maattista kesää ja syksyä vanhem-paa perua.”

Siinä se oli sanottu. Asia jos-ta kirjoitetaan virallisen historian kirjoituksen tulkinnassa lähes mitä vain ja suurimmalta osin päin män-tyä. Kirjassa esitetty ajatus on hyvä pitää mielessä jo pelkästään sen takia, että tämän vuoden mar-raskuun lähestyessä, näyttäisi myös lähestyvän oikein perusteel-liset talvisotariekkujaiset. Riekku-jaisia valmistellaan parasta aikaa historian tosiasioista mitään välit-tämättä.

Tuo mainittu puolustusneuvosto, Mannerheim puheenjohta-jana, vaikutti maamme politiikkaan 1930-luvun alusta alkaen. Mannerheimin valinnan taustavoimana vai-kutti kukas muu kuin teollisuusmies Walden. Tämän uudistetun puolus-

tusneuvoston tarkoituksena oli saattaa Suomen armeija ja talous sellaiseen kuntoon, että se kestäisi mahdollisimman hyvin maan joutuessa sotaan. Sotaneuvoston jäsenissä vilahtelevat nimet ken-raaliluutnantti Aarne Sihvo, ken-raalimajuri Lennart Oesch, Suojeluskunnan päällikkö, kenraalimajuri Lauri Malmberg. Malmberg kuuluu virkansa puolesta sotaneuvostoon, anteeksi puolustusneuvostoon.

No jotta ei menisi nyt ihan hymistelyksi, niin on kirjassa heikkouksiakin. Esimerkiksi Talvisodan rauhansopimuksen solmimisesta viitataan Neuvostoliiton jatkoaikeisiin. Tosin niistä ei ole vielä sen enempää tietoa kuin suomalais-ten omat tarinat ja olettamuk-set. Kirjassa väitetään aika avoimesti Hitlerin vaikuttaneen Neuvostoliittoon ja muuttaneen Neuvostoliiton politiikan. No onhan se niinkin, että jos kirja pysyisi kai-kilta osin asiassa, niin tuskin sen julkaisija silloin olisi Valitut Palat.

Timo Kangasmaa
Palaan seuraavissa Kansan Äänen numeroissa asiaan.

70 vuotta sitten (16/1-2)
Leningradin alue ja Dneprin länsiranta vapautettiin

Vuoden 1943 loppuun tultaessa neuvostojoukot olivat valloittaneet fasisteilta yli puolet niiden vuosina 41-42 valtaamasta alueesta. Vuoden 1943 kuluessa saatiin käyntiin aseiden massatuotanto ja joukot saivat uutta tykistö-, lentokone- ja panssari-aseistusta. Neuvostoliitossa valmistettiin v. 43 kuluessa jo 35000 lentokonetta, 16000 ps-vaunua ja 45000 tykkiä. Joukkoja ja päällystystä koulutettiin ja lisättiin. Vuoden 1943 kuluessa muodostettiin mm. 5 ps-armeijaa sekä useita muita joukko-osastoja.

Joulukuussa 43 päätettiin Leningradin ja Ukrainan vapauttamisesta

Joulukuussa -43 puolustuskomitean kokouksessa käsiteltiin vuoden -44 talven- ja kevään taistelusuunnitelmaa. Päätettiin aloittaa operaatiot Suomenlahdelta Mustalle Merelle ulottuvalla rintamaseudella. Etelässä tuli vapauttaa Ukraina ja edetä valtakunnan rajalle. Pohjoisessa tuli vapauttaa Leningradin alue, lyödä saksalaisten AR Nord (18-ja 16.A) ja edetä Baltian tasavaltojen rajoille. Valko-Venäjän suunnalla tavoitteeksi asetettiin mahdollisimman suuren alueen vapauttaminen fasisteilta. Valtaosa resursseista talven ja kevään osalta ohjattiin Ukrainan neljälle rintamalle, jonne pyrittiin luomaan ylivoima tavoitteena lyhyessä ajassa tuhota fasistien eteläinen AR sekä AR A.

Fasistit yrittivät linnoitautua Leningradin alueelle.

Monestakin syystä hitleriläiset pyrkivät pitämään Leningradin alueen. Siksi AR Nordin joukot linnoittivat Leningradin ympäristön puolustusasemia. Selustan puolustuslinjoista tärkein oli "Panther"-linja, joka kulki Narvajoen suulta Narvan kannasta ja Peipsijärven rantaa pitkin Pihkovaan ja sieltä edelleen Nevelin luoteispuolelle.

Leningradin R ja Volhovan R tekivät jo syyskuun puolivälissä esityksensä Leningradin saarron purkamiseksi ja AR Nordin lyömiseksi. Päämaja teki vain pieniä korjauksia rintamien esitykseen. Komennettiin mm. siirtämään 2.IskuA Oranienbaumin (Lomonosov) sillanpäähän Leningradin länsipuolelle. Haluttiin enemmän voimaa sieltä suoritettavaan hyökkäykseen Pietarhovin ja Strelnan vihollisryhmittymää vastaan.

Kolmen rintaman yhteishyökkäys

Saksalaiset tuli tuhota iskemällä samanaikaisesti Leningradin lounaispuolelta etelään sekä Novgorodista luoteeseen. Hyökkäyskiilojen yhdistymisen jälkeen jatketaan Luga ja Kingiseppin suuntaan ja edelleen Narvan ja Pihkovan alueille, jolla valmisteltiin etenemistä Baltiaan. Suunnitelmaan sisältyi ensi vaiheessa Leningradin motin ja Oranienbaumin motin yhdistämi-

nen. Sen toteuttamiseksi hyökkäivät 42.A Leningradista käsin ja 2.IskuA Oranienbaumista yhtyvin kiiloin ja tuhoavat niiden väliin sijoituvan Pietarhovin ja Strelnan vihollisryhmittymän jatkaen sen jälkeen hyökkäystä lounaissuuntaan. Ilmavoimat ja Itämeren laivasto tukivat operaatiota. 67.A hyökkää Volhovan suunnasta MGA:n risteysaseman suuntaan. 59.A hyökkää ja murtaa fasistien puolustuksen Novgorodin molemmin puolin. 8.A ja 54.A valmistautuvat vihollisen takaa-ajoon. Fasistien 18.A:n eteläpuolella toimi AR Nordin 16.A, jonka sitomiseksi hyökkäykseen osallistui myöskin 1. Baltian R.

Rintamien tueksi annettiin ilmavoimia yht. 1240 konetta. Leningradin R sai neljä rynnäkkötykirykmenttiä ja Volhovan R yhden. Eräitä ps-yksiköitä varustettiin uudella aseistuksella. Pääpaino oli kuitenkin etelässä eikä päämaja vahvistanut rintamia niiden toivomalla tavalla. Valmistautumisessa suuri merkitys annettiin tykistölle murrettaessa aukkoja vihollisen puolustukseen. Oranienbaumin alueelle siirrettiin vesiteitse viisi jalkaväkidivisioonaa, 13 tyk. yksikköä, ps-prikaati, rynnäkkötykirykmentti, kaksi ps-vaunurykmenttiä ja yli 700 rautatievaunullista ampumatarvikkeita.

Hyökkäys pakotti fasistit perääntymään Leningradin ja Oranienbaumin alueella

Hyökkäys Leningradin alueen vapauttamiseksi, alkoi aamuyöllä 14.1.-44 ilmavoimien, raketinheitinten ja tykistön yhteistulella Oranienbaumin kaakkoispuolella natsien asemiin. Tulivalmistelun siirtyessä saksalaisten selustaan työntyivät neuvostojoukot 10.5 km leveällä alueella vihollisrintamaan. Seuraavana päivänä 15.1. alkoi hyökkäys Leningradista käsin 42.A:n työntyessä tulivalmistelun jälkeen saksalaisten asemiin. Käytiin ankaria taisteluja. Eteneminen kummallakin hyökkäyssuunnalla oli hidasta johtuen vihollisen kovasta vastarinnasta sekä miinakentistä. Mutta neuvostojoukkojen tykistö tulitti koko ajan saksalaisten asemia. Kun myös Volhovan R aloitti hyökkäyksensä, ei natseilla riittänyt reserviä, joita siirtää uhatuimmille rintamaloikoille. 18.1. 2.IskuA toi taisteluun 108.AK:n ja neuvostojoukko-

jen hyökkäyskiilat lähestyivät toisiaan. Fasistit keskittyivät nyt pelastamaan Ropsan pohjoispuolella olevat joukkonsa ja 19.1. Puna-Armeija valtasi Krasnoje Selon ja hyökkäyskiilat kohtasivat Ropsan alueella 20.1.-44.

Leningradin saarto päättyi 27.1.-44

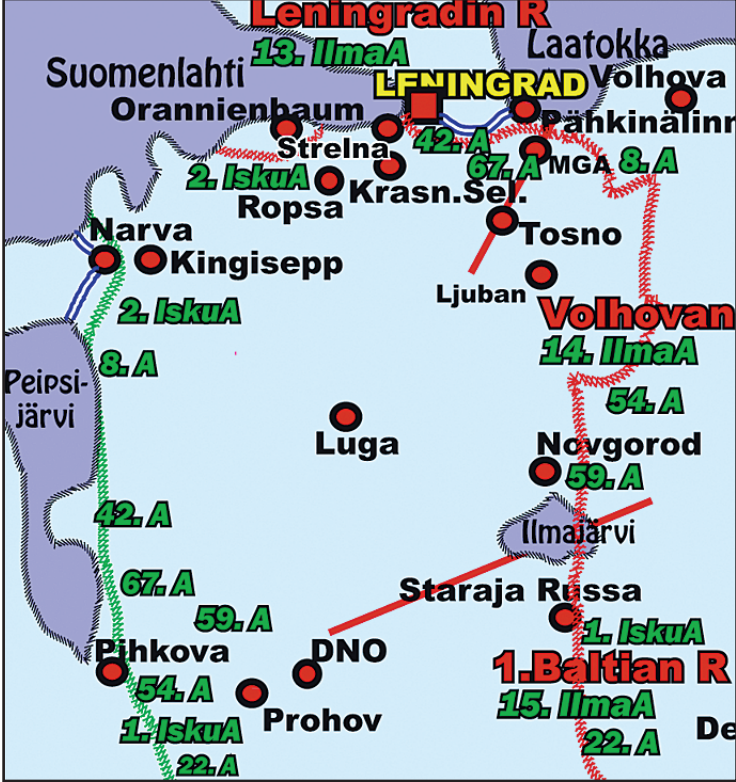
Samaan aikaan hyökkäsi Volhovan R:n 59.A Novgorodin suunnassa. Tykistövalmistelun jälkeen hyökkäys ei tahtonut lähteä käyntiin kaupungin pohjoispuolella. Tilanne muuttui, kun neuvostojoukot hyökkäsivät fasistien selustaan Ilmajärven yli jäätä pitkin. Leningradin R ja Volhovan R pyrkivät nyt hyökkäykseen saartamaan Luga koillispuolella AR Nordin joukot. Hyökkäyksen aloitti myös Leningradin R:n 67.A vallaten tärkeän MGA:n risteysaseman. Samaan aikaan 2.IskuA ajoi takaa saksalaisia joukkoja. 27.1. Leningradin R:n joukot valtasivat Tosnon. Silloin Leningradissa ammuttiin kunnialaukaukset saarron lopullisen murtamisen kunniaksi.

Hyökkäys Leningradin alueella pysähtyi "panther"-linjalle

2.IskuA:n joukot saavuttivat 1.2.-44 Narvajoen ja valtasivat 3.2. sillanpään sen länsirannalta. Samaan aikaan eteni 42.A Peipsijärvelle ottaen haltuunsa sen itärannan. Neuvostojoukot saivat käskyn jatkaa hyökkäystä länteen ohittamalla Narva sen pohjois- ja eteläpuolelta. Tässä vaiheessa Puna-Armeijan eteneminen pysähtyi saksalaisten torjuessa kaikki läpimurtoyritykset. Luga ja Novgorodin suunnalla neuvostojoukot mursivat 12.2. fasistien puolustuksen ja ne joutuivat perääntymään "Panther"-asemaan. Mutta täälläkään kuten Narvan luona neuvostojoukot eivät kyenneet jatkamaan hyökkäystä eteenpäin. Puna-Armeijan joukot tarvitsivat lepoa, täydennystä ja huoltoa. Ne asettuivat maaliskuun alussa puolustukseen aloittaen valmistautumisen fasistien karkottamiseen Baltiasta.

Taistelut vyöryivät keskeytyksettä Ukrainassa

Ukrainan rintamilla sotatoimet jatkuivat samanaikaisesti Leningradin vapautustaistelujen kanssa. Pripetjoelta Mustalle Merelle ulottuvalla alueella neljää Ukrainan rintamaa vastassa toimivat fasistien AR A (Kleistin) ja Eteläinen AR (Mansteinin). Näiden vahvuus oli 1,76 milj. sotilasta, 16800 tykkiä ja kr-heitintä, 2200 ps-vaunua ja rynnäkkötykkiä sekä 1460 lentokonetta. Hitlerin käskyn mukaan näiden tuli pitää

Karttapiirroksista selvinnee taistelujen kulku Leningradin alueen vapauttamisoperaatioissa: rintamalinja (punainen linja), armeijoiden sijainnit 14.1.-44 sekä rintamalinja (vihreä linja) ja armeijoiden sijainnit 1.3.-44. Punaiset suorat viivat ilmaisevat rintamakaistojen sijainnit. Tilanne tällä alueella pysyi tämän jälkeen ennallaan heinäkuun alkuun saakka. Siihen mennessä käytiin mm. taistelut Krimin ja Ukrainan vapauttamiseksi ja aloitettiin taistelut Valko-Venäjän vapauttamiseksi sekä suomalaisten karkottamiseksi Kannakselta ja Itä-Karjalasta.

hallussaan Dneprin länsipuolinen Ukraina sekä Krim ja säilyttää Saksalle rikkaat vilja- ja kaivosalueet, Nikopolin mangaani ja Krivoi Rogin rautamalmi. Natseilla oli edelleen hallussaan Dneprillä Korsun-Sevtsenkovskin luona ja Nikopolin eteläpuolella sillanpää, joiden kautta he pyrkivät Dneprin itäpuolelle suuntautuvaan vastaiskuun.

1.UR jatkoi hyökkäystään Kiovan sillanpäästä

Žukov palasi puolustuskomitean joulukuun kokouksesta 1.UR:lle. Sitä vastassa toimi vuodenvaihteessa (43-44) 30 saksalaista divisioonaa, joista 8 ps- ja 1 mt div (mm. 4.PsA). Joulukuun puolivälissä fasistit valtasivat neuvostojoukoilta takaisin Žitomirin kaupungin (KÄ 6/13). Suunniteltiin, että 1.UR hyökkää vuodenvaihteessa Kiovan sillanpäästä Žitomirin-Berditševin suuntaan, murskaa vihollisen Radomyslin-Brusilovin alueella ja saavuttaa linjan Ljubar-Vinnitsa-Lipovaja. Tšernjakovskin 60.A hyökkää Malinin suunnasta Rogatševin-Ljubarin suuntaan. Puhovin 13.A hyökkää Korosten-Novograd Volynskin-Sarnyn suuntaan ja 40.- sekä 27.A is-

kevät Belaja Tserkovin suuntaan ja sieltä Hristinovkaan, jossa yhtyvät 2.UR:n joukkojen kanssa ja sulkevat Korsun-Sevtsenkovskin vihollisryhmittymän saartorenkaseen luoteesta. Rintaman joukkoja tuki 2.IlmaA.

Taistelu alkoi 24.12.-43 tykistön ja ilmavoimien valmistelulla, jonka jälkeen päävoimat aloittivat hyökkäyksen, jota vihollinen ei kestänyt, vaan joutui vetäytymään. Samana päivänä hyökkäykseen yhtyivät 1. ja 3. KaPsA ja illalla läpimurtoalue oli 300 km. fasisteilta vapautettiin asutuskeskuksia mm. Radomyšli, Novograd-Volynski, Korosten ja Kazatin. Žitomir vapautettiin uudelleen 31.12. Raskaita taisteluja käytiin merkittävän liikenteen risteyskaupungin Berditševin hallinnasta, joka vallattiin vasta 5.1.-44.

1.UR:n hyökkäys pakotti natsit vetäytymään länteen

Vihollinen vetäytyi länteen. Hitleriläiset järjestivät Vinnitsan-Umanin alueella vastaiskun 38.- ja 40.A:aa

Jatkuu sivulla 13

70 vuotta sitten (16/1-2): Leningradin alue ja Dneprin länsiranta vapautettiin....

Jatkoa sivulta 12

sekä 1.PsA:aa vastaan. Syntyneessä suurtaistelussa neuvostojoukot vetäytyivät 30 km taaksepäin ja asettuivat sinne puolustukseen. Ope- raation tuloksena 1.UR:n joukot ete- nivät 80-200 km syvyyteen. Tammi- kuun (1944) puolessa välissä 1.UR asettui linjalle Sarny-Slavuta-Kaza- tin-Iljinty ja rintaman vasen siipi kiersi vihollisen Konevin ja Korsun- Ševtšenkovskin sillanpään alueella kaartuen Dneprille Konevin alueel- le. Tämä loi lähtökohdat Korsun- Ševtšenkovskin operaatiolle.

2.UR:n eteneminen ja Kor- sun- Ševtšenkovskin (K-Š) operaatio

2.UR:n tehtävänä oli iskeä Kirovo- gradin kautta Pervomaiskiin. Kiro- vogradin kaupunki vallattiin 8.1.-44 ja vihollinen vetäytyi länteen. Rin- taman oikean sivustan hyökkäys pysähtyi kuitenkin linjalle Smela- Kaniž. Apuun ryhmitetty 5.KaPsA ei myöskään saanut murtoa aikaan. Päätettiin pysäyttää 2.UR:n hyök- käys ja aloittaa 1.UR:n kanssa val- mistelu Korsun-Ševtšenkovskin (K-Š) ulkoneman hävittämiseksi. K-Š:n ryhmä oli voimakas viholliskeskit- tymä, johon kuului 9 jv-div, 1 ps- ja 1 mt-div. Ryhmittymän kärki ulot- tui Dnepriin ja esti 1.UR:n ja 2.UR:n etenemisen länteen. Suunnitelman mukaan 1.UR ja 2.UR iskevät vastak- kaisilta suunnilta ja hyökkäyskiilat yhdistyvät Zvenigorodkan kohdal- la. Operaatiota tukivat 2.- ja 5.IIlaA.

K-Š:n motti muistutti Sta- lingradia

Päämaja hyväksyi suunnitelman ja K-Š:n operaatio alkoi 2.UR:n hyökkäyksellä 24.1.-44. Vihollisen voimakkaasta tuesta ja vastahyök- käyksistä huolimatta natsit eivät kenneet estämään neuvostojouk- kujen läpimurtoa. Kuitenkin 27.1. natsit onnistuivat vastaiskullaan eristämään 2.UR:n 5.KaPsA:n sekä XX-ja XXIX PsAK:n voimat päävoi- mista. Tästä välittämättä Lazarevin XX PsAK valtasi Špolan kaupungin ja eteni 28.1. Zvenigorodkan alu- eelle. 25.1. hyökkäyksen aloittanut 1.UR mursi kovien taistelujen jäl- keen vihollispuolustuksen. Vatutin lähetti myös 2.UR:n vahvennukeksi Saveljevin johtaman rintaman kär- kiosaston, joka murtautui Lisjankan alueelle ja yhtyi 28.1. Zvenigorod- kassa XXVII PsAK:n kanssa ja katkai- si K-Š-ryhmittymän yhteydet sak- salaisten päävoimiin. Lähettämällä taisteluun lisävoimia onnistui 2.UR uudelleen 30.1. murtamaan auk- on fasistien puolustukseen. K-Š:n ryhmittymän yhteys fasistien pää- voimiin oli nyt kokonaan katkais-

tu. 1.- ja 2.UR puristivat saartoren- gasta kohti keskustaa ja vahvistivat ulkoista saartorengasta länteen. K-Š:n motti muistutti vuoden ta- kaista Stalingradin saartoa. Saarret- tut joukot tekivät ankaraa vastarin- ta. Mottia ei kyetty tuhoamaan ty- kistön avulla, koska kelirikon vuoksi kalustoa ei voitu kuljettaa aseisiin.

K-Š:n motti purettiin 18.2.

Hitleriläisten johto keskitti 27.- 29.1.-44 vahvoja ps-voimia ulko- sen saarron purkamiseksi. Neuvos- tojoukot varautuivat fasistien tule- vaan pelastusoperaatioon. Vihol- linen yritti helmikuun alkupäivinä kahteen otteeseen ulkoisen saar- torenkaan murtamista. Rizinon luona vihollinen onnistui kiilautu- maan neuvostojoukkojen puolus- tukseen. Alueelle siirrettiin rin- taman reservistä Bogdonovin 2.PsA, jonka vastaisku pysäytti vihollisen. Tuotuaan paikalle vielä uusia yksi- köitä yritti vihollinen uutta läpimur- toa. Saarretut joukot pyrkivät mur- tautumaan raivoisasti ulkoa hyök- kääviä saksalaisjoukkoja vastaan. Nämä yritykset torjuttiin.

Nopeuttaakseen K-Š:n motin purkamista ja varmistaakseen, et- tä vihollinen ei onnistu Lisjankan - Zvenigorodkan suunnasta murta- maan saartorengasta, päätti pää- maja, että K-Š:n motin ”puhdistam- inen” annetaan pelkästään 2.UR:n tehtäväksi ja 1.UR keskittyy operaa- tioon Rovnon-Lutskin-Dubnon seu- dulla. 2.UR valtasi K-Š:n kaupungin 14.2. Vielä 16.2. fasistit tekivät san- kan lumimyrskyn suojaamina läpimurtoyrityksen, joka torjuttiin 27.A:n ja 4.KaA:n toimesta. Saarto- rengas puhdistettiin 18.2. Suurtais- telussa fasistit menettivät koko ka- lustonsa ja 55000 kaatuneina. Pu- na-Armeija otti 18000 sotavankia.

Yhtäaikaisesti K-Š:n operaa- tion kanssa 1.UR:n oikea siipi aloitti 27.1. hyökkäyksen Sarnyn länsipuol- lelle ja vapautti Lutskin-Šumskojen- Šepetovkan ja uhkasi nyt fasistien Proskurovin- Kamenetsin-Vinnitsan ryhmän sivustaa. 2.UR valtasi lähtö- asemat Umanin kautta Mogilev- Po- dolskiin suuntautuvaan iskuun.

Taistelut kehittyvät ete- lämpänä 3.- ja 4.UR:illa.

1.UR ja 2.UR tehtävää tuhota yh- teistoimin K-Š:n sillanpää mietiti- in 3.UR:n ja 4.UR:n komentajien kesken 29.12.-43. Arvioitiin, että fa- sistien joutuessa luovuttamaan Ni- kopolin - Krivoi Rogin alueen, he siirtävät huomattavan osan näis- tä voimista uhatuimmille 1.UR:n ja 2.UR:n rintama-osuuksille. Katsot- tiin, että vaikeasta kelirikosta huoli- matta 3.- ja 4.UR:n tulee aloittaa so- tatoimet Krivoi Rogin ja Nikopolin vihollisryhmittymien saartamiseksi

ja tuhoamiseksi. Pääma- jan kanssa käydyn kes- kustelun jälkeen annet- tiin käsky: 3.UR hyökkää suunnassa Apostolo- vo- Novyi Bug- Vozne- sensk pureutuen Buk- joelle. 4.UR antaa pääis- kun Kohovkan Tsjuru- pinskin alueelta Snigi- revkaan- Bereznegova- tojeen- Novyi Bugiin ja varmistaa ettei viholli- nen yllätä Nikolajevin suunnalta.

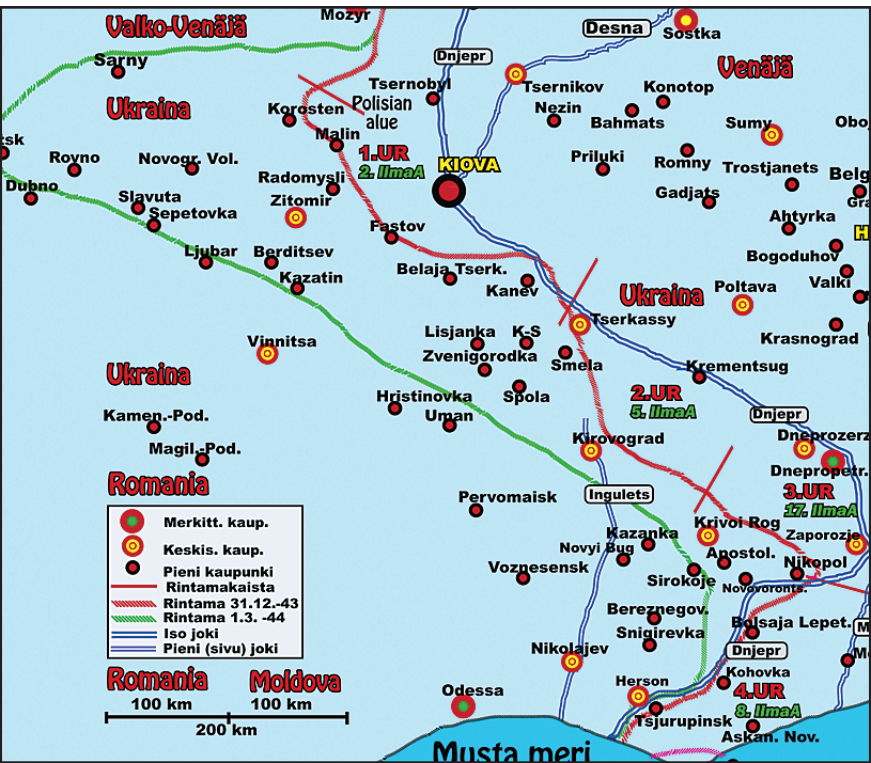
Nikopolin-Krivoi Rogin vihollisryh- mä tuhotaan.

Tammikuun alkupuol- lella 3.- ja 4.UR yritti- vät murskata Nikopo- lin- Krivoi Rogin vihollis- ryhmät. Natsien voimak- kaasta vastarinnasta ja taitavasta linnoittautu- misesta johtuen tässä ei onnistuttu. Tammikuun puolivälissä joukot ryh- mitettiin uudelleen ja tammikuun lopulla 3.- ja 4.UR:n hyökkäys lähti uudelleen käyntiin. Ni- kopolin alueen vihollis- ryhmä pyrittiin saarostamaan yh- tyvin kiiloin ja estämään vihollisen 6.A:n joukkoja vetäytymästä länteen. Aiemman suunnitelman mukaan 3.UR hyökkäsi Krivoi Rogin koillis- puolelta Apostolovoona ja 4.UR is- ki oikean sivustansa joukoilla Ko- hovkan suunnasta samaan tavoit- teeseen. Kaksi vuorokautta kestä- neiden taistelujen jälkeen viholli- sen puolustukseen murrettiin auk- ko, johon liikkuvat joukot ohjattiin ja 5.2. Apostolovo vallattiin. Samal- la murskattiin fasistien kolme ps- divisioonaa ja neljä jv-divisioonaa. Samanaikaisesti 4.UR:n oikea sivus- ta murtautui vihollispuolustukseen Nikopolin eteläpuolella ja eteni Dneprille. Kelirikko esti sulkemasta kaikkia perääntymisteitä ja osa vi- hollisotilaista pakeni, mutta me- nettivät kaiken kalustonsa.

Nikopolin ja Krivoi Rogin vapauttaminen

Talvella ja keväällä -44 Ukrainas- sa oli vaikea kelirikko. Joukkojen huolto ja liikkuminen oli äärimmäi- sen vaikeaa. Nikopolin operaation jälkeen pääpaino pantiin Krivoi Ro- gin ryhmittymän murskaamiseen ja kaikkien joukkojen etenemiseen Ingulets-joelle. Tehtiin joukkojen uudelleensijoituksia ja järjestelyjä. Suunnitelman mukaan 3.UR:n 37.A hyökkää Krivoi Rogia kohti lännes- tä. 46.A koukkaa Krivoi Rogin ete- lästä Kazankan ja Nikolajevin suun- taan. 8.KaA etenee Širokojeen ja 6.A Snigirevkaan sekä Ingulets-joen ja Dneprin välimaastoon. 4.UR:n 5.Is- kuA tuli siirtää nopeasti Dneprin länsirannalle, että se on valmis is- kemään mm. Novo-Vorontsovkan vapauttamisen jälkeen Ingulets- ja Dnepr-jokien välimaastoon. 2.KaA oli puolustuksessa Dneprin ala- juoksulla ja valmistautui Dneprin ylitukseen Hersonin luona heti kun 5.IskuA:n hyökkäys lähtee käyntiin.

3.- ja 4.UR:n joukot vapaut- tivat Nikopolin 8.2. ja samaan ai- kaan 4.UR hävitti Dneprin vasem- malta rannalta natsien viimeisen sillanpään. Kelirikon vuoksi jouk- kojen huolto oli lähes mahdoton- ta. Vaikeuksista huolimatta 3.- ja 4.UR valmistautuivat Krivoi Rogin valtaamiseen sekä kaupungin itä- ja kaakkoispuolella olevan vihollis- ryhmittymän hävittämiseen. 13.2. päämaja antoi Krimin operaation

Joulukuun puolustuskomitean päätöksellä sotatoimia jatkettiin v. 44 alussa Suo- menlahdelta mustalle Merelle. Painopiste oli Ukrainassa ja Leningradin alueella. Karttapiirros osoittanee taistelujen edenneen Ukrainassa tammi-helmikuussa jo lähelle Puolan rajaa. Myös Valko-Venäjän rintamien tuli edetä mahdollisimman pit- källe, mutta resursseja sinne ei vielä ohjattu. Ensimmäisen kesään mennessä piti vapauttaa Ukraina, jonka jälkeen taistelutoimet siirrettiin Valko-Venäjälle ja Baltiaan.

viivästyessä luvan siirtää Plijevin IVKaRvAK:n Askania-Novasta Dnep- rin yli Apostolovoona 3.UR:n alaisuus- teen. 16.2. paikalle onnistuttiin siir- tämään tykistöä ja muuta kalustoa. 3.UR:n hyökkäys alkoi 17.2. Samaan aikaan alkoi lumipyry ja näkyvyys laski alle 20 metriin, mutta Tsveta- jevin 5.IskuA siirtyi Dneprin yli val- laten sieltä sillanpään. Vedennousu esti Nikolajevin eteläpuolella Pli- jevin AK:n siirtymisen Dneprin yli. 3.UR jatkoi kuitenkin hidastunutta hyökkäystään ja 22.2. 46.A ja 37.A valtasivat Krivoi Rogin ja sen ympä- ristön kaivokset ja kaikki 3.UR:n jou- kot etenivät Ingulets-joelle.

Nikopolin- Krivoi Rogin operaatiolla luotiin Ukrai- nan ja Krimin vapautuk- sen perusta

Perääntyvät fasistijoukot tuhosivat kaiken mahdollisen, mutta edelly- tykset fasistien karkottamiseksi ko- ko Ukrainasta luotiin helmikuun

loppuun mennessä. Nikopolin- Krivoi Rogin operaation tuloksena rin- tamalinja etelässä lyheni ratkaise- vasti. 4.UR:n joukot voitiin keskit- tää Krimin vapauttamiseen. Taiste- lu sitoi vihollisen voimia ja helpot- ti pohjoisempaan K-Š:n operaatio- ta. Tammi-helmikuussa -44 toteu- tettuihin K-Š:n-, Kirovogradin-, Rov- non-Lutskin ja Nikopolin- Krivoi Ro- gin operaatioiden menestykselli- seen toteuttamiseen päättyi Dnep- rin oikean puoleisen Ukrainan va- pauttamisen 1. vaihe

Toimitti: Heikki Männikkö

Lähdeaineisto: Marsalkka Žukovin muistelmat, Marsalkka A.Vasilevski: Elämäni työ, Marsalkka K. Rokossovski: Sotilaan velvollisuus, Helge Seppälä: Taistelu Leningra- dista ja Suomi, WSOY 1969 Grigori Deborin: 30 vuotta suures- ta voitosta,

Leningradin piirityksen uhrien häpäisyä?

YLE:n 29.1.2014 televisiossa esittämä historiadokumentti Leningradin piirityksestä ei kai- kilta osin pysynyt historiallises- sa totuudessa. Ei totuus vaan fiktio on mielestäni törkeää uh- rien kunnian loukkausta.

Väite, että Stalin esti Lenin- gradin evakuoinnin on valetta. Niin kauan kuin rata saatiin pidet- tyä avoinna evakuointia tapahtui. Uljas Wikström kertoi, miten hä- nen vaimonsa ja pieni tyttärensä evakuoitiin viimeisessä läpi pääs- seessä junassa. Kirjassaan ”Hyvien ihmisten keskellä” hän kertoo ih- misten halun olla kotonaan - kun eivät uskoneet tilannetta niin va- kavaksi kuin kerrottiin - vaikeut- taneen evakuointia. Osa evakuoi- tavista jopa piiloutui evakuoijilta.

Toinen vale on väite, että Sta- lin olisi estänyt elintarvikkeiden viennin piiritettyyn kaupunkiin. Saksan armeija onnistui syksyllä palopommein tuhoamaan suu- ret Badajevin elintarvikevarastot. Wikström kertoo kirjassaan must- tan savun nousseen varastoilta viikkojen ajan eteläiselle taivaal- le. Palo lienee sytytetty fosfori- pommein, sillä vedellä sitä ei saa- tu talttumaan. Toinen piiritystal-

vi oli elintarvikkeitten kannalta jo helpompi, sillä Laatokalle oli saa- tu avatuksi jäätie huoltoa ja eva- kuointeja varten. Se, että piiri- tysmuseum suljettiin 1950-luvulla, tuskin johtui Stalinista, vaan pi- kemminkin siitä, että piirityk- sestä hengissä selvinneet vaati- vat museon sulkemista. Heis- tä oli liian rankkaa kokea ne ta- pahtumat yhä uudestaan ja uu- destaan museon muistuttamana.

Valetta on myös se, että piiri- tyksen nälkäkuolemista ei saanut puhua vuosikymmeniä. Jo sodan aikana Grigori Fitingofi teki sit- temmin kuuluisaksi tulleen gra- fiikkasarjan ”Isänmaallisen sodan päivinä”. Se kertoi nälästä sodan jälkeen. Sarjan kuvia sai ostaa pos- tikortteina. Turisteille, jotka kävi- vät Piskarjovin hautausmaalla ker- rottiin myös nälkään kuolleista.

Dmitri Shostakovitshin 7. eli Leningrad-sinfonian esitysten alussa – sodan aikana siis - mones- ti kerrottiin, miten orkesteri oli en- tistä vajaalukuisempi nälkäkuole- man korjattua taas jonkun soita- jan matkaansa.

Pauli Eskelinen Joensuu 11.2.2014

Suomalaiset etenivät Laatokan itäpuolelle Syvärin- joelle. Hitleriläiset pysäytettiin Volhovin länsipuolelle. Väliin jäi 100 km neuvostojoukko- jen miehittämää Laatokan rantaa. Noin 70 km Leningradista E105-tie- tä (M 18) itään alkoi ”elämäntie”, jonka kautta kyettiin talvella pienes- sä määrin huoltamaan kaupunkia ja evakuoimaan asukkaita. ”Elämän- tie” oli ilmapommitusten ja tykistötulen kohde ja monet siviilit, soti- laat ja autonkuljettajat menettivät siellä henkensä. (Kuva: S.N.Sirovin kirjan ”Stranitsi Istorii” kuvitusta. Katso myös kuva KÄ 5/13)

Kansankapitalismiako vaiko laillistettua varkautta?

Kapitalismissa työläinen tuottaa tekemällään työllä arvon. Työläiselle maksetaan työstään palkka, mutta se on pienempi kuin työprosessissa syntynyt arvo. Erotus on lisäarvo, joka menee kapitalistille. Lisäarvosta kapitalisti maksaa osingot osakkeenomistajille, korkoja pankeille, veroja ja muita kuluja. Jäljelle jäävä osa lisäarvosta on kapitalistin voitto. Kapitalistinen valtio on varkaitten hallitsema riistäjävaltio. Varkaita ovat suuryritykset osakkeenomistajineen ja eliitti juoksupoi-kineen.

Suomen valtion sijoitusyhtiön Solidiumin (perustettu 2008) toimitusjohtaja Kari Järvinen on huolissaan suomalaisen kansankapitalismin nykytilasta. Hänestä olisi tärkeää, että suomalaiset kotitaloudet omistaisivat enemmän pörs-siyhtiöiden osakkeita ja voisivat finanssivarallisuuden turvin varautua tulevaisuudessa eteen tuleviin ongelmiin kuten esimerkiksi ikään-tymisen mukanaan tuomiin menoihin (Koskinen, M., Rankka vuosi, Ilta=Sanomat 31.12.2013). Enna-koiko Järvinen eläkkeiden pienentämistä ja terveydenhuollon heikentämistä?

Sijoitus-Invest 13

Kävin 13.11.2013 Sijoitus-Invest 13 -tapahtumassa Helsingin Wanhassa Satamassa, koska siellä ohjelman mukaan oli edustettuna myös Talvivaaran Kaivososakeyhtiö. En löytänyt osastoa, ja henkilökunta kertoi, että Talvivaara oli perunut osallistumisensa. Tiedon saanti jäi samoin kuin kuulematta varatoimitusjohtajan Salla Miettisen esitelmä Talvivaaran Kaivososakeyhtiö - Hallitusti uuteen nousuun (Ohjelma Sijoitus-Invest 13).

Yllättävää kyllä, suuri osa kävijöistä oli pukeutunut tavallises-ti, miehet puseroon ja naiset vaatimattomasti. Oli myös pukuapinoita ja liituraiatöykkäreitä sekä jakukupuisia huolellisesti meikattuja naisia. Osa heistä oli kai kävijöitä, mutta luultavasti suuri osa yritysten edustajia ja esitelmöitsijöitä. Tapah-tumaan osallistui useita pankkeja, pankkiiriliikkeitä, rahastoyhtiöitä ja vakuutusyhtiöitä sekä omaisuu-denhoitoon ja kiinteistösjoiittami-seen erikoistuneita yrityksiä.

Mielenkiintoisia ja houkuttelevia esityksiä oli runsaasti: UPM-Kymmenen johtajan Jorma Saari-maan Raha kasvaa puissa - tuottavaa metsäsjoiittamista ja Comerz-bankin tuoteasiantuntijan Matias Juslinin Suoraa vipua sijoittami-seen. Pörssisäätiön sijoituskoulu kä-sitteli monta teemaa. Osakesäästäjien Keskusliitto järjesti paneelikes-kustelun.

Jalometallit houkuttelivat esitelmissä: Endomies Oy ja Pam-palon kultakaivos - Vastuullista mal-minetsintää ja kultakaivostoimintaa Ilomantsissa, Rompaksen kulanet-sintähanke - maailmanluokan löy-dös ja huikea mahdollisuus sekä Sotkamo Silver ja kaivosyrityksiin kohdistuvien osakeinvestointien haasteet. En kuunnellut niitä, sillä ounastelin Talvivaaran alkuajan ta-paista propagandaa.

Talousasiantuntija, yrittäjä ja televisiohenkilö Kevin O'Leary on kirjoittanut kirjan The Cold Hard Truth on Men, Women & Money - Kylmä kova totuus miehistä, naisista ja rahasta. Hän pitää rahaa per-heenjäsenenä, joka istuu päivälis-pöydässä kanssamme. Mieleeni tulee Chaplinin elokuva Kuningas

STP:n EU-vaaliohjelma toteaa: ”Palkkatulojen ja eläkkeiden riskitön tallettaminen kansalaisten perusoikeudeksi. Siksi maahamme tulee perustaa yksi valtion omistama kansallinen säästöpankki, jossa palkansaaajat ja eläkeläiset voivat riskittömästi säilyttää palkka- ja eläketulojaan sekä säästö-jään.”

New Yorkissa, jossa eräässä taustal-la soivassa laulussa todetaan: aina kun kuulen sanat miljoona dollaria, silmäni täytyvät kyynelistä.

Sijoittamisen perusteet

Miksi kansalaiset sijoittavat? Suu-rin syy lieenee siinä, että pankkital-letusten korko on mitätön tai perä-ti nolla. Sijoittamiseen kiihottaa se, että osakkeenomistajille pyritään työläisten pienten palkkojen pe-rusteella maksamaan kunnon osin-got. Näin vaikka työläisiä irtisano-taan eli heidänkin kustannuksel-laan. Osa ihmisistä sijoittaa jonkin tavoitteen vuoksi kuten kesämök-ki, lomamatka, skootteri, uusi auto, purjevene tai eläketurva. Kuiten-kin tuotto-odotusta uhkaa riski eli pääoman menettäminen. Mainittu-ja tavaroita ei helposti hankita kor-kotuotoilla, ellei sijoitettu pääoma ole todella suuri. Kun sijoitukseen on säästetty riittävästi rahaa jon-kun tavoitteen hankkimiseksi, ote-taan koko sijoitus käyttöön.

Suomalaisilla yksityishen-kilöillä on pankkitileillä yli 80 miljardia euroa eli keskimäärin 15000 euroa kullakin (Mediaplanet 1/2013). Tärkeämpää olisi tietää ja-kauma tai keskimääräinen (mediaa-ni-) talletus. Oletan, että suurim-malla osalla kansalaisista on vä-hemmän pankkitilillään. Tavallisel-la työläisellä ja pientalonpojalla ei tuloistaan jää juuri mitään säästöti-lille tai sijoitettavaksi, sillä tulot ku-luvat välttämättömiin menoihin.

Asunto

Useimpien suomalaisten suurin omaisuus on oma koti (FIM-kon-sernin lehti 3/2013). Joillain on ke-sämökki ja sijoitusasunto(ja). Pank-kitalletusten jälkeen tulevat arvo-paperit kuten osakkeet ja rahastot. Ne ovat nykyisin sähköisessä muo-dossa. Jotkut sijoittavat jalometal-leihin ja taiteeseen.

Oma koti kullaan kallis! Suo-malaisista 73 prosenttia on sitä mieltä, että omistusasuminen on ainoa todellinen vaihtoehto ja 43 prosenttia sanoo, että omistusasun-nossa tuntee olevansa kotona. Vain 17 prosenttia kokee asuntolainan estäneen unelmien toteuttamisen. Suomalaiset ovat joutuneet osta-maan asuntonsa huone kerrallaan eli yksiö - kaksio - kolmio perheen kasvaessa.

Tilastokeskuksen vuoden 2004 asumis- ja varallisuustutki-muksen mukaan varakkaat asuvat isoissa omistusasunnoissa ja köyhät pienissä vuokra-asunnoissa. Varak-kaimman kymmenesosan asun-noissa oli keskimäärin 147 neliö-tä ja 90 prosenttia omisti asunton-sa (10 prosentilla ilmeisesti on työ-suhdeasunto). Vähiten omistavien kymmenys asui keskimäärin 45 ne-liön asunnoissa ja 79 prosenttia vuokralla.

Suomessa 1970 oli 800000 omistusasuntoa ja 600000 vuokra-asuntoa. Vuonna 2011 omis-tusasuntoja oli 1650000, vuokra-asuntoja 800000 ja vuokra-asunto-jen osuus asunnoista 30 prosent-tia. Vuokralla asui 1300000. Asun-nottomia 2012 oli 7852, joista nuo-ria 2049, perheitä 446 ja yksinäisiä maahanmuuttajia 1550.

Asuntosijoittaminen

Asuntosijoittamisessa ostetaan asunto, remontoidaan se, vuokra-taan asunto ja saadaan vuokratu-loja. Toinen tapa on myydä asun-to jonkun ajan kuluttua voitol-la. Yleensä sijoitetaan kaupunkien keskustassa yksiöön tai kaksioon. Vuokratulo on pääomatuloa, jos-ta voi vähentää monenlaisia kulu-ja. Kiinteistösjoiittamista voi tehdä suoraan itse tai sijoittamalla kiin-teistösjoiittamisrahastoihin.

Suomessa on perustettu asuntorahastoja, joihin sijoittami-nen on mahdollista ilman sijoitus-asuntoa. Pienimmät sijoitukset nii-hin vaihtelevat välillä 500 - 100000 euroa. Nettotuottotavoitteet ovat 4 - 10 prosenttia vuodessa (Simo-la, U., Asuntosijoitus ilman sijoitus-asuntoa, Taloustaito 9/2013).

Osakesijoittaminen

Osakesijoittaminen on suoraa tai rahastosijoittamista tai molempia. Suorassa sijoittamisessa päivät ku-luvat osakemarkkinoiden seuraa-miseen. Heitä varten FIM (kaihoi-sa nimi yrityksellä) on kehittänyt omalle tietokoneelle asennetta-van kaupankäyntiohjelmiston FIM Direct Pro. Se tarjoaa online-sijoit-tajille reaaliaikaisen kaupankäynti-yhteyden lisäksi teknisen analyysin työkalut ja uutispalvelut. FIM Direct Online on selainpohjainen kaupan-käyntipalvelu, jolla voi käydä arvo-paperikauppaa suoraan FIMin verk-kosivuilla.

Kun suorat sijoittajat keskit-tyvät yleensä kotimaahan, niin ra-hastoissa suurin osa ostoista koh-distuu ulkomaisiin osakkeisiin. Esi-merkiksi kaikki meidän eläkkeem-me on sijoitettu rahastoihin osake-iden ja muiden tuotteiden ohella.

Työeläkerahastot

Vaikka työeläkerahastot eivät liity kansankapitalismiin, tarkastellaan niitä seuraavassa. Suomalaisissa työeläkerahastoissa on 158 miljar-dia euroa (Vairimaa, R., Eläkkeen re-septi, Yliopisto 10/2013). Rahastoi-tujen varojen sijoitustuottojen toi-votaan kasvattavan pääomaa, jotta eläkkeitä voidaan maksaa tulevai-suudessa. Sijoitusten on onnistut-tava, jotta tuottoja saadaan. Nel-jannes maksetuista eläkemaksuis-ta menee säästöön ja loput käyte-tään tämän hetken eläkkeisiin. Elä-kerahastojen keskimääräinen reaali-tuotto on viime 16 vuoden aikana ollut 3,9 prosenttia.

Suomalaisista eläkevarois-ta 45 prosenttia on sijoitettu-na osakkeisiin tai osakeyhtyypsiin kohteisiin ja 44 prosenttia korkosi-joituksiin, esimerkiksi korkorahas-toihin ja joukkovelkakirjoihin. Kiin-teistöihin sijoitettuna on 11 pro-senttia. Eläkerahoista kolmannes on sijoitettu Suomeen ja suurin osa kiinteistöihin. Kotimaahan sijoitta-minen on helppoa, koska tiedon saanti yritysten tilanteesta on vai-vatonta.

Taidesijoitukset

Taiteeseen sijoitettaessa ei yleensä sijoiteta vain kohteen välineelli-seen arvoon, vaan myös taidekoke-muksesta saatavaan nautintoon si-käli kuin porvari osaa aidosti naut-

tia taiteesta eikä ajattele taide-esi-nettä vain rahallisena arvona. Tai-de on ja pysyy. Se ei ole kertakäyttö-tavaraa. Design ja vintage ovat nyt muodikkaita.

Jalometallisijoitukset

Rakkaat proletaarit! Kunnon nyrk-kisäännön mukaan sijoitussalku-sa on hyvä säilyttää 10 prosenttia kultaa hyvänä aikana ja huonona aikana 30 prosenttia. Hopean hin-ta seuraa melko suoraan kullan hin-taa. Palladiumin ja platinan arvoon sijoituksena vaikuttaa alan teolli-suuden kehitys. Kul-ta vapautettiin arvonlisäverosta 2000-luvun alku-puolella ja on verotonta. Muiden jalometallien hintaan tulee alv.

Tavex-konsernin hallintoneu-voston puheenjohtaja Alar Tam-ming sanoo sijoituskullasta, että se tuo voittoa (Kultalehti 5/2013). Hän arvioi toisessa kirjoituksessaan, että talouskehityksessä on ylösalai-sin olevan h:n (tai venäjän ч eli tsh) muotoinen kehitys eli romahdus. Hän vakuuttaa: ”Yhdenkään ter-vejärkisen ihmisen ei pitäisi ajatel-la, että länsimainen markkinata-lousjärjestelmä on ikuinen. Samal-la tavalla kuin päättyivät alkuyhteis-kunnan, orjanomistusyhteiskunnan ja feodalismin kaudet, myös länsi-mainen järjestelmä on jonain het-kenä tiensä päässä.”

Tamming jatkaa: ”Kyse on siit-ä, miten kauan taantuma kestää, ennen kuin tulee uusi yhteiskun-tajärjestelmä, joka nostaa jälleen esiin muut arvot, ennen kaikkea ih-misen ja ympäristön sopusoinnun ja ihmiskunnan henkisen kehityk-sen materiaalisen sijaan.” Mielestä-ni tämä on melkoinen näkemys si-joituspääpiireissä.

S-Pankki kasvaa

Sijoituspalvelutalo FIMistä tuli 1.8.2013 osa S-Pankkia, kun se os-ti FIMin osake-enemmistön. FIMin vähittäispankkitoiminta yhdiste-tään S-Pankin vastaavaan toimin-taan. FIM keskittyy jatkossa varain-hoitoon ja rahastoihin, säilytyspal-veluihin, vaihtoehtoihin sijoituksiin ja välitystoimintaan.

Uudet rahastot keskittyvät frontier- eli reunamarkkinoille. FIM Frontier on uusi tulokas. Maa-ilman noin 200 maasta 24 kuuluu kehittyneisiin maihin ja 21 kehit-tyviin maihin MSCIn (Morgan Stan-ley Capital International Inc) osa-kemarkkinaindeksin mukaan. Reu-namarkkinoihin kuuluu 25 maata. Toista sataa maata ei kuulu mihin-kään indeksiin. Usein syynä on se, ettei maassa ole pörssiä. Frontier-alueella asuu yli viidennes maapal-lon väestöstä. Alue tuottaa yli kuusi prosenttia maailman BKTsta, mutta sen pörssien yhteenlaskettu mark-kina-arvo on vain kolme prosent-tia maailman pörssien markkina-arvosta.

BRICS-maat ovat olleet sijoit-tajan peruskohteita. Reunamark-kinat ovat uusi sijoituskohde. Nii-hin kuuluu esimerkiksi Lähi-Idäs-tä Saudi-Arabia, Kuwait ja Yhdisty-neet Arabiemiraatit, Afrikasta Nige-ria, Kenia ja Mauritius, Aasiasta Filip-piinit, Vietnam ja Pakistan, Latinalai-sesta Amerikasta Kolumbia, Peru ja Argentiina sekä Itä-Euroopasta Ka-zakistan, Ukraina ja Romania. Niiden pitkän aikavälin kasvunäkymät ovat suuret ja sijoitusten tuottomahdol-lisuus korkea.

FIM Frontier poimii salkkuun 40 - 60 yritystä viideltä mante-reelta ja 32 maasta. Reunamark-kinat on pitkäaikainen sijoitustee-ma, jonka tuotto voi olla hyvä. Lä-

hi-Itään ja Pohjois-Afrikkaan koh-distetaan noin 45 prosenttia sijoi-tuksista, Aasiaan noin 23 prosent-tia sekä muuhun Afrikkaan ja Lati-nalaiseen Amerikkaan kumpaankin 15 prosenttia. Keski-Aasiaan ja Itä-Eurooppaan kohdistetaan salkus-ta pari prosenttia. FIM Sahara tuot-ti kolmen vuoden aikana 20.8.2013 mennessä yhteensä 40,6 prosent-tia (USD).

S-Pankki ja LähiTapiola Pankki yhdistyvät ja muodosta-vat uuden pankin S-Pankki, jon-ka on tarkoitus aloittaa toimintan-sa 1.5.2014. Uudistukset näkyvät laajentuneena tuote- ja palveluva-likoimana.

Osakkeen arvon romah-dus

Sijoittamisessa on riskinsä. Varoit-tava esimerkki on Nokia. Sen kurs-si 2000 oli 65 euroa it-kuplan vauh-dittamana. Kurssi laski 2004 alle kympin. Nokian osake 2007 maksoi 27 euroa. Nokiaa sai 2012 alle kah-den euron, mutta hinta on vuodes-sa kolminkertaistunut (Repo, E., Si-joiittaminen ja jälkiviisaus, Arvopa-peri 10/2013). Talvivaaran osakkeet romahtivat 40 sentistä 14.3.2013 kolmeen senttiin 26.11.2013, mut-ta ovat tällä hetkellä noin kahdek-san senttiä.

Yritysten maine

Hämmästyttävää on yritysten Mai-ne-tutkimus. Maine 2012 - ja Maine 2013 -listalla paras on Kone. Neste Oil on noussut sijalta 36 sijalle 12, Pöyry 52 - 36 ja Fortum 42 - 31. Ma-rimekko on pudonnut sijalta 14 si-jalle 39, Sanoma 43 - 56, Stora En-so 46 - 58, UPM-Kymmene 21 - 30 ja Kesko 35 - 42. Jopa Stockman-nin myynti 2013 pieneni vuodesta 2012, ja joulumyynti 2013 oli odo-tuksia pienempää. Toimitusjohta-jillakin on mainetta mittaavat ar-vosanat!

Pohdintaa

Miksi kirjoitin tällaisen jutun? Tus-kin kukaan Kansan äänen lukijois-ta alkaa sijoittaa. Lenin sanoi, että on tiedettävä paljon vähästä ja vä-hän paljosta. Sijoitustoiminta on osa kapitalismia, joka on laillistet-tua varkautta. Ensimmäinen pörs-si oli Amsterdamin pörssi, jossa kaupankäynti alkoi 1602. Lontoon pörssi aloitti 1688 ja Helsingin pör-s-si 1912. Se fuusioitui 2003 ruotsa-laisen OM-pörssin kanssa OMX-konserniksi. Yhdysvaltalainen Nas-da-q hankki 2007 OMX-konsernin ja Helsingin pörssistä tuli osa Nasdaq OMX Groupin pörssejä.

Aikoinaan keksittiin houkut-televia valeyriityksiä, joiden osake-keita myytiin pörsseissä. Kuiten-kaan mitään yritystä ei perustettu, ja huijarit keräsivät salkkuihinsa hy-väuskoisten sijoittajien varat, ja si-joitajat menettivät rahansa. Ber-tolt Brecht sanoi suunnilleen, että pankkiryöstö ei ole mitään verrattu-na pankin perustamisen rikokseen. Sama koskee pörssiä. Tosin kapita-lismin nousu ei olisi ollut mahdollis-ta ilman pankkeja ja pörssejä.

Kuponginleikkaajat ovat loismaisia ihmisiä, jotka koetta-vat hankkia rahaa työtä tekemät-tä eli saada osan lisäarvosta. Ennen osakekirjat olivat hienoja Setelipai-non painamia lumpupaperiarkke-ja. Niissä oli pieniä kuponkeja, jot-ka leikattiin vuosittain irti ja niiden mukaan yritys maksoi osinkoa osak-kailleen. Nykyisin nämä toimet ovat sähköisiä.

Hannu Kautto

Luennointia ja urheiludiplomatiaa Pjongjangissa

Suomi-Korea-Seuran jäsen, yhdysvaltalainen Joseph Terwilliger tapasi syksyllä NBA-tähti Dennis Rodmanin kanssa Korean johtajan Kim Jong Unin. Helsingin yliopistossa vierailevana professorina toimiva Joe kertoo oheisessa jutussa kokemuksistaan.

Kuten monet teistä tietävät, olen Suomessa pysyvästi asuva amerikkalainen. Olen opiskellut vuosia Pohjois-Korean kielimurretta ja rakentanut suhteita tuohon väärin ymmärrettyyn maahan. Viime heinäkuussa minulla oli mahdollisuus opettaa evoluutiogenetiikkaa vierailevan luennoitsijan statuksella Pjongjangin tiede- ja teknologia-yliopistossa. Virallinen luentokieli oli englanti, mutta korean taitoni ansiosta minun ja oppilaiden välille syntyi huomattavasti syvällisempi ja aidompi yhteys.

Kesän aikana vietin oppilaiden kanssa jatkuvasti aikaa yhdessä luokassa, kahviloissa, kampuksella sekä esimerkiksi erilaisten vapaaehtoistöiden kuten pihansii-voustalkoiden merkeissä. Tavoitteeni oli näyttää heille, että me amerikkalaiset olemme mukavia ja muille kulttuureille avoimia ihmisiä. Kesän aikana opimme toisistamme todella paljon!

Ironista kyllä, yliopisto itse on ulkokorealaisten, vahvasti evankelisluterilaisten vapaaehtoistyöntekijöiden ylläpitämä laitos. Olin sen ensimmäinen uskonnoton

luennoitsija. Kampuksella työskenteli paljon myös pohjoiskorealaista henkilökuntaa.

Kesän aikana sain kulkea vapaasti Pjongjangissa ilman tullekeja tai ”päällystakkeja”. Jutustelu paikallisten kanssa kävi luonnollisesti heidän kielellään. Tavalliset kaupat, yksityiset torit ja monet muut paikat rikastivat kuvaa ni Koreasta huomattavasti. Mielenkiintoista oli havaita, mitä korealaiset ajattelivat Suomesta. Kertoessani asuvani Helsingissä, suurimmalle osalle tuli ensimmäisenä mieleen sanat Linus Torvalds, jääkiekko, Nokia ja sauna.

Ennen kesäistä luentokeikaani minulla oli mahdollisuus tavata koripalloilija Dennis Rodman. Olin osallistunut hyväntekeväisyysshuutokauppaan ja sain näin mahdollisuuden pelata hänen kanssaan näytösluonteisen erän koripalloa. Rodman oli saanut USA:ssa huonoa julkisuutta tavattuun alkuvuodesta Korean johtajan Kim Jong Unin: tavoitteeni oli päästä kertomaan, että hänen urheilupainotteinen vierailunsa oli parasta mahdollista diplomatiaa. Ottelumme jäl-

Joe Terwilliger kättelee kim Jong Unia

keen Rodmanin agentti otti yhteyttä ja pyysi minua auttamaan uuden Korean matkan järjestämisessä. Rodmanin oli määrä tavata uudestaan marsalkka Kim Jong Un ja teimme paljon töitä matkan pitämiseksi etukäteen tiedotusvälineiltä salassa. Autoin häntä monissa käytännön järjestelyissä.

Matkasimme hiljaisuudessa Pekingin kautta Pjongjangiin ja saavuimme Sunanin lentokentälle aamulla 3. syyskuuta. Vastassamme oli Korean dkt:n liikuntaministeri ja maan olympiakomitean johtaja. Meitä kohdeltiin kuin valtiovieraita ja majoitumme Pjongjangin keskustassa sijaitsevaan Koryo-ho-

telliin. Vip-huoneidemme erikoisuus olivat saunat, jotka olivat suomalaisen Metosin valmistamia!

Saapumistamme seuranneena päivänä meidät vietiin helikopterilla itärannikolla sijaitsevalle alueelle. Astuessamme ulos kopoterista, itse marsalkka Kim Jong Un ja hänen puolisonsa Ri Sol Ju ottivat meidät vastaan lämpimästi syileillen. Seuraavien kolmen päivän ajan vietimme aikaa hänen kanssaan mukavassa ja ystävällisessä ilmapiirissä. Seurassamme oli useita korkea-arvoisia poliitikkoja sekä entinen koripalloilija Ri Myong Hu (hän on peräti 235 cm pitkä). Kuuluksa Moranbong-yhtye esiin-

tyi meille. Marsalkka Kim oli lämminsydäminen ja erittäin huumorintajuinen isäntä, jonka seurassa saatoimme puhua vapautuneesti ja laskea hieman leikkiäkin. Päätehtävämme Korean dkt:ssa oli edistää urheiludiplomatiaa ja siinä onnistuimme. Vierailumme tulokseksi ensi tammikuussa Pjongjangissa järjestetään kaksi huipputason koripallo-ottelua. Toinen järjestetään marsalkka Kim Jong Unin syntymäpäivänä 8. tammikuuta ja 10. tammikuuta pidettävästä ottelusta vastaa irlantilainen painotalo Paddy Power. Rodman tulee vierailemaan piakkoin tiiminsä kanssa Pjongjangissa valitsemassa lupaavimmat korealaiset koripalloilijat kyseisiin oteluihin. Nämä tulevat pelaamaan sekajoukkueissa yhteensä 12 entisen yhdysvaltalaisen NBA-tähden kanssa.

Kaiken kaikkiaan kulunut vuosi niin Pjongjangissa kuin Rodmanin avustajanakin on ollut mahtava. Olen yksi kolmesta amerikkalaisesta, jotka ovat viettäneet aikaa Korean ylimmän johtajan marsalkka Kim Jong Unin kanssa. Vielä hetken aikaa sitten en olisi voinut kuvitellakaan jonain päivänä juovani tervetuliaismaljaa hänen kanssaan.

Joseph Terwilliger

Beirutin teurastaja

Israelin entinen pääministeri Ariel Sharon kuoli 11.1.2014 (*1928) oltuaan kahdeksan vuotta koomassa. Länsimaailma suree häntä ja länsimedia kertoo sionistien tarinaa, että Sharon oli merkittävä hahmo Israelin valtion rakentamisessa. Sharonia ei koskaan tuotu oikeuteen, vaikka hän rikkoi kansainvälisiä lakeja ja teki Palestiinan kansaa kohtaan rikoksia, joista hän on vastuussa.

Kesällä 2006 ihmiset osoittivat useaan otteeseen Helsingissä mieltään Israelin sotapolitiikkaa vastaan sen hyökättyä Libanoniin ja surmattua täsmäiskulla neljä YK:n tarkkailijaa, joista yksi oli suomalainen

Sotilaallisen ja poliittisen uransa alusta lähtien Sharon ei ollut kiinnostunut rauhasta eikä rinnakkainelosta alkuperäisten palestiinalaisten kanssa. Hän totesi 1993: ”Eisämme eivät tulleet tänne rakentaakseen demokratiaa vaan juutalaisen valtion”. Hän kertoi 1998: ”Israelin velvollisuus on selittää selvästi ja rohkeasti julkiselle mielipiteelle unohtuneita tosiasioita. Ensiksi ei ole mitään sionismia, siirtokuntien asuttamista tai juutalaista valtiota ilman arabien häätämistä ja heidän maidensa haltuunottoa”.

Sharon nautti palestiinalaisten etnisestä puhdistamisesta ja häpeämättä jatkoi väkivaltaa, verenvuodatusta ja murhia, esimerkiksi:

1953: Sharon johti Israelin asevoimien yksikköä ryöstöretkellä Kibyan rajakaupungissa räjäyttäen 45 taloa ja tappaen 69 arabiasukasta.

1967: Kenraalina Sharon väki-

valtaisesti vyörytti tankkipataljoonansa egyptiläisten sotilaiden yli Siinain niemimaalla.

1982: Palestiinalaisten tuntemana Beirutin teurastajana Sharon puolustusministerinä oli vastuussa Israelin venkeutumisesta Libanoniin. Tänä vuonna ajanjaksona libanonilaiset kristityt falangistit - Sharonin tukemana ja hyväksymänä - hyökkäsivät Sabran ja Shatilan palestiinalaisten pakolaisleireihin ja verilöylyssä murhasivat tuntemattoman määrän naisia, lapsia, vanhuksia ja miehiä.

Punaisen Ristin arvion mukaan kuolleita oli vähintään tuhat joukkohaudoissa. Tuntematon määrä hautautui falangistien hävittämien rakennusten soran alle. Satoja pelastuneita ajettiin pois eikä heistä kuultu mitään sen jälkeen. (Eräiden lähteiden mukaan kuolleita oli 2750 tai jopa 3500. HaKa). Sharon katseli kiikarilla leirien ta-

pahtumia. 2000: Sharon noin tuhannen Israelin poliisin ja miehitysjoukkojen sotilaiden tukemana sai aikaan toisen intifadan vierailemalla Al Aqsa -moskeijassa - islamin kolmanneksi pyhimässä paikassa - ja julistamalla, että eräänä päivänä Israel ottaa sen haltuunsa. Seuraavina vuosina Sharon aloitti apartheidmuurin rakentamisen Länsirannalle aiheuttaen palestiinalaisten vapauden menetyksen ja jatkoi siirtokuntien rakentamista. 2005: Sharon määräsi israeli-

laiset asukkaat ja miehittäjät lähtemään Gazasta. Jotkut luulivat, että tämä on alkusoitto rauhalle ja askel Palestiinan itsenäisyyteen, mutta tämä edelsi Gazan palestiinalaisten eristämistä ja Gaza piiritettiin 2006. Piiritys jatkuu edelleen. Israel hallitsee rajoja, ilmatilaa ja merta.

Sharonin perintö on väkivallan ja epäinhimillisyyden perintö. Hän teki 1998 yhteenvedon taktiikastaan ja tuestaan palestiinalaisten etniselle puhdistamiselle: ”Ei voi yksinkertaisesti lastata ihmisiä kuorma-autoihin ja ajaa hei-

dät pois... pidän parempana myönteisempää politiikkaa... luoda itse asiassa olosuhteet, jotka myönteisellä tavalla taivuttavat ihmiset lähemmään”.

On uudistettava pyrkimykset tuoda oikeutta palestiinalaisille tukemalla Israelin boikottia ja pakoteliikettä, Israelin kulttuurista ja akateemista boikottia.

Lyhentäen kääntänyt: Hannu Kautto

Lähde: American Muslims for Palestine 11.1.2014

Lastentautien professori ylilääkäri Henry Ascher toimii juutalaisessa Palestiinalaiset rauhan puolesta järjestössä (JIPP). Hän on taiteilija Dror Feilerin kanssa Ruotsissa tunnetuin Palestiinan rauhan puolustaja. Ruotsin kommunistien tammikuun Proletären-lehdessä Henry Ascher kirjoittaa mm. seuraavasti: Sharonille ei ollut luonteenomaista kuten Ruotsin ulkoministeri väittää: ”suuri valtiomiestaito”, vaan väkivalta, sorto, veri ja sota. Koko elämänsä aikana Sharon ei pystynyt tekemään sopimuksia tai kompromisseja. Hän käytti vain sotilaallista väkivaltaa. Sharonista tuli pahamaineisen yksikkö 101 komentaja, jonka tarkoituksena oli hyökätä aselepolinjan yli. Parin vuoden ajan hän oli vastuussa hyökkäyksistä palestiinalaiskyliin. Qibyan kylässä hän tappoi lähes 100 ihmistä. Myöskin Israelin silloinen pääministeri Moshe Sharott tuomitsi murhat. 1982 Sharon oli sotaministeri ja arkkitehti murhasuunnitelmissa Libanonissa. Hän rikkoi 10 kuukautta kestäneen aseleposopimuksen palestiinalaisten kanssa. Ilmeisesti Sharon ei edes kertonut Israelin hallitukselle, että kyseessä ei ollut pelkästään isku, vaan täysimittainen sota. Beirut piiritettiin ja esi-

merkiksi ruokakuljetukset estettiin. Sharonin joukot suuntasivat murhaavan tulituksen läheisiltä vuorilta Beirutiin. Jopa kokeneet sotakirjeenvaihtajat pitivät Sharonin tulitusta pöyristyttävänä.

Olin henkilökohtaisesti Libanonissa lääkärinä ja jouduin silminnäkijäksi, kun 20 000 tapettiin ja 100 000 joutui kodittomiksi. 80 % uhreista oli siviilejä ja 6 000 lasta menetti vanhempansa. Sharon kantaa myös vastuun piirityksen aikana kristittyjen äärioikeistolaisten hyökkäyksestä Shatilan ja Sabran leireihin. He lahtasivat leireissä 800 henkeä (ruotsalainen sairaanhoitaja Anna Artén kirjoitti aikoinaan Shatilan murhasta silminnäkijä kuvauksia). Kansainvälinen komissio, johon myös Israel otti osaa, totesi Sharonin syylliseksi ja Sharon sai potkut sotaministerin tehtävistä, mutta hän säilytti ministerin arvon.

Vuonna 2 000 Sharon teki Jerusalemissa propagandakierroksen Temppeливuorille. Sitä seurasi toinen Intifada. Vaalien jälkeen 2001 hänestä tuli pääministeri. Pari vuotta sen jälkeen hän hyökkäsi Länsirannalle ja teki verisen hyökkäyksen pakolaisleiriin Jeniniin. Ja siinä sauhusi Israelin ja palestiinalaisten rauhanpyrkimykset.

Sharon ei ollut katastrofi Israelille ja palestiinalaisille ja

naapurimaille, vaan myöskin Israelin juutalaiselle väestölle. Hän oli maanpetturi ja juonittelija siirtokuntien perustamiseksi palestiinalaisten alueille. Sharonin jälkeen hänen aatteensa on saanut entistä enemmän jalansijaa Israelin hallituspiireissä. Juuri nyt rakennetaan siirtokuntia Geneven ja kansainvälisen oikeuden vastaisesti. (Sharonin ja muiden diktaattorien mielestä kansainväliset sopimukset eivät koske heitä itseään).

Sharon halusi rakentaa rauhaa ja Israelin turvallisuutta väkivallalla ja kun se ei näyttänyt onnistuvan, niin hän käytti entistä enemmän väkivaltaa. Näin Israelin nuorisoa kasvatetaan jatkuvaan miehitykseen ja väkivaltaan. Sotilaiden rauhanjärjestö ”Murra hiljaisuus” tarjoaa laajat todistusaineistot väkivallasta.

Nyt kun Sharon on kuollut, toivoisin, että hänen väkivaltapoliittiset haaveensa haudattaisiin hänen mukanaan. Ajatus tuntuu ehkä utopistiselta, mutta Sharon, joka oli esikuvana väkivallalle ja sorrolle, on jo tarpeeksi vahingoittanut palestiinalaisia kuin myöskin Israelin juutalaisväestöä.

Vapaasti Proletären lehdestä kääntänyt: Wäinö Pietikäinen

Unohtamisen suhteellisuudesta (4)

Ideologisen taistelun välineenä

Kirjailija Sofi Oksasen hallinnoima kustannusosakeyhtiö Silberfeldt Oy julkaisi toissa vuonna 2012 uusintapainoksen Aleksandr Solzhenitsynin vuosikymmenien takaisesta teoksesta, nyt nimellä ”Gulag-Vankileirien saaristo”. Tämän kirjoitussarjan ensimmäisessä osassa tarkasteltiin yleisellä tasolla kirjaan liittyviä näkökohtia ja julkaisuperusteita. Sarjan toisessa osassa käsiteltiin teoksen johdannon kirjoittajan Martti Anhavan peruslähtökohtaa kahdeksan sivua käsittelevälle kirjoitukselleen ja samalla mielestäni myös koko uusintapainoksen julkaisemiselle. Kolmannessa osassa palattiin toisen osan teemoihin ja tarkennettiin niitä aihepiirin laajuuden johdosta.

Kirjoitussarjan kolmessa ensimmäisessä osassa oli tarkoitus osoittaa kustantajan pyrkimykset historian uudelleen kirjoittamiseen. Näillä pyrkimyksillä oli haettu selvästi niin sanotun vankileirijärjestelmän synnyttäjiksi Vladimir Leniniä, Lokakuun vallankumousta ja sosialismin rakentamisen ensimmäisiä vuosia Neuvosto-Venäjällä. Toinen ja kolmas kirjoitussarjan osa keskittyivät paljolti kansalais- ja interventiosodan aikoihin vuosina 1918-1922. Näin siksi, että teoksen julkaisijat, kuten myös itse kirjailija Solzhenitsyn, ovat halunneet tietoisesti väistää koko sodan olemassaolon ja syyt, sen aiheuttamat vaikeudet ja tuhot sekä merkityksen vielä pitkälle sodan jälkeiseen tulevaisuuteenkin. Solzhenitsyn kylläkin käsittelee irrallisia tapahtumia ja ilmiöitä kansalaissodan valkoisten näkökulmasta, mutta kokonaisvaltaisesti hän ei asiaan puutu. Ulkomaiden interventiosota kirjailija vaikenee lähes täysin.

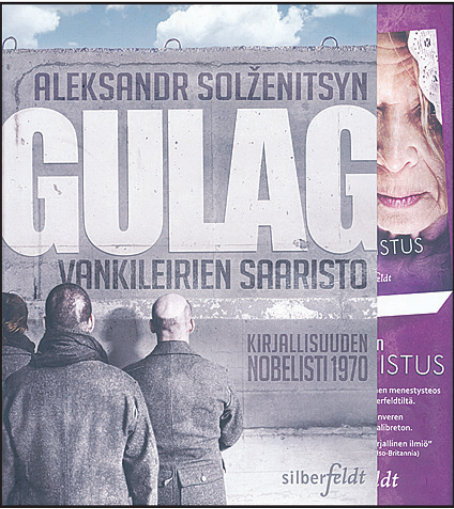
Ei saa unohtaa

Kirjoitussarjan otsikko ”Unohtamisen suhteellisuudesta” sai alkunsa Oksasen kirjaan laatimista saatesanoista ja niiden otsakkeesta ”Älä koskaan unohtaa”. Suhteellisuudella tarkoitettiin sitä, että Oksasen, Anhavan ja muiden vastaavien tahojen noudattama unohtamiskielto koskee yleensä vain Neuvostoliittoa ja muita entisiä ja nykyisiä sosialistisia maita, niiden historiallisia vaihei-

ta ja niissä esiintyneitä vaikeuksia ja ongelmia. Sarjan ensimmäisessä osassa annettiin joitain esimerkkejä maista ja tapahtumista, jotka voitaisiin hyvällä syyllä ottaa mukaan tähän ”unohtamattomien” listaan. Jos kapitalismin, fasismin ja vaikkapa siirtomaavaltujen historian tuotokset otettaisiin edes jossain määrin mukaan, niin listasta voisi tulla uskomattoman pitkä ja raskaslu-kuinen. Myöhemmin kirjoitussarjan viidennessä osassa esitetään vielä yksi kuvaava esimerkki historian tapahtumasta, joka kuuluisi ehdottomasti tällaisen listan piiriin. Kirjojen kustantajista jonkun tulisi toimittaa siitäkin arvoisensa julkaisu.

Henkilö- ja asialuettelo

Teoksen toimittamiseen ovat liittyneet myös mukaan otetut liitteet. Niitä on kaksi: Henkilö- ym. tietoja sekä Lyhenteitä. Ensin mainittu on teoksen laajaan sisältöön nähden täysin vajavainen, lähinnä useiden tunnettujen henkilöiden sekä joidenkin organisaatioiden, tapahtumien jne. luettelo. Sen laatijaksi on ilmoitettu kirjan ruotsintaja Hans Björkegren. Liitteessä on 33 sivua ja mm. 309 nimeä lyhyine henkilö-tietoineen. Nimiä ei ole millään lailla esimerkiksi sivunumeroin varustettuina yhdistetty teoksen tai sen esipuheiden tekstikohtiin, joten luettelon nimien mukainen haku teksteistä on lähes toivotonta kirjan valtavan sivumäärän johdos-ta. Sama koskee luettelossa esiin-

Solzhenitsynin teos on markkinatavaraa, jolla myydään kapitalismia. Siihen tukeut-malla välttyy varmasti sosialismin aaveelta

tyvien erilaisten asioiden nimiä. Toisin päin haku onnistuu paremmin, koska luettelo on järjestetty aakkosten mukaan. Haettaessa esimerkiksi tekstissä esiintyvistä luke-mattomista nimistä tietoa henkilö-luettelosta paljastuukin kylmä to-tuus. Suurimmasta osasta ei löydy jälkeäkään. Luettelo on auttamatto-man suppea.

Neuvostoliitto

Luettelossa esiintyy myös hakusana ”Stalinin perustuslaki”. Siitä mainitaan mm.: ”Neuvostoliiton yhä voi-massa oleva (mutta tietyiltä koh-diltaan muutettu) perustuslaki, joka hyväksyttiin neuvostojen 8. kongressissa 5.12.1936”.

Näin kerrotaan vuonna 2012 jul-kaistun uusintapainoksen liitteessä! Sosialistinen Neuvostoliitto on siis yhä olemassa. Onko liite otettu mu-kaan sellaisenaan 1970-luvun suo-mennoksesta, ruotsinnoksesta vai jostain muusta teoksesta? Kustan-tajan huolimattomuutta vai mistä on kysymys?

Lauseita vankileirien saa-ristosta

Kirjoitussarjan tässä nel-jännessä ja myöhemmin seuraavassa viidennessä osassa käydään muutamien esimerkein lävitse myös itse Solzhenitsynin teks-tiä ja sen ristiriitaisuuksia sekä kirjailijan aatemaail-maa siinä valossa, kun se 1300-sivuisesta teoksesta on luettavissa. Aatemaail-maan tuli myös selvästi uu-sia piirteitä ja painotuksia, kun kirjailija palasi Venäjäl-le 1990-luvun alkupuolella.

Antautuminen

Kirjan sivulla 886, osas-sa, joka käsittelee toisen maailmansodan aikaa ja puna-armeijassa esimer-kiksi kesän 1941 tilantees-sa esiintynyttä karkuruutta ja kapi-nointia, ”kaikki tietävä” Solzhenit-syn (Esa Adrianin kääntämänä) kir-joiittaa näin:

”Ja olihan jo vuoden 1939 Neu-vostoliiton ja Suomen välises-sä sodassa ilmennyt meidän ha-luttomuutemme sotia. Tuota mie-lialaa yritti käyttää hyväkseen B.G.Bazhanov, entinen VKP:n polit-byroon ja orgbyroon sihteeri, Stali-nin läheinen apulainen: käännyttää vangiksi saadut puna-armeijalaiset venäläisten emigranttipuseerien johdolla neuvostorintamaa vas-taan - ei taistelemaan vaan vaikut-tamaan. Suomen äkinäinen antau-tuminen keskeytti kokeilun”.

Miten kustantajatahot ovat voi-neet julkaista tekstiä, joka on hei-dän aateveljiensä ja yleisestikin ko-timaisen oikeiston ideologian kans-sa jyrkässä ristiriidassa? Eihän Suo-mi antautunut, vaan saavutti loista-van torjuntavoiton! Kuinka kirjailija ei tätä ole tiennyt?

Tappoi myös Gorkin

Teoksen sivulla 462, joka kuuluu

osioon, jossa Solzhenitsyn arvoste-lee voimakkaasti kirjailija Maksim Gorkia, kerrotaan mm. näin:

”Kävi selväksi, että rahojen saa-miseksi ja maineen elvyttämisek-si oli palattava Neuvostoliittoon ja suostuttava kaikkiin ehtoihin. Niin hänestä tuli Jagodan vapaaehtoi-nen vanki. Ja Stalin tappoi hänet suotta, liiallista varovaisuutta: Gor-ki olisi ylistänyt myös vuotta 1937.”

Kirjan em. henkilöluettelos-sa taas Gorkin kuolemasta vuonna 1936 todetaan: ”G:n kuolemaan liit-tyviä seikkoja ei ole milloinkaan sel-vitetty kokonaan”. Mahdollisuuksia pohditaan, kuten nykypäivän Wiki-pediassakin samasta asiasta, mut-ta niin varmaa tietoa mahdollises-ta kuoleman aiheuttajasta ei muil-la ole vielääkään, kuin mitä oli kir-jailija Solzhenitsynillä! Samassa kir-jassa esitetään näin kahdenlaista totuutta.

Tietolähteet

Ei ihme, että kirjan nimilehden ala-otsikon ”Taiteellisen tutkimuksen kokeilu” mukaisesti myös teok-sen lähdeviitteistö sekä em. hen-kilö- ja asialuettelo ovat huomat-tavan puutteellisia. Liian paljon jää uskomuksen varaan. Kirjailija tote-aa teoksen alussa: ”Tässä kirjassa ei ole keksittyjä henkilöitä eikä keksit-tyjä tapahtumia”. Mutta ei ole myös-kään luotettavia lähdeviitteitä teok-sen tuhansista yksityiskohdista, jot-ka olisivat näitä selvästi kaivanneet. Lähteitä löytyy sieltä täältä sivujen alaviitteistä, mutta miksi valtaosa asioista on ilman selvitystä tietojen alkuperästä? Yli 200 henkilön haas-tatteluista ja näiden omakohtaisis-ta kokemuksista tuskin oli materiaa-liksi kirjan historiallisiin, sotahisto-riallisiin, maantieteellisiin jne. usein laajoihin ja tarkkoihin kuvauksiin. Niiden yksityiskohtien todenperäi-syys ei kirjasta selviä.

Jatkuu sivulla 17

Sotshin häväistyskampanjan taustalla Venäjän periviholliset

RISI:n konferessi etsi syitä Sotshin olympialaisten mustamaalaukselle

Venäjän strategisten tutkimusten laitoksen (RISI) konferenssissa Helsingissä helmikuun alussa vieraat Venäjältä pohtivat länsimai-sen median tarkoituksperiä, kun se ei löydä mitään positiivista uuti-soitavaa Venäjällä käynnissä olevista Sotshin talviolympialaisista. ”Häväistyskampanja ei ainakaan lisää urheilusuorituksia”, pää-toimittaja Azhdar Kurtov pohdiskeli. Dagestanista kotoisin oleva RISI:n tutkija Galina Hizrieva korosti, miten Sotshin talviolympialai-set ovat tärkeä investointi Kaukasuksen alueen infrastruktuuriin ja talouteen. ”Ne antavat meille uskoa tulevaisuuteen, työpaikkoja ja vakautta”, Hizrieva luetteli olympialaisten hyötyjä.

USA ja Saudi-Arabia

Galina Hizrievan mielestä USA ja Saudi-Arabia toivoivat, ettei olym-pialaisia tulisi ollenkaan.

”Maat haluavat luoda kuvan Ve-näjästä maana, joka on sisäisesti ta-sapainoton ja sotatilassa. Venäjällä on kaksi tärkeää voimavaraa, ener-gia ja monikulttuurisuus. Ne halu-taan kääntää heikkouksiksi”, Hizrie-va arvioi.

Syyrian tilanne on kärjistynyt Hizrievan mielestä Kuuban kriisin tasolle. Syyriassa taistelevat samat voimat kuin Kaukasuksella.

”Saudi-Arabia USA:n uskollise-na liittolaisena tukee terroristijär-jestöjä Syyriassa. Saudi-Arabia pel-kää, että Venäjä saa aseman Lähi-lidässä ja osuuden raaka-aineiden

kuljetuksesta”, Hizrieva jatkoi.

”Kaukasuksen muslimieja ja ää-riaineiksia käytetään etnisten kon-fliktien lietsontaan”, Hizrieva sanoi.

Hän muistutti, että samat voi-mat jylläävät Ukrainassa, jossa Mai-danin aukiolla on mukana myös ter-roristeja Kaukasukselta.

”Syyriassa on 14 000 tsetseeniä kansainvälisessä terroristiarmeijas-sa”, Hizrieva muistutti.

Salaliitot epäuskottavia

Azhdar Kurtov ei usko, että lännes-sä olisi jokin salaliitto, joka hallitus-ti ohjailisi kansainvälistä mediaa ja poliittista eliittiä sen Venäjä-vihas-sa.

”En usko salaliittoihin, enkä mainitse nimiä enkä maita”, Kurtov

Kuva: Petri Krohn

RISI:n konferenssissa puhuivat Galina Hizrieva ja Azhdar Kurtov

aloitti.

Hän kehotti pohtimaan, kuka hyötyy Venäjän mustamaalaukses-ta. Hän muistutti, että Forbes-lehti valitsi Putinin viime vuoden mer-kittävimmäksi henkilöksi. Venäjän ja Putinin henkilökohtainen diplo-maattinen voitto oli Syyrian sodan estäminen.

”Venäjä todisti, että se pystyy suojelemaan YK:n takaamia perus-oikeuksia kuten valtioiden suvere-niteettia ja itsensä määräämisoikeutta”, Kurtov totesi.

Nyt Venäjän viholliset haluavat Kurtovin mielestä vähentää Venä-jän kasvanutta arvovaltaa.

”Sotshilla ja Ukrainan kriisillä on yhteys. Sotshia haluavat häpäis-tä samat voimat, jotka tukevat Uk-rainan vallanvaihtoa”, Kurtov sanoi.

Läntiset tiedustelupalve-lut

Suorapuheinen suomalainen juristi Jon Hellevig syytti CIA:ta ja lehdis-töä kaikesta pahasta.

”Sotshin olympialaisten tuhoa-misyryitys on länsimaisen lehdistön suurin propagandayritys historias-sa”, Hellevig aloitti.

Hän luetteli perinteiset syylliset, CIA:n ja MI6:n.

”Lännessä ei ole enää vapaata

mediaa. Muutama uutistoimisto, Reuters, AFP ja AP tuottavat samat sähköiset länsilehdistölle. Tiedustelu-palvelut ja mediamonopolit varmis-tavat propagandan levityksen”, Hel-levig pauhasi.

Hän luetteli suomalaisista toi-mittajista Anna-Lena Laurenin, Arja Paanasen, Jarmo Mäkelän ja Jarmo Koposen pahimpina russofobeina.

Sotatiedettä tarpeeseen

Suomi ilman fasismia -yhdistyksen puheenjohtaja Petri Krohn esitti omana näkemyksenään, ettei Sot-shin olympialaisia mustamaalata mistään yksittäisestä syytystehtaas-ta, vaan enemmänkin on kysymys sotatieteestä.

”Maailmalla on idän tutkimus-laitoksia, joiden tarkoituksena ei ole esittää aitoa tutkimusta, vaan he ovat paremminkin strategis-ta sotatiedettä. Venäjältä etsitään heikkouksia, joihin voidaan iskeä”, Krohn arvioi.

Usein nämä etsijät ovat itä-eurooppalaisia, parhaimpana esi-merkkinä puolaissyntyinen Zbig-niew Brzezinski.

Ne eivät pyri aitoon tutkimuk-seen, vaan todellisuuden esittämi-seen toivotulla tavalla, Krohn sanoi.

Teksti:
Leena Hietanen

Ukrainalainen Euromaidan

Jo useampia kuukausia Ukrainassa ovat jatkuneet hallituksen vastaiset mielenosoitukset, jotka tunnetaan yhteisellä nimityksellä Euromaidan. Ulkomailla monet ihmiset ovat vakuuttuneita siitä, että kyseessä on länsimaaisesti ajattelevien kansalaisten käymä taistelu muka venäläismielistä presidenttiä Viktor Janukovitshia vastaan. Kansa kuulemma tahtoo Eurooppaan, mutta Putinin ohjaama Janukovits ei sitä sinne päästä.

Mielenosoitukset alkoivat todellakin protestina Ukrainan johdon kieltäytymiselle allekirjoittaa ennalta sovittu sopimus assosioitumisesta EU:n kanssa. Kyseinen sopimus olisi antanut EU:lle merkittäviä yksipuolisia etuisuuksia ja Ukrainan useita teollisuusaloja olisi odottanut romahdus. Tuolloin euroviranomaiset eivät aikoneet hyvittää Ukrainan suunnan muutosta Venäjän markkinoilta Euroopan markkinoille. EU asetti orjuuttavan sopimuksen allekirjoittamisen ehdoksi entisen pääministerin Julia Timoshenkon vapauttamisen vankilasta. Häntä pidetään Janukovitshin pahimpana kilpailijana.

Moni kysyy, miksi Janukovitsh alun perin tarvitsi niin epäedullista sopimusta EU:n kanssa? Kysymys on nimittäin siitä, että Janukovitshin järjestelmä edustaa mahtavien oligarkkiklaanien etuja, jotka ovat jo pidemmän aikaa pitäneet rahaansa ulkomailla ja Euroopassa. Tästä syystä hyvien suhteiden ylläpitäminen EU:n kanssa on Ukrainan oligarkeille hyvin tärkeää. – jopa talouden tuhoutumisen uhallä.

Taloudellisten etujen rinnalla Ukraina tarvitsi kiireesti jostain rahaa. Valtio on pitkään tasapainotellut taloudellisen romahduksen partaalla ja valtionkassa on käytännöllisesti katsoen tyhjä. Alkuvaiheessa Janukovitsh toivoi saavansa

rahaa EU:lta. Tarve oli suuri erityisesti sen jälkeen, kun Venäjä oli vaatinut vastineeksi omasta tuestaan Ukrainaa liittymään Venäjän, Valko-Venäjän ja Kazakstanin perustamaan tullisopimusliittoon. Janukovitsh ja hänen tukiklaaninsa eivät voineet lainkaan hyväksyä tätä ehtoa. Eliitti uumoili, että Ukrainan liityessä tulliliittoon Venäjän oligarkit anastavat heiltä hyvin nopeasti heidän omaisuutensa.

Valitettavasti tätä ei mitenkään haluttu ymmärtää Venäjän viranomaisten piirissä ja viranomaisten äkkikipaiset toimenpiteet kuten rajan sulkeminen ukrainalaisilta tavaroilta viime kesänä toimivat vain Ukrainan opposition hyväksi. Tästä kaikesta huolimatta Venäjän johto huomasi viime hetkellä asioiden huonon kehitystilän ja vaihtoi tyytymättömyytensä suosiollisuudeksi. Samaan aikaan EU:n vaatimus Timoshenkon vapauttamisesta ei vastannut Janukovitshin etuja, sillä se olisi merkinnyt väistämätöntä tappiota vuoden 2015 presidentinvaaleissa. Juuri tästä syystä Ukrainan presidentti ryhtyi uudempaan toimenpiteeseen sanoutuen irti EU-sopimuksesta vain muutama päivä ennen allekirjoitustilaisuutta.

Kuitenkin nykyisen tilanteen ainutlaatuisuus on siinä, että Janukovitsh valittiin valtaan venäläismielisten äänin. Hän lupasi kampanjansa aikana muun muassa valtioiden välistä lähentymistä ja venäjän kielen julistamista toiseksi vi-

ralliseksi kieleksi. Mitään noista lupauksista ei kuitenkaan toteutettu. Mutta yksi asia on yrittää istua samanaikaisesti kahdella tuolilla, mitä realistisesti ajattelevat tarkkailijat myös odottivat Janukovitshilta ja aivan toinen asia – paasata jatkuvasti Ukrainan eurooppalaisesta valinnasta päättämällä asia orjuuttavan sopimuksen valmisteleamiseen EU:n kanssa. Venäläismieliseen äänestäjäkuntaan nojaavan politiikon kannalta tämä on itsemurhaan rinnastuva toimenpide ja ihmeelliseltä näyttää, miten tähän politiikkaan yleensä päädyttiin.

Myöskään sosiaalis-taloudellisella alueella tilanne ei ole Janukovitshin aikana yhtään parantunut, vaan väestön elintaso on huonontunut entisestään. Janukovitshia äänestäneet eivät enää luota häneen ja uusia kannattajia ei ole ilmaantunut. Korruptio rehoittaa kaikkialla sen jälkeen, kun valtaan nousseet Janukovitshin apumiehet alkoivat kahmia kaiken sen, millä ei ollut isäntää. Pääomia alkoi kerätä mm. vanhojen oligarkkien kustannuksella myös Janukovitshin lähin ympäristö, jota Ukrainassa nimitetään ”perheeksi”.

Yhteiskunnallisesta tilanteesta ahdistuneet ukrainalaiset suuntaavat katseensa epätoivoisina ulkomaisen avun suuntaan. Viimeisen kymmenen vuoden aikana useat oligarkkiklaanit ovat pitäneet vuorollaan valtaa, mutta tavalliset ukrainalaiset eivät ole kokeneet mi-

tään oleellisia parannuksia parempan suuntaan. Ainoana vaihtoehtona on unelmoida edelleenkin siitä, että maahan tulee joku hyvä se- tä ulkomailta ja tekee kaikki ihmiset onnellisiksi. Puolet väestöstä katsoo Eurooppaan, toinen puoli Venäjälle. Nyt mieltään osoittavat eivät ole huomanneet perutun EU-sopimuksen orjuuttavaa sisältöä.

Mielenosoitukset alkoivat Kiovassa marraskuussa 2013 vaistonvaraisesti ja alkuvaiheessa poliittisten puolueiden edustajille ei annettu puheenvuoroa. Muutamaa päivää myöhemmin Timoshenkon liittolaiset ja äärikansallismieliset voimat ottivat puhujakorokkeet haltuunsa. Kiovan maidanille (eli itsenäisyydenaukiolle) mahtuu korkeintaan 50 000 ihmistä. Mielenosoituksissa ei parhaimmillaankaan ollut paljoa väkeä ja muutaman päivän kuluttua ne laantuivat. Kieltäytyminen mystisestä ”eurooppalaisesta ratkaisusta” ei jaksanut vihasuttaa ihmis-massoja kovin pitkään.

Mielenosoitusten nimelliset järjestäjät olivat jo aikeissa lopettaa protestinsa, kun eräät voimat väkivaltakoneistossa päättivät osoittaa lujauttaan. Mellakkapoliisi eli Berkut -erikoisosastot hajottivat kovakouraisesti aukiolle yöksi jääneen hieman yli sadan mielenosoittajan joukon. Väkivalta herätti raivon ja kaikki alkoi alusta. Tapahutumat kiihtyivät noususuuntaan. Mielenosoittajat valloittivat kaupungintalon ja he ryhtyivät piirtämään hallintovirastoja. Muutamaa päivää myöhemmin Euromaidanille pesiytyneet fasistimielisen Vapauspuolueen kannattajat hävittivät Leninin muistomerkkin. Samalla muutuvivat myös mielenosoittajien vaatimukset. Nyt vaadittiin jo hallituksen eroa ja uusien presidentinvaalien järjestämistä. Samoin vaatimus EU-sopimuksesta pysyi voimassa.

Tilanne muuttui jonkin verran Janukovitshin ja Putinin tapaamisen tuloksena. He sopivat maakaasun hinnan määräaikaisesta alentamisesta kolmanneksella, 15 miljardin dollarin lainan myöntämisestä sekä mittavista yhteisprojekteista, jotka pystyvät kannustamaan Ukrainan koneenrakennuksen kehitystä. Ukraina pelastettiin tällä kertaa taloudelliselta romahdukselta.

Mielenosoitukset leimahtivat kuitenkin taas kerran, kun Janukovitshin Alueiden puolue runnoi Venäjän esimerkin innoittamana läpi joukkotapahtumia säätelevät lait. Internetin valvontaa uhattiin tehostaa. Tämä herätti uuden tyytymättömyyden aallon mielenosoittajien keskuudessa ja väkivalta leimahti uudelleen. Puolin ja toisin kuoli ihmisiä. Käytännöllisesti katsoen kaikkialla maassa uufasistiset taistelijat suorittivat yrityksiä valloittaa alueviranomaisen taloja. Toimet onnistuivat kuitenkin ai-noastaan vain Länsi-Ukrainan eräillä alueilla, missä kansalliskiihkoiset ainekset ovat jo pidemmän aikaa määränneet marssijärjestyksen.

Syntyneessä tilanteessa kompromisseistaan tunnettu Janukovtish suostui pitkälle meneviin myönnytyksiin. Hyväksyttiin laki kaikkien mielenosoittajien armahtamisesta vastatoimenpiteenä miehitettyjen julkisten rakennusten vapauttamisesta. Repressiiviset lait mitätöitiin. Janukovitsh suostui tekemään perustuslakiin muutoksia, jotka käytännössä tarkoittavat siirtymistä parlamentaariseen tasa-

valtaan. Mutta itse opposition vai-kuttajissa vallitsevat erilaiset mielipiteet ja lakeja sorvataan edelleen. Viimein toimiva Ukrainan presidentti erotti hallituksen ja tarjosi opposition eräälle johtajalle Jatsenjukille pääministerin virkaa. Itse asiassa Janukovitsh tyydytti mielenosoittajien kaikki perusvaatimukset ja enemmänkin.

Tilanne Ukrainassa elää edelleen. Keskenään riitelevien opposi-tiojohtajien kanssa käydään kaup-paa ja etsitään sopua. Katutaistelut Kiovassa ovat loppuneet, mut-ta Maidanilla ja sen lähikaduilla py-syttelee edelleen muutamia tuhan-sia ihmisiä. Näyttää kovasti siltä, et-tä sopimus saavutetaan, erityises-ti kun Euromaidanin päärahoittaja dollarimiljardööri Pjotr Poroshen-ko on ilmoittanut aktiivisesti op-position valmiudesta ottaa vastuu maasta.

Edessä saattaa olla huomata-vaksi isompia ongelmia, mikä-li sopimukseen ei päästä. Krimin Korkein Neuvosto hyväksyi julkilau-suman, jossa tuomittiin Kiovan kes-kustan miehittäneet ekstremistit. Neuvoston kansanedustajat ilmoit-tivat, että Krimin asukkaat eivät tule koskaan osallistumaan laittomiin vaaleihin, eivät tunnusta niiden tu-loksia eivätkä tule asumaan Banderalaisessa Ukrainassa. Kyseinen ter-mi liittyy ukrainalaisten äärikan-salliskiihkoisten johtajaan **Stepan Banderaan**, jonka taistelijat Toisen maailmansodan aikana harjoittivat aktiivista yhteistyötä saksalaismie-hittäjien kanssa.

Erityisen laajaa on useiden ukrainalaisten suuttumus banderalaisista, joilla vielä kymme-nen vuotta sitten ei ollut minkään-laista näyttävää osaa yhteiskunnas-sa. Tarkkailijoiden melkein yksimie-lisen mielipiteen mukaan tänä aika-na Janukovitsh on kasvattanut hei-tä tulevina yhteistyökumppaneina. Mutta nyt tämä joukko on selvästi ajautunut valvonnan ulkopuolel-le pyrkimyksessään tyrkyttää omaa järjestystään koko Ukrainalle.

Jos Euromaidan alkoi vaiston-varaisena ja muodoltaan ehkä hy-vinkin eksoottisena protestina hal-litsevaa valtaa vastaan ja muut-tui myöhemmin taisteluvälineeksi klaanien vallasta, niin radikaalisten kansalliskiihkoisten ainesten nykyi-set rettelöinnit pakottavat jo puhu-maan fasistisesta vaarasta. Näin ol-len jos nyt sopimukseen päästään, sen väliaikainen ja rajoittunut luon-ne ovat täysin selvä tosiasia.

Paitsi banderalaisen toi-menpiteitä ja luonnollista vas-tareaktiota niihin täytyy myös to-deta vanhan oligarkian ja Januko-vitshin ”perheen” täydellisen yksi-mielisyyden mahdottomuus, jonka selkkauksen heijastuksena on ny-kyinen Euromaidan. Omaa osaan-sa tulee eurontelemään myös jatkuva kiista integrointiin, joka täysimittaisena on mahdotonta jo-pa itse EU:n omaksuman asenteen takia. Toisaalta mihinkään eivät ole kadonneet myöskään Venäjä-inte-graation lukuisat kannattajat. Rat-kaisemattomana pysyy myös venä-jän kielen asema eli asia, joka kos-kettaa melkein puolta Ukrainan väestöstä.

Näin ollen voidaan täydellä vakuuttuneisuudella todeta, että Ukraina on joutunut jatkuvan krii-sin tilanteeseen, josta ei selvitä ko-vin nopeasti. EU tuskin pystyy asiaa ratkaisemaan.

Sergei Skvortsov, NKP:n pääsihteeri

Unohtamisen suhteellisuudesta (4)....

Jatkoa sivulta 16

Romaani vai tieteisromaan

Kirjallisuuslehti Parnasson numero 6-7/2013 kirjallisuuden tutkija Maria-Liisa Nevala käsittelee mm. Solzhenitsynin kyseistä teosta, jonka lukemiseen hän oli kuluttanut lähes kymmenen kuukautta. Nevala kirjoittaa:

”Romaaniin voi jäädä koukuun” ja edelleen: ”Mutta ei Solzhenitsynkään pääse pakenemaan romaanikirjailijaa itsessään ja teoksen todellisuus saa yllättäen fiktiivisiä piirteitä, kun kirjailija kuvaa huimia pakoryityksiä vankileireiltä kuin suuria seikkailuja.”

Kirjoitussarjan ensimmäisessä osassa pohdittiin teoksen luonnetta. Onko se romaani, puolidokumentti (muistelmat) vai dokumentti? Kirjailija itse tuo esille ”Taiteellisen tutkimuksen ko-keiluun” kirjan määrittelemiseksi. Nevala - vaikka suhtautuukin selvästi myötämielisesti Solzhenitsynin aatemaailmaan - käyttää termejä romaani ja romaanikirjailija, kuin itsestään selvyytensä. Tällaista on harvoin nähty Vankileirien saaristoa arvioitaessa. Ehkä on kuitenkin vain sekoitettu totta ja tarua. Kuka pystyy selvittämään siinä tapauksessa, kumpi on kumpaa

teosta läpikäytäessä? Kiistattomia tosiasioita ja -tapahtumia kirjasta kyllä löytyy, mutta ne ovat yleisesti tunnettuja ja useimmiten monestakin lähteestä luettavissa.

Markkinointi

Reaalimaailmassa ja ideologisesa kamppailussa teosta markkinoidaan tosiasiallisesti (sen kaikista puutteista huolimatta ja tämän tiedostaen) dokumenttina ja historiallisena tutkimuksena, vaikka tätä ei ääneen kehdatakaan väittää. Ja siitähän huolimatta, että useimmat porvarillisetkaan historian tutkijat eivät käytä teosta vakavasti otettavana lähdeaineistona. Viitteitä ja lainauksia siinä esiintyvistä konkreettisista asioista näkyy hyvin vähän. Toivotaan ja oletetaan, että kukaan ei kyseenalaista kirjan sisältöä missään määrin. Valtamedian yksituumaisuus ja paine antavat täyden tukensa ”pyhälle kirjalle” ja sen sanomalle. Epäilylle ei ole tilaa.

Kehitys menee eteenpäin

Yhteiskunnallisen kehityksen väistämätöntä sosialistista vaihetta ei haluta tunnustaa ja sen estämiseksi ollaan valmiita käyttämään ideologisessa kamppailussa kaikkia keinoja. Riistettyjä kansanosia pelotellaan vankileireillä ja muilla vastaavilla kauheuksilla. Yhteiskunnalliseen tasa-arvoon ja sosialismiin ei kannata pyrkiä. Siitä ei hy-

vä seuraa. Valitettavasti vain ”kapitalismi synnyttää joka päivä kommunismia”. Kehitystä ei pystytä estämään, vaikka sitä pyritäänkin jarruttamaan kaikin keinoin.

Mikä liittyy mihinkin

Edistykelliset voimat näkevät kysymyksen (ja vastauksen) näin: kuten työttömyys kuuluu elimellisesti kapitalismiin, niin leirijärjestelmät ja vastaavat eivät lainmukaisesti kuulu sosialismiin. Solzhenitsynhän kuuluttaa teoksensa sivuilla ongelmien ja laittomuuksien perimmäiseksi syyksi nimenomaan sosialistisen yhteiskuntajärjestelmän. Tämän hän ilmaisee avoimesti ja välillä peitetymmin.

Sosialismia on kuitenkin tarpeen myös puolustaa, jos sitä vastaan käydään väkivallalla, tuhotöillä ja muilla laittomilla keinoilla. Ja näin jouduttiin tekemään esimerkiksi Neuvosto-Venäjän aikana. Puolustustoimenpiteitä ei voida kuitenkaan vetää yhtäläisyyksiä joihinkin suunnitelmallisiin leiri-ideologioihin tai muihin vainoharhoihin. Sosialistisen laillisuuden tulee suojella myös kansalaisia, jos valitut toimieliimet erehtyvät poikkeamaan hyväksytyistä laillisuusperiaatteista.

Jaakko Ahvola

Sarjan viides osa ilmestyy Kansan äänen kesänumerossa 3/2014

Kansan ääni kuuluu muutoksen puolesta

Valikoivaa historiankirjoi-tusta...

TA:ssa hiljan julkaistussa kirjoituksessaan ”Leninin poliittinen testamentti” A. Minkkinen käyttää mielestäni – kuten uskonlahkot Raamattua – Leninin teoksia valikoivasti. Sen takia kehottaisin tovereita tutustumaan huolella ko. teoksiin.

Minkkinen näyttää unohtavan – jättää ainakin mainitsematta – että mitä ilmeisimmin Stalin pelasti Leninin hengen silloin kun Trotski esitti Leninin luovuttamista väliaikaiselle hallitukselle. Vladimir I:ä odotti oikeussali. Tuomio oli arvatavissa oikein...Mitä taas Trotskin sotilaalliseen nerouteen tulee voin todeta, että hänen virheitään joutui aikanaan korjailemaan niin Stalin kuin Vorozilovkin. Historia ei – ikävä kyllä – kulje kuten tahtoisimme, vaan sillä on mennyt aikamuoto. Lenin kiinnitti huomiota myös keskuskomitean jäsenten runsaasiin poissaoloihin. Poissaolot eivät johtuneet siitä, että JVS olisi heidät jo ammuttanut vaan kyse oli puhtaasta vehkeilystä.

Mitä taas ns. Stalinin puhdistuksiin tulee, on syytä muistaa, että NL:n neuvottelut Saksan ympärysvaltojen kanssa Hitlerin mahdollisen hyökkäyksen pysäyttämiseksi yhteistoimin jo Saksan omille rajoille olivat kariutuneet. Neuvostoliitto näki itsensä uhatuksi kolmelta suunnalta: Japanista, Saksasta ja sisäisesti. Sisäisen valtataistelun oloissa nämä puhdistukset tuskin olivat täysin Stalininkaan hallinnassa. Tapahtui vääriä ilmiantoja. Näistä ilmiannoista ”Kremlin kellot”-kirjailija Orvo Poika Tuominen olisi varmaan ollut enemmänkin omakoh-taista tietoa hänen toimittuaan sisäasiainministeriön ilmiantajana. Suomeen palattuaan Tuominen toimi Tukholmassa Ohranan ilmiantaja-

Toisin kuin Trotski, Lenin ja Stalin näkivät, että toivuttuaan sodasta imperialistit tulevat hyökkää-

mään NL:n kimppuun. Oli siis vahvistettava sekä elintarvike- että teollisuustuotantoa kestämaan tulevan koitoksen. 30-luvun lopulla, aikana jolloin kollektivisointi vietiin loppuun, NL:n koneteollisuus tuotti vuosittain kymmeniä tuhansia traktoreita ja niiden työkaluja sekä muuta maatalouskalustoa kolhoosien käyttöön. Trotskin mielestä kollektivisoinnilla ja teollisuuden kehittämisellä ei ollut ”niin” kiire, olihan maailmanvallankumous tulos- sa apuun. Ehkä kannattaisi hyvinkin lukea Stalinin teosten osa 12, jossa seikkaperäisesti kerrotaan maatalouden ja teollisuuden tästä vaiheesta. (Mikäli pelkääät stalin-tar- tuntaa, voit toki kysellä henkilöiltä, jotka ovat ko. kirjan lukeneet).

Väite, että Lenin olisi jossain vaiheessa ollut Stalinin vanki, mielestäni vähintään ontuu. Leniniin kohdistunut attentaatti säikäytti koko keskuskomitean. Se päätti oitis asettaa VI:lle henkivartijat - ihan nykymalliin. (0-luvulla paikalla käydessäni Leninski Gorkin johtajatar selosti kuinka Lenin tuli sinne viikonloppuina lepäämään. Oli siis viikot Moskovassa ja viikonloput Gorkissa. Sairauden edetessä jäi lopulta Gorkiin kokonaan. Sama opas esitteli huoneen, jossa VI otti mm. vastaan sekä ulko- että kotimaiset vieraat. Gorkissa Lenin kirjoitti lukuisia artikkeleita ja tutkiel-mia. Lääkärit olivat tosin huolissaan hänen terveydestään moisen ahke-roinnin takia.

Leninin elämää lie rajoittanut sairauden lisäksi sen aikai-sen lääketieteen taso - tiedettiin merkittävästi vähemmän kuin nykyään. Luulenpa Leninin elämästä puristetun kaiken oleellisen tiedon näiden viimeksi kuluneiden 90:n vuoden aikana. Mielikuvitustahan ei voi (eikä pidä) rajoittaa, ei edes Minkkisen....

Pauli Eskelinen
Joensuu

Olympiaa ja muuta

Tätä kirjoittaessani eivät kisat ole vielä alkaneet. Aviisit ja Yle ovat kisoja tulvillaan. Suuresti vaan ihmetyttää aiheet uutisointiin. Etenkin Yle ja Erkon lehdet ovat jo kuukausikaupalla siunailleet Sotshin kisojen kalleutta. Tietääkseni venäläiset itse maksavat kisojen kustannukset. Jos he olisivat Iltsanomilta, Hesari-lta tai Yleltä pyytäneet avustusta olisi varmasti etusivut lehdis-sä menneet uusiksi.

Iltsanomat teki hauskan tem-pun muutama päivä sitten. Lehden etusivulla oli mainos: Pommitus& Sotshi. Pikainen lukija päätteli- nyt

on ko.lehden harras toive toteutun-ut, Sotshissa on jo pommitettu. Ky-seessä oli kuitenkin kahden lehden mainos-erikoislehdet Pommitus ja Sotshi. Venäläisvastaisuuden etu-joukoissa oleva Iltsanommat yrittää viime sotien muistelulla ja ihannoi-nilla huonontaa Venäjän ja Suomen suhteita. Suuresti lehti myös ihailee autonrenkaitten polttajia Kiovassa. Myöskin on lehden mukaan nor-maalia ulkovaltojen diplomaattien yllytykset väkivaltaan ja mielen-osoittajien rahoittaminen. Ei kuu-kausia riekuta kaduilla, ellei jostain tule odot.

Olen odottanut antaako Ilta-sanomat ohjeita mahdollisille kuok-

kavieraille 6.12 Esimerkiksi- varat-kaa isot kasat autonrenkaita, polttopulloja ja kättä pitempää. NN-valtion edustajat tuovat palkkara-hat. Alussa suuresti ihmetytti, ni-in myös lopuksi. Vasemmistoliiton ministeri Arhinmäki haluaisi kai-kkien boikotoivan Sotshin kiso-ja. Tämä samainen Arhinmäki oli viime vuonna homomarsilla Yh-dysvaltain suurlähettilään kans-sa. Ei minulla ole homoja vastaan mitään, mutta ministerillä pitäisi ol-la jonkinlaiset käyttäytymisnormit.

Reino Welling.
kaupunginvaltuutettu
Jämsä/Jämsänkoski

Paneuroopasta Euroopan Unioniin

Eurooppaa on yritetty useita ker-toja vaihtelevalla menestyksellä rukata. 1800-luvulla nähtiin kah-denlaista vetoa. Venäjällä kehi-tettiin panslavismia ja toisaalla kehiteltiin kansallisvaltioita. V. 1923 julkaisi kreivi Coudenhove-Kalergi kirjan Pan-Europa.

Uutta Eurooppaa alettiin hahmot-telemaan. Saksassa julkaistiin kart-toja Uudesta Euroopasta. Siinä oli Skandinavian maat merkitty Saksan 1919 suojelualueiksi. Suomi oli kui-tenkin merkitty harmaaksi läiskä-käsi. Ilmeisesti oli liian aikaista maini-ta siitä, että Suomi ja Baltian maat olivat muodollisesti itsenäisiä. Niis-tähän piti tulla ”Ostland” yhteisellä kuninkaalla.

Monella taholla oli jo alettu valmistelemaan monopolien kehit-tämistä. Kiinassa saksalainen firma Bischoff alkoi valmistaa liimaa ih-misten luista 1919. Samanaikaises-ti Saksan johtavat upseerit mm. yleisesikunnan päällikkö kenraali Ludendorff organiso i Kuomingtan-gin armeijaa.

1925 suunniteltiin ”juutalais-

kysymyksen” lopullista ratkaisua. 30-luvulla oli alkanut saksalaisen pääoman monopolisoituminen. Näkyvin niistä oli kemian alan jät-tiläiskonserni IG-Farbe. Mono-polisoituminen tarvitsi poliittisen muodon. Reichswehrin vakoilu-osasto keksi Berliinin kapakois-ta huuliweikon nimeltä Hitler. Sit-ten sai Aatu jättää ”lankkumaalari” hommat. Hän oli nimittäin yrittänyt hankkia kaljarahoja taidemaalarina.

Poliittisen korruption oloissa natsismi onnistui, kun sosialide-mokraattiset johtajat Ebert, Nos-ke ja keskusammattiliiton joh-to kieltäytyi yleislakosta. Suomen natseilla on pääsääntöisesti ol-lut suhteet Saksan natseihin ja on edelleenkin. Pienempää osaa ovat näytelleet ranskalaiset, italialaiset, japanilaiset, englantilaiset ja ruot-salaiset natsit. Hitlerin suunnitel-mat perustuivat pääasiassa sotilaal-liseen väkivaltaan. EU:n vaikutusta pyritään laajentamaan taloudellisin ja poliittisen keinoin, kun poliitikot pääsääntöisesti ovat ostettavissa.

Euroopan neuvosto perustettiin v. 1949 ja Euroopan Hiili- ja Teräs-

unioni v. 1950. Jotkut ovat väit-täneet, että nyt ei ole ollut sotia Euroopassa. Se on vale. Neuvos-to-Eestissä jatkoivat ”metsäveljet” murhatöitään. Jugoslavian sota oli kuitenkin vakavin rikos rauhaa vas-taan. Jugoslavia oli hyvä esimerk-ki Tsekkoslovakian lisäksi siitä, että oltiin jakamassa Eurooppaa ensim-mäistä maailmansotaa edeltäneee-seen tilanteeseen. Samaan pyritään nyt sosiaalisella sektorilla. Sairaan-hoito ja koulutus ajetaan alas.

Mitä nyt sitten Hitleristä on otettu ”oppia”? Nyt yritetään ”tuot-tamattomia” yksilöitä armomurha-ta pienemmässä mitassa koko ajan. Siten vältetään ”loppuratkaisua” joukkomurhilla. Yritetään murhata vain budjettien tasapainottamisek-si koko ajan.

Jo Hitlerin nostivat valtaan hii-lipohatta Hugo Stinnes ja teräskei-sari Krupp ja sen kaltaiset. He ovat saaneet mukaansa ison joukon monopolikapitalisteja ja heidän ehdoillaan EU:ta hallitaan.

Wäinö Pietikäinen
Vaasa

Miksi masentunut ja pettynyt kommunisti yhä opiskelisi?

Sadassa vuodessa ehtii ta-pahtua paljon. Ensimmäisen maailmansodan puhkeami-nen oli suuri järkytys kovas-sa nousussa olleelle työväen-liikkeelle. Kansalaisten huo-mio suuntautuikin yhteisist-ä edusta maailmanvaltojen pyrkimyksiin. Kommunistit kutsuivat syttynyttä maail-manpaloa imperialistiseksi sodaksi.

Jos jaamme nämä kuluneet sa-ta vuotta viiteen vaiheeseen, mer-kitsisi tämä niistä ensimmäistä. Si-tä jonka aikana suuret mahdit sel-vittivät välejänsä ja saivat kaupan päälle tukahdutettua länsieuroop-palaisen työväenliikkeen. Mutta mörköpä nousi uudestaan idästä.

Seuraavassa vaiheessa katke-ran ja nousevan Saksan toivottiin haavoittavan kuolettavasti ylpeää ja kasvavaa neuvostomahtia. Toi-nen imperialistinen sota johti kui-tenkin kommunistien vaikutusval-lan kasvuun. Kahdesti onnistui työ-väenliike kääntämään epätoivoi-sen asetelman orastavaksi voitoksi.

Kolmas jakso sai Kylmän sodan muodon. Kommunistit voittivat Kiinassa, Vietnamsissa ja Kuubassa. Useimmissa muissa maissa vallan-kumoukset tukahdutettiin kansan-

murhien avulla, jotka suunnitel-tiin Yhdysvalloissa ja jotka toteuti pääasiassa sodassa hävinneiden Saksan ja Japanin liittolaisina toimi-neet yhteistoimintamiehet.

Jälleenrakennuksen aikana kes-kustavasemmisto liittoutui Yhdys-valtojen kanssa kommunisteja vas-taan (monet niistä, kuten Väinö Tan-nerin johtama SDP, olivat aiemmin liitossa Saksan kanssa). Näin oli-vat vastakkain kaksi kasvavaa aate-suuntaa. Sotien ja kansanmurhien heikentämät kommunistit ja hal-van ja rajattoman energian ruok-kima demokraattinen kapitalismi.

Tultaessa 1970-luvulle oli jo sel-vää, että taakka oli käymässä Neu-vostoliitolle liian raskaaksi. Aseva-rustelu, kansallisten vapautusliik-keiden tukeminen ja Keski-Aasian köyhien tasavaltojen ylläpitämi-nen olivat kaikki äärimmäisen kal-lista. Vastapuoli repi samanaikai-sesti suuria tehoja niistä alusmaista, joiden vallankumoukset se oli murskannut.

Neljännessä vaiheessa toinen näyttää sortuvan ja toinen ei. To-dellisuudessa Neuvostoliitto pure-taan ja kapitalismi muuttaa rajusti muotoaan. Kilpailijan kadottua ja talouskasvun tyrehdyttyä naamio putoaa hetkeksi kapitalismin kas-

voilta Irakin tuhon yhteydessä. Äk-kiä suuret uudet sotatoimet ovat sekä mahdollisia että tarpeellisia.

Mikään ei kuitenkaan auta. Pit-käkestoinen talouskasvun aika on päättynyt. Kaikille tutut apukeinot (setelirahoitus, inflaatio, julkinen velka, yksityinen velka ja finanssi-järjestelmän vapauttaminen) osoi-tautuivat lyhytkestoisiksi. Eikä glo-baali kilpailu suinkaan ole hävinnyt mihinkään.

Yksityisesti eräät entiset neu-vostojohtajat myöntävät, että hei-dän olisi pitänyt toimia samalla ta-valla kuin kiinalaiset toverit, vapaut-taa talous ja kiristää poliittista otet-ta. Näin ei kuitenkaan tehty ja sen vuoksi on mahdollista verrata, mitä kummastakin toimenpiteestä seu-rasi.

Suomalaisen kommunistin nä-kökulmasta Neuvostoliiton purka-minen ja sitä seurannut yhteiskun-nallinen romahdus oli masentavaa. Kun taas Kiinan Leniniltä omaksu-ma uusi talouspolitiikka ja kapita-lismin syleily tuntui meistä Pohjo-lan pojista petokselta. Yhdessä ma-sennus ja pettymys kuitenkin anta-vat mahdollisuuden asioiden suhteuttamiseen ja niistä oppimiseen.

Neuvostoliiton suhteen ope-tus on selvä. Näemme selkeästi mi-

tä eroa on vanhalla ja uudella. So-sialismin rakentaminen saattoi ol-la vaikeata, mutta siitä kasvoi valta-vasti hyviä asioita. Ilman sitä elämä on ihmisten enemmistölle huom-atavasti raskaampaa.

Kiina taas opettaa meille, että ei ole mitään, mihin kommunistit ei-vät pystyisi. Suuren maan nousu on ollut valtaisa. Talouden ja politiikan painopisteet muuttuvat kaikkial-la. Yksilöiden kannalta muutoksen luonne ja toteutustapa voi olla hy-vinkin tuskallinen. Se ei kuitenkaan poista sitä mahdollisuutta, että tä-mä muutos voisi olla enemmistön kannalta myönteinen.

Neljäs vaihe vaihtui hitaasti vii-denteen Venäjän federaation va-kauttamisen myötä. Yhdysvaltojen ja EU:n värivallankumoukset törmä-sivät Kiinan ja Venäjän yhteisen lii-tolaisen ehdottomaan päättäväi-syyteen Uzbekistanissa. Myös Uk-rainassa jäi Lännelle lyhyempi tik-ku käteen.

Tässä vaiheessa oli jo selvää, et-tä Venäjä ja Kiina eivät ”demokra-tisoidu”. Toisin sanoen molemmat päättivät jatkaa aidosti itsenäisinä valtiona. Tämä on Yhdysvaltojen ja EU:n kannalta vaarallinen kak-soisuhka. Myös suomalaisen medi-an toiminta kannattaa nähdä tässä

valossa. EU tarvitsee Venäjän luon-nonvarat. Helppoja hyötyjä ei enää ole ja omat eväät eivät riitä ylival-lan säilyttämiseen. Baltia ja Itä-Euroop-pa on imetty kuiviin.

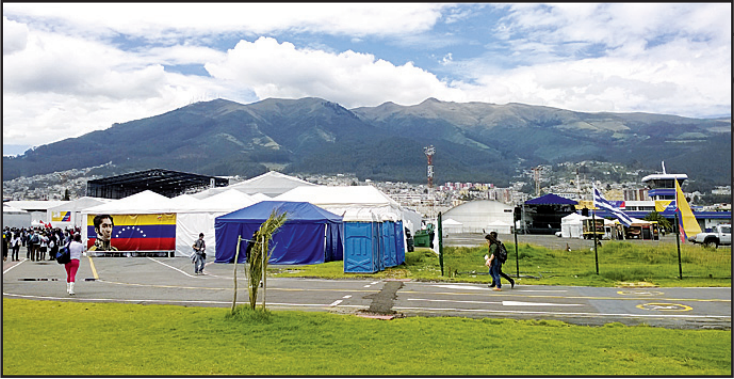
Yhdysvallat haluaa rajoittaa nousevan Kiinan toimintamahdol-lisuuksia. Kiinan ja Venäjän liittou-tuminen ja energiakauppa sotii se-kä Yhdysvaltojen että EU:n elintär-keitä etuja vastaan. Ne eivät tule missään tapauksessa sietämään sellaista tilannetta, jossa he soitta-vat maailmantaloudessa toista viu-lua. Niiden taloudet eivät kestäisi kakkosdivisioonaan putoamista, koska ne on rakennettu mittavan ulkoisen hyötykäytön varaan.

Lukuisat esimerkit osoittavat, että hyväksikäyttöasetelman päät-tymisen uhka johtaa väkivaltaan. Ei ainoastaan yksilöillä vaan myös ryhmillä ja valtioilla. Yhdysvaltojen aseman heikkeneminen saattaa ol-la monien mielestä hyvä asia, mut-ta siihen liittyvät uhkakuvat ovat niin vakavia, että vahingoniloinen virnistely olisi pelkästään typerää. Ystävät, elämme vaarallisia aikoja. Uusi vaihe on alkamassa. Tulevai-suus on tuntematon.

Tauno Auer
14.2.2014

Nuoriso koolla Ecuadorissa

7.-13.12.2013 järjestettiin jälleen perinteikäs Maailman Nuorison ja Opiskelijoiden Festivaali. Toisen maailmansodan jälkeen fasismin vastaisena perinteenä alkanut festivaali järjestettiin tällä kertaa Ecuadorin pääkaupungissa, Quitossa. Myös Suomessa järjestetty festivaali on tunnettu vasemmistolaisista teemoistaan. Ja tänä vuonna tunnuslauseena toimi: ”Rauhan, solidaarisuuden ja sosiaalisen muutoksen puolesta.” Suomea edusti festivaaleilla yksi delegaatti (Puheenjohtaja Simo Suominen) Kommunistisesta Nuorisoliitosta. Myös muut pohjoismaat olivat edustettuna.

Kuva: Simo Suominen

Festivaalialueena toimi vanha sotilaskenttä

Festivaaliperinne säilyy vahvana

Vaikka festivaali sekä sitä järjestävä Demokraattisen Nuorison Maailman Liitto ovat länsimaissa lähes täysin tuntemattomia, festivaali on suuressa osassa maailmaa yksi tärkeimpiä festivaaleja. Tänä vuonna Quitoon kerääntyi yli 8000 festivaalivierasta 80:stä eri maasta. Festivaaleille osallistui yksittäisten järjestöjen lisäksi monen valtion virallisia edustajia.

Suomalaiselle itsestään-selvyytenä esitelty sosialismin kriisi ei vaikuta olevan todellisuutta Ecuadorista käsin. Venezuelan ja Kuuban tuella Latinalaiseen Amerikkaan levinnyt ”bolivaarinen vallankumous” saa yhä suurempaa kansan tukea ja sen vaikutus leviää yhä useampiin maihin. Latinalaisen Amerikan delegaatiot olivatkin festivaalin suurimpia delegaatioita. Myös Vietnamin ja Kiinan viralliset edustajat antoivat festivaalin viestille selvää arvovaltaa. Festivaalivieraat saivat tervehdyksiä julkisuuden henkilöiltä, järjestöiltä ja poliitikoilta. Mahdollisesti hienoin festivaalitervehdys jaettiin Venäjän edustajien teltalla, sillä kyseinen tervehdys oli lähetetty kansainväliseltä avaruusasemalta, jossa oli kyseisenä hetkenä kaksi Venäjän Federaation Kommunistisen Puolueen edustajaa.

Imperialismi oikeudessa

Ecuadorissa pidettiin yllä myös imperialismin vastaista teemaa. Kahden päivän ajan käytiin oikeudenkäyntiä, jossa Imperialismi oli syytettynä. Oikeudenkäynti piti taukoa

vain yöllä, joten harva pääsi kuulemaan aivan kaikkea todistusaineistoa. Viesti oli kuitenkin selvä.

Länsimaita, etenkin Yhdysvaltoja, syytettiin murhista, terroristien varustamisesta, kauppa-saarroista, sotilasvallankaappauksen tukemisesta, itsenäisyyden halveksimisesta jne... Syytteille esitettiin tietysti todistusaineistoa, joka oli usein salissa toistettuja videoita- sekä äänitallenteita.

Sali vaikutti ajoittain hyvin vähän oikeussalilta. Tuomareilla oli hankaluuksia pitää äänenä kuuluvilla iskulauseiden ja aplodien keskellä. Seuraajat heiluttivat lippujaan omille delegaatioille ja todistajille.

Lentokentän täydeltä nuoria

Itse festivaalialue oli vanha sotilas-lentokenttä, joka oli otettu puistokäyttöön. Alueella oli festivaalin järjestäjärakennuksen lisäksi erillinen suuri alue ruokailulle ja lentokentän vanhoissa sotilasparakeissa majoitettiin kaikkein suurimmat delegaatiot. Näiden sivussa oli ns. ”akateeminen alue”, jonka katetuissa teltoissa järjestettiin luentoja, työpa-joja sekä keskusteluita eri aiheista koko festivaalin ajan. Aiheet oli jaettu päiviin.

Euroopan aiheita käsittelevänä päivänä erityisesti EU:n ja laajemmin troikan kurjistamistoimenpiteet puhuttivat erilaisissa muodoissaan. Afrikan teemapäivänä käsiteltiin tietysti Afrikan ongelmia, mutta koska Afrikan manner on muihin verrattuna valtava nämä aiheet olivat hyvin erilaisia ja laajoja. Festiva-

li ei kuitenkaan ollut vielä toipunut juuri tapahtuneesta Nelson Mandelan kuolemasta, joten Etelä-Afrikan delegaatio ja sen naapurimaiden delegaatiot keräsivät sitä kautta osakseen huomiota. Nelson Mandelan omat järjestöt, ANC ja E-Afrikan kommunistinen puolue olivat myös festivaaleilla edustettuna.

Amerikan teemapäivänä Latinalaisen Amerikan delegaatiot ottivat alueen täysin hallintaansa, ja mantereen bolivaarisen vallankumouksen suhdetta Yhdysvaltoihin puitiin joka kannalta. Aasian päivänä Kiina, Pohjois-Korea ja Vietnam käyttivät tilaisuuden esitelläkseen maidensa kehitystä ja saavutuksia.

Akateemisen alueen vieressä oli myös ”ystävyyden tori”, jossa järjestöt ja delegaatiot möivät tuotteitaan ja esittelivät toimintaansa, mutta ennen kaikkea siellä käytiin neuvotteluja ja keskusteluja. Suurempien järjestöjen välillä keskustelut saattoivat olla hyvinkin korkeatasoisia ja tapaaminen Kuuban kommunistinuorten tai Vietnamin Ho Chi Minh-nuorten edustajien kanssa saattoi olla vaikeaa.

Pohjoismaiden kommunistiset nuoret keskustelivat myös keskenään, mutta nämä puheet olivat tietysti pienemmässä mit-takaavassa. Erityisesti puhutti ensi kesänä järjestettävä pohjoismaisten kommunistinuorten yhteiset kesäpäivät, johon Suomen Kommunistinen Nuorisoliitto hakee halukkaita edustajia.

Perinne jatkuu

Maailman Nuorison ja Opiskelijoiden Festivaali oli ympäristö, jossa saa yhteyksien ja toiminnan lisäksi hyviä ideoita. Moni nuorisjärjestö koki jo paikanpäällä tärkeäksi jakaa hyväksi todettuja ideoita ja siihen tarkoitukseen tämä perinteikäs festivaali on korvaamaton.

Seuraavan festivaalin paikka ei ole vielä valittu, mutta Demokraattisen Nuorison Maailman Liitto on jo aloittanut ideoinnin seuraavan festivaalin varalle. Aivan kuten Suomi on ollut edustettuna ennenkin, Suomi tulee olemaan edustettuna jatkossakin. Niin kauan kuin maailmalla on onnistuneita nuorisoliikkeitä, onnistumisen kokemuksia saadaa omaksuttua Suomeenkin. Maailma ja kansainvälinen työväenliike ei ole tuomittu kuolemaan sukupuuttoon, ei etenkään Suomessa.

Simo Suominen
Kommunistisen Nuorisoliiton
puheenjohtaja

Solidaarisuutta Venezuelan kansalle

Tilanne Venezuelassa on viime aikoina kiristynyt, kun oppositio on kiihdyttänyt väkivaltaista mellakointiaan huolimatta Nicolas Maduron ja PSUV-puolueen vaalivoitoista niin presidentin- kuin kunnallisvaaleissa. Suomalaiset Venezuelan bolivaarisen vallankumouksen tukijat ja ystävät ovat lähettäneet Venezuelaan seuraavan tukikannanoton:

”Me suomalaiset Nicolás Maduron hallituksen ja chavistisen politiikan kannattajat ko-koonnuimme Venezuelan Helsingin-suurlähetystössä viime keskiviikkona (19.2.). Tuomitsemme jyrkästi kaikki opposi-tion taholta Venezuelassa synty-neet väkivallan ja vandalismin te-

ot, joiden seurauksena kuusi ihmistä on menettänyt henkensä ja useita kymmeniä loukkaantunut. Haluamme osoittaa solidaarisuut-tamme Venezuelan kansalle.

Lisäksi osoitamme tukemme Venezuelan viime huhtikuun vaa-leissa demokraattisesti valitulle hal-litukselle ja samalla tuomitsemme

minkä tahansa yrityksen horjut-taa tätä hallitusta ja sen legitiimi-teettiä.

Suomesta käsin ilmaisemme täyden tukemme presidentti Ni-colás Madurolle näinä oppositio-väkivallan hetkinä.

Haluamme myös ilmaista pet-tymyksemme kansainvälisiä me-diahyhtiöitä kohtaan, jotka ovat osaltaan olleet mukana mediaso-dassa Venezuelaa vastaan muun muassa levittämällä muista mais-ta peräisin olevaa kuvamateriaalia poliisiväkivallasta väittäen kuvien olevan Venezuelasta. Haluamme nähdä objektiivisia ja totuuden-mukaisia uutisia Venezuelasta, emmekä hyväksy valheita.

Kaikki tukemme Venezue-lan kansalle täältä pohjoisesta!”

Hyvinvointi- valtion Puolesta EUEULLE

Osallistumme EU:n parlamentin vaaliin, että suomalaiset voivat vaatia Eurooppaa, jossa ihmisen ja luonnon hyvinvointi sekä kan-sojen vapaa yhteistyö on pörssikursseja tärkeämpiä arvoja. Ta-voitteemme on tulonjaon muutos työn ja perusturvan hyväksi. Leikkausten sijaan tulee kehittää julkisia palveluja ja luoda sin-ne työpaikkoja. EU:n tilalle tulee kehittää koordinoitu talous yli-suurten voittojen, pääomien viennin ja keinottelun säätelemisek-si. Siksi on irtaannuttava EU:n yhteiskuntapolitiikasta.

Simo Suominen; Kommunisti-sen Nuorisoliiton puh.joht.; Tampere

Ennen kuin Euroopan työväenliike voi edistää politiikkaansa, sen on lopetettava perääntyminen. Pankkiirit on laitettava maksamaan nykyinen kriisi ja ympäristöä sekä kansaa on suojeltava mielivallalta. SKP:n kanssa vastais-kuun!

Matti Laitinen; atk-kouluttaja, kirjailija; Helsinki

Euroopan unioni on suuryhtiöiden etuja aja-va uusliberalistinen valtioliitto. Sen harjoitta-ma sosiaali- ja terveyspolitiikka loukkaa vam-maisten, vanhusten ja vähätuloisten ihmisten perus- ja ihmisoikeuksia.

Rita Dahl; kirjailija, sopraano, VTM, FM; Vantaa

USA:n ja EU:n vapaakauppasopimus on uh-ka luonnon, työntekijöiden ja kuluttajien oi-keuksille. EKP on saatava poliittiseen kont-rolliin, Tobinin vero ja veroparatiisien käyttö-kielto voimaan. Sijoittajapankkeja ei saa tu-kea, vain julkis- ja yhteisomisteisia pankkeja.

Arjo Suonperä; varatuomari; Espoo

Kapitalistit EU:n vapaamatkustajina tuhoavat työpaikat ja ihmisten tulevaisuuden. EU:n pe-rusarvoksi muutettava ihmisten hyvinvointi ja rauhan edistäminen, nykyisen vapaan kilpai-lun, kapitalistien tukemisen ja sotapolitiikan sijaan, tai irti EU:sta!

Miguel López; yliopistonopettaja; Jyväskylä.

EU ja sen byrokratia salaavat tärkeää tietoa meiltä suomalaisilta. Haluan tehdä sissityö-tä EU:ssa ja välittää kaikille suomalaisille tie-toa siitä, mitä siellä oikeasti tapahtuu, ilman suodattimia. Haluan minun Suomeni takaisin!

Heikki Ketoharju; SKP:n pääsih-teeri; Helsinki

EU:ssa pitäisi yksityistämisen sijaan ke-hittää julkista sektoria. Meillä on pal-jon tehtävää työttömyyden selättämisek-si ja ympäristön pelastamiseksi. Siinä voi-si auttaa uusiutuvan energian tutkimus ja vapaan lähdekoodin ohjelmistot.

Tommi Lievemaa; muusikko, STP:n varapj.; Espoo

Hyvinvointivaltioon on varaa – suurpääoman erityiskohtelu on lopetettava; suuryritysten on maksettava osuutensa. On säänneltä-vä markkinoita ja pääomia huomattavasti ny-kyistä enemmän. On palattava rauhan- ja puo-lueettomuuspolitiikan tielle.

Pekka Lundgren; putkiasentaja, huoltomies; Pori

EUn kurisopimus purettava. Troikan vallasta parlamentarismiin. EU:n minimipalkaksi 60% EUn keskipalkasta. Sitovat kansanäänestyk-set ja -työehtosopimukset käytäntöön. EU irti NATOsta, Kansalaisten Euroopan puolesta -yhteistyössä Euroopan vasemmisto voittoon!

Tuukka Koirikivi; opiskelija; Oulu

Ihminen ei ole EU:ta, eikä EU ihmistä varten. Rahan ja pankkien valtaa, nuorisotyöttömyyt-tä ja puolustusyhteistyön lisäämistä vastaan. Paremmat, ihmisläheisen Euroopan puolesta!

Kansanääni

Mielipidelehti työn, toimeentulon, rauhan ja kansanvallan puolesta

Nro 2/14, toukokuu 2014-kesäkuu 2014, 13. vuosikerta, irtonumero 1,7 €

Hyvinvointivaltion puolesta Ei EU:lle

Kanniaisen esimerkki "yrittäjyydestä" s. 6
Suomen työllisyyden ongelmat EU:ssa s. 6
Riistetystä luokasta-luokaksi itseään varten s. 7
Onko yhteiskunta este vammaisille? s. 8
Taistelu Ukrainasta ja Krimistä 70 vuotta sitten s. 12

Kuva: Heikki Mämmikkö

Euroopassa ihmisten hyvinvoinnin huonontaminen on vaivihkaa muuttunut suuren pääoman voittoja ja kilpailukykyä lisääväksi tekijäksi. Sen kokevat eläkeläiset ja palkansaajat. Sen torjumiseksi me STP, SKP ja sitoutumattomat muodostimme yhteisen "Hyvinvointivaltion puolesta Ei EU:lle" listan

Sivut 4, 14 ja 20

Sivut 2-3

- Irti EU-politiikasta
- Mitä EU:n jälkeen
- Sote-soppa paloi pohjaan
- Luuviton iskee köyhiä

Sivut 4-5

- Riiston raamit ja kehykset
- Leikkaajat ja kärsijät
- Kolmen kerroksen väkeä
- Tuusula kyykyttää
- Suomiko hyvinvointivaltio

Sivut 6-7

- Kanniaisen esimerkki
- Työllisyyden ongelmat
- Työväenluokka tänään

Sivut 8-9

- Yhteiskunta ja vammaiset
- Asukastalojen puolesta
- Meksikon seminaari 2014

Sivut 10-11

- Vapputervehdykset työlle
- Minne mennä vappuna
- Naistenpäivän vietto

Sivut 12-13

- Taistelu Ukrainasta ja Krimistä vietiin loppuun.
- Venezuela haluaa rauhaa

Sivut 14-15

- Rahastusta asumisella
- Ajatuksia ja ajateltavaa
- "Hyvinvointivaltion puolesta Ei EU:lle"- lista esittäytyy

Sivut 16-17

- Ukrainan fasismista
- Rikinkatkuisia pääsiäismunia
- Krimin kysymys
- Ihmis-oikeusraportti

Sivut 18-19

- Kansan ääni kuuluu
- Työkansan ilmoituksia

Sivu 20

- Euroopan ay-päivän vietto
- Jälleen eduskunnan selän takana
- "Hyvinvointivaltion puolesta Ei EU:lle"- listan ehdokas-esittelyjä

Naistenpäivänä puhuttiin myös proletariaatista

Kuva: Marzia Nazari

Myös Suomessa asuvat kurdit juhliivat suomalaisten ystäviensä kanssa Kansainvälistä Naistenpäivää

Kansainvälistä naistenpäivää vietettiin 8.3. Jo 100 vuotta sitten työläisnaiset esittivät Naistenpäivänä demokratian laajentamisen, äänioikeuden, rauhan- ja toimeentulon kysymykset, jotka nousevat Euroopassa esiin tänäänkin. Naisten asemaa tarkasteltaessa yhteiskunnan epäkohdat ilmenevät aina selkeimmin. Puheessaan Tiina Sandberg totesikin: "Toimiva hyvinvointiyhteiskunta on naisen paras ystävä". Sen kehittäminen on keskeisin tavoitteemme.

Katso sivu 11

Etsimme Unionin jälkeisen Euroopan suuntaa

Kuva: Heikki Mämmikkö

Vaadimme muutosta EU:n rahapääoman uusliberalistiseen komentoon. Kuvassa Jussi, Tommi ja Matti

Osallistumme EU-vaaliin, että Euroopassa ihmisen ja luonnon hyvinvointi olisi pörssikursseja tärkeämpi arvo. On muutettava tulonjakoa työn ja perusturvan hyväksi, kehitettävä julkisten palvelujen piiriin työpaikkoja. Pääomien liike on otettava yhteiskunnalliseen kontrolliin ja irtaannuttava EU:n yhteiskuntapolitiikasta. Yhteiselle "Hyvinvointivaltion puolesta Ei EU:lle"- listalle STP asetti kolme ehdokasta: Juhani Tanskin, Tommi Lievemaan ja Matti Laitisen

Katso sivut 3, 5 ja 9

Kaikkien maiden proletaarit-liittykää yhteen!

K

kansanääni

Päätoimittaja:

Tommi Lievemaa, PL 780, 00101 Helsinki

0407330466

Helsinki 25.4.2014

Irti tuhoisasta EU-politiikasta !

Pian 20 vuotta kestänyt jäsenyys Euroopan unionissa on merkinnyt Suomelle kylmää kyytiä. Tänä ajanjaksona rikkaat ovat rikastuneet huimaa vauhtia, rikkaimman 1 prosentin tulot ovat kasvaneet aivan omissa lukemissaan. Pienituloisten tulokehitys on sen sijaan polkenut paikallaan. Työttömyys on jämähäntynyt pysyvästi korkealle tasolle, vaikka EU:n luvattiin tuovan työtä ja vaurautta. Julkisia hyvinvointipalveluita on ulkoistettu, yksityistetty ja leikattu kiihtyvällä tahdilla. Tuloerot ovat kasvaneet ja köyhyys lisääntynyt. Suomesa jo arviolta 100 000 lapsiperhettä jää köyhyysrajan alapuolelle.

Liittyminen yhteisvaluutta euroon oli lopullinen niitti suomalaiselle hyvinvointivaltiolle. Maallamme ei sen jälkeen ole ollut mahdollisuutta omaan rahapolitiikkaan eikä esimerkiksi devalvaatioon. Niinpä ainoaksi keinoksi sopeuttaa taloutta on jäänyt sisäinen devalvaatio, mikä tarkoittaa palkkojen, sosiaaliturvan ja julkisten palveluiden leikkauksia. Liian vahva euro on kiihdyttänyt suomalaisten teollisuustyöpaikkojen vähentämistä. Euro luotiin palvelemaan lähinnä Saksan vientiä, mikä on myöhemmin paljastunut Kreikan ja muiden maiden velkakriisinä. Yhteisvaluutta on ollut vahingollinen useimpien euromaiden taloudelle.

Suomea alettiin uudistaa eurokuntoon jo 1980-luvun jälkipuoliskolla, kun pääomamarkkinat vapautettiin. Seurauksena oli katastrofaalinen lama, jonka seuraukset tuntuvat ja näkyvät yhä ympärillämme. Suomesa on tullut heittopussi EU:n vaatimien pääomien, työvoiman ja tavaroitten vapaan liikkuvuuden myötä. Miljardeja ja taas miljardeja euroja lapioidaan joka vuosi ulos maastamme maksettuina osinkoina. Nämä rahat ovat suoraan pois omasta kansantaloudestamme. Puheet ”kestävyyssuhteesta” tulisi lopettaa välittömästi perusteettomina ja valheellisina.

Ehdoton Ei Nato-jäsenyydelle

Käsi kädessä taloudellisen lännentymisen kanssa on Suomea hylätty yhä lähemmäs läntistä sotilasliitto Natoa. On sanottu, että EU-jäsenyyden myötä emme ole enää puolueettomia, vaan olemme liittoutuneet samanmielisen arvoyhteisön kanssa. On myös väitetty, että Nato on läntisten maiden arvoyhteisö, johon Suomen olisi luontevaa kuulua. Juhlalupauksia ja retoriikan ulkopuolella paljastuu kuitenkin toisenlainen todellisuus.

Naton johtajavaltio USA ja sen alihankkija Euroopassa, EU, muodostavat suurkapitalistien hallitsemien blokin, jonka järjestyspoliisina toimii sotilasliitto Nato. USA ja EU pyrkivät laajentamaan edustamaansa uusliberalistista kapitalismia ja vapaakauppa-ideologiaa kaikkialle maailmaan. Yhteistyöstä kieltäytyviä rangaistaan armottomasti. Tästä esimerkkinä käyvät vaikkapa Serbian pommitukset vuonna 1999, kun Milosevic kieltäytyi alistumasta lännen saneluun. Vastaavilla perusteilla hyökättiin myös esimerkiksi Libyaan. Venezuelan horjutuskampanja ja Ukrainan fasistivallankaappauksen masinointi kumpuavat niin ikään samasta lähteestä.

Kaikki kansoilla on oltava oikeus päättää omasta suunnastaan ilman pelkoa ulkopuolisten aggressioista. Suurin este kansojen itsemääräämisoikeudelle tämän päivän maailmassa on USA:n ja EU:n muodostama imperialistinen blokki. Suomen ei pidä missään olosuhteissa liittyä sotilasliitto Naton jäseneksi. Suomen on irtisanouduttava yhteistyöstä Naton kanssa. On irtauduttava maamme etua vahingoittavasta EU:n ulkopoliitiikasta. Puolueettomuuspolitiikka sekä hyvät suhteet etenkin naapuriimme Venäjään ovat parhaita takeita turvallisuudellemme ja menestyksellemme.

Toimituksen pääkirjoitus:

Tommi Lievemaa

Tilaan

K

kansanäänen

Lehti ilmestyy 6 kertaa vuodessa. Vuosikerran hinta on 15 €.

☐ Olen maksanut tilaushinnan 15 €

☐ Maksettu tilille Op FI08 5541 1420 0279 66

☐ Lehti laskuttaa

Sukunimi

Etinimi

Lähiosoite

Postinumero ja -paikka

Tilaus os. Kansan ääni PL 780, 00101 Helsinki

Tilaus sähköpostilla: tilaukset.kansanaani@gmail.com

Tilausohje: Jos tilaat Kansan äänen ainoastaan maksamalla tilausmaksun pankkitilille FI08 5541 1420 0279 66, laita viesti-osaan ehdottomasti osoitteesi. Ilman osoitetta emme voi lähettää lehtiä sinulle. Osoitteen voit ilmoittaa myös ilmoittamalla sen sähköpostilla tilaukset.kansanaani@gmail.com.

EU:n jälkeisen Euroopan rakennuspalikat

Hyvinvointivaltion puolesta – Ei EU:lle

Euroopan Unioni on kovan ja puhtaan markkinatalouden toteuttamisen väline. Se toimii ainoastaan markkinoiden ehdoilla.

Suuryritysten verosuunniteluun ja veronkiertoon tulisi puuttua jämäkästi. Esimerkkinä pääomapiirien harjoittamasta keinotelmasta ja verokikkailusta voi mainita, että veroparatiiseissa makaavalla pääomalla, jolla voitaisiin EU:n alueella rahoittaa hyvinvointivaltiota, menetetään 1000 miljardia euroa vuodessa. Suomessa vastaavat menetykset ovat n. 7-10 miljardia eli ns. kestävyysvajeen verran. Suuryhtiöt maksavat keskimäärin 5 % veroa, kun pienet ja keski- suuret yritykset 30 %.

Vallan keskittyminen ja demokraatian kaventaminen ovat johtaneet yhä suljetumpaan ja salaisempaan päätöksien valmisteluun. Siksi päätöksenteon avoimuutta ja läpinäkyvyyttä on lisättävä kansalaisten eduksi ja päätösten tekoa on hajautettava.

Suomen ulko- ja turvallisuuspolitiikan tulee perustua puolueettomuuteen ja liittoutumattomuuteen. Tämä tarkoittaa pysytävyyttä kaikkien sotilasliittojen ulkopuolella ja Nato-jäsenyyden torjumista. EU:n taistelujoukkojen ja Nato-kytkeiden sijaan STP haluaa rakentaa rauhanomaista ja solidaarista Eurooppaa.

STP katsoo, että maamme tulee itse neuvotella poliittiset, kaupalliset yms. suhteet kuntoon eri valtioiden kanssa. Suomella tulee olla oma Venäjä-politiikka.

Ei vapaakaupalle ja pankkiunionille

EU:n, USA:n ja Kanadan vapaakauppa- ja investointisopimukseen ei tule liittyä.

Euroopan pankkiunioni – euroalueen maiden yhteinen pankkivalvonta ja pankkien yhteisvastuu on askel kohti liittovaltiota. Kuten eurokriisi osoitti yhteisvastuu aiheuttaa holtittomuutta ja estää talouskuplien ja kriisien havaitsemisen ajoissa. EU pyrkii saamaan kuristusotteen jäsenmaiden taloudesta ottamalla valvontaansa jäsenmaiden budjetit ja pankkisektorin. Tämä pyrkimys on ehdottomasti torjuttava. Suomen kansallinen valuutta on palautettava.

Pääomapiirit pyrkivät kaikin tavoin liittämään keinottelun piiriin myös palkansaajien ja eläkeläisten eläke- ja ansiotulot. Maahamme tulee perustaa yksi valtion omistama kansallinen säästöpankki, jossa palkansaajat ja eläkeläiset voivat riskittömästi säilyttää palkkaa ja eläketulonsa sekä säästöjään. Samoin tulee siirtää kansaneläkelaitoksen piiriin kaikki työeläkkeet, jossa työeläkkeiden maksuun kerätyt varat talletetaan riskittömästi.

Elintarviketuotannon kansallinen omavaraisuus on turvattava

Maataloustuotteiden omavaraisuus on itsenäisen kansakunnan keskeinen ominaispiirre. EU:ssa Suomesta ollaan tekemässä puuraaka-aineen tuotantoaluetta. Elintarviketuotannon kansallisen omavaraisuuden säilyttämiseen näyttää EU:n puitteissa olevan hyvin vaikea vaikuttaa. EU säätelee maataloustukia. Oma maatalouspolitiikkaa tulee

STP osallistuu EU:n parlamentin vaaliin, jotta äänestäjillä on mahdollisuus vastustaa tuhoisaa EU-suuntausta ja vaatia toisenlaista Eurooppaa. STP:n tavoitteena on yhteiskuntapolitiikan muutos, joka tekee oikeutta tavalliselle kansalle. On toteutettava tulonjaon muutos pääomatulojen ja suurituloisten kustannuksella työtulojen ja perusturvan hyväksi. Leikkausten ja yksityistämisen sijaan tulee kehittää julkisia palveluja ja luoda sinne työpaikkoja. Ylikansallisen lainsäädännön sijaan tulee kehittää demokraattisen yhteistyön Eurooppaa. Siksi tulee irtaantua EU:sta ja sen yhteiskuntapolitiikasta.

Kuva: Heikki Mannikko

vahvistaa ja tehdä päätös maataloustuotannon omavaraisuudesta.

Kuntatalouden ja ympäristön kannalta olisi välttämätöntä, että kuntien ja muiden julkisyhteisöjen toiminnossa suositaan paikallisia toimijoita. Yli kansallisvaltioiden tahtuva kilpailutus kieltää lähituotajien toiminnat ja lähellä tuotettujen elintarvikkeiden käytön. Tämä ei ole edes silloin suotavaa, kun lähipalvelut ovat jonkun verran kalliimpia. Siksi EU:n kilpailutusdirektiivi tulee purkaa.

Julkista sektoria ja palveluita kehitettävä

Julkisten palveluiden yksityistämisen ja kapitalisoiminen on keskeinen osa EU-politiikkaa. Terveystieteiden hoitopalveluja on kehitettävä julkisina palveluina, jolloin ne maksetaan yhteiskunnallisista varannoista. Kasvavia voittoja ja osinkoja tulee nykyistä laajemmin ohjata hyvinvointipalvelujen kehittämiseen, jolloin vastaavasti tuotannosta häviävät työpaikat korvautuvat julkisen sektorin työpaikoilla. STP esittää, että maassamme tulee rakentaa hyvin varustettu terveyskeskus keskimäärin jokaista 10 000 asukasta kohti.

On osoitettu, että Suomessa 10 000 - 40 000 asukkaan kunnat hoitavat SOTE - palvelut tehokkaammin kuin isot kaupungit. STP katsoo, että kuntapalveluiden kysymykset eivät ratkea pakkoliitoksilla. Kunnat järjestävät sosiaali- ja perusterveydenhuollon palvelut parhaiten yksin tai yhdessä naapurikuntien kanssa. Erikoissairaanhoidon vastuualue voi olla maakunta, jonka valtuusto valittaisiin yleisillä vaaleilla.

Ihminen, luonto ja yhteiskunta

Ihmiskunta kokonaisuudessaan on syntynyt samoista alkujuurista yhtäläisen yhteiskuntakehityksen tuloksena. Se on kokonaisuus, joka kehitystä ja elämää säätelevät samat biologiset ja sosiaaliset lainalaisuudet. Tämä luo eettisen perustan kaikkien ihmisten keskinäiselle solidaarisuudelle ja tasa-arvolle. Siksi katsomme, että kaikki ihmiset ikään, terveyteen, sukupuoleen, rotuun, kansallisuuteen tai seksuaaliseen suuntautumiseen katsomatta ovat tasa-arvoisia ja yhteiskunnan kuuluu puolustaa ihmistä ja turva-

ta kaikkien oikeudet.

Tehtävämme on turvata ympäröivän luonnon ja kaikkien eläinlajien säilyminen puhtaana ja toimivana kauas tulevaisuuteen.

Suuria edessämme olevia yhteiskunnallisia haasteita on ilmastomuutoksen torjuminen. STP katsoo, että kasvihuonekaasujen määrää ilmakehässä voidaan ja tulee kääntää laskuun. Tämä vaatii yhteiskuntasuunnittelua, johon maksimivoittoa tavoitteleva uusliberalismi ei kykene.

Ympäristökatastrofin torjumiseksi kasvihuonekaasujen päästöjä tulee vuoden 1990 tasosta vuoteen 2050 mennessä alentaa 95 %. Taloudellisesti ratkaisu on meille edullisin, jos nyt alamme sopeuttaa talous- ja yhteiskuntapolitiikkaamme näihin tavoitteisiin.

Energian tuotannon ja jakelun yksityistäminen on johtanut tilanteisiin, joissa harvaan asutuilla alueilla sähkön siirtohinnot saattavat olla suurempia kuin itse sähkön hinta. Tämä johtaa alueelliseen epätasa-arvoisuuteen. Koko energia-ala ja siihen kuuluva infrastruktuuri on saatettava julkiseen valvontaan ja perustettava yksi kansallinen valtion omistama sähkönsiirtoyhtiö.

Voimavaroja on suunnattava uusiutuvien energialähteiden kehittämiseen ja tuottamiseen. Ydinvoima ei voi jo ydinjäteongelman kaan takia, olla kestävä ratkaisu tulevaisuuden energiahuollossa.

Unionin jälkeisen Euroopan suunta

Globalisaation ja vapaiden pääomaliikkeiden nimiin uusliberalistinen harvainvalta on saanut aikaan hyvinvoinnin alasajon lisäksi ennennäkemättömän kriisin. Sen tilalle tarvitaan uutta talous- ja yhteiskuntapolitiikkaa, joka asettaa työn sekä sen tekijät ja heidän etunsa suurten pääomien ja niiden omistajien etujen edelle. Ainoastaan tällä tavalla voidaan luoda perusta suurten edessä olevien ongelmien ratkaisulle.

Sote-soppa paloi pohjaan Erva-puuroksi

Juhani Tanski on EU-vaaleissa STP:n ehdokas ”Hyvinvointivaltion puolesta- Ei EU:lle”- listalla.

Maaliskuun loppuilla neljän puolueen puheenjohtajat löivät päänsä yhteen ja kertoivat sopineensa sosiaali- ja terveydenhoidon uudistuksen päälinjoista. He totesivat, että kesäkuuhun mennessä valmistellaan parlamentaarisesti lakiesitys asiasta. Neljän koplan muodostivat Jyrki Katainen (kok), Jutta Urpilainen (sdp), Juha Sipilä (kesk) ja Timo Soini (ps).

Sokea usko suuruuden ekonomiaan

Hallitus julisti kesällä 2011 tekevänsä suuren kuntauudistuksen. Keskeiseksi lähtökohdaksi ilmoitettiin vähintään työssäkäyntialueiden suuruiset kunnat. Kuntaministeri Henna Virkkunen (kok) vakuutti, että uudistus koskee kaikkia kuntia. Virkkunen luotti sokeasti suuruuden ekonomiaan: hän teeskenteli uskovansa, että kuntien ”leveät hartiat” eli kuntakoon kasvu tehostaa palvelujen tuottamista ja siten paikkaa kestävyysvajetta. Olen monena viime kesänä ollut Porin Suomi-Areenalla ja monta kertaa eri keskusteluissa kysynyt Virkkuselta, miksi hallitus ajaa kuntaliitoksia, vaikka se varsin hyvin tietää, että pienet kunnat ovat tehokkaita sote-palvelujen tarjoamiseksi.

nessa: 10 – 40 000 asukkaan kunnissa saa paremmat palvelut reilusti halvemmalla kuin isoissa kaupungeissa. Samaten kokemukset toteutuneista kuntaliitoksista vahvistavat tilastollisen totuuden – liitoskunnat ovat joutuneet taloudellisiin vaikeuksiin. Virkkunen ei ole kieltänyt tätä tilastollista tosiasiaa, mutta kieltäytyi aina vastaamasta kysymykseeni.

Pitkään otiin tilanteessa, jossa niin kuntauudistus kuin sote-uudistuskin ovat kumpikin takkuisia vyyhtejä. Kunnilta vaadittiin lausuntoja lakiesityksistä, joita ei aiotukaan viedä eduskuntaan.

Varottava esimerkki

Lainsäädäntötutkimuksen professori Anssi Keinänen toteaa ”suuren” kuntauudistuksen valmistelun olleen malliesimerkki, miten ei missään nimessä saisi toimia (YLE 25.1.2014). Hän ennusti katastrofia, jos hallitus jatkaa jyräystä. Professori piti kuntauudistusprosessia siinä mielessä hyvänä, että se on osoittanut kuinka vähäisellä tietopohjalla Suomessa harjoitetaan lainvalmistelua. Hän olisi viheltänyt pelin poikki ja pannut asiantuntijat miettimään, mitkä ovat oikeat ongelmat ja tarpeet. Sen jälkeen olisi pelikenttä vasta annettu ”himmeli-tekniikoille”.

Hallituksen päätös noudattelee professorin toivetta. Jälkiviisaana voi kysyä, kuinka monta miljoonaa valtio olisi säästänyt, jos se olisi perääntynyt aiemmin? Selontekoihin, lausuntoihin, asiantuntijaryhmien kokouksiin ja kuulemisiin on uponnut aikaa ja rahaa.

Neljän koplan yllätysveto

Neljän koplan tiedotustilaisuudessa esitetyn mallin mukaan muodostetaan viisi erityisvastuualuetta yliopistosairaaloiden ympärille. Nämä miljoonapiirit järjestäisivät sote-palvelut. Kunnat ja yksityiset terveyspalveluyritykset toteuttavat palvelut. Kuntayhtymämuotoinen suuralue olisi palvelujen järjestäjä

Näistä asioista puhuttiin syyskesällä 2012 kansalaisten budjettiriihesä. Silloin sanottiin ”Kyllä kunnallisille palveluille”.

ja ostaja. Sote-toimi siirtyy kunnilta suuralueiden vastuulle. Kuntien rooli supistuu. Kärjistäen voikin sanoa, että Suomi jaetaan 5 ”suurkuntaan”, joissa kunnan suurin ja kallein tehtävä eli sote-huollon järjestäminen ”Sote-reformi” tarkoittaa samalla sitä, että paine k-liitoksiin katoaa. Kun 5 suuraluetta vastaa sote-puolesta, yksittäiset kunnat voivat pärjätä pieninäkin. Toteutuessaan tämä reformi kaataisi lopullisesti hallituksen kuntauudistuksen.

Sipilä perusteli opposition tukea hallitukselle maan tiukalla tilanteella. Osa keskustan vaikuttajista nimesi sote-reformin Sipilän malliksi. Samalla kopla tuli repineeksi Kataisen hallituksen kärkihankkeeksi nimeämän kuntauudistussivun hallitusohjelmasta. Hallituksen ”leveiden hartioiden” peruskuntien politiikka tuli tiensä päähän.

Erva-mallin ”isä” toivoo yhtiöittämistä

Olin maaliskuun loppuilla Kuopion kokoomuksen järjestämässä tilaisuudessa, missä Kuopion perusturva- ja terveyslautakunnan puheenjohtaja, Itä-Suomen Yliopiston yleislääketieteen professori Olli-Pekka Rynänen (kok) kertoi Erva-mallista. Hän kertoi kehittäneensä sen vuonna 2008 ja olevansa yllä-

tynyt, että se putkahti julkisuuteen nyt.

Hän kertoi, että mallissa kaikki rahat keskitetään Erva-alueelle, joka tilaa palvelut peruskunnilta. Malli mahdollistaa nopean palvelun tuottajan yhtiöittämisen ja muuttamisen liikelaitokseksi tai osuuskunnaksi. Rynänen perusteli reformia terveydenhuollon kasvavilla kustannuksilla.

Kysyin, miksi hän uskoo jättäpiirien kustannustehokkuuteen, kun tilastot osoittavat pienten yksiköiden tehokkuuden Suomessa, Ruotsissa ja muuallakin. Rynänen väitti, että joka puolessa sairaaloiden lähistöllä kustannukset kasvavat voimakkaasti.

Jatkoin kysymällä, miksi kuntaliitokset lisäävät kustannuksia, vaikka sairaala ei tule metriäkään lähemmäksi ja terveyskeskuslääkäri antaa lähetteen sairaalaan. Rynänen toisti väitteen sairaalan läheisyyden vaikutuksesta (!).

Sote-sopu päättyy pian

Maassa on jo viikkoja eletty ilon ja onnen aikaa, kun syntyi sote-sopu. Se oli historiallinen tapaus. Hallitus sai aikaan päätöksen ja hallitus ja ”oppositio” olivat yksimielisiä. Miesmuistiin suurimman julkisen palvelun uudistuksen arveltiin

syntyneen. Onni on kuitenkin haihtuvaa, niin voi olla myös sote-sopu, kun uudistuksen lainsäädäntöä aletaan valmistella.

Tulevaisuudessa tärkeimmät päätökset tehtäisiin viidellä sote-alueella. Kuntien tehtävistä noin 60 % siirrettiisiin viidelle erityisvastuue- (Erva) alueelle, jotka viriteltäisiin Helsingin, Kuopion, Oulun, Tampereen ja Turun yliopistollisten sairaaloiden ympärille. Neljän koplan haikailema malli on pelkkä raami ilman sisältöä. Päätöksentekomalli on auki, kuntien sote-lautakuntien tehtävät tai niiden lopettaminen, rahoitus – kaikki on levällään.

Silti viiden suuralueen malli repii keskustaa sisällä. Ex-valtio-sihteeeri Risto Volanen vaati keskustan puolue-elimia hylkäämään sote-mallin. Keskustan kansanedustajat Aila Paloniemi ja Mauri Pekkarinen arvioivat Keskisuomalaisessa 2.4.2014 sote-sopimusta: ”Keskustan kuntavaaliohjelma nojaa tukevasti kotikunta- maakuntamalliin. Haimme sille kansalta valtakirjan kuntavaaleissa ja siltä pohjalta olemme myös toimineet...”

Puheenjohtaja Juha Sipilä toivoi viime viikolla, että keskustan kansanedustajat olisivat joukkuepelaajia. Niin mekin ajatteleme. Kun keskustan sote-malli on ollut vahvoin perustein maakuntamallissa, olemme pelanneet siihen maaliin. Nyt keskustan on hyvän puheenjohtajansa johdolla muuttanut maalin suuntaan.”

Vastasin heille samassa lehdessä: ”Joukkuepeleissä kaikkien tulee noudattaa yhdessä sovittua taktiikkaa. Joukkuepelin henkeen kuuluu, että jos kapteeni saa aivotärähdyksen ja lähtee kuljettamaan palloa omaan maaliin päin, pitää pyytää tuomarilta vaihtoa ja auttaa kapteeni lepäämään tai ensiapuun. Sanotaan, että kepu pettää aina. Sipilä on onnistunut pettämään jopa oman puolueensa”.

Juhani Tanski
Kuopio

Luvvitonen iskee köyhät kanveesiin

Luulo ei ole tiedon väärtti. Mutta siitä huolimatta luulolla tätä maata hallitaan. Ihan viime aikoihin asti maata hallitsi luuloilla varustettu kuutosten sixpack-hallitus. Nyt joku oli huomannut, että vasemmistolitoilaisten lähde-tyä hallituksesta jäljelle jäi viitokset, luvvitonen eli nyrkki, joka iskee etä tuntuu.

Maaliskuussa TV 1:ssä istui Arto Nybergin haastateltavana ministeri Jutta Urpilainen. Arto totesi, että hallitusohjelmassa luvattiin, että lapsilisiin ei kosketa ja työttömyysaste painetaan viiteen prosenttiin. Nyt lapsilisiä leikataan ja työttömyysaste on yhdeksän prosenttia. Miten tässä näin on käynyt?

Jutta vastasi, että aikanaan kukaan ei osannut ennustaa minkälainen taloustilanne on tänään. Lähes samaan hengenvetoon hän selitti, että taloudessa ei ole mitään suhdannekriisiä. Ongelmat ovat rakenteellisia. Jutan puhe osoitti kuinka hän ja hallitus elävät harjojen vallassa. Jos kerran ei ole suhdannekriisiä, silloin ennusteilla ei ole ollut mitään merkitystä. Talouteen syntyneet rakenteelliset

ongelmat ovat hallitusten aikaansaamia ja siten hyvin tunnettuja. Niinpä vaalilupaukset lapsilisistä ja työllisyydestä olivat tietoisia valheita, joilla äänestäjiä johdettiin harhaan.

Suhdanne kriisit ilmaantuvat kenenkään tahtomatta, mutta rakenteelliset ongelmat ovat seurausta harjoitetusta politiikasta.

o o o

Kokoomus ja Demarit ovat vakuutaneet tekevänsä hyvinvointivaltiota tukevaa politiikkaa, vaikka he ovat vain johdonmukaisesti seuranneet presidentti Mauno Koiviston (sd), pääministerien Kalevi Sorsan (sd) ja Harri Holkerin (kok) tekemää suunnitteleman, joka muutti maan talouden rakenteet. Se on yksin kapitalisteja kaikin puolin ja häikäilemättä tukevaa politiikkaa. Ensimmäisenä Holkeri vapautti pääomaliikkeen. Seuraavaksi puski tulunut nuori pääministeri Esko Aho vapautti tavaroiden ja palvelusten liikkeen. Ne olivat todella jyrkkiä muutoksia – kaikkien rakenteellisten ongelmien alku ja juuri.

Veroilla on julkisessa taloudessa keskeinen rooli. Yritysverot ovat olleet rakenneuudistusten aika-

na poliittisesti kuuma peruna, joka on muutettu kapitalisteille herkuksi. Holkerin hallituksen aikana yritysvero oli 50 %. Sen jälkeen sitä on alennettu tasaisin väliajoin seitsemän kertaa. Ensimmäisenä sen teki Esko Ahon hallitus, joka alensi sen 36 %:iin tavaroiden vapaan liikkumisen aiheuttaman kovenevan kilpailun korvaukseksi. Viimeisen 2013 alennuksen teki Jyrki Kataisen hallitus, joka alensi sen 20 %:iin. Sillä piti olla Jutta Urpilaisen mukaan dynaamisia työllisyysvaikutuksia, mutta eipä ollut.

Kaikki yritysverojen alennukset on perusteltu kilpailukyvyllä ja työllisyydellä. Hallitukset saattavat jopa itse kokemattomuuttaan ja tietämättömyyttään uskoa moiseen roskapuheeseen. Kilpailukyky syntyy aivan muista seikoista kuin veroista. Oleellisenä osana on sekä kotimainen että ulkomainen kysyntä.

Yritysverolla ei ole mitään tekemistä yritysten kilpailukyvyyn kanssa. Yritysvero on osa tulonjakoa. Mitä vähemmän veroa yritykset maksavat sitä enemmän osinkoja omistajille ja sitä suurempia jättipalkkoja ne voivat maksaa johtajilleen. Tilastokeskuksen mukaan vuonna 2012 yritysten voitto oli 19,7 miljardia euroa. Siitä yritykset maksoivat veroa

4,5 miljardia netoksi jäi 15,2 miljardia euroa. Jos vero olisi ollut 50 %, valtio olisi saanut 9,9 miljardia, 5,4 miljardia nykyistä enemmän, mutta sitä ne eivät huolineet – antoivat sen yrityksille lahjaksi.

o o o

Lisäksi kapitalistit saavat myös henkilökohtaisiin tuloihin valtavat lahjoitukset, kun verotuksen progressio on lopetettu. Siksi ylimmässä tuloluokassa keskimääräinen kuukausitulo oli 59 085 euroa, mutta vero vain 30,7 %.

Jos olisi sellainen hätä kuin hallitus, luvvitonen väittää, silloin pitäisi yritysten lisäksi myös yksityisten henkilöiden osallistua yhteiskunnan pelastamiseen maksukykyänsä mukaan. Se hoituisi helposti asteittain kohoavalla, progressiivisella verolla. Alle 35 000 euroa vuodessa ansaitsevien verotus voisi säilyä nykyisellään, seuraavaa tuloluokan 35 000 - 54 999 keskimääräinen veroasteen voisi nostaa keskimäärin 25 %:iin. Se lisäisi verokuormaa keskimäärin 74 euroa kuukaudessa. Sen jälkeen veroprosentti voisi kasvaa nopeammin niin, että yli 300 000 euroa ansaitsevien tuloluokassa vero olisi 70 %. Sen jälkeen heille jäisi kuukauden netok-

si 17 703 euroa. Tulonsaajista 46 % sai vuodessa bruttona 17 361 euroa. Ero on selkäpistä karmiva.

Tällä progressiolla vuoden 2012 verotuloja olisi kertynyt 3,7 miljardia enemmän. Se kaventaisi jonkun verran tuloeroja. Kun tämän lisäksi poistettaisiin yritysten veronkevennykset 5,4 miljardia verotulot kasvaisivat yhteensä 9,1 miljardilla eurolla ja rakenteelliset ongelmat olisi hoidettu eikä valtion budjetissa olisi alijäämä. Näin sen pitäisi mennä!

Suomi ei ole ollut enää aikoihin hyvinvointivaltio. Pohjoismailla sosiaaliturvamenukset ovat Ruotsissa 18 %, Tanskassa 31 % ja Nojassa peräti 70 % suuremmat kuin Suomessa ja niiden etumatka kasvaa koko ajan. Hallitus on kapitalistien todellinen luvvitonen, nyrkki, joka iskee köyhät kanveesiin. Jo nyt lukemattomat elävät kurjasti työn ja palkan puuttuessa ja ottavat jo lukua leipäjonoissa.

Nyt saa riittää – politiikan suunta on muutettava kapitalistien suosimisesta kansaa suosivaksi. Siihen meillä on varaa. Sen turvaamiseksi on erottava vapaakaupasta ja EU:sta!

Hyvää ja muutoshenkistä Vappua kaikille!

Kai Kontturi

Riiston raamit ja kehykset

Syksyllä 2011 työmarkkinakeskusjärjestöt sopivat laajasta työehtosopimuksesta, joka sai nimekseen raamisopimus. Se oli duunareiden kannalta surkein sopimus miesmuistiin, kunnes viime syksynä järjestöt sopivat vielä huonomman sopimuksen. Sopimus tuli hyväksytyksi ammattiliittojen hallinnossa, koska niiden sosialidemokraattinen johto halusi kantaa ”vastuuta” isänmaan pelastamisesta. Sopimusten mukaiset palkankorotukset olivat niin pieniä, että niitä ei korotuksiksi voi sanoa. Duunareiden ostovoima heikkeni selkeästi molempien sopimusten myötä.

Eivät riittäneet porvareille

Nämä ”isänmaan pelastusraamit” eivät tietenkään porvareille riittäneet. Tarvittiin lisää köyhimpien toimeentulon heikennyksiä. Ne toteutettiin hallituksen kehys – riihesä. Hallitus päätti mm. leikata lapsilisä 110 miljoonalla! Joidenkin lehtitietojen mukaan kokoomus olisi leikannut niitä 250 miljoonaa! Ansiosidonnaisen työttömyysturvan leikkauksella hallitus pelastaa isänmaata 50 miljoonan edestä.

Mallia vastuunpakoilijoille

Kataisen hallitus kantaa vastuuta korottamalla työmatkakustannusten omavastuun 750 euroon, korottamalla sosiaali- ja terveyshuollon asiakasmaksuja ja jäädyttämällä sosiaaliturvan indeksikorotuksen. Vastuunpakoilijoille näytetään mallia leikkaamalla kehitys yhteistyömäärärahoista siten, että se pienenee ensin 50 miljoonaa/vuosi as-

Kuvat: Heikki Mämmikkö

Ay-toimintapäivänä 4.4. Helsingin Telakan pääluottamusmies ilpo Haaja vastusti tavoitetta poistaa ns. eläkeputki ja nostaa eläköitymisen alaikäraja. On raskas isku sairaalletai irtisanotulle duunarille joutua peruspäivärahalle eläkeiän siirtyessä ties minne. (katso takasivu)

teittain 100 miljoonaan/vuosi.

Ikääntyvät pannaan kantaan vastuuta korottamalla eläköitymisikä. Sillä hallitus arvelee paikkaavansa kuvittelemaansa kestävyysvajetta prosenttiyksikön verran. Työttömien vastuunkantoa hallitus lisää aktivointitoimilla, jotka käytännössä tarkoittavat palkaton-ta pakkotyötä. Aktivoinnilla työttömyysaste alenee hallituksen mukaan yhden prosentin verran.

Ei kaikkialta leikata

Ei hallitus sentään joka paikasta leikkaa. Oppivelvollisuusikä pite-nee 16 vuodesta 17 vuoteen. Siihen on varattu rahaa 15 miljoonaa. Lehdistölle luvattiin 20 miljoonan ”inovaatiotuki.” Joku voisi kuvitella, että sillä ostetaan lehdistön myönteinen suhtautuminen hallituksen vastuunkantoon, mutta siitähän ei ole kysymys. Eihän? Hallitus käyn-

nistää Pisara-radan toteutuksen ja aloittaa neuvottelut sen rahoitus-osuuksista. Se varmasti tuo työtä Helsingin ja lähialueen sekä Tallinnan duunareille.

Omaisuuksia päätettiin myös myydä 1,9 miljardin edestä. Siitä 1,3 miljardia käytetään velan maksuun. Siitä ei vielä ole tietoa mitä valtion omaisuutta hallitus aikoo panna myyntiin. Hallituspuolueiden ideologisen suuntautumisen perusteella voidaan enustaa, että myyntiin menevät ensimmäisenä valtionyhtiöiden osakkeet, jotka ovat tuoneet riihikuivaa rahaa yhteiskunnan kassaan. Arvonlisäveroa hallitus ei leikkaa. Se onkin ainoa asia jota olisi ehdottomasti pitänyt leikata.

Hallituksen teot suurkapitalistien toivelistalta

Mitä tästä kaikesta seuraa? - Ole-

mattomat palkankorotukset ovat syöneet ostovoimaa siinä määrin, että kauppaketjujen myynti on kääntynyt laskuun ja YT – neuvotteluja käydään, tavarataloja lopetetaan ja väkeä potkitaan pihalle. Kunhan hallituksen ”vastuunkanto” alkaa tuotta tulosta pientenkin yritysten konkurssit ja irtisanomiset lisääntyvät. On käsittämätöntä, että porvarihallitus kusee omille kintuilleen leikkaamalla tasapuolisesti niin vähävaraisten kuin omien äänestäjiensä ostovoimaa.

Onkin käynyt selväksi, että hallituksella ei ole mitään aikeita puolustaa kansaa. Ei työssäkäyvää, ei työtöntä, ei sairaita eikä vammaisia. Sen toimet ovat kotoisin suoraan suurkapitalistien toivomuslistalta. Suomen porvarit toteuttavat ”ainoata oikeata politiikkaa”, eikä sille heidän mielestään ole vaihtoehtoa. Yhteiskunnan toimintoja ajetaan vaivihkaa ja pikkuhiljaa hivuttamalla alas ja ne pyritään saamaan yksityisten yritysten saalistuksen ja voitontavoittelun kohteeksi. Se on raakaa peliä jossa inhimillisyydellä ei ole sijaa.

Riistoa vastaan voi ja pitää taistella myös ulkoparlamentaarisin keinoin

Viimeisiä tulopoliittisia ratkaisuja ja valtion budjettia voidaan pitää perustellusti riiston raameina ja kehyksinä. Riiston raamit ja kehykset eivät porvareiden väitteistä huolimatta ole mitään kumoamattomia luonnonlakeja. Raamit ja kehykset voidaan repiä kappaleiksi. Vallitsevia oloja vastaan voi ja pitää taistella. Yksi vaikuttamisen muoto ovat vaalit, joissa voi äänestää puolueita jotka eivät hyväksy nykyistä riis-

tokapitalismia.

Äänestäminen ja eduskunnassa vaikuttaminen, ns. edustuksellinen demokratia ei kuitenkaan yksin riitä. Se on itse asiassa menettämässä – ja osin jo menettänytkin merkityksensä. On aivan sama mitkä nykyisistä eduskuntapuolueista hallituksessa ovat edustettuina: Poliitiikka on aina sama! Siksi tarvitaan ns. ulkoparlamentaarista vaikuttamista. Tarvitaan ihmisten jokapäiväisistä tarpeista vaatimuksensa esittävä kansanliike, joka näyttää valtaapitäville kaapin paikan. Välineet toiminnalle ovat olemassa. Ay-liikkeen perustasolla ammattiosastoihin on järjestäytynyt miljoona työläistä. Se on voima, jota sen liikkeelle lähtiessä ei voi sivuuttaa.

Tyytymättömyys viriämässä toiminnaksi

On myös perusteilla vastike – ja pakkotyöläisten ammattiliitto VA-PAA, jonka tehtävänä ilmoituksen mukaan, on huolehtia vastike – ja pakkotyöläisten eduista, sekä ajaa ja puolustaa heidän oikeuksiaan. Vähävaraisten keskuudessa jo pitkään elänyt tyytymättömyys näyttää olevan viriämässä toiminnaksi. Tätä toimintaa on syytä tukea.

Seuraava toimintapäivä on 1.5. vietettävä työläisten kansainvälinen taistelu – ja juhlapäivä. Sankoin joukoin vapupumarsseille osallistumalla voimme näyttää suuntaa sille tulevalle kaapin paikalle. Toreilla tavataan.

**Markku Nieminen
pääluottamusmies**

Toimituksen otsikointi

STJK piti vuosikokouksensa

Suomen Työväen Järjestyskaartin Perinneyhdistys piti vuosikokouksensa lauantaina 5.4. Tampereella. Yhdistyksen perustavien huhtikuussa 2010 viisi metallityöläistä ja AY-aktiivia, jotka olivat sitä mieltä, että luokkasodan vuonna 1918 voittaneella osapuolella ei voi olla yksinoikeutta omien perinnejärjestöjensä kautta kertoa omaa valkoiseksi pestyä totuuttaan.

Perustava kokous määritteli yhdistyksen tarkoituksiksi: (1) Ylläpitää keskustelua ja tietämystä vaietuista sotarikoksista. (2) Tuottaa kunni-aa ihmisille, jotka uhrautuivat aatteensa puolesta. (3) Kunnioittaa Suomen työväenluokan historiaa ja perinteitä. (4) Edistää jäsentensä tietämystä Suomen sotasurmista 1914 – 1922.

Tarkoituksensa toteuttamiseksi yhdistys (1) Luo ja ylläpitää yhteyksiä eri työväenyhdistyksiin niin Suomessa kuin ulkomailla. (2) Järjestää keskustelutilaisuuksia ja erilaisia tapaamisia. (3) Järjestää kurseja, välittää jäsenilleen kirjallisuutta sekä tuottaa opintomateriaalia. (4) Voi julkaista lehteä ja harjoittaa jäsentensä yhteiskunnallisen tietoisuuden sekä historian tuntemuksen lisäämiseen tarkoitettua tiedotus-, koulutus- ja julkaisutoimintaa. (5) Tukee jäsentensä yhdistyksen piirissä tapahtuvaa tiedotus ja koulutustoimintaa. (6) Ylläpitää kirjastoa ja internet-sivustoa ja tarvittaessa ryhtyy muihinkin yhdistyk-

Kuva: Heikki Mämmikkö

Markku Nieminen, Suomen Työväen Järjestyskaartin Perinneyhdistyksen varapuheenjohtaja valmistautumassa vappumarsseille 2012.

sen tarkoitusta edistäviin toimiin.

Vuosikokouksessa yhdistyksen perustamisesta (17.4.2010) lähtien puheenjohtajana toiminut Markku Nieminen luopui tehtävästään ja uudeksi puheenjohtajaksi valittiin 33-vuotias **Harri Huovinen** Vantaalta. Nieminen jatkaa varapuheenjohtajana. Sihteeriksi valittiin Virva–Mari Rask Tampereelta. Muut esikunnan (yhdistyksen hallitusta kutsutaan esikunnaksi) jäsenet ovat: Antti Salonen, Jyrki Nieminen, Rauno Lehtinen ja Jas-ka Krapa. Valinnat olivat yksimielisiä.

Jäsenmaksun suuruudeksi kokous päätti henkilöjäseniltä 15 euroa sekä vuosi- ja kannatusjäseniltä 50 euroa vuosi. Internet-sivut päätettiin perustaa ja facebook-sivun päivityksiä tehostaa. Yhdistykselle suunnitellaan oma logo, sekä yleisite eri tilaisuuksissa jaettavaksi. Myös uudet liittymiskaavak-

keet otetaan käyttöön sekä jäsenkortit.

Vappuna osallistumme työväen mielenosoitusmarssihin ja kunniakäynteihin punaisten muistomerkeille eri paikkakunnilla. Yhdistyksen jäsenmäärän todettiin edellisen vuosikokouksen jälkeen kolminkertaistuneen, mikä on osoitus siitä, että tällaiselle toiminnalle on olemassa tarve.

Facebook-sivuille on tullut vuodenvaihteen jälkeen n. 250 uutta tykkääjää. Tätä kirjoittaessa tykkääjien määrä on 440. Facebook-sivulla on linkki, jonka kautta pääsee täyttämään jäsenhakemuskavakkeen.

Kuten tiedetään, kaikki toiminta vaatii rahaa. Sitä ei Suomen Työväen Järjestyskaartin Perinneyhdistyksellä tällä hetkellä juurikaan ole. Toiminta käynnistyy sitä mukaa, kun varat antavat myöten.

Markku Nieminen

Leikkaajat ja kärsijät

Eräiden eteläsuomalaisten lehtien päätoimittaja, A-P Pietilä asettuu kokoomuslaisen presidenttimme Sauli Niinistön kannalle (kolumni UM 12.2.), että leikkaukset valtion talouteen tulee tehdä tämän vaalikauden aikana eli ”heti”. Tämä tietysti kuulostaa hyvältä ja suoraselkaisuudesta niistä, joiden kukkaroissa kortit ja kulta kilpailevat tilasta. Tämä ”leikkaajien” itselleen hyvää tarkoittava kyky ”jättää kaverille” edes jotakin, on perustavanlaatuisessa (antagonistisessa) ristiriidassa sen hyvinvointiteorian kanssa, jolla köyhimmillekin luodaan ihmisarvoinen elämä.

Pietilä on näkevinään, että ”hallitus tekee vasemmistolaisinta politiikkaa vuosikausiin”, vaikka ”oikeistopuolueet voittivat viime eduskuntavaalit”. Katsoopa asiaa rikkaan leikkaajan tai köyhän kärsijän näkökulmasta, niin kyllä jonkinlainen elohiiri on silmässä, jos eroja vasemman tai oikean välillä pystyy Lipposen tai Ahon hallitusten jälkeen havaitsemaan. Yhteistä on yksityistetty ja tuloeroja on kasvatettu, köyhiä kyykytetty, leipäjonoja pidennetty ja kou-ra käy edelleen samalla ”lääkepurgilla” laman taltuttamiseksi. Kansa on tullut immuuniksi tälle antibiitolle, se nielee sen Niinistön tai Pietilän kädestä presidentillisenä rohtona tai viisautena. Ei mielenosoituksia, ei lak-

koja, ei vallankumousta. Kaikki tyytyvät määrättyyn osaansa, olla leikkaajan objekti ja kärsiä ehkä vähemmän kuin kaveri.

Yritystuista – joilla rahoitetaan veroparatiiseja – voitaisiin säästää halutut 3 mrd ja verotusta muuttaa siten, että kaikki tulot tulisivat saman progressiivisen veron piiriin ja ylintä veroprosenttia korottaa kolmella (3%) siten, että se nollaantuisi 16000 euron vuositulon kohdalla. Tällöin pystyttäisiin alimpien tuloiluokkien sosiaaliturvaa korottamaan, niin paljon, että köyhyys miltei poistuisi Suomesta ja kaikki voisivat tuntea olevansa kansalaisia, ehkä kokea tasa-arvoisuutta ja yhteenkuuluvuutta. Tämä on epäilemättä Pietilän ja kokoomuksellaisen presidenttimme kauhuskenaario, että se on ”vasemmistolaisuutta”, että se karkottaa sijoitukset Suomesta, että meistä tulee pohjoismaalaisia, emmekä saa ”vapaasti” olla amerikkalaisia.

Seuraavan hallituksen ohjelma tulisi olla ylle kirjoitetun kappaleen kaltainen. Sen tulee selitysosineen sopia yhdelle A-neloselle. Sen tulee toteuttaa ohjelmallista kevennystä köyhille ja kärsiville, muuten edessä on Kreikan tie tuloerojen kasvuineen, jatkuvine leikkauksineen ja velkaantumisineen, hyvinvoinnin lopullinen rapautuminen ja Nato-jäsenyys.

**Hannu Ikonen
Loviisa/Liljendal
Vapaus Valita Toisin ry**

Suomalaista sosiaalipolitiikkaa ja kolmen kerroksen väkeä

Matti Laitinen on EU-vaaleissa STP:n ehdokas "Hyvinvointivaltion puolesta- Ei EU:lle"- listalla.

Vaurauden hyvinvointivaltio

Vaurauden hyvinvointivaltio on Suomen poliittisen ja taloudellisen eliitin hyvinvointivaltio. Tämän hyvinvointivaltion hyvinvointipalvelut kohdistuvat vain suomalaisten pienelle vähemmistölle. He elävät pitkään ja vauraudessa sekä voivat hyvin. He nauttivat terveellistä ravintoa, huolehtivat terveydestään yksityissektorin terveyspalveluja hyödyntäen, sekä asuvat tilavissa ja hyvinvarustetuissa huoneistoissa omissa kaupunginosissaan. He maksavat pääomatuloistaan vähän veroa ja siirtävät tulojaan veroparatiiseihin. Sosiaali- ja terveyspalveluiden säästöpolitiikka ei koske koskaan heitä. Poliittinen ja taloudellinen valta yhteiskunnassa on heidän käsissään. He eivät joudu koskaan vastuuseen tekemis-tään talouspoliittisista päätöksistä. Euroopan unioni ajaa heidän asi-aansa. Omistaessaan tuotantovälineet he kuvittelevat olevansa mui-den yläpuolella, vaikka ilman heitäkin muut ihmiset tulisivat vallan mainiosti toimeen. Heidän lapsensa perivät sosiaalisesti heidän yhteis-kunnallisen asemansa.

Siedettävyyden hyvinvointivaltio

Siedettävyyden hyvinvointival-

tio on ansiotyössä toimivien palkkатыöläisten hyvinvointivaltio. He muodostavat suurimman väes-tönosan yhteiskunnassa. He ovat tämän keon työläisiä ja sotilaita. Osa heistä elää toivossa päästä ki-puamaan vaurauden hyvinvointi-valtioon. Osa heistä luisuu ajoittain tai pysyvästi niukkuuden hyvinvointivaltioon. Puolet heistä kuvit-telee Euroopan unionin avajan hei-dän etujaan. Heidän tärkein tehtä-vänsä on vaurauden hyvinvointival-tion ylläpitäminen ja turvaaminen. He elävät siedettävästi. Asuntovel-kojen maksaminen ja korkeat elä-misen kustannukset pitävät heidät nuhteessa ja kurissa. He syövät vii-konlopulla paremmin ja arkisin tar-jousten suomaa kotiruokaa. Työter-veydenhuolto huolehtii heidän ter-veydestään. He asuvat perheineen omistus-, asumisoikeus- ja vuokra-asunnoissa lähiöissä. Sosiaali- ja terveyspalveluiden säästöpolitiikka koskee aina heitä, koska he toimivat verotuksen kautta sen rahoittajina. Heidän äänensä ovat tärkeitä edus-tuksellisen näennäisdemokratian ja vapaan markkinatalouden uskotta-vuuden kannalta.

Niukkuuden hyvinvointi-valtio

Niukkuuden hyvinvointivaltio on Suomen vähäosaisten ja pienitu-loisten ihmisten hyvinvointivaltio. He koostuvat matalapalkka-aloil-la työskentelevistä ihmisistä, opis-kelijoista, yksinhuoltajista, maa-hanmuuttajista, pitkäaikaistyöttö-mistä, vammaisista, vajaakuntoisista, yhteiskunnasta syrjäytyneistä ja kansaneläkkeen perusosaa saavista vanhuksista. Heille on ominaista, että heidän toimeentulonsa jää EU:n köyhyysrajan alle, tai on niu-kasti sen yli. He asuvat yleensä kau-pungin vuokra-asunnoissa, mielen-terveyskuntoutujien tukiasunnois-sa, palvelutaloissa, asuntoloissa tai ovat vailla vakinaista asuntoa. Ter-veyskeskukset huolehtivat heidän terveydestään, jos heillä on varaa maksaa poliklinikkamaksu. Heidän ravintonsa koostuu halvimmista elintarvikkeista, leipäjonon ruoka-

Suomessa toimii limittäin kolme erilaista hyvinvointivaltiota – vau-rauden, siedettävyyden ja niukkuuden hyvinvointivaltiot. Tämän todentamiseksi ei tarvitse perustaa erillistä Niukkuuden ja pahoin-voinnin laitosta. Seuraavassa tarkastellaan näitä hyvinvointivaltio-tyyppejä niiden urbaanissa toimintaympäristössä. Veronmaksajain Keskusliiton mukaan Suomessa maksoi v. 2012 yhteensä 4 222 344 henkilöä tuloveroja. Heistä 28,2 % kuului veroluokkaan (1–14999 €/v) ja 22,9 % veroluokkaan 15 000–24 999 €/v). Veronmaksajista 51 % tienasi verotettavaa tuloa alle 2 100 euroa kuukaudessa. Kun 2 000 euron bruttopalkasta vähennetään verot ja maksut, käteen jää n. 1 500 euroa. Tilastokeskuksen v. 2011 tilastojen mukaan vain 5,8 % tulonsaajista tienasi yli 60 000 euroa vuodessa.

Vahti ry:n ruuanjakelutempauksessa 3.3. anottiin Vantaan päättäjiltä tiloja ja kuljetuskalustoa ruuanjakelun järjestämiseksi. Lopullinen ta-voite on hävittää hyvinvoinnin kerroksista vaurauden ja niukkuuden hyvinvointivaltiot ja syyttää luokkatietoisuus valaisemaan siedettä-vyyden hyvinvointivaltiota.

avusta ja keräilytaloudesta. He jou-tuvat usein yhteiskunnallisten on-gelmien syntipukeiksi. Säästöpoli-tiikka kohdistuu heihin rankimmin, koska valtaosa heistä on puolustus-kyvyttömiä. Heidän olemassaolon-sa ja suurempi kuolleisuutensa on seurausta huonosti hoidetusta yh-teiskuntapolitiikasta. Vuoden 2013 lopussa Suomessa oli 1 513 000 eläkkeensaajaa, joista suurin osa sai vanhuuseläkettä. Eläkkeensaa-jista eläkettä sai sekä kansaneläke-että työeläkejärjestelmästä sai 38 % ja pelkästään kansaneläkettä 6 %. Varovaisinkin arvion mukaan Suo-messa elää tällä hetkellä yli miljoo-na ihmistä köyhyydessä tai sen lä-himaastossa. Euroopan unionin alu-eella elää 120 miljoonaa köyhää ih-mistä.

Euroopan komission käyttä-

mä köyhyysraja on 60 % mediaa-nitulosta. Ihminen on köyhä, jos hänen tulonsa ovat alle 60 % medi-aanitulosta. Mediaani tarkoittaa, et-tä puolessa kotitalouksista tulot oli-vat sitä pienemmät ja puolessa si-tä suuremmat. Suomessa on tilas-ton mukaan pienituloisia henkilöi-tä eli Euroopan komission käyttä-män köyhyysrajan alle jääviä 706 000 henkeä. Asumistukea saavissa ruokakunnissa asui v. 2011 661 000 henkeä. Vuonna 2009 siivoojin keskiansiot kuukaudessa olivat 1 578 €, matkailu- ja ravintola-alan työntekijöiden 1 949 €, vartijoiden 2 005 € ja myyjien 2 056 €.

Kuluttajatutkimuskeskuk-sen v. 2010 julkaiseman "Mitä eläminen maksaa" –tutkimuksen mukaan alle 45-vuotiaan yksinäi-sen henkilön kohtuullinen elämi-

nen maksoi pääkaupunkiseudul-la 1 240 euroa kuukaudessa. Laa-ditussa viitebudjetissa oli huomioi-tu ruoka, vaatetus, kodin tavarat ja laitteet, sähkö, kotivakuutus, vapaa-aika ja harrastukset, terveys, hygie-nia, asuminen ja liikkuminen. Vas-taavasti nelihenkisen, autottoman lapsiperheen elinkustannukset oli-vat 2 869 euroa kuukaudessa.

Inhimillinen kehitys on taantunut suomessa

Suomi sijoittui v. 2013 YK:n inhi-millisen kehityksen indeksillä (HDI) mitattuna 21. sijalle maailman val-tioiden joukossa. Maamme HDI-in-deksi on vajonnut v. 2007 kymme-nen sijaa alaspäin. HDI:ssä 47 en-simmäistä valtiota lukeutuvat Hy-vin korkean inhimillisen kehityksen –ryhmään. HDI on YK:n luoma mit-tari, joka koostuu odotettavissa ole-vasta elinajasta, terveydestä, koulu-tuksesta ja elintasosta.

Suomessa viime vuosina har-joitettu talouspolitiikka sekä siitä johtuvat perusturvan kurjistamis-ohjelmat korreloivat hyvin maas-samme tapahtunutta inhimillisen kehityksen taantumaa. Voimme ha-vaita YK:n HDI-mittarista, kuinka ny-kyinen oikeistohallitus on tuhonnut jo nyt varsin tehokkaasti hyvinvoin-tivaltiota.

On hyvin itseriittoista ja kyy-nistä todeta, että vähävaraisuus ei kosketa suomalaisten enemmistöä, vaan se kohdistuu vain 20 % suu-ruiseen vähemmistöön. Vähäosai-suus näkyy katukuvassa ja julkisis-sa liikennevälineissä. Se koskettaa tuntuvasti myös keskituloista kan-salaista, jos hän menettää tervey-tensä tai työpaikkansa.

Jotta elämä olisi siedettä-vämpää ja oikeudenmukaisem-paa sekä soljuisi solidaarisuuden hengessä, meidän työläisten tehtä-vä on hävittää Suomen hyvinvoin-nin kolmesta kerroksesta kaksi tar-peetonta – vaurauden ja niukkuu-den hyvinvointivaltiot – sekä syyt-tää luokkatietoisuus valaisemaan siedettävyyden hyvinvointivaltiota.

Matti Laitinen

Tuusula kyykyttää

Suomessa kuntalaiset ovat "kyy-kyttäjä" - hallituksen" kourissa. Tuusulassa kuntalaisia kyykyt-tää myös oma kunnanvaltuus-to. Pääministeri Kataisen (kok) ja Urpelaisen (sdp) kovan leik-kauslinjan hallitus on toteutta-nut kunnilla leikkaavaa valti-onosuus politiikkaa, jonka vai-kutuksista terveyspolitiikkaan nyt myös Tuusulan valtuus-ton joulukuussa 2013 yksimie-lisesti päättämänä joudutaan "nauttimaan". Vain yksi Tuusu-lan valtuutettu heräsi joulukuus-sa, kun päivystysasiasta kes-kusteltiin, mutta hänkänsä (kun-nan) lääkärinäkään ei vastusta-nut päivystyksen lopettamista.

Toissa vuonna (2012) Sixpack-hal-litus leikkasi 631 miljoonaa euroa kuntien peruspalveluista. Se vai-kutti Tuusulan peruspalveluihin 5,3 miljoonan euron edestä. Se oli jo valtakunnassa leikkausten huip-putasoa. Tämä päivystyksen alas-ajo Tuusulassa, liittyy siihen järkyt-tävään kuntien valtionosuuksien alasajoon koko valtakunnassa, joi-den vähentämisellä Katainen/Urpelainen pakottavat kuntia suur-kunniksi ja lopettamaan peruslä-hipalvelut. Kasikunta raportti on

esimerkki tämän "uudistuksen" ta-voitteesta, "kunnat suuriksi - palve-lut pieniksi".

Jo nyt sixpack-hallituksen leikkaukset kunnilta, tällä hal-lituskaudella (v. 2015) tulevat olemaan 1,3 mrd (miljardia) euroa ja vuosina 2012-2017 kohdistuvi-en leikkausten johdosta kunnilta jää valtionosuuksia saamatta 6,6 mrd. euroa. Ja kun Suomen valtion lainat ja vastuut tai julkisen talou-den alijäämä ja velat eivät ole edel-leenkään kohtuuttoman suuria. Esimerkiksi julkinen bruttovelka, % bruttokansantuotteesta oli vu-onna 2012 53% eli 11:ta VÄHITEN Euroopassa ja maailmanlaajuisesti, hyvin alhainen taso.

Onkin tarkoitushakuista pro-pagandaa Kataisen ja Urpelaisen itku, "ettei ole rahaa". Sitä on - mut-ta se jaetaan suuryrityksille ja rik-kaille, parina viime vuotena yhteensä yli 2 miljardia. Kyyneysyt-tä sixpack-hallituksella kyllä riittää jaettavaksi myös kansalle. Vanhoja Leopard panssarivaunuja ollaan ti-laamassa 200 kpl hintaan 2 milj.eu-roa kpl ja vanhushoidosta pois 300 miljoonaa euroa.

Jori Porspakka
Jokela/Tuusula
jori.porspakka@gmail.com

Suomiko hyvinvointivaltio?

Presidenttiä myöden kaikki sil-määtekevät, koko eliitti ja hei-dän perässä valtaosa väestöstä hokee, että Suomi on pohjois-mainen hyvinvointivaltio. Ho-kema on muuttunut dogmiksi, vaikka todellisuus on etäänty-nyt kauas todellisuudesta.

Pohjoismaisten tilastokeskusten perusteella Helsingin Sanomat (28.12.13) osoitti, että Suomen ja Ruotsin sosiaali- ja terveydenhoi-tokulut (sote) ovat runsaat 30 pro-sentti bkt:stä. Sen sijaan Tanska oli 34 prosenttia. Paha tätä on mennä kiistämään. Pohjoismaat ovat siis hyvinvointivaltioita. Tältä se näyt-tää puusta katsonen.

Tanskassa sote kulut ovat 14 250, Ruotsissa 12 750 ja Suo-messa 10 850 euroa asukasta koh-den. Suomessa on 69 prosent-tia Norjaa, 31 prosenttia Tanskaa ja 17 prosenttia Ruotsia pienem-mät sosiaali- ja terveydenhoito-kulut. Suomella ei ole pienintä-kään pyrkimystä saada hyvinvointipalveluissa kiinni Ruotsia ja vielä vähemmän Tanskaa. Päin-vastoin. Meillä mennään toiseen

suuntaan, jota vain yhtensä esi-merkkinä osoittaa tavoite vähen-tää vanhusten palveluista 300 mil-joonaa euroa.

Meillä voivotellaan, että kun kansainvälinen talous on vaikeuk-sissa, niin Suomikin on ahtaalla. Tanskassa bruttokansantuote (bkt) on 41 900 ja Ruotsissa 41 800, mut-ta Suomessa 35 600 euroa asukasta kohden. Suomi on Ruotsia ja Tans-kaa jäljessä yli 17,5 prosenttia. Mit-ten ihmeessä on mahdollista, että kurja kansainvälinen taloustilanne puree meihin, mutta ei ruotsalaisiin eikä tanskalaisiin?

Pohjoismaissa ja Suomessa on kapitalistinen talous- ja tuo-tantojärjestelmä, joten yleensä kapitalistit vastaavat tuotannosta, omistavat yritykset ja niiden tarvit-semat finanssit, rahat. Tästä saat-taa syntyä kuva, että suomalaiset kapitalistit ovat muita noloimpia, kun tuotanto asukasta kohden on Ruotsi-Tanskaa pienempää. Mut-ta eivät ole, sillä he tietävät erittäin hyvin Suomen huonot luonnonolo-suhteet ja jonka tavaroilla – ainoana pohjoismaana – on pitkä merimat-ka suurille eurooppalaisille markki-

noille.

Tavaroiden rahtaaminen lai-voilla suurille markkinoille tu-lee poikkeuksellisen kalliiksi. Se tekee yhdestä maailman kil-pailukykyisimmästä tuotannosta kannattamatonta. Tämä kapitalis-tit tietävät erittäin hyvin. He tietä-vät, että pääomien rahtaaminen tulee halvemmaksi. Siksi he ovat Suomen Pankin mukaan vieneet maasta 600–700 miljardia euroa. Sen on kaksi kertaa enemmän, kuin maassa on teollisuuden, lii-keen ja kaupan tuotantopä-omaa sekä kolmen vuoden brut-tokansantuote.

Pääomalla ei ole isänmaata, eivätkä sen omistavat kapitalistit ajattele isänmaansa etua. Kun työ-väenliikekin on rappeutunut, Suo-mi ei enää ole pohjoismainen hy-vinvointivaltio. Pääomien, tava-roiden, palveluiden ja ihmisten vapaan liikkumisen sekä ylimmän lainsäädäntö-, tuomio- ja budjet-tivallan menettäneenä Suomi EU-maana vajoaa yhä syvemmälle ja syvemmälle kurjuuden syövereihin.

Kai Kontturi

Kanniaisen malliesimerkki ”yrittäjyydestä”

Uusliberalistiset taloustieteilijät ovat pitäneet yllä kokoomuslaista hokemaa, että yrittäjyyden kautta luodaan työpaikkoja ja sitä kautta saadaan verotuloja ja ylläpidetään hyvinvointipalveluita. Vuonna 2006 tutkija Kimmo Kevätsalo sohausi muurahaispesää Helsingin Sanomien Debattipalstalla (26.2. 06) esittämällä väitteen: ”Väestön vauraus ei riipu yrittäjien määrästä”, referoidessaan kirjaansa ”Työelämän valttikortit”. Yksi älähtäneistä oli kansantalouden professori Vesa Kanniainen. Hän totesi Taloussanomien keskustelupalstalla vuonna 2006 yrittäjyydestä ja sen tarpeellisuudesta seuraavasti: ”Islanti käy esimerkistä tulivuoren päälle rakennetusta maasta, jonka vauraus perustuu yrittäjyyteen. Suomi kavahtakoon Kevätsalon johtopäätöksiä”

Hän talousasiantuntijan pettämätömällä varmuudella otti esimerkiksi maan, jossa yrittäjyys oli nostettu kunniaan ja siihen oli panostettu uusliberalististen oppien mukaisesti. Kanniainen ei ihmetellyt ollenkaan sitä, että maan kolmen suurimman pankin tase ylitti yhdeksänkertaisesti maan silloisen BKT:n. Juuri Islannista tämä pankkien ”yrittäjyys” puhkesi uusliberalistiseen kukkaan. Islannin kansalliset ovat ilakoineet myöhemmin tästä ”yrittämisestä” liimaamalla kyseisten ”yrittäjien” kuvat pisuareihinsa ja pissanneet niiden päälle lievittääkseen katkeruuttaan tästä Kanniaisen visioinnista.

Talusprofessorin ammattitaito on sitä luokkaa, että Sixten Korkman taitaa olla oikeassa, kun hän tokaisi eläkkeelle siirtymisen yhteydessä Ylen Ykkösaamun haastattelussa: ”Taloustieteen alalle hakeutuu vain sellaisia ihmisiä, jotka ovat poikkeuksellisen tyhmiä”. Hänellä on ilmeisesti kouriintuntuvia kokemuksia heistä, olihan hän Etlan ja EVA:n toimitusjohtaja. Samanlaista ”yrittämistä” harasti myös toinen pankkiyrittämi-

sen luvattu maa eli Irlanti. 90-luvun laman jälkeen Irlanti komeilikin vuoteen 2006 mennessä BKT – kasvutilastojen kärjessä Suomen ja Luxemburgin (veronkiertovaltio) ohella. Kanniaisen Islannin hehkuksista huolimatta todellinen ”tulivuorenpurkaus” on nyt yllättänyt myös Irlanninkin talouselämän. Talouden erikoisasiantuntijana hänen olisi pitänyt tunnistaa Irlanninkin purkauksen ennusmerkit ja varoittaa niistä ajoissa. Finanssikriisin alussa Irlanti on ”yllättäen” selvitystilassa. Erityisen ”yritteliäitä” ovat olleet pankit. Pankit tyrkyttivät kaikille ”yrittäjille” rahaa niin tolkuttomasti, että Irlannin kokonaisvelka oli seitsenkertainen maan BKT:hen verrattuna.

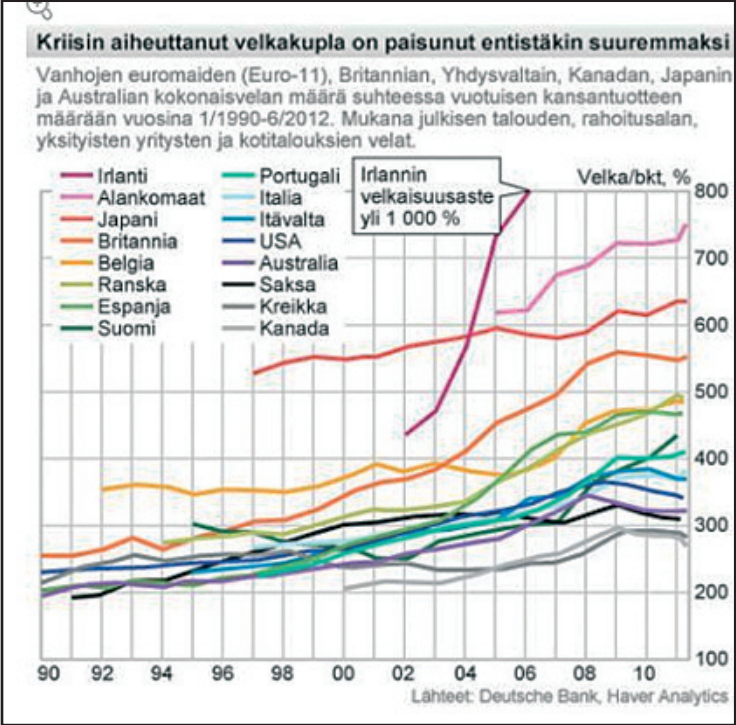
Yritysriskiä on otettu reippaasti – niin reippaasti, että koko Eurooppa on päässyt niitä nyt maksamaan. Irlannin pankkikriisi yltyi täyteen voimaansa syksyllä 2008. Kun kriisi alkoi, Irlannin valtio ilmoitti takaavansa irlantilaisen pankkien talletukset ja osan niiden lainoista. Sen jälkeen Irlannin valtio on pääomittanut irlantilaisia pankkeja viidesti yhteensä 46,3 miljardilla eurolla. Alun ”stressites-

tien” jälkeen huomattiin, että tukea tarvitaan lisää ainakin 24 miljardin edestä. Jotkut asiantuntijat arvioivat, että sekään ei riitä, vaan jatkossa tarvitaan lisää ainakin 10 miljardia euroa.

Hehkuuttaessaan pankkien ”yrittäjyyttä” Kanniaiselta unohtui mainita muutama tosiseikka. Irlanti oli ja on myös veronkierto-maa. Yrityksiä houkuteltiin sinne uusliberalistisin keinoin. Yrityksille myönnettiin määräaikainen verovapaus (yleensä 10 vuotta), voitot oli mahdollista kotiuttaa verovapaasti, oli runsaat yritystuet, alhainen yritysverotus (16%), jota EU-maat ovat kritisoineet, jne. Näillä erikoistarjouksilla Irlantiin alkoi virrata pääomia. Irlantiin perustettiin IT -yrityksiä 90-luvulla. Erityisesti panostettiin pankkitoimintaan ja johdannaismarkkinoihin. Pankkien löyhäkätisen luottojen tyrkyttämisen seurauksena asuntobisnes lähti rakentamiseen nousuun.

Professorin tittelistään huolimatta Kanniainen ei nähnyt tätä epätertettä ”yrittämisen” kehitystä saati sitten varoitannut tulevasta. Kanniaisen esimerkki Islannin ”yrittämisen” positiivisesta vaikutuksesta on kerrassaan hupainen. Se on, päinvastoin, varoitava esimerkki siitä, miten pääomien vapauttaminen ja erilaiset verohelpotukset ja veronkiertomahdollisuus synnyttävät tuhon kierteen ja hävitävät terveen yrittämisen ja lopulta koko valtion. Tällaista on suomalaisen eturivin taloustieteilijän ammattitaito?

Nyt valtamediat ja komissaari Olli Rehn uskottelevat, että Irlannissa on nähtävissä ”pienää orastavaa positiivista kehitystä”. Häneltä

on ilmeisesti unohtunut, että maan kokonaisvelka on kymmenkertainen maan BKT:hen nähden. Se on EU-maiden suurin. Lisäksi maasta on häipynyt aivovuotona yli 400 000 hyvin koulutettua nuorta ulkomaille maan jättiötyttömyyttä pakoon. Tällaisella katteettomalla optimismilla yritetään EU:ta pitää väkisin hengissä. Ammattitaito ei pettänyt ainoastaan taloustieteilijöiltä vaan myös poliitikoilta. Hekään eivät ymmärtäneet vapauttaessaan pääomamarkkinat, miten pankinjohtajien ahneus voi luoda ”tyhjää rahaa” ja luoda jättimäiset johdannaismarkkinat, joiden suuruus on kymmenen kertaa suurempi kuin koko maailman BKT.

Olen kysellyt julkisesti ja sähkö-

köpostitse taloustieteilijöiltä, miten ja kenen rahoilla pankkien taaseissa uinuva velkapommi saadaan alaskirjattua oikeaan markkina-arvoonsa, jotta luottamus pankkeihin ja pankkien välille palautuisi.

Islannin pankkien konkurssien yhteydessä näitä velkapape-reita realisoitiin ja niiden arvosta hävisi 94 prosenttia. Talusprofessorien ammattitaito ei ole riittänyt antamaan uskottavaa vastausta siihen. Kanniaiseltakin puuttuu yrityshenkeä ja yritystä antamaan pelastavaa vastausta ongelmaan, joka odottaa yhä ratkaisuaan.

Ari Ojapelto
Tietokirjailija
Tampere

Suomen työllisyyden ongelmat EU:ssa

Pekka Tiainen
Valtiotieteen tohtori (taloustiede)
Kirjoittaja on neuvotteleva virkamies työ- ja elinkeinoministeriössä

Suomessa on ollut jatkuva mas-satyöttömyys 1990-luvun lamas-ta alkaen. Kun tilanne oli alkanut parantua vuoteen 2008 asti, tuli uusi pitkä lamakausi. EU oli lu-paus paremmasta työllisyydestä. Artikkelissa esitetään 13 sen valuvikaa työllisyyden kannalta, joihin tarvitaan ratkaisuja paremman työllisyyden aikaansaa-miseksi ja työttömyyden alenta-miseksi.

ETA-sopimus v.1993 osana tulevaa EY-sopimusta

Jo Euroopan talousalue- eli ETA-sopimuksessa vuodelta 1993 (ennen EY-jäsenyyttä) määriteltiin työvoi-

man vapaa liikkuvuus. Jo silloin oli tiedossa ongelma perusturvan kan-nalta. Pohjoismaissa kuten Suomes-sa on korkeampi perusturva kuin useimmissa maissa. Kun siihen osallisiksi pääsevät muualta muut-tajat suuressa määrin, sitä joudutaan heikentämään suomalaisten-kin osalta, koska saajien määrän kasvaessa varat ovat rajalliset. Tä-män ongelman ratkaisun ykköskys-symys on parempi maahanmuutta-jien työllisyys.

ETA-sopimuksen myötä pois-tettiin ulkomaisen omistuksen rajoitukset. Tämä yhdessä valtion yhtiöiden yksityistämisen kanssa on johtanut siihen, että pankkisek-tori ja teollisuus ovat merkittävältä osin siirtyneet ulkomaiseen omis-tukseen ja Suomi on kovaa vauhtia muuttumassa tytäryhtiötalou-deksi. Rautaruukin määräysvallan myynti ruotsalaiselle teräsyhtiölle on tässä kehityksessä yksi askel ja suurena uhkana on, että lisää val-tion yhtiöitä myydään. Ulkomaisen yhtiön kiinnostus tukea työllisyyttä kotimaassa ei ole vastaava kuin kotimaisen ja osin valtio-omisteisen, vaikka valtion yhtiötkin ovat luo-puneet työllistämisvastuustaan. Yhteiskunnan omaisuuden myyn-tiä on nyt kiihdytetty finanssikrii-sin myötä ja ajamalla läpi kilpai-luttamista ja yksityistämistä sellai-sessa toiminnassa, jonka ennen on hoitanut yhteiskunta. Samalla täl-laisen toiminnan työpaikkoja on vähennetty ja uhattu lisää vähen-tää. Se on osa hyvinvointipalvelui-den vähentämistä perusteluna val-tion velka.

Samalla kun on avattu ovet

talouden arvokkaiden osien myymiselle ulkomaisille monikan-sallisille yhtiöille, voittojen kasvu kuten myös eläkerahastojen varois-ta suuri osa on ohjattu sijoituksiin ulkomaille ja työpaikat ovat men-neet sinne. Tämä on osa ETA-sopi-mukseen sisältyvää pääomien va-paan liikkuvuuden maailmaa.

Samalla pääomien vapaan liikkuvuuden myötä ja pankki-sektorin ulkomaiseen omistuk-seen liukumisen myötä Suomi on joutunut kansainvälisen finanssikei-nottelun kohteeksi ja paikkaamaan verovarilla finanssikeinottelun jäl-kiä Etelä-Euroopassa takauksilla. EY- ja EU-sopimus sisältävät nämä jo ETA-sopimukseen sisältyvät asiat.

Vuoden 1995 EY-sopimus (nykyinen EU)

EY-jäsenyyden myötä valittiin maa-talouteen suurten tilakokojen lin-ja. Se on merkinnyt pienempien tilojen peltojen myymistä ja vuokraamista suurille. Tilojen keskikoon kasvattaminen on alentanut maata-louden työllisyyttä edelleen jyrkästi. Se on samalla vähentänyt toisen-laisen vaihtoehdon mahdollisuutta, jossa pienemmiltä viljelmiltä hanki-taan osittainen elanto, jota täyden-netään sitten muulla työllä.

EY-jäsenyyden myötä tullira-ja EU:n ulkopuolisiin maihin nähden muutettiin olennaisesti. Aiemmin lopputuotteiden tuonnissa olivat korkeat tullit ja raaka-ainei-den alhaiset, mikä edisti jalostamis-ta Suomessa. EY:n myötä EY:n ulko-puolisten maiden (paitsi ns. Lome-maiden, jotka ovat EY-maiden enti-siä siirtomaita) kohdalla raaka-aine-

ja puolivalmistetullit nostettiin korkeiksi ja lopputuotetullit alennetiin. Tämä haittasi Suomen teollisuutta ja osaltaan Venäjän kauppaa. Suomen joutuminen EY:n kauppapolitiikan alaiseksi on osatekijä siinä, että Suomenkin rajoille tulivat Venäjän puutullit, joilla Venäjä pyrki edistämään jalostamista Venäjällä pelkän energia- ja raaka-aine-viennin sijasta.

Lisähaittana oli, että tullituloista 90 % ohjattiin EY:lle, mitä ei ole otettu huomioon, kun on Suomessa ilmoitettu Suomen vi-rallinen nettomaksu EU:lle. Suomi on tämä huomioonottaen ollut koko ajan nettomaksaja EU:lle alusta pitäen. Nämä varat ovat pois työllisyydestä Suomessa.

EY-jäsenyyttä perusteltiin välillisten verojen alentumisella muiden EY-maiden tasolle. To-siasiassa välillisiä veroja on erittäin paljon nostettu mukaan lukien arvonlisäveron (ALV) korotukset ja laajentaminen sellaisiin tuotteisiin, joissa ei ollut liikevaihtoveroa. Sen pieni lievennys alarajaporras-tuksella ei ole poistanut ongelmaa. ALV on suurimmaksi osaksi työn verotusta ja se kohdistuu raskaimmin työvaltaiseen toimintaan ja se syö työllisyyttä.

EY:n myötä työllisyyttä alettiin hoitaa EU-maiden päämies-ten työllisyyden hoidon suunta-viivoilla. Tätä ei enää tehdä. ESR-rahojen piti tulla Suomen työllisyysrahojen lisäksi eikä tilalle, mutta Suomen työllisyysrahoja alettiinkin ajaa alas ja sitten myös Euroopan So-siaalirahaston ESR:n rahoja on ajettu alas. Pitkäaikaistyöttömyyttä ja

nuorisotyöttömyyden pahenemista ei tämän takia ole voitu hoitaa. Suomen rahoja on vuonna 2014 aiempaa enemmän, mutta on erilaisia esteitä käyttöön kuten de minimis-säädökset. Niillä on rajattu yritystuki, mutta Suomessa työllisyysrahojen käyttöä. EU ei ole tätä vaatinut, eli se on Suomessa tehty virhe.

Suomi vie liian vähän Venäjäl-le. Kauppa on viisi miljardia euroa alijäämäistä vuodessa. Tässä on osatekijä se, että Suomi on osa EU:n tul-li- ja kauppa-alueita ja kaupparaja on Venäjän suuntaan. Suomi tarvitsee nykyistä paremmat taloussuh-teet Venäjän kanssa.

Talous- ja rahaliitto EMU ja euron ongelmat

Euron käyttöönotto ja EMU merkitsivät, että valuuttakurssia ei voi kansallisten tarpeiden perusteella muuttaa. Euron vahvistuminen vuodesta 2002 alkaen 80 %:lla dol-lariin nähden kiihdytti Suomen metsäteollisuuden ja useiden muiden teollisuuden alojen työpaikkojen vähentämistä. Siitä euro halpeni, mutta on ollut finanssikriisi-vuosina aivan liian ylivahva ja se on kiihdyttänyt teollisuustyöpaikojen vähenemistä metsäteollisuudesta edelleen ja mm. telakat ovat kärsineet ja menettäneet tilauksia ja se on osaltaan taustalla myös Rautaruukin menetyksiin. Euro mainostettiin kansalaisille sillä, että voi matkustaa vaihtamatta valuuttaa, mutta jätettiin selvittämättä ongel-

Jatkuu sivulle 7

Riistetystä luokasta – luokaksi itseään varten

Luokkasotaa on käyty myös kansainvälisellä mielipidetasolla, jakamalla väkeä luokkiin, sotkemalla siihen koulutuksen, sivistystason, ammatin ja ties mitä kaikkea, joista on saatu jonkinlainen yhteiskunnallinen sosioekonominen kartta. Niistä sitten väännetään väen väkisin jopa yksitoista luokkaa. Tällä temppuilulla halutaan väittää, että luokat ovat historiaa. Jotkut akateemiset viisastelijat ovat sitä mieltä, että luokat ovat kuolleet. Siihen mm. akatemiatutkija Jani Erola yhtyy, kun yhä harvempi on riippumaton työtuloista, eikä turvattomuus enää jakaannu luokka-asemittain. Tämä me-no on todella hurjaa.

Helsingin Sanomat teki viime kevään luokkakyselyyn. Siinä oli valmiita kysymyksiä, joita olivat laatimassa mm. toimittaja Saska Saarikoski ja professori Jani Erola. Kysymyksiin vastaamalla ihmiset pääosin itse lajittelivat itsensä kuuteen ennenkuulumattomaan luokkaan; eliitti, asiantuntijat,kipuajat, duunarit, leipätyöläiset ja vähäosaiset.

Tässä siis toimii kuvitelma, että ihmiset voivat itse määritellä luokka-asemansa. Jo kaksisataa vuotta on tiedetty, että luokka-asema määräytyy konkreettisten tekijöiden perustella ihmisen tahdosta riippumatta. Siksi kapitalistinen yhteiskunta jakaantuu kahteen pääluokkaan kapitalisteihin ja työväenluokkaan, joiden välissä on joitakin jakautuvia erikoisryhmiä. Vuoden 2011 alussa Suomessa pääomaa sijoitettiin tuotantoon 596,1 miljardia euroa. Vaikka julkinen sektori omisti siitä osan, määräävän osan omistivat kapitalistit. Luokka-asema riippuukin ensisijaisesti siitä, mikä on kunkin suhde pääomaan, tuotannon välineisiin eli onko niiden omistaja vai palkattu käyttäjä.

Nyky aika on tietojen salailun ja väärentämisen kulta-aikaa. Siksi on erittäin vaikea saada tietoa siitä, kuinka paljon kukin omistaa tuotantopääomaa. Mutta kun tulot ovat suorassa suhteessa pääomaan – mitä suurempi omaisuus sitä suuremmat tulot – ovat verottajan tiedot tuloista hyvä osoittaja omistuksesta.

Kapitalistit

Vuonna 2012 tuotannossa syntyneestä lisäarvosta nettopääoma kasvoi 3 % prosenttia. Se on pää-

osin yksityisten kapitalistien omaisuuden kasvua, joka näkyy (ainakin pitäisi näkyä) yritysten pääomassa, mutta ei omistajien tuloissa. Kansantalouden tilinpito korreloimaton bkt on alle puolet kokonaistuotannosta. Se ei kerro mitään lisäärvosta, jonka selvittäminen vaatii korreloivan tuloslaskelman koko kokonaistuotannosta. Tätä ei haluta viralliseen tilastojärjestelmään, joten se jää yksityisten vastuulle.

Pääomatulonsaajista 5 % (2,8 % kaikista tulonsaajista) sai pääomatuloa keskimäärin 2 948 euroa kuukaudessa, jolla olisi tullut toimeen ilman muita tuloja. Kapitalistien kovan ytimen muodostaa 0,1 % pääomatulonsaajista. Heillä pääoma- ja siihen verrattavia tuloja oli keskimäärin 40 070 euroa kuukaudessa. Suurkapitalisteja oli kaikista palkkaa saaneista 4,6 % (2,7 % tulonsaajista). He nostivat itselleen palkkaa keskimäärin 19 015 euroa kuukaudessa. Sen jälkeen 3 681 henkeä, 0,1 % tulonsaajista, ansait si keskimäärin 59 085 euroa kuukaudessa.

Toisin katsoen kovan ytimen kanssa kaikista tulonsaajista todellisia kapitalisteja oli vain 3,2 %. He saivat tuloja keskimäärin 10 534 euroa henkeä kohti kuukaudessa. Näiden lisäksi on vielä 4,9 % suurituloisia, joiden keskitulo on 5 403 euro kuukaudessa. Nämä yhteensä 8,1 % tulonsaajista muodostaa kapitalismin laajemman ytimen, he saivat tuloja keskimäärin 7 519 euroa kuukaudessa. Heillä on koko pääoman käyttöön määräävä asema. He päättävät kuinka pääomaa käytetään. He päättävät kuinka kansantalouden tuotantoa pyö-

ritetään enimmäisvoittojen saamiseksi – paljonko ja minkälaista työtä tarjotaan.

Väliryhmät

Kapitalistien ja työväenluokan välissä on ryhmä, jonka muodostavat akateeminen, taiteellinen, median, armeijan, poliisin, vankilalaitoksen ja ammattiyhdistysten eliitti. Pääluokkien välissä ovat myös maatalous- ja pienyrittäjät, joiden tuotantopääomat ovat suhteellisen pienet sekä taiteentekijät. Suuri osa väliryhmistä on tuottavien työläisten kaltaisia palkkatyöläisiä. Väliryhmä on jakautuva, sillä osa voi nousta kapitalistiksi ja osa muuttuu pelkäsi työläiseksi.

Väliryhmät ovat kapitalistien kaltaisia. He ovat kapitalistien kannalta poliittisesti ja taloudellisesti luotettavia. Sen vuoksi heille on annettu paljon vaikutus- ja päätösvaltaa. Heidän tulonsa (2012) ovat keskimäärin 4 031 euroa, jossa on pääomatuloja keskimäärin 275 euroa kuukaudessa. Tästä johtuen, eläkeläisiä lukuun ottamatta, ja vaikutusvallastaan huolimatta he ovat riippuvaisia palkkatulosta. Siksi ja koulutuksensa seurauksena sekä säilyttääkseen asemansa he ovat täysin kapitalistien kaltaisia ja toimivat sen mukaan. Väliryhmiin kuuluu 10,0 % tulosaajista joten heitä on enemmän kuin omistajakapitalisteja, mutta päätösvallassa pääoman omistajalla on aina viimeinen sana.

Työväenluokka

Työväenluokka on nykyään suurempi kuin koskaan. Poliittisilla päätöksillä pääomien keskittyminen on saanut vauhtia. Se on hävittänyt suuren määrän yrittäjiä. Veikko Venamo totesi aikanaan, että Suomessa noudatetaan talonpojan tappolinjaa. Tähän mennessä (2012) heistä on hävinnyt kolme neljännestä. Nämä yhteensä ovat kasvattaneet työläisten määrää useilla sadoilla tuhansilla.

Oleellista on se, että työläisten ammatit ovat muuttuneet. Vanhoja ammatteja on kokonaan hävinnyt tai muuten automaation ja pääomien keskittymisen seurauksena kadonnut. Suomessa erityisesti vapaakaupan seurauksena tapahtunut pääomien keskittyminen on vähentänyt tavaratuotannon ja yleensä ruumiillisen työn työpaikkoja. Sen ja automaation tarpeiden vuoksi on syntynyt uusia ammatteja. Suomen talous on muuttunut palveluyhteiskunnan suuntaan, kun kulutustavaroiden tuonti ulkomailta on kaksinkertaistunut ja kotimainen tuotanto on vastaavasti supistunut.

Kaikkien muutosten tuloksena työväenluokka on kasvanut. Tänään se on suurempi kuin koskaan. Jokainen, joka on palkkatyöstä riippuvainen, on koulutuksesta, ammatista, työpaikasta jne. työläinen halusi sitä tai ei. Sillä ei ole merkitystä vaatiiko työ akateemisen koulutuksen, tai onko se muuta siistiä toimistotyötä.

Työväenluokkaan kuuluvat ainakin kaikki tuotantopääomaa omistamattomat ja alle 40 000 euroa vuodessa palkkaa ja eläket-

TAULUKKO					
Luokkakajo					
	1 000 €	%	henkeä	%	€ hlö/kk
Työväenluokka	72 018 120	56,4	3 735 284	81,8	1 607
Väliryhmä	22 107 513	17,3	457 071	10,0	4 031
Kapitalistit	33 533 790	26,3	371 654	8,1	7 519
Yhteensä	127 659 423	100,0	4 564 009	100,0	2 331
Lähde Verohallitus					

tä saaneita oli kaikista tulonsaajista 81,8 %. He ansaitsivat vuonna 2012 keskimäärin 1 607 euroa kuukaudessa.

Sama tulonjaon mukaan palkkaa saaneista työväenluokkaan kuului 81,7 %. He saivat palkkaa keskimäärin 1 701 euroa kuukaudessa. Tilastokeskuksen tilastojen mukaan 30:ssä duunarien ammateissa säännöllisen työajan kuukausipalkka oli keskimäärin 3 005 euroa. Vastaavasti 30:ssä akateemisen koulutuksen vaativassa ammateissa palkka oli keskimäärin 2 904 euroa kuukaudessa. Duunarien palkka oli 3,5 prosenttia suurempi.

Kapitalismin ristiriidat

Kaksisataa vuotta on tiedetty, että kapitalisti on kapitalistiin pahin vihollinen. Kautta koko kapitalismin historian kapitalistien välisessä kilpailussa voittajakapitalisti kasvaa ja häviäjä kiihtuu pois kapitalistina. Siksi jokainen kapitalisti tekee kaikkensa voittaakseen kilpailussa. Tässä kapitalistien välisessä kilpailussa ensimmäinen häviäjä on kuitenkin palkkatyöntekijä, sillä jokaisen kapitalistin on saatava työläisistä koko ajan kasvava hyöty. Siksi palkan osuus työn arvosta jatkuvasti supistuu.

Se, joka tässä työläisten kasvavan hyödyn tavoittelussa onnistuu parhaiten voittaa ja hävinnyt poistuu kapitalistien joukosta. Tätä kapitalistit eivät voi välttää. Siksi heistä jokainen kehittää tapoja, joilla hyöty olisi mahdollisimman suuri. Kaikki puheet kilpailukyvystä, tehokkuudesta ja tuottavuuden parantamisesta tarkoittavat sitä, että työtunnissa on saatava aikaan en- tistä enemmän ja entistä halvemalla. Siitä johtuu, että työvoima, palkkatyöläiset, ovat jatkuvasti kovenevan riiston kohteena.

Kun 100 palkansaajaa, työntekijää, parantaa työn tuottavuutta 10 prosenttia, niin sen jälkeen saman määrän tuottamiseen tarvitaan enää 90 työntekijää joten 10 palkansaajaa saa lopputilin. Lisäksi lopputilin pelossa palkansaajat tinkivät palkka- ja muista eduistaan. Tämä rotaatio, ruletti pyörii kapitalistisessa taloudessa niin yksityisellä, kuin julkisellakin sektorilla. Se on ihmisestä riippumaton kapitalistisen järjestelmän laki, jolle ei voi mitään. Siksi kapitalistien ja työläisten edut ovat sovittamattomassa ristiriidassa.

Yhteenveto

Kapitalistisen yhteiskunnan ristiriitoja yritetään kaikin keinoin salata. Selitetään, että yhteiskunta on luokaton, tai luokkia on milloin kymmenen, milloin kuusi, mutta aina niiden edut ovat yhdensuuntaiset, ei ristiriitaiset. Nyt vuonna 2014 koetellaan asiantuntijoiden huumorintajua, kun valtionhallinnon johdolla luterilaisen kirkon arkki-

piispaa ja ortodoksisen kirkon metropoliittaa valjastetaan saarnaamaan kansalle eettistä markkinatoutta. Hätä on siis suuri. Valtionvarainministeri sanookin, että talousjärjestelmä on rikki!

Kapitalistisen järjestelmän talousongelmat sekä kapitalistien ja työläisten väliset ristiriidat ovat niin suuret, että kapitalistit ja sen järjestelmän ylläpitäjät näkevät painaisunia. He pelkäävät, että palkkatyöläiset jonain päivänä huomaavat pääluokkien syntyvän täydellisestä riippuvuudesta joko pääomasta tai palkkatyöstä. He pelkäävät, että ihmiset huomaavat luokka-aseman määräytyvän objektiivisesti riippumatta siitä, kuuluuko hänen ammatinsa toimihenkilöihin tai ruumiillisen työntekijöihin.

Luokkakajo 2012

Työväenluokkaan kuuluu 3 735 284 henkeä (81,8 %) ja heidän tulot ovat keskimäärin 1 607 euroa kuukaudessa. Väliryhmiin kuuluu 457 071 henkeä (10,0 %) ja heidän tulonsa olivat keskimäärin 4 031 euroa kuukaudessa. Kapitalistiluokkaan kuului 371 654 henkeä (8,1 %) ja heidän tulonsa olivat keskimäärin 7 519 euroa kuukaudessa. (Lähde: Verohallitus, oheinen taulukko)

Luokka-asema on ihmisen tahdosta riippumaton, siksi kapitalistit pelkäävät, että palkkatyöläiset jonain päivänä oivaltavat, että hajallaan he ovat koulutuksesta ja ammatista riippumatta häikäilemättä riistetty luokka, mutta yhdes- sä he voivat muuttua riistetystä luokasta luokaksi itseään varten.

Kai Kontturi

Vastuunkantajat

Heidän tuhatpäiväinen valtakuntansa natisee. Pienituloisen perse kapenee. Rotat lähtivät laivasta.

He ovat ajaneet rikkaiden asiaa, alentamalla yhteisöveroa, myymällä valtion omaisuutta, suomalla Talvivaaralle jatkon.

He ovat kuunnelleet kuuliaisesti unionia vahvistaneet vikisemättä sen kilpailutuslainsäädännön.

He ovat lietsoneet Venäjän pelkoa, kiihottaneet kansaa sotilasliitto Natoon.

He aikovat alentaa lapsilisiä, työttömyysturvaa, toteuttaa sotesekoilun. Asuminen kallistuu – asumis- tuki ei.

Kestävän kurjuuden kierrätys- keskus kusee korvaan kaventamalla alueellista itsehallintoa. Oppositio puolueet ymmärtävät yskän.

Minä halveksin näitä vastuunkantajia.

Matti Laitinen
26.3.2014

Suomen työllisyyden ongelmat EU:ssa

Jatkoa sivulta 6

ma teollisuuden kannalta.

Ylivahva euro on osateki- jä siinä, että on vastineeksi alennettu yhtiöveroprosentti vuodes- ta 2007 alkaen 29 %:sta 20 %:iin. Rahassa se vastaa noin 1,6 miljardia euroa. Työnantajan kansaneläkevaikutusmaksun poisto mu- kaan lukien valtio menettää ve- rotuloja 2,5 miljardia. Kun tähän lasketaan suurilta varallisuuksil- ta poistettu varallisuusvero, prog- reSSION poistaminen pääomatulo- jen verosta vuonna 1993 ja suur- ten tulojen verotuksen progressi- on alentaminen vuosien mittaan, verotulomenetykset ovat useita miljardeja. Yhtiöverokevennyksil- lä vähennetään pörssiyhtiöiden kustannuksia, kun ei voida deval- voida silloinkin, kun varoja ei käy- tetä työllistäviin investointeihin. Vastaavasti leikataan julkisia me- noja ja siellä työllisyyttä ja kuormi- tetaan työvaltaisia pieniä ja keski- suuria yrityksiä korotetuilla arvoni- säveroilla, jotka heikentävät työli- syyttä. Näitä asioita ei kansalaisil- le ole selvitetty.

Oikeusjärjestelmäkriisin haitallinen vaikutus

EU-jäsenyyson tuottanut ylikansal-

lisen lainsäädännön ja monimut- kaisuuden lainkäyttöön. Se kuor- mittaa muutenkin kuormittunut- ta oikeuslaitosta, joka ei enää selviä tehtävistään. Se heikentää kansalaisten ja yritysten oikeus- suojaa pankkeja ja muita velko- jia vastaan ja muissa kysymyksis- sä. Toimiva oikeusjärjestelmä on osa toimivaan kansantaloutta, jos- sa edistetään hyvinvointia ja työli- syyttä. Kaikki se kärsii kun asiat eivät toimi.

Kaikki ongelmat työllisyy- dessä eivät suinkaan ole EU:sta tai sen kriisistä johtuvia. Osak- si on kyse siitä, että tehdään pää- töksiä, jotka eivät ole hyviä työllis- yyden kannalta ja se perustellaan EU:n vaatimuksilla, vaikka EU ei sellaista vaatisikaan. Siten on tar- peen ja välttämätöntä tehdä työ- tä paremman työllisyyden puoles- ta ja työttömyyden alentamisek- si koko ajan riippumatta siitä, mi- tä ratkaisuja EU-jäsenyyden tai eu- ron suhteen ajetaan tai tehdään. Vaihtoehtoja on tarpeen esittää ja niistä on tarpeen keskustella. Sa- malla siihen kuuluu jokapäiväi- nen työ työn ja toimeentulon ja paremmin ympäristön ja rauhan puolesta.

Pekka Tiainen

Onko yhteiskunta este vammaisille?

Nykyinen tapa ymmärtää vammaisuutta on määritellä vammaisuus ihmisen ja yhteiskunnan välisessä vuorovaikutuksessa, eli nähdä vammaisuus sosiaalisen tai fyysisen ympäristön aiheuttamaksi. Perinteisesti vamma nähdään yksilön viaksi tai kykenemättömyydeksi suoriutua eri toiminnoista yhteiskunnassamme. Suomen ensimmäinen yhteiskuntatieteellisen vammaistutkimuksen professori Simo Vehmas aloitti 2013 elokuussa työnsä Helsingin yliopiston valtiotieteellisessä tiedekunnassa sosiaalitieteiden laitoksessa osana yhteiskuntapolitiikan oppiainetta. Vammaisjärjestöjen tuella perustettu professuuri on viisivuotinen. Vehmas lainaa soveltaen klassikkoa: ”Akateemisen tutkimuksen tavoitteena on Marxin mukaan ymmärtää asiat paremmin, mutta myös tehdä asioita paremiksi. Pitää poliittisesti sitoutua vammaisten ihmisten elinolojen ja aseman parantamiseen.” Oppiaine on poliittisesti sitoutunut.

Kuva: HSL:n kuva-arkisto

Helsinki (HSL) lakkautti erityisesti vanhuksille suunnatut käytännölliset Jouko-bussit. Niihin mahtuivat lastenvaunut, pyörätuolit yms. apuvälineet. Tilalle kehitettiin reilusti kalliimpi kännykällä ja älypuhelimella tilattava taksin ja joukkoliikenteen välimuoto ”kutsu-bussi”. Käyttäjät ovat kokeneet tämän huononnuksena. Kuvassa Jouko-bussi.

Vammaistutkimuksen tarve on ollut ilmeinen. Sitä on kaivattu vammaisten yhteiskunnallisen aseman arviointiin ja poliittisen päätöksenteon tueksi. Kokonaiskuva esimerkiksi vammaisten työllistymisestä, koulutuksesta, sosiaaliturvasta ja itsenäistä elämää koskevista järjestelyistä on vielä puutteellinen. Vammaisten ja vajaatyökyisten työllisyystilanne on huono. On erilaisia tukitoimia, mutta niistä ei tiedetä tarpeeksi eikä niitä osata hyödyntää.

Omia havaintoja

Jouduin käyttämään loppukesälä ja alkusyksyllä nelisen kuukautta kynnärsauvoja ja hoitokenkää päkiän painehaavan vuoksi. Mieleeni nousi tapaus kolmisen kymmentä vuotta sitten, kun laboratorioomme Espoon Otaniemessä oli tulossa ulkomainen vieras sähköisellä pyörätuolilla. Vaikka ulko-ovella ei ollut korkeaa porrasta, niin rappurali ja ulko-oven kynnys olivat liian korkeat, joten raskasta pyörätuolia ei saatu työnnettyä sisään. Tämän jälkeen työpajassa valmistettiin levystä luiska.

Viime kesänä kävin Espoon kulttuurikeskuksen Louhisalissa elokuvissa. Avulias vahtimestari neuvoi minulle hissini, jolla pääsi Tapiolasalin tasanteelle, mutta yllätys! Louhisalin tasanteelle on sieltä useita portaita alas. Ihmettelin, kuinka Louhisaliin pääsee pyörätuolilla. Helsingin Finlanditalon konserttiin mennessäni könnysin portaat ylös. Pois lähtiessäni kohetelas vahtimestari tiedusteli, haluanako käyttää hissiä. Pyörätuolilla pääsee katsomoon, jossa on pyörätuolipaikkoja.

Vammaisten aikajana

Simo Vehmas laati vammaisten aikajanan, joka on puoliksi leikkilinen, mutta totta toinen puoli:

- ennen ajanlaskumme alkua kivitys ja synti
- jälkeen ajanlaskumme alun Jeesus parantaa (! HaKa)
- 400-1400 almut, armot ja noita-vainot

- 1500-1800 kaupungistuminen, kapitalismi ja medikalisatio (lääketieteellistymisessä lääketieteen ylivalta laajenee eli nykyään esimerkiksi lihomisesta, nukahtamisvaikeuksista ja korkeasta kolesterolista on tehty sairauksia, jotta lääketieteellinen voi kerätä niihin kehittämälään lääkkeillä voittoa)
- 1900-1960 rotuhygieniä, laitostaminen, pakkosterilointi, abortti ja eutanasia
- 1970-2013 eristäminen/yhdistäminen (segregaatio/integraatio), ihmisoikeudet, tasavertainen osallisuus ja normaalien tyrannia. Mainitut myönteiset asiat eivät toteudu helposti, sillä kapitalistinen yhteiskunta on este.

Länsimaisten yhteiskuntien puheissa kaikilla tulisi olla yhtäläiset oikeudet, mutta terveys ja kautuu eriarvoisesti köyhien ja rikkaiden kesken, sillä rikkailla on varaa ostaa palveluja. Ihmisten fyysisten ja psyykkisten erojen sisältö ja merkitys määräytyvät sosiaalisesti. Vammaisuutta saatetaan pitää yksilön vikana moraalisen tai lääketieteellisen mallin mukaan. Vammat eivät ole luonnonlakeja, vaan yhteiskunnallisesti, sosiaalisesti, historiallisesti ja kulttuurisesti määräytyviä. Lääketiede 1800-luvulla piti vammaisia sairaina ihmisinä, joilla ei ollut itsemääräämisoikeutta.

Vammaisten osuus ja syrjäyttäminen

Maailman terveysjärjestön World Health Organization WHO tilastoja tulkiten Suomessa elää yli puoli miljoonaa eri tavoin vammaista, eli joka kymmenes on vammainen. Mukana ovat muun muassa psyykkisesti sairaat, vaikeista oppimisvaikeuksista ja vaikeista puhevammoista (katsokaa elokuva Salpa!) kärsivät. On myös täysin liikuntakyvyttömiä ja vaikeasti dementoituneita ihmisiä.

Vammaisia syrjäytetään työstä ja opiskelusta. Siksi seuraa lisää vammaisten syrjintää ja sortoa. Koska vanhemmat, opettajat, sosiaalityöntekijät ja terveydenhuollon edustajat totuttavat vammaisen pienestä pitäen erityiskoh-

teluun, erityisryhmiin, erityisluokkiin ja erityiskouluihin, vammainen omaksuu helposti sen mukaisen sosiaalisen roolin. Vaikka vammainen haluaisi ja pystyisi tekemään työtä, niin koulutuksen ja työllistymisen erityisratkaisut ghettoittavat ja eristävät muusta yhteiskunnasta. Vammaiset lapset ajautuvat laitostierouteeseen.

Vammaisten oman asunnon löytäminen on vaikeaa. Monien mielestä voi olla hyvä asua yksin. Kuitenkin järjestelmä eli kapitalismi ”tietää paremmin”, kuinka vammaisten tulee asua. Vammaisten ääntä ei kuulla. Pääsy kulttuurin pariin teatteriin, konserttiin, elokuviin ja muualle on hankalaa.

Vammaisuuteen liittyy yhteiskunnassamme myös häpeää. Monet eivät pääse riittävästi ulos kotoaan, koska eivät ole osanneet pyytää henkilökohtaista avustajaa. Vammaisten sosiaalisella osallistumisella on rajoituksia. Kuntosaleilla, ravintoloissa, kouluissa, neuvoloissa ja opiskelija-asunnoissa sanotaan, ettei niissä käy vammaisia, tai ettei siellä työskentele vammaisia. Esiintykö teatterissa vammaisia? Onko vammaisia professoreja tai tutkijoita?

Liikuntavammaiset

Liikuntavammaisuus aiheutuu muun muassa CP-vammaisuuden, lihassairauksien, synnynnäisten raajojen ja tukielinten epämuodostumien, raajan tai raajanosan puutosten, kasvu- ja luutumishäiriöiden, keskushermoston sairauksien, kasvainten, selkäytimen vaurioiden, lapsuusiän reuman, tapaturmien ja joskus leikkausten seurauksena. Liikuntavamma aiheuttaa aina haittaa jokapäiväisessä elämässä rajoittaen tai estäen liikkumista ja itsenäistä toimintaa. Tila saattaa olla pysyvä, etenevä, paraneva tai vaihteleva ja sillä on vaikutuksia elämään ja sosiaaliseen kanssakäymiseen.

Eduskuntaan pääsee pyörätuolilla, mutta montako vammaista työskentelee eduskunnassa? Entä työskenteleekö heitä yhtiöiden johtokunnissa, kauppojen kassoina, automyyjinä, insinööreinä, pankkivirkailijoina, hotellin vastaanotto-virkailijoina, kosmetiikkaesittelijöinä, lääkäreinä tai tuomareina?

Kuljetuspalvelut yhdistetään säästöjen nimissä, jotta vammaiset eivät ”käyttäisi väärin” palveluja. Kun mahdollisimman monta vammaista kuljetetaan samalla kyydillä, vammaisen pitää tilata taksi pari tuntia ennen matkaansa. Eikö vammaisella ole koskaan kiire minnekään? Kuljetuspalvelun pitäisi toimia yksilöllisten tarpeiden mukaan.

Ramppien rakentaminen ja liikenteen sujuvuuden parantaminen ei ole teknisesti vaikeaa, mutta niin ei tehdä väärin asenteiden ja ajattelemattomuuden vuoksi. Liikuntavammaisia kuntoutetaan, mutta ympäristöä ei paranneta. Jos luiskia on riittävästi, vammaiset liikkuvat enemmän, ja asenteet heitä kohtaan tulevat myönteisemmiksi. Myönteisten asenteiden myötä luiskia saadaan. Pyörätuolilla liikkuvien esteitä ovat korkeat kynnykset, raskaat ovet ja automaattiovet, jotka eivät tunnista tulijaa riittävän alhaalta.

Näkövammaiset

Näkövammainen on heikkonäköinen tai sokea ihminen, jonka näkökykyä ei pystytä korjaamaan normaaliiksi silmälasien avulla ja jolla ei kummassakaan silmässä ole normaalia näköä. Vamma voi olla synnynäinen tai vamman voi aiheuttaa sairaus tai tapaturma. Täysin sokeat ihmiset ovat harvinaisia ja sokeat saattavat nähdä valon ja jopa hahmoja.

Näkövammaisille ympäristö ei tarjoa kunnollisia maamerkkejä, joita seurata. Aukeat paikat ovat hankalia. Metroasemilla on vaikea löytää lipun leimauslaitte. Jos hissisä on hipaisunappulat, ei ole helpo painaa oikeaa nappulaa. Näkövammainen ei tiedä, milloin hissi on halutussa kerroksessa. Uusissa hisseissä saattaa olla kerroksen kuulutus.

Verkkosivuista viitisen prosenttia on esteettömiä näkövammaisten apuvälineille. Sähköpostien liitetiedostoissa on kuvia, joissa ei ole kuvatekstiä. Pankkien, joukkoliikenteen ja muiden palveluiden sivujen tulisi toimia apuvälineillä. Ihmiset eivät puhu näkövammaiselle, vaan avustajalle tai muulle seurassa olevalle näkeväälle. Nuoret miehet ja muutkin kulkevat katse älypuhelimensa näyttöihin kohdistuneina. Japanissa monet näkövammaiset epäröivät liikkua julkisilla paikoilla, koska he pelkäävät ruutuihin tuijottavia törmäilyjä.

Kuulovammaiset

Kuulovamma tarkoittaa kuuloa heikentävää vammaa. Kuulovamman

voi aiheuttaa onnettomuus, sairaus, voimakkaalle äänelle altistuminen tai perimä. Kuulovamman aste voi olla lievä, keskivaikea, vaikea tai erittäin vaikea.

Kuurot selviytyvät lentokentillä, koska lennot ja muutokset niihin näytetään tauluilla. Rautatieasemilla muutokset eivät aina tule näyttöihin, vaan niistä kuulutetaan. Kuuron on otettava kokouksiin, luennolle, seminaareihin ja tapahtumiin viittomakielen tulkki mukaan. Viittomakieliä pidetään ala-arvoisina, vaikka ne ovat eri maissa omia erilaisia itsenäisiä kieliä. Terveysasemien kanssa tulisi voida asioida tekstiviesteillä ja sähköpostilla.

Vammaisten ääni kuuluviin

On esitetty vammaisasuntojen rakentamista vain talojen kahteen ensimmäiseen kerrokseen eli vähiten arvostettuihin asuntoihin. Eivätkö vammaiset tarvitse näköalaa? Pitäisikö vammaisten kulkea takaoven kautta? Syntykö kahden kerroksen väkeä? Vammaisten ääni on vaimennettu, mutta heidän tulee osallistua suunnitteluun ja päätöksentekoon alusta alkaen eikä vasta lopussa, jolloin usein on myöhäistä.

On toimittava avoimen poliittisesti ja sitouduttava vammaisten etujen ajamiseen. Vammaisuus hahmotetaan yksilön ja yhteiskunnan suhteen kautta eli yksilön ongelmat ovat yhteiskunnallisia kysymyksiä. Suomen YK-liitto on julkaissut vihkosen YK:n yleissopimus vammaisten henkilöiden oikeuksista ja sopimuksen valinnainen pöytäkirja, joka on luettavissa alla olevasta osoitteesta.

Hannu Kautto

Lähteet:

Ora, J., Kun yhteiskunta on este, Yliopisto 9/2013
http://www.youtube.com/watch?v=L_6XCj7knxE
Vehmas, S., Vammaisuus ja yhteiskunnallisesti luodut haitat, juhluento 4.12.2013
Korhonen, R., Terveisiä Vammaisneuvostopäiviltä, Uusi Invalidi 4/2013
Isokangas, A., Digitaalista kaveria ei jätetä, MPC 12/2013
<http://fi.wikipedia.org/wiki/Vammaisuus>
<http://fi.wikipedia.org/wiki/N%C3%A4k%C3%B6vamma>
<http://fi.wikipedia.org/wiki/Kuulovamma>

Toiminta asukastalojen puolesta käynnistynyt

Helsinki pohtii kaupunginjohtaja Jussi Pajusen asettaman työryhmän selvityksen pohjalta sote-viraston ylläpitämien asukastalojen ”uudelleen organisoimista”. Ehdotuksessa asukastalojen toiminta siirtyisi vuoden 2015 alusta järjestöjen operoitavaksi. Kaupungilla on noin 50 avointa asukastilaa, joista suurinta osaa ylläpitää alueellinen yhdistys tai järjestö. Kaupunki itse ylläpitää kymmentä asukastaloa, joiden toiminnassa on ennaltaehkäisevän sosiaalityön ulottuvuus. Lisäksi kaupungin omissa asukastaloissa työllistyy vuosittain tuetun työtoiminnan kautta noin 300 helsinkiläistä.

Helsingin kaupungin Asukastalojen puolesta-verkosto on huolissaan miten järjestöt ja yhdistykset löytäisivät voimavarat tämänkaltaisen asukastalotoiminnan järjestämiseen. Kaikille avoimet -

Kuva: Antero Nummira

Narinkkatorilla 26.3 10 uhanalaista asukastaloa esittelivät toimintaansa. Päätteeksi marssittiin kaupungintalolle ja luovutettiin 900 nimeä sisältävä ”asukastalojen puolesta-adressi” valtuustoryhmille.

asukastalot ovat paikkoja kohdata toisia ihmisiä ja osallistua ympäröivään yhteiskuntaan. Kaupungin ennaltaehkäisevän sosiaalityön fyysinen läsnäolo asukastalotoiminnassa on tärkeää pyrittäessä ehkäise-

mään alueellista eriarvoistumiskititystä.

Jo aikaisemmin Sosiaali- ja terveysvirasto on supistanut re-

Jatkuu sivulla 9

Meksikon seminaari 2014: Itsemääräämisoikeuden puolesta - imperialismia vastaan

Tommi Lievemaa on EU-vaaleissa STP:n ehdokas "Hyvinvointivalti-on puolesta- Ei EU:lle"- listalla.

Avajaispäivänä vieraiden joukossa nähtiin Hondurasin entinen presidentti, nykyinen kongressiedustaja Manuel Zelaya, joka myös piti puheen avajaisissa. Zelayalla on ensi käden kokemusta USA:n imperialismista Latinalaisessa Amerikassa. Zelaya oli presidenttinä vastoin ennakko-odotuksia ryhtynyt harjoittamaan hyvin edistyskellistä politiikkaa, kuten minimipalkan toteuttaminen, mikä suututti maassa aiemmin pidäkkeettä toimineet suurkapitalistit. Seurauksena hän joutui vuonna 2009 pakenemaan Hondurasista USA:n masinoiman vallankaappauksen seurauksena.

Useissa puheenvuoroissa nousi esille kysymys yksinapaisesta maailmasta. Yleisesti oltiin sitä mieltä, että USA:n johtama yksinapainen maailma on kriisissä, ja että tarve moninapaiselle maailmalle on huutava. Aihe valittiin ensi vuoden seminaarin erääksi pääteemaksi. Tapahtumat mm. Libyassa, Syyriassa, Hondurassissa, Venezuelassa ja Ukrainassa nähtiin USA:n ja sen eurooppalaisen alihankkijan, EU:n, harjoittaman imperialismin jatkumona. Yleisesti nähtiin, että Venäjän, Kiinan sekä laajemmin

Osallistuin Kommunistien Liiton edustajana Meksikon työväenpuolueen (PT) vuotuisen kansainväliseen seminaariin "Poliittiset puolueet ja uusi yhteiskunta". Pääkaupunki Mexico Cityssä pidettyyn seminaariin osallistui vieraita 37 eri maasta, pääpainon ollessa Latinalaisen Amerikan maissa. Seminaarissa oli 210 kansainvälistä vierasta, meksikolaisia osanottajia oli 330. Kommunistien Liitto oli ainoa suomalainen seminaariin osallistunut järjestö.

Tommi Lievemaa keskusteli useiden eri maiden seminaariedustajien kanssa poliittisista kysymyksistä. Kuvassa oikealla Yiannakis Skordis Kyproksen AKEL-puolueesta.

kin BRICS-maiden (em. lisäksi Brasilia, Intia, Etelä-Afrikka) vahvistuminen ja vastaavasti USA-EU-akselin heikentyminen on paras vaihtoehto edistyskellisten maiden itsemääräämisoikeuden turvaamiseksi.

Tästä esimerkkinä Uruguyan kommunistisen puolueen kansainvälisten asioiden sihteerin Daniel Coira Cabrera totesi keskustelussamme, että USA:n tavoitteena on kaataa Venezuelan ja Kuuban hallitukset, joiden kaatuminen merkitsisi käytännössä Latinalaisen Amerikan edistyskellisen kehityksen loppua. Venäjä on puolestaan ilmaissut tukensa Venezuelalle. Hondurasin vuoden 2009 vallankaappauksen päivinä nähtiin Venezuelan pääkaupungin Caracasin taidella venäläisiä Suihoi-hävittäjiä. Venäjä halusi tällä viestittää USA:lle, ettei Venäjä tulisi katsomaan sivusta USA:n mahdollista sotilaallista

aggressiota Venezuelaa kohtaan.

Ukrainan uusfasismi osa laajempaa fasismien nousua Euroopassa

Venäjän federaation kommunistisen puolueen edustajan, keskuskomitean sihteerin Nikolai Arefievin puheenvuoron aiheena oli Ukrainan tilanne. Arefiev totesi, että kansainvälinen porvarillinen media on käsitellyt Ukrainan tapahtumia vääristyneesti ja puolueellisesti. Ukrainan kriisin taustalla on Arefievin mukaan vuosia jatkunut kamppailu Viktor Janukovitshin Alueiden puolueen ja oppositioryhmiä kuten Julia Timoshenkon Isänmaa-puolueen ja eräiden uusnatsiryhmien välillä.

Kiovassa puhkesi väkivaltaisuksia, joista raportoitiiin sekä ukrainalaisessa että kansainvälisessä mediassa hyvin yksipuolisesti. Banderan kannattajat esitettiin rauhanomaisina mielenosoittajina, ja heidän vastustajansa kansan vihollisina. Ihmiset kuitenkin yleisesti ymmärtävät, että Euromaidanin aiheuttaneet syyt olivat laajempia, kuin Janukovitshin kieltäytyminen EU-assosiaatiosopimuksen allekirjoittamisesta. Ensimmäistä kertaa sitten Kolmannen valtakunnan luhistumisen Eurooppa joutui Ukrainassa kohtaamaan katalan yrityksen elvyttää fasismi uudelleen, sanoi Arefiev.

Yhdysvaltojen hiljainen hyväksyntä uusnatsismin renessanssille paljastaa Ukrainan uuskolonialistisen aseman globaalissa järjestelmässä. Yhdysvaltojen kynninen asenne uusnatsien nousuun ei yllätä ketään, sillä Yhdysvallat

Hondurasin vallasta syösty presidentti Manuel Zelaya puhui seminaarin avajaisissa. Zelaya osallistui muutoinkin seminaariin avajaispäivänä.

Toiminta asukastalojen puolesta käynnistynyt...

Jatkoa sivulta 8

sursseja alueellisesta sosiaalityöstä. Päätös koskettaa etenkin lähiöissä toteutettavaa etsivää ja jalkautuvaa työtä.

Vuoden 2014 aikana päätetään sote-viraston asukastalojen kohtalosta. Helsingin kaupungin "Asukastalojen puolesta- verkosto" toimii asukastalotoiminnan yhteiskunnallisten ja sosiaalisten vaikutusten kehittäjänä. Verkoston toiminnan muotoina ovat asukastalotoiminnan ja sen merkityksen näkyväksi tekemi-

nen (tempaukset ja mielenilmaukset), tiedon kerääminen päätöksenteon vaiheista sekä pyrkimys dialogiin suhteessa kaupunkiin.

Sote - viraston asukastalojen puolesta on järjestetty kolme mielenilmausta (15.1; 21.1 ja 23.3.) joiden yhteydessä on toimitettu päättäjille tietoa asukastalotoiminnan merkityksestä sekä vaikuttavuudesta. Tempauksiin on osallistunut yhteensä noin 300 helsinkiläistä. Sotelausakunta asetti kokouksessaan 21.1. sote- virastolle tehtävän selvittää mahdollisuutta säilyttää asukastalot kaupungin oma-

na toimintana ja tuoda esiin tätä puoltavat tekijät. Selvitysprosessin aikana olisi kuultava myös käyttäjäryhmiä.

Verkosto luovutti 26.3. järjestetyn tapahtuman päätteeksi kaupungintalolla valtuustoryhmille vetoomuksen sote-viraston asukastalotoiminnan säilyttämisestä, jossa oli miltei tuhat talojen käyttäjien ja ystävien nimeä. Helsingin kaupungin "Asukastalojen puolesta- verkosto" on puoluepoliittisesti sitoutumaton, avoin ja jäljä kansalaisverkosto.

Toim. Antero Nummiranta

on aina tukeutunut äärioikeistoon geopolittisten tavoitteidensa saavuttamiseksi, muistutti Arefiev. Äärioikeistolaisten liikkeiden nousu Ukrainassa voidaan Arefievin mukaan nähdä osana laajempaa fasismien nousua Euroopassa, mikä puolestaan on seurausta kapitalismin pahenevasta maailmanlaajuisesta kriisistä. Arefiev ilmaisi huolensa mahdollisuudesta, että kommunistisesta puolueesta tulee laitton uuden vallanpitäjien hallitsemassa Ukrainassa.

Arefiev huomautti, että Ukrainan tilanne on heijastusta lännen (USA, EU, Nato) ja Venäjän vastakkainasettelusta. Imperialistinen USA ja sen eurooppalaiset liittolaiset yrittävät hajottaa vallitsevan geostrategisen tasapainon Euroopassa, ja ulkoapäin pakottaa Ukrainaan ja sen itäisille kumppaneille näille vierasta mallia.

Tänä vuonna huhti-toukokuussa tulee kuluneeksi 70 vuotta siitä, kun Krimin niemimaa vapautettiin natsimiehittäjien kynsistä. Krimillä ei mitenkään voitu hyväksyä Kiovan uusfasistisen, laiton hallinnon ja Bandera-joukkioiden valtaa, totesi Arefiev. Krimin irtottautuminen Ukrainasta oli siten kansalaisten luonnollinen reaktio tapahtumiin. Hän korosti, että liittymisprosessi kansanäänestyksineen oli läpinäkyvä ja demokraattinen. Ylivoimainen enemmistö Krimin ja Sevastopolin asukkaista oli Venäjään liittymisen kannalla.

Venezuelassa vallankaappaus Ukrainan malliin?

Keskustelin Venezuelan tilanteesta Latinalaisen Amerikan parlamentin Venezuelan ryhmän johtajan, Venezuelan kommunistisen puolueen kansainvälisten asioiden sihteerin Carolus Wimmerin kanssa. Wimmerin mukaan Venezuelan tilanne on hyvin vakava. Hän totesi, että USA:n masinoiman horjutuskampanjan tavoitteena on vallankaappaus ja väliaikaishallitus – aivan kuten Ukrainassa. Lyhytaikainenkin väliaikaishallitus kykenisi, kuten Ukrainassa, saattamaan voimaan monia merkittäviä sopimuksia. Kansallisen öljyteollisuuden yksityistämisen kansainvälisten suuryhtiöiden käsiin on eräs suurimmista mahdolliseen väliaikaishallintoon liittyvistä uhkakuvista Venezuelassa.

Oppositio hallitsee edelleen vahvasti Venezuelan mediaa, jota Wimmer nimitti "oppositiipuolueeksi". On hyvin outoa, että tästä huolimatta Venezuelaa nimitetään länsimaissa sitkeästi "diktatuuriksi". Wimmer totesi, että USA:a ei kiinnosta Venezuelan demokraattinen oppositio; heitä ei mediassa juuri näy. USA:a kiinnostaa ainoastaan äärioikeisto, kuten Ukrainassa.

Oppositio ei kunnioita vaalitulkoksia, vaan väittää välittömästi vaalien jälkeen, että yli puolet kansasta vastustaa hallitusta. Sillä toiseikalla, että Nicolas Maduro voit-

ti vaalit yli miljoonalla äänellä, ei ole opposition mielestä merkitystä. Wimmer muistutti, että Venezuelan vaalit ovat hyvin läpivalaisia. Paikalla on EU:n vaalitarkkailijoita, Jimmy Carter Centerin tarkkailijoita jne. Vilpin mahdollisuutta ei käytännössä ole siitäkään syystä, että äänestysjärjestelmä on automatoisitu.

Venezuelan horjuttamisessa on Wimmerin mukaan kyse siitä, että USA pyrkii palauttamaan itselleen hallinnan, joka sillä on perinteisesti ollut Latinalaisesta Amerikasta. USA on viime vuosina menettänyt asemiaan maanosassa johtuen siellä tapahtuneesta edistyskellisestä vasemmistolaisesta kehityksestä.

Solidaarisuutta Korean DKT:lle

Meksikon seminaarin osanottajat hyväksyivät maailman kommunistisille ja työväenpuolueille sekä muille edistyskellisille organisaatioille osoitetun solidaarisuusvetoomuksen Korean demokraattisen kansantasavallan tukemiseksi. Vetoomuksessa osoitetaan voimakasta tukea Korean DKT:n kansalle sekä Korean työväenpuolueelle heidän pyrkimyksissään rakentaa Songun-aatteen avulla itsenäistä, voimakasta ja menestyksellistä sosialistista valtiota, huolimatta imperialistien jatkuvista horjutus- ja eristämistoimista.

Vetoomuksessa todetaan, että Toveri Kim Jong Unin ohjauksessa Korean DKT ottaa edistysaskeleita kohti menestyksestä ja vaurasta tulevaisuutta, mikä rohkaisee maailmanlaajuisesti edistyskellisiä puolueita ja kansoja, jotka tavoittelevat itsenäistä elämää uudenlaisessa yhteiskunnassa.

Korean DKT:n omassa seminaaripuheenvuorossa todettiin, että kaikissa maanosissa ja maissa on tänä päivänä havaittavissa suuntautuminen riippumattomuuteen. Uuden itsenäisen, rauhanomaisen ja vauraan maailman saavuttaminen vaatii maiden, edistyskellisten kansojen ja puolueiden välisen solidaarisuuden ja yhteistyön lisäämistä. Korean DKT arvostaa suuresti alueellisten järjestöjen, kuten CELAC, ASEAN ja Afrikan Unioni, ponnisteluja imperialistien hallintapyrkimyksiä vastaan.

Kommunistien Liiton puheenvuorossa toin esiin Ukrainan tilanteen lisäksi tulevat EU-vaalit sekä osallistumisemme niihin yhteisellä edistyskellisellä listalla SKP:n kanssa. Korostin myös tarvetta luoda yhteinen, kapitalismin rajat ylittävä taktiikka ja strategia kansainväliselle työväenliikkeelle. Toin esiin marxilaisen filosofian edelleen kehittämisen tarpeellisuuden. Totesin, että kansainvälisestä työväenliikkeestä tulee menestyksenkäs ainoastaan silloin, kun sillä on yhteinen visio ja teoria.

Tommi Lievemaa

Onko meillä EU:ssa tulevaisuutta? Tiedotus- ja toimintaseminaari

Järjestämme kaikille avoimen Tiedotus- ja toimintaseminaarin lauantaina 10.5.-14 klo 12.00-16.00 kirjan talolla os. kirja-työntekijäkatu 10 B., kokoushuone 1, 3. kerros. Käsitellään seuraavia teemoja:

Suomi, EU ja 20 vuotta Onko muutos vielä mahdollinen? Heikki Männikkö Millainen Eurooppa EU:n jälkeen? Susanna Kaukinen

Järjestää: EU:n Vastainen Kansanrintama, Suomen Työväenpuolue ja Kansan ääni. Tervetuloa kaikki paikalle!

Tervehdimme Suomen työkansaa Vappuna 2014

Yhdessä työväenpolitiikkaa työkansan...

Kommunistien Liitto ry
Suomen Työväenpuolue rp
EU:n Vastainen Kansanrintama ry
Sodan ja Fasismen Vastainen Työ ry
STP:n Helsinki ryhmä
Suomen Työväenpuolueen Turun Seudun osasto ry
Kommunistien Hermannin-Vallilan osasto ry
KTP:n Itä-Helsingin osasto ry
Hermannin Naiset ry
Helsingin Työväen Vappumarssiyhdistys ry
Juche-aatteen Opintoyhdistys
Hämeenlinnan Sivistys- ja Kulttuuri-työ ry
Kominform

Helsinki

SFT:n hallitus

Timo Kangasmaa
Esko Auervuolle
Juho Haavisto
Esko Koivisto
Paavo Heikkinen
Ville Rahikainen
Timo Nieminen

Helsinki

Esko Auervuolle
Riitta Auervuolle
Leena Hietanen
Petri Krohn
Tauno Wallendahr
Sirpa Mittilä
Katzenjammer’s
Heikki Männikkö
Tarja Männikkö
Taina Mäenpää
Ansa Pörrö
Raika Kontturi
Kai Kontturi
Hannele Salava
Jaakko Ahvola
Pertti Leino
Timo Partanen
Bertta Laine
Ingrid Hämäläinen
Veikko Väisänen
Riitta Väisänen
Senja Väisänen
Matti Laitinen
Aarni Mietala
Sakari Kuismiin
Harri Jalo
Eino Lindroos

Simo Heikkinen
Paavo Heikkinen
Kaarina Heikkinen
Marja Lahdenperä
Heikki Sipilä
Tuntematon Korean ystävä
Ari Kukkonen
Irja Kukkonen
Pekka Tiainen
Nimbe Nieminen
Marja Pesonen
Larmo Lehtola
Antti Siika-aho
Johannes ja Tintti

Espoo

Hannu Kautto
Tommi Lievemaa
Reijo Rytkönen

Espoo Otaniemi

Heikki Männikkö
Pentti Ek
Mamma Miia
Jaana Nurmi
Matti Suominen
Pave & Elviira
Punapaita
Pertti Salmi
Pekka Sievänen
Hyvää vappua kaikille työttömille
Sisun Mummi
Jouko Penttilä
Hauskaa vappua
Nelly & Mishka
Elina Kämppi
Kesäpuutarhuri

Katariina Nurminen

Vantaa

Eira Kärki
Marja-Liisa Juvonen
Heikki Uusimäki
Juha Kärki
Ulla Hämäläinen
Unto Nikula

Tuusula

Markku Nieminen

Porvoo

Pertti Pitkänen
Matti Wahrman
Teresia Wahrman
Saga Wahrman
Aune Manelius
Kaija Siippainen
Vera Wahrman
Anneli Suni
Hannu Henttonen
Hannu Hämäläinen
Pirkko Nokkala
Tommi Wahrman
Pekka Kokkinen
Tuukka Wahrman
Kalevi Wahrman
Yrjö Nieminen
Raimo Järvelä

Loviisa

Hannu Ikonen

Raasepori

Peter Björklöf

Uusikaupunki

Heikki Ervasti

Turku

Esko Luukkonen
Anne Luukkonen
Galina Rintala
Mauri Rintala
Minna Ekman
Markus Uutela
Kirsi Ruohomäki
Reino Intovuori
Veera Eloranta
Helena Tuomaala
Ani Leikonniemi

Hannu Rainesto
Teuvo Turunen
Janne Kejo
Raimo Paavola
Timo Turunen
Silja Mölkänen

Raisio

Matti Järvinen
Soile Lahti
Rauha Helenius
Esa Haaristo
Heikki Laaksonen

Pori

Pekka Lundgren

Loimaa

Juha Kieksi

Hämeenlinna

Pasi Ranki

Janakkala

Jorma Talikka

Tampere

Martti Satri
Risto Koivula
Hannu Huhtala
Leena Huhtala
Matti Linna
Ville Mäkinen

Lempäälä

Markku Huhtala
Ari Palm

Kihniö

Hannu Tiainen

Vaasa

Henri Autero

Ilmajoki

Keijo Uusiprosi

Oulu

Paavo Junttila
Saara Lehtomaa

Hämeenkyrö

Kalle Toivola
Jorma Kangasniemi
Marja Kangasniemi
Kalevi Nurmi

Ikaalinen

Pentti Mansikkamäki
Kalevi Kalliomäki

Jämsä

Reino Welling
Mirja Welling
Erkki Flyktman

Lahti

Anja Saarikko
Timo Saarikko

Savonlinna

Juha Bilund

Kuopio

Juhani Tanski
Matti Tissari

Lapinlahti

Viljo Heikkinen

Joensuu

Raimo Ruttonen
Ari Sulopuisto

Sonkajärvi

Asko Julkunen

Torshälla, Ruotsi

Esa Salomaa

ASBESTKAMP 85.

Wäinö Pietikäinen
Mauno Harjunpää
Riitta Vainionpää
Rainer Andersson
Toivo Hakkarainen
Eija Tolonen
Merja Andersson
Maire Wilkman
Anita Salven

Hannu Kukkonen
Johan Wiman
Arvo Keiskander
Mats Nordlund
Heikki Häkkinen
Heikki Rajamäki
Taina Tarvonen
Mikko Anttila
Jorma Talikka
Pentti Katainen
Eero Saareinen
Reino Halttu
Ritva Toimi
Mary Andersson
Seppo Keränen
Esa Salomaa
Reijo Karttunen

Polttava kysymys: Nykymenolla olemme matkalta kohti 3.7 – 5.8 asteen lämpötilan nousua vuosisadan lopussa. Olemme tulleet risteykseen, jossa kulkemaltamme ilmastokatastrofin tieltä vain hetken verran enää avautuu polku toiseen suuntaan kohti suojeltua ilmastoa ja parempaa elämää. Vielä pystymme vaihtamaan suuntaa, teemmekö sen?
Mämmiveikko

Edistyksen ja itsemääräämisoikeuden puolesta, kapitalismia ja imperialismia vastaan. Ei EU:lle, Ei Natolle.
Tommi Lievemaa

Kaikille EU-politiikan vastustajille hyvää Vappua. Yhdistäkäämme voimamme uusliberalismia vastaan ensi vaiheessa demokraattisen muutoksen puolesta.
Heikki Männikkö

Kansan ääni ja Kansan äänen julkaisijajärjestöt toivottavat lukijoilleen sekä kaikille avustajille ja toimittajille hyvää Vappua ja kesän alkua.

Kansan äänen järjestöt kehottavat kaikkialla osallistumaan Vapunpäivän viettoon

Helsingin vappu

Helsingissä aloitamme vapun vieton kokoontumalla klo 09.00 yhteiseen muistotilaisuuteen Helsingin Eläintarhaan kansalliselle Puna-kaartilaisten muistomerkille. Tilaisuuteen pyydetään tuomaan järjestöliput mukaan.

Helsingin työväenjärjestöjen yhteinen vappumarssi kokoontuu klo 10.00 alkaen Rautatientorilla. Vappumarssi lähtee klo 11.00 perinteistä reittiä

(Kaivokatu- Mannerheimintie- Pohjoinen Esplanadi- Unioninkatu- Pitkäsilta ja Sil- tasaarenkatu). Hakaniemen torilta jatkamme marssia To- koinrantaan yhteiseen Työ- väen vappujuhlaan, jossa pu- huvat mm. **Juha-Pekka Väi- sänen** (SKP), **Tommi Lieve- maa** (STP) ja **Nozar Nazari** (Iranin kom. puolue)

Vappujuhla Herman- nin kerholla.

Kansan äänen järjestöt se- kä Hermannin Naiset järjes- tävät vappumarssin ja yhtei-

sen Tokoin rannan vappujuh- lan jälkeen perinteisen vap- pujuhlan Hermannin ker- holla, os. Hämeentie 67, al- kaen noin klo 13.30. Paikal- le pääsee keskustasta mm. raitiovaunu nro. 6:lla, jos- ta jäädään pois Vallilan kou- lun luona Vellamonkadun ja Hämeentien kulmassa. Tilai- suudessa tarjolla hyvää vap- puruokaa, ohjelmaa, puheita ja kahvipöytää.

Vappu Hämeenlinnan seudulla

Skp:n Janakkalan ja Hä-

meenlinnan seudun osas- tojen kunniakäynnit ("pit- kä vappumarssi") Toverihau- doilla seuraavasti: 29.4 tiistai- na kokoontuminen Idänpään S-marketin paikoitusalueella klo 16.30, josta siirtyminen omilla autoilla ensin Lammin Konnarille, jossa kunniakäyn- ti n. 17.00; Tuulos, Syrjäntaka n. 17.30; Valkeakosken nais- komppanian hauta, Hauho, Mustila n. 18.00; Hauho, Vih- niö n. 18.30; Hauho, Alvet- tula n. 19.00; Hauhontaus- ta (Killintie) n. 19.30; Tyrvän- tö kk hautausmaa n 20.00 ja

Hattula uudenkirkon hauta- usmaa n. 20.30.

Kunniakäyntejä jat- kamme 30.4 keskiviikkona aloittaen Janakkalan kirkolta klo 16.30; Renko kk n. 17.15; Ahveniston sairaalanmäen haudat 4 kpl n. 18.00; Ahve- niston hautausmaa n. 19.00; Kettumäen toverihauta n. 19.15; Kaupunginpuisto (Pyövelinmäki) n. 19.30, Va- najan kk n. 20.00 ja Kalvola kk Hautausmaa n. 20.30.

1.5.Vappupäivänä kun- niakäynti Idänpään toveri- haudalla klo 10.00 jonka jäl-

keen Työväen yhteinen vap- pujuhla Hämeenlinnan toril- la klo 13.00 alkaen.

Kuopion Vappu

Kuopion Vapun puhetilai- suudet torilla: SKP:n piirijär- jestö klo 9.10 – 9.35 ja STP klo 9.35 – 10 00. STP:n tilai- suudessa puhuu mm. pu- heenjohtaja **Juhani Tanski**

Kuopion Vappumarssi- toimikunnan organisoima Vappumarssi torilta Valkei- senlammelle klo 13.15, jos- sa puheita, musiikkia.

...ja ympäristömme ehdoilla - STP & Kansan ääni

Naistenpäivänä puhumme proletariaatin asemasta

Suomen naiset saavuttivat äänioikeuden toisina maailmassa vuonna 1906. Sen jälkeen vaadittiin ankara kamppailu, jonka tuloksena naisilla tunnustettiin olevan miesten kanssa tasa-arvoiset oikeudet kaikilla yhteiskunnan aloilla, niin opiskelussa, työelämässä, kuin parisuhteessakin. Tällä hetkellä Suomi on maailman johtavia maita, jos laskentaperusteeksi otetaan Arkadianmäellä istuvien naisedustajien määrä. Kahdestasadasta edustajasta kahdeksankymmentäkuusi on naisia. Ministereistä naisia on lähes puolet. Myös presidentit olivat kahden kauden verran Tarja Halosia.

Tämän joukon luulisi kykenevän valvomaan myös naisten tasa-arvoista asemaa yhteiskunnassamme. Toisin on kuitenkin käynyt, sillä tämän ennätysellisen naisvaltaisen eduskunnan toimikaudella on yhä enemmän heikennetty hyvinvointiyhteiskunnan perusteita. Nämä leikkaukset ovat koskettaneet lähes kaikkia suomalaisia, mutta erityisen suuri vaikutus niillä on ollut naisten asemaan ja mahdollisuuksiin. Toki on edelleen niin, että naisten koulutustaso on jatkanut kasvuaan, mutta mahdollisuudet jatkaa opiskelujen jälkeen työelämässä ovat heikentyneet. Kuntaliitokset ja terveydenhuoltoalan laaja yksityistäminen ovat johtaneet siihen, että naisvaltaisilla aloilla työehtoja on heikennetty ja muun muassa pakkoyrittäminen on käynyt yhä tavallisemmaksi.

Kun hyvinvointiyhteiskunnan järjestelmiä puretaan ja heikennetään, vaikuttaa se kaikkein voimakkaimmin naisten elämään. Toimiva hyvinvointiyhteiskunta on juuri naisten paras ystävä. Hoivavastuu niin ihmisten elämän alkuun kuin loppupuolellakin kaatuu naisten niskaan. On sitten puhe pienistä lapsista tai vanhenevista vanhemmista. Molempien hoito tuppaa jäämään naisten harteille. Poikkeuksiaikin toki on ja se on hyvä. Suomalaiset naiset eivät ole laajasti jääneet kotiin lapsia hoitamaan, vaan päinvastoin he ovat palanneet työelämään nopeammin kuin kanssasarensa muissa Pohjoismaissa. Tämä on ollut paljolti hyvän päivähoito-

Perinteiseen tapaan Kansan äänen järjestöt ja Hermannin naiset järjestivät Kansainvälisen Naistenpäivän tapaamisen 8.3. 14. Avauspuheenvuorossaan Timo Kangasmaa kertoi työläisnaisliikkeen sodanvastaisesta perinteestä. Eurovaaliehdokas Tiina Sandberg nosti juhlapuheessaan esiin naisten oikeudet tilanteessa, jossa ”on tehtävä kahta työtä, toista josta maksetaan ja toista palkatonta”. Tilaisuudessa puheenvuoron käyttivät myös eurovaaliehdokkaat Tommi Lievemaa ja Juhani Tanski. Tommi puuttui lapsityövoiman käyttöön ja naisten proletariaatin asemaan.

Kuva: Heikki Mämmikkö

järjestelmän ansiota. Erityisesti yksinhuoltajäideille päivähoitopalvelut ovat välttämättömyys. Ilman joustavia järjestelyjä ja tukitoimia ei yhden vanhemman perheen ainoa huoltaja voi käydä töissä. Tavallinen kahdeksasta neljään hoito ei pelkästään riitä.

Lastenhoidon lisäksi myös ikääntyneiden vanhempien hoito on katsottu naisten tehtäväksi. Tämän päivän Suomessa myös vanhustenhoito on joutunut leikkausten kohteeksi. Kukaan tuskin haluaa jättää vanhempiaan heitteille, vaan yhteiskunnan ollessa kykenemätön kantamaan vastuutaan entisistä veronmaksajistaan, tulee yhä suurempi joukko naisia valitsemaan ”vapaaehtoisena” vetäytymisen työmarkkinoilta ja ryhtymisen omaishoitajan rankkaan tehtävään. Tässäkin juustohöyläajat ja tehostajat repivät säästöjä juuri naisten selkänahasta.

Jatkuvasti rankemmaksi käyvä työelämä on myös omiaan asettamaan naiset mahdottoman tehtävän eteen. On oltava äärimmäisen tehokas työntekijä ja samaan aikaan turvattava Suomen tulevaisuus. On tehtävä kahta työtä, toista josta maksetaan ja toista palkatonta. On käsittämätöntä, että päästyään Arkadianmäelle, unohtavat naiset välittömästi muiden naisten etujen ajamisen ja liittyvät ennakkoluulottomasti samaan kueroon vaatimaan leikkauksia ja heikennyksiä. Sen sijaan, että kehitettäisiin ja parannettaisiin hyvinvointiyhteiskunnan tukea ja palveluita,

joita kiistatta tarvitaan vaikeina aikoina enemmän.

Myös Euroopassa kehitys etenee samaan suuntaan. Espanjan hallituksen ajama lakimuutos aborttioikeuden erittäin tiukasta rajoittamisesta osoittaa, että vallan keskittäminen oikeistolle on edelleen tärkeämpää, kuin jo muutenkin tiukoilla olevien pienituloisten naisten asema. Toivon, että mahdollisimman moni teistäkin allekirjoittaisi Euroopan vasemmiston vetoomuksen tuota lakimuutosta vastaan. Työväenliikkeen tavoitteena on tasa-arvo. Se tasa-arvo on paljon laajempaa kuin pelkästään sukupuolten välisiin kysymyksiin keskittyvä ja pyrkii muuttamaan yhteiskunnan rakenteita niin, että syrjintä muuttuu pikku hiljaa mahdottomaksi kaikilla tasoilla. Rakenteiden muuttaminen on kuitenkin hidasta. Paljon nopeammin voimme vaikuttaa omiin mielipiteisiimme ja toimintatapoihimme. Siksi pyydänkin nyt teiltä kaikilta, että uhraatte silloin tällöin hiukan aikaa omien ennakkokäsitystenne tarkasteluun ja muutatte tietoisesti sellaisia ajatus ja käyttäytymismallejanne, jotka pohjautuvat sukupuoleen.

Naisten ja miesten välillä ei ole sovittamatonta ristiriitaa kuten työn ja pääoman välillä. Jälkimmäisen muuttamiseen tarvitsemme vallankumouksen, mutta ensimmäisen muuttaminen alkaa tänään meistä jokaisesta.

Tiina Sandberg
Hyvää naistenpäivää!

Alas sota! - työläisnaisliikkeen perinteikäs tunnus

Tilaisuuden tervehdyssanat Hermannin kerholla esitti SFT:n puheenjohtaja Timo Kangasmaa: ”Viime vuodesta tämän päivä eroaa siinä, että poliittinen tilanne, etenkin Euroopassa, on kärjistetty äärimmilleen. Työläisnaisliikkeen historiassa tämä ei ole ainutlaatuisia. Montako kertaa ovatkaan äidit saaneet pelätä kriisien aikana miestensä, lastensa ja etenkin poikiensa, puolesta.

Työläisnaisliiton Tampereen edustajakokous, vuonna 1913, päätti kansainvälisen naistenpäivän vietosta Suomessa. Kokouksessa pohdittiin missä merkeissä päivää vietettäisiin ja päätettiin: ”Eduskunnan vallan laajentaminen, kunnallinen äänioikeus, militarismi sekä liittotoimikunnan kunakin vuonna määräämä kysymys ja selvitykset eri maiden naisten toiminnasta ja oikeuksista kuntaan ja valtioon nähden.” (Huomenen tiellä, sivu 22–23)

Elokuussa tulee sata vuotta ensimmäisen maailmansodan alkamisesta. Työläisnaisliike otti kantaa sodan ja rauhan kysymyksiin jo vuonna 1909 Lahdes-pidetyssä kokouksessa. Tuolloin oli sotavarustelu ensimmäiseen maailmansotaan täydessä käynnissä. Ne painoivat yhä enemmän kansojen elämässä ja sodanuhka kasvoi yhä suuremmaksi. Kansainvälinen työväenliike käsitteli imperialismin ja militarismin kysymyksiä. Muistutettiin, että Suomestakin viedään niukkoja varoja sotilastarkoitukseen Venäjälle. Tuomittiin militaristiset armeijat, jotka rasittavat ihmisiä ja ovat porvariston aseksaa vastaan. Lahden kokous hyväksyi ponnen: ”Siihen nähden,

että militarismi eli seisovan armeijan ylläpitäminen, joka on nykyisen ja virkavaltaisen järjestelmän seuraus ja joka antaa yläluokalle tehokkaan aseensa köyhälistöä vastaan sekä nielee suuria summia valtion varoja, on köyhälistölle turmiollinen, pitää kokous välttämättömänä, että harjoitetaan innokasta militarisminvastaista agitatioita johon köyhälistön naisten tulee ottaa innokkaasti osaa sekä kodin piirissä että sen ulkopuolella.” (Ht, sivu 19)

Maailmansota toi entistä suuremman nälän ja epävarmuuden ahdistuen tavallisia naisia entistä enemmän. Samanaikaisesti nousi kansojen rauhantahto. Vuonna 1917 työläisnaisliiton edustajakokous hyväksyi sodan vastaisen vastalauseen, joka puhuttelee voimakkaalla kielellään: ”Edustajakokous tuntien sen kurjuuden, minkä imperialistinen riistosota on tuonut maamme köyhälistölle, joka kuitenkin on sodalta säästynyt ja aavistaen onnettomuuden ja hädän, mihin sodan raatelemat kansat ja niiden työväenluokat ovat joutuneet, ilmoittaa yhtyvänsä kaikkien maitten kapitalismia ja imperialismia vastaan taistelevien ’alas sota!’ vaatimukseen. Sijalle pikainen rauha.” (Ht, sivu 20)

Työväen naisliikkeen historiaa selvittelevä kirja ”Huomenen tiellä” päättyy sanoihin: ”Ne rivit, jotka kulkevat kehityksen etujoukkona ja ne rivit, jotka elämä kirjoittaa historian lehdille, kuuluvat meille. Olemme osa niistä. Yksilöt ja tapahtumat ovat erilaisia, mutta kaikki ne kulkevat samaan tulevaisuuteen.” (Ht, sivu 270)

Olkaa kaikki, ennen kaikkea naiset, tervetulleita!

Naistenpäivänä on puhuttava myös proletariaatista

Puheenvuoron käytti EU-vaalien ehdokas Tommi Lievemaa: ”Saimme jälleen hiljattain karmaisevan näytteen globaalien kapitalismin raakuudesta. Puhun tapaus Stora Ensosta. Paljon puhutaan siitä, kuinka teollisuustyöpaikat katoavat Suomesta kovaa vauhtia. Niin, onhan se selvää, että esimerkiksi Stora Ensolle ja sen omistajille tulee huomattavasti kannattavammaksi tuottaa paperia Pakistanissa lapsityövoimalla kuin Suomessa kotimaisilla työntekijöillä ja liiton liksoilla.

Tämä on talouden globalisaatiota parhaimmillaan. Lapset tekevät Pakistanissa 10-tuntista työpäivää 7 päivää viikossa muuttaman sentin tuntipalkalla Stora Enson alihankkijalle. Yhtiön suomalais- ja ruotsalaisjohtajat myöntävät asian ja yrittävät keksiä lapsityövoiman käytölle sopivia verukkeita. Suomen valtio kuuluu Stora Enson omistajiin. Minkä kannan valtio ottaa asiaan? Toistaiseksi on ollut aika hiljaista siellä suunnalla.

Naisten päivänä on syytä puhua myös naisista ja proletariaatista. Teollisuustyöpaikat katoavat halpamaihin, mutta palvelusekto-

rilla on kasvua. Julkisen sektorin matalapalkkaisista työntekijöistä enemmistö on naisia. Tämä kehitys asettaa omat haasteensa työväenliikkeelle. Olemmeko olleet riittävästi hereillä tämän kehityksen edessä? Väittäisin, että parannettavaa ja korjattavaa löytyy yhä luutuneissa asenteissa. Kokoomus aikoinaan lanseerasi Sari Sairaanhoidajan vaalikampanjassaan. Totta on, että monet matalapalkkaiset naiset jostakin kummallisesta syystä äänestävät kokoomusta. Kokoomus on onnistunut mielikuvin vahvasti nojaavissa vaalikampanjoissaan houkuttelemaan naiset puolelleen.

On kuitenkin syytä muistaa tosiasiat: Kokoomusvetoisen hallituksen harjoittama julkisen sektorin alasajo heikentää siellä työskentelevien naisten asemaa. Julkisten palveluiden kilpailuttaminen, ulkoistaminen ja yksityistäminen on osaltaan lisännyt epävarmuutta ja vähentänyt ennustettavuutta naisvaltaisilla aloilla. Tämän voi hyvin todeta vaikkapa omassa lähipäiväkodissamme, jossa nyt jo toista kertaa lyhyen ajan sisällä vaihtuu palveluntuottaja kyseenalaisen kilpailuttamisen seurauksena.

Hyvää Naistenpäivää ”.

Tasa-arvoisen maailman puolesta

Kansainvälistä naistenpäivää viettivät myös Suomessa asuvat Kurdit. Espoon Matinkylässä pidetyssä tilaisuudessa STP:n ja Kansan äänen tervehdyksen esitti Juhani Tanski:

”Kurdit ovat yhteensä 35-40 miljoonan ihmisen kansa. He ovat Lähi-idän neljänneksi suurin kansakunta ja maailman suurin etninen ryhmä, jolla ei ole koskaan ollut omaa valtiota. Heillä ei ole ollut edes autonomista asemaa Turkissa, Irakissa, Iranissa, Armeniassa, Syyriassa eikä muissa maissa.

Ottomanien valtakunnan hajottua 1. maailmansodassa vuoden 1920 rauhansopimuksessa päätettiin muodostaa kurdien asuttamasta alueesta kurdien valtio. Vuonna 1923 tehtiin uusi sopimus, jossa kurdien valtiosta luovuttiin ja Turk-

ki valtasi koko kurdien alueen.

Meillä suomalaisilla on ollut oma valtio jo yli 200 vuotta – ensin toistasataa vuotta Venäjän autonomiana, sitten kahdeksan vuosikymmentä itsenäisenä valtiona ja viimeiset parikymmentä vuotta meillä on ollut rajoitettu autonomien asema. Edellisellä autonomian kaudella Suomella oli laaja itsehallinto – vain ulko- ja puolustuspolitiikka oli alistettu Venäjän keisarikunnalle. Tänä arviolta 75-80 % meitä koskevista päätöksistä tehdään Keski-Euroopassa ja vaikutusmahdollisuutemme niihin ovat vähäiset. Meidän suomalaisten on tänään helppo ymmärtää kurdien sorrettua asemaa – on onnetonta, että vieraat valtiot tekevät kansaa koskevat päätökset.

Naapurimaamme entinen johtaja Lenin totesi, että kansa,

joka alistaa toista kansaa, ei ole vapaa. Tämä ajatus pätee myös kansakuntien sisällä. Jos jokin kansanryhmä sortaa toisia tai sukupuolten välillä vallitsee sosiaalinen, taloudellinen ja kulttuurillinen epätasa-arvo, tilanne on kestämätön. Tänä Kansainvälisenä Naistenpäivänä on todettava, että Suomessa naiset ovat erityisesti taloudellisesti miehiä heikomassa asemassa. Vaikka naisten koulutustaso on yleisesti ottaen korkeampi kuin miesten, heidän palkkansa on vain noin 83 % miesten palkoista. Epätasa-arvoisuus ei koske vain naisia – epätasa-arvo koskettaa kaikkia myös miehiä.

Haluan onnitella teitä naisia ja kiittää kaikkia siitä arvokkaasta työstä, mitä teette paremman, tasa-arvoisen maailman puolesta.

Hyvää naistenpäivää teille”.

70 vuotta sitten (17)
Taistelu Ukrainasta ja Krimistä vietiin loppuun

Tammi-helmikuussa 1944 neuvostojoukot vapauttivat etelässä laajalti Dneprin oikeanpuoleista Ukrainaa. Rintama kulki 1.3.-44 linjalla Lutsk – Dubno – Šepetovka – Zvenigorodka – Kirovograd - Kri-
voi Rog – Kohovka - Dneprin alajuoksu. Raskaissa olosuhteissa oli suoritettu laajoja sotilasoperaatioita mm. Korsun-Ševtšenkovskin motti ja Kirivoi Rogin- Nikopolin vihollisryhmittymien hävitys, sekä alueen kaivosteollisuuden haltuunotto. Luotiin perusta koko Ukrainan ja Krimin vapauttamiselle. Hyökkäystä päätettiin jatkaa Ukrainan rintamilla ilman hengähdystaukoa tavoitteena vihollinen pirstominen osiin voimakkailla hyökkäyskiiloilla Polesjen - Mustanmeren välillä. Suunnitelmien mukaan 1.UR antaa pääiskun Tšortkovin kautta Tšernovitsyyn. 2.UR jatkaa Umanin kautta Beltsyyn sekä Jassyyn ja 3.UR hyökkää Nikolajevin kautta Odessaan. Fasistien eteläinen AR tuli eristää keskustan AR:sta ja työntää Romaniaan.

Kelirikko haittasi hyök-
käysvalmisteluja

Hyökkäysvalmistelujen aikana 1.UR:n komentaja N.F.Vatutin tarkastaessaan hyökkäykseen valmistautuvia 60.- ja 13.A:n joukkoja ajoi 29.2.-44 saattueineen banderovilaisten väijytykseen. Syntyneessä tulitaistelussa Vatutin haavoittui kuolettavasti ja menehtyi 15.4.-44 Kiovassa. Rintaman komentajaksi määrättiin Zukov. Hän jatkoi myös päämajan edustajana rintamien hyökkäysvalmistelujen koordinointia. V-VR:n ja 1.UR:n väliin Polesjen suo-alueen eteläpuolelle muodostettiin uusi 2.V-VR ja V-VR nimettiin 1.V-VR:ksi. Rintamat saivat uutta kalustoa mm. 700 ps-vaunua sekä uusia yksiköitä. Kelirikosta huolimatta täydennys ja huolto saatiin toteutettua määrä-aikaisesti.

1.UR:n Hyökkäys eteni
kohti etelää

Hyökkäyksen aloitti 4.3.44 1.UR Šepetovkan eteläpuolella 60.A:n (Tšernjahovski) ja 1.KaA:n voimin murtaen vihollisrintaman jo ensimmäisenä hyökkäyspäivänä. Hyökkäykseen yhtyivät 4.PsA ja 3.KaPsA, jotka laajensivat läpimurtoaluetta 180 km leveäksi ja n. 25 km syväksi kaistaksi. Joukot etenivät 8.3. Volotšinskiin ja katkaisivat Lvovin - Odessan välisen rautatien. Proskurovin - Vinnitsan alueen fasistijoukot joutuivat eristyksiin Ternopolin ryhmittymästä. Rintaman päävoimat etenivät 10.3. Proskuroviin ja 5.3. hyökkäykseen yhtynyt 18.A eteni Hmelnikin liepeille. 11.3. hyökkäykseen liittyi vielä Moskalenkon 38.A. Peläten Proskurovin – Vinnitsan – Kamenets-Po-

dolskin ryhmittymän saarrostusta, keskitti vihollinen alueelle 15 divisioonaa (9 ps-div., 6 jv-div) pyrkien palauttamaan menettämänsä rataosuuden. Ternopolin – Volotšinskin – Proskurovin linjalla kehittyi 11.-19.3. ankara taistelu vihollisen yrittäessä heittää hyökkäävät neuvostojoukot takaisin. Joukkoja vahvennettiin rintaman reservistä 1.PsA:lla ja 21.3. vihollisen vastarinta murrettiin ja hyökkäys eteni jälleen etelään.

2.UR eteni Bug-joelle

Hyökkäykseen siirtyi 5.3. myös 2.UR, jonka iskuryhmään kuuluivat 27.A, 52.A, 4.KaA, 2.PsA, 5.KaPsA ja 6.PsA. Vastassa oli 20 vihollisdivisioonaa. Rintama murrettiin Umanin suunnalla ja 10.3. vallattiin Umanin ja Hristinovkan välinen rautatieasema. Rintaman vasemmalla sivustalla 5.- ja 7.KaA aloittivat hyökkäyksen 8.3. kohti Novo-Ukrainkaa ja Pervomaiskia pyrkien Bug-joelle, jonne vihollinen pureutui. Rintaman ps-voimat jv-yksiköt suorittivat vaikeassa kelirikossa nopean 30 km marssin, antoivat 11.3. viholliselle yllätysiskun ja valtasivat Bug-joen vasemmalta rannalta Džulinkan ja Gaivoronin asutuskeskukset.

3.UR lähestyi Nikolajevia
ja Hersonia

Hyökkäyksen aloitti 6.3. 3.UR. Vastassa oli AR A. Pääisku suunnattiin Krivoi Rogin eteläpuolitse Novyi Bugiin tavoitteena murtaa saksalaisten 6.A:n rintama ja kääntää siten liikkuvat joukot Nikolajevin itäpuolella toimivien fasistijoukkojen selustaan. Päävoimina operaatioissa toimivat 46.A, 8.KaA sekä Plije-

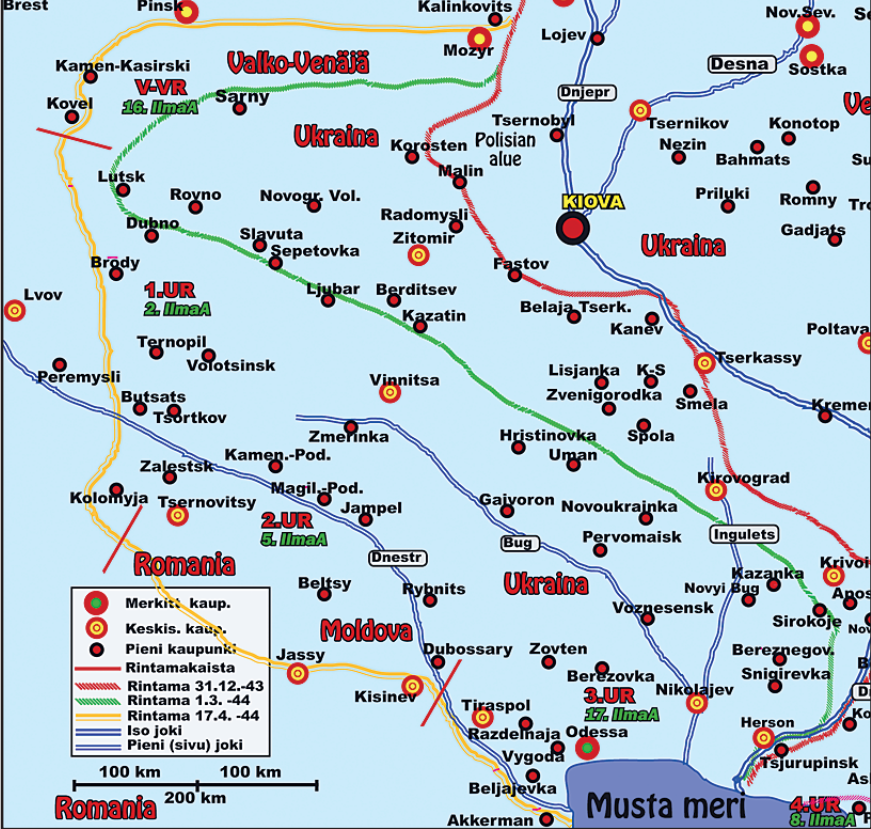
vin mek.rv-ryhmä. Vihollispuolustus murrettiin ja Plijevin ryhmä tunkeutui murto-aukkoon. Novyi Bug vallattiin 8.3. Sieltä Plijevin ryhmä iski Bereznegovatojeen ja Snigirevkaan vetäytyvän vihollisen selustaan.

Rintamien hyök-
käystavoitteita
täsmennettiin

Ukrainan rintamien yhteishyökkäys saavutti ensimmäiset tavoitteensa. Tilanne arvioitiin ja tarkistettiin hyökkäyssuunnitelmat. Päätettiin seuraavaa: 1.UR hyökkää kohti Lvovia ja Peremyšliä edeten oikealla siivellään valtakunnanrajalle länteen ja vasemmalla siivellään Bukovinoon. 2.UR etenee lounaaseen Pohjois-Moldaviaan, ettei vihollinen ehdi järjestää siellä puolustusta. Rintaman iskuryhmän piti edetä Dnestrille oikealta Mogilev-Podolskin ja Jampelin kautta ja vasemmalta ensin Kirovogradin – Rybnitsin rautatietä ja sitten jyrkästi etelään Kišinevin suuntaan valtakunnan rajalle. 3.UR:n tuli edetä Mustanmeren rannan suuntaisesti vapauttaa Nikolajev ja Herson sekä sen jälkeen Tiraspol ja Odessa ja saavuttaa valtakunnanraja Etelä-Moldavian alueella Tonavalla. Ettei fasistien Keskustan AR pääsisi auttamaan etelämpänä toimivaa vihollista, piti 2.V-VR:n hyökätä Kovelin ja Brestin suuntaan.

Puna-armeija etenee
Dnestrille ja saartaa hitleriläisiä

Rintamien hyökkäys jatkui. 24.3. 1.UR:n 20.MekJvPr saavutti Dnestrin Zaleštškin luona aloittaen joen ylityksen. Dnestrin saavuttivat myös VIIIKaA ja XIXKaPsAK. Rintaman vasen siipi eteni Dnestrille Kamenets-Podolskin ja Žmerinkan kautta taistellen rinnakkain 2.UR:n joukkojen kanssa. Maaliskuun loppuun tultessa Kamenets-Podolskin pohjoispuolelle saarrettiin 21 vihollisdivisioonaa, joiden saartamiseen idästä käsin osallistuivat 18.- ja 38.A. Kelirikon vuoksi neuvostojoukkojen raskas aseistus jäi jälkeen pääjoukoista ja osa saarretuista vihollisjoukoista pääsi pakenemaan Butšatšin kohdalla. Tätä auttoi se, että fasistien Eteläinen AR sai koottua ryhmän, joka suuntasi 4.4. iskun luoteesta käsin ulkoista saartorintamaa vastaan. Operaation kuluessa 1.UR eteni n. 350 km. Ternopolin - Tšernovitsyn alueelle syntyneen aukon paikkaamiseksi fasistit siirsivät joukkoja Jugoslaviasta, Tanskasta, Ranskasta ja Saksasta. 2.UR valtasi Mogilev-Podolskin, ylitti Dnestrin ja saavutti valtakunnanrajan Prutin luona. Murskatappion välttämiseksi Fasistit siirsivät alueelle joukkoja Ranskasta, Hollannista ja Tanskasta. 2.UR eteni edelleen Jassyn edustalle Pohjois-moldaviaan ja Romanian rajalle. 3.UR murtautui 11.3. vasemmalla siivellään Hersoniin, jatkoi sen jälkeen kohti Nikolajevia ja kääntymällä pohjoiseen katkaisi fasistien perääntymistiet merelle. Rintaman oikean sivustan joukot etenivät va-

Etelässä Ukrainan neljällä rintamalla sotatoimia jatkettiin keskeytymättä kevääseen saakka. Vaikka Ukraina on Suomea paljon etelämpänä ja Mustan meren alueella vallitsee subtrooppinen ilmasto, niin talvisin siellä on paljonkin lunta ja pakaskasia. Talvella -44 siellä oli voimakkaita myrskyjä ja kelirikko haittasi sotatoimia. Vappuun mennessä vihollinen oli työnnetty kaikkialla lähelle valtakunnan rajoja ja Moldovan pohjoisosan tasolla oli taistelutoiminta siirtynyt Romanian puolelle. 4.UR vapautti Krimin toukokuun puoliväliin mennessä. Resurssit talvitaistelujen aikana oli ohjattu Ukrainan rintamille. Kuitenkin talvella vapautettiin Leningradin alue ja myös Valko-Venäjällä edettiin. Näiden talvitaistelujen jälkeen oli vuorossa natsien karkottaminen Valko-Venäjältä ja Suomen Karjalasta.

senta sivustaa vastaan ja saartoivat alisella Ingulilla fasisteja mottiin. Siellä hitleriläiset menettivät 25000 sotilastaan kaatuneina ja 7500 otettiin sotavangeiksi.

Odessa ja Nikolajev puhdistettiin hitleriläisistä

Kaatosateista huolimatta 3.UR jatkoi hyökkäystään 26.3. Samaan aikaan 2.UR ajoi pohjoisesta käsin fasisteja Dnestrin ja Odessan väliselle alueelle. 3.UR kävi jo 26.-27.3. ankaria taisteluja Nikolajevista sekä sen satamasta ja valtasi sillanpään Bugin oikealta rannalta. Yörynnäköllä 3.UR:n joukot valtasivat Nikolajevin. Osa joukoista eteni Bolšoi-Kujalnik-joelle ja XXIIIPsAK sekä Plijevin ryhmä aloittivat hyökkäyksen Razdelnajaa kautta Tiraspoliin. 3.UR:n joukot valmistautuivat myös estämään fasistien vetäytymisen Bugilta Dnestrin taakse.

Hyökkäys jatkui keskeytymättömänä. 5.IskuA valtasi Otšakovin 30.3. ja yleisarmeijoiden edellä toiminut XXIIIPsAK taisteli 31.3 vihollisen ps-voimia vastaan Žovtenin ja Tsebrikovin luona. Etelämpänä Plijevin ryhmä valtasi Berezovkan ja jatkoi etenemistä Razdelnajaa ja Kutšurganin laaksoa kohti. Hyökkäys Odessaan jatkui Glagolevin Tšaukovin-, Šleminin ja Tsetajevin armeijoiden voimin, joita tuki 17.II-maA. 5.IskuA:n joukot murtautuivat 9.4. ensimmäisinä Odessaan ja 13.4. mennessä Odessa ja Tiraspol oli vapautettu. Näissä sotatoimissa neuvostojoukot valtasivat suuret määrät sotaosastaita. Vygodan aseman ja Odessan välinen rautatie oli täynnä erilaista sotamateriaalia kuljettavia junia.

Valtakunnanrajaa lähestytään etelässä

Päämaja suunnitteli 3.UR:n seuraavaksi tavoitteeksi edetä valtakunnanrajalle Prut- ja Tonava-jokea pitkin. Pää-isku päätettiin suorittaa rintaman oikean sivustan 57.-

, 37.-, 6.- ja 46.A:n sekä 5.IskuA:n voimin yleissuuntana Tiraspol - Kagul. Plijevin ryhmä eteni menestyksen laajentamiseksi painopistesuunnassa Komratin suuntaan vihollisen tärkeimmille perääntymisteille. 8.KaA:n tuli ylittää Dnestr Beljajevkan ja Akkermanin luona ja edetä Mustanmeren rannikko pitkin Tonavan suulle. Koko rintaman tuli ylittää Dnestr 18.-20.4., jota ennen 57.-, 37.- ja 46.A laajentavat sillanpäättä Dnestrin oikealla rannalla. Neljän UR:n hyökkäys päättyi v. 1944 huhtikuun lopulla linjalle Mozyr - Pinsk - Kamen - Kaširski - Brody - Kolomyja - Jassy - Dubossary - Dnestrin limaani. Nyt keskeisiksi asettuivat kysymykset Valko-Venäjän operaation valmistelusta sekä jo alkaneen Krimin vapautuksen saattamisesta loppuun.

Taistelu Krimin vapauttamiseksi käynnistyi

Krimin operaation alku osui samaan ajankohtaan Odessan ja Tiraspolin vapautuksen kanssa. Fasistit pitivät Krimistä kiinni viimeiseen saakka. Sieltä he saattoivat hallita Bulgarian, Romanian ja Turkin poliitikkoja ja uhata Neuvostoliittoa. Neuvostojoukot olivat vetäytyneet Sevastopolista heinäkuussa 1942. Niissä taisteluissa hitleriläiset menettivät kaatuneina ja haavoittuneina 300000 sotilastaan. Vuoden 1943 lopulla Pohjois-Kaukaasian R Mustanmeren laivaston kanssa ajoi vihollisen Tamanilta. Saksalaisten 17.A vetäytyi Krimille ja neuvostojoukot 56.A:n ja laivaston voimin taistelivat Kertsinniemelle sillanpään. Pohjois-Kaukaasian R muutettiin ErRA:ksi (erillinen rannikko armeija), jonka komentajaksi tuli K.S.Melnik ja se liitettiin 4.UR:aan. 4.UR:n joukot murtautuivat jo marraskuussa -43 Perekopin kannakselle, ylittivät Sivašin ja valtasivat

Vatutin kaatui banderovilaisten väijytykseen

Vatutin rintamalla talvella 1944

Jalkaväenkenraali Nikolai Fjodorovits Vatutin, 1.UR:n komentaja sai surmansa salamurhassa 28.2.1944 tapahtuneen banderovilaisten väijytyksen seurauksena. Vatutin lähti ennen tärkeää 4.3.-44 alkavaa kaikkien Ukrainan rintamien yleishyökkäystä tarkastamaan rintaman 60.- ja 13.A:aa. 60.A:n lohkolla Vatutinin autosaaattue ajoi 28.2.-44 eräässä kylässä banderovilaisten sabotaasiryhmän tuleen.

Vatutin hyppäsi autosta ja alkoi muiden sotilaidensa kanssa suojata tulellaan muiden autojen pe-

rääntymistä. Laukausten vaihdossa kenraali haavoittui lantioon. Hänet saatiin nopeasti Kiovaan, jossa hänet leikattiin, mutta hän menehtyi kuitenkin 15.4.-44. Vatutin oli taitava komentaja. Elokuussa 1940 hänet nimitettiin operatiivisen hallinnon päälliköksi ja myöhemmin sodan alussa yleisesikunnan päällikön (Žukov) ensimmäiseksi varamieheksi. Zukov kertoo, että Vatutin osasi keskittää voimia ja materiaalia ratkaisevalla tavalla painopistesuuntiin ja organisoida voimakaita iskuja vihollisen sivustaan ja selustaan, sekä järjestää eri aselajien ja puolustushaarojen tiiviin yhteistyön. Vatutinista tuli Luoteis R:n esikuntapäällikkö ja v. 1942 Brjanskin R:n (myöh. Voronežin R:n) komentaja. Syksyllä rintama nimettiin 1.UR:ksi, jonka johdossa Vatutin johti mm. Kiovan vapautusta ja yhdessä 2.UR:n kanssa Korsun-Ševtšenkovskin operaatiota.

Kuva lainattu Ukrainan kommunistipuolueen Kommunist-lehden sivulta .

70 vuotta sitten (17): Taistelu Ukrainasta ja Krimistä vietiin loppuun....

Jatkoa sivulta 12

sillanpään sen eteläiseltä rannalta. Osa ps-joukoista murtautui Armjanskiin, mutta ps-kalustoa oli jäänyt jälkeen jalkaväestä. Hyökkäys pysähtyi ps-kärjen jäädessä saarroksiin. 51.A:n päävoimien saapuesssa saarto purettiin ja ne yhtyivät ps-joukkojen kanssa. Kun Puna-armeija eteni Dneprin alajuoksulle, Perekopin kannakselle ja Sivašille sekä valtasi Kertšinniemieltä sillanpään jäi Saksan 17.A ja romanialaisia yksiköitä Krimille saarroksiin. Taistelun Krimistä arvioitiin muodostuvan vaikeaksi. Operaation päävastuu annettiin 4.UR:lle, jonka kanssa yhteistyössä toimivat ErRA, merivoimat ja Krimin partisaanit.

Krimin operaatio valmisteltiin vaikeissa olosuhteissa

Kuva: Heikki Männikkö

Polesjen alue on iso alava suo- ja räme-alue Valko-Venäjän ja Ukrainan rajalla. Sitä halkoo Tsernobylin ja Pripjatin kaupunkien kohdalla lännestä itään Dnepr-jokeen laskeva Pripjat-joki, jolla on paljon sivujokia. Siksi tämä alue on hyvin vaikeakulkuista. Mozyr, Turrov, Pinsk, Brest, Kamen-Kasirski, Kovel ja Sarny ovat tämän alueen kaupunkeja. 2.V-VR perustettiin, että se oikealla siivellään nojaa Polesjen alueeseen. Vastaavasti pohjoisempaan 1.V-VR nojasi siihen vasemmalla siivellään. Valko-Venäjällä kaikki joutuivat kokemaan sodan kauhut. Tämä kuva on pienestä Jaskovitsin kylästä, joka sijaitsee Pripjat-joen kansallispuiston alueella. Ehkä sotatapahtumat eivät tänne maaston vuoksi suoraan ulottuneet, mutta sankarivainajia sielläkin riitti. Ja edelleen heidät muistetaan.

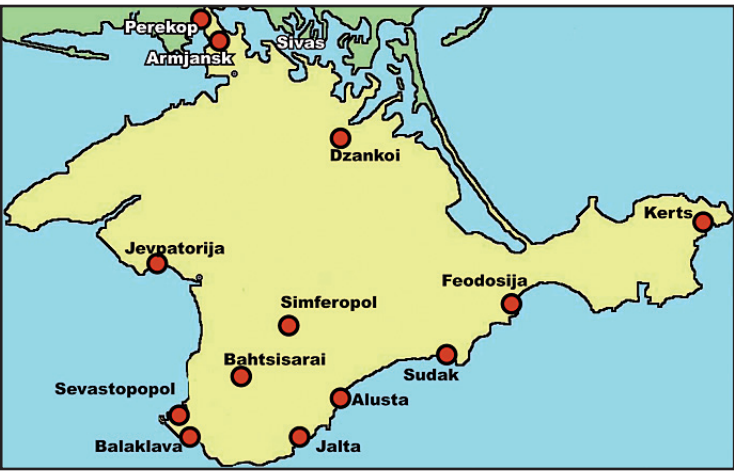
Krimille saarretun vihollisen vahvuus oli 200000 sotilasta, 3600 tykkiä, 215 ps-vaunua, 148 lentokonetta sekä merivoimia. Lisäksi ilma- ja merivoimat toimivat Krimillä Saksan miehittämiltä alueilta käsin. Fasistien 17.A:n päävoimat toimivat Krimin pohjoisosissa ja Kertšinniemelle oli sijoitettu V AK ja Romanianlaisia yksiköitä. Päähyökkäys kohdistettiin pohjoisesta Sivašin etelärannan sillanpäästä 51.A:n voimin. Samalla 2.KaA suoritti fasistien voimia sitova isku Perekopin kannakselta. Helmikuun lopussa joukkojen uudelleenryhmitys Perekopin ja Sivašin suunnalla saatiin päätökseen. Suurin ponnistuksen pioneerijoukot rakensivat kulku-yhteydet Sivašin yli. Tarvittiin useita jopa kilometrien pituisia siltoja, jotka kantoivat T-34 ps-vaunut ja raskaan tykistön. Kelirikon ja myrskyn johdosta operaation alkua jouduttiin useaan otteeseen siirtämään.

Kertšinniemiellä päämajan edustajana toimivan K.Vorošilovin kanssa koordinoitiin ErRA:n toiminta. Päätettiin, että hyökkäys siellä alkaa kolme päivää Perekopin operaation jälkeen. Hyökkäys Krimin pohjoisosissa pääsi alkamaan 8.4. ja Kertšinniemiellä 11.4. Operaation laajuutta kuvaa se, että neuvostojoukkoja siihen osallistui 330000 sotilasta. Heillä oli käytössään 6575 tykkiä ja kr-heitintä, 560 ps-vaunua ja rynnäkkötykkiä ja n. 1000 lentokonetta. joukoille oli toimitettu neljä peruskaliiperien tuliannosta, n. viisi poltto- ja voiteluaineannosta sekä muonaa 18 vuorokaudeksi.

Neuvostojoukot etenivät Krimillä nopeasti

Odessan vapauttamisen jälkeen Vasiljevski siirtyi 4.UR:n esikuntaan. Heti alussa 51.A:n hyökkäys pakotti natsit vetäytymään joukkojaan Kertšinniemieltä. 51.A mursi vihollispuolustuksen 10.4. ja seuraavana päivänä murtokohtaan ohjattiin XIXPsAK, joka valtasi Džankoin edeten Simferopolia kohti. Vihollispuolustus murrettiin 11.4. myös Perekopin kannaksella. Kertšinniemiellä ErRA valtasi 10.4. vihollisen ensimmäiset taisteluhaudat, siirtyivät yöllä hyökkäykseen, valtasivat aamulla 11.4. Kertšin ja alkoivat edetä vihollisen väliasemiin Feodosijan suuntaan. 2.KaA eteni Krimin länsirantaa pitkin kohti Jevpatorijaa. 51.A puolestaan eteni aron poikki suoraan kohti Simferopolia ja ErRA Feodosijan kautta noudatellen Krimin etelärantaa. Partisaanit ryhtyivät Krimin vuoristoseudulla avoimeen toimintaan ja laivasto sekä merilennosto iskivät fasistien meriyhteyksiä vastaan Sudakissa, Aluštassa ja Balaklavassa.

Simferopolin, Feodosijan ja Jevpatorijan kaupungit puhdistettiin 13.4. fasisteista ja Bahtšisarai, Sudak ja Alušta vapautettiin 14.-15.4. ja 51.A:n liikkuvat joukot etenivät Sev-

Karttapiirros: Heikki Männikkö

Krimin erottaa mantereesta Sivasin kosteikko-alue. Se koostuu hyvin matalista suolaisista merenlahdista, joita idässä Asovanmerestä rajoittaa kapea Arabatin köngäs. Maayhteys Krimille kulkee Perekopin kannakselta. 51.A:n aloittama päähyökkäys Sivasin etelärannalta oli hyvin vaikea suunta ja rohkea toimenpide. Se perustui kuitenkin siihen, että sieltä vihollinen ei odottanut päähyökkäystä. Natsit olivat linnoittaneet Perekopin kannaksen ja päähyökkäys Sivasin etelärannalta mahdollisti iskun natsien linnoitusvyöhykkeen selustaan. Perekopin suunnasta teki 2.KaA päähyökkäystä tukevan iskun. ErRA hyökkäsi Kertsin niemen sillanpäästä käsin.

vastopolin ulkoiselle puolustuslinjalle. Vihollinen perääntyi koko Krimin alueella ja romanialaiset joukot alkoivat antautua vangeiksi. Tiedustelu ilmoitti 17.4. vihollisen linnoittavan Sevastopolia ilmeisenä aikomuksenaan suojata joukkojensa ja kalustonsa evakuoimista meriteitse.

Sevastopolin valloitus

Neuvostojoukot ryhtyivät toimenpiteisiin hyökätäkseen nopeasti Sevastopoliin ja luodakseen asemat estää ilmavoimien ja suorasuuntaustykistön käytöllä vihollisen pakeneminen merelle. Ensimmäinen yritys Sevastopolin puolustuksen murtamiseksi ei onnistunut. Uusi yritys päätettiin tehdä 23.4. Tässä vaiheessa osa RA:n voimia irrotettiin uudelleen perustetulle 2.V-VR:lle. Hyökkäys uusittiin 23.4. Taistelut raivosivat ankarina. Tulesta ja

onnistuneista laivojen upottamisista huolimatta vihollinen jatkoi joukkojensa evakuoimista. Hyökkäys jouduttiin jälleen keskeyttämään joukkojen ryhmittämiseksi uudelleen. Vasiljevski kävi päämajan kanssa kireän keskustelun saadakseen siirtää hyökkäyksen aloitettavaksi vasta 5.-7.5. Hyökkäystä edeltävinä päivinä rikottiin tykistötulella vihollisen puolustuslaitteita ilmavoimien pommittaessa natsien taisteluryhmitä. 2.KaA aloitti hyökkäyksen 5.5. kahden tunnin tykistön ja ilmavoimien iskulla. Käsi-kähmäksi muuttuneet taistelut jatkuivat 6.5. ilmavoimien osallistuesssa koko ajan taisteluun. 7.5. aamulla 1,5 tunnin tykistövalmistelun jälkeen neuvostojoukot kävivät ilmavoimien tukemana rynnäkköön Sev-

Jatkuu sivulle 14

Venezuela haluaa rauhaa

”Me venezuelalaiset olemme yllpeitä demokratiastamme. Olemme rakentaneet ruohonjuuritasoon osallistuvan demokratian liikkeen, joka takaa sen, että sekä valta, että voimavarat on jaettu oikeudenmukaisesti kansalaistemme kesken.

YK:n mukaan Venezuela on johdonmukaisesti vähentänyt epätasa-arvoa: meillä on nyt alueen pienimmät tuloerot. Olemme vähentäneet köyhyyttä valtavasti: Maailman Pankin tietojen mukaan 49 prosentista (vuonna 1998) 25,5 prosenttiin (vuonna 2012). Samana ajanjaksona, hallituksemme tilastojen mukaan, äärimmäinen köyhyys on vähentynyt 21 prosentista 6 prosenttiin. Olemme luoneet kaiken kattavat terveydenhuolto- ja koulutusjärjestelmät, jotka ovat ilmaisia kaikille kansalaisillemme. Olemme toteuttaneet nämä tavoitteet suurelta osin öljystä saaduilla tuloilla.

Sosiaalipoliitikamme on parantanut kansalaisten elämää yleisesti, mutta hallitus on samalla kohdannut vakavia taloudellisia haasteita viimeisten 16 kuukauden aikana. Näitä ovat olleet inflaatio ja puute perushyödykkeistä. Me jatkamme ratkaisujen etsimistä erilaisilla toimenpiteillä, kuten uudella markkinapohjaisella valuuttojen vaihtojärjestelmällä, jonka tarkoitus on vähentää mustan pörssin valuutakauppaa. Me tarkastamme liike-

Venezuelan presidentti Nicolas Maduron puheenvuoro maan viimeaikaisista tapahtumista julkaistiin New York Timesissa 1.4.2014. Hän ottaa kantaa mm. mielenosoitusten syihin ja niissä esiintyneeseen väkivaltaan. ”Venezuelan viimeaikaiset mielenosoitukset ovat olleet kansainvälisissä uutisotsikoissa. Suuri osa ulkomaisen median kirjoittelusta on kuitenkin vääristellyt maani todellisuutta ja tosiasioita tapahtumien ympärillä.”

Kuvat: Nicolas Maduron fb-sivut

Venezuelassa tavallinen köyhä kansa puolustaa bolivaarista vallankumousta.

toimintoja estääksemme hinnoilla keinottelua ja tavaroiden hamstrausta. Venezuela on myös kamppailut korkean rikollisuustason kanssa. Vastaamme tähän rakentamalla uuden kansallisen poliisin, vahvistamalla yhteisöpoliisien yhteistointa ja uudistamalla vankilajärjestelmäämme.

Vuoden 1998 jälkeen Hugo Chavezin perustama liike on voittanut runsaan tusinan verran presidentin, parlamentti- ja paikallisvaaleja. Yhdysvaltojen ex-presidentti

Jimmy Carter on kutsunut vaalijärjestelmäämme maailman parhaaksi. Viimeksi Yhdistynyt sosialistipuolue sai valtavan vaalivoiton pormestarien vaaleissa joulukuussa 2013. Voitimme 255:ssä kunnassa 337:stä.

Venezuelassa ihmisten osallistuminen politiikkaan on lisääntynyt dramaattisesti viimeisen vuosikymmenen aikana. Entisenä ammattiyhdistysliikkeen organisaattorina uskon vakaasti yhdistymisvapauteen ja kansalaisvelvollisuuteen varmistaa, että oikeu-

denmukaisuus vallitsee. Tätä todistavat myös rauhanomaiset kokoontumiset ja mielenosoitukset.

Väitteet, että Venezuelassa olisi puutteellinen demokratia ja että nykyiset mielenosoitukset edustaisivat valtavirtaa, eivät perustu tosiasioihin. Hallituksen vastaisia protesteja ovat johtaneet yhteiskunnan rikkaimmat, jotka haluavat kumota ne demokraattisen prosessin saavutukset, joista on hyötynyt kansan suuri enemmistö. Hallituksen vastaiset mielenosoittajat ovat vahingoittaneet terveyskliniikoita, polttaneet yliopiston Tachiran osavaltiossa ja heittäneet Molotovin cocktaileja ja kiviä busseihin. He ovat ottaneet kohteikseen muita julkisia rakennuksia heittämällä kiviä ja soihduttamalla Korkeimman oikeuden, valtion puhelinyhtiön CANTV:n ja yleisen syyttäjän toimistoihin. Nämä väkivallan teot ovat aiheuttaneet monen miljoonan dollarin vahingot. Tämän vuoksi protestoiijat eivät ole saaneet kannatusta köyhän väestön ja työväenluokan asuma-alueilla.

Mielenosoittajilla on yksi päämäärä: demokraattisesti valitun hallituksen perustuslain vastainen kaataminen. Opposition johtajat tekivät tämän selväksi, kun he aloittivat kampanjansa tammikuussa. He uhosivat haluavansa kaaosta kaduille. Heidän väkivaltainen, antidemokraattinen agendansa syrjäytti mielenosoituksista ne, joilla olisi ollut oikeutettua kritiikkiä talouden

epäkohtia ja korkeaa rikollisuustasetta vastaan. Kahdessa kuukaudessa on kuollut 36 ihmistä. Uskomme, että mielenosoittajat ovat suoraan vastuussa noin puolesta kuolemantapauksista. Kuusi kansalliskaartin jäsentä on ammuttu tai tapettu ja muut kansalaiset on murhattu heidän yrittäessään poistaa mielenosoittajien rakentamia esteitä liikenteen pysäyttämiseksi.

Muutamia turvallisuusjoukkojen jäseniä on myös syytetty väkivallan käyttämisestä. Sen tuloksena useita ihmisiä on kuollut. Nämä ovat erittäin valitettavia tapahtumia ja Venezuelan hallitus on vastannut tähän pidättämällä syyllisiksi epäillyt. Olemme perustaneet Ihmisoikeusneuvoston tutkimaan kaikki mielenosoituksissa sattuneet tapahtumat. Jokainen uhri ansaitsee oikeutta ja jokainen tekijä – olkoonpa hän hallituksen tai opposition kannattaja – saatetaan vastuuseen teoistaan.

Yhdysvalloissa mielenosoittajia on kuvattu ”rauhanomaisiksi” ja Venezuelan hallituksen on sanottu painostavan heitä väkivaltaisesti. Tämän tarinan mukaan USA:n hallitus asettuu Venezuelan kansan puolelle. Todellisuudessa se asettuu sen 1 prosentin puolelle, joka haluaa vetää maamme takaisin aikaan, jolloin 99 prosenttia kansasta oli suljettu

Jatkuu sivulle 14

Venezuela haluaa rauhaa...

Jatkoa sivulta 13

pois poliittisesta elämästä ja vain harvat – mukaan lukien amerikkalaiset yritykset – hyötyivät Venezuelan öljytuloista. Älkäämme unohdako, että jotkut niistä, jotka tukivat demokraattisesti valitun hallinnon kumoamista vuonna 2002, johtavat nyt näitä mielenosoituksia. Vuoden 2002 vallankaappauksen johtajat hajoitettiin väli-tömästi Korkeimman oikeuden ja mitätöivät lainsäädännön ja perustuslain. Niiden, jotka tänään ryhty-vät väkivaltaan tai muutoin perus-tuslain vastaiseen toimintaan, pitäisi hyväksyä laillinen järjestelmä.

Yhdysvaltain hallitus tu-ki vuoden 2002 vallankaap-pausta ja tunnusti kaappaaji-en hallinnon huolimatta siitä, et-tä se käytti demokratian vastai-sia keinoja. Tänään Obaman hal-linto käyttää vähintään 5 miljoo-naa dollaria vuosittain tukeak-seen opposion toimintaa Vene-zuelassa. Nyt lisäksi on kongres-

sin käsittelyssä 15 miljoonan dol-larin lisätuki hallituksen vastaisil-le järjestöille. Kongressi on myös päättämässä sanktioista Venezue-laa vastaan. Toivon, että Ameri-kan kansa, tietäen mikä on totuus, päättää, että Venuzuela ja sen kan-sa eivät ansaitse sellaista rangais-tusta ja vaativat edustajiaan hyl-käämään sanktiot.

Nyt on dialogin ja diploma-tian aika. Venezuelassa olemme ojentaneet käden oppositiolle. Ja olemme hyväksyneet Etelä-Ame-rikan Unionin suositukset aloit-taa keskustelut opposition kanssa. Olemme myös tehneet aloitteen presidentti Obamalle, että vaihtai-simme uudelleen suurlähettiläitä. Toivomme, että hänen hallinton-sa vastaa tähän myönteisesti. Ve-nezuela tarvitsee rauhaa ja dia-logia astuakseen askeleen eteen-päin. Toivotamme tervetulleeksi jokaisen, joka vilpittömästi haluaa auttaa meitä saavuttamaan nämä päämäärät.”

Suomennos: Marjaliisa Siira

70 vuotta sitten (17):
Taistelu Ukrainasta ja Krimistä vietiin loppuun

Jatkoa sivulta 13

vilasta ja Krimin operaatio päättyi 200000 sotilasta käsittäneen 17.A:n täydelliseen tappioon.

Kesän -44 taistelut suun-nattiin Valko-Venäjälle ja Suomeen

Vuoden 1944 kesän kynnyksellä Le-ningradin ja Krimin alue Ukraina lä-hes kokonaisuudessaan sekä osa Valko-Venäjää ja Moldaviaa oli va-pautettu. Sotatoimet etelässä oli osittain siirretty jo Romanian maa-perälle. Kävi yhä ilmeisemmäksi, et-tä Neuvostoliitto kykenee yksinkin lyömään Hitler-Saksan.

Tämä pakotti liittolaismaat lopultakin kiirehtimään toisen rintaman avaamista Eurooppaan kesäkuussa -44. Huhtikuun lopul-la alettiin valmistella kesän ja syk-syn sotatoimia. Työhön päämajas-sa osallistui ensi vaiheessa Zukov ja Krimin operaation päätyttyä myös Vasiljevski. Kesätaistelujen tärkein

tavoite oli fasistien Keskustan AR:n tuhoaminen ja Valko-Venäjän va-pauttaminen. Sitä ennen päätet-tiin suorittaa operaatiot pohjoises-sa Petroskoin alueella sekä Aunuk-sen ja Karjalan kannaksilla.

Toim: Heikki Männikkö

Lähdeaineisto:
Marsalkka Žukovin muistelmät, Marsalkka A.Vasilevski: Elämäni työ, Marsalkka K. Rokossovski: Sotilaan velvollisuus, APN: Toisen maailmansodan aat-tona, Albert Axel: Stalin sodanjohtaja-na, Grigori Deborin: 30 vuotta suures-ta voitosta, Istoriä vtoroj mirovoj vojny : 1939-1945 : v 12-h tomah
Tekijä: Gretshko A. A.

EU-komission päätöksellä ja luvalla

Veronkiertoa ja rahastusta ihmisen perustarpeella

Helsingin pörssiin listautui vii-me vuoden lopulla vuokra-asun-tomarkkinoilla operoiva Ora-va Asuntorahasto Oyj. Uuden-muotoinen kiinteistösijoitusyh-tiö REIT (Real Estate Investment Trusts) on yhtiönä kokonaan vapautettu verojen maksusta. Osakkaat maksavat toki osin-goista pääomatuloveron. Mutta siinä sitten kaikki.

Verovapaus vaati EU-komission lu-van ja siltä taholta asetettiin uudel-le yhtiömuodolle muutamia ehtoja, jotka koskevat yhtiön omistuksen keskittymiseen, yhtiön toimialaan, osingonjakoon liittyviä asioita.

EU:n kilpailukomissaari Joa-quin Almunian mukaan tämä uusi yhtiömuoto kannustaa suoma-laisia sijoittamaan kohtuuhintaisiin vuokra-asuntoihin eikä tämä vääris-tä kilpailua. Tämän pitäisi piristää ja vilkastuttaa Suomessa, erityisesti

Kuva: Heikki Männikkö

Asunto kuuluu kaikille, eikä tätä saisi käyttää rahastuksen väliineenä.

pääkaupunkiseudulla kohtuuhin-taisten vuokra-asuntojen tarjontaa.

Tällä Orava-yhtiöllä ei kuiten-kaan ole tarkoitus alkaa esimer-kiksi vuokra-asuntojen rakennut-tajaksi vaan päinvastoin, se os-taa asuntoja ”tukussa” eli kokonaisia

vuokrakerrostaloja, pitää asuntoja vuokralla veronalennuksen ehdot täyttävän ajan ja myy niitä sitten mahdollisimman suurella voitol-la omistusasunnoiksi. Yhtiö ilmoit-taa esitteessään hankkivansa omis-tukseensa ehkä hyvinkin remontin tarpeessa olevia kerrostaloja, koska

niitä saa huomattavilla tukkualen-nuksilla (jopa - 30 %), ja koska ”huo-nompikuntoisestakin vuokra-asun-nosta saa hyvää tuottoa”.

Orava Asuntosijoitus-yhtiö houkutteli ”tavallista kansaa” lähtemään osalliseksi pääkaupun-kiseudun vuokra-asuntomarkkinoi-den ongelmanpurkutalkoisiin, mut-ta yhtiöllä on suuret suunnitelmat kasvattaa omistajapohjaa kansain-välisellä rahalla. Yhtiössä uskotaan ulkomaisen rahan olevan kiinnostu-nut Suomen vuokra-asuntomarkki-nasta. Näinhän Suomeen ei sitten jää niitä osinkotuloverojakaan. Ja sijoitusyhtiönhän voi taitavalla ve-rosuunnittelulla sijoittaa niin, ettei veroja tarvitse maksaa mihinkään.

Ihmetystä tässä pitäisi kai he-rättää ainakin sen, ettei tällä Ora-va-yhtiöllä ole mitään selkeää stra-tegiaa pääkaupunkiseudun vuok-

ra-asuntotilanteen korjaamiseksi. Ei ole tarkoitus vaikuttaa vuokra-tason kohtuullistamiseen – sitähän sieltä Brysselistä edellytettiin – ai-nakaan uustuotannon kautta lisä-tarjonnalla. Päinvastoin yhtiön jul-kilausuttuna toiminnan muotona on käydä tuota em. tukku(osto) ja vähittäis(myynti) -kauppaa. Tämä ei ole sen alkuperäisen – verovapau-den edellytysten – idean mukainen toimintatapa. Ruuhka-Suomen vai-keaan vuokra-asuntopulaan ei täl-läkään verokikkailulla saada paran-nusta.

Ihmetellä voi myös sitä, min-kälaisen tiedon varassa EU-komis-sio näitä päätöksiänsä tekee ja seu-raako tämä Brysselin ajatushauto-mo ollenkaan omien päätöstensä vaikutuksia.

Unto Nikula Asukasliiton hallituksen jäsen

Ajatuksia ja ajateltavaa

Maailma muuttuu kuulee sa-nottavan. Mihin se loppupeleis-sä on muuttunut? Tekniikka eh-kä menee eteenpäin, mutta sen käyttäjät eivät ole kivikautista ihmistä viisaampia. Tänne vaan hetkeksi tullaan ja sitten kado-taan. Olemassa olon aikana py-ritään selviämään kukin taval-laan. Toiset siinä olettavat on-nistuneensa paremmin, koska pystyivät riistämään kanssa elä-jää. Loppupelissä kaikki katoa-vat ennemmin tai myöhemmin, toisille vaan rakennetaan pyra-midi ja toiset joukkohaudaan. Eikös se ole kiertokulkua eli lo-puton ympyrä vai sanoisko jat-kumo?

Pelko on aseeni

Maailmaa on aina pyritty johta-maan pelon voimalla. Tämä on todettu toimivaksi strategiaki-si jo vuosituhansia sitten. Vallan käyttö alkaa jo hiekkalaatikos-sa, aina on joukossa vahvempi oman edun tavoittelija, joka pyr-kii siitä hyötymään. Minulla on enemmän joukkoja kuin sinulla ja ne ovat paremmin aseistettuja kuin sinun, on tutun kuuloista jo hiekkalaatikosta. Aikuisten hiek-

kalaatikossa ei ole enää tinasotilai-ta, vaan verta ja lihaa ovat nämä so-tilaat. Miksi he sitten sotivat? Syn-nytettyjen pelkojen vuoksi tietysti. Heillä on riittävän voimakas johtaja pitämässä ohjaksista kiinni. Johta-jilla on aina lakeijansa, jotka pyrki-vät muokkaamaan ilmapiiriä johta-jan tarkoituksia hyödyttäväksi.

Sodat on oikeastaan aina käy-ty energian saannin turvaamiseksi tavalla tai toisella. Kivikaudella kohteena oli ruoka nyt isossa mää-rin öljy ym. energia-muodot. Liet-sotta pelko on aina ollut kiihokkeen-na. Suomessa Venäjän pelkoa nos-tatetaan toden teolla tällä hetkellä. Suorastaan sanotaan meidän ole-van kudessa, jos emme Natoon liity. Yleisönosaston kirjoituksia kun lu-kee, siellä Nato-lietsonta on todel-la kovassa nosteessa. Maamme joh-tajat ovat onnistuneet tarkoitusperrissään. Lähes puolet suomalaisista pelkää Venäjää tällä hetkellä ja pa-hoin pelkään määrän lisääntyvän hiljalleen. Minun mielestä pelko on aivan turhaa. Venäjä kuitenkin tar-vitsee suomalaisia ja sitä osaamista mitä täältä on saatavissa ja systeemihän toimii niin kauan, kuin py-symme kauppakumppaneina. Na-to liittoumaan jos mennään, sitten

saadaan pelätä tosissaan.

Suomineito yskii

Vasen käsi ei tiedä mitä oikea käsi tekee ja toisin päin sama homma. Meillä on kyllä hallitus sotkenut kuvionsa kunnolla. Tehdään hätiköi-tyjä ratkaisuja toinen toisensa pe-rään. Kaksi perättäistä kehysriih-tä hölmöilty viimosen päälle. Mie-likuvituksen ja järjen käytön aapi-nen on jäänyt lukematta hallituk-sen molemmissa siivissä, eikä op-positiotakaan voida sen lukemisesta kehua. Tässä nähdään hyvin, et-tei kauaksi kivikaudelta ole pääs-ty ja uhkana Suomella oikeastaan paluu kivikaudelle on lähempänä, kuin uskalsin edes kuvitella. Nyt tehdyt virheet voivat olla seurauk-siltaan kauaskantoisia. Siksi toivon-kin, että peräsiimeen tartutaan kun-nolla ja ohjataan meidät pois karik-koisilta vesiltä. Tällä hetkellä tilan-ne näyttää siltä, kuin olisi kädet iroitettu peräsimestä ja uskottaisiin ihmeeseen. Luulisi kansan jo huo-manneen, ettei EU meitä autuaiksi tee, vaan tyhjentää meidän taskut.

Karua olla Carunan vietä-vissä

Nyt sitten iso osa Suomen sähkös-

tä siirtyy Carunan verkossa. Tutkis-kelin hieman omistus pohjaa. Car-unan omistaa Suomi Power Net-works Oy, jonka osakkaita ovat suo-malaiset eläkevakuutusyhtiöt Keva (12,5 %) ja Elo (7,5 %) sekä kansain-väliset infrastruktuurisijoittajat First State Investments (40 %) ja Borea-lis Infrastructure (40 %). Carunal-la on noin 20 prosentin markkina-osuus Suomen paikallisesta säh-könsiirrosta.

First State Investmentsil-lä on Suomessa jo aikamoin-en jalan sija. Esimerkiksi: Digita-on langattomien viestintäverkko-jen verkko-operaattori, joka hallin-noi maanpäällisiä radio-, tv- ja mo-biili-tv-verkkoja lähetysasemineen ja mastoineen. Digitan asiakkaita ovat tv- ja radioyhtiöt sekä mobiili-ja laajakaistaoperaattorit. Digitan omistaa First State Investments -in-frastruktuurirahasto.

Borealis Infrastructure on kanadalaisen Omers sijoitus di-visioonan omistama yhtiö, jonka tehtävä on sijoittaa julkisiin infra-struktuuri sijoituksiin. Rahasto on sijoittanut yli 20 eri kohteeseen ympäri maailmaa.

Näillä eväillä mennään. Vaikka sanotaankin, että valtio valvoo säh-

könsiirron hinnoittelua, en us-ko sen paljon hanttiin laittavan, jos omistajat haluavat tarkastella yhtiöiden tulostavoitteita.

Mitä jäbä duunaa

Kuuleppas Katainen! Ei se maa-ilma tällä tavalla pyöri. Kyllä sitä jonkinlaista vastuuta pitää omis-ta töistään kantaa, eikä sitä hy-pätä fillarin selästä ja heitetä sitä ojan pohjalle kuin vanhaa rukkas-ta. Vastuun pakoiluksi tätä sanoi-sin. Ensín sotket pesän ja jätät sii-voamisen muille. Selkä rangaton-ta toimintaa, jossa pakoilet muka perhepoliittisiin syihin vedoten. Pahinta koko hommassa on, mies hamuaa vielä suurempiin saap-paisiin uskokaa tai alkää. En kyl-lä näe miten voisi Suomen asioi-ta niissä suuremmissa saappais-sa hoitaa, kun näissä pienemmis-säkään ei siinä onnistunut. Ai niin onnistuihan Katainen olemaan mukana kansanedustajien palk-kioiden korottamisessa ja uusien avustajien palkaamisessa. Niin ja päättämässä myös Fortumin säh-könsiirtoverkon myymisestä. Lap-siperheitä unohtamatta. Todellaki, todellaki, todellaki.

Reijo Rytkönen

Hyvinvointi-
valtion
Puolesta

ELEU

Lista esittäytyy

Rakennetaan uusliberalismin vastaista yhteistyötä

Suomessa on pitkään harjoitettu markkinoiden ehdoilla kovaa oikeistopolitiikkaa, jonka toimeenpanijana toimii EU. Katsoimme, että muutos nykyiseen voi onnistua vain eri väestöryhmien ja kansalaisjärjestöjen laajapohjaisella yhteistyöllä.

Unionin uusliberalismille on luotava vaihtoehto. Siksi olemme

muodostaneet yhteisen "Hyvinvointivaltion puolesta- Ei EU:lle- listan, kehittämään vaihtoehtoista politiikkaa. Osallistumme EU:n parlamentin vaaliin, että suomalaiset voivat vaatia Eurooppaa, jossa ihmisen ja luonnon hyvinvointi, sekä kansojen vapaa yhteistyö ovat pörssikursseja tärkeämpiä arvoja. Tavoitteemme on tulonjaon muutos työn ja perusturvan

hyväksi. Leikkausten sijaan julkisia palveluja ja sinne työpaikkoja. EU:n tilalle tulee kehittää koordinoitu talous jättivoittojen, pääomien viennin ja keinottelun säätelemiseksi. Siksi on irtaannuttava EU:sta ja sen politiikasta.

Muutos kovalle markkinakapitalismille syntyy siitä joukosta, jolle uusliberalismin kaataminen ei aiheuta mitään menetettävää.

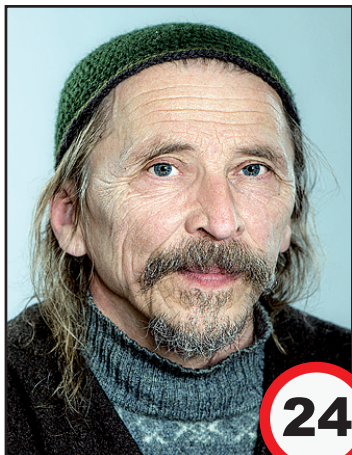
22

Rita Dahl
kirjailija, sopraano, VTM,
FM
Vantaa

23

Lena Huldén
MMT, FT, dosentti
Vantaa

24

Hannu Hyvönen (sit.)
kansalaisaktivisti, doku-
mentaristi
Iisalmi

25

Timo Jalkanen
biologi, ympäristöaktivisti
Kotka

26

Heikki Ketoharju
SKP:n pääsihteeri
Helsinki

27

Tuukka Koirikivi
opiskelija
Oulu

28

Matti Laitinen
atk-kouluttaja, kirjailija
Helsinki

29

Tommi Lievemaa
muusikko, STP:n varapuheenjohtaja
Espoo

30

Miguel López
yliopistonopettaja
Jyväskylä.

31

Pekka Lundgren
putkiasentaja, huoltomies
Pori

32

Petra Packalén
postityöntekijä
Tampere

33

Tero Pitkä
lähihoitaja
Heinola

34

Susanna Rissanen
sosiaaliterapeutti, YTK
Iisalmi

35

Tiina Sandberg
piirisihteeri, ympäristösuunnittelija, AMK
Helsinki.

36

Ritva Sorvali
näyttelijä
Lahti

37

Simo Suominen
Kommunistisen Nuorisoliiton puheenjohtaja
Tampere

38

Arjo Suonperä
varatuomari
Espoo

39

Juhani Tanski
atk-suunnittelija, STP:n puheenjohtaja
Kuopio.

40

JP (Juha-Pekka) Väisänen
SKP:n puheenjohtaja, käsitaiteilija; Helsinki

41

Iida Ylönen
muotoilija, työtön
Hyvinkää

Ukrainan fasismi ja USA:n imperialismi

Yhdysvaltojen presidentti Barack Obama lausui Brysselissä 26.3.2014: "On naurettavaa väittää, että yhdysvaltalaiset juonivat fasistien kanssa Ukrainassa" (Helsingin Sanomat 27.3.2014). Lause oli osa vastauksesta, jonka Obama antoi puheessaan viikkoa aiemmin USA:ta kohtaan kriittisen puheenvuoron esittäneelle Venäjän presidentti Vladimir Putinille.

Obama tarkoitti ilmeisesti, että viime syksynä alkaneissa Ukrainan tapahtumissa USA:lla ei olisi ollut mitään intressiä eikä halua toimia yhteistyössä myös fasistisina tunnettujen ukrainalaisten järjestöjen kanssa. USA on kuitenkin koko tapahtumien ajan tukenut kaikkia niitä voimia, jotka laittomasti ja väkivaltaisesti kaatoivat Ukrainan laillisen presidentin ja tätä tukeneen hallinnon. USA:n ja länsieurooppalaisten tahojen tuki ei ole ollut vain henkistä laatua esimerkiksi EU:n ja Ukrainan lähestymissopimuksen puolesta, vaan myös konkreettista rahallista ja neuvonantoapua ns. Maidanin kapinallisille. Tästä on kiistatonta näyttöä - eikä apu ole ollut mitenkään pienimuotoista. Pois ei lueta myöskään sitä, että ulkomaisia toimijoita osallistui myös sekä henkilöinä, että organisoituneina ryhminä suoraan kapinalliseen toimintaan ja myös tällaisten ukrainalaisten ryhmittymien johtamiseen.

Fasistit kärjessä

Kapinan kärkenä ja väkivaltaisimpana osana toimivat Svoboda (Vapaus)-puolueen ja Oikea sektoritaisteluryhmän aktivistit. Aseita oli anastettu armeijan varastoista. Oikea sektori on avoimesti uusnatsilainen organisaatio, jonka puheenjohtajana toimii Дмитро Ярош. Hän kuuluu myös Тризуб (Kolmikärki)-järjestöön, jonka juuret johtavat toisen maailmansodan aikaiseen ukrainalaiseen ääriationalistiin ja fasistiin Stepan Banderaan. Banderan tunnukset olivat näkyvästi esillä Maidan-aukiolla, samoin kuin hakaristit, rautaristit ja SS:n salamat. Svoboda-puolue, joka on vahvasti edustettuna nyt Ukrainan väliaikaisessa hallituksessa, ei paljoa poikkea Oikeasta sektorista, vaikka sitä on yritettykin pestä puhtaaksi länsieurooppalaisten EU-tahojen toimesta. Näin siitäkin huolimatta, että joitain vuosia sitten samainen EU varoitti Svobodasta sen kansainvälisten uusnatsiyhteyksien johdosta. Oikea sektori on rekisteröity myös puolueeksi vallankaappauksen jälkeen. Sillä ei ole hallituspaikkoja, ellei sitten joku tai jotkut sitoutumattomista ministereistä ole sen kannattajia. Kansallisen turvallisuusneuvoston puheenjohtajana toimii Svoboda-puolueen Андрій Парубій ja varapuheenjohtajana edellä mainittu Ярош.

Pitkät perinteet

USA:lla on perinteitä Ukrainan natsien kanssa harjoitetusta yhteistoiminnasta. Saksan antauduttua

vuonna 1945 tuhannet itäeurooppalaiset saksalaisten kanssa yhteistoimintaa harjoittaneet henkilöt saivat turvapaikan USA:sta tai sen kautta Etelä-Amerikasta. Monet jäivät myös esimerkiksi Länsi-Saksaan antikommunististen organisaatioiden palvelukseen. Useimmat näistä olivat olleet aktiivisia natsseja sodan aikana. Näin myös Länsi-Ukrainassa vaikuttanut Stepan Bandera (1909-1959).

Kirjailija Matti Rossi kirjoitti Tiedonantajassa 23.8.1983 otsikolla "USA ja Ukrainan natsit": "USA:n tiedustelu oli yhteydessä Ukrainan natsieihin jo vuodesta 1946. Kyseessä oli Banderan johtama Ukrainan nationalistinen järjestö ja sen aseellinen siipi, ns. Ukrainan partisaaniarmeija."

Rossin lähteenä oli tuolloin vuonna 1982 ilmestynyt yhdysvaltalaisen lakimiehen John Loftusin teos The Belarus Secret (Belaruksen salaisuus). Loftus oli osallistunut Valko-Venäjän sodanaikaisen fasistijärjestön Belaruksen vaiheiden selvittämiseen. Tutkimus sisältää tärkeitä paljastuksia myös USA:n ja Ukrainan natsien suhteista.

Rossi jatkaa Banderan organisaatiosta: "Tämä järjestö armeijoinen oli Kolmannen Valtakunnan yhteistyökumppani ja antoi suuren panoksen natsien sotaponnistuksiin, toteaa Loftus. Kuten Valko-Venäjälläkin, sen tehtäviin kuului sodankäynti neuvostopartisaaneja vastaan, poliisitoimi saksalaisten miehittämällä alueilla ja juutalaisten ryöstäminen ja murhaaminen."

Karpaattien "metsäveljet"

Bandera siirtyi länteen ja pääsi Länsi-Saksaan. Banderan ryhmät jatkoivat maanalaista taistelua Ukrainan neuvostovaltaa vastaan mm. Karpaattien vuoristossa Länsi-Ukrainassa. Nämä "partisaanit" hävisivät taistelunsa lopullisesti noin vuoteen 1952 mennessä. Allekirjoittaneella oli tilaisuus kesällä 1983 vieraillla Länsi-Ukrainassa ja käydä mm. Lvovin kaupungissa sijainneella sotilashautausmaalla. Sinne oli haudattuina lukuisa määrä neuvostovaltan puolesta ja näitä partisaaniryhmiä vastaan taistelleita sotilaita ja muita Neuvosto-Ukrainan edustajia. Lienenkö väärässä, jos epäilen, että tälle muistopaikalle on voinut käydä huonosti viime aikoina? Banderalaisten maineenpalautus myös Kiovan tasolla on tuottanut tuhoa sekä kulttuurin että sivistyksen alueilla. Kymmeniä Leninin patsaita on kaadettu ja tuhottu Länsi-Ukrainassa ja myös Kiivassassa. Samoin toisen maailmansodan

Kiovan Euromaidanin aikaan fasistit ja äärioikeistolaiset pitivät päämajaansa kaupungintalossa, jossa seinälle oli asetettu itse Stepan Banderan kuva. Banderalaiset olivat sodan aikana liitossa hitleriläisten kanssa ja osallistuivat juutalaisten teloituksiin ja ryöstämiseen. Tehtäviin kuului myös sodankäynti neuvostopartisaaneja vastaan. Samassa paikassa otettiin myös ilmoittautumisia uuteen suojeluskuntaan.

voiton muistomerkkejä. Svobodan ja Oikean sektorin aktiiveja on nähty näissä töissä.

USA organisoi sodan ajan natsseja

Rossi: "Loftus seuraa USA:n kylmän sodan kiemuroita erään avainhenkilönsä, Frank G. Wisnerin kautta. Wisner nimettiin vuonna 1948 uuden tiedustelupalvelun OPC:n (Koordinointielimen) päälliköksi. OPC:n koko toiminta oli keskitetty Neuvostoliittoa vastaan ja sen työnsä kuului propaganda, taloudellinen sodankäynti, sabotaasi ja kumouksellinen toiminta, mukaan luettuna apu Itä-Euroopan maissa toimiville vastarintaryhmille. Maanalainen vastarinta ja tuhoalaistoiminta käsitti myös Ukrainan. Tavoitteena oli entisten natsijärjestöjen sotilaallisen toiminnan koordinointi kaikkialla Itä-Euroopassa".

Matti Rossi jatkoi kirjoituksensa Tiedonantajassa numerossa 25.8.1983:

"Sotilaallista koulutusta Wis-

nerin valmennusleireissä antoivat amerikkalaiset sekä Wehrmachtin ja SS:n kouluttajat. Loftus ei juuri esitä yksityiskohtaisia tietoja Wisnerin natsikommandojen operaatioista. Ukrainan natsista puhuessaan hän antaa ymmärtää, että Wisner avusti näiden sissisotaa neuvostovaltaa vastaan."

Kylmän sodan aikaan

Banderan siirryttyä sodan jälkeen Länsi-Saksaan hänen johtamansa nationalistijärjestö sijoitettiin sinne ja organisoitiin uudestaan. Neuvostoliitto vaati Banderan ja monen muun hänen kaltaisansa natsin luovuttamista sotarikollisina. Yhdysvaltalaiset kuitenkin suojelivat Banderaa ja muita vastaavia, koska näistä katsottiin olevan apua syntymässä olevassa kylmässä sodassa.

Kylmää sotaa tultiin käymään myös silloisilla sähköisillä tiedotusvälineillä. "Vapaat" läntiset radioasemat syytiväät sosialistisia maita kohtaan päivittäisen "likasanvoiton" Allekirjoittaneelle kerrottiin vuonna 1983, miten länsisaksalainen radioasema lähetti yötä päivää Länsi-Ukrainaan oikeistopropagandaa ukrainan kielellä: kauhukertomuksia neuvostovaltasta, tekstiä kapitalismin ihannoista ja USA:n erinomaisuudesta sekä Ukrainan historian uustulkintoja. Pyrkimys oli myös nationalistismin nostattamiseen. Tässä tarkoituksessa syytettiin alueellisia neuvostovaltan edustajia venäläistämistavoitteista. Myöhemmät banderalaiset olivat tässä tietenkin innokkaasti mukana. Länsi-Ukrainassa katsottiin vielä siihen aikaan olevan vanhastaan jossain määrin otollista maaperää tällaiselle myrryntäyölle. USA oli suurimpia rahoittajia.

Puhtaaksipesua

Banderalaisten mainetta yritettiin sodan jälkeen kohentaa eri yhteyksissä. Solzhenitsynin Vankileirien saaristo-teoksen henkilöluettelossa kerrotaan: "Saksalaisten miehitettyä Lvovin 1941 Bandera julisti

itsensäisen Ukrainan valtion. Saksalaiset vangitsivat ja internoivat Banderan kannattajia". Wikipedian mukaan saksalaiset eivät hyväksyneet kansallista hallitusta Ukrainaan ja tämän takia vangitsivat myös Banderan. Sieltä hänet olisi vapautettu ukrainalaisten nationalistijärjestöjen toimesta. Tämä ei kuitenkaan muuta miksiäkään banderalaiden myöhempää toimintaa. Natseillaikin oli ristiriitoja keskenään.

Rossi (TA 23.8.1983): "Wisner nimittäin väittää, ettei Banderan natsijärjestö ollut Saksan natsien kummilapsi eivätkä sen jäsenet koskaan olleet yhteistyössä saksalaisten kanssa" ja "Ukrainan nationalistijärjestö ja sen v. 1942 luoma partisaaniarmeija taistelivat katkerasti sekä saksalaisia että neuvostovenäläisiä vastaan".

Rossin mukaan Loftus toteaa, että tämä on kauttaaltaan pajunköyttä. Valokuvatuista Banderan järjestön asiakirjoista oli käynyt kiistattomasti ilmi, että useimmat järjestön jäsenet olivat toimineet Gestapon tai SS:n hyväksi poliiseina, teloittajina, partisaanien metsästäjinä ja kaupunkien virkailijoina.

Imperialismin kasvot py-syvät muuttumattomina

Kymmenien vuosien historiallista jaksoa tarkasteltaessa ei voi tulla muuhun tulokseen kuin, että USA:lainen imperialismi ei ole muuttunut miksiäkään entisestään.

Entisen Neuvostoliiton sijasta ahdistetaan ja piiritetään nyt Venäjää. Maa toisensa jälkeen Venäjän ympäriltä on vedetty mukaan Naton aggressiiviseen toimintaan. Sitä johtavat USA ja sen sotateolliset valtarakenteet. Niiden pyrkimykset määräävät kaiken. Venäjälle ja sen liittolaisille ei suoda minikäänlaisia turvallisuustakuita, vaan jatkuvasti ollaan hyökkäyskannalla ja sekaantumassa niiden ja heikompien valtioiden sisäisiin asioihin. Näin on ollut tilanne myös Venäjän kannalta tärkeässä Ukrainassa. USA ei ole viime aikoinakaan kaihtanut yhteistyötä minkään tahon kanssa, jolta se voisi saada edes hetkellistä tukea omille pyrkimyksilleen. Tämä on nähty esimerkiksi Syyriassa. Tukeutuminen myös tämän päivän banderalaisiin, Ukrainan uusnatsieihin, on johdonmukaista jatkoa aiemmalle politiikalle.

Jaakko Ahvola

Ajatushautomon rikinkatkuisia pääsiäismunia

Neuvostoliiton suuruuden päivinä kommunistit opiskelivat sosialismin etenemisen vaiheita; sosialismin täydellinen voitto ja sosialismin lopullinen voitto. Kumpaakaan ei ole eikä tule ilman jatkuvaa taistelua. Porvariston ideologit ovat käsittäneet tämän kommunisteja paremmin.

Kapitalismiin kuuluu sisäinen pako kasvaa ja siitä johtuva maailman loputon uudelleen jakaminen. Kapitalismille ei ole täydellistä eikä lopullista voittoa. Sen vuoksi se kasvaa ja uudistuu niin kauan kun maapallon luonnonvarat ja ihmiset ovat loppuun kulutettu. Vain vallankumouksen väkivalta voi tehdä tästä onnelasta lopun.

Marxin mukaan vapaa-kauppa on edistysaskel, sillä se kärjistää yhteiskunnalliset ristiriidat huippuunsa, joka on sosialistisen vallankumouksen edelly-

tys. Kommunistit vastustivat Euroopan Unionin perustamista. Parailaan tekee tuloaan USA:n ja EU:n välinen vapaakauppasopimus. Kommunistit tavoilleen uskollisina vastustavat sopimusta. Sopimuksen syntyminen on korkeampien voimien kuin heiveröisten kommunistien käsissä. Vapaakauppa tuo vapaan markkinatalouden lainalaisuudet avoimena esiin. Ja niihin kuuluu työväenluokan aseman suhteellinen ja suoranainen kurjistuminen.

Kommunistit pohtivat syvämielteisesti, että vallankumous ei synny kurjuudesta. Marx oli tietysti väärässä jos oletti sellaista. Me näemme täältä historiallisen kokemuksen ylailmoista paremmin. Lenin kehitti opin vallankumouksellisesta puolueesta. Leninin johtamat bolshevikit ottivat vallan Venäjällä ja rakensivat muutamassa vuosikymmenessä rikkaan yhteiskunnan. Venäjällä kurjuus l:n maailmansodan seurauksena oli äärimmäistä ja ilman sitä vallankumousaatteet ei-

vät olisi levinneet lukutaidottomiin joukkouhin.

Marx, Engels ja Lenin olivat vanhauskoisia, jotka ottivat oppia Ranskan vallankumouksesta, joka ei ollut Ranskan työväenluokalle äärimmäistä kurjuutta kummempaa. He kehittivät vallankumouksellista teoriaa Ranskan kokemuksen pohjalta. Ranskassa kommuuni kesti 70 päivää. Neuvostoliitto oli porvariston kauhu-na 70-vuotta.

Nykyiset "vallankumoukselliset" nyyhkyttävät porvariston kuorossa Venäjän vallankumouksen ja sosialismin virheitä, kun siinä ei kaikki ollut niin kuin "lännessä". Nytkin tarvitaan vallankumouksellisten puolueiden rintama koko Euroopassa. Porvariston "rauhanprojekti" EU nyky-muodossaan on anastussotia käyvä imperialistinen liittouma.

Wiljo Heikkinen vanhempi huoneenrakentaja Lapinlahti

Ukrainan "mustan vallankumouksen" symboli on tyylielty hakaristi, joka on yllä olevassa kuvassa piirretty revolution-sanan n-kirjaimeen.

Krimin kysymys

Edellisessä Kansan Äänessä Nkp:n pääsihteeri Sergei Skvortsov kä-sitteli laajasti Ukrainan tilannetta. Hän arvioi tuolloin, että nyt syr-jäytetty presidentti Viktor Janukovitsh ja tuolloinen oppositio saa-vuttavat sopimuksen rauhasta. Samalla Skvortsov muistutti kaiken olevan kuitenkin mahdollista. Tapahtumien kulku ja Krimin siirty-minen osaksi Venäjää eivät olleet ennustettavissa, mutta niitä osat-tiin uumoilla Skvortsovin kirjoituksessa. Tässä jutussa hän pureu-tuu Ukrainan tilanteeseen uusien tietojen valossa.

Kuva: Heikki Mämmikkö

Jelena ja Sergei Skvortsov vierailullaan Helsingissä kommunistien kansainvälisessä neuvottelukokouksessa.

21. helmikuuta eräiden EU-mai-den takuita vastaan Janukovits ja oppositio allekirjoittivat sopimuk-sen poliittisen kriisin ratkaisemi-sesta. Presidentille se merkitsi itse asiassa kunniallista antautumista: laki kaikkien protestien osanottaji-en armahtamisesta vaihtokauppa-na kaapattujen virastojen vapautta-misesta samoin kuin repressiivisten lakien kumoaminen, muutosten te-keminen perustuslakiin presidentin vallan rajoittamisesta, sekä viimein ennenaikaisten presidenttivaalien järjestäminen viimeistään joulu-kuussa 2014.

Neuvottelujen osapuolia pai-nostettiin kahdelta suunnalta: EU painosti oppositiota ja Putin Janu-kovitshia. Ilmeisestikin niille, jotka pitävät Putinia eräänlaisena tais-telijana imperialismia vastaan, täs-tä muodostuu epämiellyttävä yllä-tys: nimenomaisesti kyseisten voi-mien keulakuva painosti epäilevää Janukovitshia vaatimalla tältä an-tautumissopimuksen allekirjoitta-mista. Tosiasiassa Putin puoluste-li silloin hänelle muka epämiellyt-tävän Lännen etuja, jotka muuten olivat selvässä ristiriidassa Venä-jän etujen kanssa. Kokonaisuudes-saan näytti siltä, että Janukovitsh olisi saanut kaikki välttämättömät takeet ja toisaalta hänellä oli edel-leenkin merkittävä ylivoima oppo-sition suhteen, mutta valitettavasti hänestä tuntui, että se ei riitä. Muu-taman tunnin kuluttua sopimuk-sen allekirjoittamisesta hän yllättä-en pakeni.

Tämän kaiken tuloksena Uk-rainassa tapahtui valtiovallan-kaappaus. Mistään vallankumo-uksesta ei voida puhua, koska it-se hallitsemismuoto ei muuttunut. Vaistonvaraisina levottomuuksina alkanut Euromaidan alkoi heti koh-ta heijastaa oligarkkiklaanien välistä taistelua, josta toinen viime kä-dessä saavuttikin voiton. Januko-vitshin rakentama valtasuora hajosi nopeasti. Alueiden puolueen kan-sanedustajat alkoivat joukkomittai-sesti siirtyä voimakkaamman leiriin.

Uudelleen järjestäytynyt Uk-rainan parlamentti ryhtyi vallan-kumouksellisessa innossaan teh-tailemaan kiireisesti uusia lakeja. Valtaan nousseet nationalistit teki-vät kohtalokkaan virheen, kun he mitätöivät alueellisen kielilain, joka antoi venäjänkielelle tietynlaisen virallisen aseman tietyillä asuinalu-eilla. Kyseinen päätös ei kuitenkaan

astunut virallisesti voimaan, mutta Kaakkois-Ukrainan venäjänkielisen enemmistöväestön alueita koette-li voimakas tyytymättömyysaalo-to. Yksi nationalistien tekemä va-kava virhe ja Kaakkois-Ukrainan ti-lannetta kiristänyt tapahtumasar-ja olivat fasistimielisten järjestöjen yritykset tuhota Leninille omistet-tuja muistomerkkejä. Paikallisväes-tön enemmistön keskuudessa ky-seinen vandaalisuus herätti vain vi-haa – jopa niidenkin keskuudessa, jotka eivät erikoisemmin pitäneet Leninistä.

Ukrainalaisille nationalisteil-le Krimi on ollut aina eräänlainen kaihi. Sen asukkaat ovat 90 pro-senttisesti venäjänkielisiä. Neuvos-toliiton hajoamista seuranneiden 20 vuoden aikana he eivät ole olleet tyytyväisiä elämästään osana itse-näistä Ukrainaa. Krimin siirtäminen osaksi Ukrainaa vuonna 1954 ei vai-kuttanut kansalaisten elämään, sil-lä kielel olivat yhdenvertaisia ja ku-kaan ei joutunut pakkoukrainalais-tumaan. Mutta sitten v. 1991 kaikki muuttui. Valtiolleiseksi kieleksi koho-si vain ukraina, jota enemmistö Kri-millä ei puhunut. Tilannetta muutti jonkin verran Janukovitshin puolue-en aloitteesta hyväksytty laki alu-eellisista kielistä, mutta helmikuiset ”vallankumoukselliset” mitätöivät sen kiireissään. Kaiken lisäksi TV:ssä näytettiin jatkuvasti Kiovan tapah-tumia palavista autonrenkaista, tie-suluista, fasistien huutoja moska-leista eli toisin sanoen venäläisten puukottamisesta ja niin edelleen. Luonnollisesti Krimin väestö peläs-tyi eikä tietenkään halunnut enää jatkaa elämänsä sille vieraan val-lan alla.

Kun tuli ilmoitus, että kansan-äänestys koskee liittymistä Venä-jään, syntyi vielä yksi tekijä, joka sa-moin näytteli tärkeätä osaa. Nimit-täin elintaso Venäjällä on huomata-vasti korkeampi kuin Ukrainas-sa ja vastaavasti Ukrainan ja Krimin väestön käsitykset Venäjän elinta-sosta ovat yleisesti ottaen voimak-kaasti idealisoituja. Luonnollises-ti kaikki tämä vaikutti välittömästi kansanäänestyksen tuloksiin. Mel-kein 100 prosenttia Krimin asuk-kaista asettui tukemaan liittymis-tä Venäjään ja jokainen enemmän tai vähemmän objektiivinen tark-kailija voi sanoa, että tämä mieli-pide heijastaa Krimin yhteiskunnassa vallitsevia mielialoja. Ja vaikka Län-si, ukrainalaismedia ja Venäjän libe-raalit puhuivatkin jatkuvasti laitto-

masta äänestyksestä konepistoo-lien piippujen varjossa, on kuiten-kin muistettava se, että konepistoo-lit eivät olleet suunnattuja äänestä-jää vastaan, vaan aivan päinvastai-seen suuntaan.

Mitä todellisuudessa tekivät venäläiset sotilaat, joita nimitet-tiin kohteliaiksi univormuihmisik-si tai vulgaarisemmin kohteliaiksi vihreiksi ihmisiksi? Ensinnäkin he ryhtyivät vartioimaan Krimin parla-menttia, kun syntyi vaara sen jou-tumisesta Krimin tataarinationalis-tien käsiin. Toiseksi venäläiset so-tilaat yhdessä paikallisen kansan-nostoväen kanssa saartoivat eräät ukrainalaiset sotilasosastot ja hei-dän edustajansa kävivät neuvotte-luja ukrainalaisten sotilaiden puo-lueettomuudesta tai heidän siirty-misestään Venäjän puolelle ja ku-ten huomaamme, neuvottelut oli-vat menestyksellisiä. Ja siinä kaikki.

Periaatteessa Krimin liittämi-nen Venäjään korjaa aikanaan tapahtuneen historiallisen vir-heen. Voidaan kuinka paljon tahan-sa pauhata Krimin kansanäänestyk-sen laittomuudesta, mutta on täy-sin selvää, että kansan tahto esitet-tiin hyvin yksiselitteisesti. Ja sellai-set teot eivät voi olla laittomia. Kai-kesta huolimatta asia olisi voitu hoi-taa toisin ja pienemmillä menetyk-sillä, jos Venäjän viranomaiset eivät olisi syyllistyneet ajattelemattomiin toimiin, eivätkä olis hujoneutet lai-dasta laitaan siirtymällä muutama-sa päivässä Lännen kannatuksesta sen vastustamisen kannalle. Mik-si piti pitää niin suurta kiirettä kan-sanäänestyksen kanssa ja yleensä Krimin liittämisen kanssa? Ilmoit-tihan Länsi melko selvästi, että se ei itse asiassa vastusta Krimin ero-amista, kun onhan niitä paljonkin olemassa tunnustamattomia mai-ta. Sama tulos olisi voitu saavuttaa pienemmillä menetyksillä.

Muuten tehdessään päätöstä Krimin liittämisestä Venäjän joh-to ajatteli ennen kaikkea sisäpo-liittisia tuloksia, jotka myös saavu-tettiin. Etenevän taloudellisen var-rikon edellä on hyvä olla erään-lainen kestävyysvara yhteiskunnal-lisessa tajunnassa, ja tietenkin mitä suurempi se on niin sitä parem-pi. Toisaalta olisi hyvin hyödyllis-tä saavuttaa näyttävää ja vaikkapa osittaista menestystä, joka hyvittää murskaavan ulkopoliittisen tappi-on Ukrainan suunnalla. Putin käyt-ti hyväkseen hänelle tarjoutunutta mahdollisuutta osoittamalla näen-näistä kovuutta. Hän yrittää esiin-

tyä yleisön edessä Venäjän maan uusimpana yhdistäjänä. Kannatuk-sen kannalta se on kerrassaan erin-omainen tapaus.

Putinin kannatus on todel-lakin lisääntynyt ja todellisuudessa häntä kannattaa noin puo-let väestöstä. Mutta taktillinen me-nestys uhkaa muuttua strategisek-si romahdukseksi – tarkoitan täl-lä Lännen pakotteita. Meillä pal-jon nauretaan näille pakotteille ja pidetään niitä yksinkertaisena su-muverhona. Tosiasiassa Obama is-ki Putinia kipeämpään paikkaan eli hänen lähiseurueensa ihmisiin. Esi-merkiksi muiden pakotteiden jou-kossa niiden kohteeksi joutui eräs Timtshenko, joka on muuten Suo-men kansalainen ja jota eräät pitä-vät Putinin henkilökohtaisten varo-jen hoitajana.

Ja viimein muutama sana protesteista Kaakkois-Ukrainas-sa, joita on jo nimitetty venäläisek-si kevääksi. Protestien ensimmäisen aallon, jolloin eräissä kaupungeissa protestitapahtumiin osallistui kym-meniä tuhansia ihmisiä, taannut-ti menestyksellisesti itse herra Pu-tin julistamalla joukkojen mahdol-lisesta lähettämisestä Ukrainaan ja Krimin tulevasta liittämisestä Ve-näjään. Protestien mittasuhteet su-pistuivat välittömästi kymmenker-taisesti ja rajoittuivat koskemaan vain kahta itäistä aluetta. Nimittäin poikkeuksena Krimistä Kaakkois-Ukrainassa vallitsevana on kuiten-kin ukrainalainen väestö, joka ei ole toistaiseksi kovasti kiinnostunut liit-tymisestä Venäjään. Putinin toimet viilensivät jopa venäläismielisten kansalaisten mielialoja.

Protestien maantiede ja mit-tasuhteet ovat supistuneet, mut-ta protestit ovat hyvinkin radika-

Fasistit ”sytyttivät kirjaroviot” ja aloittivat mm. Lenin-muistomerkkien tuhoamisen. Kaakkois-Ukrainassa tämä vandalismi herätti pelkästään vihaa niidenkin keskuudessa, jotka eivät muutoin ole pitäneet Leninis-tä. Kuvassa fasistit tuhoavat Kioassa Lenin-monumenttia.

lisoituneet. Aktivistit ovat valloit-taneet useita hallintorakennuksia sekä asevarastoja ja vaativat kan-sanäänestysten järjestämistä liit-tymisestä Venäjään tai vähintäin-kin Ukrainan liittovaltioistamises-ta. Ukrainan väliaikainen hallitus ja USA väittävät, että aktivisteiksi ovat naamioituneet Venäjän agentit, jot-ka myös lietsovat hulinoita, mutta he eivät kuitenkaan näyttele vaka-vaa osaa (tässä tapauksessa olen sa-maa mieltä EU:n suomalaisen soti-lastiedustelupäällikön kanssa).

Mutta mitkä ovat sitten tule-vaisuuden näköalat? Todellinen tai jopa muodollinenkin Ukrainan hajoaminen on jo muuttumassa todellisuudeksi. Yhtenäistä valtio-ta on jo mahdotonta säilyttää tu-levaisuudessa ja ainoana vaihto-ehtona säilyttämiseksi suurin piir-tein nykyisissä rajoissa on sen fede-ralisointi tai jopa konfederalisointi. Hypoteettisesti on jopa mahdollis-ta Kaakkois-Ukrainan eroaminen ja Vähä-Venäjän tai Uus-Venäjän muo-dostaminen. Jos fasistit tulevat jär-jestämään verilöylyn, niin silloin yh-teiskunnallinen mielipide ainakin Kaakkois-Ukrainan erällä alueilla lii-kahtaa mielipiteen puolelle liittymi-sestä Venäjään. Jos ei, niin silloin on mahdollista poliittinen ratkaisu Uk-rainan federalisoimiseksi erityisesti, kun Ukrainan armeijaa ei onnistuta käyttämään kovin tehokkaasti, ku-ten tilanne osoittaa.

Näyttää siltä, että Venäjä oli-si jo sopinut sellaisesta ratkaisus-ta USA:n kanssa. Mitä tästä seu-raa, nähdään myöhemmin. Nykyi-sen oligarkkisen järjestelmän säily-essä Ukrainan puoli-itsenäisillä alu-eilla maa ei kuitenkaan selviä pysy-västä kriisistään.

Sergei Skvortsov Nkp:n pääsihteeri

YK:n ihmisoikeusraportti ei perustu tosiasioihin

Hiljattain julkaistiin YK:n ra-portti koskien KDKT:n ihmisoikeustilannetta. Raporttiin pe-rehtyessä huomio kiinnittyy siihen, että keskeisin ihmisoikeusongelma näyttäisi olevan, että KDKT:n johtava puolue on Korean työväenpuolue ja et-tä KDKT:ssa eletään sosialis-missa. Todisteita ihmisoikeusloukkauksista ei myöskään ole, vaan raportti perustuu loikka-rien kertomuksiin.

Tiedetään, että Korean rajalla toimii kristillisiä järjestöjä, jotka pyrkivät edistämään loikkauksia KDKT:sta Etelä-Koreaan. Etelä-

Koreassa loikkarit joutuvat osaksi KDKT:n vastaista informaatio-sotaa, halusivatpa he tai eivät. Loikkarit ei-vät Etelä-Koreaan siirtyessään enää voi muuttaa pois Etelä-Koreasta.

Ihmisoikeusloukkauksia ei-vät myöskään tue kiinalaisten vi-ranomaisten lausunnot. He ovat ”ih-metelleet” sitä, että loikkarit, jotka on palautettu KDKT:n viranomaisil-le, on tavattu myöhemmin uudel-leen Kiinassa. Eikä heillä ole ollut mitään merkkejä kidutuksesta.

En kiistä, etteikö yksittäisiä ylilyöntejä ihmisoikeuksissa voisi olla KDKT:ssa – aivan samoin kuin

Suomessakin, mutta tämä ra-portti edustaa valitettavasti tä-tä maailmassa vallitsevaa uusli-beralismia tukevaa joukkotiedo-tusta. Niitä yhteiskuntia, jotka ei-vät ole vapauttaneet talouttaan uusliberalistiselle kapitalismille, painetaan maan rakoon kaikin keinoin. Tämän politiikan ajajak-si on valjastettu YK:kin Neuvosto-liiton hajoamisesta lähtien. Tämä on meidän kommunistien syy-tä muistaa. Suhtaudummehan kriittisesti muuhunkin porvaril-listen tiedotusvälineiden välittä-mään ”tietoon”.

Juha Kieksi

Kansan ääni kuuluu muutoksen puolesta

Kysymys Yleisradiolle

Eikö Yleisradion kuuluisi vaalia suomalaisuutta ja tuoda julki suomalaista musiikin monimuotoisuutta? Luulisi että se olisi sen perustehtävä, eikä se että soitetaan ulkomalaisia rämpytyksiä päivästä toiseen ja aamusta iltaan. Kaupalliset asemat saisivat puolestani kilpailla ulkomaalaisella tarjonnalla. Koen sen ehdottomana että yhdeltä radio-asemalta on tultava vain ja ainoastaan suomalaista musiikkia. Sama koskee televisiota. Vähintään yhdeltä Ylen kanavalta olisi tultava pelkästään suomalaista ohjelmatarjontaa, Amerikkalaisten ja Englantilaisen tappo ja murha filmien sijaan. Tv ja radio kanavia voitaisiin vähentää ja keskittyä sisältöön. Nyt kanavia joutuu hakemaan ja selaamaan tämän tästä, löytääkseen kotimaisia ohjelmia. Kanavia on niin paljon ettei niistä mahdu kuin murtoosa lehtien ohjelmatietoihinkaan. Koko ilta menee selatessa kanavia eteen ja taaksepäin, koska kotimaiset ohjelmat on hajautettu niin mo-
neen paikkaan ettei niistä ota selvää vasta kuin jälkikäteen tuttavien kautta kuultuna, jolloin on jo liian myöhäistä.

Teosto ja levy-yhtiöt voisivat puolestaan ajatella suomalaisten äänitteiden hinnanlaskua, näin useampi kotimainen artisti tulisi tunnetuksi ja kuulisi myös vanhoja hyviä esittäjiä useammin. Radio saisi hyvän maineen ja esiin-

tyjä äänitteensä tunnetuksi. Kuulija puolestaan mielensä hyväksi. Yleisradio ei arvosta nuoria eikä vanhempia esiintyjiä eikä myöskään eläkeläisten mielipidettä kuuntelijoina, joita on suomessa n. 1.2 miljoonaa. Miksi radiotoimittajat soittavat omaa mielimusiikkiaan? Yleisradion johdossa ja päätävissä elimissä on asiantuntematomuutta, joka poikkeaa liian paljon kuulijoiden mielipiteistä ja toiveista.

Tv:stä on luopunut tuhansia talouksia huonon ohjelman ja digiboksin vuoksi. Radion kuuntelijoista pian paljon enemmän. Käy kuten Amerikan, Saksan ja EU:n markkinoilla, että turpiin tulee ja reilusti. Itse kuuntelen suomalaista musiikkia tv kanavalta Iskelmä-tv/ Harju ja Pöntinen. Sieltä jopa voi toivoa suomalaista mielimusiikkiaan. Myös Tarja Närhen sekahaku -ohjelma on suosittu Radio Suomessa. Tulee vaan liian harvoin, ja kestää niin pienen aikaa.

Kenelle väkivalta, poliisi tv, kakolat ym. on tehty? Kun nuorille sitä väkivaltaa opetetaan, niin onhan se sitä oppinutkin ja väkivalta TV:ssä vain pahenee. Ketkä on ostaneet Amerikkalaiset tappofilmit? Ketä kävi 1kk kalliilla kurssilla Amerikassa?

Voit ilmoittaa mielipiteesi YLE:n palautenumeroon 020 690 414

Esko Rintala, Uusikaupunki

Paljonko saa valehdella?

Tiistaina 1.4.-14 kuuntelin ”toisella korvalla” YLE:n ”Ajantasankaukoputki”-ohjelmaa (alk. klo 10.03). Siinä Annu Passoja haastatteli aiheesta ”Luonnonvaroja ja huonoja uutisia” Helsingin Yliopiston maailmanpolitiikan professoria Teivo Teivaista ja Ulkopoliittisen instituutin tutkijaa Charly Salenius-Pasternakia.

Juontaja Annu Passoja oli BBC:n kautta kuullut uutisen, että nyt Pohjois-Koreassa kaikki miehet pakotetaan käyttämään Kim Jong Unin kampausta. Juontaja kertoi kyllä käyneensä Pohjois-Koreaa lähellä olevilla verkkosivustoilla tutkimaassa asiaa ja siellä oli sanottu, että väite ei pidä paikkaansa. Juontaja kysyi haastateltavilta, että mikä on heidän näkemyksensä? Mielestäni se oli Teivo Teivainen, joka vastasi tähän tapaan: ”Varmaan tämä on

mahdollista mieheltä, joka teloittaa konekiväärillä entisen tyttöystävänsä bändin”.

Me tiedämme, että juttu tästä tyttöystävän bändin teloitamisesta oli täysi ankkra, joka lähti liikkeelle eteläkorealaisen sensaatiolehden uutisesta. Teivo Teivainen on kuitenkin Helsingin Yliopiston maailmanpolitiikan professori ja kyllä hänen tulisi tämä asia tuntea. Me tiedämme, että mielipidettä maailmalla muokataan laittamalla liikkeelle vääriä tietoja, joita sitten ei korjata niiden osoitaututtua vääriksi.

Onko nyt niin, että Teivo Teivainenkin kuuluu tähän väärien tietojen levittäjien sakkiiin ja saako yliopiston professori puhua tällaisia julkisessa tiedotusvälineessä ilman mitään seuraamuksia.

Heikki Männikkö

Kuntapomo vältti potkut

Aloite Tuusulan kunnanjohtaja Joensivun erottamiseksi / siirtämiseksi muihin tehtäviin oli valtuustossa asiastutalla (31.3-14) usean valitustun ollessa tyytymätön hänen toimintaansa.

Hänen omavaltainen toimintansa, varsinkin Jokelan rautatieaseman lipunmyynnin tukemisen kieltäminen, ilman mitään kunnallista ja kunnollista keskustelua, aiheuttaa edelleen vihastusta Jokelalaisissa. Varsinkin, kun kaikki muut silloiset lopettamisuhan alla olleet muut asemat (Iisalmi, Kemijärvi, Pietarsaari) toimivat edelleen, kuntiensa tukemina.

Jokelan päivittäiset junan käyttäjät, heitä on yli 2 300, menettivät siinä yhteydessä myös asema

arvo romahduksen, koska ilman lipunmyyntiä se on vain seisake. Ja tämäkin tuo lisää epäilyksiä tulevaisuuteen, koska vain muutamakuukausi sitten VR oli lopettamassa useampiakin seisakkeita myös Tuusulasta, Nupulinna ja Purolan.

On mielestäni vääränlaista kuntapolitiikkaa, kuntalaisten eli kunnanjohtajan palkanmaksajien omavaltainen ja epädemokraattinen kohtelu. Kun se (tukeminen) olisi ollut, hyvin hyvin pieni summa verrattuna Kiljavan Sairaalan vuosittaiseen tukemiseen 270.000 euroa, jonka valtuusto yksimielisesti aiemmin päätti.

Valtuusto päätti, ettei kunnanjohtajaa äänin 46-3 eroteta t. siirretä muihin tehtäviin - valitettavasti.

Jori Porspakka Jokela/Tuusula

Yhdentyvä Eurooppa ja populismi

Geo Steniuksen kolumni (UM 13.1.) kertoi taas kerran sen, että toimittajat tekevät rahasta mitä hyvänsä. Heidän kirjoittelunsa on epätieteellistä, populistisen harhaanjohtavaa, ideologisesti väritynyttä imperialismia, mitä Eurooppa on saanut kokea Rooman valtakunnasta lukien. Tämän päivän tutkimus on todennut, että EU:hun meidät vietiin rahalla ja median yksipuolisella johdatuksella. Samoin on laita euron, jossa kansalta ei kysytty, vaikka se olisi toisin tiennyt ja suojellut meidät pahalta kuten muissakin Pohjoismaissa.

Stenius näkee Euroopan yhdentymisen luonnollisena ja monin puolin myönteisenä kehityksenä kohti liittovaltiota. Sen vastustajat hän leimaa populistieiksi. Tästä voi vetää sen johtopäätöksen, että jonkinlainen samankaltaisuus, conformismi olisi suotavaa, että Rooma, Berliini tai Bryssel määräisivät miten kussakin ”läänityksessä” eletään. Hän puhuu Euroopan sodan jälkeisen jälleenrakennuksen

solidaarisuudesta, unohtaen sen, että silloin elimme keynesiläisessä maailmassa, jossa poliittiset instituutiot kulkivat taloudellisten instituutioiden edellä ja niiden ohjauksessa. Euroopan yhdentyminen lähti siitä ajatuksesta, että Saksa pidetään säällisenä ja Ranska rauhallisena, eikä ajatuksesta että tästä tulisi Euroopan liittovaltio. Keynesiläisyydessä korostettiin kansakuntien itsemääräämisoikeutta ja kansakuntien taloudellista kyvykkyyttä, mikä näkyi jo Marshall-avun ehdoissakin.

Nyt ei ole Saksa säällisenä ja Ranska rauhallisena, vaan ovat taloudellisine pyrkimyksineen suistaneet Euroopan hauraan yhdentymisen kansakuntien kurjistamiseen. Steniuksen mediamanipulaatio tuottaa tästä väittämän, että kansat olisivat väärässä asetuessaan Brysseliä vastaan. Vuosituhantinen historia osoittaa, ettei kansojen välillä ole yhdensuuntaista liikettä, joka veisi aina ja väistämättä yhteiseen hyvään. Aina on kuitenkin kysymys viime kädessä taloudesta, kun yhdenny-

tään tai erkaannutaan, ahneuden ja itsekkyyden eri muotoja. Globaalisti tai ”Geopoliittisesti” menossa on kansallisvaltioiden syntyvaihe, jossa Euroopan johtajat haluavat kulkea aikaansa edellä.

YK:n jäsenvaltioiden, kansallisvaltioiden määrä on jatkanut kasvuaan aina Toisesta Maailmansodasta lukien. Uusia valtioita on tullut myös EU:n alueelta, entisestä Jugoslaviasta. Ilmeisen selvää on, että alueita, jotka hakevat erioikeuksia EU:ssa tulee jatkuvasti kuten meillä Ahvenanmaa tai Espanjan Baskimaa jopa itsenäisyyttä kuten myös Italian pohjoinen osa. Ihmisen oma ymmärrys määrää sen, minkä hän tunnistaa ”kodikseen”, eikä sitä voida sanella Brysselistä, Berliinistä tai Roomasta. Kysymys on mille hyvänsä tieteele ongelmallinen, joten on yhtä matalaotsaista leimaila ”populistiksi” ”itsenäisyystaistelijaa” kuin yhdistäjääkään, kummatkin yhdistävät jollain tasolla.

Hannu Ikonen
Vapaus Valita Toisin ry
Liljendal

Leikataan ja säästetään

Fyysinen henkilö perheenjäsenineen ei voi hamaan tulevaisuuteen elää yli varojensa. Odotettua nopeammin tulee päävetäjän käteen. Valtiovalta josta tuonnempana käytetään nimitystä Suomi on toista maata. Poliitikot toistavat mantraa hyvinvointi Suomesta. Hyvinvointimääre on kuitenkin heppoisella pohjalla eli tulevien sukupolvien maksettavaksi tarkoitettulavelalla.

Hiljan käyty kehysriihi paljasti kuitenkin jonkinlaisia omantunnon tai häpeän tuomia tuntemuksia poliitikoille.Nyt pitäisi ainakin saada velkakierre loppumaan. Käikkien velkojen maksusta ei kukaan tohtinut inahtaakaan. Vanha sananlasku kertoo joukossa tyhmyyden tiivistyvän. Tämä oikeaan usein osuva sanonta tuli Kesärannassa taas toteen. Leikataampa köyhiltä en-

siksi. Ainoatakaan rehellistä työpäivää tekemätön ministeri kuuli jopa lastenkin saavan jotain apua valtiolta. Ellei lapsilisiä voida poistaa niin ainakin vähennetään. Muitakin valmiiksi kurjuudessa eläviä kansalaisia vielä löytyi. Kun heillä on kurja elämä muutenkin, niin pieni lisäys ei tunnu missään.

Suomalainen politiikko on ihmisten arvostusasteikkossa alimmalla asteella Onko todella tarpeellista aina leikata ja säästää vain puolustuskyvyttömiltä? Oikeita säästökohteita on yllin kyllin, tässä vain muutamia mainitsen. Pöhötynyttä eduskuntaa pienentämään kipin kapin. Brysselin käskyjen lakimuotoon saattamiseen riittää hyvinkin 100 edustajaa. Avustajat kortistoon sillä kyllä kansanedustajan pitää osata lukea ja kirjoittaa. Lankkujen sahaamisen osaamisesta en ole varma. Armeijan asehankinnat jäihin kymmenen vuoden ajak-

si. Ei suomalaisten veronmaksajien tarvitse huolehtia jenkkin aseteolisuuden työllisyydestä. Puoluetuki lopetettava. Vaalien aina ovat postilaatikat täynnä paperisaastaa. Lisäksi puoluetukirahojen käytön valvonta on olematonta. Onko lehdisissä ollut tilityksiä mihin puolueet ovat avut käyttäneet?

Lukumäärä ei nosta ministerien tasokkuutta, tämä on nykyisen hallituksen aikana todettu lukematomia kertoja. Tulisimme toimeen kymmenellä ministerillä. Valittaisiin ministeri pätevyuden perusteella eikä sen perusteella onko naama sliipattu ja osaako totisella naamalla valehdella.Tässä viimemainituksa Jyrki Katainen on Suomen mestari. Loppukaneettina pitää todeta, ettei Suomi lähde nousuun kehysriihen annilla. Alaspäin mennään kuin vesi Rekolankoskessa.

Reino Welling,
Jämsänkoskelta

Ennuste; 1 069 572 suomalaista elää kuolemattomuuden kuplassa

Hallituksen budjetin kehysriihessä suunnitellaan kuinka taitetaan jatkuva 7-10 miljardin jatkuva vuosittainen velkaantuminen. Hallitus miettii ja suunnittelee miten jatketaan jo tehtyjen viiden miljardin menojen leikkauksia ja verojen korotuksia, että aiemmat suurpääoman yritys- ja tuloverojen verohelpotukset saataisiin korvattua.

Lisäksi on kestävyysvaje. Sillä tarkoitetaan väestön ikääntymistä syntyvää menojen kasvua. Sitä selitetään sillä, että nyt on jokaista 65 vuotiaasta kohden 3,8 työikäistä, mutta vuonna 2040 on enää 2,2 työikäistä. Vanhuksia on siis elätettävä oleellisesti pienemmällä työikäisten joukolla. Kun se ei ole mahdollista, syntyy kestävyysvaje. EU-komission mukaan se on 11 miljardia euroa. Luku on vedetty turkin hihasta. Sitä mieltä ovat myös VATT:in tutkijat Jan Klavus ja Jenni Pääkkönen ottamatta kantaa itse täysin mahdotto-
maan väestöennusteeseen.

Suuret ikäluokat ovat vuonna 2040 pääosin nananmajoilla, joten sen perusteella voidaan laskea, että työikäisiä onkin 4,4 eläkeikäistä kohden ja mikäli maahanmuutto toteutuu hurjimpien toiveiden mukaan työikäisten luku kasvaa 5,3 eläkeikäistä kohden. Näin ollen elättäjiä olisi paljon nykyistä enemmän.

Kestävyysvaje perustuu Tilastokeskuksen ennusteeseen, jonka mukaan vuonna 2040 eläkeikäisiä (65–110 v) olisi 1 566 511. Siinä yli 80 vuotiaita olisi 496 939 eli kaksi kertaa nykyistä enemmän. Ja edelleen. Kaudella 1961–75 syntyi 1 069 572 lasta, joista jokaisen pitää silloin olla maassa ja elossa. Heidän jokaisen pitäisi elää 79 vuotta kuolemattomuuden kuplassa (kts. Taulukko)!

Tilastokeskuksen mukaan vuonna 2010 oli 1901–1945 syntyneistä maassa ja elossa 25,3 % ja vuonna 2040 olisi 1931–1975 syntyneistä maassa elossa 43,7 %, mut-

ta jo vuonna 2070 olisi 1961–2005 syntyneistä elossa ja maassa melkein kaksi kolmesta, 59,3 %. Silloin eläkeikäisistä alle ja yli 80 vuotiaita on lähes yhtä paljon.

Ennusteen mukaan vuoden 1960 jälkeen syntyneistä yksikään sielu ei siis muuta pois maasta eikä kuole ennen 80 ikävuotta. Tämän idioottimaisuuden nimiin kaikki täysijärkisetkin vanovat. He eivät tiedä tai edes halua tietää, että kestävyysvajeen ja budjetin alijäämän hoitamisen nimissä – menoja leikkaamalla ja veroja korottamalla – tavoitteena on 21 miljardin euron siirto kapitalisteille. Kapitalistien säkki on pohjaton. Se on suuren rahan pitkän ajan suunnitelma, jonka EU-komissio ja Kokoomus-demarivetoinen Katainen-Urpilaisen hallitus toteuttaa siitä riippumatta, ymmärtävätkö he sitä itsekkään varsinkin jos ja kun halut ja resurssit puuttuvat.

Kai Kontturi

Tukea **Kansan**äänelle

Kai Kontturi 121 e, Olavi Tirronen 20 e, Heikki Männikkö 32 e, Lar-
mo Lehtola 20 e, Hannu Kautto 40 e, Juha Kieksi 20 e, Tarja Männik-
kö 32 e, Kalevi Wahrman 15 e, Kaija Siippainen 5 e, Matti Järvinen
10 e, Eira Kärki 30 e, Jorma Kangasniemi 20 e, Paavo Heikkinen 25
e, Tea Färm 20 e, Tauno Wallendahr 15 e, Kalevi Hölttä 10 e, Matti
Laitinen 15 e, Riitta Väisänen 29 e, Reino Welling 14 e, Jaakko Ah-
vola 30 e, Heikki Ervasti 40 e, Markku Nieminen 8 e, Viljo Heikkinen
38 e, Ari Sulopuisto 8 e.

Op FI08 5541 1420 0279 66
Keräyslupa: 2020/2012/2417

Tiedotus- ja EU-seminaari

Kemiönsaarella, Heikki ja Tarja Männikön kesäpaikassa lauantai-
na 9.8.2014 alk. klo 11.00, os. Stusnästie 100. Ilmoittautuminen:
emeil. tarja.mannikko@pp.inet.fi tai puhelimitse Tarjalle 050 432
0777. Käsitellään mm. ”Miten kansalaisten EU-tietouden lisäämis-
tä voidaan hyödyntää EU:n keskeisten ongelmien ratkaisemisessa”,
Kansan äänen kehittämistä ja toimitustyötä sekä vaihtoehtoisen
politiikan kehittäminen EU:n ympäristöpolitiikalle. Järjestää EU:n
Vastainen kansanrintama ja DSL:n opintokeskus.

Tervetuloa

Vaihtoehtoa EU:n uusliberalis-
mille etsitään Oulussa

EU-Info tilaisuus lauantaina 3.5.-14 klo 11.00 alkaen Oulussa Oulun
Rotuaarilla. Jaetaan EU-asioita selvittelevän Kansan ääni-lehden irt-
tonumeroita, Hyvinvointivaltion puolesta-Ei EU:lle listan tiedotetta
ja muuta materiaalia, sekä selvitetään kysymyksiä: Mitä EU:lle tu-
lisi tehdä, löytyykö EU:n uusliberalismille vaihtoehtoa, EU-Venäjä-
Ukraina sekä ympäristömme tulevaisuus. Paikalla ovat mm. ”Hy-
vinvointivaltion puolesta-Ei EU:lle listan ehdokkaat Juhani Tanski,
Tuukka Koirikivi sekä EU:n Vastaisen Kansanrintaman puheenjoh-
taja Heikki Männikkö.

Tervetuloa paikalle. Järjestää EU:n Vastainen kansanrintama

Putinin puolue hävisi pormestari-
vaalit Novosibirskissä

Novosibirsk, joka on Venäjän kol-
manneksi suurin kaupunki, saa
Anatoli Lokotista uuden por-
mestarin. Hän oli Venäjän Fede-
raation kommunistisen puolue-
en ehdokas. Ääniä kertyi 43,8
% ja Putinin puolueen vastaeh-
dokas sai tyytyä 39,6 % äänisaa-
liiseen. Toiset vasemmistoeht-
okkaat luovuttivat saadakseen
kommunistisen pormestarin. Uu-
si pormestari on luvannut avoim-
muutta ja lisää varoja julkiselle
sektorille. Vaalitulos osoittaa, et-
tä Venäjällä on todellinen opposi-
tio, joka ei ole EU:n talutusnuorasa.
Vaaleissa tulee jatkuvasti esil-
le työttömyys ja korruptio. Muut
kommunistiset puolueet pitävät
Venäjän Federaation kommunisti-
sta puoluetta reformistisena,
mutta äänestivät ”pienintä pahaa”.
Ruotsin Proletär-lehdestä käänsi
Wäinö Pietikäinen

Sosialistit sotatöissä

Espanjalainen sosialisti Francis-
cisco Javier Solana oli vuodesta
1995 Naton pääsihteerinä. Hä-
nen kaudellaan Nato osallistui
Kosovon sotaan. Syksyllä aloit-
taa Naton pääsihteerinä Nor-
jan entinen pääministeri ja työ-
väenpuolueen puheenjohtaja
Jens Stoltenberg.

EU on rauhanprojekti, tätä ho-
kemaat kaikki demokraatit Päivi
Räsäsestä, Jyrki Kataiseen ja Sau-
li Niinistöön toistelevat. Näin si-
itä muodostuu totuus. Siinä maa-
ilmassa ei ole ollut Jugoslavia-ni-
mistä eurooppalaista valtiota, jon-
ka mitä demokraattisimmat Euroo-
pan emävaltiot Saksan Liitto-
tasavalta, Ranska ja Iso-Britannia
yhteisen transatlanttisen ystävän-
sä USA:n sotakoneella pommitti-
vat raunioiksi. Yhteinen nimittä-
jä näille oli rauhanjärjestö Nato.
Kun USA aloitti Irakin pommituk-
set, niin Britannian lentokentiltä lähti
samaa osoitteeseen Euroo-
pan rauhanjärjestön nimissä tu-
hannen kilon lentopommeja. Nä-
mä asiat on häivytetty EU-maiden
ihmisten mielistä.

Seuraava kohde oli Libya.
Ranska oli tässä eurooppalaisessa
rauhanprojektissa aloitteellinen.
Muammar Gaddafi oli rahoittanut
Nicolaz Sarkozyn presidenttikam-
panjaa. Gaddafi vaati rahoja takai-

sin ja Sarkozy päätti maksaa luon-
nossa. Italia on myös mitä demo-
kraattisin EU-maa. Sananvapaus ja
parlamentarismi kukoistavat. Rau-
hantahtoiset länsimaat rahtasivat
Italiaan tuhannen kilon lentopom-
meja, joilla suojeltiin Libyan siviile-
jä. Naton emämaa USA ei osallis-
tunut suoraan Libyan vapauttami-
seen, mutta antoi tarvittavaa tek-
nistä tukea. Ruotsin hallitus, tämä
Pohjolan vakauden ja demokrati-
an tyyssija lähetti hävittäjiään Li-
byaan saamaan käytännön koke-
musta rauhanprojekteihin. Mei-
dän rakas Aleksander Stubb oli
pettynyt, kun Hornetteja ei voitu
lähettää lukemaan arvo yhteisöm-
me lakeja Gaddafile. Gaddafi ha-
lusi käyttää maansa öljyvarat vas-
toin kansainvälisen yhteisön tah-
toa oman maansa hyödyksi.

Norjalaista ”sosialistia” ei
nosteta sattumalta Naton pää-
sihteeriksi. Suomen ja Ruotsin
porvariston toive on liittää mo-
lemmat maat Natoon ja mikä on
luontevin tapa taivuttaa maidem-
me demarit yhteiseen Nato-rinta-
maan kuin ikioma demaripääsihteer-
i. Porvari ei luovu yrittämäs-
tä. Kun ei väkisin niin väsyttämällä.

Viljo Heikkinen
Lapinlahti

Kokouksia ja tapahtumia

EU:n Vastaisen Kansanrintaman vuosi-
kokous

Helsingissä maanantaina 26.5.2014 alk. klo 18.00 Hermannin kerhol-
la, os. Hämeentie 67. Käsitellään vuosikokousasiat ja muita tärkeitä
ajankohtaisia järjestötyöhön liittyviä kysymyksiä. Paikalle pääsee
keskustasta mm. raitiovaunulla no. 6 sekä Hämeentietä ajavilla bus-
seilla. Pois jäädään Hämeentien ja Vellamonkadun kulman pysäkil-
lä. Tervetuloa paikalle kaikki jäsenet ystävineen. Kokouksen alussa
klo 17.45 lähtien juodaan kahvit.

Vastavirtailta

Perjantaina 2.5.2014 klo 19.00 Oulussa, paikassa Kulttuuritalo VAL-
VE 3. krs (käynti Ojakadun puolelta). Aiheesta: ”Maailmankaikkeu-
den laajenemisen teoria ja marxilainen yhteiskuntakäsitys”
luennoi Heikki Männikkö. Tarjolla kahvia ja pientä naposteltavaa.
Tervetuloa kaikki asiasta kiinnostuneet

”Pyhäkoulu” jatkuu

Työväenluokan luokkataistelu perustuu yhtenäiseen tie-
teelliseen maailmankatsomukseen ja ideologiaan. Se an-
taa työllemme pitkän aikavälin suunnan ja auttaa jäsen-
lemään oikein aikamme kysymyksiä. Siksi tutkimme Marxi-
laista maailmankatsomusta sunnuntai-iltaisain kahden vii-
kon välein Helsingissä Hermannin kerholla os. Hämeentie
67, klo 17.00. Järj. Kommunistien liitto ja DSL.
”Pyhäkoulu” jatkuu alkukesään sunnuntaisin seura-
vasti: 27.4.-14, 11.5.-14 ja 25.5.-14. Jatkamme historialli-
sen materialismin käsittelyä teemoilla: (1) Sosialistisen
ja kommunistisen yhteiskuntamuodostuman perus-
teista. (2) Arvio kommunistisen ja työväenliikkeen vai-
keuksien syistä (3) Teoreettisia pohdintoja Pohjois Ko-
rean yhteiskuntatieteellisen seuran vieraina. Sopivia
perusteoksia ovat Viktor Afanasjev: ”Filosofian alkeet”,
Marx ja Engels: Kommunistinen manifesti, sekä V.I. Le-
nin: Penikkatauti.

Suosittellemme kotisivuja ja blogeja

<http://kaikontturi.blogspot.com/>
<http://personal.inet.fi/koti/matti.laitinen/matti.html>
<http://www.vunet.org/>
<http://masanlaari.blogspot.com/>
<http://korpikommari.blogspot.com/>
<http://www.punavihreakeskustelu.blogspot.com>
<http://lievemaa.blogit.uusisuomi.fi/>
<http://antifasistit.blogspot.fi/>
<http://wahrman.blogit.uusisuomi.fi/>

Suomen Työväenpuolue STP

Os. PL 780, 00101 Helsinki
www.tyovaenpuolue.org/
sähköposti: tyovaenpuolue@suomi24.fi
<http://www.facebook.com/groups/167525526686703/>
Sampo FI4780001770626472

Vapaa Sana

STP:n verkkojulkaisu
<http://suomentyovaenpuolue.blogspot.com/>

EU:n Vastainen Kansanrintama ry.

Kansan ääni
<http://www.kansanaani.net>

Kommunistien Liitto ry

<http://personal.inet.fi/koti/kalevi/>

Juche-aatteen opintoyhdistys

Tilaa suomenkielistä aineistoa Juche-aat-
teesta!
www.jucheate.com
juche.aate@saunalahti.fi
puh. 045 671 4308

KOMINFORM

Ikkuna todelliseen maailmaan
<http://www.kominform.eu/>
Maksuton internet-utispalvelu. Liity maksuttomille pos-
tutuslistoille! Web-sivuilla suomenkielisiä katsauksia luok-
kataistelun ja geopolitiikan näkökulmista.
PL 182, 00811 Helsinki
p. 040-717 7941, fax (09) 759 1081

SFT tiedottaa

Vapunpäivänä klo 09.00 SFT
osallistuu työväenjärjestöjen
muistotilaisuuteen Punaisten
muistomerkillä Helsingin Eläin-
tarhassa. Klo 11.00 SFT kehottaa
jäseniään kokoontumaan vap-
pumarssiin Helsingin Rautatien-
torille SFT:n lipun taakse.
Voitonpäivänä 9.5 klo
14.00 SFT järjestää muistotilai-
suudet viime sodan aikana te-
loitettujen sodan- ja fasismin-
vastustajien sekä neuvostosoti-
laiden hautamuistomerkillä. Ko-
koonnutaan Malmin hautaus-
maan pääportilla klo 14.00, jos-
ta siirrytään yhdessä muistomer-
kille. Klo 17 kokoonnutaan Myl-
lypuron metroaseman läheisen
TB-huoltoaseman luona, josta
on kuljetus Kivikkoon neuvos-
tosotilaiden muistomerkille.
Ke. 14.5.-14 klo 17.00 opini-
toilta Suomen vanhan työväen-
liikkeen historiasta Hermannin
kerholla os. Hämeentie 67. Alus-
tavan puheenvuoron esittää Ti-
mo Kangasmaa
Su 18.5 klo 09.00 lähtö
SFT:n kevätretkelle Rautatie-
ntorin tilausbussilaiturista (Mi-
konkadun puoleinen sivusta).
Retki toteutetaan tilausbussil-
la ja tutustutaan mm. ent. Pork-
kalan vuokra-alueen historiaan.
Retkestä tiedotetaan tarkemmin
myöhemmin. Matkanjohtajana
toimii Timo Kangasmaa.

SFT

Lähiradiossa

100,3 MHz
Jokaisen kuun vii-
meisenä keskiviik-
kona 20.00-20.30
(kesä-heinäkuun
kesätauolla)

JULKAISIJAT:

Suomen Työväenpuolue STP
EU:n Vastainen Kansanrintama
ry., Kommunistien Liitto ry.
sekä Sodan ja Fasisminvastai-
nen työ ry.

POSTIOSOITE:

PL 780, 00101 Helsinki

PUHELIN:

0440103450

PÄÄTOIMITTAJA:

Tommi Lievemaa

ILMOITUSHINNAT:

Järjestöt: 050 €/pmm
Muut 1 €/pmm

TILI:

OP FI0855411420027966

PAINOPIAIKKA:

Karprint Oy

ISSN-TUNNUKSET:

ISSN-L 2243-4046
ISSN 2243-4046 (Painettu)
ISSN 2243-4054 (Verkköjulkai-
su)

Missä piilottelee ay-liike?

Euroopassa ay-väki osoitti 4.4. mieltään EU-kurjistamista ja työtömyyttä vastaan, sekä torjui politiikan, joka leikkaa lapsiperheitä, perusturvasta, eläkkeistä ja opiskelijoilta. Puheenvuorossaan SKP:n JP Väisänen kysyi: ”Missä ovat Suomen SAK:n Lauri Lyly, STTK:n Antti Palola ja Akavan Sture Fjäder nyt, kun työväki haluaa kuulla, että toisenlainen maailma on mahdollinen. Odotamme Lylyltä, Palolalta ja Sturelta viestiä, että suomalainen ay-liike alkaisi lähestyä eurooppalaisen kattojärjestönsä EAY:n linjaa”. Eurooppalaisen ay-päivän tilaisuuksia järjestettiin Suomessa mm. Helsingissä Hakaniemen torilla ja Tampereella Jugend-aukiolla.

Jukka Haapakoski on ehdolla TVY:n puheenjohtajaksi.

Ei yksityistämistä kaikkien kotinurkille

Puheenvuorossaan JP Väisänen ihmetteli miten STTK, SAK ja Akava voivat kannattaa EU:n ja USA:n välisen kauppasopimuksen solmimista. Miten ne voivat koskaan perustella työväenluokalle, että bisneksen vapauksien lisääminen voisi vahvistaa työväenluokan asemaa hyvinvointivaltiossa. Eikö EU-apupaketin riistokulttuuri, jolla Kreikan, Espanjan ja Portugalin duunareilta on vapautettu minimipalkat ja eläkkeet kerro tarpeeksi tämän sortin vapauksista. Ei voida myös mitenkään hyväksyä STTK:n kantaa, jonka mukaan se pitää hallituksen ja opposition yhdessä sorvaamaa sote-ratkaisua tämän vuosituhannen parhaana hyvinvointi-uutisena. STTK:ltä jää kertonut, että kyseessä on historiallinen perustuslain vastainen juuriltaan epädemokraattinen pakko-sanelu, jossa kunnilta viedään yli puolet niiden päätäntävällästä, jolla yksityistäminen ja ulkoistaminen tuodaan seuraavaksi jokaiseen kuntaan ja jokaiseen kotinurkille.

Eläkeiän alarajan nosto pelottaa

Helsingin telakan pääluottamusmies Ilpo Haaja kertoi, että hänen mieltä painaa ensi syksyksi suunniteltu eläkeiän alarajan nosto. Se on hylättävä. Tänä EK:n Laatuinen sanoo radiossa, että eläkkeisiin ollaan tekemässä isoja muutoksia työllisyys- ja kasvusopimuksen mukaisella reseptillä. Ehkä kovin tavoite on ”eläkeputken” poisto. Monet ras-kaan työn tekijät kuuluisivat työvyttömyyseläkkeelle, mutta sinne ei päästetä. Toinen vaihtoehto olisi päästä eläkeputkeen, kun ikäraja 61

vuotta ja 500 ansiopäivää on saavutettu. Eläkeiän alarajan nosto on se pelottavin juttu. Esimerkiksi 58 vuotias terveytensä menettänyt duunari on työskennellyt kapitalistin rikkauten kartuttamiseksi ja yrittänyt pillerien voimalla päästä ”eläkeputkeen”. Jos tämä putki katkaistaan ja joutuu peruspäivärahalle ja eläkealaikärajaa nostetaan, ovat vitit vähissä. Perusteluiksi ei saa hyväksyä sitä, että ”näin muuallakin Euroopassa tehdään”. Työeläkevakuuttajilla on rahaa eikä eläkkeisiin tulisi rahan puutteen vuoksi kajota. Työeläkevakuuttajien varallisuus oli syksyllä 2013 noin 158 mrd. euroa. V. 2012 eläkemaksuja kerättiin 23,2 mrd. euroa ja lakisääteisiä työeläkeitä maksettiin 22 mrd. euroa. Rahastojen tuotot ja eläkemaksuista kerättävät tuotot ovat kattavia nykymenonkin mukaisesti.

Pääoma ei tunne kotimaata

Jukka Haapakoski TVY:stä vaatii pääomille kontrollia. Työttömien Valtakunnalliselle Yhteistoimintajärjestöllä on jännittävä vuosi. Meillä vaihtuu puheenjohtaja ja siinä yhteydessä minua on pyydetty puhumaan täällä. Hyvinvointivaltiomme alas ajo on laaja aihe. Kehysriihessä syntyi hallituskauden suuret virheet. Leikattiin perustuesta, työttömiltä ja asumistuesta. Perustuslain mukaan, kun mitään muuta ei ole tarjolla, niin sitten on perusturva. Se on tarkoitettu välttämättömään toimeentuloon, josta ei voi leikata. Siinä hallituksella katkesi moraalinen selkäranka. Hyväkin hallituskausi löytyy mm. työmarkkinatuen suoja-osuus 300 euroa ensi vuodesta lähtien. Kuitenkaan vuoden 2008 jälkeisen finanssikriisin hoi-

dosta hallitus ei saa minulta pisteitä. Nyt luodaan EU:n pankkiunionia turvaverkostoksi pankkialan toimijoille. Kriisitilanteessa roskalainoja rahoitetaan pankkiunionin kautta, kuten Kreikassa päätetään sijoittajat sijoitusvastuustaan ja laitetaan veronmaksajat maksumiehiksi. Meidän tulee olla tarkempia miten kansainvälinen finanssiarkkitehtuuri luodaan. Suomessakaan pääoma ei tunne kotimaata. Mennään tekemään voittoja sinne missä ei kunnioiteta työläisten oikeuksia kohtuulliseen työaikaan tai palkkaan. Tähän asiaan tulisi panostaa ja luoda kaikkialle ihmisarvoisen työn edellytykset. Lähtökohtaisesti tulee saada pääoma hallintaan, läpinäkyvämmät järjestelmät finanssialalle ja pääomalle sellaiset toimintaedellytykset, että jokaisessa maassa olisi yhtäläiset ihmisarvoiset edellytykset tehdä työtä.

Tarvitaan vielä suurempi joukkoliike

Meillä toteutettava uusliberalistinen politiikka on sama asia, kuin Euroopan Unioni. EU syntyi sen subjektiksi totesi EU:n vastaisen kansanrintaman Heikki Männikkö. Silloin ”vasemmiston” oli ratkaistava, peesataanko tätä politiikkaa vai ko ei. Tämä johtui siitä, että sodanjälkeisessä tilanteessa vasemmisto osallistui valtiovallan hoitoon ja sai siellä asemia itselleen. Pelkona oli, että uusliberalismin vastustaminen johtaa umpikujaan ja aseminen menettämiseen. Euroopan tapaan myös meillä ”vasemmisto” asettui EU-politiikan rinnalle. Oletko nähneet demarien tai vasurien vaativan muutosta nykyynöön? Täälläkin on todettu, että tarvitaan joukkoliikettä. Koska EU on nyky-politiikan subjekti, niin politiikan muutos merkitsee EU-rakenteiden kumoamista. EU:ssa ihmisen perusturvan huonontaminen on muuttanut kapitalisteille voittoja ja kilpailukykyä lisääväksi tekijäksi. Vaihtoehto on muuttaa tulonjakoa ja turvata perusturva. Tulen leikata voittoja, kehittää yhteiskunnallisia palveluja ja luoda sinne työpaikkoja. EU-vaaleissakin tämä vaihtoehto tulee esittämään. Ymmärrämme tämän olevan mahdollista ainoastaan suuren joukkovoiman turvin. Nykytilanteessa porvarillisen demokration keinoin on mahdotonta muuttaa harjoitettua politiikkaa. Siihen ei ole EU:n - eikä valtiorakenteiden tasolla mahdollisuuksia. Siksi muutoksen puolesta tulee luoda kansalaisten yhteisrintama. Täällä Hakaniemessä ja Euroopassa tällä hetkellä oleva voima ei riitä, vaan tarvitaan 100-kertaisesti suurempi joukkoliike.

KÄ/Toimitus

Hallitus Tannerin jalanjäljillä: Ja jälleen eduskunnan selän takana

Talvisodan jälkeen Suomeen tuli Saksan armeijan sotilaita. Sanottiin, että he ovat vain viattomia lomalaisia, joka tulevat valtakunnankansleri Adolf Hitlerin kanssa tehdyn kauttakulkuso-

pimuksen perusteella. Kaksisaatuhatta sotilasta olikin kauttakulkumatkalla Neuvostoliittoon. Saksan ”lomalaiset” lähtivät vasta Lapin sodan pakosta. Nyt julkisuuteen on tihkunut tieto-

ja, että Suomi on salaa, ilman eduskunnan päätöstä, liittymässä erikoisella tavalla ns. Isäntämaa-sopimuksella Natoon. Sen mukaan sopimuksen käytännön asioita ovat kauttakulku, ilmatila, satamien ja lentokenttien käyttö, harjoitusalueet, miehistön majoitukset, muonitukset ja sotilaskaluston tarvitsemat polttoaineet. Ne Suomi takaa Natolle

Natottajat vähättelevät sopimusta, vaikka se on ristiriidassa Suomi-Venäjän Naapurussopimuksen kanssa. Nyt Suomi si-
toutuu Natoon ja siten ilmaisee ainoaksi mahdolliseksi ja todennäköiseksi viholliseksi Venäjän. KÄ

Hyvinvointivaltion Puolesta E! EU:lle

Osallistumme EU:n parlamentin vaaliin, että suomalaiset voivat vaatia Eurooppaa, jossa ihmisen ja luonnon hyvinvointi sekä kansojen vapaa yhteistyö on pörssikursseja tärkeämpiä arvoja. Tavoitteemme on tulonjaon muutos työn ja perusturvan hyväksi. Leikkausten sijaan tulee kehittää julkisia palveluja ja luoda sinne työpaikkoja. EU:n tilalle tulee kehittää koordinoitu talous ylisuurten voittojen, pääomien viennin ja keinottelun säätelemiseksi. Siksi on irtaannuttava EU:n yhteiskuntapolitiikasta.

Susanna Rissanen; sosiaaliterapeutti, lisalmi

Tasa-arvoa minimipalkkaan suhteutetun maksimipalkan käyttöönottolla. Taloudellista riippumattomuutta ja töitä valtion omavaraisuutta lisäämällä, julkista sektoria kasvattamalla ja tuomalla oma raha takaisin yhdessä kansallispankin kanssa.

Timo Jalkanen
biologi, ympäristöaktivisti
Kotka

Meillä on selvitettävänä ekologinen ja sosiaalinen kriisi. Millainen yhteiskunta löytää yhtenäisyyden tehdä tarvittavat asiat? Se on pienten tuloerojen ja laajan demokratian hyvinvointivaltio.

Hannu Hyvönen (sit.); kansalaisaktivisti, dokumentaristi; lisalmi

Viestini EU:n parlamentille ja suomalaisille: Suomi ei ole EU:n jäsen, sillä liittymispäätöksissä rikottiin perustuslakia. Suomen tulee irtautua kriisiytyvästä talous- ja rahaliitosta. Tarvitsemme puolueettomuuspolitiikkaa. Maailma tarvitsee puolueetonta Suomea.

Tiina Sandberg; piirisihteeri, ympäristösuunnittelija, AMK; Helsinki.

Euroopan Unioni on rakennettu väärälle perustalle. Sen perusarvona ovat markkinoiden toimintavapauksien kasvattaminen ja rahan vallan vahvistaminen. Ihmisioikeudet, luonto ja planeetan kohtalo on sille toisarvoista. Siksi unionista on lähdettävä.

JP (Juha-Pekka) Väisänen; SKP:n puheenjohtaja, käsitetaiteilija; Helsinki

Vaihtoehto impivaaralaiselle kansallismielisyydelle on luokkataistelua ja toimintaa, joka perustuu kansojen ystävyyteen ja solidaarisuuteen. Suomen ja Euroopan kehitys edellyttää irtaantumista EU:sta ja demokraattiseen päätöksentekoon perustuvaa Eurooppaa.

Juhani Tanski; ATK-suunnittelija, STP:n puheenjohtaja; Kuopio.

Vapauta Suomi-neito EU:n kalterien takaa! Itsenäiset kansakunnat yhteistyöhön! Eurovaluutta hylättävä: oma valuutta takaisin! Sinulle, joka haluat, että välitämme lähimmäisistä ja luonnosta, on SKP:n ja STP:n yhteislista!

Tero Pitkä; lähihoitaja
Heinola.

Vastustan EU:n uusliberalismia. Kuntia pakko-niputetaan palveluita yksityistetään. Kuntademokratiaa laajennettava. Valtion osuuksia on lisättävä lähipalveluihin. Asukkaiden vaikutusmahdollisuuksia parannettava osallistuvalla budjetoinnilla sekä kansanäänestysillä.

Lena Huldén; MMT, FT, dosentti
Vantaa

EU:ia on kehitettävä ihmisen eikä suurpääoman ehdoilla. Tuetaan ihmisiä, ei pankkeja. Demokratiavaje pitää tukkia vahvistamalla kansallisia päätöksiä ja Brysselin komissarien ajama liittovaltiokehitys on lopetettava.

Iida Ylönen; muotoilija, työn
Hyvinkää

Tasa-arvoisemman ja demokraattisemman Euroopan puolesta. Ihmisillä tulee olla yhtäläiset oikeudet katsomatta syntyperään tai sukupuoleen. Jatkuvan kasvun tavoittelu on vaihdettava ympäristöstä ja kansalaisista huolehtimiseen.

Kansanääni

Mielipidelehti työn, toimeentulon, rauhan ja kansanvallan puolesta

Nro 3/14, kesäkuu - elokuu 2014, 13. vuosikerta, irtonumero 1,7 €

Torju perusoikeuksiemme salakauppa

Euro vai ei-euro - siinäpä kysymys s. 6
Jumala on pudennut jalustaltaan s. 11
Operaatiot Valko-Venäjällä ja Karjalassa s. 12-13
Ukrainan päiväkirja s. 17
Ei koskaan enää sotaa s. 20

EU ja USA neuvottelevat salassa yhteisen vapaakauppa-alueen luomiseksi. Siinä pääomapiirien voittojen kasvu yritetään turvata piittaamatta kansalaisten hyvinvoinnista. Sopimukseen perustuen pääomapiirit voisivat katsoa jopa KELA:n lääkekorvaukset kilpailun esteeksi. Tämä suunnitelma tulee torjua.

Katso sivut 8 ja 9

Köyhille tulee palauttaa elämä

Päättäjiemme arvovalintoihin ei mahdu tavoite köyhyyden poistamisesta. Suomessa on yli 600000 köyhää, jotka ovat pudonneet yhteiskunnan ulkopuolelle. Paremmalla sosiaaliturvalla ja uudelleen koulutuksella köyhistä ja työttömistä saataisiin työmarkkinoille pystyviä työntekijöitä. Tämä rikastuttaisi monilla tavoilla yhteiskuntaa ja antaisi myös köyhille itselleen uuden elämän.

Katso sivu 3

Vappua vietettiin uusliberalismin varjossa

Vappua vietettiin maailmalla kiristyneessä ilmapiiirissä. Kapitalistipiirien toiminta maailman taloudellisten resurssien hallitsemiseksi on johtanut sotilaallisiin interventiöihin. Tästä kärsivät ihmiset Latinalaisessa Amerikassa, Lähi-idässä, Ukrainassa ja Afrikassa. Siksi ihmiset Etelä-Euroopassa elävät taloudellisesti äärimmäisen vaikeissa oloissa ja EU:n alueella työttömyys ja toimeentulon leikkaukset ovat arkipäivää.

Katso sivut 10 ja 11

Sivut 2-3

- Demokratian alennustila
- Yhteisrintama tavoitteena
- Köyhyyttä vastaan
- Vastuullista politiikkaa

Sivut 4-5

- Tuhkatkin pesästä
- Kritiikkiä palveluista
- Vanhuspalvelulaista
- Työllisyys ja EKP
- Sanssi-kortti
- Kulttuuripol. ohjelma

Sivut 6-7

- Euro vai ei-euro
- Kapitalistien moraali
- Haamut ikääntyvät

Sivut 8-9

- TTIP- vapaakaupasta
- Meksikon seminaari

Sivut 10-11

- Vapun puheita
- "Jumala putosi jalustalta"

Sivut 12-13

- Operaatio "Bagration"
- Suurhyökkäys Karjalassa

Sivut 14-15

- Syntymämoraali huijausta
- "Ja jumala näki"
- Juche- aatteesta

Sivut 16-17

- Unohtamisen suhteellisuudesta
- Ukrainan päiväkirja

Sivut 18-19

- Kansan ääni kuuluu
- Työkansan ilmoituksia

Sivu 20

- Ei koskaan enää sotaa
- Salaisesta kauttakulkusopimuksesta
- Auroran päivystys

Kaikkien maiden proletaarit-liittykää yhteen!

K

kansanääni

Päätoimittaja:

Tommi Lievemaa, PL 780, 00101 Helsinki

0407330466

Helsinki 17.6.2014

Suomen demokratian alennustila

Demokratia on kansanvaltaan perustuva valtiojärjestys tai hallitusmuoto. Demokratian perusajatuksena on, että hallintovalta nousee kansasta ja toteuttaa kansan tahtoa. Suomen todellisuus on hyvin kaukana tästä hokemasta. Yli 20 vuotta kestäneen uusliberalismin aikakaudella ja erityisesti EU-jäsenyyden aikana demokratia on työnnetty koko ajan enemmän syrjään.

Vuoden 1991 eduskuntavaalien TV-paneelissa vihreitä lukuun ottamatta kaikkien eduskuntapuolueiden edustajat vanhoivat, että seuraavan eduskuntakauden aikana Suomi ei hae EY:n jäsenyyttä. Muutaman viikon kuluttua jäsenhakemus oli jo Brysselissä. Hallituksen päätöksellä siirryttiin euroon vuonna 2002 kansan suuren enemmistön vastustuksesta huolimatta. Asiaa ei koskaan tuotu eduskuntaan, vaikka vuonna 1994 eduskunta hyväksyessään jäsenyyden niin edellytti. Kansan enemmistö vastusti myös EU:n perustuslain hyväksymistä. Eduskunta kuitenkin hyväksyi Suomen perustuslain yläpuolelle asettuvat säädökset yksinkertaisella enemmistöllä, vaikka asia olisi edellyttänyt perustuslain säätämisyjärjestyksen. Kansa vastusti alusta pitäen euroalueen holtittomasti johdetuille pankeille, keinottelijoille, rahanpesijöille ja veroparatiisihuijareille suunnattuja tukipaketteja - pyramidihuijausta. Tuet olivat keskeinen teema vuoden 2011 eduskuntavaaleissa. Valituista kansanedustajista noin 70 % vastusti vaalikoneissa tukia, mutta heti vaalien jälkeen eduskunta hyväksyi Kreikan uudet tukiaiset.

Helsingin Sanomat kertoi Wikileaks-asiakirjojen paljastaneen, että ulkoministeri Alexander Stubbin erityisavustaja Jori Arvonen lupasi maaliskuussa 2009 Yhdysvaltain lähetystön edustajalle, että seuraava kokoomusvetoinen hallitus vie Suomen Natoon - jopa ilman kansanäänestystä. Stubb noudatti tuolloin filosofi Wittgensteinin ohjetta: "Siitä mistä ei voi puhua, on vaiettava". Suomen kansa tajuaa, että hyökkäysliitto Natoon liittyminen lisäisi turvattomuutta maassamme. Nyt kun kokoomuksen lupauksen aikaraja on umpeutumassa, kesäkuussa eronneen hallituksen ministerit Katainen, Risikko, Stubb ja Vapaavuori toittovat kansan mielipiteestä piittaamatta Nato-jäsenyyden ihanuutta. Jopa presidentti Niinistö toppuutteli Stubbia ja muita Nato-kiimaisia kahjoja.

Kun pari vuotta sitten pyramidihuijauspankkeja perustettiin Luxemburgiin, Italian silloinen pääministeri Mario Monti varoitti, että EU saattaa hajota, jos kansanedustajat osallistuvat liian tiiviisti päätöksentekoon. Suomessa monia asioita ei viedä eduskuntaan vaan hallitus ja suuri valiokunta punnertavat päätökset. Kun Suomi sijoitti pääomaa EVM-holdingpankkiin kansalle ja eduskunnalle kerrottiin, että Suomessa on veto-oikeus pankin päätöksiin. Lain hyväksymisen jälkeen paljastui, että tieto oli vain lain johdannossa - ja merkityksetön.

Kansan halveksuntaa ei esiinny vain hallituksessa ja eduskunnassa. Kunnallisella tasolla räikeitä esimerkkejä on Helsingin Guggenheimin museohanke ja Tampereen rantatunnelihanke, joissa asukkaiden mielipide ei paina höyhenen vertaa. Muutama vuosi sitten pankkiiri Björn Wahlroos tuumaili, ettei demokratia ole hyväksi koska se nojaa enemmistöön eikä anna rikkaille tarpeeksi valtaa päättää asioista köyhien puolesta. Ruotsin valtakunnankansleri Axel Oxenstierna totesi jo yli 400 vuotta sitten tänäkin päivänä ajankohtaisen lauseen: "Poikaseni, kunpa tietäisit, miten vähällä järeillä tätä maailmaa hallitaan!"

Toimituksen pääkirjoitus:

Juhani Tanski

Tilaan

K

kansanäänen

Lehti ilmestyy 6 kertaa vuodessa. Vuosikerran hinta on 15 €.

☐ Olen maksanut tilaushinnan 15 €

☐ Maksettu tilille Op FI08 5541 1420 0279 66

☐ Lehti laskuttaa

Sukunimi

Etinimi

Lähiosoite

Postinumero ja -paikka

Tilaus os. Kansan ääni PL 780, 00101 Helsinki

Tilaus sähköpostilla: tilaukset.kansanaani@gmail.com

Tilausohje: Jos tilaat Kansan äänen ainoastaan maksamalla tilausmaksun pankkitilille FI08 5541 1420 0279 66, laita viesti-osaan ehdottomasti osoitteesi. Ilman osoitetta emme voi lähettää lehtä sinulle. Osoitteen voit ilmoittaa myös ilmoittamalla sen sähköpostilla tilaukset.kansanaani@gmail.com.

Työkansan yhteisrintaman rakentaminen on tärkein tavoitteemme

Tavalliselle kansalle EU merkitsee objektiivisesti kovaa talous- ja yhteiskuntapolitiikkaa. Tämä väite ei ole totta pelkästään Etelä-Euroopan kriisimaissa, Kreikassa, Italiassa, Espanjassa ja Portugalissa, joissa työttömyys lähentelee 25 prosenttia ja palkkoja suorastaan leikataan. Myös meillä Suomessa työttömyys hipoo 10 prosenttia. Reaalisesti palkat sekä eläkkeet laskevat perusturvan ja toimeentulon heikentyessä. EU:ssa edelleenkin oikeiston, sosialistien ja liberaalien valtaa ei uhkaa mikään. Eikä vaaleissa tapahtunut mitään sellaista, joka pakottaisi EU:n muuttamaan miltään osin poliittista suuntaansa. Vaalien kauttahan suuntaa tietenkään EU:n kaltaisessa organisaatiossa ei muuteta. Sen verran hyvin pääomapiirit kykenevät hallitsemansa median kautta mielipiteenmuodostusta ohjailemaan. Kokemus osoittaa, että ainoa keino torjua EU:n poliittisen johdon kansanvastaiset hankkeet, kuten TTIP- sopimus tai meillä Nato-jäsenyys, on tarpeeksi voimakas joukkojen painostus.

Vaalityön ulkoiset puitteet olivat kiitettävät. Suurta äänimäärää emme keränneet. Tavoitteemme olikin toisaalla, yhteisrintaman rakentaminen uusioikeistolaista EU- suuntausta vastaan.

EU-vastaisuus näkyi vaalituloksessa

EU-vaaleissa tyytymättömyys unioniin kyllä heijastui vaalituloksessa. Suurin puolue oli jälleen keran nukkuvien puolue, sillä vain 43,1 prosenttia käytti äänioikeuttaan. Suomessa äänestysprosentti oli 40,9, kun taas Slovakiassa jäätettiin 13 prosenttiin. Muutoinkin itäisessä Euroopassa ja Baltian maissa kiinnostus EU-vaaleja kohtaan oli heikkoa.

Kreikassa radikaalivasemmistolainen koalitio Syriza voitti 26 % ääniosuudellaan. Kreikan kommunistinen puolue saavutti 2 mepipaikkaa 6 prosentin kannatuksella. Synkän varjon Kreikan vaalitulos ylle heitti uunatsipuolue "Kultaisen aamunkoiton" saama 9 prosentin äänimäärä. Ranskassa Marine Le Penin johtama Kansallinen rintama sai murskavoiton EU-vaaleissa, kun taas Hollannin sosialistit kärsivät tappion. Le Pen vetoaa paljolti samoihin EU- ja globalisaatiokriittisiin äänestäjiin, kuin mihin edistysellinen vasemmisto pyrkii vetoamaan. Avainteesejä Kansallisella rintamalla olivat Ranskan suojaaminen globalisaatiolta ja EU-komissaarien ja -teknokraattien vallasta sekä ohjasten ottaminen takaisin omiin käsiin käsiin kohtalosta päätettäessä. UKIP Britanniaassa ohitti vanhat pääpuolueet työväenpuolueen ja konservatiivit, mikä on maan historiassa erittäin poikkeuksellinen tapaus. Italiassa EU-vastainen Viiden tähden liike saavutti yli 20 prosentin kannatuksen. Monissa muissa maissa oli samansuuntaista kehitystä. Espanjassa United Left (Yhdistynyt vasemmisto) menestyi hyvin, nostaen meppiensä määrän kahdesta kuuteen.

Saksassa oli näissä vaaleissa poistettu 3 prosentin äänikynys, ja niinpä jotkut pienpuolueet saivat ensimmäiset meppinsä. Piiraatit saivat edustajan EU-parlamenttiin 1 prosentin kannatuksellaan, kuten myös Eläinten oikeuksien puolue 1,2 prosentin äänimäärällä. Edistyskeskisen vasemmistopuolueen Die Linken vaalitulos oli suunnilleen edellisten vaalien (2009) kaltainen, puolue tosin menetti yhden edustajapaikan onnistuen saamaan läpi seitsemän euroedustajaa. Saman verran meppejä sai läpi vaalien ensikertalainen, EU-kriittinen Vaihtoehto Saksalle-puolue, joka muun muassa vaatii Saksan eroa yhteisvaluutta eurosta.

EU- vastaisuus ei aina lähde ajatuksesta muuttaa oikeiston EU-suuntausta

EU vastaisuus todellakin näkyi vaalituloksessa, mutta ei kaikilta osiltaan toivotulla tavalla. Huomattava osa EU- kriittisten voimien kannatuksen kasvusta merkitsi populististen kansallisten voimien vahvistumista, jotka eivät suoraan vastusta EU:n uusioikeistolaista yhteiskuntapolitiikkaa, eivätkä tästä merkittävämmästä lähtökohdasta osaa hakea muutosta vallitsevaan uusliberalistiseen politiikkaan.

Suomessa tämä näkyy siten, että monet EU-kriittiset ihmiset edelleenkin äänestivät perussuomalaisia, jotka puolestaan eivät lainkaan vaadi muutosta harjoitettuun uusioikeistolaisten EU-suuntaukseen, vaan suorastaan tukevat sitä. Uusioikeistolaisten politiikan vastustajat saivat 0,6 % äänistä ja sillä ei uusliberalistista EU-suuntausta maassamme muuteta.

STP haki EU-suuntauksen vastaista yhteisrintamaa

STP:n mielestä ainoa mahdollisuus nykytilanteen muuttamiseksi on luoda työkansaa edustava yhteistoimintajärjestö, joka alkaa kehittää uskottavaa poliittista ohjelmaa uusliberalistisen EU-suuntauksen kumoamiseksi.

Edellisissä EU-vaaleissa 2009 STP keräsi yli 3000 ääntä. Se oli

silloin hyvä tulos. Näissä vaaleissa olisimme voineet lähteä uusimaan tätä tulosta. Katsoimme kuitenkin, että se ei olisi tuonut uusioikeistolaisen EU- suuntauksen vastaisen rintaman rakentamisen kannalta ratkaisevaa lisäarvoa, koska todelliseen vaikuttamiseen tarvitaan kymmeniä ja satoja kertoja nykyistä laajempi liike, johon mikään yksittäinen demokraattinen järjestö ei kykene. Siksi lähdimme mukaan "Hyvinvointivaltion puolesta-Ei EU:lle"- yhteislistalle. Ajatuksena oli, että se johtaa yhteistyön laajenemiseen, jonka tuloksena tullaan konkreettisesti kehittämään maassamme uusioikeistolaisten EU-suuntauksen vastaista yhteisrintamaa. Näin toimimme senkin tiedon perusteella, että meille oli selvää, että yhteisessä liitossa emme saa kerättyä ääniä, jotka STP keräsi edellisissä vaaleissa.

Tässä mielessä olemme käyneet keskusteluja ennen kaikkea SKP:n kanssa ajatuksesta muodostaa uusliberalistisen politiikan vastainen yhteisrintama. Vuosi sitten keväällä katsoimme yhteisissä keskusteluissa, että tällaisen yhteistyöjärjestön kehittäminen on mahdollista. Eteen nousi kysymys, miten hoidamme ennen tulevia eduskuntavaaleja lähellä olevat EU-vaalit. Tähän perustuen STP:n osalta hyväksyttiin ajatus yhteisrintaman kehittämiseksi osallistua ensi vaiheessa SKP:n mandaatilla EU-vaaliin, jossa kuitenkin toimitaan yhdessä yhteisen rintaman ja tunnuksen suojissa. Näin syntyikin "Hyvinvointivaltion puolesta-Ei EU:lle lista". Mielestämme se vastasi sitä ajatusta, mikä meillä oli vaalien toteuttamisesta ja yhteisrintaman kehittämisestä. Yhteislistaan sisältyi selkeästi ajatus heti vaalien jälkeen lähteä perustamaan konkreettisesti laajempaa yhteisrintamaa. Käytyjen keskustelujen perusteella meillä ei ollut syytä epäillä, etteikö neuvotteluissa kaikki olisi olleet tämän ajatuksen takana.

"Söikö sika eväät"

Moni kuitenkin huomasi, että siinä missä me Kansan äänessä toimme esiin "Hyvinvointivaltion puolesta-Ei EU:lle"- yhteislistaa, niin ajatus ei kyllä toteutunut Tiedonantajan puolella, joka puhui ainoastaan SKP:n listasta ja SKP:n vaalityöstä. Ja nyt vaalien jälkeen käydyissä neuvotteluissa on selvinnyt se tosiasia, että SKP:llä ei tällä hetkellä ole juurikaan valmiuksia alkaa toteuttamaan niitä tavoitteita, joista ennen vaaleja oli yhteinen ajatus. Tämä osoittaa, että vaikka Suomen työväenliikkeellä on yhteisrintaman rakentamisessa laajaa kokemusta, niin tänään sen toteuttaminen kompuroi pahasti. Olemme täysin kompoja siitä, että uusioikeistolaisten suuntauksen torjuminen on mahdollista ainoastaan työkansaa edustavan laajan poliittisen yhteisrintaman turvin ja siksi nykyistä takaiskuista huolimatta työtä on jatkettava.

KÄ/toim

Voiko köyhyyden poistaa Suomesta ?

Me väitämme Suomea hyvinvointivaltioksi, mutta meidän sosiaaliturvamme on sikamaisen huono. Köyhiä kohdellaan kuin he olisivat syyllisiä tilaansa. Paremmalla sosiaaliturvalla ja uudelleenkouluksella köyhistä työttömistä sikäli kuin ovat vielä terveitä, saataisiin toimeliaita ja työmarkkinoille pysyviä. Ellei työtä ole, vähenisi köyhyyden rasite paremmalla turvalla niin, että köyhien toimeliaisuus alkaisi tuottaa sosiaalista pääomaa, jolle voidaan laskea rahallinen arvo.

Suomi on kulutusyhteiskunta.

Hyvinvointiyhteiskunnaksi itseään kutsuvassa valtiossa tulisi jokaisella maan asukkaalla olla mahdollisuus kohtuulliseen kulutukseen. Perustuslaki takaa jokaiselle, joka ei kykene hankkimaan ihmisarvoisen elämän edellyttämää turvaa, oikeuden välttämättömään toimeentuloon ja huolenpitoon. Jostain syystä perustuslaki ei toteudu. Olisi aika käydä laaja poliittinen keskustelu siitä, mihin tuo perustuslain sana ”välttämätön” velvoittaa. Ei riitä, että ihminen saa ruokaa ja muuta vähimmäistarvetta. Hänellä tulee olla myös oikeuksia yhteiskunnan täysiarvoisena jäsenenä. Köyhien sosiaaliturva ei ole suhteellisesti ottaen noussut vaan se on laskenut. Tästä voidaan päätellä, että köyhät ovat joutuneet tinkimään ravintomenoistaan ja sitä kautta terveydestään, voidakseen peittää yhteiskunnan jäsenyydestä aiheutuvat kulut. Tai sitten he ovat luopuneet täydestä yhteiskunnan jäsenyydestä.

Kohtuullinen minimi

Tutkijat ovat luoneet käsitteen ”kohtuullinen minimi”. Se merkitsee kulutustasoa, jolla taataan perustarpeiden tyydyttämisen lisäksi myös yhteiskunnallinen osallistuminen. Tämä periaate ei toteudu meidän yhteiskunnassamme. Ny-

Pelkkä hengissä pysyminen ja betonikuutiossa majaileminen ei ole elämää. Elämä edellyttää ihmissuhteita, yhteisöön kuulumista ja täysiarvoista yhteiskunnan jäsenyyttä. Elämä edellyttää virikkeiden kokemista, esimerkiksi taidenautintoja, elokuvia ja teatteria. Elämä edellyttää mahdollisuutta itsensä kehittämiseen. Ennen kaikkea elämä edellyttää oikeutta mielihyvän tuntemuksiin. Näihin köyhällä ei ole varaa. Tämä tarkoittaa sitä, että köyhältä puuttuu elämä.

Kuva: Tiina Lahtinen

kyinen sosiaalipolitiikka perustuu ”toimeentulominimin” ajatukselle eli siihen tasoon, jolla juuri ja juuri elää. Suurella osalla köyhiä elatus perustuu toimeentulotukeen, jonka perusosa eli elämiseen tarkoitettu osa on 480,20 euroa kuukaudessa. Sillä rahalla ei juhlita. Alkuaan toimeentulotuki tarkoitettiin viimeisjaiseksi ja tilapäiseksi sosiaaliturvan muodoksi. Tänään tuosta minimitulosta on tullut pysyväisluonteinen elatuksen muoto. Ja viimeisjainen apu on sysätty kirkon niskoille ruoka-apuna ja muuna tukena. Näin ei voi jatkaa. Koko järjestelmä tulisi romuttua ja luoda sen tilalle uusi, ihmisarvoa kunnioittava sosiaalipolitiikka.

Ilman kohtuullista kulu- tusta ei ole täysiarvoista kansalaisuutta

Meidän yhteiskuntamme on kulu-

tusyhteiskunta. Kohtuullinen kulutus tulisi olla kaikkien ulottuvilla. Ilman sitä ei ihmisellä ole täysiarvoista kansalaisuutta. Miten tämä kohtuullinen kulutus sitten saataisiin myös nykyisten köyhien ulottuville? Se saataisiin päättäjien oikean asenteen avulla. Olisi tarpeen, että joku kertoisi heille millaista köyhien ahdinko tänään todella on. Että se on kituuttamista ihmisyuden rajoilla. Joku sanoo, että Suomessa ei ole enempään varaa. Mutta se ei ole totta.

Eräässä Sitran seminaaris- esiintyi alustajana kansantaloustieteen huippuasiantuntija. Lounastauolla hän totesi, ettei köyhyys ole välttämättömyys, vaan sen olemassaolo on kiinni arvovalinnasta. Joku pöytäseurueesta kysyi, miksei asiantuntija sanonut sitä puheessaan salissa. Asiantuntija katsoi

kauhuissaan kysyjää ja vastasi: ”Eihän sellaista saa sanoa.” Meillä on tehty arvovalinnat, joihin ei mahdu ajatus köyhyyden poistamisesta. Valtion budjetti laaditaan palvelumaan finanssikapitalismin etua. Yksikään eduskuntapuolue ei ole vaatinut köyhyyden poistamista.

Missä me siis olemme?

Olemme siinä, että Suomessa on 635 000 köyhää ihmistä. Meillä ei ole enää varaa kerskua maamme hyvinvoinnilla. Suomen köyhyysaste on 11,9 prosenttia. Se merkitsee, että enemmän kuin joka kahdeksas maan asukas elää puutteessa. Samalla tilastot kertovat, että köyhät tulevat kaiken aikaa entistä köyhemmiksi. Lohduttaa enintään kylmäsydämiä se, että kotimainen köyhyys ei sanottavasti näy katukuvassa. Köyhät lymyävät ahtaissa lähiöasunnoissaan. Heillä ei usein-

kaan ole varaa matkustaa kaupungin keskustaan. Eikä heille siellä ilmaiseksi olekaan tarjolla muuta kuin kirjaston lehtilukusali. Kylmäsydäminenkin liikahtanee, jos hän saa tietää, että lasten ja vanhusten osuus köyhistä on kasvamassa.

Sitä paitsi köyhyys on kallista yhteiskunnalle. Ennen kaikkea se tuntuu terveydenhoidon puolella. Köyhät sairastavat tuntuvasti enemmän kuin vauraammat. Köyhät ovat lamaantuneita. Heistä ei ole etujensa puolustajiksi. Valistuneen työväestön ja keskiluokan on asetettava köyhien tueksi. Tänään ei tarvitse pelätä kansannousua. Mutta uskon, että sellainen vielä tulee.

Mitä nyt pitäisi tehdä?

Tulisi tehdä tuo mainittu arvovallinta. Tulisi yksinkertaisesti poistaa köyhyys. Euroopan Unionin komission tilastolaitos EUROSTAT on laskenut Suomen köyhyysrajaksi yksinäiselle henkilölle 1 170,- euroa netto kuukaudessa.

Tähän on huomautettava, että suurin osa köyhistä ei pääse lähelle tuota summaa. Luku kertoo myös sen, että on työtätekeviä, jotka elävät köyhyysrajan alapuolella. 1 170,- euroa ei ole paljon, kun huomioidaan Suomen kallis asuminen. Ei tuolla summalla vielä riemujuhlia vietetä.

Onko siis köyhyyden poistaminen mahdollista?

Köyhyyden poistaminen maksaisi vajaan 1,5 miljardia vuodessa. Valtion budjetti on noin 50 miljardia ja bruttokansantuote lähentelee 200 miljardia. Puolitoista miljardia köyhyyden poistamiseen ei ole mahdollottomuus. Myös pääomia olisi lupa verottaa. Nyt tarvitaan myötätuntoa ja tahtoa.

Risto Koivisto

Vastuullista politiikkaa – niinkö?

Unelmien täytty- myksenä voi pitää sellaisia hommia, joissa pitää kantaa raskaita vastuita ilman vastuuta. Tällaisia vastuunkantajia ovat Jyrki Katainen ja Jutta Urpilainen. Harjoittamalla muka vastuullista politiikkaa he ovat saaneet aikaan sellaista vahinkoa, ettei pahemmasta ole väliä.

Viralliset ja aina kaunisteltujen tilastojen mukaan kahden vuoden takaiseen tilanteeseen verraten vuonna 2013 keskimääräinen työvuosi oli lyhentynyt 12 tuntia henkeä kohden. Jos vähentyneiden tuntien palkka oli 13 euroa, niin 2,4 miljoonan työllisen menetyks oli 375 miljoonaa euroa. Lisäksi työllisten määrä laski 25 tuhannella. Mikäli heidänkin tuntipalkansa oli sama, palkan menetys oli 574 miljoonaa. Näin duunarit dynaamisesti menettivät palkkatuloja 949 miljoonaa euroa, siis lähes miljardin!

Tässäkö Jyrki ja Jutta ovat toimineet vastuullisesti? Eivät. Tästä vastuusta ei ole seurannut pienintäkään sanktiota, rangaistusta. Heitä ei ole viety leivättömän pöydän ääreen kansan kurjistamisesta.

Tähän kuuluu myös julkisen talouden rakenneuudistus, joka vaa-

tii kuntien yhdistämistä ja sotesekailua. Kaiken keskittämällä palvelut viedään ihmisten, ennen muuta vanhusten ja lapsiperheiden ulottumattomiin. Kaiken tämän perusteluksi joku piilossa pystyttelevä taho on tilannut väestön ikääntymisen nusteena, jossa ei ole päätä eikä häntää. Sillä johdetaan kansaa harhaan.

Kataisen ja Urpilaisen suuria syntejä ovat myös Suomen takausvastuut ERVV:lle ja Kreikalle. Valtionvelan pienentämisvimma viittaa siihen, että sillä yritetään varautua tämän touhun tulossa olevaan katastrofiin. Katsotaan.

ooo

Nyky-Suomessa ylin lainsäädäntö- tuomio- ja budjettivalta ovat EU:lla. Sieltä tulevat direktiivit, asetukset ja määräykset ovat kuin jumalan sanaa, joita jokaisen hallituksen ja virkamiehen on kunnioitettava jopa vastoin parempaa tietoaankin. EU:n ytimessä on pienten valttina nöyryys. Se takaa paikan ytimessä suurten palvelijana.

Kansantaloudessa BKT on YK:ssa aikoinaan sovittu järjestelmä. Se on iankaikkisen vanha tapa vääristää todellisuutta. Siihen kootaan sovittuja toisistaan riippumattomia tilastoja. Niinpä tämä tilastojen toisistaan riippumattomuus an-

taa mahdollisuuden tulosten manipulointiin. Sitä korjaillaan ennen lopullista tulosta säännönmukaisesti kolme kertaa. Lopullinen vuoden BKT on valmis vasta kahden vuoden kuluttua.

EU:n ainoa myönteinen asia on, että se vaati kansantalouden tilinpidossa kertomaan BKT:n lisäksi myös kokonaistuotannon. Vain siitä voi laskea työn tuottavuuden. BKT:stä se ei ole mahdollista, sillä se on alle puolet kokonaistuotannosta. Tämän jatkoksi EU määräsi, että aiempi todellisten työtuntien kerääminen on lopettava. Sen tilalle oli otettava työvoimatutkimus, joka on kuukausittain tehtävä pelkkä kysely. Niiden tuloksia sopivasti tarkistellen saatiin lisää työllisiä ja työtunteja.

Työllisyys parani, kun tilastoihin marssitettiin hurja joukko haamuja. Mutta samalla työntuottavuus ja todellisuus painuivat pimentoon. Nyt vain muutaman tunnin töitä tekevä on työllinen, ikään kuin hän tekisi täydet tunnit joka päivä koko vuoden. Tämä tosiasia piilottaminen on raakaa poliittista peliä ihmisten toimeentulolla.

Itse asiassa tuntuu täysin käsittämättömältä, että fiksut ja koulutetut ihmiset hyväksyvät tämän sortitset väärentämiset. Herää väkisin kysymys siitä, että ovatko he

alistuneet vapaaehtoisesti, pakosta vai koulutuksen ansiosta vai ovatko nämä kaikki yhdessä vaikuttaneet rapautumiseen.

ooo

Toistuvasti työttömyydestä sytetään, että savupiipputeollisuus on kadonnut. Se unohtetaan, että myös kotimarkkinatuotanto on kuitistunut kuin pyy maailmanlopun edellä. Vuoden 1990 jälkeen tavara- tuotannon osuus on supistunut (7,1 %) alle 29 prosentin. Siitä huolimatta Tilastokeskus väittää, että tunnit lisääntyivät 219,2 miljoonalla, vaikka ne vähenivät 247,4 miljoonalla. Ero on yhteensä 466,6 miljoonaa tuntia. Teollisuudessa siis häärää huikeat 264 tuhatta haamua!

Uutta arvoa tuottamattoman palveluiden osuus kasvoi (20,9 %) yli 71 prosentin. Nyt Tilastokeskus väittää, että näistä hommista hävisi 274,7 miljoonaa, vaikka niitä katosi satatuhatta vähemmän 174,7 miljoonaa työtuntia.

Työtä on siis kadonnut yhteensä 641,3 miljoonaa tuntia. Työttömyys oli lisääntynyt 363,3 tuhannella täydellä työvuodella. Kun siihen lisätään vuoden 1990 työttömät, oikea työttömyys oli 593,1 tuhatta täyttä työvuotta. Näin raju työttömyyden kasvu piilotetaan

työvoimatutkimuksella. Tutkimus ei välitä paskaakaan työmarkkinoiden järjestyvästä muutoksesta, jonka seurauksena on ilmaantunut ennen kokematon 1,2 miljoonan pienipalkkaisten pätikäyläisten joukko. Tätä kurjuutta ei kukaan, ei yksikään kristitty EU-sielu halua tunnustaa eikä tunnusta.

Kaikki hallitukset yli kolmekymmentä vuotta ovat noudattaneet orjallisesti Mauno Koiviston (sd) presidenttikaudella hyväksytyä kansainvälisen suurpääoman kaksisataavuotta tavoitteilemaa vapaakaupan politiikkaa. Pääomat ja tuotanto ovat keskittyneet harvojen jättiläisten omistamiin harvoihin pankkeihin ja harvoin tehtaisiin, tuotantolaitoksiin. Sen seurauksena niin sanotut kehittyneet teollisuusmaat ovat joutuneet pysyvän sekä piilossa olevan että näkyvän työttömyyden kynsiin. Samalla ja väijäämättä kokonaan syrjäytettyjen määrä kasvaa.

Vastuullista politiikkaa on, kun osoitetaan kuinka vastuunkantajat huijaavat meitä hyväuskoisia menen tullen. Vastuullista politiikkaa on, kun oikeistolaiselle kurjistamipolitiikalle pannaan stoppi. On erottava EU:sta ja vapaakaupasta. Vain siten voimme ryhtyä rakentamaan parempaa tulevaisuutta.

Kai Konturi

Viekää tuhkatkin pesästä

Niinpä piti keksiä uusi uhka: Kestävyysvaje. Taas huudetaan että rahat loppuvat, kun ihmiset elävät pidempään ja työikäisten määrä vähenee. Siksi pitää porvareiden mielestä eläkeikää nostaa. He siis vakavalla naamalla väittävät, että työllisten – ja työpaikkojen määrä lisääntyy eläkeikää korottamalla! Erityisen kiivaasti eläkeikää ovat korottamassa työnantajajärjestöt. Näin siitä huolimatta että maassa käydään koko ajan ”YT – neuvotteluja” väen vähentämiseksi ja tuotannon lakkauttamiseksi. Ne, jotka ensimmäisinä pistetään YT neuvottelujen tuloksena pihalle, ovat juuri eläkeiän kynnyksellä olevat työntekijät. Työnteettäjät haluavat heistä eroon. Vanheneva duunari ei ole enää yhtä tuottava kuin kolme- tai vaikka viisi- kymppinen.

Jokainen työpaikalla väentävä luottamusmies voi todistaa, kuinka työntteettäjä tuskaillee ”vääristyneen ikärakenteen” kanssa. Se tarkoittaa, että yrityksessä keski– ikä on kapitalistin mielestä liian korkea. Keski- ikä on korkea koska kukaan ei palkkaa nuoria töihin. Eikä sen puoleen vanhempiakaan. Jos eläkeikää korotetaan, niin ikäraenne kaiken järjen mukaan työpaikoilla yhä enemmän vääristyy. Vääristyy koska niitä työpaikkoja ei ole tarpeeksi. Nuorille ei niitä enää riitä. Koko eläkeiän nosto-touhu vaikuttaakin hölmöläisten peiton-

Suomessa käydään työmarkkinajärjestöjen kesken neuvotteluja eläkeiän korottamiseksi. Siinä ei ole mitään uutta. Moni meistä muistaa jo 80 luvulla alkaneen valitusvirren ja älämölön ns. eläkepommista. Porvarit huusivat silloin, kuinka suurten ikäluokkien tullessa eläkeikään eläkerahat loppuvat tykkänään. Kaikkein suurin Suomessa koskaan syntynyt ikäluokka, vuonna 1947 syntyneet, täyttävät tänä vuonna 67 vuotta, mutta eläkekassojen varat ovat siitä huolimatta suuremmat kuin koskaan! Eläkekassoissa on varallisuutta 160 miljardia. Se on reilut kolme kertaa valtion vuosibudjetin verran. Eläkkeiden maksuun varatut rahat eivät siis lopukaan, vaan ne lisääntyvät koko ajan.

Kuva: Heikki Männikkö

Pardian puheenjohtajana Antti Palola järjesti väkensä 20.10.-09 mielenosoituksen eduskuntatalolle. Vastustettiin mm. väen vähentämistä, valtion tuottavuusohjelmaa, Destian myymistä ym. (KÄ 5/09). Nyt STTK:n puheenjohtajana Palola hyväksyisi eläkeiän noston, ”jos vain ehdoista sovitaan”. Palolan ”ehdot” tuntuvat ontuvilta. Eläkkeiden rahoitus on sovittu ja eläköitymisikää voidaan nostaa estämällä ennen-aikaista eläköitymistä. Ketähän Palola nyt kuuntelee? Mäenpäätkö?

jatkamiselta. Työuraa pidennetään toisesta päästä ja alkupäästä se samalla lyhenee.

Miksi kapitalistien etujärjestöt porvaripuolueiden

avustuksella sitten ovat tähän hölmöläisten puuhaan ryhtyneet? - Selitys taitaa olla hyvin yksinkertainen: He eivät halua päästää ketään eläkkeelle.

Palvelut alas hinnat ylös, niinkö?

Asiakaspalvelun tärkeydestä on puhuttu isolla äänellä koko se aika, jonka olen työelämässä ollut nykypäiviin saakka. Miten nyt yht äkkiä tilanne onkin muuttunut päinvastaiseksi? Ainakin koen henkilökoh-taisesti näin tapahtuneen, koska postin, pankin ja kaupan palvelut on todella nopeassa sykliissä ajettu kivikautiselle tasolle. Samalla on menetetty satoja työpaikkoja näiltä aloilta ja saatettu moni perhe konkurssin partaalle.

Pankin on palveltava asiakkaitaan eikä asiakkaan pankkia.

Miten pankin on mahdollista kyykkyttää asiakkaitaan nykyisellä tavalla? Hyvänä esimerkkinä pidän kassapalvelupisteiden vähentämistä. Mielestäni ei ole mitään järkeä tilanteessa jossa asiakas joutuu jonottamaan 45 minuuttia päästäkseen hoitamaan henkilökohtaisa raha asioitaan. Tämä tarina on tosi ja olen aivan varma ettei kyseessä ole sattuma, koska minulle sattui näin kaksi kertaa vajaan kuukauden sisällä. Kyseinen pankin konttori sijaitsee pk- seudulla suuressa kauppakeskuksessa, jossa asiakkaita riittää. Tällä pankki-konttorilla oli vain kaksi kassapalvelupistettä kyseisessä konttorissa. Pahimmassa osassa ovat vanhukset ja muutoin rajoittuneet henkilöt, jotka eivät osaa käyttää nykYTEKNIikkaa, vaan joutuvat turvautumaan kassapalveluihin säännöllisesti. Ihmettelen tosiaan mihin meidän rahat oikeasti menevät? Pankkien konttoreita ja henkilökuntaa on vuosien saatossa vähennetty, korkotuottoa ei talletuksille saa nimeksikään, mutta palvelumaksut nousevat ja palveluiden saanti vaikeutuu. Pankkihan elää asiakkaittensa talletusten varassa ja harjoittaa niillä rahoilla pörssi- ym. kauppaa. Siispä vastiket-

ta pankin asiakkuudesta perään paremmalla palvelulla ja järkevillä palvelumaksuilla.

Tuleeko se posti tänään

Aikoihin on eletty. Valtio jatkaa aloittamaansa toimintojensa supistamista ja alasajoa. Tällä kertaa kohteena Itellan postinjakelu henkilöstö. Törkeäksi tämän tekee, koska kyseessä on peruspalveluiden leikkaukset asiakkaiden kustannuksella. Peruspalveluihin kuuluvia toimintoja ei voida johtaa liikeyritysmäisesti, eikä sillä pidä tavoitella voittoa. Huolestuttavana piirteenä pidän valtion palveluksessa olevan henkilöstön irtisanomisia. Kyllä valtion tehtävä on huolehtia ihmisten hyvinvoinnista ja työllisyyden parantamisesta eikä työttömyyden lisääntymisestä, kuten viime vuosina on käynyt. Samalla kun osasta postilaisista tehdään työttömiä, niin lisätään jäljellejääneiden kuormaa monessa tapauksessa niin paljon, ettei henkilöstö jaksa ja ehdi hoitamaan tehtäviään kohtuullisessa ajassa. Tämä taas heijastuu asiakkaiden palvelun heikkenemisenä ja postinjakelun takkuamisena. Pahinpana skenaariona voin kuvitella Itellan palkkaamaan vuokratyövoimaa paikkaamaan henkilöstön puutetta. Ihmettelen Itellan edunvalvojien köykäisiä kannanottoja syntyneessä tilanteessa.

Stockmann ja Tuuri

Suomen kaksi valovoimaista kaupakeskittymää kerää negatiivista mainetta teoillaan. Stockmann irtisanoo 180 myymälä henkilökuntaan kuuluvaa ja heti perään aloittaa uudet YT neuvottelut, jotka koskevat 1200 tukitoiminnoissa ja konsernihallinnossa työskentelevää henkilöä vähennystarve enintään 180 henkeä. Tuurin Vesa Keskinen pyytää henkilöstöä käyttämään toisiaan ja ilmoittamaan kenelle pitäisi-

antaa kenkää ja kenelle ei.

Stocmannin valtti on aina ollut asiakaspalvelun laadukkuus.

Hinnat toki korkeita mutta asiakas on ollut valmis maksamaan laadukkaasta palvelusta. Henkilökunnan vähentäminen tulee heijastumaan aivan varmasti palvelun laatuun. Olen varma, että Stocmannin käyttää tulevaisuudessa henkilövuokra-firmojen työntekijöitä paikkaamaan henkilökunnan vajetta. Tällä tilapäistyövoimalla ei ole sitä osaamista mihin asiakkaat ovat Stocmannilla asioidessaan tottuneet.

Tuurissa taas pahimmassa tapauksessa henkilökunnalta menee paras työteho työkaverin kyt-täämiseen ja asiakaspalvelu kärsii. Pelkään pahoin Kuuban kuumien öiden pehmittäneen herra johtajan päin. Vaikka mies anteeksi pyysikin lausuntoaan, niin uskon hänen totta tarkoittaneen lausunnollaan työkaverin kyt-täämisestä. Jännityksellä seuraan miten asiakasvirroille Tuurissa käy.

Nyt jos koskaan olisi la- kon paikka

Mielestäni ammattiyhdistysliikkeellä on nyt etsikko aikansa. Näihin jatkuvasti toistuviin eri aloilla tapahtuviin irtisanomisiin ja kyt-täys pyyntöihin on reagoitava voimakkaasti. Koko Suomen kansantaloutta ajatellen jonkun on saatava johtajat tajuamaan nyky me non näivettävän kansamme hyvinvoinnin. Ihmettelen mihin se niin sanottu maalaisjärki on kadonnut? Jokaisella ihmisellä on oikeus ihmismäiseen elämään, johon kuuluu mahdollisuus asuntoon, kunnon ruokaan ja perheen perustamiseen. Nykyisellä menolla siitä tulee vain harvojen etuoikeus. Näyttää siltä ettei muu auta kuin laajamittainen työtaistelu.

Reijo Rytönen

Ja miksi eivät? - 160 miljardia! Siinä vastaus. Vanha sanonta, että porvari vie tuhkatkin pesästä pitää edelleenkin paikkansa. Eläkekassojen varoista puhuttaessa ei ole kyse mistään pesällisestä, vaan kokonaisesta vuoresta, jonka markkinavoimat haluavat puhaltaa omiin taskuihinsa. Kansan omalla työllään tienaatamat varat ovat vaarassa hävitä pörssipelureiden taivaallisiin tuuliin.

Työmarkkinakeskusjärjestöt siis käyvät parasta aikaa neuvotteluja. Niistä ei juuri julkisuuteen huudella. Neuvotteluja käydään koko kansaa, vauvasta vaariin ja vielä syntymättömiäkin koskevasta asiasta, eikä asianosaisille kerrota mitään! Salailu on lähes täydellistä ja kertoo kaiken neuvottelijoiden ajatusmaailmasta, joka on suoraan syvältä...

AY – liike on näihin päiviin asti vastustanut eläkeiän nostoa. Toimihenkilökeskusjärjestö STTK: n puheenjohtaja Antti Palola kuitenkin sanoi (tai pistetiin sanomaan?), että ”työuria on saatava pidennettyä tilanteessa, jossa eliniän odote on noussut ja palveluiden ja eläkkeiden rahoituksesta on huolehdittava. On tunnustettava tosiasiat ja siksi vanhuuseläkeiän nostamiseen on jollain aikavälillä varauduttava.” (Antti Palola STTK: n valtuusosa 15.5)

SAK: n puheenjohtaja Lau-

ri Lyykin raotti porttia eläkeiän nostolle sanomalla, että se ”on vain yksi mahdollinen tekijä, kun tavoitellaan työurien pidentämistä.” Herää vahva epäily, että eläkeiän nostosta on jo kaikessa hiljaisuudessa sovittu. Enää neuvotellaan siitä, mihin alaraja laitetaan ja milloin on sopiva hetki julkaista neuvottelutulos, jota sitten osapuolet kilvan kehuvat ja kiittelevät toisiaan vastuullisuudesta ja isänmaan pelastamisesta. Toivottavasti tämä kauhuskenaario ei toteudu. Duunarit eivät ainakaan eläkeiän nostoa hyväksy. Nyt on kesästä ja lomista huolimatta viimeiset hetket yrittää pelastaa omat ja tulevien sukupolvien eläkkeet. On saatava ”omat” neuvottelijamme käsittämään, että eläkeiän nosto ei kerta kaikkiaan käy! Sitä ei vain yksinkertaisesti saa hyväksyä!

Me olemme eläkkeemme itse tienanneet ja niin tienaatvat tulevatkin sukupolvet. Eikä eläkeläisten määrä ole mikään ongelma. Sen sijaan työelämän ulkopuolella olevalle yhä kasvavalle TYÖIKÄISTEN työttömien joukolla on löydettävä työtä. Tämän pitää mennä vähintään AY aristokraattien päähän. Mielellään myös porvareiden päähän. Se menee sinne jos tarpeeksi kovaa huudetaan ja menään kadulle huutamaan tarpeeksi suurella joukolla.

Markku Nieminen

Vuosi eletty uutta vanhuspalvelulakia

Miten hoitohenkilökunta riittää ja jaksaa kunnallisissa ja yksityisissä hoivalaitoksissa? Riittävä henkilöstömitoitus tulee kirjata lakiin ja riittävän mitoituksen tulisi olla 0,8. Vähimmäismitoituksen toteutumisen seurannan tulee olla valvonnan keskeisin osa v. 2014. Kuntien tulee valvoa hoidon laatua ja mitoitusten tarkoituksenmukaisuutta nykyistä napakammin.

Heinäkuussa 2013 säädettiin laki ikääntyvän väestön toimintakyvyn tukemisesta ja iäkkäiden sosiaali- terveyspalveluista. Lakia kutsutaan vanhuspalvelulaki-si. Vanhuspalvelun suurin voimavara on henkilöstö. Toimintayrityksissä on oltava riittävä henkilöstö kaikkina vuorokauden aikoina. Vähimmäismitoitusta ei kirjattu itse lakiin vaan sen perusteluihin. Eduskunta edellytti lakiin liittyen, että ”hallitus arvioi henkilöstömitoituksen toteutumisen vanhuspalvelulaissa tarkoitettulla tavalla vuoden 2014 aikana ja mikäli ympärivuorokautisessa hoidossa ei ole saavutettu suositusten mukaista henkilöstömitoitusta (vähintään 0,5), antaa eduskunnalle esityksen lain täsmentämisestä.” Suositukset eivät kuitenkaan ole turvanneet laatusuosituksen mukaista henkilöstöstä tasaisesti vanhuspalveluihin. Kantelut aluehallintoviranomaisille riittämättömistä henkilöstömääristä ovat lisääntyneet rajusti.

Nimetön hoitajan kommentti kentältä:

”Kyllä siellä on kylmää kyytiä, mitoitukset sakkaavat jatkuvasti.

Ei vajaalla jaksa kukaan määräänsä enempää.” Lain suositus vähimmäismitoituksesta tarkoittaa todellista mitoitusta, jossa pois-saolevien työntekijöiden osuus korvataan sijaisilla. Työnantajana on varmistettava erilaisin toimenpitein, että myös lyhyet pois-saolot pystytään paikkaamaan. Tehostetussa palveluasumisessa 0,5 hoitajaa/asukas ja terveyskeskusten vuodeosastojen pitkäaikaishoidossa 0,6-0,7 hoit/asukas. Jossain yksityinen hoivapalvelun pyörittäjä saa kunnalta rahaa tietyn hoitajamitoituksen mukaan. Usein se ei ole toteutunut käytännössä niin kuin on luvattu, eli kuinka paljon hoitajia pitäisi olla kutakin 10 asukasta kohti kolmeen vuoroon jaettuna. Hiertää määräraikaisten, usein vaihtuvan henkilöstön käyttö.

Sinänsä yksityinen voi olla hyväkin. Vantaa valitsi kilpailutuksen jälkeen hoitokotiinsa suomalaisen Tutoris Oy:n, mitoituksella 0,7. Asukkaat 66-102-vuotiaita. Muualla voi olla paljonkin huonompi. Hoitajien itsensä tavoittelemia hyvää mitoitusta on 0,8. Huonoin arvo mitoitukselle on ollut 0,38. Vähimmäismitoitus 0,5 ei toteudu kaikissa ympärivuorokautisissa vanhusten tehostetuissa asumispalveluyrityksissä. Rikkomuksista ei kuitenkaan ole kirjattu mitään selkeitä seuraamuksia työnantajille.Toi-vottavasti eduskunta lupauksensa mukaisesti tarkentaa lakia loppuvuoden aikana. Lukija muistane, ettei edellä kerrottu koske lainkaan kotihoitoa. Siellä ei ole minkäänlaista mitoitusta, ei edes suositustasolla.

Antero Nummiranta

EKP:n mandaatti sallii työllisyyden huomioimisen

Sixten Korkman kolumnissaan Helsingin Sanomissa 23.5.2014 esittää kantanaan, että EKP:lla ”on mandaattinsa puolesta sekä oikeus että velvollisuus elvyttää enemmän”. Miten on?

Kuva: Heikki Mämmikkö

Ihmiset eivät ole pitäneet Rautaruukin, Destian ja Altian myymisestä.

Lissabonin sopimuksen perusteella inflaatiotavoitteen rajoittamattakin EKP:n tulee antaa tukensa täystyöllisyystavoitteille, saatika jos inflaatiotavoite ei vaarannu työllisyyden edistämisen takia.

Näin siksi, että sopimuksen mukaan EKP:n ”ensisijaisena tavoitteena on pitää yllä hintatason vakautta”, mutta ”se antaa mainitun tavoitteen saavuttamista rajoittamatta tukensa unionin yleiselle talouspolitiikalle myötävaikuttaakseen unionin tavoitteiden saavuttamiseen” (4 a Jakso Euroopan Keskuspankki 245 a artikla). Näiden tavoitteiden kautta täystyöllisyys sisältyy EKP:n tavoitteisiin, koska tavoitteista Lissabonin sopimuksessa 13.7.2007 lukee (artikla 2), että EU ”pyrkii Euroopan kestävään kehitykseen, jonka perustana ovat tasapainoinen talouskasvu ja hintatason vakaus,

täystyöllisyyttä ja sosiaalista edistystä tavoitteleva erittäin kilpailukykyinen sosiaalinen markkinatalous”.

EU:n tavoitteiden johdosta korkean työllisyyden edistäminen sisältyi rahaliiton tehtäviin jo vuodesta 1997

Asia ei ole uusi. Meillä oli Pertti Sorsan johdolla toimineen työllisyystyöryhmän 18.3.1996 asettama valmisteluryhmä. Sen tehtävänä oli täsmentää Suomen ehdotuksia, millä tavoin työllisyystavoitteita tulisi käsitellä silloisessa HVK:ssa eli hallitusten välisessä konferenssissa, jonka tehtävänä oli muuttaa EU:n perussopimusta. Edustajat ryhmässä olivat työministeriöstä, valtiovarainministeriöstä, Suomen Pankista ja sisäasiainministeriöstä. Olin työryhmän jäsen ja kirjoitin pohjatekstin ja muokkasin kommenttien mukaan ja tehtiin vaikutuslaskelmia ja

aihepiiri tuli tutuksi.

Perustelimme osaltamme, että työllisyys tulee saada EU:n sopimukseen. Se saatiin Amsterdamin sopimuksella 2.10.1997, jolla perussopimukseen sisällytettiin erillinen työllisyysluku (osasto VIII) ja sen hoitamisen menettelytavat. Emme saaneet täystyöllisyyttä, mutta ykkösartiklaan saatiin korkean työllisyyden tavoite, joka maaliskuussa 2000 hyväksytysä Lissabonin strategiassa muutettiin täystyöllisyystavoitteeksi.

Amsterdamin sopimuksen valmistelun aikaan keskusteltiin rahaliiton, EMU:n ongelmasta, koska työllisyys ei ollut sen kriteereissä. Tiedettiin myös, että rahaliittosopimusta ei haluta avata, koska pelättiin, että valmistelu karkaisi käsistä. Kirjoitin siksi valmistelutehtäviin perustelun, että rahaliiton tehtävä on edistää EU:n tavoitteita ja kun tavoitteisiin tulee korkea työllisyys, se on välillisesti rahaliiton tavoitteissa. Eli sopimukset eivät ole aiemminkaan olleet esteenä työllisyyden ottamiselle paremmin huomioon EKP:n politiikassa.

Myöskään nykyinen EKP:n mandaatin muotoilu EU:n perussopimuksessa ei estä työllisyyden ottamista huomioon, vaan jopa velvoittaa siihen ja sitä suuremmalla syyllä, että inflaatio on olematonta. Tämä tukee sitä, mitä Sixten Korkman kirjoittaa elvyttämisestä. Sopimusten muuttamismahdollisuus vaatisi oman tarkastelunsa.

Vahvan euron politiikka on syönyt Suomen teollisuuden työpaikkoja

EKP antoi euron vahvistua vuoden 2002 jälkeen 80 %. Pahimmillaan oli

maksettava enemmän kuin 1,6 dollaria eurosta ja finanssikriisivuosi- na noin 1,3 dollaria eurosta. Se on tässäkin tilanteessa ollut aivan liian vahva. Tällainen vahvan euron politiikka on kiihdyttänyt teollisuustyöpaikkojen häviämistä Suomesta. Liikavahvuus johtui koron pitämisestä liian korkeana suhteessa Yhdysvaltoihin ja sitä on alennettu aivan liian hitaasti.

Suomen kuuluminen euroon heikensi Rautaruukkia. Sillä ei ole kotimaisia malmivaroja samalla tavoin kuin Ruotsin SKAB:lla, joka sen osti. SKAB hyötyy, kun kruunua devalvoidaan, koska se käyttää kotimaisia malmivaroja ja välttyy siksi siltä, että devalvaatiossa joutuisi maksamaan kallistuvasta tuontimalmista. Siksi ja Ruotsin oman rahan, kruunun, takia siitä tuli Rautaruukkia vahvempi. Se pääsi nyt käyttämään tilannetta ja ostamaan Rautaruukin alihintaisesti ilman, että asiaa vietiin Suomen eduskuntaan. Alihintaisuus johtui päätösvaltaan oikeuttavien B-osakkeiden enemmistöstä, jonka se sai, sekä siitä, että Rautaruukin vaikeudet ovat olleet tilapäisiä. Nyt ollaan vaaratilanteessa, että työpaikkojen vähenykset kohdistuvat ensi sijaisesti Rautaruukkiin Suomen puolelle.

Sotilaallinen liittoutumattomuus on tärkeä asia Suomen taloudelle ja työllisyydelle

Vuonna 2014 lisähaittaa Suomen viennille ja työllisyydelle aiheuttaa Venäjän viennin lasku ja venäläisten matkailun väheneminen. Ukrainan kriisi on pahentanut asiaa. Samalla turvataan, että Suomen sotilaallisen liittoutumattomuuden ansiosta Itämerestä ei voida tehdä NATO-merta eikä Suomen 1300 kilometrin itärajasta tule NATO-rajaa, joka kaksinkertaistaisi NATO:n ja Venäjän välisen maarajan.

Suomen talouden ja työllisyyden kannalta on välttämätöntä, että Suomi pysyy sotilaallisesti liittoutumattomana ja hoitaa suhteet hyvinä sekä Venäjään että länteen, koska silloin myös työllisyyden kannalta keskeiset taloudelliset suhteet voidaan hoitaa parhaiten. Samalla Pohjolan turvallisuustilanne pysyy vakaana ja turvallisena ja itsenäisen Suomen suhteet kaikkiin naapureihin voidaan pitää hyvinä.

Helsingissä 5.6.2014 Pekka Tiainen Valtiotieteen tohtori (taloustiede), neuvotteleva virkamies työ- ja elinkeinoministeriössä

Kulttuuripoliittinen ohjelma

Suomen Työväenpuolue on laatinut Kulttuuripoliittisen ohjelman, joka löytyy Kansan äänen kotisivulta. Koska ohjelma on laaja, ei sitä voi kovin perusteellisesti esitellä tässä.

Johdannossa käsitellään kulttuurin tarvetta ja laatua. Yleiseen tasa-arvoon tulee liittää myös kulttuurinen ja sivistyksellinen tasearvo, mikä takaa sosiaalisen ja alueellisen tasa-arvon. Pureudutaan porvarillisiin taidekäsitelmiin.

Luvussa Koulutus hahmotellaan siihen liittyviä yleisiä aiheita kuten yhdenvertaisuus ja oikeudenmukaisuus. Lainataan brasilialaisen pedagogin Paulo Freiren pedagogiikkaa, kuinka sitä voitaisiin soveltaa päivähoi- dossa aikuiskoulutukseen. Oppimisen on tarkoitus johtaa toimintaan ja muutokseen. Kasvatuk- sen ja koulutuksen päämääränä on maailman muuttaminen paremmaksi.

Selvitetään Pertti Hemänuksen mukaan, miten Suomessa in- doktrinoidaan. Esitetään, kuinka suomalaisten historian ja yhteis- kuntaopin opettajien asennoitu- minen talouselämään oli 1970 taantumuksellisesti kuin min- kään aineryhmän korkeakou- luopiskelijoiden. Viitataan esi-, perus- ja lisäopetuksen opetus- suunnitelmaan 2016, jota muo- toillaan ja josta syksyllä 2012 jul- kaistiin luonnos.

Koulutukseen paneudutaan alaluvuissa Lasten päivähoito ja esikoulu, Peruskoulu, Lukio, Am- matillinen koulutus, Korkeakou- lututkimus ja -opetus sekä Ai- kuiskoulutus.

Luvussa Taide, media ja kulttuuri hahmotellaan tai- teen olemusta ja tavoitteita se- kä eritellen porvarillista taidet- ta ja kulttuuriteollisuutta. Esi-

tetään kuinka lähiöihin ja uudis- alueille tulee normin mukaisesti rakentaa kerhohuoneita ja kul- tuuritaloja.

Taide ja kitsch -alaluku selvit- tää kitschin olemusta ja kitschin eroa taiteesta. Esimerkiksi eri us- kontoihin liittyä monenlaista kit- schiä ja eri uskontokuntien temp- pelit ovat täynnä kitschiä.

Alaluvussa Viestintä- ja me- diakasvatus vaaditaan mainittua kasvatusta, jotta opitaan medi- alukutaitoa. Eritellen länsimais- ta porvarillista valtavirtamediaa.

Alaluvuissa Museot, Kirjas- tot, Ammatillaiset ja harrastajat, Apurahat, Näyttelytilat, Kuvatai- de ja veistotaide, Kirjallisuus, Sir- kus, Valokuva, Elokuva, Musiikki ja laulu, Teatteri, Tanssi ja baletti, Ooppera ja Muut teokset esitel- lään näitä lyhyesti. Alaluvut Ra- dio ja Televisio arvioivat sähköis- tä viestintää.

Painettua viestintää käsitel- lään alaluvuissa Sanomalehdis- tö, Sarjakuva ja Aikakauslehdis- tö. Työväen lehdistöä on tuetta- va. On tiedostettava porvarillis- ten lehtien sisältö.

Verkon sirpalemaisista tietoja tulee tarkastella lähdekriittisesti tieteellisellä maailmankatsomuk- sella, kuten alaluvussa Verkko to- detaan.

Alaluvuissa Liikuntatoimi, Nuorisotyö ja Työväen kulttuuri pohditaan näiden sisältöä.

Mistä varat? -alaluvussa esite- tään keino kulttuurin rahoittami- seen. Alaluvussa Avustukset kir- kolliseen ja uskonnolliseen toi- mintaan ehdotetaan kirkkojen verotusoikeuden lopettaminen.

Lopuksi alaluvussa Kansain- välinen yhteistyö selvitetään ympäristökasvatusta ja kansainvä- listä kulttuurista moninaisuutta. On torjuttava kaupallista kulttuu- ria varsinkin angloamerikkalaista.

Hannu Kautto

Sanssi-kortti ei ole ratkaisu nuorisotyöttömyyteen

Nuorisotyöttömyys on jo aikaa sitten räjähtänyt käsiin. Katai- sen johtama sinipunahallitus on koettanut ratkaista ongel- maa luomalla nuorisotakuun, joka käytännössä tarkoittaa Sanssi-kortin lykkäämistä nuoren työttömän kouraan. Tuos- ta kortista ei ole apua, jos toi- tä riittää vain harvalle.

Nuorisotakuu lansee- rattiin käyttöön vuoden 2013 alussa.

Yhteiskuntatakuunkin nimellä kulkeva järjestelmä tarkoittaa, että jokaiselle alle 25-vuotiaalle ja alle 30-vuotiaalle vastaval- mistuneelle voidaan tarjota työ-, harjoittelu-opiskelu-, työpaja- tai kuntoutuspaikka viimeistään kol- men kuukauden kuluessa työttö- mäksi joutumisesta.

TE-toimistoon asiakkaak- si ilmoittanut nuori saa siis käteensä niin kutsutun Sanssi- kortin, jonka kanssa voi marssia työnantajan pakeille ja pyytää työharjoittelupaikkaa. Kortin avulla työnantaja saa tukea palk- kakustannuksiin, joka on noin 700 euroa kuussa. Järjestelmä on käytännössä sama kuin palk- katuki. Työpaikan lisäksi sanssi- korttia voi hyödyntää esimerkiksi ammatillisen koulutuksen hank- kimiseksi.

Nuorisotakuu on ollut voi- massa noin puolitoista vuotta, mutta jo nyt useat järjestöt ovat asettaneet sen toimivuuden ky- seenalaiseksi. Nuoria työttömiä on nyt lähes 40 000 ja syrjäytyneiden määrä kasvaa jatkuvasti. Nuorisotakuu uhkaa jäädä käteen jokeriksi, josta ei ole ongelmien ratkaisuksi.

Nuoret syrjäytymisvaarassa

Työministeriön tilastojen mukaan kolmen kuukauden aikaraja ei täysin pidä, vaan noin kolmannes nuorista odottaa toimia vielä senkin jäl- keen. Syrjäytyneet tai syrjäytymis- vaarassa olevat nuoret eivät puolestaan osaa hyödyntää takuuta.

Ongelma ovat myös työ- ja elinkeinotoimistot eli TE-toimistot, joissa tehdään nuorten työllistymissuunnitelmat. Toimis- tojen määrää vähennettiin samaan aikaan, kun nuorisotakuu astui voimaan. Palvelut ovat kadonneet verkkoon ja moni nuori ei osaa sieltä etsiä palveluita. Henkilökohtaisen ohjauksen puute on huutava.

Syrjäytymisvaarassa oleville nuorille takuu uhkaa jäädä kaukaiseksi haaveeksi. Helsingin diakonissalaitoksen palvelualue- johtaja Ulla Nord arvioi viime jou- lukuussa Ylellä (12.12.2013), ettei

nuorisotakuu vastaa esimerkiksi kuntoutumista tarvitsevien tilan- teeseen. Jopa työministeri Lau- ri Ihalainen on joutunut myön- tämään vakavat ongelmat hank- keessa, joka uhkaa vesittyä mui- den hallituksen kärkihankkeiden tavoin.

Työpaikat luovat työtä

Nuorisotyöttömyyden syyt eivät ole nuorisotakuussa itsessään, vaan hallituksen harjoittamassa talous- ja työllisyyspolitiikassa. Uusoikeistolaisen vyöryn ja hy- vinvointivaltion alasajon myötä lomautuksia tehneet yritykset ei- vät takaisinottovelvoitteen vuoksi voi palkata uusia työntekijöitä. Nuorten on vaikea työllistyä ti- lanteessa, jossa työtä ei yksinker- taisesti ole tarjolla, tai sitä ei us- kalleta antaa.

Hallitus ei ole halu- kas luomaan uutta työtä tai elvyttämään tuotantoa, vaan työpaikkojen ja pääomien an- netaan karata muualle. Nuorisotyöttömyyden kasvu vauhdittaa syrjäytymistä ja julkisten palvelu- iden alasajo jättää nuoret vaille valtion tukimekanismeja. Sanssi-kortista uhkaa tulla laastari- hoitoa huomattavasti suurem- man haavan umpeuttamiseen.

KÄ toimitus

Euro vai ei-euro - siinäpä kysymys

EU:n ”hevosmiesten tietotoimiston” uutisia

EU:n talousohjauksesta vastaava komissio luulee vielä lähes kuusi vuotta yhdysvaltalainen investointipankki Lehman Brothersin konkurssin jälkeen, että euroalueen velkakriisi on tuon kuprun syytä. Viime syksynä tätä puppua toisti komissi-on puheenjohtaja Jose Manuel Barroso pitämässään ”unionin tila”-puheessa. Jos kriisin syytä ei tunnusteta, diagnoosi on väärä, lääkkeet helposti pahentavat taudinkuvaa. EU:n helppoheikkien virallisen selityksen mukaan Lehman Brothersin konkurssi laukaisi maailmanlaajuisen finanssipaniikin. Velkajuhlat päättyivät, lainahanojen kiristytvät maailmassa, mutta eniten siellä, missä oli eniten velkaa: Yhdysvalloissa ja Länsi-Euroopassa. Eniten näitä velkaantuneita oli euroalueella.

Komissaari puhuu puppua eurokriisistä

Barroso tolkuttaa, että euroalueen velka- ja taluskriisi on peräisin US ja ”anglo-amerikkalaisen” rahoitusalan vastuuttomista toimista. ”EU:n tila” -linjapuheessaan Barroso sopersi: euroalueen velkakriisi on investointipankki Lehman Brothersin kaatumisen syytä. Osasyllisiksi kriisiin hän mainitsi niin ikään muidenkin finanssijättien kaatumisen US liittovaltion syyliin. ”Nämä tapahtumat” ovat syyppäitä euromaiden velkaongelmien lisäksi mm. siihen, että ”työttömyys on lisääntynyt hä-

Eurokriisi jatkuu ja euromaiden velkaantuminen syvenee. EU:n talouspolitiikan helppoheikit tekevät kaikkensa, etteivät EU:n jäsenmaiden kansat ymmärtäisi, millainen huijaus on meneillään. He se-littävät, että eurokriisi on USA:ssa 2008 alkaneen sub-prime -krii-sin seurausta ja on väistymässä ja talouden nousu taantumasta al-kaa minä päivänä tahansa. USA:n johdannaiskriisi ja eurokriisi ovat tosiasiassa eri asioita, vaikka osuvat osin samoihin aikoihin ja vai-kuttavat toisiinsa.

Kuva: Heikki Mämmikkö

Tuhat ihmistä vaati 23.5. ”EU-valta pois Suomesta

lyttävästi etenkin nuorten keskuudessa”. Barroso on pitänyt neljänä syksynä saman pöpinän europarlamentissa. Maltan tuskin odottaa, lukeeko pääkomissaari saman jutun syyskuussa viidennen kerran. Jos eurokriisi johtuisi maailmatalouden ongelmista, niin kaikilla EU-mailla olisi velka- ja vaihtotaseongelmia. Ongelmat koskevat lähes poikkeuksetta vain euromaita.

Barroso ymmärrä mitään eurokriisistä tai hän va-lehtelee.

J. K. Paasikiven mukaan tosiasia

innustaminen on kaiken viisau-den alku. Komission näkemys on päinvastainen. Euro on vuosisadan virhe, sanoo kansantaloustieteen professori Vesa Kanninen. Nyky-menolla Saksan johdolla toimivas-sa rahaliitossa Suomesta tulee ajo-puuna Saksan liittovaltio. Vaihtoeh-tona on erota eurosta, palata mark-kaan. Jos suomalaiset haluavat ja niin päättävät, Eurosta eroaminen käy yhdessä viikonlopussa, kertoo toukokuussa julkaistu eurokriittisen asiantuntijaryhmän kirjoitta-ma ja Kanniaisen toimittama kirja Euron tulevaisuus – Suomen vaih-

SUOMALAINEN KAPITALISMI JA MORAALI

Älä varasta; älä tapa; maassa maan tavalla; ole rehellinen ja uskollinen; auta heikompa; kunnioita van-hempia ihmisiä – ovat maailman-laajuisia käyttäytymissääntöjä, joi-den alkuperä on hyvin vanha. Ne ovat kulkeutuneet ihmisen mukan-na alkuyhteisöistä nykypäivään. Ne löytyvät jossain muodossa kaikista menneistä ja nykyisistä uskonoi-sista ja maailmankatsomuksista.

Moraalin olemuksesta

Moraali on ollut olemassa yhtä kauan kuin ihmisyyhteisötkin. Nyky-ajan evoluutiobiologian tutkimus-ten perusteella moraaliset tunteet ovat ihmisen myötäsytntisiä val-miuksia ja vaistoja. Sosiaaliantro-pologia on tuonut yhteiskunnallisia ulottuvuuksia moraalikäsitys-ten syntyyn ja niiden rooliin yhteiskunnassa.

Jokaisella yhteiskuntamuodolla on ja on ollut oma moraalikäsitysensä. Kapitalismi ei muodosta tässä suhteessa poikkeus-ta. Moraali on sidoksissa sosiaali-seen asemaan tai luokkaan, kulttuuriperinteeseen, sukupuoleen ja etniseen alkuperään. Se sääntelee ihmisten käyttäytymistä ja elä-mäntapaa sekä yhteiskunnassa et-tä myös pienemmissä yhteisöissä. Uskonnoilla on ollut ja on edelleen suuri merkitys moraalijärjestelmien synnyssä. Käsitukset moraalin sisällöstä ja olemuksesta ovat his-toriallisia ja suhteellisia.

Moraalin merkityksestä

Moraalilla on tärkeä osuus sekä yhteiskuntajärjestelmän kumoami-nessa että sen säilyttämisessä. Mo-raali tunkeutuu yhteiskunnan jo-kaiseen soluun: ihmissuhteisiin, su-kupuolielämään, työelämään, tie-teeseen, taiteeseen, oikeusjärjes-telmään, sosiaalipolitiikkaan, puo-

”Moraali on yhteiskunnallisen tajunnan muoto, niiden normien ja periaatteiden kokonaisuus, joita ihmiset pitävät käyttäytymisohjeenaan” (tavat, tottumukset, yleinen mielipide ja omatunto). (Oleg Drob-nitski) Etiikka eli siveysoppi tutkii moraalialia. Antiikin etiikan perusrungon muodostivat kysymykset siit-tä, miten ihmisen tulee elää, miten suhtautua kaikkeen hänelle ja hänen ympärillään tapahtuvaan. Mo-raali samaistettiin elämäntapauteen ja käytännöllisiin käyttäytymistottumuksiin. Platonin oppilas Aris-toteles otti ensimmäisenä moraalitermin käyttöön.

luepolitiikkaan ja maailmankatso-muksiin. Moraaliin liittyy monissa väestön osissa yhä enemmän elä-män ja ekosysteemin kunnioitta-minen kaikissa niiden esiintymis-muodoissaan.

Moraali arka asia kuin lyhty myrskyisenä yönä – sitä on var-toitava. Jokaisella valtiolla on tätä tarkoitusta varten oma sensuuri-laitoksensa. Se valvoo ja ohjaa yhteiskunnassa sisällöntuottotoimin-taa tiedotusvälineissä ja julkaisutoi-minnassa. Sensuurilaitokseen liittyy myös usein kansalaisten valvontaa harjoittava tiedustelupalvelu ja si-veyspoliisi. Järjestelmä kontrolloi, että mikään ei tapahtuisi suoraan tai epäsuorasti määriteltyjen ”hyvi-en tapojen” vastaisesti, ja ettei mi-kään olisi laillista yhteiskuntajärjes-tystä kyseenalaistavaa.

Kasvatus ja moraali

Kasvatuksella on tärkeä rooli kapi-talistisen moraalikäsituksen sisäis-tämisessä. Me saamme kasvatuks-emme neljästä eri väylästä: per-heestä, koulusta, kavereista ja me-diasta.

Meidän persoonallisuutemme muodostuu näiden väyli-en vuorovaikutuksesta. Ihmisen omilla valinnoilla on tässä hyvin merkittävä rooli. On hyvin olennai-sa, kenen hallinnassa nämä kasva-tuksen pääväylät ovat, koska niiden vaikutus yksilön myöhempään yhteiskunnalliseen käyttäytymiseen on hyvin suuri. Yhteiskunnallinen oleminen määrittää yhteiskunnal-

lisen tajunnan muodon ja sisällön.

Kapitalistinen etiikka

Max Weber totesi v. 1904: ”Nykyi-nen kapitalistinen talousjärjestys on valtava kosmos, johon yksilö syntyy ja jonka hän todellisuudes-sa kokee muuttumattomana kote-lona, jossa hänen ellettävä. Se pa-kottaa yksilön siinä määrin kuin hän on kietoutunut markkinasuhteisiin, omaksumaan omat taloudellisen toiminnan norminsa. Näitä norme-ja vastaan pitkään toimiva tehtaili-ja eliminoidaan taloudellisesti yhtä varmasti kuin työläinen lähetetään työttömänä kadulle, jos hän ei voi tai halua normeihin sopeutua.

Nykyinen, talouselämän her-ruuteen päässyt kapitalismi siis kas-vattaa ja luo taloudellisen valintansa tietä tarvitsemansa taloussubjek-tit eli yrittäjät ja työläiset... Kauppa-poliittiset ja sosiaalipoliittiset edut määrittävät näissä oloissa tavalli-sesti ns. maailmankatsomuksen. Se, joka ei käyttäytymisessään so-peudu kapitalistisen menestyksen ehtoihin, joutuu häviöön tai ei aina-kaan nouse korkealle.”

Viime vuosisadalla Suomesa yhteisön etu ohitti yleensä yksilön edun. Kenen kannalta on oi-kein, että Suomessa pääomatuloja verotetaan kevyemmin kuin työtu-loja? Tällä vuosituhannella oman-edunvoittelusta ja yhteisvastaut-tomuudesta on tullut aikakauden kategorinen imperatiivi eli moraa-linen laki. Yhtiöt lomauttavat ja irti-sanovat työntekijöitään sekä jaka-

toehdot (Libera).

Ero tapahtuisi keskuspankin ilmoituksella. Hallituksella pitäisi olla eduskunnan valtuudet valuut-tauudistukseen. Kaikki keskeiset päätökset pitäisi tehdä viikonlop-puna, jolloin rahamarkkinat ovat suljettuina. Päätökset olisi tehtävä salaa, jotta välttytään kaikenlaiselta spekuloinnilta. Pankit ja rahoituslai-tokset ehtisivat vaihtaa tileillä ole-vat eurot markoiksi. Arkena markki-navoimat alkaisivat hinnoitella mar-kan suhteessa euroon ja muihin va-luuttoihin. Aluksi euron vaihtosu-hde voisi olla 1:1. Suomessa kiertä-vät eurosetelit leimattaisiin Suo-men valuutaksi. Niitä vaihdettaisiin markka-seteleihin, kun uusia sete-leitä saadaan kiertoon. Pankkikort-tiostot ja automaattinostot veloite-taan tileiltä markkoina.

Kanninen ja asiantun-tijatryöryhmä lyttävät euron

Eurosta ei ole ollut juuri mitään hyötyä muille kuin Saksalle ja tuki-paketteja saaneille kriisimaille. Kes-kustelussa euron eduista ja haitoista sekä sen vaihtoehtoista on pit-kälti kyse liittovaltiosta. Jo eurojär-jestelmää suunniteltaessa tiedet-tiin ja jotkut se sanoivatkin, että se johtaa yhden tai usean maan vaka-vaan vaihtotasealijäämään ja vel-kaantumiseen. Ruotsin selvityksis-sä todettiin, että euro johtaisi työt-tömyyden ja velan kasvuun. Sama-an aikaan Suomessa Lipponen ja Niinistö käytännössä toppuutte-

livat asian selvittämistä. Ilmeisesti eurojärjestelmän arkkitehdit muis-tivat EU:n isän George Schumainin ajatuksen: ”Euroopan integraatio etenee kriisien kautta”. Federalistit sanovat, että euro tarvitaan, jotta unionin sisämarkkinat ja EU:n ase-ma maailmantaloudessa vahvistuu. Viime vuosina euro on näivettänyt euromaiden ulkomaankauppaa ja sitä kautta aiheuttanut ongelmia koko EU:lle.

Kaksi Kanniaisen teoksen arviota

Kaleva -lehden pääkirjoitus 9.5.14 toteaa: ”Rahapolitiikka ja kansal-linen finanssipolitiikka ovat kärsi-neet hajanaisuudesta ja jäsenmai-den talouskasvu on ollut eritahtis-ta. Aito liittovaltio ratkaisisi monet poliittiset ja taloudelliset ongelmat, mutta siihen ei Suomessa eikä val-taosassa jäsenmaita ole poliittisia edellytyksiä. Vaihtoehtoja on kui-tenkin muitakin, ja niitä on asian-tuntijoiden syytä tuoda esiin. EU:n on ollut pakko tehdä tukipakette-ja, lisätä sääntelyä ja jäsenmaiden taloudellista ohjausta. Mekanisme-ja on rakennettu kriisin edetessä, mutta myös vastaavien ongelmien välttämiseksi. Pankkiunioni ja pank-kivalvonta ovat osa prosessia.”

Kaleva kannattaa pank-kiunionia, jota yleisesti pidetään EU:n suurimpana loikkana kohti liit-tovaltiota. Suomessa pankkiunio-

Jatkuu sivulla 19

tien ei tarvitse pohtia, onko työläis-ten riistäminen moraalisesti oikein, koska Suomen osakeyhtiölain mu-kaan ”yhtiön toiminnan tarkoituk-sena on tuottaa voittoa osakkeen-omistajille, jollei yhtiöjärjestykses-sä määrätä toisin.” Saman lain mu-kaan yhtiön johdon on huolellises-ti toimien edistettävä yhtiön etua – ei siis yhtiön työläisten etua. Yh-tiöiden suurmistajien etu on vaa-tinut vuosikausia jatkuneita irtisa-nomisista, pörssikeinottelua, tehtai-den siirtämisiä halvemman työvoi-man maihin ja valtion yritysten yk-sityistämisiä. Moraali on ihmisen tietty suhtautumistapa itseensä ja ympäristöönsä. Kapitalistisen eti-kan mukaan työläisten työvoiman riistäminen on oikein.

Neljä perusvapautta

Kolmas tärkeä moraalinen periaa-te suomalaisessa kapitalismissa ovat Euroopan unionin määritte-lemät neljä perusvapautta – pää-oman, palveluiden, työvoiman ja tavaroiden vapaa liikkuminen uni-onin alueella. Tämän periaatteen toteuttamiseksi kapitalistit ovat ottaneet käyttöönsä kilpailuneu-traliiteetin käsitteen. Tällä tarkoi-tetaan sitä, että yksityiselle ja yh-teiskunnalliselle tuotantosekto-reille taataan tasapuoliset kilpai-luolosuhteet. Uusliberalistien mu-kaan kilpailutilannetta vääristävät julkisen sektorin elinkeinotoimin-ta, julkisen rahoitus tai tuki yrityk-sille sekä kunnallisten liikelaitos-ten höllempi verokohtelu. Kapi-talistien mielestä kuntien liikelai-tosten kilpailuneutraliteettia kos-kevat ongelmat voidaan poistaa muuttamalla niiden toiminta osa-kehtiö-, osuuskunta-, yhdistys-tai säätiömuotoiseksi sekä suo-

Jatkuu sivulle 7

Haamut ikääntyvät – väestö nuorenee

Yhtenä häikäisevänä esimerkkinä on EU:ssa ideoitu petos väestön ikääntymisestä ja eläkkeistä. Petoksen keskiössä ovat eläkemaksut ja eläkekertymät sekä elinajanodote ja kestävyysvaje, joka perustuu väestön yli puoleen miljoonaan haamuun. Väestötilastojen mukaan väestö ei ikäänny, sillä kaikki 1961 jälkeen syntyneet eivät pysy maassa ja elossa satavuotiaiksi, vaikka Tilastokeskus niin väittää. Aina joku kuolee tai muuttaa muille maille. Valtamediassa (HS 29.4.14) kerrottiin ”sitoutumattomien” nuorisjärjestöjen ja opiskelijoiden neuvottelutyöryhmän uskovan ikääntymiseen ja kannattavan eläkemaksujen ja eläkeiän nostoa.

Jutusta jäi sellainen maku, että koko homman jäljet johtavat syltityhtehtaalte, kun jutun kuvassa poseerasivat Työeläkelaitosten toimitusjohtaja Suvi-Anne Siimes ja Suomen Pankin pääjohtaja Erkki Liikanen. Nämä kaksi pukaria ovat entisiä valtionvarainministereitä, joiden pusseissa ei ole puhtaita jauhoja. Vällä ja voimalla markinoitu väestön ikääntymisennuste on tietoinen petos. Sen tehneet väittävät, että nykyiseen verraten 80 täyttäneitä on vuonna 2040 kaksinkertainen määrä ja jokainen 1961–75 syntynyt on maassa ja elossa. Tämä on todellista ennustajaeukkojen juhlaa, kun kaikki uskovan heidän mielettömiin satuihinsa.

Sotien jälkeen 1975 mennessä maasta muutti pois yli puoli miljoonaa. Lisäksi ennen eläkeikää osa väistämättä kuolee. Nämä huomioonottaen väestötilastoista on suhteellisen helppo laskea, että ennustajaeukkojen väite elossapysymisestä, elinajanodotteesta ja kestävyysvajeesta ovat häikäilemätöntä, puhdasoppista petosta.

Eläkelakia on muutettu monen monta kertaa. Alun alkaen normaali eläke alkoi kertyä, kun henkilö täytti 23 vuotta. Siitä alkoivat eläkemaksut, jotka olivat bruttopalkan päälle maksettua verotonta palkkaa. Osalla maksuista maksettiin eläkkeitä ja osa sijoitettiin yhteiseen eläkerahastoon. Täysi eläke tuli 40 työvuodesta, 480 työkuukaudesta ja laskettiin viimeisten työssäolovuosien palkoista.

Tärkein muutos otettiin käyttöön 2005, kun eläkkeen ker-

He, jotka omistavat Suuret Rahat määräävät myös tavallisten ihmisten keräämistä suurista eläkerahoista. Heitä on vain pienen pieni joukko, mutta rahan voimalla he päättävät mitä loppujen lopuksi maassa, sinulle ja minulle tapahtuu. He ovat virka- ja muine apumiehineen äärettömän kekseliäitä ja häikäilemättömiä.

Kuvat: Heikki Männikkö

Senaatintorilla 23.5.-14 ”nyt saa riittää”-mielenosoituksessa ”luutamummit” esittivät pieniin eläkkeisiin tasokorotusta ja suuriin eläkkeisiin eläkekattoa, sekä epäoikeudenmukaisen ”taitetun indeksin” korjaamista alkuperäisen työeläkelain mukaiseksi. Totta on, että raha-jumalan apostolit valehtelevat.

tymisen alkaminen siirrettiin 18 ikävuoteen. Työeläkkeen määrätymisessä siirryttiin 45 työvuoteen; 540 työkuukauteen. Eläkkeelle siirtymistä voi lykätä 68 ikävuoteen asti, jos työantaja sen sallii ja jos voimia riittää. Näin työuran pituudeksi tulee 50 vuotta; 600 työkuukautta. Samalla työeläkerahastojen luonne muuttui, kun jokainen kerää rahastoon oman eläkkeensä. Ennen-aikaisen kuoleman sattuessa siihen ei jälkeläisillä kuitenkaan ole perintöoikeutta, joten rahat jäävät eläkeyhtiön voitoksi.

Jo tässä vaiheessa muutos on järjestyttävä, mutta se on vain jäävuoren huippu. Jatkoa voidaan tarkastella selventämällä muutamaa yleistä väärinkäsitystä ja vertaamalla hieman yksinkertaisten kahta erilaisen tulotason eläkkeen ja eläkerahaston muodostumista.

Eläkemaksut ovat rahaa, jota kerätään rahastoihin, joista eläkkeet maksetaan. Eläkemaksut eivät vaikuta millään tavoin eläkkeiden määrään, vaikka niin yleisesti kuvitellaan. Eläkemaksujen lisäksi rahat kasvavat eläkevarojen sijoituksilla, sijoitustuotoilla. 1990-luvun lopulla eläkeyhtiöiden asettamana tavoitteena oli, että vuoteen 2030 mennessä rahastojen pitäisi olla 151,4 miljardia euroa (900 mrd.mk).

Vuonna 2013 ne olivat 162,2 miljardia euroa. Tavoite siis saavutettiin 17 vuotta etuajassa merkittävästi mm. pankkikriisin aiheuttamista sijoitustappioista huolimatta.

Eläkekertymä määrää uuden lain mukaan eläkkeen suuruuden. Nyt itse kunkin eläkekertymä muodostaa henkilökohtaisen eläkerahaston. Se alkaa karttua, kun henkilö täyttää 18 vuotta. 35 ensimmäistä vuotta (420 kk) karttuma on 1,5 prosenttia ja 10 vuotta (120 kk) 1,9 prosenttia. Jos töissä voi jatkaa vielä 5 vuotta (60 kk) saa superkarttumana 4,5 prosenttia. Normaalilla vanhuuseläketä lasketaan jakamalla kertynyt palkkasumma aina työuran pituudella (420+120) 540 kuukaudella. Työkuukausien määrällä ei ole mitään vaikutusta. Työstä poissaolokuukausista pakkasummaan lisätään erikseen määrätty pieni laskennallinen erä.

Tavoiteltu eläkeiän nosto kolmella vuodella, merkitsee varmasti kaikkien työuran pidentymistä (420+180) 600 kuukauteen ilman, että olisi mitään näköaloja työn, palkan ja eläkekertymän lisääntymisestä. Jos eläkeikää nostetaan, on varmaa vain se, että eläke laskee kahdella tavalla – eläke pienee ja eläkeeläolon aika lyhenee ja se, että eläkerahastot säästyvät ja

kasvavat. Hyväpalkkaiselle karttuu eläkettä siten, että jos 18–52 ikävuosina siis 420 kuukaudessa tienaa joka kuukausi 3000 euroa, saa palkkaa yhteensä 1 260 000 euroa. Siitä kertyy eläkepottiin 661 500 euroa. Kun se jaetaan 420 kuukaudella, tulee kuukusieläkkeeksi 1 575 euroa. Kun seuraavan 53–62 ikäkaudella, 120 kuukaudessa tienaa 360 000 euroa kertyy eläkepottiin 68 400 euroa. Jakamalla se 120 tulee eläkkeeksi 570 euroa. Nyt kuukausieläke on yhteensä 2 145 euroa.

Pätkätöiden vanki tienaa opiskelu-, varusmies- ja eripituisen työttömyysaikojen laskennallisista korvauksista huolimatta keskimäärin 1000 euroa vuodessa, niin 420 kuukaudessa kertyy palkkaa 420 000 euroa ja eläkettä 220 500 euroa. Kun se jaetaan 420, tulee kuukusieläkkeeksi 525 euroa. Jos seuraavan 120 kuukauden aikana saa saman kuukausipalkan, tienaa yhteensä 120 000 euroa. Eläkepottiin siitä kertyy 22 800 euroa, joka kuukausilla jaettuna antaa eläkkeeksi 190 euroa. Nyt kuukausieläke on yhteensä 715 euroa.

Kuten sanottu työeläkemaksuilla ei ole mitään tekemistä eläkkeen suuruuden kanssa. Sen määrää vain aika, 540 kuukautta ja sinä aikana saatujen palkkojen määrä. Netissä on monia eläkelaskureita, mutta vain harva osuu edes lähelle oikeaa, kun ne yleensä vain yllyttävät yksityiseen eläkesäästämiseen.

Superkarttuma nostaisi molemmissa tapauksissa eläkettä reippaasti. Ensimmäisessä peräti 675 euroa ja jälkimmäisessä 379 euroa. Mutta todennäköisyys niiden saamiseen on pieni, kun ne tulevat työnantajille alempia maksuja kalliimmiksi ja kun jaksaminenkin lienee useimmilla alakantissa.

Eläkerahastoon molemmissa tapauksissa oletettiin palkoista kertyvän 24,2 %:in mukaan varoja sen verran, että jos eläkeeläoloa kestää 15 vuotta, niin rahastoon jää ylijäämää 3,1 %. Mikäli eläkeeläoloa kestää pidempään syntyy vaje. Kertyneet ja kertyvät eläkevarat on sijoitettava tuottavasti. Nykyisten ohjeiden mukaan sijoitusten on tuotettava (korkoa) vähintään 4 % vuodessa ja aina korkoa korolle.

Jos pätkätyöläinen 45 vuodessa saa palkkaa vuosittain keskimäärin 12 000 euroa, niin vuoden eläkemaksu on 2 880 euroa, josta kertyy rahastoon yhteensä 130 680 euroa. Jokainen euro rahastossa kasvaa korkoa korolle, siten työvuosien aikana rahasto kasvaa 348 685 euroon. Viimevuonna (2013) kasvu oli 7,5 %.

EU muutti aiemmin harvinaiset epätyypilliset työsuhteet tyypillisiksi. Niissä työttömyyden ja pätkätöiden kiertäessä olevien vuosiansio ei ole koskaan ollut häviö. Vuoden 2012 verotilastossa palkansaajista 42,9 %. He tienasivat keskimäärin 11 919 euroa vuodessa, 993 euroa kuukaudesta. Työllisyys tilanne ei ole 20 vuodessa parantunut. Siksi hyvällä syyllä voidaan pelätä, että suurin osa näistä on sidottu koko työikänsä ajaksi huonopalkkaisiin pätkätöihin. Kun on nähtävissä, että työtillanne koko ajan heikkenee, se väijäämättä lisää pienipalkkaisten määrää. Heidän on turha odottaa kultaista vanhuutta.

EU:n ennakkoehtoina olivat pääomien, tavaroiden ja palveluiden vapaa liikkuminen. Se muutti tuotannon rakennetta ja vähensi työn tarvetta merkittävästi. Tilastokeskuksen mukaan kaudella 1991–2012 tuotanto kasvoi keskimäärin 2,63 % vuodessa. Edelliseen 22 vuoden kauteen verraten kasvusta oli leikattu yli puolet. Sen sijaan tuonti kasvoi 3,57 kertaa tuotantoa nopeammin ja pääomien vienti kasvoi räjähdysmäisesti. Työn tarve väheni yli 700 miljoonaa työtuntia. Vuonna 1990 ei ollut päätöitä, mutta työttömänä oli 180 tuhatta. Viimevuonna ilman päätöitä työttömyys oli mielettömät 580 tuhatta täyttä henkilötyövuotta.

EU:n aikana menetetyt palkkasummat ovat valtavat, eikä parannusta ole näköpiirissä. Ne ovat pois myös tulevista eläkkeistä. Kaiken ylittävä haaste on todellinen työllisyyden parantaminen. EU:ssa työttömyys jatkuvasti pahenee. Suunnan muuttaminen vaatii eroa EU:sta ja vapaakaupasta sekä omalle tuotannolle rajasuojan ulkomaisten suuryritysten häikäilemätöntä riistoa vastaan.

Kai Kontturi

SUOMALAINEN KAPITALISMI JA MORAALI

Jatkoa sivulta 6

simalla yksityisiä palvelujentuottajia. Kapitalistisen etiikan mukaan mitään tuottavaa liiketoimintaa ei pidä jättää yhteiskunnan haltuun.

Kapitalismi ja kulttuuri

Kapitalistisen kulttuurin keskiössä ovat kaiken kilpailuttaminen ja tuotteistaminen sekä yksilöllinen tähteyks. Kilpailullinen viihde on nykyisin kulttuurin päävirtaus. Sen hyvyysarvon ja suosion määräävät myydyt oheistuotteet sekä esiintymispalkkioiden ja pelaajasopimusten rahallinen suuruus. Kapitalistisen etiikan mukaan on oikein, että kaikki kulttuuri viihdeellistetään ja kaupallistetaan. Kulttuurin tehtävänä on tukea kapitalismia – ei kyseenalaistaa sitä.

Valintatilanteiden arvo-ongelmat

Kaikkiin elämässämme tekemiin va-

lintoihin liittyy eettinen vastuu, joka kohdistuu välillisesti tai välittömästi sekä itseemme että ympäristöömme. Filosofi Thomas Nagelin mukaan valintatilanteisiin liittyy toisia ihmisiä kohtaan olevia erityisiä velvollisuuksia, kaikkia koskevia yleisiä ominaisuuksia, hyödyn periaate, perfektionistisia arvoja ja omaan elämänsuunnitelmaan liittyviä sitoumuksia.

Yksittäiset kapitalistit ovat yleensä velvollisuudentuntoisia vain omaa perhettään ja omistamaansa yhtiötä kohtaan. Sitä vastoin luokkana heidän velvollisuudentunteensa yhteiskuntaa kohtaan on laimeaa. He eivät kohtelee tasarvoisesti ihmisiä. Tiukka kapitalistinen työkulttuuri loukkaa työntekijöitä psyykkisesti ja fyysisesti. Työttömyyttä pidetään tarpeellisenä. Suursijoittajien tekemiä valintoja ohjaavat yksipuolisesti saavutettava hyöty. He eivät ole kiinnostuneita toimintansa aiheuttamista haittavaikutuksista. Nalle Wahlroosil-

la on omat perfektionistiset arvonsa, joita hän noudattaa tinkimättä. Kapitalistit ja heidän asiamiehet saattavat projektiin ryhdyttyään sen loppuun, koska he ovat siihen sitoutuneet.

Kenen hallussa on valta, se määrittää moraalin sisällön

Valta on aina yhteiskunnallinen suhde. Se on sovellettavissa vain ihmisten välisiin suhteisiin, vallan objektina ja subjektina saattavat esiintyä vain ihmisyyksilö, sosiaaliryhmät tai ihmisen muodostamat yhdyskunnat, joille on ominaista tietoisuus ja tahto. (N. Keizerov)

Vallankäyttö on ihmisen tie-toista valtaa hallita toista ihmistä, hänen tahattomien ja tahallisten tekojensa valvomista ja tarpeen vaatiessa myös niiden tukahduttamista. Sama periaate on sovellettavissa myös yhteisöihin. Vallankäyttö on myös ihmisten normatiivisten käyttäytymisohjeiden asettamista

ja niiden valvontaa yhteiskunnassa.

Yksilöllisen vallan määrä on sidoksissa yhteiskunnalliseen luokka-asemaan, yksilön kykyihin ja taitoihin (sekä psyykkisiin että fyysisiin) sekä sukupuoleen, etniseen taustaan ja kuulumiseen johonkin marginaaliryhmään (vammaiset, lapset ja vanhukset).

Friedrich Engels kirjoitti Anti-Dühringissään moraalista mm. seuraavaa: ”Kaikki tähänastiset moraliopit ovat viime kädessä kunkin-aikaisen taloudellisen yhteiskuntatilan tuotteita. Ja samoin kuin yhteiskunta on tähän asti liikkunut luokkavastakohtaisissa, samoin on moraalilla aina ollut luokkamoraalia; se on joko oikeuttanut hallitsevan luokan valta-aseman ja sen harrastukset, taikka se on, niin pian kun sorretti luokkaa tuli kyllin voimakkaaksi, edustanut sorrettujen suutumusta tätä valtaa vastaan ja sorrettujen tulevaisuuden harrastuksia. Ei ole epäilystäkään, että mo-

raali on tällöin suurin piirtein kehittynyt samoin kuin inhimillisen tiedon kaikki muutkin haarat. Mutta luokkamoraalista emme vielä ole päässeet. Luokkavastakohtien yläpuolella ja niiden muistelemisen yläpuolella oleva, todellinen inhimillinen moraalikäy mahdolliseksi vasta yhteiskunnan sillä asteella, jolla luokkavastakohta on paitsi voitettu, myöskin elämän käytännölle unohdettu.”

Matti Laitinen

Lähteet: Oleg Drobnitski, Moraalikäsite, s. 8, Progress 1980, Moskova; Oikeudet ja elämän arvot, Ilkka Patoluoto, Tutkijaliitto 1990; N. Keizerov, Valta ja auktoriteetti, s.18, Edistys, Moskova 1975, Max Weber, Protestanttinen etiikka ja kapitalismin henki, WSOY 1980; Friedrich Engels, Anti-Dühring, Kansankulttuuri 1971; Maurice Godelier: The mental and the material London: Verso 2011.

EU:n ja USA:n vapaakauppasopimus lisää suurpääoman ylivaltaa

Tullimaksupohjaisten kaupan esteiden poistaminen tarkoittaa sitä, että poistetaan sääteilyä, joka vaikeuttaa saman tuotteen myymistä sekä Yhdysvalloissa että Suomessa. Kaupan esteiden purkamisella tarkoitetaan säädösten yhtenäistämistä ja toisen osapuolen standardien osittaista hyväksymistä. Euroopassa on esimerkiksi käytössä varovaisuusperiaate, jonka mukaan vaikkapa kemikaalilainsäädännön rajoituksilla suojellaan ennakoita ihmisiä. USA:ssa sen sijaan ongelmat ratkotaan jälkikäteen lakituva.

Tällä sopimuksella eurooppalainen yhteiskuntamalli amerikkalaistetaan. Käytännössä tämä voi tarkoittaa sitä, että vaikkapa amerikkalaisille gmo-tuotteille tai hormonien avulla kasvatetulle lihalle pitää salia pääsy eurooppalaisille markkinoille.

Sopimus on laaja-alainen ja se koskee sekä materiaalisia että immateriaalisia tuotteita ja palveluita. Se avaa myös julkiset hankinnat yhä laajemmalle kilpailulle. Se saat-taa esimerkiksi aiheuttaa korvausvastuun kunnalle, joka ottaa järjestettäväkseen kerran yksityistämässä terveyspalvelut vaikkapa palveluiden huonon laadun vuoksi.

Sopimus sementoi yksityistämisen yhdensuuntaisuuden. Kerran yksityistettyä tuotantoa tai palvelua ei voi ottaa uudelleen yhteiskunnan järjestettäväksi ilman suurta korvausvaatimuksen uhkaa.

Investointisuoja turvataan kapitalistien edut keinoja kaihtamatta

Sopimuksen merkittävin ongelma liittyy investointisuojan parantamiseen. Sopimuksen myötä yritykset voisivat nostaa korvauskanteita valtioita vastaan, jotka päätöksillään ovat heikentäneet yritysten nykyisiä tai oletettuja voittoja.

Tällaisista sopimuksista on esimerkkejä maailmalta. Vuonna 2013 maailmanpankin alaisuus-

EU ja USA käyvät neuvotteluja maailman suurimman vapaakauppa-alueen muodostamiseksi. Tämän TTIP (transatlantic trade and investment partnership) sopimuksen myötä vähennetään nyt jo olemattomia tullimuureja, mutta ennen kaikkea sillä vahvistetaan sijoittajan suojaa. Sopimus on malliesimerkki siitä, miten suurpääoman voittojen kasvu yritetään turvata täysin piittaamatta kansalaisten eduista ja hyvinvoinnista. EU:n ja USA:n väliset tullimuurit ovat autoteollisuutta ja maataloustuotteita lukuunottamatta jo nyt hyvin alhaiset. Sopimuksen olennaisin tavoite onkin vähentää muita kuin tullimaksupohjaisia kaupan esteitä ja vahvistaa sijoittajan suojaa.

Tuhatlukuinen joukko eri kansalaisjärjestöjen edustajia muistutti 23.5. Helsingin keskustassa TTIP- sopimuksen vahingollisuudesta.

nessa toimiva ICSID määräsi Ecuadorin maksamaan amerikkalaiselle Occidental Petrol yhtiölle 2,3 miljardia dollaria sopimuksen purkamisesta. Kanadalainen kaivosyhtiö Infinito Gold vaatii Costa Ricalta yli miljardin dollarin korvauksia siitä, että se on estänyt yhtiön kaivoshankkeen toistuvien ja vakavien lainrikkomusten vuoksi. Vastavasti Gabriel Resources yhtiö uhkaa Romaniaa 1,4 miljardin euron korvausvaateella, mikäli Romania estää ympäristön kannalta katastrofaalisen kultakaivoshankkeen. Vireillä on myös sähköyhtiö Vattenfallin Saksaa vastaan nostama oikeusjuttu koskien Saksan päätöstä luopua ydinvoimasta.

Kaiken kaikkiaan olemassa olevien kauppasopimusten puit-

teissa on nostettu yli 500 oikeusjuttua. Eniten kanteita ovat teh-tailleet yhdysvaltalaiset, alanko-maalaiset, britannialaiset ja saksa-laiset yritykset. Yleisimmin kanteet on nostettu kehitysmaita vastaan. Vuonna 2013 ratkenneista jutuista 70 % ratkesi sijoittajien hyväksi. To-teutuessaan sopimus saattaa viedä Suomenkin syytettyjen penkille lu-kusten valmisteilla olevien kaivos-hankkeiden tiimoilta, mikäli hank-keille asetettavien ympäristövaati-musten katsotaan loukkaavan so-pimusta.

Selvittelymekanismi on oikeudenkäytön irvikuva

Epäiltyyn sopimusrikkomukseen liittyvien kanteiden käsitte-ly tapahtuisi erityisessä selvittely-

mekanismeissa. Nykyään vastaavan-laisiin sopimuksiin liittyvää kantei-den käsittelyä hallitsee muutama amerikkalainen ja britannialainen asianajotoimisto. Asianajo- ja käsit-telykulut ovat noin 8 miljoonaa dol-laria juttua kohden. Näin ollen ky-seessä on myös erittäin tuottoisa lii-ketoiminta.

Lisäksi 15 eurooppalaista ja pohjoisamerikkalaista lakimies-tä on päättänyt yli puolet kaikista sopimuskiistoista. Nämä toisilleen tutut henkilöt siirtyvät tilanteen mukaan tuomareiksi asianajajiksi ja päinvastoin. Monet heistä ovat toimineet myös hallitusten jäseni-nä kehitysmaita oikeuteen haasta-neissa yhtiöissä. Ei liene yllätys, et-tä koko sopimuksen valmistelu on

tapahtunut salassa ja tiiviissä yh-teistyössä suurpääoman lobbarei-den kanssa.

Vapaakauppasopimus on torjuttava

Valmisteilla oleva vapaakauppaso-pimus on erittäin epädemokraatti-nen ja se rajoittaa merkittävästi val-tion itsemääräämisoikeutta. Toteu-tuessaan se uhkaa ihmisten perus-oikeuksia tukevan ja ympäristön pi-laantumista ehkäisevän lainsäädän-nön kehittämistä. Siihen sisältyvä sovittelumekanismi on myös hyvin ongelmallinen, sillä oikeudenkäyt-tö tapahtuu täysin suurpääoman ehdoilla. Se myös tekee yksityistä-misestä yhdensuuntaista. Jos yksi-tyistäminen osoittautuu ongelmal-liseksi yhteiskunnalliseen omistuk-seen tai palveluiden järjestämiseen on käytännössä mahdotonta pala-ta.

On selvä, että ylikansallisen kapitalismi tarvitsee tällai-sää sääteilyä. Kapitalismin nykyinen talouskriisi on jatkunut seitsemän vuotta. Kriisiytyvä kapitalismi tar-vitsee yhä voimakkaampaa luon-nonvarojen ja työläisten riistoa tur-vataksaan riittävät voittonsa.

Tilannetta ei voi korjata muuttamalla kapitalismia, vaan muutoksen täytyy lähteä työväen-luokan eduista käsin. Tarvitsem-me vahvan yhteisrintaman, jolla käännetään talouspolitiikan suun-ta pois uusliberalismista – kohti so-sialismia. Yksi merkittävä askel tässä taistelussa on tämän vapaakauppa-sopimuksen torjuminen yhteistyös-sä kaikkien edistyksellisten euroop-palaisten ja amerikkalaisten jouk-koliikkeiden kanssa. Eurooppalais-ta yhteistyötä demokraattisten voi-mien kanssa tarvitsemme myös jat-kossa enenevässä määrin myös mo-nessa muussa asiassa.

KÄ/Juha Kieksi

Meksikon seminaari 2014: Ehdoton EI NATO:lle - yhteisrintamaan uusliberalismia vastaan

Kommunistien liiton varapuheenjohtaja Tommi Lievemaa osallistui järjestönsä edustajana ja ainoana suomalaisosallistujana Meksikon työväenpuolueen järjestämään 18. seminaariin ”Poliittiset puolueet ja uusi yhteiskunta” 27.-29.3.2014. Pääkaupunki Mexico Cityssä pidettyyn seminaariin osallistui vieraita 37 eri maasta, pääpainon ollessa Latinalaisen Amerikan maissa. Seminaarissa oli 210 kansainvälistä vierasta, meksikolaisia osanottajia oli 330. Ohessa hänen seminaarissa pitämänsä puheenvuoro.

Tommi Lievemaa yhdessä italialaisen ja kyproslaisen toverin kanssa vieraillessaan Benito Juarezin (1806-1872), entisen presidentin ja edistyksellisen uudistajan muistomerkillä Mexico Cityn keskustassa.

Hyvät toverit,
Kommunistien liitto haluaa esit-tää toverilliset terveiset kaikille se-minaarin osanottajille. Osoitamme nämä terveiset erityisesti järjes-tävälle puolueelle, Meksikon Työ-väenpuolueelle. Haluamme myös vilpittömästi kiittää mahdollisuu-desta osallistua jälleen tänä vuonna tähän merkittävään tapahtumaan.

Yhdysvaltojen johtama so-tilasliitto NATO on laajentunut aggressiivisesti Neuvostoliiton ja sosialistisen leirin hajoamisen jäl-keen. Laajentuminen on merkinnyt Venäjälle NATO:n sotilastukikohtien ja ohjuspuolustusasemien ketjun muodostumista sen rajojen tuntu-maan. Yhdysvallat on moneen ker-taan rikkonut Venäjälle antaman-

sa lupaukset olla laajentamatta so-tilasliittoa lähemmäksi sen rajoja. Venäjä on tähän asti ollut melko kärsivällinen asian suhteen, mutta ei enää. Ukrainassa tapahtunut Yh-dysvaltojen ja Euroopan unionin tukema fasistinen vallankaappaus katkaisi kamelin selän. Venäjän on yksinkertaisesti mahdotonta hy-väksyä jatkuvasti kasvavaa NATO:n läsnäoloa sen rajojen tuntumassa. Vallankaappauksen todellisuena ta-voitteena ja taustavaikuttimena on saada Ukraina mahdollisimman no-peasti sekä EU:n että NATO:n jäse-neksi.

Mielenosoitukset alkoivat Kiovassa, kun presidentti Janu-kovitsh kieltäytyi allekirjoitta-masta assosiaatiosopimusta EU:n kanssa. Sopimus oli räätälöity hyö-dyttämään yksipuolisesti EU:ta, kun taas Ukrainalle se merkitsi orjasopi-musta uusliberalistisine talouden uudistusvaatimuksineen. Nämä uu-distukset ovat liiankin tuttuja Krei-kan, Espanjan ja muiden maiden kansoille, jotka ovat joutuneet kär-simään raskaasti niin sanotun Troi-kan (EU-komissio, IMF, EKP) sanele-mista talousohjelmista.

Yhdysvallat ja EU väittivät Krimillä pidettyä kansanäänes-tystä Venäjään liittymisestä ”lait-tomaksi” ja ”kansainvälisen oikeu-den vastaiseksi”. Kuten presidentti Putin ironisesti huomautti, on sen-

tään hyvä että länsi edes nyt he-rää tunnustamaan kansainvälisen oikeuden. Kuten hyvin tiedämme, on täydellisen tekopyhää lännen taholta puhua kansainvälisestä oi-keudesta yhtään mitään. Yhdysval-lat on jo yksinään rikkonut luke-mattomia kertoja kansainvälistä la-kia vuosikymmenten saatossa, kun se on käynyt laittomia sotia ympä-ri maailmaa.

Kohti tasa-arvon ja soli-daarisuuden Eurooppaa

Suomen oikeistolainen eliitti käyt-tää Ukrainan tilannetta hyväkseen propagandassaan maamme liittä-miseksi sotilasliitto NATO:n täysjä-seneksi. Kommunistien liitto vastustaa jyrkästi maamme NATO-jäse-nyyttä kuten myös kaikkinaista yh-teistyötä sotilasliiton kanssa. Vaa-dimme, että Suomesta tulee jälleen aidosti puolueeton, liittoutumaton maa, jolla on hyvät suhteet naapu-riimme Venäjään. Suomella on olta-va oikeus omaan EU:sta riippumat-tomaan ulkopolitiikkaan.

Vasemmistolaisten ja työ-väenpuolueiden tärkein ajan-kohtainen tehtävä niin Suomessa ja myös laajemmin Euroopassa on rakentaa EU:n ajaman uusliberalis-min vastaisia yhteis- tai kansanrin-tamia. Kommunistien liitto osallis-tuu toukokuussa pidettäviin EU-parlamenttivaaleihin Suomen työ-

väenpuolueen kautta yhteisellä lis-talla Suomen kommunistisen puo-lueen ja muiden edistyksellisten voimien kanssa.

On välttämätöntä muuttaa Euroopan suuntaa kohti demo-kratiaa, rajoittaa suurpääoman valtaa ja pelastaa hyvinvointival-tio. Näemme, että hyvinvointivaltio on mahdollista säilyttää laittamalla suurpääoma maksamaan osuuten-sa laskusta. On sietämätöntä, että samaan aikaan kun veroparatiiseis-sa makaa piilotettuna tuhansia mil-jardeja euroja kapitalistien rahaa, meille kansalaisille uskotellaan, et-tei hyvinvointivaltioon ole enää va-raa. Tarvitaan uutta Eurooppaa, Eurooppaa ilman EU:ta, tasa-arvoisen yhteistyön ja itsenäisten maiden välisen solidaarisuuden Eurooppaa.

Näiden tavoitteiden saavut-tamiseksi on kehitettävä työ-väenliikkeen strategiaa ja tak-tiikkaa, jotka tähtäävät kapitalis-min rajojen ulkopuolelle. Tähän tar-vitsemme yhteistä marxilaista ana-lyysiä oikeasta kansainvälisen luok-kataistelun taktiikasta. On edelleen kehitettävä ja päivitetävä marxi-laista filosofiaa huomioiden uusim-mat tieteen ja yhteiskuntakehityk-sen saavutukset. Katsoimme, että kansainvälisestä työväenliikkeestä tulee menestyksellinen vain silloin, kun sillä on yhteinen visio ja teoria.

Tommi Lievemaa

Salaisilla sopimuksilla lisää ”ketun vapautta kanatarhaan”

Vuosina 1995-97 OECD maat kävivät salaisia neuvotteluja monenkeskisestä investointisopimuksesta (MAI). Neuvottelut vuotivat julkisuuteen ja protestiaalto pakotti sopimuksen hylkäämiseen.

Hallitusten kädet sidotaan

TTIP on uudelleenlämmitetty versio MAI:ta. Lori Wallach, Le Monde Diplomatique: ”TTIP sopimuksessa yhdistyvät vahingollisimmat puolet aikaisemmista sopimuksista. Mikäli sopimus astuu voimaan, monikansallisten yritysten etuoikeudet kirjataan lakeihin ja hallitusten kädet sidotaan lopullisesti”.

Monikansalliset yritykset voivat jopa haastaa sopimusvaltiota oikeuteen, jos niiden harjoittama politiikka uhkaa pienentää yhtiöiden voittoja. Tällaisia olisi mm. työelämän normit, ympäristölainsäädäntö, finanssisektorin sääntely, elintarvikkeiden laatu- ja merkintänormit.

Wallachin mukaan Yhdysvaltain delegaatiossa on yli 600 monikansallisten yritysten asettamaa konsulttia, joilla on vapaa pääsy valmisteluasiakirjoihin ja suora yhteys hallinnon neuvottelijoihin. Mikään ei saa vuotaa. Ohjeissa todetaan, että toimittajat ja kansalaiset pidetään ulkona keskusteluista.

Ei mitään rajoitteita suur-yritysten kilpailulle

Kysymys on julkisen vallan määrittelystä. Suomessa on perustuslakivaliokunta ja tuomioistuimet, mutta TTIP perustaisi eräänlaisen perustuslakituomioistuimen, paitsi että se olisi yksityistetty ja toimisi ulkopuolellemme. Eikä sen toimintaan olisi mitään sanottavaa, paheksui Koskeniemi. Siis kaikki rajoitteet haittaavat amerikkalaisten monikansallisten yritysten kilpailukykyä, joten asianajotoimistoille riittää töitä.

Poliittinen liikkumavara terveydenhuollossa, energiasektorilla, koulutuksessa, vesihuollossa ja kuljetuksissa pienenee olemattomiin, koska kaikki on pakko avata kilpailulle. Ulkomaiset yritykset ovat jo rynnänneet Suomen terveydenhoitomarkkinoille (Attendo, Mehiläinen jne.) ja jäljet pelottavat. Kuoritaan kerma päältä ja voitot kotiutetaan veroparatiiseihin.

Kansalliset tuomioistimet syrjäytetään

Monikansalliset yritykset eivät ha-

Kokoomuksen hokema on ollut koko sen vallassaolon ajan ”lisää vapaakauppaa ja yksityistämistä”. Pääomien vapauttamisen seuraukset jokainen näkee Euroopassa omin silmin, mutta lisää ”vapautta” vain puuhataan EU:n puitteissa. EU:n ja USA:n välillä on käynnissä neuvottelut transatlanttisesta kauppa- ja investointikumppanuudesta (TTIP), jossa luodaan molemmille puolille Atlanttia yhtenäistä vapaakauppalainsäädäntöä. Neuvottelut ovat salaisia eikä lopputuloksesta tiedoteta ennen allekirjoitustilaisuutta, jolloin siihen ei voi enää tehdä muutoksia.

Kuva: Heikki Mannikko

lua alistua kansallisten oikeuslaitosten tuomioihin ja siksi he ovat rakentaneet itselleen mieluisamman välimiesmenettelyn. Kansainvälisen oikeuden tutkija professori Martti Koskeniemi on esittänyt pitkän listan tapauksia, miten välimiesoikeudessa ratkotaan riitoja.

Välimiesmenettely on hänen mielestään aivan pielessä. Investointikiistoja ratkaisseessa kansainvälisessä ICSID:ssä yli puolet tapauksista on ratkaissut 15 välimiestä, joita Koskeniemi kuvailee bisnesluokassa lentäviksi kosmopoliiteiksi. Välimiehet ovat usein toimineet aiemmin myös kiistan osapuolina olevien yhtiöiden hallituksissa.

Välimiesmenettelyt ovat erittäin yleisluonteisia, kuten niissä toteutetut syrjimättömyys- ja kohtuullisuusperiaatteet. ”Juristin näkökulmasta ne ovat niin epämääräiset, yleisluonteiset ja poliittisesti väärityneet kuin vain voivat olla”, Koskeniemi on todennut.

Suursijoittajien toiminta hyvin häikäilemätöntä

Hänen mukaansa kysymys on siitä, ettei ulkomaisen sijoittajan kohtuus välttämättä vastaa suomalaista kansankäsitystä siitä. Ne ovat vahvimpien osapuolten eli yritysten mielen mukaisia.

Toiminta on aika häikäilemätöntä. Esimerkiksi Ulkomaiset terveydenhuoltoyritykset haastoivat Slovakian valtion oikeuteen, kun se peruutti terveydenhuollon yksityistämisen vuonna 2006.

Kun Argentiinassa oli massa-

työttömyys ja peso devalvoitiin 2002, sijoittajien kanteiden yhteissumma Argentiinan valtiota vastaan oli suurempi kuin koko Argentiinan vuosibudjetti. Argentiina hävisi. – ”Me alan asiantuntijat olimme suhteellisen skandaloituneita”, Koskeniemi totesi.

Vuonna 2010 viranomaiset kielisivät jälleenkäsittelylaitoksen sijoittamisen Meksikoon, koska se ei vastannut standardeja. Jälleen päätettiin, että Meksikon on korvattava sijoittajille niiden vaatimat menetykset täysmääräisesti. Välimiesasioita hoitavassa ICSID:stä todettiin, ettei sen tehtävä ole arvioida ympäristövaikutuksia vaan pelkästään yhtiöiden kokemien tappioiden määrää.

Voimayhtiö Vattenfall vaati Saksalta miljardikorvauksia päätöksestä luopua ydinvoimasta ja sulkea hiilivoimala Hampurissa. Tupakayhtiö Philip Morris meni oikeuteen, kun Australia vaati tupakka-askin kanteen kuvan syöpäpotilaan keuhkoista.

Myös Kelan lääkekorvausjärjestelmä uhattuna

Vaikka kanne olisi aiheeton, sillä voidaan painostaa valtiota neuvoteluratkaisuun oikeussalin ulkopuolella: esimerkiksi vesittämään laki tai luopumaan siitä. Amerikkalaiset pitävät haitallisina määräyksiä, joista luopumisesta ei komission mukaan edes keskustella. Niitä ovat kemikaaleja koskeva Reach-asetus ja tietosuojadirektiivi.

Listalta löytyvät myös esimerkiksi autojen hiilidioksidipäästöt,

telemarkkinoiden avaaminen, valtioiden postimonopolit, liikenteen ulkomaisen omistuksen rajoitukset sekä rajoitukset tilapäisen ulkomaisen työvoiman käytölle.

Suomea kiinnostava kohta on lääkekorvausjärjestelmä, jonka perusteella asiakkaalle tarjotaan apteekista halvempaa vastaavaa lääkettä. Yhdysvallat on asettanut Suomen lääkekorvausjärjestelmän tarkkailulistalle puolustaakseen lääkkeiden patentteja.

Varsinainen ongelma-ala on maatalous. Haaste eurooppalaiselle maataloudelle on Yhdysvaltain tilojen valtava koko, joka antaa sille kilpailuedun. Iso kysymys amerikkalaisten kanssa on ruuan merkintä. Säilykö eurooppalainen merkintätapa ja tietääkö kuluttaja, syökö hän esimerkiksi muuntogeenistä ruokaa?

Haasteita on myös energiapolitiikka. EU karsastaa liuskekaasun erotteluun käytettyä fracking -menetelmää, koska sitä pidetään kestämättömänä. EU on myös rajoittanut maissista tehdyn biopolttoaineen tuotantoa.

Myös Ay-liike antautunut ”narutettavaksi”

Vaikka puhutaan vapaakauppaneuvotteluista, tullit EU:n ja Yhdysvaltain välillä ovat jo valmiiksi hyvin matalia. 80 prosenttia sopimuksen hyödyistä tulisiikin sääntelyn ja byrokraatian purkamisesta ja julkisten hankintojen avaamisesta kilpailulle.

Komission mukaan sopimus lisäisi kilpailua ja innovointia, mutta aiheuttaisi myös uudelleenjärjestelyjä ja sopeutumistoimia. Suomeksi se tarkoittaa sitä, että monen pitä-

si etsiä itselleen uusi ala ja työ. Vain ulkomaankauppaministeri Alexander Stubb (TS / 2014) uskoo sinisilmäisesti, ettei hormonilihaa alkaisi virrata EU:n markkinoille, jos sopimus astuu voimaan. Hän ei näe tätä ”ketun vapautta kanatarhassa”, koska se on ristiriidassa hänen fundamentaalisen ”vapaus”-uskomuksensa kanssa.

Samanlainen fundamentaalinen uskomus ”vapauden” työpaikkoja lisäävään vaikutukseen riivaa AY-liikettä. Palkansaajien keskusjärjestöt SAK, STTK ja Akava ottivat äskettäin myönteisen kannan TTIP -neuvotteluihin. Ne uskovat (sinisilmäisesti), että sopimus kiihdyttäisi kaupankäyntiä ja kasvua sekä lisäisi tuottavuutta ja kaivattuja työpaikkoja. Lupaukset kasvusta ja työpaikoista perustuvat Lontoolaisen CEPR -keskuksen (Centre for Economic Policy Research) selvitykseen. Siinä uskotellaan sopimuksen tuovan satojatuhansia työpaikkoja EU:n alueelle. Kuulostaa jotenkin tutulta. Samaa kerrottiin, kun Suomi liittyi Euroopan Unioniin – niihin lupauksiin ei usko muut kuin niiden esittäjät.

Lisääntyvillä työpaikoilla perusteltiin myös 20 vuotta sitten syntynyt Pohjois-Amerikan NAFTA -sopimusta, joka toikin miljoonia työttömiä ja hävitti useita teollisuudenaloja Meksikosta. EU:n komissio käyttää hyödyistä kertoessaan kyseisen selvityksen kunnianhimoisimpia arvioita, 119 miljardin euron lisäystä EU:n vuotuisen bruttokansantuotteeseen.

Julkinen valta lopullisesti yksityisille

Sopimusta on arvosteltu siitä, että voimaan tullessaan se kattaisi noin 60 prosenttia maailmankaupasta ja loisi sille uudet normit. Se olisi samalla päätös julkisen vallan siirrosta yksityisille.

Kriitikoiden mukaan Euroopan parlamentin kertaalleen hylkäämää ACTA (Anti-Counterfeiting Trade Agreement) yritetään sisällyttää sopimukseen patenttisuojaa koskevan IPR-osion muodossa. Se olisi riski kansalliselle tietosuojalle.

Taloudellinen valta on jo luisunut poliittisilta päättäjiltä pankeille ja monikansallisille yrityksille. Pitäisikö se vähäinenskin valta vielä antaa TTIP- sopimuksen puitteissa pääomalle?

Ari Ojapelto
Tietokirjailija
ari.ojapelto@taloverkot.fi

Toimituksen otsikointi

Pääkirjoitus viikon myöhässä

Vaalien alusviikolla ei mediaa näyttänyt kiinnostavan ”Nato-intoiu” (UM 27.5), mutta kun huomattiin, että pahin Nato-intoilija nousi vaalien äänikunkaaksi, niin huomattiin, että ”kuninkaan” puheet voivat vahingoittaa Suomea. Kulkiko ”kuningas” sittenkin läpinäkyvissä vermeissä?

Medialla on lupa antaa äänestäjille virheellinen kuva tosiasioista, niin EU:n kuin euronkin osalta ja Kokoomuksen tai Stubbin tahdosta. Median moraalista ei voida korkeaa arvosanaa antaa. Ilmeisesti media käy nyt Kokoomuksen puheenjohtajataistoa, jossa toivotaan Stubbin poistuvan EU:n kentille koska hän voi hölösuisuudellaan vahingoittaa Kokoomusta ja siinä sivussa Suomea. On sanomattakin selvää, että hänen lausuntonsa ovat vuosien kuluessa vahingoittaneet idän-

kauppaamme. Stubbista ei näytä kasvavan uutta Paasikiveä tai Kekosta, mieluummin hän olisi viemässä Kokoomusta heidän osoittamaan pitkälliseen oppositioon.

Uusimaan pääkirjoituksen Nato-ryöpytys kohdistuu ansaitusti Kokoomukseen ja RKP:hen, jotka ovat johtajiensa suulla aukoneet tietä Suomen Nato-jäsenyydelle. Kirjoituksessa viitataan asian tuntevasti Ruotsin rooliin kysymyksessä. Mehän emme ole sitoutuneet Ruotsin päätöksiin kuten ennen autonomian aikaamme, jolloin olimme kynnysmatto Ruotsin ja Venäjän vihanpidolle, joten meidän ei tule hakea tuota rooliamme nytkään Ruotsin päätösten pohjalta. Itsenäistä, Paasikivi-Kekkoslaista Suomea NL/Venäjä ei ole ikinä pitänyt vihollisenaan, mutta Ruotsi-Suomi ja Ruotsi ovat kulkeneet eri teitä. Tästä haglundilaisesta riippu-

vuudesta on syytä irtautua.

Ikävinä Kokoomuksen puheenjohtajataistossa on se, että Kataisen ja Stubbin Nato-vöhkäminen poistaa Nato-pidäkkeet hallitusohjelmasta, jolloin se tulee vaikeuttamaan mahdollisen uuden ohjelman kasaamista. Idän suhteisiimme nämä ”irtiotot” vaikuttavat joka tapauksessa negatiivisesti. Kokoomus pelaa puheenjohtajapeliään maan tulevaisuuden hinnalla, jota olemme jo saaneet maksaa näiden ”intoilijoiden” varhemmista lausumista. Tämän ”kypäräpuolueen” olisi syytä kirkastaa käsityksensä Suomen kansalle puolustuspoliittisista tahdoistaan ja tarpeistaan, ettei äänestäjille jäisi epäselvää, mihin heitä kulloinkin viedään.

Hannu Ikonen
Vapaus Valita Toisin ry

Pelastakaa vanhukset Tuusulassa

Yksityistäminen kuntapalveluissa on myös Tuusulassa ottamassa harppauksia sen toteuttamiseksi. Pikapäättöksiä Tuuskodin lopettamiseksi ollaan tekemässä valtuustossakin lehtitietojen mukaan 9.6-14, ja hoi-vapalvelujen antaminen yksityiselle toimijalle.

Nämä ”pikapäätökset vastoin kuntalaisten enemmistön etuja kohdistuvat kuten Tuusulasakin vähäosaisiin - tällä kertaa vanhuksiin. Tämä kertoo kuinka epäonnistunut on maasamme noudatettava kuntapoliitiikka tällä hetkellä. Jo kolmatta vuotta on valtiomme kansantuote laskenut ja valtaapitävät kunnissakin vain yhä leikkaavat yhä kiihtyvällä tahdilla kuntapalveluja. Ja vaikka tämä leik-

kausten tie todistettavasti vain lisää mm. työttömyyttä ja vähentää yhä enemmän kysyntää.

Tämä niukkuuden jatkuva lisääntyvä jakaminen kansalaisille/kuntalaisille, ei tuo pelastusta. Kun samaan aikaan kunta jakaa verovaroitamme tukea yksityiselle Kiljan Sairaala Oy:lle, ylimääräistä vuosittaista tukea 270.000€ ja maksaa n. 40 tuusulalaisen kuntoutettavan hoidosta uskomattomat liki 1 miljoonan euroa. Toivon, että valtuustossa on jo herännyt kuntapalvelujen säilyttämiseksi, vastuullisten valtuutettujen rintama tätä kuntapalvelujemme lopettamista vastaan !

Jori Porspakka
Jokela/Tuusula

Vappuna uusliberalismin vastaisen y

Kansojen itsemääräämisoikeuden puolesta

STP: n varapuheenjohtaja Tommi Lievema puhui työvän vappujuhlassa Helsingissä Tokoinrannassa sekä Hermannin kerholla: "Pian 20 vuot-

ta kestänyt jäsenyys Euroopan unionissa on merkinnyt Suomelle kylmää kyytiä. Tänä ajanjaksona rikkaat ovat rikastuneet huimaa vauhtia, mutta pienituloisten tulokehitys on polkenut paikallaan. Työttömyys on jämähtänyt pysyvästi korkealle tasolle, vaikka EU:n väitettiin tuovan työtä ja vaurautta. Erityisesti nuorisotyöttömyys on hälyttävällä tasolla. Hyvinvointipalveluita on yksityistetty ja leikattu kiihtyvällä tahdilla. Tuloterot ovat kasvaneet ja köyhyys lisääntynyt. Suomesa arviolta 100 000 lapsiperhettä jää köyhyysrajan alapuolelle. Pääkötöitä tekee arviolta 1,3 miljoonaa palkansaajaa, joiden vuosipalkka jää alle 10 000 euron.

Julkista taloutta on rapautettu tietoisilla valinnoilla jo vuosien ajan. Miljardeja euroja osinkoja maksetaan joka vuosi ulos maastamme, pois omasta kansantaloudestamme. Suurituloisimpien yksityishenkilöiden ja pääomien verotusta on kevennetty. Yritysveroa on askel askelelta laskettu Holkerin hallituksen aikaisesta 50 prosentista nykyiseen 20 prosenttiin. Pienituloiset sen sijaan eivät ole veronalennuksista päässeet nauttimaan. Päinvastoin, arvonlisäveron ja muiden regressiivisten verojen korotukset ovat kirpaiseet pahiten juuri pienituloisia, joiden tulot menevät käy-

Kuva: Heikki Männikkö

tännössä kokonaan välttämättömään kulutukseen.

Yritysveron taannoista alennusta 24,5 prosentista kahteenkymmeneen perusteltiin työllisyysvaikutuksilla. Minkäänlaista näyttöä työpaikkojen synnystä ei kuitenkaan ole. Veronalennus olikin lähinnä ennenaikainen joululahja yrityksille. Sen valtiontaloutta murentava vaikutus on sitäkin suurempi. On mahdotonta suhtautua vakavasti väitteisiin niin sanotusta kestävyysvajasta, kun valtiovalta omilla toimillaan jatkuvasti pahentaa julkisen talouden ahdinkoa.

EU:n alueella menetetään vuosittain 1000 miljardin edestä verotuloja yritysten verosuunnittelun ja -kierron takia. Veroparatiiseissa makaa tähtitieteellisiä omaisuuksia, jotka ovat suoraan pois kituvan hyvinvointivaltion ylläpitämisestä. Veroparatiisit pitää lakkauttaa – samalla maapallolla ei voi olla olemassa yhtä aikaa sekä vero-

paratiiseja että hyvinvointivaltioita.

Liittyminen yhteisvaluutta euroon oli lopullinen isku suomalaiselle hyvinvointivaltiolle. Maalamme ei sen jälkeen ole ollut mahdollisuutta omaan rahapolitiikkaan eikä esimerkiksi devalvaatioon. Niinpä ainoaksi keinoksi sopeuttaa taloutta on jäänyt sisäinen devalvaatio, mikä tarkoittaa palkkojen, sosiaaliturvan ja julkisten palveluiden leikkauksia. Liian vahva euro on kiihdyttänyt suomalaisten teollisuustyöpaikkojen vähentämistä. Euro perustettiin palvelemaan lähinnä Saksan vientiä, mikä on myöhemmin paljastunut esimerkiksi Kreikan velkaantumisenä saksalaisille pankeille.

Yhteisvaluutta on ollut vahingollinen useimpien euromaiden taloudelle. Yhteisvaluuttaan liittyvä talouskuri estää käytännössä edistyskellisen, kansanvaltaisen politiikan toteuttamisen, vaik-

ka vaaleissa valtasuhteet muuttuisivatkin. 60 prosentin velkakatto on tuulesta temmattu raja, jonka avulla EU-komissio pitää euro-maita kapitalismin kurissa ja nuhteessa. Julkisen sektorin supistaminen ja yksityisen sektorin kasvattaminen kuuluvat olennaisena osana EU-ideologiaan.

Suomea alettiin uudistaa eurokuntoon jo 1980-luvun jälkipuoliskolla, kun pääomamarkkinat vapautettiin. Seurauk-

seksi oli katastrofaalinen lama, jonka seuraukset tuntuvat ja näkyvät yhä ympärillämme. Tuolloin tapahtunut politiikan suunnan muutosta voi hyvällä syyllä nimittää pääomapiirin vallankaappaukseksi.

Äskettäin paljastui, että Suomi on solmimassa sotilasliitto Naton kanssa niin sanotun isäntämaasopimuksen. Hallitus ei muistanut informoida asiasta eduskuntaa eikä sen ulkoasiainvaliokuntaa lainkaan. Suomi takaa Natolle sopimuksessa kauttakulun, ilmatilan, lentokenttien ja satamien käytön, harjoitusalueet, miehistön majoitukset, muonitukset ja sotilaskaluston tarvitsemat polttoaineet. Eipä ihme, ettei asiaa uskallettu tuoda eduskuntaan. Menettely muistuttaa Hitlerin Saksan kanssa talvisodan jälkeen solmittua kauttakulkusopimusta, jota sitäkin alkusi vähäteltiin valtiovallan toimesta. Nato-sopimus menee laajuudessaan vielä Natsi-Saksan kanssa sol-

mittua sopimustakin pidemmälle.

Naton johtajavaltio USA ja sen alihankkija EU muodostavat suurkapitalistien hallitsemien blokin, jonka järjestyspoliisia toimii sotilasliitto Nato. Nämä pyrkivät levittämään uusliberalistisen kapitalismin ja vapaakaupan ideologiaa kaikkialle maailmaan. Yhteistyöstä kieltäytyviä rangaistaan armottomasti. Tästä esimerkkinä käyvät vaikkapa Serbian pommitukset vuonna 1999, kun Milosevic kieltäytyi alistumasta lännen saneluun. Vastaavilla perusteilla hyökättiin myös esimerkiksi Libyaan, Venezuelaan, Kuuban ja Korean demokraattisen kansantasavallan horjutus-kampanjat sekä Ukrainan fasistivallankaappaus kumpuavat niin ikään samasta lähteestä.

Kaikilla kansoilla on oltava oikeus päättää omasta suunnastaan ilman pelkoa imperiaalistien aggressioista. Suurin este kansojen itsemääräämisoikeudelle tämän päivän maailmassa on USA:n, EU:n ja Naton muodostama blokki. Meillä on käynnissä valtaisa vyörytys maamme Nato-jäsenyyden puolesta. Suomen ei pidä missään olosuhteissa liittyä sotilasliitto Naton jäseneksi. Suomen on irtauduttava EU:n yhteisestä ulkopoliitikasta sekä yhteistyöstä Naton kanssa. Puolueettomuuspolitiikka sekä ystävälliset naapurisuhteet Venäjään ovat parhaita takeita turvallisuudellemme ja menestyksellemme. On irtauduttava tuhoisasta EU-politiikasta. Pääomapiiriin itselleen kaappaama valta on palautettava kansalle. EI EU:lle! EI Natolle! EI USA:n maailmanherruudelle!

Toivotan kaikille mitä parhaita työvän Vappujuhlaa!"

Euroopan unionin tulevaisuudesta

Työkansan vapputapaamisessa Hermannin kerholla puhui STP:n varapuheenjohtaja Minna Ekman: "Euroopan unioni mää-

rittelee tulevaisuuttaan "yhteiskunnaksi, joka on yhteinen eri kansallisuuksille ja valtioille, jossa ollaan yhdessä erilaisia". Lisäksi EU julistaa olevansa "kestävän rauhan projekti, jossa riidat ratkotaan puhumalla ja demokraattisilla vaaleilla". Miten EU-kansalaiset voimme vakuuttua siitä, että tulevaisuuden EU on demokraattinen eikä suuntaudu liikaa kaupalliseksi yritysten määräysvallassa toimivaksi "käskynhaltijaksi"?

Ihmisten hyvinvointi syntyy myös taloudellisella vauraudella, mutta on ollut väärää politiikkaa lähteä EU-tasolla tukemaan ensisijaisesti yritysten toimintaa työväestön ja vähäosaisimpien etuja sortaen ja ihmisoikeuksia väheksyen. Lähtökohdaksi tuleekin ottaa ihmisten Eurooppa, jota tuetaan yritysten yhteiskuntavastuullisella kestävä kehityksen ja ympäristövaikutun mukaisella rakentavalla toi-

Kuva: Heikki Männikkö

minnalla.

Euroopan unioni rakentuu pitkälti myös sisäiselle keskinäiselle kaupalle, mutta sen lisäksi jokaisella jäsenmaalla tulisi olla oikeus kaupan harjoittamiseen myös naapurimaiden kanssa. Tämä asia tulee esille erityisesti pohdittaessa Suomen ja Venäjän keskinäisten kaupallisten suhteiden turvaamista myös jatkossa. Ei voi olla niin, että Suomen tulee luopua Venäjän kaupasta vanhanaikaisen keskieuropalaisen kauppapolitiikan vuoksi.

Suomen on noudatettava Euroopan unionin jäsenvaltiona

keskinäistä talouspolitiikkaa, eikä sen ole siis välttämättä mahdollista noudattaa kansallisen taloutensa hoidossa esimerkiksi Islannissa viime vuosien aikana toteutettuja taloustoimenpiteitä talouden kohtamiseksi.

Keskitetyn leikkauspolitiikan harjoittaminen on koko EU:n alueella johtanut siihen, että noin kolmasosa Euroopan, hyvin todennäköisesti jopa suurempi osa, Euroopan unionin alueen valtioiden väestöstä on köyhyysrajan alapuolella syrjäytymässä tai syrjäytetty. Asiantuntijoiden mukaan

on nähtävissä, että Euroopan unionin alueella ympäristökriisit vaikeutuvat, talous ei enää kasva samoin, elintasolaskee, sosiaaliset jännitteet palaavat, turvallisuusongelmat lisääntyvät, liiallinen/hallitsemattomaksi laajeneva maahanmuutto lisääntyy ja infrastruktuurit pettävät. Euroopan sisäinen rauha, jonka katsotaan perustuneen vakaaseen ja vaurastuneeseen keskiluokkaan, voi horjua, koska keskiluokan arvelaan kutistuvan ja tuloerojen muutenkin vain kasvavan.

Euroopan unionin tulevaisuudelle ennustettujen vakavien ongelmien vuoksi on unionin keskeisissä, poliittisissa päätäntävällän mekanismeissa alettu entistä vakavammin pohtia kysymystä Euroopan unionin säilymisestä yhtenäisenä tai jopa yhtenäisempänä - miten EU-kansalaisia motivoidaan yhteiseen tulevaisuuteen? Mitä sitten voitaisiin tarjota tilalle sukupolville, jotka arvostavat esimerkiksi materialismin, kilpailun ja aseiden sijaan

sosiaalisen ja taloudellisen pääoman tasapuolisempaa jakoa, ekologisuutta ja aseettomuutta?

Euroopan unionin vahvuus ovat kaikki eurooppalaiset ihmiset, jotka puhuvat useita kieliä, ovat onnellisia elämässään, saavat ajatella vapaasti ja moniulotteisemmin - ja mikä tärkeintä eurooppalaisilla on työpaikkoja riittävästi!

On demokration kannalta hälyttävää, että poliittisilla puolueilla on vain vähän linjaroja EU-vaaleissa - siirretäänkö demokratia sivuun "Euroopan unionissa" ja tilalle tulee vain "Euroopan unioni" yrityksiä varten, jossa työehtoja rikotaan kilpailuedun ylläpitämiseksi?

Suomessa tulisikin järjestää lähitulevaisuudessa kansanäänestys Suomen jäsenyydestä Euroopan unionissa. Esimerkiksi Isonsa-Britanniassa konservatiivipuolueen johtaja ja maan pääministeri, David Cameron, on luvannut, että Isonsa-Britanniassa pidetään kansanäänestys EU-jäsenyydestä vuonna 2017, vaikka David Cameron itse kampanjoikin Euroopan unionin puolesta.

Hyvää työvän Vappua teille kaikille!

Yhteistyön ja luokkataistelun puolesta

Irti sote-sopasta, Natosta ja EU:sta

SKP:n puheenjohtaja (JP) Juha-Pekka Väisänen puhui työväen vappujuhlassa Helsingissä Tokoinrannassa: ”Nyky politiikalle on olemassa vaihtoehto. Hyvinvointia ei luoda keinottelulla vaan työllä. Hyvinvointivaltio rakennetaan politikalla, jossa me, työmiehet, työnaiset, työttömät, eläkeläiset, opiskelijat ja 99 % ollaan keskiössä ja työn tulokset jaetaan oikeudenmukaisesti.

Rikkaassa Suomessa on yhä enemmän köyhiä. Nykytilanne, jossa omistajan asema antaa joillekin oikeuden määrätä työllä ja yhteistyöllä luotujen arvojen jakamisesta, on väärin. Työstä on maksettava sen tekijöille kunnollinen palkka. Minimipalkka tulee nostaa 1 800 euroon kuukaudessa. Tästä tarvitaan kaikkia koskeva laki. Naisten euro ei saa olla miesten euroa pienempi. Samasta työstä on maksettava kaikil-

le sama palkka. Nuoria ei saa alistaa halpatyövoimaksi tai pakottaa päätöksiin.

Työehtosopimusten yleisistovuutta pitää vahvistaa niin, että sopimuksia ei voi kiertää esimerkiksi vuokratyöfirmojen, alihankintaketjujen tai ns. nollasopimusten kautta. Toimeentuloturvan minimitasot on nostettava asteittain 1 200 euroon kuukaudessa, verotomana. Tämä perusturva on taatava jokaiselle työttömälle, opiskelijalle, eläkeläiselle, sairaalle, vammaiselle ja muille täysi-ikäisille. On lopetettava eläkkeiden leikkaaminen ns. taitetulla eläkeindeksillä ja elinaikakertoimella.

Työväenliikkeen tavoite on rauhan ja tasa-arvon yhteiskunta. Euroopan unionin turvallisuuspolitiikka ja sotilaallinen toiminta ovat jyrkässä ristiriidassa Suomen sotilaallisen liittoutumattomuuden kanssa. Natolle on sanottava selkeästi ei. Rauha on varmasti yksi laajasti työväenliikettä yhdistävä asia.

Tänään yli miljardi ihmistä maailmassa elää alle dollarilla päivässä. Köyhyys lisääntyy jo-

pa rikkaimmissa maissa. Lähes 800 miljoonaa ihmistä on vailla puhdasta vettä. Tällaiset ongelmat koskevat erityisesti lapsia ja naisia. Hallituksen ja eduskunnan tulee vähentää Suomen asevarustelumenoja ja ohjata näin säästyvistä rahoista lisää tukea kehitysmaiden itsenäiselle kehitykselle ja kansainväliseen yhteistyöhön ympäristön suojelemiseksi.

USA:n ja EU:n vapaakauppasopimusta ei tule tehdä tai edistää. Yhdysvaltain ulkoministeri John Kerryn sanoin EU-USA vapaakauppa sopimus on ”taloudellinen Nato”. Ajatelkaa - Lissabonin sopimus antaa EU-komissiolle valtuudet neuvotella vapaakauppasopimuksesta jopa ohi jäsenmaiden. EU-kurjistaminen konkretisoituu siinä, mitä poliittinen eliitti suunnittelee meidän julkisille peruspalveluille. Sote-esityksessä tulee esille selvästi, miten suomalainen poliittinen eliitti on sitoutunut rahavallan hankkeisiin. En mitenkään voi ymmärtää, miksi suomalainen ay-liike SAK; STTK ja AKAVA, ja eduskunnan vasemmistopuolueet tukevat epädemokraattis-

Kuva: Heikki Männikkö

ta Sote-esitystä, jolla asukkaiden vaaleilla valitsemilta edustajilta viedään valtaa päättää kuntien asioista kuten terveyspalveluista siirtämällä sitä viiden kuntayhtymän johtajalle.

Sosiaali-, terveys-, koulu- ja kulttuuritoimen peruspalvelut on turvattava pääsääntöisesti kuntien itse tuottamina lähipalveluina. On säädettävä tiukat normit vanhuspalveluja, hoitotakuuta, varhaiskasvatusta ja muita peruspalveluja koskevien oikeuksien toteuttamiselle. Näihin palve-

luihin on palkattava lisää työntekijöitä. On laajennettava maksutomia palveluja muun muassa perusterveydenhuollossa ja tietoverkkojen käytössä. Kuntien rahoitusta on vahvistettava lisäämällä valtionosuuksia, saattamalla pääomatulot kunnallisverolle ja perumalla kalliiksi tulevaa palvelujen ostamista yksityisiltä markkinoilta. Kunnissa on kehitettävä omaa liiketoimintaa ja torjuttava yksityistäminen.

Hyvää vappua! Voimakasta luokkataistelua! Eläköön Rauha ja solidaarisuus!

”Jumala” on pudonnut jalustaltaan

Hallituksen puheenjohtaja Jorma Ollila kirjoitti (HS 23.1. 2010) tulevaisuutta luotaavassa sarjassa ”Suomi 2017” viimeisen osan otsikolla ”Palveluihin teollisen ytimen kautta”.

Otsikon viesti oli niitä harvoja kirjoituksessa esitettyjä asioita, joihin voin yhtyä hänen kanssaan. Muuten voisin luonnehtia hänen näkemyksiään taitavasti karamelli-paperiin käärityksi myrkkypilleriksi.

Nokiakin juoksee orjatyövoiman perässä

Ollila kirjoitti: ”Eri työtehtävät hakeutuvat niille alueille, jotka saadaan kokonaisuuden kannalta järkevimmin hoidettua. Menestyminen tällaisessa maailmassa edellyttää, että yksilöinä ja yhteisönä meillä on globaaleille markkinoille (siis vapaana juoksevalle pääomalle) sellaista tarjottavaa, jolla ansaitaan riittävästi hyvinvoinnin lisäämiseksi”.

Nokiakin juoksee niiden tarjousten perässä matalapalkkamaihin, joissa yhteisö tarjoaa verottomat erityistuotantoalueet, halvan orjatyön, joissa ay-liike on kielletty, olemattomat ympäristönormit ja valtio antaa riittävät tukiaiset ja ilmaisen infrastruktuurin.

Myös tuetut T&K-hankkeet halpatyön piirissä

Ollila kirjoitti: ”Suhteessa kansakuntamme kokoon kuulumme maailmassa kolmen kärkeen tutkimus- ja kehittämistoiminnon määrässä. Uusia ideoita syntyy jatkuvasti enemmän kuin niitä toteutetaan”.

Vaikka ideoita syntyy ja Nokia saa yhteiskunnalta kaikista yrityksistä eniten tukiaisia tutkimustyöhön, miksi se kuitenkin siirtää T&K työpaikkoja kiihtyvällä vauhdilla halvempien insinöörien tehtäväksi Kiinaan, Intiaan, Romaniaan jne?

Nokian tiedotusosasto ei enää esimerkiksi kerro, paljonko sen T&K:n työntekijöistä työskentelee Suomessa. Miksiköhän? - Nokian

Kun ITC-buumi oli parhaimmillaan 90-luvun alussa valtamediat pitivät Nokian toimitusjohtajaa Jorma Ollilaa Jumalasta seuraavana ja tulevaisuuden messiaana. Vielä vuosikymmenen lopullakaan ei hänestä saanut sanoa mitään poikkipuolista kritiikkiä. Hän oli näkijä vailla vertaa ja kaikkien tulevaisuuskomiteoiden itseoikeutettu jäsen tai vetäjä.

Nyt kun tiedämme, kuinka Nokian on käynyt, taipapöly on hiljalleen laskeutunut. Nokian nousu oli toki Ollilan ansiota, mutta niin oli myös Nokian mahalasku hänen ”ansioitaan”. Hän oli keskeisesti vaikuttamassa seuraajiensa valintaan ja yhtiön ratkaisuihin Nokian hallituksen puheenjohtajana.

Ohessa Ollilaan kohdistunut kritiikki neljän vuoden takaa, jolloin Helsingin Sanomat suojeli messiaasta eikä julkaissut idolistaan oheista kirjoitusta, joka on kirjoitettu 25.1. 2010. Ollila oli tuolloin taas yhden ”viisasten” ryhmän vetäjänä ja visioijana. Ohessa Hesarin sensuroima kirjoitus:

Kuva: Heikki Männikkö

Nokian pääkonttori suuruutensa päivinä Espoon Keilaniemessä. Näitä ”pii-aiheisia” kolosseja muotoiltiin muuallekin ikään kuin ikuisiksi monumenteiksi. Toisin kuitenkin kävi.

työntekijöistä vajaa 90 prosenttia on jo muissa maissa ja muita kuin suomalaisia. Vastaavasti omistuksesta on yli 90 prosenttia valtakunnan rajojen ulkopuolella.

Arvoketjun lisäämiseksi johto pitää palkat pieninä

Ollila kirjoitti: ”Nykyajan teolliset tuotteet sisältävät fyysisten ominaisuuksien ohella laajan kirjon aineettomia ulottuvuuksia kuten tutkimus- ja kehittelypanoksia, tuotemerkkejä, toimintavarmuutta, arvoverkon hallintaa ja liikkeenjohtoa”. Maailman suurin ja arvokkain yritys Wal-Mart on malliesimerkki siitä, kuinka kehittyneissä teollisuusmaissa vielä toistaiseksi oleva arvoketju hävitetään. Se ei enää tar-

vitse juuri T&K:ta, markkinointia eikä mainospalveluja, kuljetuksen ja logistiikan se hoitaa itse omilla rekoillaan ja omalla satelliittijärjestelmällään.

Paikallisjohdon ainoa tehtävä on arvoketjun lisäämiseksi pitää työntekijöiden palkat riittävän pieninä l. keskimäärin 9 dollaria tunnissa. (n.6€).

Se kontrolloi alihankkijoitaan kuten Nokia (Ollilan johtaessa) taannoin, jolloin se hääti kännykän kuoria valmistavan Eimon Suomesta ”arvoketjun hestomiseksi”. Joka vuosi alihankinnan piti puristaa hintaa 10 prosenttia alaspäin. Kun Eimo ei enää siihen pystynyt, Nokia järjesti sille ulkomaisen ostajan.

Johdolle optioita - duunareille keppiä ja joustoja

Ollila kirjoitti: ”Kannustimet uudistuksille, niin kepit kuin porkkanat, on saatettava kuntoon. Saavutettujen etujen suojaamiselle ei ole sijaa - on katsottava eteenpäin”.

Siis Nokian kasvukauden aikana alkanut eriarvoistuminen eli rikkaiden rikastuminen ja köyhien köyhtyminen on Ollilan mielestä tavoiteltava asia. Nokia onkin ollut kehityksessä edelläkävijä. Ollilan oma tulokehitys ei kerro mitään saavutettuihin etuihin tyytymisestä. Työntekijöille hän suosittelee keppiä ja joustoja.

Nokiankin optio- ja bonusjärjestelmät kertovat yhtiön johdon

ahneudesta. Jotta ne laukeaisivat suotuisasti, Nokia on 2000-luvulla joka vuosi ostanut 2-3 miljardilla eurolla omia osakkeitaan (kaikkiaan 12 mrd€) ja mitätöinyt ne (polttanut riihikuivia seteleitä), jotta osakekurssit saataisiin nousemaan ja johdon optiot ja bonukset laukeamaan.

Niillä miljardeilla tehtäisiin jo paljon T&K:ta ja turvattaisiin tulevaisuutta tai ostettaisiin vaikkapa kilpailijoilta markkinaosuutta. Tämä oman edun tavoittelu on ilmeisesti sitä vastuullisuutta, jota Ollila peräänkuulutti sanomalla: ”Minulle vastuullisuus merkitsee rehellisyyttä ja sitä, että itse kukin on teoistaan tilivelvollinen” (vain osakkeenomistajilleko?).

Jos tuottavuus kasvaa markkinoita nopeammin?

Ollila kirjoitti: ”Vaikka pienenä maana joudumme ottamaan tietyt reunaehdot annettuina, olemme silti oman onnemme seppiä”.

Ollilalta ei ilmeisesti löydy sitä hänen peräänkuuluttamaansa ”partiolaishenkeä” annettujen reunaehtojen muuttamiseksi, koska hän ottaa mukisematta vastaan pääoman asettamat reunaehdot. Ne pakottavat (kilpailukyvyyn säilyttämisen nimissä) jopa poliittiset päätöksentekijät yritysjohtajien lisäksi pelkiksi pääoman juoksupojiksi.

Järjettömän veroeroosion ja pääoman voittojen optimoimisen (orjatyö matalapalkkamaissa) seurauksena markkinat ovat muuttuneet nollasummamarkkinoiksi (ks. graafi liitetiedostossa).

Vapaan markkinatalouden kannattajana Ollilan tulisi olla huolissaan markkinatalouden pitemmän aikavälin tulevaisuudesta. Markkinoiden ostovoima kuihtuu entisestään, kun tuottavuus kasvaa nopeammin kuin markkinat. Nyt tarvitaan Ollilan peräänkuuluttamia ”nä-

70 vuotta sitten
Operaatiot Valko-Venäjällä, Karjalassa ja Normandias-
sa enteilivät nopeaa loppua fasismille

Huhtikuussa -44 valmisteltiin Moskovassa kesän sotatoimia. Neuvostojoukot olivat lyöneet fasistit Ukrainassa. Natsien vastarinta oli murrettu Krimillä (KÄ 2/14). Tämä pakotti länsivallat lopulta-kin avaamaan Eurooppaan toisen rintaman, joka käynnistyi 6.6.-44 Normandian maihinnousulla. Keväällä 44 natsien voimakkaimmat ryhmitykset sijaitsivat Valko-Venäjällä, jossa rintama muodosti ulkoneman neuvostojoukkojen sisään. Bagration- operaatio Valko Venäjän vapauttamiseksi käsitti alueen, jonka rintama oli yli 1000 km Väinäjoen ja Pripjat-joen välillä. Syvyydeltään alue oli 600 km ulottuen Dneprille saakka. Valko-Venäjän keskittymä, Keskustan AR, käsitti 1,2 miljoonaa sotilasta, 9500 tykkiä ja kranaatinheitintä, 900 ps-vaunua ja 1300 lentokonetta ja linnoitetun puolustuksen 270 km syvyyteen saakka.

Valko-Venäjällä rintama pysyi lähes paikallaan syys-talvikauden 1943-1944 Ukrainan ja Krimin operaatioiden vuoksi, jolloin suuri osa Puna-Armeijan resursseista ohjattiin eteläisille rintamille. Lopullinen päätös Bagration- operaatiosta tehtiin huhtikuun lopulla. Samalla päätettiin, että ennen Bagration- operaatiota suoritetaan operaatiot Karjalan- ja Aunuksen kannaksella sekä Petroskoin suunnalla. Suunnitelmassa ennakoitiin, että osa Ukrainassa ja Krimillä olevia voimia, mm. ps-armeijoita, voidaan vapauttaa Bagration- operaatioon. Johtamistoiminnan parantamiseksi LänsiR muutettiin 24.4.44 3. V-VR:ksi ja sen Mogilevin edustalla olevista vasemman siiven joukoista muodostettiin 2.V-VR.

Bagration tähtäsi koko Valko-Venäjän vapauttamiseen

Toukokuussa operaatiota käsiteltiin rintamien esikunnissa ja yleisesikunnassa. Päätöksen mukaan Vasiljevski alkoi koordinoi-
da 1. Baltian R:n (Bagramjan) ja 3. V-VR:n (Tšernjakovski) ja Zukov 1. V-VR:n (Rokossovski) ja 2. V-VR:n (G.V.Zaharov) sotatoimia. Stalinin, Zukovin, Vasiljevskin ja Antonovin toimesta täsmennettiin 20.5.44 lopullisesti suunnitelmat kesän sotatoimista. Silloin suunnitelmaa koordinoitiin rintamien komentajien (Bagramjan, Tšernjakovski ja Rokossovski) kanssa. Operaation pohjana oli ajatus iskeä Valko-Venäjän ulkoneman sivustoihin yhtyvin kiiloin pohjoisesta Vitebskin ja Borisovin kautta Minskiin sekä etelästä Bobruiskin kautta myös Minskiin. Saarretaan hitleriläisiä Vitebskin-Bobruiskin välisellä alueella, jatketaan nopeasti länteen, sekä saarretaan ja tuhotaan Minskin itäpuolella majailevat Keskustan AR:n päävoimat. Vapautetaan Valko-Venäjä ja edetään täältä Itämeren rannikolle ja Itä-Preussiin sekä eristetään vihollisen Baltiassa majaileva Poh-

joinen AR muista hitleriläisvoimista.

Kolme voimakasta iskua

Suunnitelmiin kuului kolme voimakasta iskua. (1) 1. Baltian R ja 3. V-VR:n R hyökkäävät yleissuuntana Vilna lähimpänä tehtävänään hitleriläisten Vitebskin ryhmittymän tuhoaminen, ps- ja mek- joukkojen suuntaaminen läpimurtoon, pääiskun kehittäminen länteen ja rintaman vasemmalla sivustalla natsien Borisovin-Minskin ryhmittymän selustaan. (2) 1. V-VR iskee Baranovitsin suuntaan ja murtaa Hitleriläisten Zlobinin - Bobruiskin ryhmittymän puolustuksen. Tämän jälkeen se kehittää iskua Slutskiin- Baranovitsiin ja koukkaa etelästä vihollisjoukkojen Minskin ryhmittymän selustaan. (3) 2. V-VR yhteistoiminnassa 3. V-VR:n vasemman sivustan ja 1. V-VR:n oikean sivustan kanssa tuli hyökätä Mogilevin- Minskin suuntaan.

Fasisteilla syvälle porastettu puolustus Valko-Venäjällä

Hitleriläisten etulinja kulki linjalla Polotsk- Vitebsk- Orsa- Zlobin- Kapalkovitsi- Zitkovitsi- Pripjat-joki. Nämä kaupungit yhdessä Dnepr, Drut ja Berezina- joken kanssa muodostivat vihollisen syvälle porrastetun puolustuksen rungon. Hyökkäystä valmisteltiin huolellisesti. Varattiin mm. 400000 tonnia ampumatarvikkeita, 300000 tonnia poltto- ja voiteluaineita sekä 500000 tonnia elintarvikkeita ja rehua. Lähtö-alueille keskitettiin mm. viisi yleisarмейjaa, kaksi ps-armeijaa, yksi IlmaA sekä puolan sotaväen 1. A. Päämajan reservistä luovutettiin viisi Er Ps-, kaksi Mek- ja neljä Rv armeijakuntaa ja lukuisia muita eri aselajien yksiköjä. Fasistit eivät odottaneet iskua Valko-Venäjälle idästä vaan Ukrainasta. Mutta 1. UR:n joukkojen piti aloittaa toimintansa vasta Bagration- operaation toisessa vaiheessa, kun 1. V-VR oli murskannut Bobruiskin- Mins-

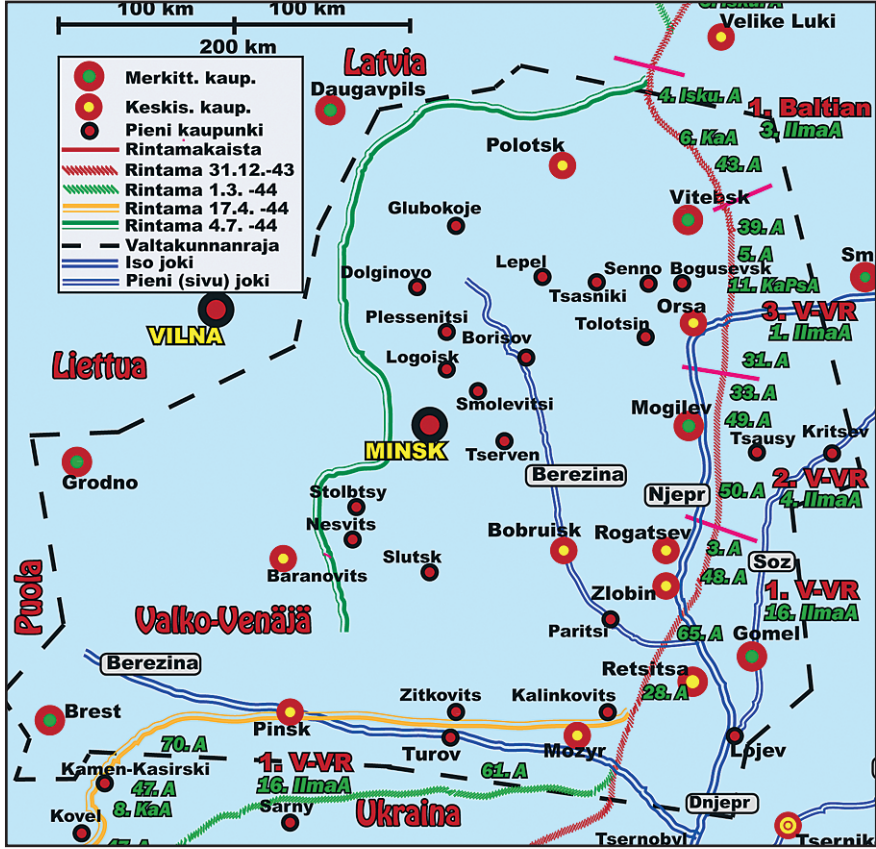
kin- Slutskin vihollisryhmittymän.

Bagration valmisteltiin perusteellisesti

Zukov tarkasti yhdessä Rokossovskin ja Zaharovin kanssa 1. ja 2. V-VR:n joukot ja taisteluryhmitykset. Suoritettiin tarpeelliset maasto-laatikko harjoitukset ja koulutustoimet. 2. V-VR:lla ei ollut suuria läpimurtovoimia. Siksi siellä ensimmäisen portaan armeijat eivät voineet hyökätä samanaikaisesti. Tarkoitus olikin hyökätä Mogilevin itäpuoliselle alueelle siten, kun 1. V-VR:n ja 3. V-VR:n joukot olivat edenneet syvälle vihollisen selustaan. Operaatiossa käytettiin kaikkia kaukopommitusilmavoimia ja keskeytettiin niiden hyökkäykset muille saksalaisalueille.

Pohjoisempana Vasiljevski Tšernjakovskin ja Bagramjanin kanssa valmisteli 3. V-VR:n ja 1. Baltian R:n operaatiot. Siel-

lä 39.- ja 5.A kiertävät Vitebskin lounaasta ja 1. Baltian R:n vasen siipi luoteesta ja valtaavat kaupungin. Samalla 5. A jatkaa Berezinan yläjuoksulle. 11. KaA ja 31. A piti hyökätä yhtyvin kiiloin Orsaan, murskata vihollinen ja hyökätä sen jälkeen kohti Borisovia ja Minskiä. Rintaman läpimurtokaistoilla varattiin rintamakilometrille ylivoima- 175 tykkiä ja Kr-heitintä sekä 44 yksikköä Ps-vaunuja ja rynnäkkötykkeitä. 1. Baltian R:n tuli yhdessä 3. V-VR:n kanssa tuhota Vitebskin-Lepelin ryhmittymä ja edetä Väinäjoen yli Tšašnikin- Lepelin seudulla. Vihollisen puolustus täällä päätettiin mur-

Puna-Armeijan eteneminen 70 vuotta sitten Valko-Venäjällä oli nopeaa ja runsaassa kahdessa viikossa oli Minsk vapautettu. Hitleriläiset vetäytyivät nopeasti länteen ja jo 4.7. 44 rintamalinja kulki lähellä Latvian ja Liettuan rajoja. Suomen poliittiselle johdolle tämä oli silloin ”kylmää kyytiä”. Hitler-Saksan, jonka voittoon Suomen johto perusti unelmansa ”Suur Suomesta”, tappio oli silloin väistämätön. Tarkalleen kolme vuotta aikaisemmin Saksa katsoi oikeudekseen hyökätä liittolaistensa kanssa Neuvostoliittoon. Nyt olivat osat muuttuneet.

taa 25 km leveällä kaistalla Pohjoisen AR:n 16.A:n ja Keskustan AR:n 3.PsA:n saumassa. Tähän tarkoitukseen varattiin 6. KaA ja 43.A sekä rintaman reservejä.

Kesän -44 sotatoimet aloitettiin Karjalan ja Aunuksen Kannaksilta

Karjalan kannaksella käytiin jo 9.6.-44 lähtien taisteluja. Bagration-operaation kanssa samanaikaisesti valmisteltiin Leningradin- ja Karjalan R:n operaatio Hitlerin suomalaisten liittolaisten karkottamiseksi Neuvostoliiton karkaperältä. Haluttiin kääntää huomiota pois rintaman keskustasta, sitoa vihollisen voimia muualla, irrottaa Suomi sodasta ja katkaista sen liittolaissuhteet Saksaan. Samalla palautetaan liikenneyhteydet Syvärillä ja Kirovin radalla sekä toimintavapaus Itämeren laivastolle. Operaatio Kannaksella piti toteuttaa ennen Bagration- operaatiota. Karjalan R:n tuli aloittaa hyökkäys Syvärillä ja Petroskoin suunnalla heti Kannaksen operaation päätyttyä. Suunnitellusti Leningradin R hyökkää Suomenlahden pohjoisrantaan Valkeasaaresta Viipurin suuntaan. Karjalan R:n vasen sivusta hyökkää Laatokan rannan suuntaisesti suomalaisten Aunuksen ryhmää vastaan. Huhtikuun lopulla päämajan reservi-

tä siirrettiin 21. A Leningradin R:lle sekä vahennuksia Leningradin ja Karjalan R:lle. Suomen rintamille keskitettiin hetkellisesti 450000 sotilasta, 10000 tykkiä ja Kr-heitintä ja lähes 1000 Ps-vaunua.

Hyökkäykset Kannaksella ja Syvärillä valmisteltiin perusteellisesti

Sotakeskusteluissa on ”itketty” miten ”pienen Suomen” oli mahdollonta taistella tällaista ylivoimaa vastaan. Stalingradin-, Kurskin- ja Ukrainan taisteluista tiedettiin, että läpimurron varmistamiseksi Puna-armeija kehitti voimakkaita panssari- ja tykistö-aseeseen perustuvia läpimurtoyksiköitä ja murtokohtaan ohjattiin panssareiden tukema jalkaväki. Tämä oli silloin ”nykyaikaista sodankäyntiä”, jolla suomalaiset työnnettiin asemistaan nopeassa tahdissa. Hitleriläisten liittolaistensa kautta myös Suomen sodanjohdolla tuli olla nämä asiat tiedossa. Valkeasaaresta osalle 22 km murto-alueita keskitettiin n. 200 tykkiä rintamakilometrille, sekä runsaasti panssari- ja ilmavoimia. Täällä suomalaisten puolustuksella ei ollut syvyyttä. Hyökkäävät 21. A:n joukot valmennettiin huolimat

Jatkuu sivulle 13

Valko-Venäjä kärsi eniten sodasta. Aasukkaat muistavat sen. Tämä kuva on Turovin kaupungista Pripjat-joen varrelta (katso karttapiirros). Pripjat-joki ympäröivine kosteikko- ja vesistöalueineen on laaja alue, jota raskaiden taistelujoukkojen oli vaikea ylittää. karttapiirrokselta näkyy miten rintamalinja ”katkeaa”. Syynä lienee se, että tällä alueella tuskin oli selkeää rintamalinjaa. Taustalla oleva vesi ei liene Pripjat-joen pääuoma, vaan osa siihen liittyvää vesi- ja kosteikko aluetta.

Vierailimme kesällä 2012 Kallion- Vallilan Suomi-Venäjä-seuran järjestämällä ”Laatokan kieroksella” mm. Sammatuksen kylässä, jonka kautta PSS- linja kulki. Kuvassa allekirjoittaneen kanssa rouva, joka työskenteli suomalaisten kanttiinissa koko 2.5 vuotta kestäneen asemasodan ajan. Rouva kertoi, että suurhyökkäyksen aikana he siirtyivät vähäksi aikaa evakkoon, palasivat takaisin ja heti alettiin uudelleen organisoida kolhoosia. Suomalaisten aina kovan kiireen vuoksi keskustelumme jäi lyhyeksi ja rouvalla olisi ollut paljon kerrottavaa. Kuka siellä suunnalla kulkeekin, muistakaa käydä haastattelemassa häntä.

Sammatuksen kylän yläpuolella kohoavalla mäellä on PSS linjasta ja suurhyökkäyksestä kertova muistomerkki. Siellä löytyy tulipesäkkeitä, muistokiviä ja kuvassa oleva ”Sotka” (T34-panssari)

70 vuotta sitten (18): Operaatiot Valko-Venäjällä, Karjalassa ja Normandiassa...

Kuva: Heikki Männikkö

Sota kohteli Valko- Venäjää rankasti. Neljännes kansasta ja joukossa kaikki juutalaiset menehtyivät. Kaikki merkittävät taajamat tuhottiin ja satoja kyliä poltettiin, kun fasistit miehittivät maata melkein kolme vuotta. Tänäön Minsk on kehittynyt ja kaunis kaupunki, jossa asuu lähes kaksi miljoonaa ihmistä. Kuva Voitonpäivän kansalaismarssilta Minskissä v. 2012.

Jatkoa sivulta 12

ta siitä, että joukko-osasto oli mm. Stalingradin- ja Kurskin hyökkäystaisteluissa. Mannerheimia on äsken arvosteltu, että suurhyökkäystä odotettiin Itä-Karjalassa ja jätettiin Kannas suojaamatta. Tuskin toisenlainen taktiikka olisi sodan kulkua muuttanut.

Hyökkäys Valkeasaarella pakotti suomalaiset vetäytymään Itä-Karjalasta ja Kannakselta

Hyökkäys Valkeasaarella alkoi 9.6. aamulla tykistön ja ilmavoimien tulella, jolla tuhottiin suomalaisten linnoituslaitteita. Varsinaisen tulivalmistelun neuvostojoukot aloittivat 10.6. 44 klo 05.00 aamulla, jonka jälkeen Ps-voimien tukema jalkaväki lähti liikkeelle. Päivän kuluessa neuvostojoukot etenivät 15 km. 12.6. mennessä suomalaisjoukot vetäytyivät Länsi-kannaksella Vammelsuu - Taipale- linjan (VT-linja) taakse. Aamulla 14.6. neuvostojoukot aloittivat uuden läpimurron VT-linjalla Kuuterselässä, joka murtui jo samana päivänä. Kannaksen uudeksi komentajaksi Itä-Karjalasta siirretty Oesh määräsi Kannaksen joukot vetäytymään viivytystaistelua käyden kolmanteen Viipuri- Kuparsaari- Taipale puolustuslinjaan (VKT-linja). Ajatuksena oli, että VKT- linjaan ehditään siirtää apuvoimia ja järjestää puolustus. Päätös merkitsi kuitenkin luopumista Kannaksesta sekä Itä-Karjalasta, koska juuri sieltä siirrettiin täydennykset Kannakselle. Samalla annettiin Aunuksen ja Maanelän kannasten joukoille käsky valmistautua suunnitelmalliseen vetäytymiseen kohti Suomen rajaa. 20.6. Kannaksen joukot vetäytyivät VKT- asemaan, jolloin neuvostojou-

Kuva: Heikki Männikkö

Toisen maailmansodan muistolle osoitettu puisto Petroskoissa. Taus-talla Metso-aiheinen monumentti ja etualalla Neuvostoliiton sankari-kaupungeille nimetyt laatat.

muut Viipurinlahden saaret, jonka jälkeen pureudutaan Karjalan Kannakselle ja siirrytään siellä puolustukseen. Tämän jälkeen Leningradin R keskittyy Eestin vapauttamiseen. Samalla oltiin yhteydessä Karjalan R:n komentajaan Meretskoviin ja varmistettiin operaation alkavan siellä 21.6.

Heinäkuun puolivälissä päättyi neuvostojoukkojen hyökkäys Kannaksella

Viipurin valtauksen jälkeen Leningradin R jatkoi hyökkäystä 22.6. Viipurin itäpuolella. Suomalaiset siirsivät voimia Itä-karjalasta Kannakselle ja saivat Saksasta luvattua apua sekä myös joukkoja mm. ilmavoimia, rynnäkkötykkipataljoonan sekä 122. div. Kannaksen voimat kyettiin nyt keskittämään Tali- Ihantalan kylissä suppeammalle alueelle neuvostojoukkojen hyökkäyksen painopistesuunnassa. Täällä neuvostojoukot eivät kyenneet enää etenemään ja Tali- Ihantalan taistelu muuttui asemasodaksi. Toisaalla VTK-linjalla Vuosalmella ja Äyräpäässä suomalaisilla oli Vuoksen oikealla rannalla sillanpää- asemat. Neuvostojoukot tuhosivat ne ja valtasivat Vuoksen vasemmalta rannalta n. 7 km leveän ja 3 km syvän pysyvän sillanpään, mutta eivät kyenneet täältä etenemään. Myöskään yritykset kiertää Viipuri Viipurinlahden kautta suomalaisten ja saksalaisten joukkojen selustaan ei onnistunut, koska paikalle oli ehtinyt saksalaisten 122. divisioona. Neuvostojoukot kykenivät kuitenkin valtaamaan Suonionsaaren, Ravansaaren, Esisaaren ja Teikarsaaren. Heinäkuun puolivälissä Leningradin R pysäytti hyökkäyksensä, asetui asemiin ja aloitti joukkojensa siirron Baltiaan. Hyökkäystä Kannaksen suunnalla ei ollut enää tarpeellista jatkaa, koska tavoitteet oli saavutettu ja Suomen tosiasiallinen irrottaminen sodasta oli nyt tosiasia.

Suomalaiset vetäytyivät Itä-Karjalasta

Hyökkäys Karjalan r:n 7. A:n voimin Aunuksen kannaksella alkoi 21.6. 44 aamulla. Painopiste oli Lotinanpellon kohdalla, jossa hyökkäys alkoi yli kolme tuntia kestäneellä tykistön tulivalmistelulla, jonka jälkeen neuvostojoukot rakentamaansa ponttoonisiltaa pitkin ylittivät Syvärin. Aunuksen kannasta puolustava "Aunuksen ryhmä" (kolme divisioona ja yksi prikaati) aloitti aikaisemman käskyn mukaisesti vetäytymistaistelun ja vetäytyi 24.6. mennessä puolustukseen PSS- asemaan (Pisi- Saarimäki- Sammatus). Tilanne kuitenkin muuttui, kun neuvostojoukot 40 km pohjoisempaan suorittivat maihinnousun Tuuloksen alueella ja katkaisivat Laatokan rannan suuntaan kulkevan maantien ja rautatien.

Suomalaiset joutuivat jättämään hyvin varustetun PSS- linjan. Perääntymisvaiheessa käytiin ankaria taisteluja. Suomalaiset eivät voineet perääntyä liian nopeasti, koska tarvittiin aikaa raskaan taistelukaluston evakuoimiseen itäiseltä Aunuksen kannakselta Petroskoin kautta. Tuuloksen ohittamiseen suomalaiset käyttivät sivuteitä. Perääntymistaistelua käyden suomalaiset joukot vetäytyivät 10.7. mennessä U- asemaan (Pitkäranta- Loimola puolustuslinja). U- linjalla käytiin vielä suuria taisteluja mm. Nietjärven ja Loimolan taistelut. Heinäkuun loppuun tultaessa taistelut muuttuivat täälläkin ase-

masodaksi.

Tärkeitä Suomenlahden saaria siirtyi Neuvostoliitolle

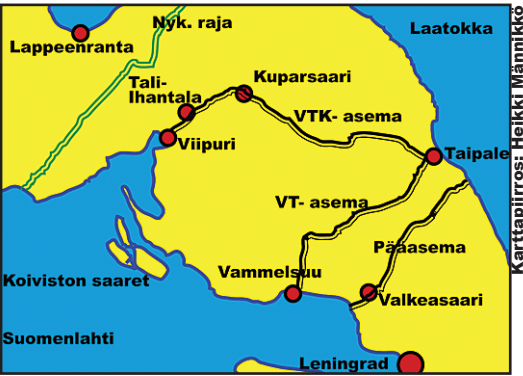
Monet Viipurinlahden saaret olivat Neuvostoliiton Itämerenlaivaston toiminnalle hyvin tärkeitä. Itämerenlaivasto miehitti 20.6. tyhjän, mutta tähystyksen kannalta tärkeän Narvin kallosaaren ja samana päivänä Piisaaren. Tämän jälkeen neuvostojoukot kykenivät valtaamaan Koiviston saaret. Näillä toimilla itämerenlaivasto varmisti toimintansa Suomenlahden itäosassa ja kykeni siirtymään Narvan lahdelta, josta käsin ne tukivat Tallinnan suuntaan hyökkäviä Puna- Armeijan maavoimia.

Suursuomi jäi haaveeksi

Suomen poliittisen johdon haaveet Suur-Suomesta ja aluelaajennuksista lepäsivät vain sen varassa, miten Hitler- Saksa selviää "ristiretkessään" Neuvostoliittoa vastaan. Jo Smolenskin ja Moskovan taistelujen kohdalla selvisi, että nyt ei tulekaan "paraatimarssia Uraliin". Sotilaallisesti Suomen tilanne asetui ratkaistavaksi Valko-Venäjän ja Baltian kysymysten yhteydessä. Muistettakoon, että hyökkäys Baltiaan pysähtyi "Panther"-linjalle helmikuussa 44 (KÄ 1/14), kun Ukrainassa tarvittiin voimia. Alkukesällä 44 oli mahdollista ja välttämätöntä Valko-Venäjän operaatiota heikentämättä lyödä takaisin Karjalassa majoilevat suomalaiset, vapauttaa Suomenlahti tuleviin operaatioihin Baltiasa sekä avata liikenne Leningradista Muurmanskiin ja Ääniselle. Kun Puna- Armeijan hyökkäys pysähtyi Kannaksella sekä Itä- Karjalassa ja sotatoimet muuttuivat asemasodaksi, oli nämä tavoitteet lähes saavutettu, eikä taisteluja täällä ollut tästäkään syystä tarpeellista jatkaa. Neuvostoliiton sodanjohto tiesi, että hitleriläiset siirsivät kahdeksan jv- div sekä yhden ps- div Baltiasta Valko-Venäjälle. Siksi heti heinäkuun alussa päätettiin hyökkäystä jatkaa Baltiassa. Siksi Kannakselta ja Itä-Karjalasta alettiin heti heinäkuun alussa siirtää joukkoja Baltiaan ja Valko-Venäjälle (KÄ 3/2011, Seppo Aaltonen "Myytit murtuu"). Tässä ei ajateltu arvovaltakysymyksiä. Tiedettiin suomalaisten "ristiretken" Karjalaan olevan lopussa, eikä Suomi jatka enää aktiivista sotaa. Tiedettiin loppuratkaisun Suomen osalta määräytyvän sen mukaan mitä lähikuukausina tapahtuu Baltiassa ja Valko-Venäjällä. Heinäkuun alussa tiedettiin sotatoimien Valko-Venäjällä kehittyvän oikeaan suuntaan. Tilanne Suomen rintamalla voitiin jättää odottamaan. Tämän kanssa on linjassa se, että jo 14.7.-44 Suomi sai Tukholman lähettälänsä kautta tiedon, että Neuvostoliitto on valmis keskustelemaan rauhasta, mutta tästä tulee Suomen tehdä aloite. Lähes kolmen vuoden odottelu Karjalassa oli päättynyt ja Suur-Suomi jäänyt haaveeksi.

Kolmessa vuodessa osat olivat muuttuneet

Kesäkuun 22. p. oli kulunut kolme vuotta Saksan hyökkäyksestä Neuvostoliittoon. Puna-armeija oli val-

Karttapiirros: Heikki Männikkö

Karttapiirros: Heikki Männikkö

Piirroksista selvinnee keskeisimmät paikat, jonne kesä- heinäkuussa 1944 käydyt taistelut sijoituivat

mis aloittamaan operaation hitleriläisten karkottamiseksi Valko-Venäjältä. Partisaanit toimivat näinä päivinä aktiivisesti mm. tuhoamalla se-lustassa vihollisen kuljetus-yhteyksiä katkaisemalla rautateitä. Kaikilla rintamilla oli aloitettu taistelutiedustelu vihollisen tulipesäkkeiden ja sijainnin selvittämiseksi. Yleishyökkäyksen aloitti 23.6. 44 1. Baltian R, 3. V-VR ja 2. V-VR. 24.6. hyökkäykseen yhtyi 1. V-VR:n.

Bagation- operaatio alkoi menestyksellisesti

Hyökkäyspäivänä 23.6. 44 sää oli huono. Ilmavoimia ei kyetty käyttämään tehokkaasti. Parasta apua hyökkäävälle jalkaväelle antoi tykistö. Polotskin pohjoispuolella 4. Is-kuA eteni huonosti, mutta 6.KaA ja 43.A, jotka kiersivät Vitebskiä luoteesta mursivat vihollispuolustuksen edeten päivän kuluessa 15 km ja 1.PsAk odotti hetkeä, jolloin se ohjataan murto-aukkoon. Vitebskin eteläpuolella 39. ja 5.A etenivät ja natsien hallussa oli enää 20 km leveä käytävä Vitebskin lounaispuolella. Tuli nopeasti yhdistää 43.A:n vasen siipi ja 39.A:n oikea siipi sekä estää vihollisen reservien pääsy kaupungin lounaispuolelta. Siksi 5.A:n hyökkäystä kiirehdiittiin Sennon kaupungin alueelle ja että syntyneeseen murto-aukkoon voitaisiin nopeasti ohjata N.S.Oslinovskin mek rv- ryhmä. Sennon alueelta tämä ryhmä ajateltiin lähettää koukkaamaan Orsa lännestä. Orsan seudulla 11.KaA ja 31.A etenivät hitaasti kohdattuaan edessään vahvoja saksalaisvoimia. Ne ponnistelivat eteenpäin vallaten vihollislinjan toisensa jälkeen. Suunniteltiin, että Oslinovskin ryhmä ja Krylovin 5.A murtavat vihollisen vastarinnan Orsan alueella ja sen jälkeen ohjataan päivämarssin päässä oleva 5.KaPsA 5.A:n kaistalla murto-aukkoon etenemään kohti Borisovia. 6.KaA ja 43.A torjuivat vihollisen voimakkaita vastahyökkäyksiä ja etenivät 24.6. Väinäjoelle ja alkoivat vallata sillanpäitä sen etelärannalta.

Vitebsk vapautettiin

Ljudnikovin 39.A murtautui Vitebskin lounaispuolella olevaan saksalaisten käytävään muodostaen sinne saartorengasta. Bagramjan lupasi kiirehtiä, että 43.A tavoittaa 39.A:n saattaakseen Vitebskin saar-

Jatkuu sivulle 15

Median mainostama ”syntymämoraali” on huijausta

Suomen meedian kanta on kuitenkin lähes kauttalinjan aivan muu. YLE1:n mukamas tiedeohjelma PRISMA esitti 4., 5. ja 10.11.2013 ot-sikolla Synnymmekö hyviksi (Babies: Born to Be Good) kanadalai-sen Eileen Thalenbergin ”dokumen-tin”, joka kertoi sandiegolaisen Vilia-nur Ramachandranin psykologian ”peilineuronikoulukunnan” ”tutki-joiden” Kiley Hamlinin ja Kang Leen tutkimuksista pikkuvauvojen muka ”synnynäisestä moraalista”.

Ohjelma oli härskin harhaan-johtava paitsi asian, myös noiden tutkijoiden ”tulosten” todellisen sisällön suhteen! YLE:n nettisivujen toimittaja Timo Peltonen kirjoittaa:

”Vanhakantaisen käsityksen mukaan lapsi toimii moraalisesti oikein siksi, että hän pelkää aukto-riteetin, vaikkapa Jumalan, tuomio-ta. Ajattelutapa nousi esiin viimeksi syyskuun lopussa Jehovan todista-jien lapsille tekemissä nettiopetus-videoissa ja niitä käsitellessä netti-keskusteluissa. Höpökäsitys, osoit-tavat viimeisen vuosikymmenen aikana lapsille tehdyt psykologiset tutkimukset. Lapsi kykenee erotta-maan hyvän teon pahasta teosta jo ennen kuin ymmärtää puhetta kun-nolla. Mainituista tutkimuksista ker-too sujuvasti, antoisasti ja viihdyttä-västi tiededokumentti Synnymme-kö hyviksi? Tutkimustulosten tulkin-nassa se olisi voinut mennä pidem-mälle. Kanadalaisprofessori Kiley Hamlin aloitti tutkimuksensa kym-menkuisista vauvoista ja huomasi heidän erottavan oikeuden vääryy-destä. Sitten siirryttiin kuusikuisiin, sitten viisikuisiin ja lopulta kolme-kuisiin vauvoihin. Heidänkin huo-mattiin säännönmukaisesti katsele-van pidempään pehmonallea, jon-ka he näkivät olevan ystävällinen toiselle pehmoeläimelle.”

Ohjelmassa ”paha” tarkoiti-vahingoittamista: satuttamisa-tai lelujen riistämistä ja pihis-tämistä. ”Moraali” tarkoitti ”pah-an välttämistä sisäpiirissä”. Kohteen katselemisen ei tarvitse tarkoittaa siitä pitämistä: sen voi aivan yhtiä ”perustellusti” tulkita merkitse-vän vaikkapa pelkoa tai kohteen pitämistä outona. Aivokuorellisten lajien psyyken todellisesta pavlo-

Moraali on yhteiskunnan normatiivisen sääntelyn korkein, ideolo-gisesti sisäistetty muoto. Se on yhteiskunnallisen päällysrakenteen suhteellisen itsenäinen alue, joka ei palaudu esimerkiksi tietee-seen, taiteeseen, politiikkaan tai uskontoon, vaikka onkin niiden kanssa vuorovaikutuksessa. Se ei palaudu myöskään sellaisiin yksinkertaisempiin ilmiöihin kuten hyväntahtoisuuteen tai vastavuo-roisuuteen, vaikka nuo kyllä lähes aina ovat moraalisia, sillä moraa-lisäännön sääntelemän toiminnan kohteena ei ole pelkkä oma mo-raaliyhteisö, joka sitä normia noudattaa. (Muutoin esimerkiksi hoi-tomoraali kohdistuisi hoitohenkilökuntaan itseensä eikä potilaisiin jne.) Moraali ei ole yksi, vaan moraalilla on mm. luokkaluonne. Kehittyneessä yhteiskunnassa korkea moraali asettuu lain ja väkival-takoneiston tilalle. Se kyllä vaatii myös moraalisäännöiltä esimer-kiä objektiivisen tieteen mukaisuutta.

vilaisesta (Fieldsin) oppimis- eli ehdollistumismekanismista (joka se-littää myös ”oudon” kohteen ”ih-mettelyn” oppimisella), ei tietenkään mainittu sanaakaan. Sellai-sen olemassolon kiistäminen onkin ”peilineuroniteorian” ydinaksio-ma.

Toimittajat valehtelivat, että simpanssitkin auttavat pyyteet-tömästi, vaikka on osoitettu sito-vasti, että kesyt tai villit simpans-sit eivät auta lajikumppania, joka ei pysty niitä hyödyttämään vastavuo-roisesti, esimerkiksi viereisen häkin simpanssia, jolle ei anneta ruokaa. Ne ovat luonnossa myöns kannibaa-leja, jotka voivat syödä omasta lau-mastaankin.

Ei tutkittu moraaliala, vaan sisäpiirireiluutta ja ulko-piirivainoa!

Oli täysin toimittajien päänänpis-to, että Kiley Hamlin väittäisi lasten preferoivan geenistä vahingoitta-matonta toimintaa yleensä! Hänen

julkaisunsa kertovat todellisuudes-sa tasan päinvastaista! Kiley Hamli-nin ”tutkimus” ”Babies Prefer Indivi-duals Who Harm Those That Aren’t Like Them” kertoo, että ”vauvat suosivat sellaisia, jotka vahingoittavat niitä, jotka ovat erilaisia kuin he”. Tä-mä ”toisennäköisten syntymärotu-vaino” on vakuuttavimmin ”todis-tettu”, joskin väärin tietysti sekin, noilla iloitsemis- ja katseella seu-raamiskokeilla!

Tieteellistä teorianmuodostusta ymmärtäville tässä ei ole-kaan yllätystä: ongelman asette-lu muistuttaa ”evolufiofeminis-tien” ja ”tosimiesten” ”kiistaa” siit-tä, onko perhe geenistä, vai onko sieltä sittenkin muka ”päinvas-toin” vierassikäyminen! Tieteelli-sen teorian sisäisessä logiikassa on molemmissa tapauksissa niin, et-tä jos toinen olisi geeni-ilmio ja to-della selittävä käsite, niin toisenkin täytyisi olla sitä. Niiden on toimin-nallisessa tarkastelunäkökulmas-sa hypoteesiin geeniperheestä tai

”taistelevasta rodusta”... Käsitteet saavat täsmällisen määritelmänsä kunkin teorian muodostuksen yhteydessä.

”Kokeet” ovat kuitenkin vää-rennettyjä kuten lopulta koko teo-riakin. Huijausmetodin on osoit-tanut uusiseelantilainen Damian Scharf tutkimuksessaan ” Social Evaluation or Simple Association? Simple Associations May Explain ”Moral Reasoning” in Infants. Lapsi saadaan samaistumaan johonkin nukkeen esimerkiksi ulkonäön perusteella. Sen jälkeen lapsi osoittaa niitä tunteita, joita samaistumis-kohdekin osittaa, tai vinkkaa esi-merkiksi tuulettamalla onnistumista. Vilpillisellä ”metodilla” saadaan mitä tahansa ”tuloksia”.

Aggressio on puolustautu-jan ja inho on hyökkääjän tappoemootio...?

YLE:n toisessa ohjelmassa Avarassa ihmisluonnossa 7.12.2013 Tampe-reen yliopiston Jari Hietanen sivusi kysymystä emootiotutkimuksen varjolla. Perusemootioita on rajalli-nen määrä. Niillä on biokemiallinen ja siten geneettinen perusta, joka ei kuitenkaan määrää emootiota yksi-käsitteisesti.

Hietasen teorian mukaan pel-on/aggression ja inhon emoo-tiot taas ovat ”biologisesti vas-takkaiset”, esimerkiksi tyypillisiltä ilmeiltään ja biologisilta markkereiltaan. Kun sekä pelko että ag-gressio ilmaisevat puolustuksel-lista käyttäytymistä, ilmentää inho hänen teoriansa mukaan hyök-käystä (viime kädessä siis sitä ”ra-tionaalisen vakaasti harkittua ro-tumurhaa” inhoajan omasta aloit-teesta). Siihen siirrytään sitten, kun ollaan vahvoilla. Kyse on vain ku-ka ehtii ensin. Ei parane jättää ”ti-laisuutta käyttämättä”, kuten ei pa-rittellussakaan, jos meinaa ”menes-tyä geneettisesti”.

Emootioita ei pidä sekoittaa tunteisiin (feelings), joilla on suhteellisen pysyvä sosiaalinen koh-de, esimerkiksi toinen henkilö. Kirs-ti Longan mukaan ohjelmassa oli-si ollut kyse ”(Giacomo) Rizzolat-tin 90-löytämistä ilmiöistä”, mi-kä tarkoittaa peilineuroniteoriaa.

Hietanen tuntee satavarmasti tar-koin ”hamlinien” vauvojen ”geeni-rotuvainokokeet”.

Hietasen esityksessä jäi hä-märän peittoon, mille emootiole sisäpiirireiluusmoraali perustui-si. Mahdollisesti oli tarkoitus, et-tä kuulija mieltää sen perustu-van ”rakkaudelle” (riippumatta mit-tä sillä konkreettisesti tarkoite-taan), joka on kuitenkin kohteelli-nen tunne, eikä ärsykkeiden herät-tämä emootio. Tunteet ja emootiot sekoitettiin ”iloisesti”. Tunteet oh-jaavat emootiota eikä päin vas-toin. Kuinkahan monta miljardia EU ja ”hirohitoistihallitus” tuohon-kin taas kumoavat... EU:lta on pel-kästään yksi tutkija saanut 1.4 mi-joonaa.

Ideologiset perusvaihto-ehdot ovat leninismi, jumalat tai ”rotumurha-peilineuronit”.

Ainakaan dokumentin toimittaja ei voi olla niin tyhmä ja taitamaton, ettei olisi vilkaissutkaan netistä tar-kemmin noita muitakin tutkimuk-sia! Eikä sitä sattunutkaan vahin-gossa kuitenkin ei YLEnkään toi-mittajille, vaan kyse on ideologisen sodankäynnin menetelmästä, jos-sa idean eri puolet syötetään ”sat-tumalta” eri lähteistä, ja katsoja jo-pa ”oivaltaa itse” jotakin (jota sitten kyllä toistetaan kuin tiibetiläisestä rukousmyllystä eikä poikkeavia tie-teellisiä näkemyksiä sallita..

Ohjelmat ja kaikki YLEn-an-ti aiheesta muodostavat suunnitellun aivopesukokonaisuuden: katsoja saa muka ”toisistaan riippu-mattomista lähteistä kuin sattumal-ta” samanlaista toistaan täydentä-vää tietoa. Ryhmäreiluusgeenimo-raali olisi geneettistä liittolaisuutta rotumurhapeilineuronimaailmas-sa. Mitään todellista ”rauhantilaa” ei olisi kuin jossakin harvoin täysin tilapäisesti... Kieltämättä ”loogista”, mutta perusteitaan myöten täydellisesti perätöntä ja virheellistä, sillä mitään ”peilineuroneja” ei ole ole-massa eikä sellaisia voi darwinisti-sessa periytymisessä muodostua pavlovilaisen ehdollistumismeka-nismin oloissa.

Risto Koivula

”Mitä tulee vähälukuisiin kom-munistisiin puolueisiin, niin ne eivät näyttele mitään merkittä-vää osaa nykyisessä työväen-liikkeessä. Kapitalististen mai-den koko historiallisen kehityk-sen kulku vie johtopäätökseen: ideologiana marxismi ilmaisi varhaisen teollisen kapitalis-min aikakauden proletariaatin tilaa ja etuja.

Ei voi olla mainitsematta, että kommunistisetkin puolueet kai-kissa kehittyneissä kapitalisti-sissa maissa ovat kauan sitten luopuneet väkivaltaisen siltan-kumouksen ajatuksesta kuten myös proletariaatin diktatuurin aatteesta.”(Teodor Iljitsh Oizer-man)

Proletariaatin luokkatietoi-suus ei muutu itsestään sosialis-tiseksi tietoisuudeksi, sillä prole-tariaatti oman asemansa vuoksi kapitalistisessa yhteiskunnas-sa pyrkii pääasiassa parantamaan työolosuhteitaan, korottamaan työpalkkaansa jne.

”Poliittinen luokkatietoi-suus voidaan tuoda työläiselle ainoastaan ulkoa toisin sanoen työläisten ja isäntien suhteiden pii-

Ja jumala näki, näin on hyvä!

rin ulkopuolelta.” (Lenin Mitä on tehtävä)

Pohdinnoissaan Lenin myöntää toisaalta trade unionismin organisoidulle työväenliik-keelle ominaiseksi, mutta toisaal-ta pitää trade unionismia porvaril-lisen ideologian vaikutuksen tuot-teena työväenluokkaan. Mutta por-variston ideologia hallitsee kapita-listisessa yhteiskunnassa. Se tarkoitta-vaa, että se hallitsee ei ainoastaan porvarillisessa ympäristössä, vaan myös työtätekevien joukossa, siinä luvussa myös proletaarien (palk-katyöläisten). Samalla porvarillinen ideologia, joka ei-porvarillisessa ympäristössä, luonnollisesti muut-taa muotoaan, joka tekee sen tälle ympäristölle hyväksyttävämmäksi. (Oizerman)

Tänä vuonna sata vuotta täyttävä akateemikko Teodor Oizerman kritisoi Leninin virheel-lisiä päätelmiä Marxia ja Engelsiä unohtamatta.

Hän aloittaa arvostelun lai-naamalla Eduard Bernsteinä; ”Marxin opin edelleen kehittämi-

nen ja täydentäminen on aloitet-tava sen kritiikillä.” Tämänkaltaises-sa väitteessä ei ole mitään ristirii-taa normaalille tieteen kehityk-selle: kaikkiin hedelmällisimpiä siinä ovat juuri erimielisyydet samoin ajattelevien välillä. (Oizerman)

Vallankumous ja bolshevikkien valtaantulo teki lopun tästä vuoro-puhelusta ja Bernsteinistä tuli so-sialidemokratian profeetta.

Aseellisen luokkataistelun oloissa ei ollut aikaa seurusteluun opportunistien kanssa. Ideologista taistelua ei käyty tarpeeksi vakavas-ti myöskään neuvostovallan vakiin-nuttua. Siihen oli silloin omat syyn-sä. Nyt niitä syitä ei ole, paitsi kom-munistien aatteellinen ja teoreet-tinen avuttomuus. Siitä voi ainakin yrittää vapautua. On aika kysyä itseltään, mitä näkymiä sosialide-mokratia tarjoaa työväenluokalle ja koko ihmiskunnalle mukautum-alla kapitalismiin ja mitä muuta kommunistit voivat esittää tilalle. (Muuten Neuvostoliiton histori-an vääristely on porvariston ideo-logien ja opportunistien tärkein

ase taistelussa kommunisteja vas-taan. Sillä mitä töidään sosialismin konkreettiset saavutukset kansan-joukkojen silmissä.) On vanha väit-tämä, että kaikkia ihmisiä ei voi pettää kaiken aikaa. Neuvosto-filosofi Aleksander Zinovjev väittää kuitenkin tutustuttuaan viisitoista vuotta läntiseen demokratiaan, että kaikkia (tarkasti ottaen riittävän monia) voidaan pettää niin kauan, kun jollakin on siihen varaa ja tarvetta. Ei tarvitse katsella kauas, kun toteaa väitteen pitävän paikkansa. Mutta vähän vaivannäköä se vaatii.

Puolueohjelma on puolueen lippu. ”Puolueen virallisella ohjel-malla on yleensä pienempi merkitys kuin sillä, mitä puolue tekee todellisuudessa. Mutta sittenkin uusi ohjelma on aina julkinen lippu ja ulkomaailma arvostelee puoluet-ta tämän lipun mukaan.” (F. Engels)

Vapaat vaalit on porvariston lempilapsi. Nyt EU:n parlament-tiin äänestäjät valitsivat parla-mentaarikot vajaalla 40 %:lla ääni-oikeutettujen äänistä. Maailman

demokraattisimmassa maas-sa USA:ssa valitaan täysivaltaisin presidentti mitä rahalla saa. Ääni-oikeutetuista vajaa neljännes ää-nestää ja presidentti valitaan tä-män neljänneksen enemmistön äänillä.

Siitä huolimatta Obamal-la on täydet valtuudet lähettää tappajalennokkeja mihin tahan-sa maailman kolkkaan. Mutta vas-taavasti hänellä ei ole valtaa to-teuttaa kaikkia maansa kansalaisia kattavaa sairausvakuutusta.

Tri Ele Alenius tarinoi ker-ran, että sosialismiin voidaan siir-tyä, jos kansa niin haluaa, vaaleis-sa saadulla äänen enemmistöllä.

Chilessä äänestyspäätök-sellä saatu Allenden sosialismi loppui lyhyeen, kun Nobelin raha-palkinnolla palkittu Henry Kissin-ger järjesti Augusto Pinochetin avulla ”verihuuhtelun.” Porvaristo ei ole koskaan luopunut väkival-taisen vastavallankumouksen aat-teesta, vaan turvautuu aina tarvit-taessa sinistettyyn teräkseseen.

Viljo Heikkinen vanhempi huoneenrakentaja Lapinlahti 6.6.2014

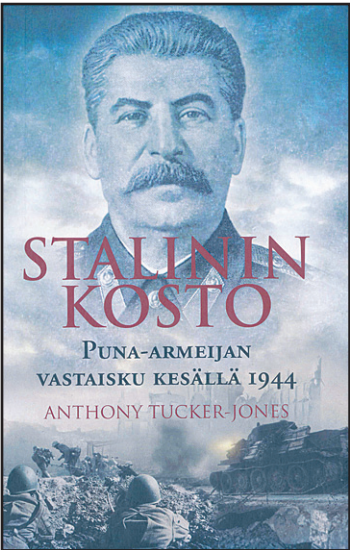
70 vuotta sitten (18): Operaatiot Valko-Venäjällä, Karjalassa ja Normandiassa...

Jatkoa sivulta 13

ron loppuun. Illalla Oslikovski ps-joukkoineen lähti liikkeelle ja murtautui seuraavana päivänä Sennoon. 3.V-VR:n vasemmalla siivellä 11.KaA:n kulkua hidastivat suot. Siksi Rotmistrovin 5.KaPsA päätettiin siirtää 3.V-VR:n alaisuuteen ja ohjata se Krylovin 5.A:n läpimurtoa hyväksi käyttäen Boguševskin alueelle ja suunnata se sieltä Orsa selkäpuolelta kiertäen Tolotšinia ja Borisovia kohti. Oslikovskin ryhmän tuli edetä edelleen Sennosta Berezina ylittään Pleštšenitsya kohti. Huonosta säästä huolimatta rynnäkkökoneet tukivat menestyksellisesti jalkaväen ja ps-voimien etenemistä. 5.A:n kohdatessa kovaa vastarintaa Boguševskin luona 1.IIImaA suoritti hyökkäyksiä vihollisen tukikohtiin huolimatta, vaikka pilvet olivat 100 m maanpinnasta. Vitebsk saarrettiin ja mottiin jäi viisi saksalaista divisioonaa, joista 20000 kaatui ja vangiksi joutui 10000 sotilasta. Saarto puhdistamiseen 26.6. osallistui vain osa 39.A:n ja 43.A:n joukkoja päävoimien edetessä länteen.

Model ei onnistunut pysäyttämään Puna- Armeijan etenemistä Minskiin

Kesäkuun lopussa 1. Baltian R keskittyi Polotskin alueella tuhoamaan vahvaa vihollisryhmittymää, jonka puolustuskeskus suojasi Baltian eteläisiä tuloteitä. 26.6. valtasi 5.KaPsA ilmavoimien tuella Tolotšinin piirikeskuksen ja eteni Minskin maantielle 50 km Orsasta länteen. Samaan aikaan 11.KaA ja 31.A valtasivat Orsan takimmaisissa puolustusasemissa. Orsa puhdistettiin fasisista 27.6. I.M.Tšistjakovin 6.KaA ja Belodorovin 43.A valtasivat 28.6. Lepelin. Oslikovskin mek rv- ryhmä ylitti Berezinan Borisovin pohjoispuolella ja sitä seurasivat 3.V-VR:n päävoimat. 1.7. 44 murtautuivat 11.KaA:n, 31.PsA:n ja 5.KaPsA:n joukot Borisoviin. Keskustan AR:n komentajan Model'n ei onnistunut pysäyttää Puna- Armeijan

Tucker-Jones'n kirja "Stalinin kosto" on "vähän asenteellinen" ja antaa ymmärtää, että Bagration-operaatioissa olisi ollut pelkästään kyse Stalinin halusta kostaa fasisteille. Mutta kyllä hänellä nämä sotaa koskevat asiat kohdat ovat lähes paikallaan. Kannattaa kirja hankkia. Sen löytää erilaisilta halpakirja-tiskeiltä.

etenemistä Berezina- joella. Hän järjesti uuden puolustuksen Dolginovon- Logoiskin- Smolevitšin- Tšervenin linjalle siirtäen sinne sotatoimiyhtymiä muilta rintamaosuuksilta sekä muualta Euroopasta. Ne eivät kuitenkaan kyenneet estämään 3. ja 1.V-VR:n joukkojen etenemistä, jotka partisaanien tuella lähestyivät nyt Minskiä.

Taistelut etenivät etelämpänä myös Mogilevin ja Bobruiskin kohdalla

Yleishyökkäyksen aloittivat 2.V-VR:n joukot 23.6.-44 ja 1.V-VR:n joukot 24.6. Vihollisen puolustuksen Mogilevin kohdalla mursi 2.V-VR:n 49.A vallaten sillanpään Dneprillä. Myös 1.V-VR:n isku Paritsin suuntaan kehittyi suunnitelmien mukaan. Vihollisen rintama murettiin ja 1. PsAK työntyi murto-aukkoon ja syvensi sitä 20 km Bobruiskin suuntaan. Tämän jälkeen sota-

toimiin mukaan lähetettiin Plijevin mek rv-ryhmä, joka 1. PsAK:n kanssa eteni nopeasti. Samoin etenivät 28. ja 65.A. Metsä- ja suo-alueilla pioneirit ja sotilaat ennakkosuunnitelmien mukaisesti rakensivat telateitä huollon ja joukkojen siirron varmistamiseksi. Natsipuolustuksen murtaminen Rogatševin suunnalla tuotti vaikeuksia, koska vihollisen vastarinta täällä oli aliarvioitu. 3. ja 48.A:lla ei ollut tarpeeksi läpimurtovoimia. 3.A:n komentaja Gorbатов esitti, että suoritetaan isku Baharovin ps- ak:n voimilla vähän pohjoisempana metsä- ja suo-alueella, jossa vihollisen puolustus on heikompa. Esitys toteutettiin ja Baharovin panssarit iskivät sivusta nopeasti kohti Bobruiskia ja katkaisivat vihollisen vetäytymistien Berezina-joen yli. Hitleriläiset alkoivat vetäytyä Zlobinin- Rogatševin linjalta, mutta ainoa silta Bobruiskin luona Berezinan yli oli 26.6.44 jo Baharovin ps- ryhmän miehittämä. Bobruiskin luoteispuolella edennyt Panovin ps-ak katkaisi kaikki vihollisjoukkojen vetäytymistiet. Bobruiskin alueella syntyi 27.6. kaksi mottia, joihin saarrettiin yhteensä 40000 vihollisen sotilasta. Saarron purkaminen annettiin 48.A:n tehtäväksi. 3. ja 65.A saivat tehtäväkseen hyökätä pysähtymättä Bobruiskiin Osipovitšin suuntaan. Bobruisk puhdistettiin fasisista 28.-29.6.44. Samaan aikaan Slutskia kohti hyökkäsivät Lutšinskin 28.A ja Plijevin mek rv-ryhmä.

Tavoitteita täsmennettiin

Vitebskin ja Bobruiskin valtaamisen jälkeen neuvostojoukot etenivät Valko-Venäjällä molemmilla sivustoilla ja saattoivat saarrostusuhun alaiseksi koko fasisien Keskustan AR:n. Koska neuvostojoukkojen eteneminen Bagration-operaatioissa oli nopeaa, piti päämaja 28.6. neuvonpidon rintamankomentajien sekä Vasiljevskin ja Zukovin kanssa. Taistelutehtäviä täsmennettiin tulevien tehtävien osalta seuraavasti: (1) 1. Bal-

tian R sai käskyn vapauttaa Polotsk sekä hyökätä Glubokojeen. (2) 3. ja 2. V-VR saivat tehtäväkseen Minskin vapauttamisen. (3) 1. V-VR:n tuli hyökätä päävoimillaan Slutskin-Baranovitšin suuntaan ja kehittää osalla voimia hyökkäystä Minskiin etelästä ja lounaasta käsin. Nämä päämajan täsmennykset perustuvat yleissuunnitelmaan saartaa natsien Keskustan AR.

Minskin vapautus

Kesä- heinäkuun vaihteessa taistelukiilat lähestyivät Minskiä sekä pohjoisesta että etelästä. Minskin pohjoispuolella III KaMekAK valtasi partisaanien kanssa Vileikan katkaisten samalla vihollisen perääntymistiet luoteeseen. 5. KaA:n ps-voimat etenivät Svislotšin (Berezinan sivujoki, virtaa Minskin lävitse) yläjuoksulle ja sulkiivat pohjoiseen johtavat tiet. 11. KaA:n ja 31. A:n joukot murtautuivat idästä Smolevitšiin. Etelästä etenivät nopeasti 1. V-VR:n joukot, jotka valtasivat Stolbtsyn ja Nesvišin ja katkaisivat Baranovitšiin johtavan rautatien. Heinäkuun 3. päivänä 3. ja 1. V-VR:n joukot kohtasivat toisensa Minskin keskustassa. Saman päivän kuluessa Minsk puhdistettiin kokonaan vihollisista. Minsk oli täysin hävitetty. Jo aiemmin partisaanit tiedottivat fasisien panostavan Minskin vielä jäljellä olevia suuria rakennuksia räjäyttääkseen ne. Neuvostojoukkojen nopeasta etenemisestä johtuen tätä ei ehditty suorittaa ja Puna-Armeijan pioneerien onnistui purkaa miinoitteet ja räjäytyspanokset. Partisaanijoukot järjestivät 16.7. 44 Minskissä voitonparaatin.

Minskin motti

Minskin itäpuolella 2. ja 3. V-VR:n ahdistamat fasisien Keskustan AR:n päävoimat joutuivat jälleen mottiin. Saarrokseen joutuivat Mogilevin alueelta perääntyneet fasisien 4. A:n joukot sekä Vitebskin, Orsan ja Bobruiskin luona tappion kärsineiden Keskustan AR:n 3.PsA:n ja 9. A:n rippeet. Vasta 12.7. koko vi-

hollisryhmä antautui. Saarrokseen joutui n. 80000 sotilasta ja heistä n. 45000 joutui sotavangeiksi.

Loppupäätelmä

Tässä vaiheessa vihollisjoukot perääntyivät nopeasti länteen. Bagration-operaation ensimmäinen vaihe päättyi Minskin vapauttamiseen. Neuvostovoimien piirissä oli tehty jo päätös aloittaa taistelut Baltian vapauttamiseksi (24.7.). Heinäkuun puolivälissä neuvostojoukot olivat jo Puolan, Latvian ja Liettuan rajoilla. Heinäkuun alkupuolella Englannin ja USA:n sotilasedustajat vierailivat Valko-Venäjän rintamalla ja tapasivat yleisesikunnan päällikön Vasiljevskin, joka tutustutti heidät toimintaan joillain rintama-osuuksilla ja järjesti heille tapaamisen vangittujen saksalaistenraalien kanssa. Liittoutuneiden edustajat informoivat Valiljevskia ja muita sotilashenkilöitä Normandian maihinnousun edistymisestä. Kaikki nämä tapahtumat olivat Suomen poliittiselle ja sotilasjohdolle selkeitä osoituksia siitä, että sota on käyty loppuun. Siksi Puna-Armeijan päävoimat Kannakselta ja Itä-Karjalasta voitiin täysin turvallisesti siirtää Baltiaan ja Valko-Venäjälle

Toim: Heikki Männikkö

Lähdeaineisto:

Marsalkka Žukovin muistelmat, Marsalkka A.Vasilevski: Elämäni työ, Marsalkka K. Rokossovski: Sotilaan velvollisuus, APN: Toisen maailmansodan aattona, Albert Axel: Stalin sodanjohtajana, Grigori Deborin: 30 vuotta suuresta voitosta, Istoriä vtoroj mirovoj vojny : 1939-1945 : v 12-h tomah Tekijä: Gretshko A. A. Anthony Tucker-Jones: Stalinin kosto, Puna-Armeijan vastaisku kesällä 1944

Näkökulmia Juche-aatteeseen

Osallistuin huhtikuussa Juche-aatteen kansainvälisen instituutin johtokunnan kokoukseen Pjongjangissa ja sen yhteydessä pidettyyn keskustelutilaisuuteen. Tähän tiivistelmään on koottu muutamia huomioita käydyistä keskusteluista.

Vallankumoukselliselle aatteelle on tärkeää, että sillä on filosofinen periaate. Juche-aatteessa se on lyhyesti "ihminen päättää kaikesta". Kaikki päätökset tehdään ihmisen (ei esimerkiksi talouden) näkökulmasta. Tähän sisältyy ihmisen (1) riippumattomuus, (2) tajunta ja tietoisuus sekä (3) luovuus.

Riippumaton tietoisuus tar-

koittaa sitä, että on tietoisuus mutta myös tahto viedä asioita eteenpäin. Juche-aatteen sosiohistoriallinen periaate taas sanoo, että yhteiskunta on ihmisten muodostama kollektiivi, sosiaalisten suhteiden verkosto. Tällöin kansanjoukot ovat yhtä, toimivat yhdessä yhteisten päämäärien saavuttamiseksi. Tämä on mahdollista sosialistisessa yhteiskunnassa, jossa ei ole min-

käänlaista riistoa, vaan kansanjoukot voivat nauttia työnsä tuloksista itse.

Marxismi-leninismien romahdus Itä-Euroopassa

Korealaiset esittävät kolme keskeistä asiaa, miten sosialismin romahdus Itä-Euroopassa olisi voitu välttää:

(1) Puoluetta olisi pitänyt vahvistaa. Puolue oli liiaksi erillään kansasta eikä puolue koonnut ja johtanut kansaa työhön yhteisen päämäärän puolesta.

(2) Kansan valtaa olisi pitänyt lisätä. Kansanjoukot olisi pitänyt mobilisoida vallankumouksen eteenpäin vieväksi voimaksi.

(3) Imperialismin vastaista taistelua olisi pitänyt tehdä voimakkaammin. Tämä olisi edellyttänyt tiiviimpää yhteistyötä sosialististen maiden kanssa. Yhteistyön olisi pitänyt tapahtua tasavertaiselta pohjalta.

Käytännössä marxismi-leninismiä sovellettiin Itä-Euroopassa niin kuin se olisi ollut ohje, kun sen olisi pitänyt olla periaate, jota

sovelletaan kunkin maan olosuhteisiin.Neuvostoliiton virhe oli myös se, että tuotantotavoitteiden asettamisessa epäonnistuttiin periaatteellisella tasolla. Tuotantotavoitteiden saavuttaminen muodostui tärkeimmäksi asiaksi. Jos tavoitteita ei meinattu saavuttaa, lukuja väristeltiin. Virheellisten lukujen pohjalta pääteltiin, paljonko tuotteita tarvitaan kotimaassa ja paljonko tuotteita voidaan viedä ulkomaille. Liian suuri osa tuotannosta vietiin ulkomaille. Se, että ei tiedetty, paljonko oikeasti tuotettiin, loi pohjan korruptiolle.

Kiinan taloudessa ja yhteiskunnassa havaittiin kehittämis- tarpeita Deng Xiaoping kaudella. Tuolloin olisi pitänyt lähteä kehittämään sosialismia eteenpäin, mutta kiinalaiset alkoivatkin avata talouttaan. Kiinalaisten mukaan talouden avaaminen oli ainoa vaihtoehto sosialismin säilyttämiseksi, aikakauden taktiikkaa. Kiina on kiistatta saavuttanut merkittävän aseman maailmantaloudessa, mutta noudatettavan taktiikan muuttaminen niin, että ryhdyttäisiin vahvistamaan sosialistista taloutta, voi olla haastavaa.

Miten Juche-aatetta sovelletaan kapitalismin olosuhteissa.

Kapitalismin olosuhteissa panopisteen pitää olla luokkatietoisuuden herättämisessä. Valtava porvarillinen mediakoneisto toimii hävittääkseen luokkatietoisuuden ja passiivoidakseen ihmiset. Työ on ollut tehokasta. Ihmiset eivät nouse vastustamaan heikkennyksiä ja riiston lisääntymistä. Äänestysviikkoa laskee.

Myös sosialismissa luokkatietoisuuden tason ylläpitäminen on erittäin tärkeää. Neuvostoliitossa ja Itä-Euroopan maissa tämä unohdettiin. Edettiin imperialistien ohjauksessa kohti suurempaa tavarantuotantoa kun olisi pitänyt suunnata eteenpäin sosialismin tiellä.

Lopuksi korealaiset korostivat, että Juche-aate on kaikkia vallankumouksellisia joukkoja varten, ei yksinomaan korealaisia varten. Vallankumouksellisten joukkojen on sovellettava juche-aatetta omissa maissaan. Korealaisia käyttäjä ei pidä kopioida, sillä ne toimivat vain Korean olosuhteissa.

Juha Kieksi

Unohtamisen suhteellisuudesta (5)

Ideologisessa taistelussa kaikki näyttää olevan sallittua ja jopa suositeltavaa. Tämä on nähty viime kuukausina esimerkiksi valtamedian Ukraina-uutisoinnissa. Yksipuolisuus, vääristely, liioittelu ja tosiasioiden tietoinen unohtaminen leimaavat kaikkea, mistä kirjoitetaan ja mitä näytetään. Jos tiedon vastaanottajat eivät vaivaudu tarkistamaan asioita vaihtoehtoisista tietolähteistä, niin ollaan auttamattomasti hakoteillä ja samalla täysin voimattomia ymmärtämään tapahtumien kulkua ja taustatekijöitä. Tämä on valitettavan yleistä tämän päivän Suomessa, kuten myös muuallakin ns. länsimaissa. Kirjailija Sofi Oksasen hallinnoiman kustannusosakeyhtiö Silberfeldt Oy:n vuonna 2012 julkaisema Aleksandr Solzhenitsynin Vankileirien saariston uusintapainos kuuluu eittämättä tähän porvarillisen tiedotushegemonian tuotosten kokonaisuuteen. Teoksen kustantajan esipuheet ja mukaan otetut liitteet sitovat sen saumattomasti myös nykyhetken talouden ja politiikan vallanpitäjien päämääriin.

Valikoivaa muistamista

Kirjoitussarjassa on arvioitu uusintapainoksen kustantajan julkaisumotiiveja ja samalla pyritty osoittamaan teokseen liitettyjen kotimaisten esipuheiden ja itse Solzhenitsynin kirjekestin vääristelyjä ja risti-riitaisuuksia. Näistä riittäisi kommentoitavaa useampaankin kirjoitussarjaan, mutta käytännön syistä on rajoitettu vain joihinkin esimerkkitapauksiin. Koska Sofi Oksanen kantaa huolta esipuheessaan ”älä koskaan unohda”-vaatimuksellaan Neuvostoliiton ja joidenkin muiden entisten ja nykyisten sosialististen maiden aiemmista vaikeuksista ja ongelmista, niin sarjan edellisessä osassa luvattiin esittää vielä yksi esimerkki historian tapahtumista, joiden käsittelyyn eivät porvarilliset kustantajat ole tarttuneet. Sarjan alkuosassa oli mainittu muita esimerkkejä. Yhdistävänä tekijänä näille on esimerkkimaiden kapitalistinen järjestelmä, mikä selittää sen, että ”vapaan talousjärjestelmän” maiden ihmisoikeusongelmat eivät kuulu Silberfeldtin kaltaisten kustantajien toimintaohjelmiin.

Unohtuiko Indonesia

Koska monet Kansan äänen varsinaisen lukijakunnan ulkopuolella luottavat kotimaiseen valtamediaan, niin otetaan tällä kerralla sieltä lainaukset luvatusista esimerkkitapauksesta (harvinaista tekstiä porvarillisessa päivälehdessä):

”Indonesian vaiettu joukkosurma”

”Kenraali Suharto teki Indonesiassa vallankaappauksen vuonna 1965. Alkoi verilöyly, jossa on arvioitu tapetun ainakin puoli miljoonaa kommunistiksi uskottua. Dokumentti-elokuvassa The Act of Killing uhriluvuksi arvioidaan yli miljoona ihmistä. Murhia tekivät armeijan lääkisi puolisolitaalliset ryhmät ja rikollisjoukkiot. Tapetuksi joutui myös muita kuin kommunisteja tai sellaisiksi luultuja, muun muassa maan kiinalaisvähemmistöä. Kylmän sodan henkeen kuului, että joukkomurhat nähtiin lännessä sotana. Indonesiassa vuosien 1965-1966 joukkosurmista on viime vuosiin saakka vaiettu. Osin siksi, että nykyiset hallitsijat ovat vallassa surmien luoman pelon ilmapiiriin turvin.” (Helsingin Sanomat 30.8.2013)

”Kansanmurhaaja avaa painajaisensa”

”Joshua Oppenheimerin dokumentissa Indonesian kansanmurhaajat esittävät itse, miten he tappoivat ja kiduttivat kommunisteja vuosina 1965-1966.” (Helsingin Sanomat 6.11.2013)

Todettakoon tässä yhteydessä, että USA tuki valtaan nous-

ta Suharton hallintoa. Tämä unohtamisen suhteellisuudesta.

Andrei Vlasovin tapaus

Gulag-Vankileirien saaristo-teokseen loppuun liitetystä Hans Björkegrenin kokoamassa henkilöluettelossa kerrotaan näin:

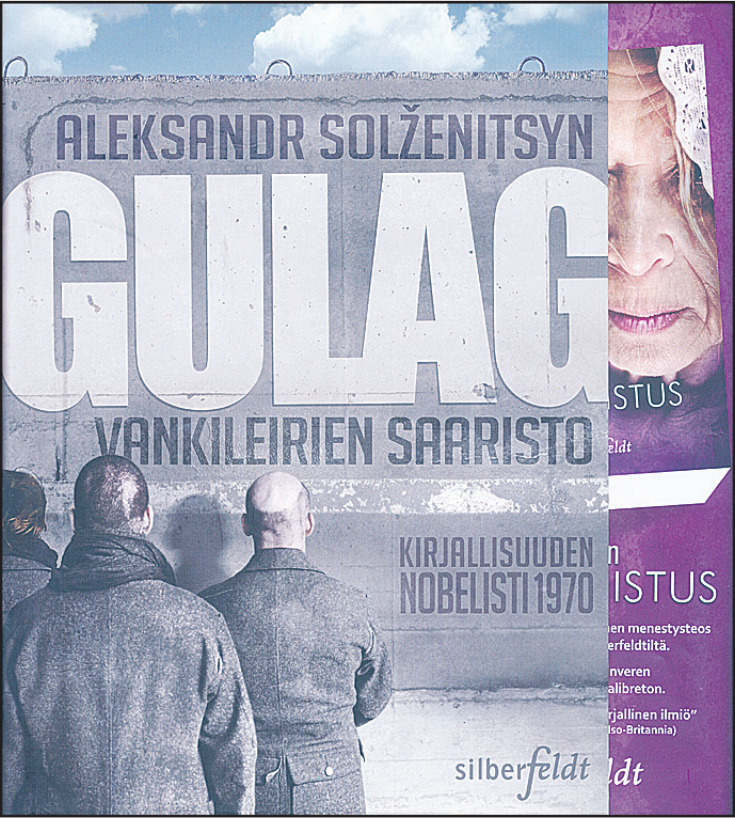
”**Vlasov Andrei Andrejevitsh (1900-46).** Kenraali. Saksan asevoimiin toisen maailman- sodan aikana kuuluneen neuvostovastaisen Venäjän vapautusarmeijan ylipäällikkö. Vlasovista tuli puna-armeijan sotamies 1919, ja hän yleni nopeasti. Stalin lähetti hänet sotilasneuvonantajaksi Tshiang-Kai-shekin käyttöön. Kunnostautui Kiovan ja Moskovan puolustustaisteluissa 1941-42. Saksalaiset ottivat Vlasovin ja suuren osan tämän armeijan vahvuudesta vangiksi 1942. Suosituksi rupeamaan neuvostojärjestelmän vastaisen vastarinnan kokoaivaksi voimaksi. Vlasovin armeijan miehistö saatiin pääasiassa saksalaisten ottamien venäläisten sotavankien keskuudesta. Toukokuussa 1945 Vlasov antautui amerikkalaisille, jotka kuitenkin luovuttivat hänet neuvostoviranomaisille. Vlasov teloitettiin.”

Joidenkin lähteiden mukaan hän saattoi myös siirtyä omaloitteisesti saksalaisten puolelle. Solzhenitsyn sen sijaan kuvailee usealla sivulla Vlasovin toimintaa ja pyrkii tekemään kaiken mahdollisen pestäkseen puhtaaksi saksalaisten kanssa yhteistoimintaan ryhtyneen kenraalin ryvettyneen maineen. Kirjailija syyttää neuvostosodanjohdtoa Vlasovin joukkojen antautumisesta, koska tarvittavaa tukea ei ollut saatu Leningradin saaron murtamisyritykseen liittyneessä operaatiossa. Solzhenitsyn esiintyy sodankäynnin asiantuntijana: ”Mutta nämä kolme muuta armeijaa joko eivät valmistautumattomuutensa vuoksi päässeet ajoissa liikkeelle tai sitten pysähtyivät nopeasti (meillä ei vielä osattu suunnitella näin monimutkaisia operaatioita eikä varsinkaan huoltaa)”. Kirjailija sodanaikaisena kapteenina olisi hallinnut ilmeisesti tämänkin asian.

Toisen maailmansodan aikaan liittyen kirjailija ilmaisee useaan otteeseen myötätuntonsa myös Ukrainan banderalaisille nationalisteille ja fasisteille, jotka taiselivat Saksan rinnalla.

Lähdeviitteet ja muut puutteet

Solzhenitsyn kuvailee tarkasti Vlasovin sotilaallista uraa ja em. Leningradin operaation vaiheita Vlasovin kannalta. Minkäänlaisia asiallisia lähdeviitteitä ei esitetä näistäkään asioista. Ainoina viitteinä kirjailija tuo esille Orjolin rintamalta löytyneitä saksalaisten lentolehtisiä, joissa oli mm. kenraali Vlaso-

Vankileirien saaristo-teoksen uudelleen julkaiseminen herätti laajaa keskustelua ja etupäässä yksimielistä kirjan ja kirjailijan ylistystä. Kansan äänessä julkaistussa kirjoitusarjassa on haettu tälle vastapainoksi vaihtoehtoisia ja kriittisiä näkökulmia.

vin kuva ja hänen elämäkertansa. Solzhenitsyn itsekin kysyy: ”Mutta mihin tuon elämäkerran lauseisiin yleensä saattoi uskoa?”

Kaikista Solzhenitsynin toista maailmansotaa käsittävistä teoksen osista ja yksityiskohdista paistaa lävitse pohjaton neuvostovastaisuus, jota yritetään pukea puolueettomuuden ja objektiivisuuden kaapuun ja selittää kuitenkin kaikki sodanaikaiset ilmiöt sodanjohdon ja neuvostojärjestelmän kannalta mahdollisimman epäedullisessa valossa. Saksalaisten ja natsismin arvostelua ei juurikaan esiinny, mutta ymmärrystä ja selityksiä näiden puolelle asettuneille riittää yllin kyllin. Kirjailija ei teoksessaan kerro myöskään niistä tapauksista, joissa Saksan miehittämällä Neuvostoliiton alueilla entiset tilanherrat ja kulakit tai heidän jälkeläisensä ryhtyivät laajoihin kostotoimiin kolhoositalonpoikia vastaan saksalaisten avustamina. Valkoinen terrori alkoi näin uudelleen aikanaan hävityn kansalais- ja interventiosodan aiheuttamien ”menetysten” korjaamiseksi.

Uhrit ja lukumäärät

Solzhenitsyn, kuten teoksen esipuheiden kirjoittajatkin (Sofi Oksanen ja Martti Anhava), esittävät ”vankileirien saariston” kehityksen alkaneen Leninistä sekä Lokakuun vallankumouksesta ja liittyneen elimellisesti sosialismin ideologiaan. Tätä teemaa on käsitelty kirjoitusarjassa jo aiemmin. Kirjan uusintapainoksen julkaisemisen yhteydessä nostettiin taas valtamediasa ja yleisönpalstoilla esiin kysymys ns. uhrien lukumäärästä Neuvostoliiton alkuvuosikymmenien eri vaiheissa. Solzhenitsyn kuten kirjan kustantajakin lähtevät liikkeelle vuodesta 1918 ottamatta lainkaan huomioon esimerkiksi kansalais- ja interventiosodan 1918-1922 todellista luonnetta ja historiallista sisältöä. Kaikki lasketaan mukaan, mitä on tapahtunut. Syistä ja seurauksista riippumatta. Tosin kirjailija itse ei ole laatinut teokseensa uskottavilta tuntuvia yhteenvetoja eri asioihin liittyvistä lukumäärästä, saati sitten pitäviltä tuntuvia perusteluita tällaisille laskelmille. Teoksensa

loppuosassa Solzhenitsyn kutsuu Vankileirien saaristoa kahteenkin kertaan (yllättäen) romaaniksi. Ehkä tämäkin selittää sisällön todennäköisyydestä jotain.

Kuka oli uhri

Solzhenitsyn esittää teoksessaan paikka paikoin satunnaisia (ja satumaisia) lukuja vankileireistä, erilaisia rangaistuksia kärsineistä, eri kansanryhmistä, teloituksista, kapinallisista jne.. Hänelle ns. uhrit ovat ”tavallisia” rikosvankeja lukuunottamatta kaikki täysin syyttömiä saamiinsa rangaistuksiin nähden. Jos on tällainen lähtökohta, niin sille ei voi valitettavasti mitään. Myös julkisessa keskustelussa on esitetty mielikuvittellisia lukuja sattuneiden tapausten määristä. Ei ole useinkaan määritelty mistä ajankohdasta tai -jaksosta on ollut kysymys tai mistä tuomioita on langetettu. Uhreista puhutaan, mutta ei kerrota, mitä näillä tarkoitetaan. Eri syistä kullella, leireillä tai vankiloissa olleita, yleensä tuomittuja jne. ei mitenkään eritellä, vaan kaikkia käsitellään yhtenä kokonaisuutena ja arviot määristä pyöristetään vielä varmuuden vuoksi seuraavaan tai sitä seuraavaan kymmenmiljoonaan.

Epäilemättä esimerkiksi Leningradin puoluejohtaja Kirovin murhan (vuonna 1934) jälkeisinä vuosina syyllistettiin sosialistisen laillisuuden rikkomuksiin, mutta tiedotusvälineissä ja porvarillisessa historiankirjoituksessa liikutetaan aivan omissa ulottuvuuksissa näiden määriä laskettaessa. Arviokyky sumenee. Selvyyden vuoksi todettakoon, että Stalin ei viimeisten kansainvälisten tutkimusten mukaan ollut Kirovin murhan taustatahahmona, vaan asiaan syyllistyi omatoimisesti tasapainoton, työtömäksi joutunut entinen puoluejäsen Leonid Nikolajev (Kimmo Rentola, Helsingin Sanomat 23.1.2011, Pietarin Kirov-museon esite 2014). Leningradin Kirovia edeltävä puoluejohtaja Zinovjev ja eräät muut tuomittiin kuitenkin vuonna 1936 tapauksen taustatekijöinä.

Oikeitakin johtopäätöksiä

Syys-lokakuussa vuonna 1981 käy-

tiin kiivas keskustelutarja Helsingin Sanomien palstoilla näistä uhrilukumääräasioista. Osapuolina olivat tuolloin Vankileirien saariston suomentaja Esa Adrian ja valt.lis. Pekka Sutela. Jälkimmäinen osoitti kiistattomasti väestötieteellisillä ja esimerkiksi sotahistoriallisilla perusteilla Adrianin huikeat luvut täysin mahdottomiksi. Samoihin johtopäätöksiin tuli myös Kai Kontturi Kansan äänen numerossa 5/2012.

Kansan mies

Aleksandr Solzhenitsyn esiintyy teoksessaan nimenomaan ensimmäisen sosialistisen valtion, Neuvostoliiton, kriittikkona. Toisaalta hän haluaa jatkuvasti näyttytyä ns. tavallisen kansan puolustajana ja edustajana. Roolit ovat hyvin ristiriitaisia keskenään. Olihan kirjailija jonkinlainen tsaristinen slavofiili ja tuo teoksessaankin jatkuvasti esille, miten tuo tai tämä asia oli ollut tsaarien aikana paremmin hoidettu kuin sosialistisessa neuvostomaassa. Maaorjuutta tai tsarieren, aateliston, tilanherrojen ja teollisuuskapitalistien harjoittamaa kansan ja työläisten sortoa hän ei juurikaan muistelee. Eikä miten köyhä kansa oli pidetty esimerkiksi kirkon avulla täydellisessä pimennossa todellisuuden ymmärtämisestä. Sivistys ja koulutus olivat vuosisatoja kuuluneet vain hallitsevien tahojen yksinoikeudeksi. Kirjailija ”kansan miehena” kuitenkin tuon tuosta teoksen luvuilla sivuilla arvostelee kansaa ymmärtämättömyydestä ja esimerkiksi maalta ja tehtaista tulleita neuvostovallan työntekijöitä sivistymättömyydestä. Tähän voisi ”tsaristille” vastata, että sitä saa, mitä kylvää. Neuvostovaltio ei ollut ehtinyt sivistystoimissaan vielä vastata riittävästi esimerkiksi kirjailijan tarpeisiin.

Vaikea tapaus

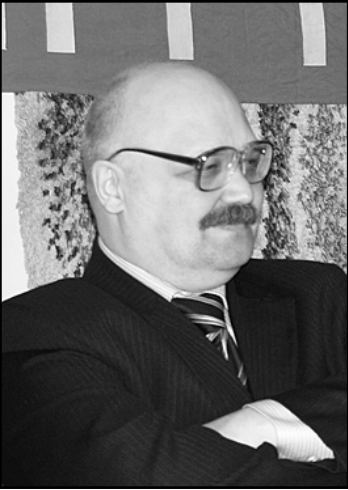
Kovaa neuvostovastaista kritiikkiä esittäneellä Solzhenitsynillä ei ollut kuitenkaan tarjota tilalle minkäänlaista yhteiskunnallista ohjelmaa, vaan pelkkää arvostelua ja valittamista elämän epäkohdista. Osansa saavat myös kansainvälinen työväenliike, Neuvostoliiton Saksan vastaiset liittolaiset toisessa maailmansodassa, vasemmistolainen lukeinostol lännessä ja neuvostokirjailijat.

Palattuaan takaisin Venäjälle 1990-luvun alkupuolella oli kirjailijan ajatusmaailma joissain asioissa ehkä hieman avartunut ja kehittynyt. Ortodoksi-isä Jarmo Hakkarainen kirjoittaa: ”Kirjailija palasi lopullisesti Venäjälle 1994. Hän arvosteli kapitalismia, länsimaiden kulttuurin rappiota ja Naton laajenemista Venäjän ympärille” (ortodoksi.net). Pohjana näille oivalluksille on voinut myös olla uskonnollisuus ja voimakas nationalismi. Antti Majander kirjoitti Helsingin Sanomissa 12.4.2012: ”Aleksandr Solzhenitsyn (1918-2008) oli viime aikoinaan pikemmin isovenäläisyyden kaiuttaja kuin sanan- ja yksilönvapauksien puolustaja. Se vei nobelistilta ainakin lännessä niin mainetta kuin lukijoitakin”. Ehtipä kirjailija Venäjälle palattuaan vielä vaatia kommunistisen puolueen kieltämistäkin. Vaikea tapaus.

Kirjoitussarja päättyy tältä erää tähän. Neljä aiempaa osaa ovat luettavissa Kansan äänen numeroista 3-5/2013 ja 1/2014.

Jaakko Ahvola

Ukrainan päiväkirja

Sergei Skvortsov

Ukrainassa on kevään aikana kuohuttanut tapaus ”Odessan Hatyn”. Hatyn oli valkovenäläinen kylä, jonka saksalaisia tukenee ukrainalaiset nationalistit polttivat kostoksi kyläläisten tuesta neuvostopartisaaneille. Samankaltainen ilmiö toistui hiljattain 2. toukokuuta, kun radikaalit nationalistit toistivat toisen maailmansodan aikaiset tapahtumat Odessassa.

Kaikki alkoi Kiovan nykyisen hallinnon kannattajien ja vastustajien välisestä kahakasta. Kiovan viranomaisten avuksi oli saapunut fasistisia asemiehiä sekä fasistimielisiä jalkapallofaneja Harkovasta. Suuren ylivoiman turvin he ryhtyivät tuhoamaan antifasistien telttaleiriä (Antimaidania), jonka asukkaat turvapaikan etsinnässä kiiruhitivat lähellä sijaitsevalle Ammattiliittojen talolle.

Mutta turvapaikka osoittautui vain kuvitteellisesti turvalliseksi. Fasistiset ainekset alkoivat heitellä rakennuksen sisälle polttopulloja ja paikalla syttyi tulipalo. Ymmärrettyään joutuneensa ansaan antifasistit yrittivät päästä ulos ovista, ikkunoista ja rakennuksen katolta. Ikkunoita tulitettiin ja pakoon päässeille järjestettiin ”häpeäkujia”, missä heitä piestiin kovaotteisesti. Eräs Odessan alueneuvoston valtuutettu hakattiin kuoliaaksi.

Virallisten tietojen mukaan Ammattiliittojen talolla ja sen ympäristössä kuoli yli 40 ihmistä, mutta silminnäkijöiden mukaan heitä oli paljon enemmän. Joku ammuttiin, joku tukehtui savuun, joku sai surmansa hypättyään ikkunasta tai joku hakattiin kuoliaaksi jo maassa. On olemassa tietoja siitä, että tulipalon loputtua fasistiainekset ryntäsivät rakennukseen ja suorittivat puhdistuksen tappamalla uhrejaan. Haavoittuneita ja kärsineitä oli yhteensä toistasataa ihmistä.

Miliisi ilmoitti virallisesti, että Ammattiliittojen talosta ei löytynyt mitään aseita. Näin ollen ei murhattu ja poltettu terroristeja vaan poliittisia vastustajia, jotka olivat eri mieltä Ukrainassa pystytettävän järjestyksen kanssa. Valitettavasti Ukrainan keski- ja länsialueilla kyseinen verilöyly ei herättänyt erikoisempaa myötätuntoa uhreja kohtaan. Kaikissa Ukrainan tiedotusvälineissä oli harjoitettu tehokasta propagandaa, jonka sisältö oli sama: Venäjä on hyökkääjä, joka yrittää valloittaa Ukrainan ja nationalisteja vastustavat ovat Venäjän palkallisia agentteja ja terroristeja. Valitettavasti Venäjän valtio-

valta epäkompetenteilla toimillaan (Krimin hätäinen liittäminen Venäjään ja erityisesti ilmoituksella armeijan mahdollisesta käytöstä Ukrainassa) itse valmisteli maaperää tuollaisille väitteille.

Moni propagandan aivopesemä tuki nationalistien toimia ja hyväksyi kovien keinojen käytön. Propagandasta huolimatta ihmiset Kaakkois-Ukrainassa ajattelevat toisin, sillä murhasivathan fasistit heidän maanmiehiään. Jopa ne, joita Putinin toimet vieroittivat Venäjästä, ovat sitä mieltä, että poliittinen taistelu on yksi asia, mutta joukkomurhat aivan toinen. Samaisessa Odessassa selvänteko antifasisteista ei pelottanut väestöä, vaan päinvastoin aiheutti protestin tunteita. Odessan kaupungin johtajaksi valittiin toukokuun lopulla nationalistien kova vastustaja, joka oli osallistunut tuhotun fasisminvastaisen leirin pystyttämiseen.

Tietenkin Odessan verilöyly näytteli osaansa myös kansanäänestyksissä, jotka järjestettiin 11. toukokuuta Itä-Ukrainassa: Donetsk ja Luganskin alueilla ratkaistiin kysymys niiden valtiollisesta omatoimisuudesta. Muuten ilman Odessaakin siellä oli paljon esimerkkejä Kiovan viranomaisten kovista otteista niiden yrityksessä kivistä paikallisten antifasistien vastarintaa. Eräs Mariupolin asukas kertoi lehtimiehille, että jos ennemmin epäiltiin, miten olisi toimittava, niin siellä 9. toukokuuta järjestetyn verilöylyn jälkeen kenelläkään ei ollut enää mitään kysyttävää. Voidaan tietenkin tarrautua siihen, että äänestystä ei järjestetty kaikissa asutuskeskuksissa ja että jossain rikottiin jotain sääntöjä. Mutta jokainen ennakkoluuloton tarkkailija voi sanoa, että Kiovan voimakkaasta painostuksesta huolimatta näiden alueiden väestön valtaosa antoi tukensa niiden valtiolliselle omatoimisuudelle – yli 90 % äänestäjistä äänestysviikkauden ollessa 72-79 %.

Toukokuun lopulla molemmat tasavallat ilmoittivat liittoutumisestaan Uus-Venäjäksi. Tietenkin juuri perustettujen tasavaltojen johtajien joukossa on paljon satunnaisia, epäkompetentteja ihmisiä sekä poliittisia seikkailijoita, jotka nousivat ylös kansan tyytymättömyyden aallolla Kiovan viranomaisia vastaan. Siitä huolimatta kansanäänestykset osoittivat, että tällä hetkellä he edustavat käytännöllisesti koko väestön tahtoa. Venäjän tuki rajoittuu informaatio-tueksi sekä humanitääriseksi avuksi ja vähälukuisten vapaaehtoisten osallistumiseksi. Mitään venäläisjoukkoja, mitään tihutyöntekijöitä uusissa tasavalloissa ei ole. Venäjän vähäisestä tuesta huolimatta Kiovan viranomaiset eivät pysty mitenkään murtamaan tasavaltojen vastarintaa huolimatta asuin-kortteleiden tykistötulituksista ja jopa pommituksista.

Ukrainan armeijan yksiköt ovat huonosti koulutettuja, huonosti varustettuja ja hyvin epäluotettavia, kun taas Kansalliskaartin ja Oikeistosektorin kansallis-radikaalit eivät yleensä osaa sotia. Tästä syystä Kiovan viranomaiset ovat suorittaneet kapinallisia vastaan yksittäishyökkäyksiä – vallanneet jonkin kohteen ja heti perään-tyneet.

Ukrainassa tapahtuu päivittäin tärkeitä tapahtumia, jotka ovat ajoittain myös traagisia. NKP:n pääsihteeri Sergei Skvortsov tuo artikkelissaan esille muutamia keskeisiä tapahtumia.

Tulet roihuavat Ukrainassa

Toukokuun lopussa pidettyjen presidentinvaalien voittajaksi selviytyi suklaakuninkaana tunnettu ukrainalainen oligarkki ja monimiljonääri Petro Poroshenko, joka sai ensimmäisellä kierroksella yli puolet äänistä. Hän saavutti suhteellisen enemmistön Ukrainan kaikilla alueilla. Tästä hän on kiittolisuuden velkaa kolmelle tekijälle: valitsijoiden pettymykselle, pidättyväselle retoriikalle ja politoteknologien taitaville toimille. Valitsijoiden silmissä Poroshenko esiintyy kokeneena ja tervejärkisenä poliitikkona, joka tuo Ukrainaan rauhan. Ja sitähän siellä tarvitaankin. Mitä seurasi sen jälkeen? Ennusteiden esittäminen on epäkiittollinen asia, vaikka toistaiseksi on syntymässä vaikutelma, että Poroshenko on kompetentimpi valtiomies kuin nykyisen juntan vaikuttajien enemmistö. Ymmärtääkö hän sen, että tässä vaikeassa tilanteessa Luganskin ja Donetskien voimaperäinen painostus on epärealistista? Mahdollisesti hän tajuaa sen.

Toisaalta vaalikampanjansa aikana Poroshenko poikkeuksena useista muista ehdokkaista ei esittänyt Venäjän ja erityisesti Putinin suhteen mitään jyrkkäsanaisia lausuntoja. Ja aivan viime päivinä hän lupasi jopa parantaa suhteita Venäjään kolmen kuukauden kuluessa. Hyvä niin erityisesti sen jälkeen, kun Putin, joka tahtoo nyt saada aikaan rauhan Lännen kanssa, on jo ilmoittanut kunnioittavansa Ukrainan kansan tahtoa. Niin todellakin, Putin tahtoo nyt kovasti saada aikaan hyvät välit Lännen kanssa. Virallisesta propagandasta hävisivät järjettömät väitteet Venäjän ylivoimasta melkein kaikilla aloilla ja siitä, että ”Venäjä saattaa Amerikan perikadon partaalle”. Näyttää siltä, että asiaan ovat vaikuttaneet sanktiot Putinin lähipiiriä vastaan.

On selvää, että sanktiot horjuttavat Putinin lähipiirin tavanomaista elämää. Heillä on taloja lännessä, heidän perheensä ja lapsensa asuvat ja opiskelevat lännessä. He myös uhkaavat epävakauttaa hallitsevan järjestelmän. Mutta länsi lupasi kuuliattomuuden tapauksessa tiukentaa entisestään sanktioita, jotka uhkaavat horjuttaa koko Venäjän taloutta sen ollessa voimakkaassa riippuvaisuudessa ulkomaankaupasta. Tästä syystä Venäjän viranomaiset ovat tällä hetkellä täyttäneet kaikki lännen Ukrainaa koskevat vaatimukset. Joukkoja on vedetty rajalta. Edelleen Ve-

näjää vaadittiin tunnustamaan presidentinvaalien tulokset, joita Putin lehdistösihteerinsä suulla noin kuukausi sitten luonnehti jo ennakolta laittomiksi. On käsittämätöntä, mitä Venäjän olisi tehtävä tämän vaatimuksen täyttämiseksi, koska maailman diplomatian kokemus ei tunne sellaista käsitettä kuin vaalien tulosten tunnustaminen.

Viimein Venäjää vaadittiin sulkemaan rajansa aseistettujen miesten ja aseiden tulvan lopettamiseksi - ja Putin antoi määräyksen tehostaa Ukrainan rajan valvontaa ja vieläpä yhteistyössä Ukrainan rajanvartioston kanssa. Luonnollisesti Putinin ei ollut vaikeaa suostua tähän, koska mitään strategiaa ”Venäjän maiden yhdistämisestä” tai Neuvostoliiton uudelleen syntymisestä hänellä ei ole ollut eikä ole. Krimin liittäminen Venäjään oli hänen oman tunnustuksensa mukaan ex tempore –tempaus. Siitä huolimatta tämä toimenpide herätti Venäjän yhteiskunnassa ja Kaakkois-Ukrainassa odotuksia siitä, että Krimii seuraavat muutkin Ukrainan alueet.

Odotukset eivät toteutuneet ja nyt seurasi katkera pettymys, jota ei lievennä Venäjän johdon kuuliainen käytös lännen suhteen. Tästä asiasta virallinen propaganda pysyy tietenkin visusti hiljaa. Putinin kannatus ponnahti jyrkkään nousuun Krimin tapauksen jälkeen, mutta putosi nyt melkein perusluokemille ja jatkaa putoamistaan jokaisen uuden Ukrainan sotilaiden raakuuksista kertovan uutisen jälkeen. Näin ollen Putinin virheet kolahtavat vielä häneen itseensä. Mitä tulee taas juuri perustettuihin uusiin tasavaltoihin, niin lähiaikoina Ukrainan viranomaiset eivät pysty nujertamaan niitä sotilaskeinoin. Mahdollisesti juuri tästä syystä presidentiksi vastikään valittu Poroshenko alkoi puhua lähiaikoina tapahtuvasta ”terrorisminvastaisen operaation” lopettamisesta. Se on tietenkin hyvä asia. Poroshenko jopa esitti ”rauhanomaisen ratkaisun suunnitelman, johon kuuluu sotaisuuksien lopettaminen.

Vallitseva kokemus selkkausten ratkaisemisesta Neuvostoliiton jälkeisellä alueella osoittaa, että sellaisessa pattitilanteessa, jossa yksikään osapuolista ei pysty saavuttamaan ratkaisevaa ylivoimaa voidaan todellakin solmia sellainen välirauha, joka saattaa kestää vuosikymmeniä. Pelkään kuitenkin pahoin, että Venäjä pyrkimykses-

sään mielistellä länttä alkaa painostaa uusien tasavaltojen edustajia ja vaatimaan heiltä liian suuria myönnytyksiä Kiovalle. Näinhän kävi jo Janukovitshin kanssa. Mutta Itä-Ukrainan nostoväki eivät ole Janukovitsh, he ovat sitkeitä miehiä ja siten kysymyksen ratkaisu saat-taa pitkittyä.

Kokonaisuudessaan uusien tasavaltojen tulevaisuus riippuu voimakkaasti siitä, kuinka nopeasti niiden johtoon saadaan pätevää väkeä. Ja tietenkin se riippuu Venäjän antamasta finanssi-, talous- ja sotilasteknisestä avusta. Kyseisten tasavaltojen talouspotentiaali on suuri, niiden osuus on jopa 30 % Ukrainan BKT:stä, mutta jos Venäjä jatkaa edelleenkin niiden olemassaolon todellista vähentelemistä, niiden olemassaolo saat-taa muodostua arveluttavaksi. Ja nyt jäljelle jääneen Ukrainan tulevaisuudesta. Ukrainan nykyiset viranomaiset onnistuivat yhdistämään väestön suurimman osan Venäjän vastaisella retoriikalla. Mutta jos Venäjä ei tule enää tekemään pahoja virheitä, niin silloin Venäjän vastaiset mielialat heikkenevät asteittain – yhdessäolon tuhatvuotista historiaa ei voida ohittaa noin vain. Ja ulkoisen vihollisen poissaollessa myös yhdistävän tekijän pohja samoin putoaa. Muuten ilman tätäkin tekijää Ukrainan yhteiskunnan yhtenäisyys alkaa pahoin rakoilla.

Uusi presidentti Poroshenko on määritelmän mukaisesti liberaalien näkemysten kannattaja – tästä syystä hän on myös oligarkki. On jo olemassa paljon puhuvia uutisia siitä, että neuvottajaksi Ukrainaan on kutsuttu Gruusian entinen presidentti Saakashvili, joka tunnetaan paitsi Venäjän vastaisista seikkailuista myös esimerkkinä siitä, että hän lakkautti kokonaan valtion-eläkkeet.

Näin ollen lähitulevaisuudessa Ukrainaa koettelevat varmassi sosiaaliset järkytykset. Ja viimein ne, jotka pitivät Euromaidania eräänlaisena oligarkian vastaisena vallankumouksena, tekivät siinä vakavan virheen. Ja vaikka oligarkian vastaisia tunteita esitettiinkin, tulos oli täysin päinvastainen.

Jos Ukrainan edellisiä presidenttejä syytettiin perustellusti toiminnasta oligarkkien etujen mukaisesti, niin nyt oligarkista tuli valtion ensimmäinen mies. Sijoittamalla rahaa Maidaniin herä Poroshenko toteutti menestysk-sellisesti vakavan kaupallisen projektin. Mutta valtion johtaminen kauppalaitoksen johtamisen tavoin on täysin mahdotonta. Menestyksen kriteerit ovat tässä tapauksessa erilaiset. Ilman nykyisen oligarkkijärjestelmän hävittämistä, joka Poroshenkon valinnan jälkeen on vain lujittanut asemiaan, Ukrainaa odottaa järjestelmällisen kriisin jatkuminen.

Sergei Skvortsov, NKP:n pääsihteeri

Kansan ääni kuuluu muutoksen puolesta

Talvisodan henki ja Ukrainan tilanne

Lasse Lehtinen ja Seppo Hovi ovat asettuneet Venäjän vastaisen propagandan äänitorviksi. Molemmat herrat väittävät Neuvostoliiton törkeästi loukanneen Tarton rauhansopimusta hyökkäämällä Suomen kimppuun. Molemmat herrat kertovat Apu-lehden numerossa 22/2014 miten Suomessa ei koskaan langettu samanlaiseen propagandaan kuin Venäjällä ja Saksassa. Meillä pidättäydyttiin pelkkiin tosiasioihin. Väite vaatii hieman lähempää tarkastelua: Lenin ja Stalin allekirjoittivat 31.12.1917 asiakirjan, jolla Suomelle myönnettiin itsenäisyys. Toivottiin, että tästä sopimuksesta alkaisi kahden erilaisen poliittisen järjestelmän omaavan maan ystävällisten suhteitten rakentaminen.

Leninin toive naapuriystävällisestä politiikasta ei toteutunut. Suomesa alettiin sen sijaan lietsoa ryssävihaa. Kouluissa luotiin mielikuvaa perivihollisesta. Suojeluskunta ei harrastanut terroria pelkästään kotimaassa vaan - valtiovallan tuella - tunkeutui myös syvälle silloisen Venäjän alueelle valloitus- ja rosvo-retkillään. Pankit osallistuivat laajalti tunnetun Aunuksen retken raioitukseen, saaden vastineeksi tu-

hansilta miehiltä haltuunsa luovutuskirjoja Itä-Karjalan metsiin. Retkeläiset tosin joutuivat palaamaan verissä päin. Metsät jäivät sijalleen, ehkä joku käpy jäi taskuun uuden metsän siemeneksi...

Tappioon päättyneen Aunuksen retken jälkeen Suomi joutui solmimaan Tarton rauhan. Ystävyyden eleenä Neuvostoliitto luovutti Sumele Petsamon . Se takasi Suomelle ympärivuotisen jäättömän sataman sekä melkoisen malmion. Ystävyyden sijaan Suomessa alettiin levittää propagandaa savijaloilla seisovasta jättiläisestä, joka piti vain tönäistä kumoon. Lasten opetusvastuu annettiin suojeluskuntalaisopettajien vastuulle, naisopettajien kelpoisuusvaatimuksiin kuului Lotta Svärd-järjestön jäsenyys. Taitolaji ammunnan maalitauluina käytettiin ns. iivana-tiluja. Suojeluskuntaupseerit lanseerasivat sanonnan ”yksi suomalainen vastaa kymmentä ryssää”. Muita suojeluskunta-aatteen edistämisen hokeinoja olivat muurahaispesäistunnnot, muilutukset ja murhat. Oman lajinsa huippu oli tietetenkin istuvan peresidentin muilutus.

Mitenkähän piti Tarton rau-

hansopimusta tulkita, kun Hitlerin valtaan tulon jälkeen aloitettiin vehkeily natsi-Saksan kanssa? Tarton rauhaahan kuulee edelleen nimitettävän ”häpeärauhaksi”. Petsamon nikkeli päätyi Saksan teollisuuden käyttöön. Kannaksella tehtiin saksalaisten tykistöupseerien kanssa mittauksia siitä, millaisia tykkejä Kannaksella tarvitaan Leningradin möyhentämiseen. Näillä taustoilla ei oikein voida pitää ihmeenä Suomen joutumista Moskovaan neuvotteluihin Leningradin turvallisuudesta.

Presidentti Paasikivi on mielestäni oikeutetusti ja osuvasti nimittänyt talvisotaa Erkon ja Tannerin sodaksi. Paasikivi kertoo muistelmissaan, että talvisota oli sekä tarpeeton, että vältettävissä mikäli hänelle olisi annettu täydet valtuudet.

Joudumme vielä näemmä odottamaan, milloin Suomesa aletaan viettää Aunuksen ja Kii-majärven retkien muistopäivää – unohtamatta Porajärven valtausta. Juhlapuhujaksi voisi kysyäistä Lasse Lehtistä ja musiikista voisi vastata Seppo Hovi.

Joensuussa 6.6.2014
Pauli Eskelinen

Kerrankin voittajien joukossa

Lapinlahden puukirkolla oli vanhaan hyvään aikaan menestyvä yksityiskauppa, ikään kuin Tuurin kyläkaupan esiaste. Kauppi-aalla oli Voitto-niminen poika, johon eräs neitsyt oli ihahtunut. Savolaisilla on tapana ilmaista laulamalla syvimpiä tuntojaan. Maailmankatsomukseltaan vasemmistolainen tuleva appi oli nautittuaan ehtoolliskalkin kajauttanut uhmakkaan vallankumouslaulun; Voitto meidän on ja olla täytyy...

Kävimme juuri ankaran vaalikampailun siitä kuka joutuu matkatöihin Brysselin ja Strasbourgin välille. Yksi pienimmistä vallankumouspuolueista, jota on halvennettu promillekannatuksensa johdosta, sai näissä vaaleissa murskavoiton

tunnuksellaan; Älä äänestä! Äänestömyystulos oli yli 60%. Siinä jäivät jälkeen stubbit ja kumppanit muutaman sadan tuhannen äänituloksellaan.

On se kumma tuo EU, kun taas radio- uutisissa kerrottiin, että siellä on jokin kummallinen demokratia-vaje. Miten siellä voi olla jokin vaje, kun kaikki halukkaat ovat saaneet äänestää toisten asettamia ehdokkaita ja haluttomat saivat olla äänestämättä.

Demokratia kuuluu samaan joukkoon kuin luonnon tasapaino. Luonto on aina tasapainossa myös siinä vaiheessa kun tieteen ennustajaeukkojen mukaan aurinko on polttanut maapallon pelkäksi kiviröykkiöksi. Silloin vain ei enää

ole vihreitä lehtoja eikä viherpiiper-täjiä.

Demokratia on samanlainen. Läntisen demokratian kehdoissa, muinaisessa Kreikassa, vapaat miehet harrastivat tieteitä ja taiteita, johtivat valtiota. Nämä vapaat miehet omistivat maan, kaupungit, laivastot ja kaiken muun sivistysvaltiolle kuuluvan omaisuuden. Orjat tekivät peltotyöt ja naiset puuhailivat kotilieden ääressä. Silloin ei ollut mitään demokratiavajetta, sillä demokratia on omistajien välinen, omistettavan omaisuuden määrän sanelema suhde.

Viljo Heikkinen
vanhempi huoneenrakentaja
Lapinlahti 26.5.2014

Miehitettiinkö Ahvenanmaa 1918?

LeMonde diplomatique & Nova-ja gazeta lehdessä 2/2014 Roman Osarov kertoo kirjoituksessa ”saariston ennakkotapaus- Ahvenanmaan autonomiasta mali Krimin kriisiin” että, ”Yksi keskeinen ero Krimin ja Ahvenanmaan kriisien välillä on se, ettei emämaa Ruotsi missään vaiheessa siirtänyt sotajoukkojaan saarille”. Tämä ei pidä paikkaansa. Vuonna 1918 Ruotsi lähetti saarille sotilasretkikunnan nimellisesti suojelemaan ahvenanmaalaisia siviilejä, mutta todellisuudessa ilmeisesti valmistelemaan saarten liittämistä osaksi Ruotsia. Ruotsalaiset kuitenkin väistyivät saksalaisten tieltä.

Oheisessa lainauksessa Liisa Niinikankaan toimittamasta kirjasta ”Tervapääskyn siivellä”, kerrotaan Ahvenanmaan tilanteesta ennen Kansainliiton päätöstä 1921. Ennen demilitarisointia Ahvenanmaa siis miehitettiin kahteenkin kertaan.

”Uudenkaupungin suojeluskunnan johtajat päättivät viedä joukot Ahvenanmaalle ja riisua siellä olevat venäläiset aseista. Uudestakaupungista lähdettiin hiihtämään meren yli 7.2.1918. Tukholmassa olevat suomalaiset itsenäisyysmiehet olivat ryhtyneet järjestämään aseiden ja varusteiden laivamusta Uudenkaupungin suojeluskunnalle Ruotsista käsin. Toiveena oli muodostaa Ahvenanmaalle koko Turunmaan suojeluskuntien kokoontumiskeskus ja vallata venäläisen varuskunnan aseet.

Suojeluskunta saapui Ahvenanmaalle 13.2.1918 ja alkoi heti riisua venäläisiä aseista. Samana päivänä lähti suomalaisten järjestämä laiva Hero Tukholmasta mukanaan vapaaehtoisia, aseita ja ammuksia. Nyt puuttui Ruotsin hallitus asioihin. Hero pysäytettiin Ruotsin saaristossa, vaikka sillä oli viranomaisten lupa. Ruotsin hallitus olikin päättänyt lähettää oman retkikuntansa Ahvenanmaalle estämään

”rauhallisiin saaristolaisiin kohdistuvat väkivaltaisuuudet”. Ruotsalaiset tulivat 15.2.1918 Ahvenanmaalle. Heidän tarkoituksenaan oli neuvotella Uudenkaupungin suojeluskunnan päällikön kanssa, että molemmat osapuolet lähtisivät Ahvenanmaalta. Vihollistilanteen takia neuvottelu siirtyi, ja suojeluskunta kävi kaksi voitollista taistelua punaisia ja venäläisiä vastaan. Ruotsin viranomaiset väärensivät ja häiritsivät päämajan, Suomen Tukholman lähetystön ja uudenkaupungin suojeluskunnan välisiä sähkösanomia sillä seurauksella, että joukkojen johtaja kapteeni Fabritius päätti luovuttaa aseet ruotsalaisille ja lähteä miehistöineen Ahvenanmaalta ruotsalaisilla laivoilla.

Mannerheim oli oikeassa sähkösanomassaan käskenyt jäämään Ahvenanmaalle. Suomalaiset joukot palasivat Tukholmasta junalla Tornion kautta Suomeen.”

Toimitti
City-kani

Jutta siivosi

Jutta Urpilainen on valtionvarainministerinä viimeisenä työnään siivonnut ministeriajan työpöytänsä. Tänään (6.6.) Yleisradion haastattelussa hän vakuutti seisovansa hallituksen päätösten takana. Hän totesi muun muassa, että yritysveron alentamisen (yli 18 %) oli oikea päätös, kun kaikki hallituksen kuulemat asiantuntijatkin olivat sen kannalla.

Heti päätöksen jälkeen Urpilainen vakuutti, että yhtäältä se tuo maahan pääomia ja toisaalta sillä on dynaamisia vaikutuksia työllisyyden paranemiseen. Tänään tilastot todistavat, että maasta on viety pääomia 20 miljardia euroa enemmän, kuin niitä on tuotu maahan. Myös dynaamisesti myönteisiä vaikutuksia työllisyyteen ei ole ilmestynyt. Pääinvastoin. Työllisyys on koko ajan heikentynyt. Erityisesti pitkäaikaistyöttömyys on räjähtänyt käsiin. Samoin on käynyt nuorisotyöttömyyden Lauri Ihalaisen (sd) äänekkäästi markkinoimasta nuorisotakuusta huolimatta.

Jutta Urpilainen paljasti haastattelussaan ilmeisesti ymmärtämättömyyttään ja siten tättömyyttä, että demareilta puuttuu kokonaan työväestölähtöinen rehellinen taloustutkimus ja sitä myötä myös selvä oma talouspoliittinen linja. Siksi he turvatuvat hal-

lituksen kuulemiin asiantuntijoihin. Heillä ei ole omaa vaihtoehtoa. Kuluneen fraasin mukaan se on elämää suurempi asia. Kun kauttaaltaan ammattiyhdistysliikettä hallitsevat demarit, niin ilman vaihtoehtoista talouspolitiikkaa he joutuvat alistumaan Eteläranta 10:ssä maajailevaan Työntajien keskusliiton, EK:n saneluun. Vaihtoehdottomien demareiden hallitessa työväenliikettä kerta toisensa jälkeen syntyy vaatimattomia työehtosopimuksia ja nolla-tupoja.

Talouspoliittisen vaihtoehtodon puuttumisen heijastuu kaikkien demareiden politiikkaan. Esimerkiksi ulkopoliitikassa ei ole omaa linjaa. Sen on kiltisti alistanut lännen retorikalle, josta kertoo omaa karua kieltään ulkomisteri Erkki Tuomiojan (sd) esiintymisen Ukrainan suhteen vaikkapa vain Kiovassa ja EU:ssa.

Näitä taustoja vasten voi odottaa, että uusi Demareiden puheenjohtaja ja -valtionvarainministeri Antti Rinne vankasta ammattiyhdistysliikkeen taustasta huolimatta on puun ja kuoren välissä. Ilman selkeää vaihtoehtoa, hänen mahdollisuutensa muuttaa jotain ihan oikeasti ovat olemattomat. Mitä hän sanoo siivottuaan ministeriajan työpöytänsä, se jää nähtäväksi. Kai Kontturi

Itämerestä ei Nato – merta

Tasavallan presidentti Sauli Niinistö sanoi, että jos Suomi ja Ruotsi liittyisivät Natoon, Itämerestä tulisi Nato - meri, ja kehotti pohtimaan, miltä se näyttäisi venäläisten silmissä ja mitä he sen jälkeen tekisivät. (Ylen Ykkösaamu 31.5.)

Kaunopuheista huolimatta Nato ei ole pelastuspalvelu tai ihmisoikeusklubi, vaan sotilasliitto. On terveellistä astua venäläisen vastuullisen poliitikon tai sotilaan saappaisiin. Miltä siitä näkökulmasta näyttäisi Suomen Nato-jäsenyys? Suomen käyttäytyminen on osa suurempaa turvallisuuspoliittista kuviota. On vaikea kuvitella, että mikään Venäjänärkevä johto ryhtyisi harjoittamaan yksittäistä hyökkäystä politiikkaa Suomea kohtaan ir-

rallaan laajemmasta eurooppalaisesta tilanteesta. Venäjän toiseksi suurin kaupunki Pietari rakennettiin Suomenlahden pohjukkaan siksi, että Venäjän laivasto pääsee Itämerelle. Suomen ja Ruotsin jäsenyys Natossa tekisi Itämerestä Naton sisämeren. Nato voisi tarvittaessa sulkea Suomenlahden ja eristää Pietarin, mitä tuskin Venäjä hevin tulisi ilman vakavia vastatoimia hyväksymään.

Natoilun sijaan olisi turvalisinta keskittyä koeteltuun sotilaalliseen liittoutumattomuuteen ja yleiseen asevelvollisuuteen perustuvien puolustusvoimien kehittämiseen.

Taito Taskinen
Kuopio

Ulkopolitiikka hakoteillä

Suomen ulkopoliitiikka saa yhä kummallisempia muotoja. Äskettäin uutisoitiin, että Suomen säteilyturvakeskus on lähдösä mukaan Saudi-Arabian masiiviseen ydinvoimaohjelmaan. STUK:in tehtävänä on auttaa ydinturvallisuudesta vastaava toimielimen perustamisessa.

Saudi-Arabian järkyttävä ihmisoikeustilanne ei häiritse. Saudi-Arabian on Yhdysvaltojen läheinen liittolainen. Saudi-Arabia on maailman taantumuksellisimpia islamistisia monarkkidiktatuureja, missä naisilla ei ole minkäänlaisia oikeuksia.

Venäjää vastaan ollaan hirveällä tohinalla suunnittel- emassa lisäpakotteita. EU:n mu-

kana olemme mukana erinäisissä kauppasaarroissa, kuten Kuuban vastaisessa, YK:n moneen kertaan tuomitsemassa saarossa. Mutta Saudi-Arabiaa ollaan tukemassa varauksetta, vaikka epäilyjä on, että ydinohjelmaan sisältyy mahdollisuus ydinaseen kehittämiseen. Ydinaseen kehittäminen on kuulemma ”ymmärrettävää” johtuen Iranin väitetystä ydinaseen kehittamisestä. Iranin ydinaseohjelmasta ei ole kuitenkaan kyetty esittämään pitäviä todisteita.

Suomen ulkopoliitiikalla ei ole suuntaa eikä näkemystä. Tärkeintä on Yhdysvaltojen orjallinen miellyttäminen.

Thomas Leivonen

Harhauttavaa Nato-tietoa

Suomalaisetkin ns. natokiimaiset väittävät ettei yhteenkään Nato-maahan ole hyökätty.

Natomaat Turkki hyökkäsi Kyprokselle 1974 ja miehittää edelleen itsenäisen Kyproksen pohjoisosaa. Jostain syystä Turkille ei vaadita pakotteita, ei vaikka Turkki on vuosi-

kymmeniä vainonnut omaa kurdikansaansa. Ihmisoikeuksissa on länsimailla kaksoisstandardit, on hyviä pahiksia ja huonoja pahiksia. Joku humoristi haluaisi Turkin jopa EU:n jäseneksi.

Reino Welling
Jämsänkoski

Tukea **Kansan**äänelle

Juha Kieksi 35 e, Jaakko Ahvola 30 e, Hannu Kautto 20 e, Janne Rahikainen 15 e, Pasi Ranki 15 e, Haagan flikka 12 e, Tapani Kaislasuo 15 e, Evgenia Hilden-Järvenperä 15 e, Heikki Männikkö 377,45 e, Harry Jakobsson 15 e, Taina Mäenpää 19 e, saatu talkootyöstä 100 e, Lana Kortie 15 e, Larmo Lehtola 10 e, Jorma Kangasniemi 5 e, Tarja Männikkö 64 e, Kalevi Wahrman 15 e, Kaija Siippainen 5 e, Kai Konturi 50 e, Eira Kärki 30 e, Paavo Heikkinen 30 e ja lipaskeräyksestä Wäinö Pietikäinen tilittänyt 46,15 e.

Op FI08 5541 1420 0279 66
Keräyslupa: 2020/2012/2417

Kommunistien liiton vuosikokous
Kommunistien Liiton vuosikokous Hermannin kerholla maanantaina 8.9.2014 klo 18.00. Käsitellään vuosikokousasiat, syksyn toimintaa sekä järjestöllisen ja ideologisen toiminnan kehittämistä. Hallituksen kokous klo 17.30 samassa paikassa. Tervetuloa

Tiedotus- ja EU-seminaari
Kemiönsaaressa, Heikki ja Tarja Männikön kesäpaikassa lauantaina 9.8.2014 alk. klo 11.00, os. Stusnäsentie 100. Ilmoittautuminen: email. tarja.mannikko@pp.inet.fi tai puhelimitse Tarjalle 050 432 0777. Käsitellään mm. Kysymyksiä: ”Miten kansalaisten EU-tietoutta kehittämällä voidaan vahvistaa vakaata talous- ja sosiaalista kehitystä”, Kansan äänen kehittämistä ja toimitustyötä sekä työväenliikkeen maailmankatsomuksen opiskeluun liittyviä kysymyksiä. Järjestää EU:n Vastainen kansanrintama.

Tervetuloa

Euro vai ei-euro - siinäpä kysymys

Jatkoa sivulta 6

niin on suhtauduttu kuin kesän tuloon - minkäs sille voi, tuleehan se kuitenkin. Tiedotus asiasta on ollut kuin EU:n perustuslaista aikoinaan: eihän se mitään muuta. ”Pankki-valvonta tähtää vain holtittomien pankkien pakottamiseen kuriin”.
Pankkiunionissa alueen suurimpien pankkien valvonta on ensin tarkoitus keskittää EKP:n vastuulle. Sen jälkeen euromaat ovat sopineet perustavansa jonkinlaisen keskitetyn kriisinhallintajärjestelyn, joka vastaisi kriisipankkien pelastamisesta tai lopettamisesta. Yhteisvastuullisesta talletussuojasta ei ole vasta kuin esityksiä ja erimielisyyksiä.

Suomen Pankin edustajan kritiikki

Jatkoa sivulta 6

Kalevassa 30.5.14 SP johtokunnan neuvonantaja Antti Suvanto kommentoi teosta toteamalla, että ”Suomen eroaminen eurosta ei olisi pikkujuttu”. ”Valuuttauudistus edellyttää uutta lainsäädäntöä ja muutoksia olemassa olevaan lainsäädäntöön. Tekniset valmisteletut on aloitettava hyvissä ajoin ennen H-hetkeä.”
Suvannon kritiikki on itsensäselvyys samoin kuin mahdolliset ongelmat yksityisten ja valtion velkojen juridiksen käsittely, mutta Suvanto ei aseta kysymystä, kumpi on hankalampaa pysyä eurossa vai erota siitä tai pitääkö erota ensimmäisenä tai yhdessä joidenkin muiden maiden kanssa tai odottaa koko järjestelmän sortumista.

Juhani Tanski

”Jumala” on pudonnut jalustaltaan

Jatkoa sivulta 11

kijöitä, asennemuutosta ja riskinottajia”.
Palveluyhteiskunta ilman teollista pohjaa on kupla
Ollila kirjoitti: ”Suomi on jo vuosikymmeniä ollut palveluyhteiskunta. Teollinen ydin on kuitenkin tärkeä, ei sen itsensä tähden, vaan siksi, että se tarjoaa alustan houkutteleville palveluille”.
Tähän näkemykseen voin yhtyä. Suomessa 2/3 yksityisistä palveluntuottajista palvelee yrityksiä, eikä tavallista kuluttajaa. Palveluyhteiskunta ilman teollista pohjaa on kupla.
Siksi hieman ihmetyttääkin, miksi Nokia vei tuotantonsa Suomesta Kiinaan? Hetken kuluttua Suomessa toiminut kukoistava alihankintateollisuus seurasi perässä. Nyt T&K toiminta on kovaa vauhtia myös siirtymässä sinne. Ollilakaan ei usko, että teollista tuotantoa palveleva työ voi pitkässä juoksussa jäädä Suomeen, jos teollinen pohja katoaa.

Veronkiertoa ja Shellissä luonnonsuojelua

Jälkiyhteenveto: Nyt on paljastunut ”Jumalan” kääntöpuoli. Ollilalla

Jatkoa sivulta 11

on ollut postilaatikkofirmoja veroparatiiseissa, eikä hän ole kokenut veronkierrostaan mitään moraalisia ongelmia piilottaessaan miljooniaan niihin verottajalta. Jopa Hesarilla on uskaltautunut vasta nyt uutisoimaan Ollilan toiminnan kääntöpuolesta.
Niin kuin miljonääriillä on tapana, Ollilakin on alkanut hyväntekijäksi ja jakamaan säätiöistään apurahoja nuorille tutkijoille. Se on pieni hyvitys veronkierrosta.
Sopivan notkeakin Ollila on. Heti kun hänestä tuli Shellin hallituksen puheenjohtaja, hänestä tuli suuri luonnonsuojelija ja hän aloitti Shellin viherpesun. Shell on yksi maailman suurimmista saastuttajista.
Silloin kun Ollila ja Nokia olivat menestyksensä huipulla, min-käänlaisista ikävistä asioista ei sopinut kirjoittaa – ei Hesarin toimittajien eikä varsinkaan ulkopuolisten toimesta.
Sehän olisi ollut vain kateellisten panettelua ja epäisänmaallista toimintaa. Kun ”Jumalaa” ei saanut ajoissa kritisoida, Nokialle kävi niin kuin kävi. Tällaista on myös vapaan journalismin kääntöpuoli.

Ari Ojapelto
Tietokirjailija
ari.ojapelto@taloverkot.fi

Kokouksia ja tapahtumia

Kommunistisen - ja työväenliikkeen strategias-ta ja taktiikasta, suunta kansanrintaman raken-tamiseen
Seminaari- ja opintotilaisuus Hermannin kerholla maanantaina 8.9.2014 klo 18.00.
Järj. Kommunistien Liitto ja DSL:n opintokeskus, Tervetuloa

Onko meillä EU:ssa tulevaisuutta? Tiedotus- ja toimintaseminaari
Järjestämme kaikille avoimen Tiedotus- ja toimintaseminaarin lauantaina 18.10.-14 klo 12.00-16.00 Kirjan talolla os. kirjatyöntekijäntie 10 B., kokoushuone 1, 3. kerros. Käsitellään seuraavia teemoja:
Suomi, EU, TTIP ja tulevaisuus
Suomi, Nato, sotilasliitot ja lähihistoria
Löytyykö yhteistä toimintataktiikkaa kevääseen
Järjestää: EU:n Vastainen Kansanrintama, Suomen Työväenpuolue ja Kansan ääni. Tervetuloa kaikki paikalle!

Kutsu STP:n liittokokoukseen
STP:n liittokokous pidetään la 28.6. -14 alk. klo 12.00 Hermannin kerholla, os. Hämeentie 67, Helsinki. Paikalle pääsee mm. raitiovau-nuilla no. 6 ja 8 sekä Hämeentien busseilla, joista jäädään pois Riskitietien pysäkillä. Esillä sääntömääräiset asiat mm. hallituksen valinta, toiminta- ja tilikertomuksen, toimintasuunnitelman- ja talousarvion hyväksyminen sekä kannanotot ja poliittinen tilanne EU-vaalien osalta. Voileipäkahvit. Tervetuloa!
Suomen Työväenpuolue STP rp. Hallitus

Suosittellemme kotisivuja ja blogeja
<http://kaikontturi.blogspot.com/>
<http://personal.inet.fi/koti/matti.laitinen/matti.html>
<http://www.vunet.org/>
<http://masanlaari.blogspot.com/>
<http://korpikommari.blogspot.com/>
<http://www.punavihreakeskustelu.blogspot.com>
<http://lievemaa.blogit.uusisuomi.fi/>
<http://antifasistit.blogspot.fi/>
<http://wahrman.blogit.uusisuomi.fi/>

Suomen Työväenpuolue STP
Os. PL 780, 00101 Helsinki
www.tyovaenpuolue.org/
sähköposti: tyovaenpuolue@suomi24.fi
<http://www.facebook.com/groups/167525526686703/>
Sampo FI4780001770626472

Vapaa Sana
STP:n verkkojulkaisu
<http://suomentyovaenpuolue.blogspot.com/>

EU:n Vastainen Kansanrintama ry. Kansan ääni
<http://www.kansanaani.net>

Kommunistien Liitto ry
<http://personal.inet.fi/koti/kalevi/>

Juche-aatteen opintoyhdistys
Tilaa suomenkielistä aineistoa Juche-aat-teesta!
www.jucheaate.com
juche.aate@saunalahti.fi
puh. 045 671 4308

KOMINFORM
Ikkuna todelliseen maailmaan
<http://www.kominform.eu/>
Maksuton internet-utispalvelu. Liity maksuttomille pos-tituslistoille! Web-sivuilla suomenkielisiä katsauksia luok-kataisteluun ja geopolitiikan näkökulmista.
PL 182, 00811 Helsinki
p. 040-717 7941, fax (09) 759 1081

EU:n Vastaisen Kansanrinta-man johtokunnan kokous pi-detään Hermannin kerholla, os. Hämeentie 67, keskiviik-kona 3.9.-14 klo 18.00. Käsit-telemme syyskauden toimin-taa, tulevien eduskuntavaa-lien valmistelua sekä Kansan äänen toimitustyötä (Kansan ääni ilmestyy syyskuun alus-sa). Tervetuloa kaikki jäsenet (tarkoittaa sekä varsinaisia-että varajäseniä) paikalle.

Haluatko VAIHTO-EHTOISTA tietoa?
Lähetä sähköposti: kalevi.wahrman@pp.inet.fi. Saan useiden listojen ja purkkien postia, joita välitän tekemil-leni listoille jonkin verran va-likoiden. Periaatteena on vä-littää tietoa, jota ei ”hesari” julkaise. Kalevi Wahrman, Lei-purinmäki 2 B 06650 Hamari, puh. 040 5523099

Tilaa Kansan ääni nyt. Saat sen vielä hintaan 15 euroa/vuosi. Ensi vuoden alusta tilaushin-ta on 20 euroa. Tilaushintaa nostettiin tilaajien vaatimuk-sesta.

SFT
Lähiradiossa

100,3 MHz
Jokaisen kuun vii-meisenä keskiviik-kona 20.00-20.30 (kesä-heinäkuun kesätauolla)

JULKAISIJAT:
Suomen Työväenpuolue STP
EU:n Vastainen Kansanrintama ry., Kommunistien Liitto ry. sekä Sodan ja Fasisminvastai-nen työ ry.
POSTIOSOITE:
PL 780, 00101 Helsinki
PUHELIN:
0440103450
PÄÄTOIMITTAJA:
Tommi Lievemaa
ILMOITUSHINNAT:
Järjestöt: 050 €/pmm
Muut 1 €/pmm
TILI:
OP FI0855411420027966
PAINOPIIKKA:
Karprint Oy
ISSN- TUNNUKSET:
ISSN-L 2243-4046
ISSN 2243-4046 (Painettu)
ISSN 2243-4054 (Verkkojul-kaisu)

Ei koskaan enää sotaa

Ensi vuonna tulee 70 vuotta Hitler- Saksan antautumisesta. Äsken tuli 70 vuotta siitä, kun Suomi joutui Karjalan ja Aunuksen Kannaksella Puna-Aameijan suurhyökkäyksen johdosta perääntymään miehittämiltään alueilta. Kuitenkin näyttää siltä, että menneestä ei ole opittu mitään. Uudelleen Suomen päättäjät ilman eduskunnan päätöstä ovat ns. Isäntämaa-sopimuksella liittoutumassa naapurimaatamme vastaan. Nyt se tapahtuu Naton kanssa. Näihin asioihin puuttui SFT:n puheenjohtaja Timo Kangasmaa puhuessaan voitonpäivänä neuvostosotilaiden muistomerkillä Helsingin Kivikossa.

Lippuvartio Kivikossa Neuvostosotilaiden muistomerkillä 9.5.2014

Ensi vuonna 9.5. tulee 70 vuotta kun Euroopan kansat juhlivat toisen maailmansodan päättymistä. Silloin eri puolilla Eurooppaa täytyivät kadut ja aukiot juhlivista ihmisistä, joiden mieli oli täynnä elämän riemua ja iloisuutta. Samoissa tunnelmissa täyttyi myös Helsingin Rautatientori. Mukana olleet kertoivat, että iloista, sodan päättymistä juhliava väkeä oli Helsingin Rautatientorilla paljon. Oli mahdotonta päästä kulkemaan torin poikki Vilhonkadulta Keskuskadulle.

Ihmiset kautta maailman iloitsivat sodan loppumisesta, luonnossa ja maailmassa orasta vasta keväästä. Kaikkialla maailmassa ihmisten huulilla olivat sanat: ei koskaan enää sotaa!

Onkin syytä esittää vakava kysymys: "Mihin ja miksi me sodan jälkeen syntyneet sukupolvet olemme hukanneet tuon tärkeän tunnuksen." Miksi emme ole historiasta oppineet mitään? Miksi antaudumme talutettavaksi kuin teuraaksi vietävät pässit? Miten tämä on mahdollista? Siinäpä on joukko kysymyksiä, joihin olisi saatava nopeasti vastauksia, jotta tunnus: "ei koskaan enää sotaa!" säilyisi koskemattomana.

Taivaalle on keräytymässä synkkiä pilviä. Julkisuudessa on kerrottu, että tässä kuussa tuotaisiin käsiteltäväksi eduskunnalle so-tilasliittosopimus., joka on ties kenen toimesta neuvoteltu valmiiksi. Jälleen on eduskunta ajettu ota tai jätä- tilanteeseen. Tälläkin kertaa sopimus on tehty jopa eduskunnan aikaisempien kantojen vastaisesti. Tilanne ei ole maamme historiassa uusi. Näinhän Suomen kansa vietiin

talvisotaan ja toiseen maailmansotaan poliittisen kliikkytymän puu- hastelun tuloksena. Vietiin ihmisiä narussa kuin pässejä teuraaksi.

Mikä tänään eroaa1930-luvun alussa valtiojohtomme aloitamasta sodan valmistelusta? Käytännössä ei mikään. Samoin ihmisiä viedään säkki päässä täytettyinä 1930- ja 1940-luvun mukaisella propagandalla, joka on muokattu tämän päivän tarpeita vastaavaksi.

Toisena erona on, että rajanaapurinamme ei ole enää sosialistista Neuvostoliittoa, jota porvaristomme yritti aseveljeydessä Saksan fasistien kanssa kaataa, vaan kapitalistinen Venäjä, jonka politiikka ei miellytä lännen suurta pääomaa. Nykyinen Venäjä on halunnut pitää itsenäisyytensä. Tämän päivän Venäjällä hallituspiirit eivät ole halunneet alistua lännen pääomapiiriin vapaasti ryöstettäväksi riistaksi, kuten esimerkiksi Suomen taantumuksellinen porvaristo on tehnyt Suomen osalta.

Politiikassamme on vielä yksi ero verrattuna toista maailmansotaa edeltäneeseen aikaan. Silloin saksalaisen sotaväen ensimmäisen erän saapuessa laivalla Vaasan satamaan, otti silloinen Vaasan läänin maaherra puhelun Helsinkiin sisäministeriöön ja tiedusteli, että mitä hän tekee, kun täällä satamassa saksalaisesta laivasta puretaan sotilaita ja aseita. Ministeriöstä vastattiin, että he eivät tiedä, mistä on kysymys ja käskivät maaherraa odottamaan ohjeita. Jonkun tovin kuluttua sisäministeriöstä soitettiin Vaasan läänin maaherral- le ja kerrottiin, että he ovat selvittäneet asian. Saksalaisten tulo on

sopimuksen mukainen, joten antakaa kaikki mahdollinen apu. Se misä viime pitkäperjantaina lehdistön paljastama Naton kanssa neuvoteltu sopimus eroaa saksalaisten kansa tehdystä, on sen julkisuus. Aina- kin meille tavallisille ihmisille on kerrottu, että heti kun sopimuksessa on eduskuntakäsittelyn jälkeen nimet paperissa, niin se on julkinen asiakirja, jonka pitäisi olla kaikkien ihmisten luettavissa.

Tämän sopimusasian yhteydessä ei ole hiiskuttu seikasta, että jos sopimus hyväksytään, niin viimeistään silloin muuttuu maamme kansainvälinen asema aivan toiseksi ja olemme jälleen Churchillin kesäkuussa 1941 toteamassa tilanteessa. Churchill sanoi, Saksan joukkojen tunkeutuessa Neuvostoliittoon, että nyt aukesi rintamalinja Jäämereltä Välimerelle. Maamme taantumuksellinen politiikka on johtanut tänäänkin meidän samankaltaiseen tilanteeseen. Näin on käynyt, kun on poikettu Paasikiven ja Kekkonen periaatteesta, jonka mukaan maamme tulee pysyä suurvalta- ristiiriitojen ulkopuolella, mutta sodan ja rauhan kysymyksessä kuitenkin rauhan puolella.

Hyvät läsnäolijat! Olemme tänään toisen maailmansodan päättymisen merkeissä eri puolilla maatamme kokoontuneet kunnioittamaan haudoissa lepääviä sodan- ja fasisminvastustajia, jotka määrätietoisesti taistelivat vaikeissa oloissa rauhan puolesta fasismia vastaan. Nämä toverit tiesivät, että heidän suurimpana tukenaan olivat Neuvostoliiton Puna-armeijan sotilaiden sitkeydellään saavuttamat pienimmätkin voitot. He eivät ennätäneet nähdä odottamaansa suurta päivää, jolloin sota muuttui rauhaksi, ihmisyyden suureksi juhla-ksi! Kuluvan vuoden syyskuussa tulee kuluneeksi 70 vuotta Suomen irtottautumisesta toisesta maailmansodasta. Tämä juhlallinen hetki on 4. syyskuuta. Se takasi ensi kerran Suomen työväestölle ja maamme demokraattisille ja rauhantahtoisille voimille mahdollisuuden hengittää vapaasti ja aloittaa laillinen maanpäällinen toiminta. Voitiin aloittaa elämä, ilman vaaraa joutua vankilaan tai teloitetuksi siksi, että puolusti ihmisten oikeutta saada elää rauhassa ilman läsnä olevaa sodan tuomaa kurjuutta ja hätää.

Antakaamme tänään kaikki mahdollinen tukemme sodanvastaisille liikkeille. Vuosien hiljaiselon jälkeen näyttäisi sodanvastainen liike viriävän. Eräs voimakas merkki heräämisestä ovat monet Nato vastaiset mielenosoitukset. Nopealla toiminnalla saatamme pystyä vielä muuttamaan asioiden kulkua. Ehkä onnistumme torjumaan ihmisoikeusloukkauksista pahimman eli sodan!

Erkon ja Tannerin jalanjäljillä Ja jälleen eduskunnan selän takana

Talvisodan jälkeen Suomeen tuli natsi-Saksan sotilaita ns. kauttakulkusopimuksen perusteella. Siitä vaiettiin, että he olivat hyökkäämässä Neuvostoliittoon. Samankaltaista, mutta laajennettua, lähes ehdottoman antautu-

misen sopimusta Nato tarjosi Jugoslavia- le. Kun Slobodan Milosevic ei sopimusta hyväksynyt, Nato pani hävittäjänsä liikkeelle. Alkoi Jugoslavian hävitys.

Nyt Suomi on, ja ilmeisesti ilman Eduskunnan päätöstä, liittymässä Natoon erikoisella tavalla ns. Isäntämaa-sopimuksella. Sopimus lupaa korvaukselta Natolle vapaan kauttakulun, ilmatilan, satamien ja lentokenttien käytön, harjoitusalu-

et, miehistön majoitukset, muonitukset ja sotilaskaluston tarvitsemat polttoaineet. Näin Suomi liittyy Natoon.

Sopimus on vakavassa risti- riidassa Suomi-Venäjän Naapurussopimuksen kanssa. Näin Suomi ilmoittaisi maailmalle, että ainoa mahdollinen ja todennäköinen vihollinen on Venäjä. Suomi muodostaisi Venäjän vastaisen eturintaman.

Kansan ääni
toimitus

Auroran päivystys kuohuttaa tunteita

Helsingin sosiaali- ja terveyslautakunta on tehnyt päätöksen Auroran sairaalan psykiatrisen päivystyksen lopettamisesta ja päivystyksen yhdistämisestä Malmin ja Haartmanin somaattiseen päivystykseen. Auroran päivystys on ja on ollut pelastusrenkas jo ennestään terveydenhuollossa kaltoin kohdeltujen ja lähes heitteille jätettyjen psykiatrisille potilaille ja heidän omaisilleen.

Kuva: Antero Nummiranta

Psykiatriseen päivystykseen lähdetään tyypillisesti silloin, kun henkilö on psykoottinen tai muutoin kärsii vaikeista oireista. On vastuutonta ohjata psykoottiset tai muuten erittäin vaikeassa tilanteessa olevat ihmiset jonotamaan somaattisen puolen päivystykseen. Mitä tulee leimautumiseen, Aurorassa on paikalla vain muita mielenterveysongelmista kärsiviä saattajineen. Näin ollen sinne meneminen ei leimaa, sen sijaan on ikävää, jos työkaverit/naapurit/muut tuttavat sattuvat jonotamaan flunssan takia päivystykseen samaan aikaan kun itse on psykoosissa.

Lautakunnan päätös on kuohuttanut tunteita, ja asiaa vastustaneeseen adressiin on lyhyessä ajassa kertynyt jo miltei 14 000 nimeä. Julkaisemme alla Mielenterveysyhdistys HELMIN (potilasjärjestö) kannanoton:

Laadukas ympärivuokautinen psykiatrisen päivystys turvattava Helsingissä

Suunnitelmat Auroran psykiatrisen päivystyksen siirtämisestä Malmin ja Haartmanin sairaalaan on saanut ihmiset huolestumaan hoidon laadusta ja tulevaisuudesta. Päivystyskiistassa on kyse pelosta, että toimenpiteellä säästetään ja heikennetään palveluja. Pelätään, että mielenterveysväeltä viedään se viimeinen kohtalaisen hyvin toimiva, ympärivuorokautinen palvelu.

Julkisen terveydenhuollon järjestämä päivystys on Helsingissä yleisesti ottaen todella kehnoa ja jopa ihmisarvoa alentavaa. Äkillisesti lääkärin apua tarvitsevat joutuvat jonottamaan kohtuuttoman pitkiä aikoja rauhottomissa odotustiloissa. Auroran psykiatrisessa päivystyksessä jonotusaika on ollut kuitenkin lyhyt ja vastaanotossa on osattu kohdella avun tarvitsijaa useimmiten ymmärtäväisesti.

Tarvitaan aikalaisä

Jos psykiatrisen päivystys lakautetaan Aurorasta, Helsingin kaupungin pitää järjestää vähintään yhtä hyvä kohtelu psykiikkisistä syistä akuuttia apua tarvitseville. Tällaisia suunnitelmia ei ole olemassa eikä kukaan tunnu tietävän, miten päivystys uudessa tilanteessa aiotaan hoitaa. HELMI vaatii, että Auroran päivystyksen lakkautussuunnitelmiin otetaan nyt aikalaisä. Olemassa olevaa järjestelmää ei saa romuttaa ennen kuin uusi vaihtoehto on kunnolla suunniteltu. HELMI ry:n mielestä uuden päivystyspoliklinikan kehittämistyöhön pitää ottaa mukaan mielenterveysjärjestöjä ja kokemusasiantuntijoita.

Taitavia psykiatreja ja koke-

neita mielenterveyshoitajia tarvitaan vastaanottoon ympärivuorokautisesti. Tilat on muokattava siten, että yksityisyys ja psykiikkiseen oireiluun liittyvät erityistarpeet huomioidaan. Ahdistunutta tai psykoottista henkilöä pitää päivystyksessä kohdella erittäin sensitiivisesti.

Tasavertainen kohtelu tavoitteena

HELMI ry on yli 30 vuotta vaatinut psykiikkisiä ja somaattisia vaivoja tasavertaiseen asemaan hoitojärjestelmässä. Tällä on erityisesti haluttu kaataa psykiikkisiin vaivoihin liittyvää häpeäleimaa - stigmaa. Psykiikkisesti oireilevia ihmisiä on kartettu vuosisatoja ja heidät on suljettu laitoksiin kauas asutuksesta, jopa omille saarilleen.

HELMI ry:n mielestä psykiikkisen terveyden ongelmat ovat terveysongelmia muiden joukossa. Siksi myös niiden hoito olisi tärkeää toteuttaa siellä missä muitakin vaivoja hoidetaan. Jos haluamme vähentää mielenterveyden ongelmien liittyviä ennakkoluuloja ja stigmaa, miksi haluamme näille ihmisille oman erillisen päivystyspoliklinikan? Miksi somaattista ja psykiikkistä hoitoa tarvitsevat ihmiset eivät voisi saada ensiapua samasta paikasta? Miksi erilaiset sairaudet tulisi erotella?

HELMI ry:n mielestä on tavoiteltavaa, että ihminen kohdattaisiin aidosti kokonaisuutena hoitoon hakeutuessaan. Nykytilanne voi aiheuttaa helposti tapahtumaketjun, jossa ihmistä pompotetaan paikasta toiseen. Päihdeongelma hoidetaan jossain, mielenterveysongelma toisaalla ja vielä fyysiset vammat kolmannella luukulla. Ideaalitalanteessa kaikki hoituisi samassa paikassa. Ajatus päivystyksestä, joka antaa laadukkaan ensiavun ja arvion kaikissa ihmisen terveydessä yllättäen tapahtuvissa kriiseissä, on tavoiteltava asia.

Päivystystoiminnan uudistus voi tuoda mahdollisuuksia kehittää palveluja paremmiksi ja vähentää stigmaa. Päivystyksen parantamiseksi kaupungin kannattaa kuulla mielenterveysjärjestöjä ja kokemusasiantuntijoita, jotka parhaiten osaavat kertoa, millaista kohtelua päivystyksessä kaivataan. Tällä hetkellä on ainakin luvattu, ettei euroissa tai hoitohenkilökunnassa säästetä eli ne vain siirretään uuteen paikkaan. HELMI ry:n mielestä kaupungin on syytä pitää lupauksensa, koska psykiatrisessa päivystyksessä on monen kohdalla kyse siitä viimeisestä oljenkorresta, joka pitää ihmisen elossa hänen hetkellä.

Toimitti
Antero Nummiranta

Kansanääni

Mielipidelehti työn, toimeentulon, rauhan ja kansanvallan puolesta

Nro 4/14, syyskuu - lokakuu 2014, 13. vuosikerta, irtonumero 1,7 €

Israelin ”veriappelsiinit” boikottiin

Työväenluokan tieteellinen maailmankuva s.2
USA-EU vetoisen maailman kaksinaismoralismi s.3
Yhdysvallat ja idän rikkaudet s. 11
Kesällä -44 hyökättiin 8 rintaman voimin s. 12
Euroopan parhaat reseptit s. 14
Tapaus Laura Rätty ja kokoomuksen korruptio s. 20

Kuva: Heikki Mämmikkö

Maailmassa USA-Nato-EU akseli kiristää jännitystä tavoitteenaan päästä kontrolloimaan Ukrainan ja Venäjän taloudellisia voimavaroja. Hysterisen Venäjän vastaisen propagandan varjossa Israel murhaa ja terrorisoi Palestiinan kansaa. Julkinen mielipide ohittaa tämän, eikä kukaan vaadi Israelia vastuuseen rikoksistaan. Boikotoikaamme Israelin kaikkia tuotteita. Katso Gazaa ja Ukrainaa koskevat kirjoitukset.

Sivut 10, 15, 16 ja 17

Yhteiskunnalliset palvelut halutaan säilyttää

Kansalaisten ”budjettiriihessä” 27.8. vaadittiin kunnallisten palvelujen säilyttämistä

Alexander Stubb ja Antti Rinne ajavat rakennepoliittista ohjelmaa, joka edistää julkisten palveluiden alasajoa. Neuvottelut 27.-28. 8. pidetyssä budjettiriihessä käytiin samassa hengessä. Lopputuloksena oli edelleen kuntapalvelujen kaventaminen, työttömyyden ennustettu kasvu ja pienituloisten aseman heikennykset. Säätytalon ulkopuolella kansalaisten budjettiriihessä toistettiin vaatimus yhteiskunnallisten palvelujen säilyttämisestä.

Sivut 4, 5, ja 20

Nato-isäntämaasopimus vaarallista uhkapeliä

Turussa järjestettiin mielenilmaus 30.8. Naton saaristomerellä järjestämiä sotaharjoituksia vastaan

Kansan mielipiteestä huolimatta ja eduskunnalta kysymättä aikoo Suomi allekirjoittaa Naton kanssa ns. isäntämaasopimuksen, joka muistuttaa Saksan kanssa tehtyä kauttakulkusopimusta. Tällä asiakirjalla Suomi on käytännössä Naton jäsen. Sopimus on ristiriidassa Suomen ja Venäjän naapurussopimuksen kanssa ja muuttaa ulkopoliittista asemaamme. Kansalaiset vaativat irtaantumaa Nato-yhteistyöstä.

Sivut 6 ja 20

Sivut 2-3

- Ulkopoliittikka hakoteillä
- Tieteellinen maailmankuva
- USA-EU Kaksinaismoraali
- Että maamme pelastuisi

Sivut 4-5

- Kasvua ja työllisyyttä ?
- Pääoman budjetti
- Eläkeikää alennettava
- Toteutuuko täystyöllisyys

Sivut 6-7

- Nato- Isäntämaasopimus
- Sama kaiku asenteiden
- Venäjän vastapakotteet

Sivut 8-9

- Kesän luettuja kirjoja
- Edessä vaaran vuodet
- PKC Grouper lopettaa Virossa

Sivut 10-11

- Gazan puolesta
- USA ja idän rikkaudet
- Rasismia edelleen USA:ssa

Sivut 12-13

- Sota siirtyi Baltiaan ja puolaan
- Natointoa lietsotaan

Sivut 14-15

- Euroopan parhaat reseptit
- Kristillisiä hyveitä
- Murskattu Ukrainan talous
- Metaanitaskut puhkeavat

Sivut 16-17

- Ukrainan informaatio-sota
- Ukrainan päiväkirja

Sivut 18-19

- Kansan ääni kuuluu
- Työkansan ilmoituksia

Sivu 20

- Kansa lyttysi leikkaukset
- Erkon ja Tannerin jalanjäljillä
- Kokoomuksen korruptio

Kaikkien maiden proletaarit-liittykää yhteen!

Kansanääni

Päätoimittaja:
Tommi Lievemaa, PL 780, 00101 Helsinki
0407330466

HELSINKI 3.9.2014

Ulkopolitiikka vaarallisilla harhapoluilla

STP:n viimekeväisessä eurovaaliohjelmassa todettiin seuraavasti: ”Suomella tulee olla oma Venäjä-politiikka. EU-jäsenyyden myötä on luovuttu omasta perinteisestä Venäjä-politiikasta. Maallamme olisi valtavat mahdollisuudet hyödyntää yhteistyötä naapurimme Venäjän kanssa, mutta EU:sta johtuva Venäjä-yhteistyön kanger-telu vahingoittaa Suomen taloutta”.

Eurovaaliohjelmaa sorvattiin kevättälvellä, mutta nuo sanat ovat käyneet tänä päivänä yhä polttavammin ajankohtaisiksi. Maamme politiikkaa on ohjattu Ukrainan kriisin puhjettua täysin vastakkaiseen suuntaan kuin, mitä STP tuossa vaaliohjelmassa esitti. Omasta Venäjä-politiikasta ei ole enää mitään jäljellä. Suomi on EU:n rintamassa painostamassa Venäjää ja lietsomassa vaarallista vastakkainasettelua itäisen naapurin kanssa.

Vaikuttaa siltä, ettei nykyinen päättäjäsukupolvi ymmärrä historiaa eikä Suomen maantieteellistä asemaa idän ja lännen välissä. Paasikiven ja Kekkonen tärkeät opetukset ovat nykyisille päättäjillemme kuin munkkilatinaa, homeista menneisyyttä. Ulkopoliittinen johto mukaan-lukien presidentti Niinistö korostaa toistuvasti, ettei Suomella ole eikä voi olla omaa linjaa suhteessa Ukrainan kriisiin, Venäjä-pakotteisiin tai Venäjään ylipäätään. On päinvastoin korostettu, että pakotteet ovat välttämättömiä ja Suomen on välttämätöntä seistä yhteisessä rintamassa EU:ssa solidaarisuuden nimissä. Mediassa on lietsottu Venäjä-pelkoa lähes talvisodan hengessä taka-ajatuksena tietenkin maamme uuttaminen sotilasliitto Naton jäseneksi.

Suomen irtauduttava pakotteista

Tällainen solidaarisuus voi vielä koitua kalliiksi Suomelle, semminkin kun kunnollisia perusteita pakotteille ei tähän päivään mennessä ole kyetty esittämään. On sanottu, että pakotteet ovat väistämättömiä, koska Venäjä on rikkonut räikeästi kansainvälistä oikeutta Krimin niemimaan Venäjään liittämisen yhteydessä. Perusteluina on käytetty myös väitettyjä sotilasavun toimituksia Venäjän puolelta itäisen Ukrainan separatisteille. Kumpikin perustelu asettautuu tekopyhyydessään naurunalaiseksi, kun luodaan vaikka vain pintapuolinen silmäys esimerkiksi Yhdysvaltojen viime vuosikymmenten sotapolitiikkaan. Tragikoomista kyllä näistä rikoksista ei ole seurannut pakotteita vaan jopa Nobelin rauhanpalkinto.

Yhdysvaltojen ja EU:n Venäjälle asettamat pakotteet ja Venäjän vastapakotteet ovat jälleen uusi osoitus siitä, kuinka vahingollista EU-jäsenyys on Suomelle. Suomella ei ole minkäänlaista intressiä tuhota kaupallisia yhteyksiä suureen naapurimaahamme, vaan päinvastoin olisi suuri intressi kehittää mahdollisesti näitä yhteyksiä. EU:n jäsenenä olemme kuitenkin sidottuja omien etujemme vastaiseen politiikkaan. Jos vallanpitäjämme olisivat tehtäviensä tasalla ja huolehtisivat oman maansa eduista, he irrottautuisivat järjettömistä pakotteista. Jos tämä on mahdotonta, pitäisi irrottautua koko vahingollisesta EU:sta.

Kokoomuksen valtakausi on merkinnyt katastrofia Suomen taloudelle. Pääministeri Alexander Stubbin johtama hallitus jatkaa edeltäjiensä linjoilla eli talouskuria kansalle ja helpotuksia suurpääomalle. Valtiovarainministeri Antti Rinteen vaatimaton esitys köyhimpien eläkeläisten aseman helpottamiseksi sai täystyrmäyksen porvaripuolella. Nykyinen poliittinen tilanne korostaa entisestään tarvetta kumota nykyinen kova, uusoikeistolainen ja militaristinen politiikka ja korvata se todellisella kansanvallalla ja kansainvälisellä, aidolla solidaarisuudella.

Toimituksen pääkirjoitus:
Tommi Lievemaa

Tilaan

Kansanäänen

Lehti ilmestyy 6 kertaa vuodessa. Vuosikerran hinta on 15 €.

☐ Olen maksanut tilaushinnan 15 €

☐ Maksettu tilille Op FI08 5541 1420 0279 66

☐ Lehti laskuttaa

Sukunimi

Etunimi

Lähiosoite

Postinumero ja -paikka

Tilaus os. Kansan ääni PL 780, 00101 Helsinki

Tilaus sähköpostilla: tilaukset.kansanaani@gmail.com

Tilausohje: Jos tilaat Kansan äänen ainoastaan maksamalla tilausmaksun pankkitilille FI08 5541 1420 0279 66, laita viesti-osaan ehdottomasti osoitteesi. Ilman osoitetta emme voi lähettää lehtiä sinulle. Osoitteen voit ilmoittaa myös ilmoittamalla sen sähköpostilla tilaukset.kansanaani@gmail.com.

Työväenluokan tieteellinen maailmankuva

Työväenluokan yhtenäisyys perustuu yhteiseen tieteelliseen maailmankuvaan. Aina tätä maailmankuvaa ei kyetä reaaliaikaisesti päivittämään.Tänään on paljon kysymyksiä, joita emme ole lähestyneet marxilaisen tieteen kautta. Tuotamme lähiaikoina dialektisen- ja historiallisen materialismin aineiston, jossa käsittelemme tieteessä ja yhteiskuntakehityksessä ilmeneviä uusia kysymyksiä. Ohessa julkaisemme tulevan julkaisun alkulauseen.

Marxilaisen tieteellisen maailmankatsomuksen mukaan yhteiskuntakehityksen kaikissa vaiheissa ihmisyyteisöt omaksuvat jonkinlaisen maailmankatsomuksen t. ideologian. Tämä ilmenee kaikkien yhteisöjen: alkuyhteisön (suku- t. heimoyhteisön), orjanomistuksellisen yhteisön, feodalistisen, kapitalistisen ja sosialistisen yhteisön piirissä. Maailmankatsomus luo ihmisyyteisöissä pohjan t. perustan yhteiselle toiminnalle ja arvomaailmalle sekä hallitsemiselle. Alkuyhteiskunnallisissa yhteisöissä se perustui luonnonfilosofiin ja mytologisiin käsityksiin. Luokkayhteiskunnallisissa valtiojärjestelmissä se perustuu idealistiin ja uskonnollisiin näkemyksiin. Työväenluokan ja sosialistisen yhteiskuntakehityksen vaiheessa se perustuu tieteelliseen maailmankuvaan.

Työväenluokan astuttua historian näyttämölle ensimmäisinä historiassa Marx ja Engels aikansa tieteellisen ja yhteiskunnallisen kehityksen tuloksena työväenluokan lähtökohdista käsin löysivät dialektisen ja historiallisen materialismin mukaisen maailmankatsomuksen. Tämä maailmankuva poikkesi monessa mielessä rajusti edeltäviestä maailmankuvista ensinnäkin siinä mielessä, että siinä yhteiskunnan ja luonnon ilmiöt ja niiden kehitys asetettiin tieteelliselle perustalle. Toiseksi siinä mielessä, että kun aiemmin idealistis-uskonnolliset maailmankatsomukset heijastivat omistavan luokan etua ja luokkavaltion päämääriä, niin nyt uusi tieteellinen maailmankatsomus heijasti koko maailman työväenluokan etuja sekä päämääriä ja loi perusteet ihmisyyhteisön sosialistiselle kehityssuunnalle.

Dialektisen- ja historiallisen materialismin maailmankatsomus antoi pohjan ja suunnan työväenluokan järjestäytymiselle ja yhtenäiselle kapitalisminvestaiselle luokkataistelulle. Se avasi kaikille maailman työläisille yhteisen sosialistisen kehityssuunnan.

Ihmisyhteisön alkuyhteisölisestä kehitysvaiheesta lähtien toteutuu laki, jossa yhteiskunnan rakenteellinen (laadullinen ja määrällinen) muutos tarvitsee tuekseen muutoksen maailmankatsomuksen piirissä. Kun tuotantovoimat (tiede ja tekniikka) kehittyvät ja sen tuloksena myös ihmisyyhteisön organisaatiot kehittyvät määrällisesti ja laadullisesti, syntyy uusia laajempia valtiollisia järjestelmiä. Silloin tarvitaan myös maailmankatsomuksen ja ideologian alueella muutoksia. Alku- ja luokkayhteisössä nämä muutokset näkyivät selkeimmin erilaisten luonnonfilosofisten, mytologisten, idealististen ja uskonnollisten maailmankatsomusten syntymisenä.

Tieteellinen maailmankatsomus, dialektinen ja historiallinen materialismi perustuu aikansa tieteen saavutuksiin. Kyetäkseen toimimaan reaaliaikaisesti työväenluokan luokkataistelua ja sosialistista yhteiskuntakehitystä ohjaavana maailmankatsomuksena, myös sen tulee tieteen, tuotantovoimien ja yhteiskuntakehityksen mukana uudistua. (Lenin: Materialismi ja empiriokritisismi) Marx ja Engels seurasivat tarkasti aikansa tieteen kehitystä, joka jo 1800-luvun loppupuolella oli nopeaa. Sen tuloksena Engels kykeni osoittamaan materiaalin liikemuotojen kemiallisen, biologisen ja yhteiskunnallisen liikemuodon yhteyden toisiinsa. Samoin kuin kaikkiin aikaisempiin maailmankatsomuksellisiin oppirakennelmiin (vaikka tieteellisesti väärinkin) lyö leimansa ajan kehitys ja sen yhteiskunnan kehitysaste, jota ne palvelevat, niin myös dialektisen ja historiallisen materialismin tulee omaksua, arvioda ja sisällyttää itseensä aikansa yhteiskuntakehityksen ja tieteen saavutukset kyettäkseen täyttämään työväenluokan luokkataistelua ohjaavan funktion. Näin ei ole aina tapahtunut.

Venäjän ensimmäinen porvarillis-demokraattinen vallankumous (1905-1907) päättyi tunnustusti tappioon ja Venäjällä marxilaiset joutuivat vetäytymään maan alle. Samaan aikaan tieteen alueella oli tehty uusia löytöjä. Silloinen materialismi ei heti ymmärtänyt näiden sähkö-opin, fysiikan ja ydin-fysiikan yms. alueilla tehtyjen tieteellisten löytöjen merkitystä. Jotkut arvostetut fyysikotkin katsoivat että ”materia on kadonnut”. Silloisten materialistien piirissä materia samaistettiin atomiin, jonka katsottiin olevan materia pienin ja jakamaton osanen. Kun löydettiin atomin osa elektroni ja atomi ”hajotettiin”, aiheutti tämä ongelmia myös marxilaisten piirissä. Monet filosofit alkoivat toimia dialektista ja historiallista materialismia vastaan (mm. Mach) ja näitä filosofisia oppeja seurasivat monet sosialidemokraatit (mm. Kaytsky). Myöskään marxilaisten piirissä ei ymmärretty miten tästä päästään eteenpäin. Myös eräät bolshevikit alkoivat haparoitda näissä kysymyksissä. Yhteiskunnallisesti vaikeassa tilanteessa tämä muuttui poliittisen edistyksen jarruksi, kun työväenliikkeen valankumoukselliselle toiminnalle ei kyetty näkemään selkeää suuntaa. Tässä vaiheessa Lenin paneutui tiiviimmin ajan filosofian kysymyksiin ja monien aiempien filosofiaa käsittelevien kirjoitustensa lisäksi hän kirjoitti teoksensa ”Materialismi ja empiriokritisismi”. Siinä Lenin perusteli, että materia määrätelmää ei saa sitoa materiaan rakenteeseen. Materiaan rakenteessa ilmenee vain kulloinenkin tietämyksemme raja. ”Kun tietomme eilen ylsivät atomin asteelle, niin tänään ne yltävät elektronin asteelle”. Leninin mukaan rakenteensa osalta materia on loputon ja myös kehitys on loputon. Tässä vaiheessa idealistiset näkemykset vallankumouksellisessa liikkeessä kyettiin torjumaan ja historiallisen materialismin mukainen yhteiskuntakehityksen etenevä liike kyettiin edelleen näkemään ja perustelemaan. Ja tämä tieto ohjasi silloin sosialistista vallankumousta ja myöhemmin sosialistista kehitystä ja luokkataistelua.

Tänään meillä on monessa mielessä samankaltainen tilanne, kuin oli 1800-luvun alkupuolella ennen marxilaisuuden syntyä sekä 1800- ja 1900-luvun vaihteessa. Tieteen ja yhteiskuntakehityksen piirissä tapahtuu nopeita muutoksia ja objektiivisesti yhteiskunnalli-

nen tilanne kärjistyy suuren kansan ja omistavan luokan välillä. Syntyy lukuisia pieniä erilaisia kansanliikkeitä, jotka etsivät ulospääsyä kärjistyneestä tilanteesta. Mutta kuten aiemminkin, yhteiskuntakehityksen monimutkaisuudesta johtuen tieteen suuret löydöt ja yhteiskuntakehityksen uudet käänteet eivät tänäänkään reaaliaikaisesti siirry johtopäätöksiä työväenluokan tieteelliseen maailmankuvaan. Marxilaista filosofia ja yhteiskuntatiedettä ei ole päivitetty yli 30 vuoteen.

Katsomme, että työväenluokan hajaannuksen keskeinen välitön aiheuttaja ja ylläpitäjä on, että työväenluokalta puuttuu suuntaa antava tieteellinen maailmankatsomus ja se on alistettu porvarilliselle ideologialle ja arvomaailmalle. Oma maailmankatsomus meillä on potentiaalisesti olemassa. Se on marxilaisuus, dialektinen ja historiallinen materialismi. Yhteiskuntakehityksessä kuluneen 30 vuoden aikana tapahtuneen murroksen johdosta se on jäänyt jälkeen tieteen ja yhteiskuntakehityksen ”junasta”. Tästä johtuen ratkaisuja yhteiskuntaelämän kasautuviin ongelmiin työväenluokan piirissä etsitään mitä erilaisimmista subjektiivisista lähtökohdista. Ja siksi tänään työväenluokka on jakaantunut lukemattomiin ryhmiin, joiden välillä edes jonkinlainen yhteistyö ei tahdo onnistua.

Katsomme, että ainoa ulospääsy tästä on päivittää marxilainen tiede vastaamaan yhteiskuntakehityksen tarpeita ja antaa yhtenäinen vastaus nykyisiin uusiin kysymyksiin ja palauttaa työväenluokalle (kansan suurelle enemmistölle) yhtenäinen maailmankatsomus ja lähestymistapa yhteiskunnallisten kysymysten ratkaisemiseksi.

Kysymyksiä, joita tulee lähestyä marxilaisen tieteen kautta, on tänään iso määrä. Keskeisiä niistä ovat mm: **1)** Työväenluokan rakenteessa viime vuosikymmeninä tapahtunut muutos, sen seuraukset ja merkitys; **2)** Yhteiskunnan globalisaation syyt ja merkitys; **3)** Sosialismin ja kommunismin vaikeuksien syyt, ratkaisu ja merkitys; **4)** Fysiikan, kosmologian ja antropologian piirissä tapahtuneet uudet löydöt ja niiden merkitys marxilaiselle tieteelle; **5)** Ilmastomuutoksen ja ekologisten kysymysten synnyttämän yhteiskunnallisen ristiriidan kysymykset **6)** Työväenluokan yhtenäisen kapitalisminvestaisen luokkataistelun strategian ja taktiikan kehittämisen välttämättömyys; **7)** Tulevan kommunistien yhteiskunnan välttämättömyys, piirteet ja kehittäminen.

Näitä ja monia muita kysymyksiä olemme nyt parin vuoden ajan arvioineet Kommunistien Liiton ylläpitämässä marxilaisessa opinto- ja keskusteluseminaarissa. Näiden arvioiden ja pohdintojen tuloksena olemme tuottaneet dialektista ja historiallista materialismia käsittelevän tutkielman. Julkaisemme sen kahdessa osassa. Syksyllä 2014 julkaisemme dialektista materialismia käsittelevän osan ja talvella 2015 historiallista materialismia käsittelevän osan. Toivomme lukijoiden perehtyvän tähän aineistoon ja myös kommentoivan siinä esitettyjä kysymyksiä. Kritiikin ja kommenttien perusteella teemme aineistoon korjaukset. Yhtenäisenä julkaisuna tuotamme aineiston keväällä 2015.

Kommunistien Liitto
Filosofian työryhmä

USA-EU-vetoisen maailman kaksinaismoralismi

USA-EU-klikin tarjoamaa käsitystä maailmasta pönkitetään päivittäin voimallisen propagandan avulla klin ohjauksessa olevassa valtamediassa. Suomessa esimerkiksi Yle, Helsingin Sanomat sekä useimmat ketjuttuneet maakuntalehdet toistavat kritiikkittömästi läntisten uutistoimistojen sekä Pentagonin maailmankäsitystä. Ukrainan kriisissä on kyse USA-EU-klikin pyrkimyksistä levittää valtapiiriään yhä laajemmalle, ennen kaikkea Venäjän rajojen ympärille. Hieman kuten Serbiassa aiemmin Ukrainassa kieläydyttiin EU:n tarjoamasta assosiaatiosopimuksesta ja sitä seuraavista uusliberalistisista talousuudistuksista. Seurauksena oli USA-EU:n masinoima Maidan-mielenosoitus, jolla syrjäytettiin istuva, vaaleilla valittu presidentti Viktor Janukovitsh.

Venäjän kannalta Ukrainan tapahtumat katkaisivat kamelin selän pitkäaikaisen tapahtumaketjun päätteksi. Yhdysvaltojen ulkoministeri James Baker lupasi aikanaan Mihail Gorbatsoville, ettei Nato laajene ”tuumaakaan enempää” itään yhdistyneen Saksan liittyyttyä Naton jäseneksi. Suullista lupautta ei varmaankaan koskaan ollut tarkoitettu vakavasti otettavaksi. Nato on näet laajentunut sittemmin voimallisesti itään päin ja entiset neuvostotasavallat sekä itäisen Euroopan entiset sosialistiset maat ovat yksi toisensa jälkeen liittyneet USA:n johtamaan sotilasliittoon.

Markkinaliberalismia levitetään aseiden voimalla

Sotilasliitto Naton laajentaminen ja uusliberalistisen talousjärjestelmän, ”globalisaation” levittäminen kulkevat käsi kädessä. Viimeisten vuosikymmenten tapahtumat ovat osoittaneet, että USA-EU pakottavat uusia maita ja alueita ”globalisaation” ja ”vapaakaupan” piiriin tarvittaessa vaikka sotilaallisin pak-

Maailmaa johtaa – valitettavasti vielä ainakin toistaiseksi - Yhdysvaltojen ja EU:n muodostama klikki. Yhdysvallat on johtajavaltio ja EU lähinnä joukko Yhdysvaltojen näkemyksiä toistavia marionetteja. Sotilasliitto Nato on tämän hallitsijaklikin sotilaallinen ulottuvuus, voimanyrkki, joka tarvittaessa laittaa niskuroijat kuriin. Tästä hyvänä esimerkkinä käyvät vuoden 1999 Serbian pommitukset, kun Slobodan Milosevic kieltäytyi lännen tyrkyttämistä talousuudistuksista. On mahdollista, että Naton tarjoamaa voimaa käytetään tulevaisuudessa myös maiden sisäisten esimerkiksi epäsuostittujen talouskuriohjelmien aiheuttamien levottomuuksien tukahduttamiseen.

Kuva: Heikki Mämlä

Markkinaliberalismia levitetään maailmalla aseiden voimalla. Puolustiko mellakkapoliisi myös markkinaliberalismia Helsingin vappumarsilla. Pelottaako, että eläkeläiset ja työttömät alkavat oikeasti vastustaa USA-EU-vetoista uusliberalismia.

kokeinoin.

Tuoreimpia esimerkkejä tästä ovat Irakin, Libyan ja Syyrian sodat. Libya oli ennen lännen väliintuloa Afrikan mantereen vaurain maa, jonka varoilla ylläpidettiin pitkälti muun muassa Afrikan Unionin toimintaa. Lännen väliintulon – demokratian ja ihmisoikeuksien nimissä tietenkin – jälkeen maa on ajautunut kaaokseen ja sekasortoon. Syyrian ja Irakin tilanteet ovat samankaltaisia. Siviiliuhreja on lukematon määrä kaikissa näissä maissa. Vain täydellinen kyynikko voi nähdä USA-EU:n toiminnan ”humanitaarisena” ja ”ihmisoikeuksien ja demokratian puolustamisena”.

USA-EU-klikki pyrkii ylläpitämään vääristynyttä kuvaa globaalista poliittisesta järjestelmästä. Esimerkiksi USA:n läsnäoloa ja kaikkialle levittäytyneitä sotilastukikohtia pidetään valtavirran käsitysten mukaan täysin luonnollisina. USA:lla on tällä hetkellä 761 sotilastukikohtaa ympäri maailmaa. USA:n sotilaalliset väliintulot milloin missäkin maailman kolkassa aiheuttavat hädin tuskin kulmakarvojen kohotusta. Räikeä vastakohta tälle on suhtautuminen Venäjään, etenkin nyt Ukrainan kriisin yhteydessä. **Venäjä on täysin oikeutettui ja ymmärrettävistä syistä järjestellyt joukkojaan** omien rajo-

jensa sisällä Ukrainan rajan tuntumassa. USA-EU-klikki on raivokkaasti tuominnut Venäjän toimet sekä käyttänyt niitä yhtenä verukkeena Venäjää vastaan asetetuille pakotteille. Samaan aikaan Venäjän toimien kanssa Israel hyökkää USA:n siunauksella ja aseilla käytännössä puolustuskyvyttömiin siviilien kimppuun Gazan kaistaleella. Toisaalla Irakissa, USA hyökkää Syyriassa tukemiaan Isis-taistelijoita vastaan ja aseistaa kurdeja – joiden PKK-poluetta vastaan puolestaan Turkin hallitus taisteli verisesti vuosikymmeniä, tietenkin amerikkalaisten tuella ja rahoituksella.

Tänä päivänä ollaan tultu siihen pisteeseen, että Venäjällä ei ole lännen silmissä itsemääräämis- eikä olemassaolon oikeutta muutoin kuin siinä tapauksessa, että länsi saa valita sille mieleisensä johtajan. Jopa Helsingin Sanomat myönsi hiljattain, että USA-EU-klikin Venäjän vastaisiin pakotteisiin on ”sisään kirjoitettu” vaatimus johtajan vaihdoksesta. Toisin sanoen pakotteissa on kyse värvällankumouksen masinoinnista Venäjällä. Lännen kuuliainen käskyläinen Boris Jeltsin oli lännelle mieluinen Venäjän johtaja ja Jeltsiniä ylistetäänkin yleisesti lännessä ”suurena demokraattina”. Vladimir Putin on puolestaan lähes täydellinen vastakohta Jeltsinille, mikä selittää hysteerisen Putinin demonisointikampanjan läntisissä tiedotusvälineissä.

Taisteluun kansojen itsemääräämisoikeuden puolesta

USA-EU-klikin tarjoama käsitys maailmasta ei kestä vähäisintäkään kriittistä tarkastelua. Se on täynnä kaksoisstandardeja, kaksinaismoralismia ja epäjohtonmukaisuuksia. Suomi on muiden länsivaltojen tapaan tuominnut Venäjän toi-

met Ukrainan kriisissä, ja pitänyt Venäjää vastaan asetettuja pakotteita ”välttämättöminä”. Mutta mitä ihmeellistä Venäjä on todellisuudessa tehnyt? Krimin niemimaalla järjestettiin kansanäänestys Venäjään liittymisestä. Kansanäänestyksessä paluuta Venäjän yhteyteen kannatti lähes 100 prosenttia äänioikeutetuista, mikä ei ole Kiova nykyisin hallitsevan fasistijuntan oloissa mikään yllättävä tulos.

Suomi sen enempää kuin muukaan EU ei ole vaatinut sanktioita USA:n toistuvien sotarikosten johdosta. Sanktioita ei ole vaadittu Israelin aseistamisesta Gazan kansanmurhan yhteydessä sen enempää kuin puuttumisesta suvereenin valtion asioihin Libyassa, Syyriassa tai Irakissa. Sanktioita ei vaadita sen johdosta, että kymmenettuhannet amerikkalais-sotilaat miehittävät Etelä-Koreaa ja uhkaavat Pohjois-Korean suvereni-teettia. Jos Venäjällä ei ole oikeutta järjestellä joukkojaan omien rajojensa sisällä, niin miksi USA:n johtamalla Natolla on oikeus järjestellä joukkojaan kaikkialla Venäjän rajojen tuntumassa? Miksi USA:n tukemalla Israelilla on oikeus jopa ydinaseeseen, mutta Israelin hallitus vaatii vaaleilla valitun Hamasin täydellistä riisumista aseista? Kysymyksiä samanlaisista ristiriitaisuuksista riittäisi loputtomasti.

On taisteltava nykyisen USA-EU-klikin johtaman maailmanjärjestyksen purkamiseksi. USA-EU-klikillä ei ole minkäänlaista kansainvälisesti tunnustettua oikeutusta hääriä globaalina maailmanpoliisina häiriköimässä ja terrorisoimassa itsenäisiä valtioita. On taisteltava moninapaisen maailman sekä kaikkien kansojen itsemääräämisoikeuden puolesta USA-EU-Nato-diktatuuria vastaan.

Tommi Lievemaa

Että maailma pelastuisi

Joskus aikaisemmin on tullut maailman menoaukailuissa huokailtua, että on aikoihin eletty. Huokailuihin aina sisältyi ajatus, ettei siitä enää mikään voi mennä kurjemmaksi. Siihen aikaan ei osannut edes kuvitella, kuinka vaaralliseksi paikaksi maailma on muuttunut. Realistin tai edes pessimistin oli lähes mahdotonta kuvitella kuinka suurten tomppelien käsissä olemme.

Koko läntisen maailman johdossa ovat saman aivopesun saaneet hyödylliset idiootit. Katsotaan vaikka vain jenkki Obamaa, engelsmanni Cameronia tai finni Stubbia. Heidän isäntänsä ovat käskeneet puhumaan paskaa, kaikkea, mitä sylki suuhun tuo kunhan se vain kohdistuu Venäjään. Aivopesu on poistanut kaiken tilan totuudelta. Se on synnyttänyt valeheltijoita ja väärentäjiä.

Kaikki lännen valtioiden päämiehet pelkäävät, että ilman nöyryyttä isäntiensä omistaman maailman media antaa turpiin. Tomppelleille sopii paremmin median ylis-tyt, jota avuttomien toimittajauraukkojen on pakko välittää.

Koko läntinen maailma on johdettu harhaan, sodan partaalle, ei-

kä kukaan kysy, mitä CIA:n johtaja John Brennan ja Yhdysvaltojen varapresidentti Joe Biden tekivät Kiovaissa, kun Ukrainan armeijan sotatoimet Itä-Ukrainassa pantiin toimeen? Miksi Yhdysvallat haluaa, että Itä-Ukrainassa armeija tappaa työkeillä, panssareilla, ohjuksilla ja lentokoneilla omia ihmisiään koteihinsa? Miksi Yhdysvallat, Nato ja jopa EU tukevat tätä tappamista – miksi?

o o o

Mitä suuremmista asioista on kyse, sitä tärkeämpää on yleisen historian ja lähteiden väärentäminen. Mutta väärentämistä tapahtuu myös lähellä jokapäiväistä elämää, tavallista arkea. Siihen annetaan yliopistoissa opetusta, joka saa väärentämisen näyttämään oikealta ja ihan rehelliseltä. Tämä korkeampi opetus annetaan niin tehokkaasti, että useimmat eivät koskaan pääse siitä irti. Sillä valhe on korvien välissä muutettu todeksi.

Tilastokeskus on Suomen valtiovoimallisen virallisten tilastojen tuottaja, virallinen väärentäjä. Vaikka he eivät sitä itse tiedä ja ne jotka tietävät eivät sitä tunnusta. Tässä toimivat samaan suuntaan tietämättömyys ja herranpelko.

Jos valtiovoimalla ja Tilastokeskuksella olisi riittävästi tietoa, rehellisyyttä ja tervettä kansallista itse-

tuntoa, se ei tekisi laskelmaa bruttokansantuotteesta (bkt). Se on vain suuntaa-antava tilastokokoelma, jota voi mielin määrin manipuloida, väärentää.

Bkt ei ole kokonaistuotanto, vaan alle puolet siitä. Kokonaistuotannosta on leikattu suurin osa välituotteina, tuoteveroina ja -tuki-palkkioina. Sanotaan, että ne ovat kolmansien yritysten tuotantoa. Sitä, missä näitä kolmannet ovat, ei kukaan osaa sanoa. Ja mahdotonta se onkin, kun niitä ei ole olemassa. Tilastokeskus ei tiedä, että palkkojen ja voittojen lisäksi tuotannossa ovat myös varastot, joita tuotannossa koko ajan kulutetaan, uusia- taan ja joskus myös kasvatetaan. Siksi se ei osaa laskea tuotantoprosessissa alati liikkuvaa tavaravarojen määrää, eikä tehdä tuloslaskelmaa. Sääli!

Viimeisin näyttö väärentämisestä saatiin, kun Tilastokeskus ryhtyi kirjaamaan aineettomia tutkimus- ja kehittämismenoja. Ne ovat pääasiassa palkka- ja muita henkilöluja, jotka näin kirjataan toiseen kertaan ja bkt kasvaa. Aiem- masta poiketen myös asejärjestelmien hankinnat kirjataan kiinteisiin investointeihin ja taas bkt kasvaa.

Aikanaan Suomessa tehty työtyyppi kerättiin konkreettisesti. Vuonna 1998 se homma lopetettiin

ja siirryttiin työvoimatutkimukseen. Se on 15–74 vuotiaiden 12 000 puhelinhaastattelua kuukaudessa. Menettely on monin tavoin kyseenalainen. Sen tuloksista voi helposti saada haluttu tulos.

Heti työvoimatutkimuksen alusta lähtien työllisten ja työtuntien määrä kasvoi merkittävästi. Vuosina 1990–91 kasvu oli 6,0–6,5 %, sen jälkeen hieman vähemmän, mutta 1997 kasvu oli jälleen 6,7 %. Kahdeksan vuoden haamutunnit lisääntyivät vuosittain 2,4–6,7 % vuodessa yhteensä yli 1 200 miljoonaa tuntia. Nämä haamutunnit vastaavat 680 tuhatta työvuotta. Samalla ne alensivat työn tuottavuutta.

Pitkän aikavälin vertailut ja työn tuottavuuden perusteella näyttää selvältä, että haamutuntien määrä koko ajan hiljalleen kasvaa. Työllisyyden heikkenemisen ja todellisen työttömyyden lisääntymisen salaaminen on yhteiskuntarauhan kannalta poliittisesti tarkoituksenmukaista.

Sokerina pohjalla ovat poliittisesti tarkoituksenmukaisten täysin mahdollottomien väestöennusteiden tekeminen. Viimeisenkin ennusteen mukaan vuonna 2040 maassa on vuoteen 2010 verraten 80 vuotta täyttäneitä suhteellisesti ja faktisesti kaksinkertainen määrä ja jokainen 1961–75 syntynyt on silloin maassa ja elossa. Tapahtuu siis val-

tava ylösnousemus ja paluumuut-

to!

Väärennökset ja valheet ovat erottamaton osa oikeistolaisuutta, nykyaikaa. Arjessa se todistaa oikeaksi hokeman valheista, jota ovat hätävalhe, emävalhe ja tilasto.

o o o

Media ei kerro, että 750 000 ukrainalaista on paennut kodeistaan Venäjälle ja määrä kasvaa koko ajan. Eikä se kerro, että Ukrainassa on menossa kansanmurha.

Miksi media ei kerro – miksi? Siksi, että sen on pakko valehdella vaikenemallakin, sillä muuten olisi ylivoimaista syyllistää Venäjä kaikista Ukrainan ongelmista, joiden arkkitehdit ovat Yhdysvalloista. Samojen arkkitehtien piirustusten mukaan näyttää menneen myös malesialaisen matkustajakoneen alas ampuminen, sillä Ukrainan nykyhallinto on länsimedian voimalla saanut siitä hyödyn.

Realistin tai edes pessimistin on jotakuinkin mahdotonta kuvitella kuinka julmien, suorastaan brutaalien ja suurten tomppelien käsiin on annettu koko ihmiskunnan tulevaisuus. Siksi itse kun-kin on otettava tiedon härkää sarvista – on selvitettävä tosiasiat että maailma pelastuisi!

Kai Konturi

Kasvua ja työllisyyttä?

Kansalaisten ostovoima onkin tänä vuonna laskenut roimasti. Se taas on johtanut siihen, että irtisanomiset ovat lisääntyneet. Ostovoiman laskun aiheuttamat irtisanomiset ovat lisääntyneet erityisesti palvelualoilla. Saamme vähän väliä kuulla uutisista milloin minkäkin palvelualan yrityksen YT – neuvotteluista, joita perustellaan ostovoiman laskusta johtuvasta myynnin laskusta.

Stubb lupaa kasvua ja työllisyyttä

Eliitti esitti viime vuoden lokakuussa sopimuksen syntymisen jälkeen arvioita, että se luo 20 000 uutta työpaikkaa. Eivät varmasti uskoneet siihen ikinäkään. Nyt onkin käynyt niin, että uusia työpaikkoja ei ole syntynyt, mutta entisiä on kadonnut – ja katoaa jatkuvasti lisää. Jyrki Kataisen paikan ottaneen Stubbin hallituksen ohjelmalla on tutun kuuloinen otsikko: Suomi uuteen nousuun: kasvua ja työllisyyttä. Stubbin hallituksen tavoitteena on avoin, oikeudenmukainen ja rohkea Suomi. Kataisen hallituksen ohjelma vaalikaudelle 2011 – 2015 on edelleen voimassa. Hallituksen painopiste -alueita ovat köyhyyden, eriarvoisuuden ja syrjäytymisen vähentäminen, julkisen talouden vakauttaminen ja kestävä talouskasvun, työllisyyden ja kilpailukyyn vahvistaminen. (lähde: neuvottelutulos hallitusohjelmasta 19.6.2014) Hienoja tavoitteita, mutta mitä hallitus on niiden eteen tehnyt? Onko köyhyys, eriarvoisuus ja syrjäytyminen vähentynyt? Tai ta-

Vuosi sitten Suomessa sovittiin laaja tulopoliittinen ratkaisu, joka sai nimekseen ”työllisyys – ja kasvusopimus”. Sopimus antoi 20 euroa/kk, tai 12 senttiä/h tunnissa lisää liksaa duunarin pussiin. Porvarit kiittelivät ammattiliittoja vastuullisuudesta ja isänmaan pelastamisesta. Työntekijäkeskusjärjestöjen johto perusteli syntyneen sopimusta sillä, että se luo kasvua ja vakautta sekä edistää työllisyyttä. Työnantajajärjestöjen edustajat saivat vaivoin pidettyä naamansa peruslukemilla sopimuksen allekirjoitustilaisuudessa. Sopimuskorotus oli niin pieni, ettei se pystynyt kattamaan kohonneita elintarvikkeiden hintoja puhumattakaan asumiskustannuksista.

Kuva: Heikki Mämmikkö

Työttömänäkään emme suostu orjiksi sanottiin Tampereella 25.7.-14 työttömyyttä vastaan järjestetyssä mielenilmauksessa

louskasvu, työllisyys ja kilpailukyky vahvistunut?

Hyvinvointiyhteiskuntaa romutetaan

Suomen kilpailukyky on vuodesta toiseen ollut maailman huippua, kapitalistien päinvastaisista väitteistä huolimatta. Köyhyys, eriarvoisuus ja syrjäytyminen ovat kiistatta lisääntyneet. Talouskasvu on kääntynyt miinukselle ja kilpailu-

kykykin alkaa väijäämättä hallituksen ja kapitalistien omien toimien johdosta olemaan katoavaa kansanperinnettä. Hallituksen budjettiesityksessä mm. kuntien valtionosuuksia pienennetään jälleen keran. Se taas tietää korotuksia kunnallisverotukseen, mikäli kunnat aikovat järjestää lakisääteiset palvelunsa, mm. terveyspalvelut. Porvarit eivät palveluista tai kansan elinolosuhteista välitä paskan vertaa. -

Hallituksen rakennepaketti ajaa alas palveluita

Ristiriitaiset talousennusteet olivat lopulta eräänlainen silmankääntötemppe, jonka avulla voitiin pelata aikaa ja runnoa läpi rakennepoliittisen ohjelman sisältöä. Valtion velka nousee väistämättä 100 miljardiin euroon ja sillä pelottelevat talousanalyytikot ovat saaneet hallituksen varpailleen. Oman lisänsä neuvotteluihin toivat lisäksi EU:n Venäjälle asettamat pakotteet, joiden vaikutusta talouteen vasta arvuutellaan. Venäjän elokuun alussa asettaman tuontikiellon seurauksena Suomen elintarvikkevienti putoaa neljännekseen normaalitasosta ja suurin vaikutus on maitosektorilla.

Mikä ohjelma?

Hallituksen rakennepoliittisen ohjelman keskeinen tavoite on valtion velkasuhteen kääntäminen laskuun ja talouden puskeminen kohti nousua. Ohjelman tarkoituksena on mm. karsia kuntien tehtäviä, toteuttaa soteuudistus ja pidentää työuria. Lista kuulostaa tutulta, sillä porvaripuolueiden ja elinkeinoelämän edustajat ovat vaatineet niitä jo vuosien ajan julkisissa lausunnoissaan. Käytännössä ohjelma näkyy budjetissa temppeuveltyksenä ja suurten rakenteiden romuttamisena. Talouden elvytyksen puolesta ennen budjettiriihtä esiintynyt Rinne joutui elvyttämisessään pettymään. Kokoomuksen leikkauslinja voitti kirkkaasti. Stubb ja Rinne kertoivat, että väylähankkeisiin tulisi lisää rahaa 68 miljoonaa euroa ja että tämä olisi elvytystä. Tosiasiasa keväällä hyväksytyissä talouden kehysissä leikattiin 100 miljoonaa euroa raiteiden ja teiden kunnossapidosta. Eli tämän vuoden tasoon nähden teihin ja infraan kohdennetaan 32 miljoonaa euroa vähemmän. Rinne ehti jo oman ministeri-

Hallituksen tuore johtokaksikko Alexander Stubb ja Antti Rinne ovat ajaneet härkäpäisesti eteenpäin rakennepoliittista ohjelmaa, jonka kaunis tavoite on kääntää talous kasvuun. Ohjelman sisältö vahvistaa vallitsevaa uusoikeistolaista talouspolitiikkaa, missä päämääränä on julkisten palveluiden alasajo. Hiljattain käydyt neuvottelut valtion talousarviosta käytiin rakennepoliittisen ohjelman hengessä ja valtionvarainministeriön talousennusteiden siivittämänä. Budjettiriihen aikana ministeriö myönsi talouden kasvun pyhähtyneen, vaikka vielä alkukesästä oli väitetty muuta.

Kuva: Heikki Mämmikkö

Vapaus Valita Toisin järjesti 18.8. Eurooppasalilla keskustelutilaisuuden ”onko meillä varaa täystyöllisyyteen”? Yleisöä oli paikalla ja alustajat (Pekka Tiainen, Markku Lehmus ja Markus Sovala) puhuivat asiantuntevasti. Ongelmaan nykyisissä yhteiskuntarameissa vastaus ei löytynyt. Kukaan tilaisuudessa ei myöskään uskaltanut esittää mahdollisuutta yhteiskuntarameiden muuttamiseksi.

önsä budjettiriihen jälkeen hehkuttaa, että demarien esityksestä oppivelvollisuusikä nousee ja köyhimmät eläkeläiset saavat kympin lisää takuueläkkeeseensä. Kumpikin uudistus jää toteutumatta. Hallitus kertoi, että kouluille annetaan lisää rahaa 35 miljoonaa euroa. Aiemmin kehysriihessä kuitenkin leikattiin peruskouluilta 57 miljoonaa euroa. Eli tämän vuoden tasoon nähden peruskoulut saavat 22 miljoonaa euroa vähemmän rahaa, vaikka hallitus mainosti panostavansa koulutukseen. Lapsilisien leikkauksia aiotaan kompensoida näennäisillä lapsiperheiden verovähennyksillä. Sekään helpotus ei tule lapsilisää eni-

ten tarvitseville - kaikkein pienituloisimmille, jotka eivät maksa valtionveroja. Kosmeettisia muutoksia lukuunottamatta budjettiesityksen keskeisiä seurauksia ovat hyvinvointirakenteiden romuttaminen ja silmien sulkeminen todellisilta ongelmilta. Näitä ongelmia ovat esimerkiksi työpaikkojen katoaminen sekä sosiaali- ja terveyspalveluiden romahtaminen samoin kuin alueellisen eriarvoisuuden jyrkkä kasvu. TE--toimistoille annetaan lisää rahaa työttömyyden hoitoon.

Kuntia kurittamalla lyödään pienituloisia

Stubbin-Rinteen hallituksen talous-

Heidän päämääränään on terveyspalveluiden ja kaikkien muidenkin kuntien hoitamien palveluiden yksityistäminen. Hyvinvointiyhteiskuntaa ajetaan alas kovaa vauhtia.

Miksi ei kapitalistien tas-kusta?

Budjetin loppusumma hallituksen esityksessä 53,2 mrd euroa. Se on miljardin vähemmän kuin kuluvan vuoden budjetti. 1 miljardi on satumalta se sama summa, jolla porvarihallitus viime vuonna alensi yritysten verotusta. Valtion tuloiksi ensi vuonna on arvioitu 49,5 mrd euroa. - Miinusta on siis 4,5 miljardia. Sen on hallitus päättänyt paikata ottamalla lisää velkaa, jonka se arvioi vuoden 2015 lopussa olevan 102 miljardia. Hallitukselle ei tule mieleenkään, että se kattaisi tuon puuttuvan 4,5 miljardia työntämällä kätensä pääoman omistajien rahasäkkeihin. Ei, vaan sen sijaan leikataan ja höylätään vähävaraisille tarkoitetuista välttämättömistä palveluista. Se taas tietää köyhyyden, eriarvoisuuden ja syrjäytymisen lisääntymistä. Suomen ns. kilpailukyvyn yhtenä peruspilarina on pidetty hyvää koulutustasoa. Siitäkin ollaan leikkaamassa. Näyttää siltä, että hallitus on vetämässä klosetista alas hyvinvointiyhteiskunnan lisäksi myös kilpailukyyn.

Kilpailukyky ei ole verrannollinen työaikaan

Työnantajajärjestöjen edustajat ovat vaatineet eläkeiän noston lisäksi työaika pidennettäväksi. Heidän mukaansa Suomessa on

liian lyhyt työaika ja sen vuoksi kilpailukyky on heikko. - Hollantilainen konsulttityhtio Deloit teki EU:lle OECD:n tilastoihin perustuvan tutkimuksen vuosityöajoista unionin alueella. Keskimääräinen vuosityöaika (2008) oli 1676 tuntia/vuosi. Suomessa työskenneltiin 1745 tuntia/vuosi. Lyhyin työaika oli Hollanissa jossa se oli vain 1389 tuntia – ja eniten työtunteja kertyi – kreikkalaisille, 2120 tuntia vuodessa! Kreikkalainen duunari siis työskenteli 375 tuntia vuodessa enemmän kuin suomalainen. Se on 40 tunnin työviikoiksi muutettuna yli yhdeksän viikon tunnit! Se ei kuitenkaan kreikkalaista kilpailukykyä pelastanut kuten tiedämme, vaan kävi täsan päinvastoin.

Työnantajien edustajien ja porvarien edesottamuksia ja vaatimuksia tutkaillessa ei voi välttyä ajatukselta, että edelliset eivät välitä ja jälkimmäiset eivät ymmärrä eivätkä välitä Suomen ja suomalaisten kohtalosta patkän vertaa. Kasvua ja työllisyyttä saamme varmasti odottaa pitkään, jos muutosta ei tule. Suomalaista hyvinvointiyhteiskuntaa, kilpailukykyä, kasvua ja työllisyyttä ei voi jättää kapitalistien eikä hallituksen – ja eduskuntaporvareitten käsiin. Duunareiden on tehtävä se itse. Ensi keväänä on eduskuntavaalit. Ne ovat yksi keino ja tilaisuus aloittaa muutos, joka johtaa todelliseen demokratiaan ja hyvinvointiin.

Markku Nieminen

Toimituksen välitsikointi

yhteiskunnan kipeimpiä ongelmia. Nyt kumpaakin ryhmää vain kuritetaan leikkauksilla jättämällä ne leikkausten osittaisenkin korvaamisen ulkopuolelle. Eläkeläiset, jotka saavat eläkettä 900 euroa kuukaudessa tai vähemmän, eivät hyödy lainkaan kunnallisverotuksen eläketulovähennyksen korottamisesta. Tämä epäkohta oli tarkoitus korjata takuueläkkeen korotuksella, mutta siitä luovuttiin.

Säätytalolla osoitettiin mieltä

Puolueet ja monet kansalais- ja ammattijärjestöt ovat osoittaneet voimakasta kritiikkiä budjettiehdotusta kohtaan. Budjetti lisää talouden kestävyysvajetta nykytilanteessa, jolloin vienti ei vedä eurokriisin ja kansainvälisen taantuman takia. Suomen talous sinnittelee kotimaisen kysynnän varassa. Budjetti leikkaa rajusti kansalaisten ostovoimaa. Hallitusta on vaadittu perumaan lapsilisien leikkaukset, indeksikoroituksiin suunnitellut leikkaukset ja valmisteilemaan opiskelijoiden, työttömien ja eläkeläisten tukiin selvät korotukset. Samalla järjestöt ovat vaatineet hallitusta lisäämään kuntien omia palveluja peruspalvelujen yksityistämisen sijaan. Tämän varmistamiseksi kuntien valtionosuuksien leikkaukset on vaadittu peruttavaksi ja lisärahan ohjaamiseksi kattavien ja laadukkaiden palvelujen järjestämiseen. Säätytalolla 27.08.2014 järjestetyssä mielenosoituksessa (takasivu) oli mukana myös Kansan Äänen julkaisujärjestöjen edustajia, jotka yhdessä muiden kanssa osoittivat mieltään pienituloisten palvelujen puolesta ja leikkauspolitiikkaa vastaan.

KÄ / Toimitus

Eläkeikää tulee tilapäisesti alentaa

Eläkeikää ei kannata vekslata suhdannekiertojen tms. satunaisten tekijöiden perusteella. Eliniän odotusarvon nousu ja suurten ikäluokkien eläköityminen oli tiedossa, kun viimeksi eläkepäättöksiä rustattiin. Silloin arvioitiin, että maksettujen eläkkeiden määrä ylittää eläkemaksujen kertymän vuoden 2013 alussa. Tosiasiassa muutos tapahtui vasta vuoden lopussa. Suurten ikäluokkien siirtyminen eläkemaksujen maksajista eläkkeen saajiksi (+ eurokriisi + suurtyöttömyys) aiheutti suhteen muutoksen. Eläkerahastojen koko kasvaa siitä huolimatta aika haipakkaa.

Rahastojen tuotot ovat suuremmat kuin em. vajuus. Eläkkeelle siirtävät ikäluokat pienenevät vuosi vuodelta. Kannattaisi katsoa 5-10 vuotta tilanteen kehitystä ja katsoa sitten, onko eläkeiän korotukseen tarvetta. Luulen, että näillä mennään ainakin muutama vuosikymmen. Nykyisessä työllisyys tilanteessa eläkeiän tilapainen lasku olisi järkevää. On mieletöntä yrittää pitää väkisin 63-68-vuotiaita töissä, kun lähes kolmannes nuorista on työttömänä. Kestävyyssvaje pahenee, jos meille työttömyyden takia syntyy suuri 27-vuotiaiden eläkeläisten joukko.Meillä on puhuttu uh-

Kuva: Heikki Mämmikkö

Kansalaisten budjettiriihessä STP:n puheenjohtaja Juhani Tanski käytti eläkekysymyksestä puheenvuoron. Hän arvioi, että niin pitkään kun nuorisotyöttömyys säilyy yhtä vaikeana, eläkeikää tulee alentaa.

kaavasta työvoimapulasta vuodesta 1985 lähtien, jolloin Kalevi Sorsan IV hallitus havaitsi ”uhkatilanteen”. Vaikka päättäjät eivät omia puheitaan uskokaan, olisi syytä kuitenkin pitää huolta työvoimasta eli ainakin nuorten yhteiskuntakuuta voisi alkaa toteuttaa.

SDP:n yksi keskeinen vaalilupaus viime vaaleissa oli eläkeiän noston torppaaminen. Demarien puheenjohtajan vaihtuminen ei mitätöi tai vähennä äänestäjille annettua sitoumuksen merkitystä. Onko Antti Rinteellä varaa pettää demarien viimeinenkin vaalilupaus?

Kokoomuksen eduskuntaryhmän puheenjohtaja Arto Satonen esitti, että viikkotyöaika olisi nostettava nykyisestä 37,5:stä 40:een tuntiin – palkkoja korottamatta. Satonen totesi, että työn yksikkökustannuksia tulisi laskea työn tuottavuutta kasvattamalla.

Satonen sanoo, että työajan pidentäminen ei alenna palkkoja vaan laskee työn yksikkökustannuksia! Kokoomusta sanottiin ennen ”kyky-puolueeksi”! Satonen vaatii sosiaalidemokraattien Forssan ohjelman 1906 työaikavaatimuksen toteuttamista. Forssan ohjelmassa vaadit-

Onko meillä varaa täystyöllisyyteen?

Tilastokeskuksen tuoreimman työvoimatutkimuksen mukaan viime kesäkuussa oli 258 000 aktiivisesti työtä hakevaa työtöntä, 9,2 prosenttia työvoimasta. Kun tähän lisätään 148 000 piliotyötöntä, jotka syystä tai toisesta eivät aktiivisesti hakeneet työtä, päästään reilusti yli 337 000:n, joka oli kesäkuussa työ- ja elinkeinoministeriön ilmoittama (”kortistossa” olevien) työttömien työnhakijoiden määrä. Yli vuoden työttömänä olleita pitkäaikaistyöttömiä oli 90 000.

Sitä, kuinka laajasta työttömyysongelmasta on todella kysymys, kuvaa hyvin tieto, että viime vuonna 650 000 henkilöä oli työttömänä tai joutui työttömäksi ainakin lyhyeksi aikaa. Työttömyyden pahentuessa tänä vuonna tuo luku on vielä suurempi. Sitä, kuinka moni lisäksi koki työttömyyden uhan, ei tiedetä.

VVT:n järjestämässä seminaarissa 18.8.2014 pohdittiin laajasti, mitä työttömyydelle voidaan tehdä ja mitä täystyöllisyyden saavuttaminen edellyttäisi. Täystyöllisyys määritellään usein tilanteeksi, josta työttömyysasteen aleneminen johtaa työmarkkinoiden kiristymisen kautta ansiotason nousun ja inflaation kiihtymiseen. Viimeksi tällaiset tilanteet saavutettiin juuri laman alla vuosina 1989–1990 hie-

man yli kolmen prosentin tasolla ja vuonna 2008 juuri finanssikriisin alla 6,4 prosentin tasolla.

Vaihtoehtoinen lähestymistapa täystyöllisyyden määrittelyyn korostaa keinoja, joilla voidaan alentaa tällaista työttömyystasoa ja poistaa pitkäaikaistyöttömyyttä. Seminaarin alustaja Pekka Tiainen olikin valmis asettamaan täystyöllisyystavoitteen 2-3 prosenttiin, 60 000-70 000 työttömän tasolle. Hän totesi, ettei se ole tämän vuosikymmenen asia, vaan riippuen kansantalouden vaihtoehtoisista kehitysurista ja suoritettavista toimenpiteistä sen saavuttaminen siirtyy väistämättä 2020-lu-

Kuva: Heikki Mämmikkö

vulle.

Miten työttömyyttä voitaisiin alentaa? On hyvin tavallista esittää finanssipoliittista elvytystä, erityisesti julkisten investointien (väylä-hankkeet, homekoulujen korjaukset ym.) muodossa. Markku Lehmuksen seminaarissa esitteleämä tutkimustieto ei kuitenkaan viittaa kovin suuriin vaikutuksiin: 2 miljardin euron panostuksella julkisiin investointeihin saataisiin lyhyellä aikavälillä vain noin 13 000 lisätyöpaikkaa. Julkisen sektorin ostojen (kulutusmenojen) lisäyksen vaikutukset olisivat samaa luokkaa. Tällaiset työpaikat ovat verraten kalliita veronmaksajille. Veronkevenysten vaikutukset olisivat vieläkin vaatimattomammat, joskin pysyvämmät. Tehokkainta olisi palkata väkeä suoraan julkiselle sektorille: 2 miljardilla eurolla saataisiin heti 80 000 työpaikkaa. Vähempikin varmaan riittäisi, ainakin aluksi, ihan jo käytännön syistä.

Pekka Tiainen valitti työvoimapolitiittisten toimenpiteiden (kuten työvoimapolitiittisen koulutuksen ja tukityöllistämisen) määrärahojen vähentämistä ja sitä, että valtiovarainministeriö laskee aina vain bruttokustannukset eikä sitä palautumaa, joka valtiolle ja kunnille tulee verokertymien kasvun ja sosiaalimenojen vähenemisen muodossa, kun ihmiset työllistyvät. Hänen mukaansa esimerkiksi täydellä 100 prosentin palkkatuella työllistettävien nettokustannukset julkiselle sektorille olisivat merkittä-

västi luultua pienemmät. Esimerkiksi 10 euron tuntipalkalla saataisiin 30 000 työpaikkaa nettokulujen jäädessä 180 miljoonaan euroon.

Seminaarin puhujien keskeisin pitkälti yksimielinen johtopäätös oli, että täystyöllisyyden tavoittelussa tarvitaan monia erilaisia keinoja. Merkittävintä rajoitetta, valtion velkaantumisen uhkaa korosti kommenttipuheenvuoron pitänyt Markus Sovala. Hän huomautti, että viime vuosikymmeninä Suomen bkt:sta on kahdesti kadonnut liki 10 prosenttia yhdessä vuodessa. Nämä shokit ovat johtaneet valtion velkaantumiseen, jota ei sopisi enää elvytyksellä kiihdyttää, jos halutaan, että valtiolla on mahdollisuuksia reagoida seuraavaan vastaavanlaiseen shokkiin.

Sovalan johtopäätös siis oli, että nyt pitää hillitä julkisen sektorin velkaantumista työttömyyden paisumisen uhallakin. Tämä johtopäätös luonnollisesti edellyttää, että työttömyyden alentaminen lisäisi velkaantumista ongelmallisessa määrin. Tätä kysymystä ei seminaarissa ehditty käsitellä, mutta olen kirjoittanut siitä Palkansaajien tutkimuslaitoksen (PT) -blogissa toisaalla. Kysymys on aivan olennainen pohdittaessa, onko meillä varaa täystyöllisyyteen.

Heikki Taimio blogikirjoitus

Kirjoittaja on Palkansaajien tutkimuslaitoksen erikoistutkija ja VVT:n hallituksen jäsen

tiin 8 tunnin työpäivän toteuttamista. Hän on hieman myöhässä: vaatimus toteutettiin ajat sitten ja 49 vuotta sitten päästiin jo pitemmällekin - 7½ tuntiin. Satosen tulkuton esitys nostaa työajan lyhentämisen yhdeksi vaalikeskustelun teemaksi. Se toivottavasti avittaa keskustelua työn jakamisesta.

Työn tuottavuus on noussut jättiaskelein, tietokoneet, robotit ja muut vempaimet auttavat työsuorituksissa. Kansainvälinen työkonferenssi suositti 1930-luvulla viikoittaisen työajan lyhentämistä 40 tuntiin. Monissa maissa tämä toteutuikin 1960-luvulla. Esimer-

kiksi Suomessa työaikalakiin tehtiin tällainen muutos vuonna 1965 ja se oli toteutettava vuoden 1970 alkuun mennessä. Ensi vuonna säädös nykyisestä työajastamme tulee 50 vuoden kunnioitettavaan ikään. Satosen ehdotus, että siirtäisimme historiassa viime vuosisadan alkupuolen työelämään on yhtä järkevä kuin esitys, että lopettaisimme työnteon ja rukoilisimme, että taivaasta sataa mannaa kaikille riittävästi. Uudessa työaikalaisa voitaisiin soveltaa esim. Ranskan mallia. Ranskassa työaika on ollut pitkään yleisesti 35 tuntia viikossa.

Juhani Tanski

Valtio ”säästää” ja leikkaa kunnilta

Tuusulan kaikki valtuustoryh-mät hyväksyivät 5 miljoonan euron leikkausbudjettin, jota häveliäästi tasapainottamiseksi kutsutaan. Lisäksi kuntalais-ten ”kivirekeä” lisätään 0,25 % kunnallisveron korotuksella, joka kohdistuu erityisesti pienituloisiin.

Kuten lehdessäkin (KU 12.8-14) todetaan Tuusulan kunnan tilanteesta: ”Koko seitsemän miljoonan epäsuhta on käytännössä seurausta valtion toimista. Valtio ”säästää” siirtämällä päänsäryn säästötoimista kunnille”.

Valtionvarainministeri Rinne (sdp) ja kunta-asioista vastaava Risikko (kok) leikkaavat rajusti kunnilta. Sosiaali-, terveys- ja opetustoimen valtionosuus pudotetaan 29,57 prosentista noin 25 prosenttiin - eli noin kuudesosalla. Kun palvelujen tarve kasvaa samaan aikaan, kasvaa paine kuntaveron lisäkorotukseen. Pienituloisten kärsimyksiä lisätään nostamalla sosiaali- ja terveydenhuollon maksuja

40 miljoonalla eurolla jne.

Nämä kaikki hallituksen ajamat leikkaukset ja kuntapolitiikkojen ”sopeuttamiset” johtuvat hallituksen harjoittamasta väärästä talouspoliittisesta linjasta, vaikka työttömyys edelleen vain on kasvanut yli 100.000 viimeisten vuosien aikana ja köyhyys lisääntynyt (vuodesta 1990) vuoden 1990 395.000:sta tämän vuoden hurjiin lukuihin eli 700.000 köyhtyneeseen kansalaiseen.

Siinä faktaa tämän päivän talouspolitiikasta. Se ei paremmaksi muutu hallituksen kantavien voimien, Stubbin (kok) tai Rinteen (sdp) selfie- kuvilla.

Lisäksi sitoutuminen EU:n pakotepoliittikkaan Venäjää kohtaan on hätäkiöityä ja maamme työllisyydellekin vahingollista USA:n johtamaa voimapolitiikkaa.

Jori Porspakka

Terveisiä Meksikosta

Serrot on Meksikon Työväenpuolueen (PT) aktiivi, jolla on tiiviit yhteydet Kommunistien liittoon. Hän kirjoitti runon vierailtuaan Meksikon Työväenpuolueen delegaation mukana Vietnamin suur lähetystössä Mexico Cityssä. Tilaisuudessa kunnioitettiin hiljattain kuolleen vietnamilaisen vallankumouksellisen kenraalin Vo Nguyen Giapin muistoa. Paikalla oli useiden maiden kuten Korean DKT:n ja Intian edustajia. Yhtäkkiä lähetystölle ilmaantui pieni ryhmä Meksikon kommunistisen puolueen nuoria, jotka kantoivat suuria punalippuja. He esittivät tunteikkaan tervehdyk-

Teräspataljoona

he marssivat avoimin rinnoin,
vakaa on askel, päättäväisinä,
kuljettavat korkealla kolmea punaista lippua.

heidän katseensa loistaa,
pystyssä pää kuin taistelukentällä.
miehet ja naiset, nuoria kaikki.
teräspataljoona,
he tietävät olevansa voitattomampia.
yhteinen ääni soi puheessaan.
teemme kunnia suurelle vallankumoukselliselle sankarille!

olemme Mexican Kommunistisesta puolueesta,
tervehdyksemme!
kenraali Vo Nguyen Giap!

Miguel Serrot
4.10.2014

sen Vietnamin lähettiläälle kenraali Vo Nguyen Giapin kunniaksi. Serrot on kirjoittanut runon näiden kommunistinuorten vahvuuden ja vaakaumuksellisuuden innoittamana.

Suomennos espanjan kielestä: Rauni Salminen

Nato:n isäntämaasopimus vaarallista uhkapeliä

Suomi on luovuttanut ulkopoliitiikkansa ja valtaosan muustakin päätösvallasta EU:lle.Tosiasiassa Suomi ei ole enää edes liittoutumaton maa, koska Suomi on syvemmällä Naton toiminnassa kuin moni jäsenmaa. Suomen sodankumppanuus on jatkunut vuodesta 1994. Maamme osallistuu hyökkäysliitto Naton sotaharjoituksiin, järjestää niitä täälläkin, armeijan komentokieli on englanti, kalusto Nato-yhteensopivaa jne..

Kuvat Olavi Tironen

Turun satamaan purjehti lauantaina 30.8.-14 60 NATO:n sotalaivaa. Tätä imperialistisen USA:n ja maailman suurpääoman sotilaallisen etujärjestön tungeksintaa meidän maassamme oli vastustamassa mielenosoittajien joukko.

Väli-Suomen lehtien Sunnuntaisuomalainen paljasti 18.4, että Suomi ja Nato aikoivat allekirjoittaa touku-kuussa niin sanotun isäntämaasopimuksen, jossa muun muassa sovitaan poikkeusolojen käytännön järjestelyistä kuten kauttakulusta ja miehistön majoituksesta. Kirjoituksesta monet kansanedustajat saivat tiedon hankkeesta, joka oli tarkoitus toteuttaa ohi eduskunnan. Vehkeily ei onnistunut toukokuussa ja petoksen toteuttaminen on estettävä nytkin. Isäntämaasopimus veisi meidät jossain suhteissa syvemmälle Natoon kuin jäsenyys konsanaan.

Viidennen kolonnan lupaus USA:lle Nato-jäsenyydestä

Tämän päivän mielipuolista Nato-kiiman lietsontaa on suunniteltu jo vuosia. Siitä huolimatta, että hallituksen ohjelmassa torjutaan Nato-jäsenyys tällä eduskuntakaudella. Helsingin Sanomat kertoo 12.2.11 Wikileaks-asiakirjojen perusteella, että kokoomuksesta lupailtiin vuonna 2009 Yhdysvaltain lähetystön edustajalle, että seuraava kokoomusvetoinen hallitus vie Suomen Natoon. Lähetystöraporttien mukaan ulkoministeri Alexander Stubbin (kok) erityisavustaja Jori Arvonen kertoi, että kokoomuksen johto näkee puolueensa nousevan seuraavan hallituksen johtoon ja vievän Suomen Natoon. Suomalaiset olisivat voitettavissa Naton taakse eikä jäsenyydestä tarvittaisi kansanäänestystä.

Kataisen ja Stubbin Nato-kiima

Hallituksensa viime päivinä Jyrki Katainen lausui, että maamme pitäisi liittyä Natoon. Myös Alexander Stubb toi ilmi saman kannan. Lausunnot olivat kummallisia, koska heidän tulisi lausunnoissaan edustaa Suomen kantaa. Eduskunta on useasti linjannut, että Suomi pysyy toistaiseksi sotaliiton ulkopuolella. Näyttää siltä, että aikeessa allekirjoittaa isäntämaasopimus eduskunnan loman aikana, on kyse lupauksen toteuttamisessa. Katsovatko kokoomuspamput Sauli Niinistö, Katainen ja Stubb, että nyt on viimeinen hetki yrittää pitää annettu lupaus? Toisaalta kyse voi olla siitä, että USA:n ja EU:n johtajat Venäjän vastaisessa sotakiikhossaan painos-

tavat liittoutumattomia maita Natoon.

Nato-sopimus osuu kuumaan ajankohtaan

Presidentti Niinistön kerrotaan aikovan allekirjoittaa hyökkäysliitto Naton kanssa isäntämaasopimuksen Naton huippukokouksessa 4.9. Walesin Newportissa. Puolustusministeri Carl Haglund (r.) väittää, että isäntämaasopimus on ollut vireillä jo 13 vuotta ja sisältynyt jo 2000-luvun alussa puolustuspoliittiseen selontekoon. Allekirjoitusvaihe nyt vain sattui tähän kokoukseen, josta päätettäessä ei ollut tiedossa Ukrainan tilanteen kärjistyminen. Isäntämaiksi ryhtynevät Ruotsin lisäksi myös Jordania ja Georgia.

Salailu ja valehtelu osoitus petoksesta

Carl Haglund ja ulkoministeri Erkki Tuomioja toittottavat, että Suomen ja Naton ”isäntämaasopimus” ei ole ”poliittisesti merkittävä asia”. Nykyhetkessä se ”ei liity millään tavalla mihinkään”. Aikuisten miesten löpinä hämmästyttää suomalaisia. Miksi pähkäillä 13 vuotta sopimusta, jos se ei merkitse mitään? Jos asia on harmiton, miksi sitä salailtiin? Miksi eduskunta sivuutetaan? Suomalaiset saivat kuulla asiasta vasta kun Ruotsi kertoi sopimuksesta. Presidentti ja valtioneuvoston ulko- ja turvallisuuspoliittinen ministeri valiokunta (utva) olivat päättäneet allekirjoituksesta jo 22.8. Utvan tiedotteessa sopimusta ei mainittu sanallakaan. Nyt utvan mukaan sopimus ei olekaan sopimus, vaan poliittinen asiakirja. Ulkomailla Suomen toimia tulkitaan kauppa- ja tiedotussodan valossa. Financial Times kertoi, että uuden sopimuksen myötä Nato voi pian sijoittaa joukkojaan Suomeen ja Ruotsiin. Venäjällä duuman ulkoasiainvaliokunnan puheenjohtaja Aleksei Pushkov sanoi, että seuraava looginen askel Suomelle tämän jälkeen on Natoon liittyminen. Voimassaolevassa naapurussopimuksessa vuodelta 1992 Suomi ja Venäjä sitoutuivat olemaan antamatta aluettaan sotilaalliseen hyökkäykseen toista vastaan.

Vaarallista peliä

Sopimus mahdollistaa sen, että kriisitilanteessa Suomi voi pyynnös-

tä sallia satamiensa ja lentokenttensä käyttämisen Baltian maiden suojelemiseen. Suomi voisi siis hyväksyä vapaaehtoisesti ulkopuolisen sotilaallisen läsnäolon alueellaan. Tämä on ennen kuulumatonta ja riskaabelia.Tuntuu kuin ratkaiseva askel kohti puolustusliittoa olisi otettu. Toivottavasti seuraavakin on jo mietitty ja toivottavasti siitä valitsee yhteinen ymmärrys sekä Natossa että Suomessa. Näin syvä yhteisymmärryspaperi tekee Kremlin silmissä Suomesta Natoa lähellä olevan maan – sekä teoriassa että käytännössä. Isäntämaasopimuksella rauhankumppanuus voidaan viedä lähes Nato-jäsenyyden tasolle. Tämä tuntuu järjettömältä, jos Suomen lopullinen maali olisi jokin muu kuin jäsenyys.

”Natoa tukeva sotilaallis-yhteiskunnallinen järjestelmä”

Risto Volanen, pääministeri Matti Vanhasen ex-kansliapäällikkö toteaa sopimuksesta: ”Yhteisymmärryspöytäkirjan allekirjoituksen jälkeen perustetaan Naton ja Suomen yhteinen organisaatio. Se toteuttaa nelivaiheisen prosessin, joka valmistee esimerkiksi satamien, lentokenttien ja sairaaloiden osalta yksityiskohtaiset määrälliset tavoitteet ja valmiudet.Tukeen kuuluvat mm. lupa aseellisten joukkojen kauttakulkuun maalla, ilmatilassa tai vesialueilla; sotilaiden majoitus ja muonitus; veden, ruuan, polttoaineen ja ampumatarvikkeiden huolto; lupa käyttää sotilaallisia voimavaroja kuten tukikohtia, lentokenttiä ja vesialueita; palvelut kuten sairaanhoito, materiaalin huolto, vapaa-ajan palvelut; verotuskäytännöt...

Suomalaisittain sanoen kyseessä on perinteistä kokonaismaanpuolustusta vastaava, Natoa tukeva sotilaallis-yhteiskunnallinen järjestelmä Naton kaikissa mahdollisissa toiminnoissa Suomen alueella. Suomen alue tehdään päätöstä vaille valmiiksi Naton toiminnalle harjoituksista täysimääräiseen sotaan. Ei siis

ole todenmukaista kertoa kansalaisille, ettei tämän prosessin läpiviennä lähentäisi Suomea Natoon.” Isäntämaasopimus Naton kanssa muistuttaa Suomen 74 vuotta sitten solmimaa kauttakulkusopimusta natsi-Saksan kanssa. Isäntämaasopimus on vuoden 1940 kauttakulkusopimusta pidemmälle menevä yhteistyön syventämissopimus. Isäntämaasopimus ja kauttakulkusopimus muistuttavat toisiaan siten, että niitä molempia pidettiin pitkään salassa julkisuudelta ulko- ja sisäpoliittisista syistä.

Tästä meille ei kerrota

Suomen ja Naton isäntämaasopimus on paljon merkittävämpi kuin Suomessa tunnustetaan, kirjoittaa Iltalehden uutispäällikkö Juha Ristamäki (IL 29.8.14). ”Se on osa isompaa Naton puolustus suunnitelmaa ja laittaa Suomen puun ja kuoren väliin. Naton ongelmana on ollut ja on, miten järjestää Baltian maiden puolustus. Venäjällä on vahva aseistus Kaliningradissa ja muuallakin lähellä baltteja. Siksi Nato-joukot ja koneet eivät voi kriisin tullen kunnolla operoida Baltiasta käsin, ne olisivat kuin tarjottimella venäläisten hävitettävänä. Sen sijaan Suomen ja Ruotsin ilmatilan kautta Nato-hävittäjät, joukkojen- ja materiaalin kuljetuskoneet voisivat operoida paljon turvallisemmin. Naton kannalta ideaalitalanteessa ne voisivat toimia tukikohdista Suomesta ja Ruotsista.

Tässä vaiheessa kenraalien sotapelissä astuu esiin isäntämaasopimukset. Ne ovat ensi askel ajattelussa, jolla pyritään turvaamaan myös Baltian puolustus. Suomi ja Ruotsi ovat nyt mukana sellaisessa pelissä, että kohta päätä huijaa. Ne sitoutuvat olemaan osa Naton Itämeren alueen ja Baltian puolustus suunnitelmaa, saamatta kuitenkaan Naton turvatakuita. Tällä tiellä kun mennään eteenpäin, ei lopputulos voi olla kuin täysjäsenyys Natossa.”

Sotilaallisesta liittoutumisesta päättää eduskunta

Ruotsissa hallitus ja valtiopäivät päättävät isäntämaasopimuksesta . Suomen perustuslain ja valtiorjestyksen mukaan eduskunnan tulee päättää asiasta. Valtiorjestyksen rikkomus voidaan pahimmasa tapauksessa tulkita Rikoslain 13. luvun mukaisesti törkeäksi valtiorikokseksi, jos ”rikoksentehtijänä on tasavallan presidentti, valtioneuvoston jäsen tai muu valtion ylimpään poliittiseen tai sotilaalliseen johtoon kuuluva henkilö.”Niinistölä ei ole mandaattia sopimuksen allekirjoitukseen.

Hyökkäysliitto Nato on muuttunut entistä aggressiivisemmaksi viime aikoina. Puolaan suunnitellut Venäjän vastaiset ohjustukikohdat, USA:n oman ilmoituksen mukaan viiden miljardin tuki Ukrainan laillisen hallituksen vastaiselle aseelliselle valankaappaukselle sekä kauppasodan uhkailut, todistavat vääräksi Obaman puheet USA:n politiikan suunnan kääntymisestä Tyynen meren alueelle. Suomen herrojen pitäisi muistaa Tuntemattoman sotilaan sotamies Honkajoen rukous: ”.ja varjele noita Suomen herroja, etteivät toista kertaa löisi päätään Karjalan mäntyyn.”

Juhani Tanski

Sama kaiku on asenteiden

Neuvostohallituksen äänenkannattajan Izvestija-lehden päätoimittaja Karl Radek antoi 1930-luvulla Suomen lehdistölle ensimmäisen sijan venäläisvastaisessa propagandassa koko maailmassa. Iltapäivälehtiemme lööppien ja kirjoittelun perusteella näyttää siltä, että taas ollaan tavoittelemassa vähintäänkin palkintosijoja tässä isänmaallemme kohtalokkaita aikoja ennustaneessa lajissa.Tänään venäläisvastaisuus ja Putinofobia saa lehdistä huvittavia muotoja. ”Putin syypää Suomen leijonien tappioon”.

Keväällä 1931 Saksan lähettiläs kirjoitti, että Suomessa oli tullut suorastaan urheiluksi tehdä kiihotustyötä Venäjää vastaan. 1930-luvun alkupuolen kiihkoisänmaallinen neuvostovastaisuus muuttui vuosikymmenen loppua kohti militarististyyppiseksi neuvostouhkalla pelotteluksi.

Tällainen vaihtelu on tyyppilistä venäläisvastaisuudessa: milloin itänaapuri on heikko, mitätön ja surkea, milloin taas uhkaavan suuri ja mahtava. Viimemainittu asenne palveli henkisessä valmistautumisessa sotaan Neuvostoliittoa vastaan. 1930-luvun loppupuolella oli tyyppillistä itänaapurin muodostaman sotilaallisen uhkan ja vaaran korostaminen. Näin yhteiskuntaan luotiin militaristinen ilmapääri ja siirrettiin mielipiteenmuodostus sotilaalliselle tasolle. Armeijalle vaadittiin lisää resursseja ja aseistusta.

Vasemmistopuolueiden heikkous on ollut edellytyksenä venäläisvastaisuuden nousulle maassamme. Rauhantutkijat ovat lähestulkoon kadonneet televisioruudusta.

Venäjällä ja Putinilla pelotellulla pyritään tekemään Natoon liittymisestä Suomelle turvaratkaisua. Ei suuren Venäjän tarvitse pientä Suomea pelätä, mutta siellä saatetaan pelätä sitä, että Suomesta päästetään vieraan sotilasliiton joukkoja Suomen maaperältä Venäjää vastaan. Venäjä ei kai-

paa konfliktia Suomen suunnalla. Ukraina on jo tarpeeksi hankala tapaus Venäjälle.

Suomen kannattaa viestittää selkeästi ja osoittaa politiikallaan naapurille, ettei sotilaallista uhkaa ole tältä suunnalta syntymässä eikä Suomi päästä alueelleen vieraita sotavoimia. Ukrainassa Venäjä näki selkeän vaaran Naton tukikohtien mahdollisesta tulevasta sijoittumisesta Krimille.

Samoin kuin 30-luvulla nyt täällä pyritään katsomaan läpi sormien natsien nousua hallitukseen Kiovassa keskellä Eurooppaa. Valtamediaassa ei revitä otsikoita uusnatsien aseellisen taistelujärjestön riehumisesta ja aseellisista hyökkäyksistä vasemmistolaisista ja venäläismielisiä vastaan.

Kiovan hallituksen pommitusten aiheuttama Itä-Ukrainan humanitaarinen katastrofi ei juuri kiinnosta länsimediaa. Yhdysvaltojen imperialismista puhuminen on tabu. Mitä asiaa CIA:n johtajalla on ollut Kiovassa?

Aimo Minkkinen

Elintarvikeviennin tyrehtyminen iskee maidontuottajaan

Venäjä asetti elokuun alussa vasta-pakotteina elintarvikkeiden tuon-tikiellon EU:sta ja Yhdysvallois-ta. Suomessa tämä tarkoitti erityi-sesti maitotuotteiden viennin py-sähtymistä Venäjälle. Lihatuottei-den viennissä on ollut ongelmia jo aiemmin.

Vuoden 2013 lukujen valos-sa pakotteiden alainen elintarvike-vienti Venäjälle oli 283,4 miljoo-naa euroa. Tämä on 5,3 % tavarav-iennistä Venäjälle ja 0,5 % koko ta-varanviennistä. Tilanne vaihtelee EU-maittain. Suurimmat menetyk-set uhkaavat Liettuaa (910 milj. €), Puolaa (832 milj. €) ja Saksaa (554 milj. €).

Suomessa menetykset koh-distuvat voimakkaasti yksittäisi-in yrityksiin (Valio) ja maidontuot-tajiin. Valion osuus elintarvikevien-nistä Venäjälle on 85,4 %, eli 242 miljoonaa euroa. Valio aloitti välit-tömästi pakotteiden alettua YT-neuvottelut, jotka koskevat koko henkilöstöä Haapaveden, Seinä-joen, Vantaan ja Lappeenrannan toimipisteissä. Työpaikat ovat uhat-uina myös pienissä meijereissä ja kuljetusalalla.

Maitotuotteiden viennin tyrehtyminen tarkoittaa sitä, että maitoa on jalostettava mai-tojauheeksi tai teollisuusvoiksi. Näiden tuotteiden arvo on tuore-tuotteita merkittävästi alaisempi. Esimerkiksi maitojauheen maail-manmarkkinahinta on ollut lasku-suunnassa jo pitkään yltarjonnan vuoksi. Korvaavien vientikohteiden

Ukrainan tilanteen vuoksi Yhdysvallat ja EU asettivat Venäjälle taloudellisia pakotteita. Vastaavasti Venäjä asetti vastapakotteita eli rajoitti elintarvikkeiden tuontia EU:sta ja Yhdysvalloista. Suomalai-selle maataloustuottajalle ja elintarviketyöläiselle tämä tuo epävarmuutta, mutta Venäjän riippuvuuden vähentyminen EU:sta ja Yhdysvalloista on pitkällä aikavälillä hyväksi.

Kuva: Heikki Mannikko

Kaiken näköiset ja kokoiset puimurit pyörivät nyt pelloilla ja viljaa virtaa viljelijän laareihin. Ja pian siel-lä pyörivät juurikkaiden nostokoneet. Mutta sen vuoksi, että Monsanto ja muut kansainväliset firmat tä-hyävät Ukrainan pelloille, voi viljelijälle tulla vaikeuksia saattaa sitä viljaa ja juurikasta laareistaan eteen-päin. Parempi säilyttää naapuriystävyyys eikä mennä Tuomiojan, Stubbin, Obaman, Merkelin yms. ansaan.

löytyminen on lyhyellä aikavälillä myös haastavaa ellei mahdotonta.

Pakotteiden pitkittyessä maidontuottajia uhkaa jopa 10 % tuottajahinnan vähennys. Maidon-tuottajien tilanne on jo nyt hanka-la. Tuottajahinnan lasku nopeuttai-si entisestään maidontuotantotilo-jen vähentymistä.

Taustalla kapitalistiblok-kien välinen taistelu

Ukrainan kriisissä on ensisijaises-

ti kyse kapitalistiblokkien välises-tä taistelusta, jossa vastakkain ovat Venäjän oligarkkien ja lännen suur-pääoman intressit. Näin ollen Suo-mikaan ei halua eikä voikaan irrot-tautua pakoterintamasta, vaikka se olisikin suomalaisten etu. EU:n jä-senenä meillä ei ole muuta vaihto-ehtoa kuin sopeutua länsieuroop-palaisen ja amerikkalaisen impe-rialismin vaatimuksiin. Pääminis-teri Stubbin mukaan ”länsimainen markkinatalous ja demokratia ei-vät ole kaupan” ja että ”Suomi ei ole enää harmaalla vyöhykkeellä kuten kylmän sodan aikana”. Näin ollen Stubb vahvistaa sen, mikä on näkynyt käytännön toimitissa jo pitkään. Suomi seisoo ryhdikkääs-ti Venäjän vastaisessa rintamassa. EU-politiikan tueksi suomalainen media on valjastettu Venäjän vas-taiseen propagandaan samaan ta-paan kuin 1930-luvulla.

Venäjä lisää yhteistyötä BRICS-maiden kanssa

Pakotteiden myötä Venäjä on li-

sännyt yhteistyötä BRICS-maiden eli Brazilian, Intian, Kiinan, Venäjän ja Etelä-Afrikan kanssa. Venäjä on poistanut 60 brasilialaisen yrityksen vientirajoitukset. Tämä mahdollis-taa naudan-, sian-, hevosen- ja siipi-karjanlihan sekä rehunlisäaineiden rajoittamattoman viennin Venäjäl-le. Myös maitotuotteiden ja vihan-nesten tuontia on vapautettu. Bra-silian maatalousministeri Neri Gel-ler onkin ylistänyt uutta kumppa-nuutta Venäjän kanssa. Brazilian li-havienti Venäjälle on kaksinkertais-tunut. Lihanniennin arvon arvellaan lisääntyvät 300 miljoonalla dollaril-la viime vuoteen verrattuna.

Myös Kiinan kanssa on tiiv-istetty elintarvikealan yh-teistyötä. Esimerkiksi hedelmän viennin Venäjälle arvellaan nouse-van 700 000 tonnilla tämän vuo-den aikana. Tällä korvataan erityi-sesti puolalaisten jättämää auk-koa. Uutistoimisto Interfaxin mu-kaan Kiinan koillisrajalla Dongnin-gissa rakennetaan uutta tullialuet-

ta ja elintarvikkeiden tukkukaupan keskusta erityisesti hedelmän ja vi-hannesten viennin parantamiseksi Vladivostokin alueelle.

Venäjän oman tuotannon kasvattaminen

Venäjä on yrittänyt parantaa elin-tarvikeomavaraisuuttaan jo ennen pakotteita. Tavoitteeseen on pyritty erityisen kansallisen elintarviketur-vallisuusohjelman avulla. Viljan ja perunan kotimainen tuotanto ylit-tää jo tällä hetkellä kulutuksen. Li-hantuotannossa omavaraisuus on kasvanut, mutta on edelleen sel-västi 85 %:n tavoitteen alapuolella. Maidontuotannossa ei ole myös-kään saavutettu 90 prosentin oma-varaisuustavoitetta.

Riippuvuutta lännestä kannattaa pienentää

Vaikka Venäjän asettama elintarvik-keiden tuontikielto onkin harmilli-nen asia suomalaisten työläisten näkökulmasta lyhyellä tähtäimel-lä, ei näin välttämättä ole pitkällä tähtäimellä. Neuvostoliiton hajoa-misen myötä maailma on yksina-paistunut. USA:n imperialismi EU:n tukemana on edennyt ja niittänyt kuoletmaa Jugoslaviassa, Irakissa, Afganistanissa, Syyriassa jne.

Virallisesti on edistetty ih-misoikeuksia ja demokratiaa. Ni-illä tarkoitetaan todellisuudessa vain yhteiskuntien muuttamista si-ihen suuntaan, että pääomien eten-eminen olisi vapaata ja että mah-dollisimman suuret kansanjoukot saataisiin kuluttamaan suurpääo-man välittämiä tuotteita. Kansakun-tien omavaraisuus puhumattakaan kotitalouksien omavaraisuudes-ta on tälle uusliberalistiselle ajatte-lulle myrkyä.

Näin ollen Venäjän etään-tyminen Euroopan unionis-ta ja Yhdysvalloista on pitkällä tähtäimellä hyvä asia. Se voi antaa samalla pienille kansakunnille ti-laa hengittää ja kehittää yhteiskun-tiaan omista lähtökohdista käsin.

KÄ/toimitus

Varuskunta-alueen ”meikkaus” ei auta Tuusulan asukkaita

Hyrylän varuskunta-aluees-ta Tuusulassa yritetään saada edes hivenen sen ostohan-kinta kustannuksista Tuusu-lan kunnalle takaisin (juttu K-U 22.8-14). Tämä kauppahan ”hoideltiin” valtuuston hyväksymänä erittäin kum-mallisesti ja kalliisti valta-puolueiden toimesta muuta-ma vuosi sitten Senaattikiin-teistöltä kuntalaisten mak-settavaksi kaikvine vastui-nen,. Jo silloin toin omassa kuntalaisen valituksessani esiin sen, että alueesta muo-dostuu erittäin kallis ja to-dennäköisesti vertaansa vail-la oleva ”riippakivi” kunnalle ja erityisesti kuntalaisille.

Ostohinta oli järkyttävän kallis. Raakamaasta maksettiin ”mal-taita” ja lisäksi maanputsausoperaa-tiot oli taitavasti myyjän myyntieh-doissa (Senaatti-kiinteistöt) junail-tu pelkälle talojen rakentamisalal-

le. Eli kuntalaiset maksoivat tämän maanpuhdistuksen kuten aiem-min Hyrylän Kesoilin maakaupan yhteydessä !

Tähän erittäin kalliiseen ja Tuusulan kuntalaisten makset-tavaksi junailtuun varuskunta--alueen kauppaan sisältyi lisäksi erinäisiä vedätyksiä, joista kustan-nuksia tulee vielä tulevaisuudes-sakin mm. infra, mutta Hannuhan (Joensivu) voi niistä tietäväisenä kertoa enemmänkin.

Kallis, kalliimpi, kallein on kuntalaisille tämä varuskunta-alue ja tulee tulevaisuudessa olemaan, vaikka mitä ”meikkauksia” alueelle tehdään asuntomessuista alkaen. Olisi kuntalaisille aivan eduksi, et-tä valtuuston ryhmät ja Tupun ryh-mäkin ottaisivat yhteyttä ex-val-tuustuedustajaansa Torppaan, niin saisi tietoa ko. alueen kustannuk-sista nykyisen tietämättömyyden sijaan.

**Jori Porspakka
Tuusula**

Irivistys hymyn takaa

Julkisten ja hyvinvointialojen lii-ton (JHL) Motiivi lehden uusim-massa numerossa kirjoittaa pas-tori Kai Sadinmaa kolumnissaan seuraavalla tavalla.

”Hyvinvointivaltio oli hetkellinen torjuntavoitto rikkaiden ja mah-tavien mielivaltaa vastaan. Tasa-arvoon ja demokratiaan rak-entuva sosiaalivaltio antoi hei-kommassa olevalle mahdollisuu-den ihmisarvoiseen elämään. Nyt nämä turvaverkot ovat jäähtä-mässä rikki. Lampaat ovat jää-mässä susien armoille ilman mi-tään turvaavia rakenteita. On me-nossa globaali isojako, yhteis-kuntien tuho, jossa röyhkeim-

mät ja vahvimmat vievät koko po-tin.

Vastakkainasettelujen aika ei siis ole ohi. On uuden vasemmis-ton aika. Sisällön luominen ja esiin-tuominen ei pitäisi olla kovin mah-dotonta. On vain oikeistolaisen hym-nyn takaa paljastuva epätoivoinen irivistys.”

Niinpä niin, pastori puhuu täyt-tä asiaa. Suomen Työväenpuolue STP ajaa juuri tätä ja kutsuu sirpa-loituneita vasemmistoryhmiä yh-teisten vasemmistolaisten tavoit-teiden taakse.

**Antero Nummiranta
sosiaali- ja terveyspuolen kun-nantöyhtekijä, evp**

Tuhoaako kolmas sektori kansalaisyhteiskunnan

Ns. kolmatta sektoria yhteis-kunta huutaa avukseen nykyään asiassa ja palvelussa jos toisessakin. Että yhteiskun-ta tarvitsee ”kolmannen” apua johtuu siitä, että olemme ha-luttomia kantamaan korsiam-me yhteiseen kekkoon, halutto-mia verotettaviksi tai ainakin osa meistä kuten esim. sosiaa-li- ja terveysministeri Rätty, joka ilmoittaa mielellään ”laillisesti” välttelevänsä veroja.

Kansalaisyhteiskunnan ymmärrämme sellaiseksi yh-teisöksi, jossa keskustelu velloo vapaana ja kansalaisilla on laa-ja ymmärrys ja osaaaminen kan-salaisuudesta. Kolmas sektori on perinteisesti ollut kansalaisyh-teiskunnan käyttövoima, se on käynyt laaja-alaista keskustelua yhteiskunnan- ja maailman paran-tamisesta. Nyt kolmas sektori on kuormitettu sektorikohtaisilla, jo-pa lakisääteisillä tehtävillä, joten sen kyky käydä laajaa keskustelua hyvinvoinnista ja sen edellytyk-sistä on tyrehtynyt sektorikohtai-seen ”näpertelyyn” ja sen toimijat väsyvät.

Toisaalta ihmiset mielel-lään tulevat järjestö-työhön oman osaamisen sa innoittamina, mutta entistä ka

peammille tehtäväkentille ja kiin-nostuksen kohteen hiipues-sa ”vetäydytään” ns. maksavik-si jäseniksi. Tämä ”vetäytyminen” näkyy järjestöaktiivien määrissä, mutta myös vaalien äänestysak-tiivisuudessa. Koetaan ilmeises-ti kyvyttömyyttä järjestöissä mu-ta myös vaaliuurnilla, ei kyetä vaikuttamaan tai sitten vaikut-tamisen mekanismit ovat jää-neet vieraiksi. Katseet voi kään-tää huoletta EVA:n torsoksi kuohi-maan peruskouluun ja sen jatku-vasti supistuviin tuntiresursseihin.

Kolmannelle sektorille on siirtynyt yhteiskunnalta sekto-rikohtaisia tehtäviä sosiaali- ja terveyspuolella, koulutuksessa- ja kulttuurialalla, liikunnassa ja ko-ko ympäristölainsäädännön kä-sittämällä alalla. Yhä useampi ih-minen tekee näillä sektoreilla kor-vauksetonta työtä, jota en perinteis-sessä kansalaisyhteiskunta katan-nossa pidä kansalaisyhteiskunnan tehtävänä vaan viranomaistyön tai palkkatyön alaisuuteen kuuluvana. Nyt tehtävät eivät kartuta kenelle-kään tuloja, eivätkä luonnollisesti näy bkt:n lisänä.

Tehtäviä on vammaisten kotihoidosta liikunnanohjauk-sen kautta erilaisiin ympäristölu-

pamenettelyjen valvontaan sekä kulttuuritoimintaan. ”Aktivistit” on sidottu näihin tehtäviin ja heidän ”kansalaisyhteiskunta”, ettei se liiaksi kapeutuisi, alkaa hahmoan-sa etsimään sosiaalisen median (SOME) kautta. Ala- ja aihekohtai-set seminaarit kokoavat ihmisiä edelleen yhteen, mutta yleisiä ai-heita käsittelevä kokous tai vaaliti-laisuus ei vedä väkeä. Kokonaisku-van hahmottaminen on toki vai-keampaa kuin sen erillisten osien.

Tämän tyyppinen yh-teiskunta tuottaa kasvavia syrjäytyneiden joukkoja, jouk-koja, jotka kokevat riittämättö-myyttä tai kyvyttömyyttä puuttua omiin ja vielä vähemmän muiden asioihin. Paremmuuden kokemu-nen elähdyttää toimintaa, joka on tarkoitettu kilpailullisena muser-tamaan heikompia. Kansalaisyh-teiskuntaa ei voi rakentaa sekto-rikohtaisella harrastelijoiden jou-kolla, joka vieraantuu kansalai-suudesta omaan kapeaan maail-maansa. Alkaisi olemaan oikea aika puhua oikeasti kansalaisyh-teiskuntaa rujuuttavista ”yhden asian liikkeistä”.

**Hannu Ikonen
Vastavalkea ry**

Muhoksen piirinuohooja uskoi työhön

Kesällä saapui tieto Kommunistisen työväenpuolueen keskusneuvoston pitkäaikaisen jäsenen Matti Hahtosen pois-menosta. Ikänsä Muhoksella Pohjois-Pohjanmaalla elänyt piirinuohooja ehti olla mukana useissa suomalaisen työväenliikkeen käännteissä.

Matti Hahtonen syntyi Muhoksella 10.06.1937. Elinympäristö vaikutti keskeisesti hänen yhteiskunnallisen tietoisuutensa kasvuun. Sodan aikana vasta muutamman vuoden ikäinen Matti joutui sotilapseksi Ruotsiin ja isä kuoli rintamalla.

Politiittisia eväitä antoi sittemmin nuohoojana toiminut isäpuoli, joka oli mukana sodan jälkeen toiminta-oikeudet saaneen Suomen kommunistisen puolueen toiminnassa. Matti Hahtonen opiskeli isäpuolensa tavoin nuohoojaksi ja tuli paikkakunnalla tunnetuksi etevänä ja arvostettuna ammatinharjoittajana, joka ei epäröinyt tuoda julki näkemyksiään.

1960-luvulla päättään nostanut vennamolaisuus vaikutti vahvasti juuri Pohjois-Pohjanmaalla. Matti Hahtonen ja muut SKP:n vaikuttajat tekivät paljon työtä alueillaan tuon ilmiön torjumiseksi sekä pientilailisten asioiden ajamiseksi. Hahtonen toimi vuosia muun muassa kaupunginvaltuuston jäsenenä ja useissa muissa kunnallisissa luottamustehtävissä. Hän oli lisäksi usein ehdokkaana eduskuntavaaleissa Oulun vaalipiirissä 1990- ja 2000-luvuilla.

SKP:ssa ilmenneiden ristiriitojen seurauksena Hahtonen lähti mukaan Tiedonantaja-liikkeeseen, jossa hän joutui usein napit vastakkain Arvo Aallon johtamien enemmistö-

töläisten kanssa. Matti muisteli usein 1970-luvun vuosia, jolloin väkivallalla uhkailuja sateli niin porvareilta kuin omankin puolueen kirveslinjalaisilta.

Neuvostoliitossa tapahtuneet muutokset ja Tiedonantaja-liikkeen kyvyttömyys reagoida niihin johtivat sittemmin monien tovereiden, myös Hahtosen, siirtymiseen rakentamaan Kommunistista työväenpuoluetta. Hän oli mukana puolueen perustavassa kokouksessa ja toimi sittemmin kuolemaansa asti poliittisessa toimikunnassa ja keskusneuvostossa.

Eläkkeelle jäätyään Hahtonen keskittyi puoluetyön lisäksi aktiiviseen kirjoittamiseen. Hänen teräviä näkemyksiään ilmestyi säännöllisesti paikallisessa Tervareitti-lehdessä ja Työkansan Sanomissa. Hahtonen oli aktiivinen Kansan Äänen lukija ja tuki säännöllisesti EU:n vastaisia voimia ja kansalaisjärjestöjä.

Hahtonen oli vuonna 2000 perustamassa Suomi-Korea-Seuran Pohjois-Pohjanmaan osastoa ja osallistui sittemmin matkoille Korean demokraattiseen kansantasavaltaan. Erityisesti korealaisten lasten tulevaisuudenusko ja erinomainen koulujärjestelmä ilahduttivat Mattia. Samalla hän tunsu suuttumusta Korean jaosta ja USA:n miehitysjoukoista niemimaalla.

Monet työväenliikkeessä koetut takaiskut ja Neuvostoliiton kaatuminen harmittivat usein Matti Hahtosta. Hänen omaksumansa tieteelliseen marxismi-leninismiin pohjautuva maailmankatsomus auttoi kuitenkin arvioimaan noita ilmiöitä ja luottamaan siihen, että työ yhteiseksi hyväksi tuottaa lopulta tuloksen.

Antti Siika-aho

Kesän luettuja kirjoja puntarissa

Attila Csernok : Katkennut silta – Unkarin unohdettu historia

Suomentanut: Juha Suoristi
Into 2014, 371 sivua

Attila Csernok syntyi 1929 ja ehti kokea Miklos Horthyn oligarkkisen ja peitellyn diktatuurin, nuoliristin avoimen natsismin, sodanjälkeisen kansandemokratian 1956 kansannousun, Janos Kadarin ajan, jota hän pitää parhaana ja rakentavimpana sekä lopuksi äärioikeistolaisen Orbánin nyky-Unkarin.

Saatesanoissaan suomentaja muistuttaa kuinka nykyisen oikeistohallituksen tavoitteena on selvästi koulujen historianopetusten yhdenmukaistaminen kansallismielisen oikeiston vaatimalla tavalla. Samalla hallitus ylpeilee työttömyyden vähentämisellä, kun työttömät on velvoitettu koulutusta vastaamattomiin töihin (ojankaivuuta, kadunlakaisua, vesakon raivausta), joilla paikalliset pamput ovat turvanneet itselleen lähes ilmaisen työvoiman. Myös työkyvyttömyyseläkkeitä on tarkistettu ja esimerkiksi burnoutista kärsineitä opettajia on velvoitettu menemään puistotöihin. Uuden oligarkit nostavat EU:n viljelytuet ja teettävät työt velvoitetyöllistetyillä. Pääministeri Orbán on julistanut, että Putin on hänen kaverinsa ja estää maan ajautumisen IMF:n velkaikeeseen. Venäjän Rosatom onkin ilmoittanut rahoittavansa Paksin ydinvoimalan laajennushankkeen, jolla nykyinen kapasiteetti kaksinkertaistetaan. Rosatomin lainasta perimä korko on tosin lähes kolminkertainen IMF:n korkoon verrattuna.

Menneisyyden hallinta näyttelee keskeistä osaa käynnissä olevassa henkien taistelussa. Attila Csernokin kirja avaa oivallisella tavalla käsitteitä ja tapahtumia, joista juuri nyt taitetaan peistä Unkarissa. Kirja on huikea myyntimenestys kotimaassaan. Hienoa, että Intokustannus tuo sen myös suomalaisten ulottuville. Tarkemmin käydään läpi Unkarin historiaa 1400-luvulta turkkilaisodista vuoden 1848 kansalliseen vallankumoukseen, Trianonin rauhaan ja katkeria erehdyksiä, laiminlyöntejä ja virheitä. Puuduttavan pitkään käydään läpi Csernokin oma ja hänen sukunsa historia. Riemastuttavasti kerrotaan 50-luvun urheiluhistoriaa. Helsingin olympialaisissa 1952 unkarilaiset toivat kotiin 16 kultamitalia. Kirjoittaja laati laskelman, jonka mukaan miljoonaa asukasta kohti laskettuna unkarilaisilla oli eniten kultamitaleja maailmassa. 1950-luku oli unkarilaisen jalkapallon suuruu-

den aikaa. He voittivat olympiakultaa Helsingissä ja seuraavana vuonna murskavoitolla englantilaiset 7-1 Budapestissa. Kaikki pitivät jo varmana, että Unkari voittaisi maailmanmestaruuden 1954. Bernin loppuottelussa. Länsi-Saksa kuitenkin voitti 3-2 ja sen jälkeen Unkarissa arvioitiin, ettei unkarilaisia pysäytä sodassa ja jalkapallossa mikään. Jos kuitenkin tulee selkään, on sen takana varmasti jotain vilunkia. Niinpä puhuttiin, että saksalaiset saivat suonensisäisesti Pervitin-metamfetamiinia ennen ottelua. Dopingia saattoi tuohon aikaan käyttää kuka tahansa eikä dopingin käyttöä urheilussa valvottu tai sanktioitu.

Karmeinta puolta historias-ta edustaa Unkarin juutalaisten vainoaminen ja tuhoaminen sodan aikana, jonka toteuttivat pääsääntöisesti unkarilaiset itse. Csernokien suku oli enimmäkseen protestanttista ja vaikuttavasti hän toistaa saksalaisen luterilaisen papin Niemöllerin lauseet Dachauin tuhoamisleiriltä: ”Saksassa natsit tulivat ensin hakemaan kommunisteja. En korottanut ääntäni, koska en ollut kommunisti. Sitten haettiin juutalaisia, enkä taaskaan korottanut ääntäni, koska en ollut juutalainen. Sitten etsittiin ammattiyhdistysten jäseniä, mutta olin hiljaa, koska en kuulunut ammattiyhdistykseen. Sitten haettiin jo katolilaisia, mutta vaikenin, koska olin protestantti. Lopulta haettiin minua eikä jäljellä ollut enää ketään, joka olisi korottanut äänensä puolestani”. Emme saa vaieta!

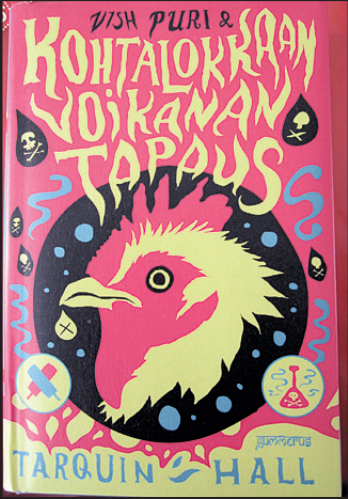
Antero Nummiranta

Tarquin Hall: Vish Puri & Kohtalokkaan voikanan tapaus

Suomentanut: Jaana Kapari-Jatta
Gummerus 2014

Valmistin kotikeittiössä vaimon kanssa intialaista ruokaa, jossa kananiha pantiin maustettuun jugurttiin marinoitumaan. Mausteina käytettiin sellaisia aineita, joista useat tunnetaan Suomessa vain joulun aikaan. Loppuvaiheessa pannulle lisättiin kuitenkin tuttuja herkkuja eli voita ja kermaa. Tuoksu huumaava ja makea autuaallinen. Piimää päälle intialaiseen tapaan.

Resepti löytyy kirjasta Vish Puri & Kohtalokkaan voikanan tapaus. Vish Puri on intialainen yksityisetsivä, joka tutkii ja selvittää montakin murhaa, korruptiota, manipuloitua rikettäiotteluita, petoksia ja jopa Intian komeimpien viiksien varkau-

den. Tarinassa palataan vuoteen 1947, jolloin brittiläinen Intia jakaantui islamilaiseen Pakistaniin ja hindujen Intiaan. Miljoonat ihmiset vaelsivat maasta toiseen ja paljon kauheita asioita tapahtui. Historian

vääryydet heijastuvat vielä 2000-luvun elämään, jossa rikkaat rikastuvat eikä köyhillä ole aina edes murusia uudesta vauraudesta. Naisilla ei paljon arvoa ole, poliisiin ei luoteta, rahalla voi ostaa melkein kenet vain ja gangsterit riehuvat.

Kaiken keskellä toimii rehellinen ja oikeudenmukainen Vish Puri, jolla on vain yksi heikkous: hyvä ruoka. Siksi hänen lempinimensä onkin Pullukka jota väimö Rumpi kannustaa laihdutuskuurille. Aina kun henkeäsalpaavissa seikkailuissa on hetkenkin tauko, Puri piipahtaa ainakin katuruokakioskille syömään.

Kirjassa on kulttuuri- ja historia-tietoa, ruokareseptejä, lopussa selvästä sanasto, huumoria ja humanistinen eetos. Vuoden merkittävimpiä suomennettuja dekkareita. Kannattaa tutustua.

Antero Nummiranta

Uutta tietoa Haanpää-tutkijalta

Tapasin bussissa tietokirjailija, Haanpää-tutkija Matti Salmisen, joka oli matkalla kustantamoon keskustelemaan Pentti Haanpään uudesta novellikokoelmasta. Eräs avioliitto ja muita kadonneita juttuja –niminen kokoelma ilmestyy into-kustannukselta alkusyksystä.

Salminen kertoi käyneensä taas Piippolassa Haanpää-museossa ja löytäneensä ennen tutkimattoman kirjekuoren, jossa oli kirjailijan jälkeenjääneitä papereita. Aikansa papereita selailtuaan hän käsitti luke-

vanza Haanpään pääteoksen Noitaympyrän varhaisempaa versiota. valitettavasti käsikirjoituksesta oli jäljellä vain tusinan verran sivuja. Kahdeksan viimeistä sivua oli kuitenkin tallella. Loppu tuntui jotenkin erikoiselta. Tuntemassamme versiossahan ”Pate Teikka käveli reppu selässä rajaa kohti ja oli astuva rajan ylitsekin. Hän tiesi, että se oli tärkeä askel. Hän saisi siellä puuttumattoman leivän ja päivän-sä olisivat täynnä mielenkiintoista aherrusta. Pate Teikka oli tiellä. Eikä toista tietä ollut olemassakaan.”

1930-luvun Suomessa oli anteeksiantamaton rikos an-

taa päähenkilön loikata Neuvostoliittoon pakoon köyhyyttä ja elämän näköalattomuutta. Niinpä alkoi Haanpään vuosikausia kestänyt kustannusaarto ja Noitaympyrä painettiin vasta VUONNA 1956. Kirjassa Pate Teikan Lapin kullan-kaivuuretken kumppani maisteri Raunio joutuu onnettomuuteen ja rampautuu. Lainausta kirjasta: ”Raunio! Niin, kaikki olisi ollut hyvin hänen suhteensa, jos hän olisi itse halunnut. Mutta tuo tapaus oli kai pannut hänen päänsä sekaisin. Mielenhäiriö! Kova onni oli saat- tanut hänen ulottuvilleen aseensa ... Kävi ilmi, että partamies oli leikan-

nut kurkkunsa auki.”

Varhaisemmasta versiosta Matti Salminen luki, ettei maisteri Raunio tappanutkaan itseään vaan kyseessä oli Pate Teikka, joka lopetti elämänsä eikä mennytään Neuvostoliittoon.

Tästä ei kirjallisuustutkimus ole aiemmin puhunut mitään. Noitaympyrän varhaisemmasta versiosta on vaiettu täysin. Piippolaan on pitkä matka ja Haanpään jäämistö ei ollut vuosikymmeniin hänen kuolemansa jälkeen tutkijoiden käytössä. Kovin toivoton olisi itsemurha ollutkin ja niinpä Haanpää kirjoittaa kor-

jatussa versiossa vuodelta 1932, että ”taistelun ja toivon teitä oli hänelle enää vain yksi: meno rajan ylitse. Sekin oli ehkä kuten hyppäys tyhjiyteen. Siellä olivat ehkä odottamassa uudet kurjuudet ja uudet kärsimykset. Mutta ne olivat ainakin uusia, outoja ja tuntemattomia”.

Kiitos Matti Salmisen uut-teruuden nyt tiedämme tämänkin. Kiitos myös siitä, että saimme ensimmäisenä kuul-la tästä merkittävästä asiasta. Katso myös Kansan ääni 3/2013 sivu 11, jossa lisää Haanpää asiaa.

Antero Nummiranta

Edessä vaaran vuodet

EU-Suomen talous on kuin työllisyysjuna, joka menee alamäkeä ja josta koko ajan väkeä putoaa radanvarteen, vaikka matkustajat yrittävät irvishampain pysyä mukana. Tänään näyttää siltä, että viidessäkymmenessä vuodessa työvoimasta on pudonnut radanvarteen puolet ja työttömyysaste kivunnut 50 prosentin paikkeille. Ongelmana on, että globaalin talouden juna tutisee ja tärisee, kun kiskojen alta perustukset koko ajan pettävät.

Suomalaisia yrityksiä on myyty ulkomaille viimeisimmän Suomen Pankin tilaston mukaan 338,5 miljardilla eurolla. Siinä ovat joukkolainat ja rahamarkkinapaperit, jotka monin eri tavoin sivuavat yrityskauppoja. Vuonna 2012 Suomesa toimi ulkomaisia tytäryrityksiä 3003 kpl, jotka työllistivät 234 000 henkeä (Tilastokeskus 28.11.2013). Lisäksi toukokuun lopussa pörssissä noteerattujen ulkomaalaisten omistamia osakkeita oli 76,5 miljardia euroa, 45,1 prosenttia kaikista osakkeiden markkina-arvosta (Suomen Pankki 13.6.2014). Lisäksi suomalaiset ovat ulkomaille velkaa lainoina, talletuksina, kauppaluottoina ja johdannaisina yhteensä 275,6 miljardia euroa. Tämä osa sisältää myös valtion ja kuntien ottamat lainat. Koko ulkomailta tuodun pääoman määrä, velka, oli yhteensä 614,1 miljardia euroa.

Ulkomaisia yrityksiä suomalaiset ovat ostaneet 366,3 miljardilla eurolla 27,2 miljardia myytyjä enemmän. Suomalaisia tytäryrityksiä toimi ulkomaille 4883 kpl, jotka työllistivät 570 000 henkeä (Tilastokeskus 17.4.2014). Se on enemmän kuin ulkomaalaiset yritykset työllistivät Suomessa. Suomalaiset omistavat myös ulkomaisia osakkeita 121,3 miljardia euroa. Suomalaiset ovat vieneet myös erilaisia muita pääomia ulkomaille 266,3 miljardia euroa, joten koko ulkomaalaisten velka harvoille suomalaisille on 632,6 miljardia euroa. Se on 18,5 miljardia euroa enemmän kuin ulkomaalaisilla on saamisia. Se näyttää hyvältä – puusta katsoen.

Tässä on syytä korostaa, että kymmenessä vuodessa Suomen eläkerahastot kasvoivat 77,9 miljardia euroa, 88,3 prosenttia. 31.3.2014 eläkerahastoja oli yhteensä mielettömät 165,5 miljardia, joista ulkomaille oli viety 116,1 miljardia, 70,2 prosenttia. Näitä jokaisen suomalaisen eläkerahoja vakuutusyhtiöt eivät ole sijoittaneet Suomeen vaan ripotelleet ne moniin eri maihin ja erilaisiin sijoituskohteisiin. Riskin suuruutta ei kukaan uskalla edes ajatella. Ulkomaisten emoyhtiöiden tuotannon kasvaessa yli kysynnän, tavarat jäävät varastoihin. Se syö voittoja. Siksi leikataan tuotantoa. On johdonmukaista, että ensimmäisenä lopetetaan emoyhtiöiden ydintoimintaa haittaavat pienemmän ja periferiassa (mm. Suomessa) toimivat tytäryhtiöt.

Leikkausten ja alasajon helpoudesta Suomessa on kokemusta, kun 90-luvun alussa rajat aukaistiin ulkomaankaupalle. Lyhyessä ajassa lopetettiin 20 000 yritystä ja tehtiin 30 000 konkurssia. Niiden tuotanto korvattiin tuonnilla. Suurten yritysten mahtavat resurssit kasvattaa tuotantoa helposti, kun kysyntä kasvaa – jos kasvaa. Välttääkseen liikatuotannon tytäryhtiö poistetaan tuotantoketjusta. Tätä vaaraa ei kukaan halua myöntää. Se on kuitenkin synkkä varjo Suomen talouden yllä. Pörssiyhtiöt eivät ole hyväntekeväisyyslaitoksia. Päinvastoin. Niiden on kai-

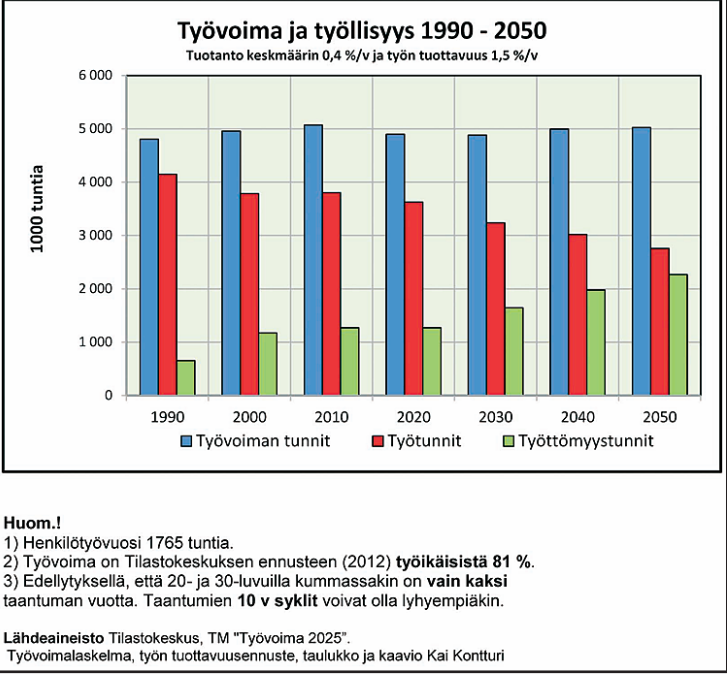
kin keinoin tehtävä omistajilleen voittoa, jopa kaikkea uhmaavaa enimmäisvoittoa. Nykymaailmassa pörssiyhtiöissä määräävät osakkeet ovat suursijoittajien omistuksessa. Yleensä muutamit suursijoittajat omistavat 5-15 prosenttia yritysten osakemäärästä ns. osakepaketit, joilla on yhtiökokouksissa määräysvalta. Pörssiyhtiöissä pienomistajilla on puheoikeus, mutta ei päätösvaltaa. He voivat elää toivossa, että saisivat osinkoja ja että osakkeiden markkina-arvot kasvaisivat. Maailman rahoitusmarkkinoita kuitenkin vaanii epävakaus. Rahamarkkinakriisit ovat arvaamattomia ja niiden seuraukset ulottuvat kaikkialle. Viimeisimmästä 2008 lievästä kriisistä Suomessa ei ole toivuttu vieläkään, eikä juuri kummempaa ole näköpiirissä.

Maailman rahamarkkinat ovat todella epävakaut. Vuonna 2009 maailman bruttokansantuote (bkt) oli 57 937 miljardia dollaria. Rahamarkkinoilla oli perinteisiä luottoja ja käyttötilejä 26 072 miljardia dollaria ja kuvitteellista virtuaalirahaa eli riskirahana 721 895 miljardia US dollaria (BIS, IMF ja Talous-sanomat). Virtuaaliraha oli johdannaisia ja arvopapereita termiineinä, optioina, futuureina ja swappeina. Lisäksi oli erilaisia osake-, korko- ja raaka-ainejohdannaisia. Ilman reaalinäkövakuutta ne muodostavat valtavan vastikkeuttoman ilmakuplan. Näillä satojen tuhansien miljardien rahamarkkinoilla piilee houkutukset tehdä rahalla rahaa, mahdottomasta mahdollisen. Jos suursijoittajien hallitsemassa tavaratuotannossa syntyy vaikeuksia, he voivat epätoivoisina siirtää tuotannosta pääomiaan mm. johdannaismarkkinoille. Siitä seuraa pörssikurssien laskua, jota korjataan joukkomittaisilla irtisanomisilla. Tämänkaltaiset purkaukset ovat toistaiseksi olleet vaatimattomia. Virtuaalirahan muodostama kupla odottaa vielä todellista purkautumista, puhkeamista. Silloin repeävät maat ja taivaat.

Rahamarkkinat ovat paisuneet sellaisiin mittoihin, että kukaan ei niitä hallitse. Siksi niissä piilee vaaratekijöitä. Yhdysvallat on voinut rauhassa rikastua pitkälle yli kaksisataa vuotta. Sen pääomat ovat valtavat ja kasvaakseen ne ovat levittäytyneet kaikkialle maailmaan. Niiden turvaksi se on rakentanut yli 700 sotilastukikohtaa, joilla se miehittää 123 maata. Lisäksi mahtava sotalaivasto lentotukialuksineen ja sukellusveneineen vahtivat sen etuja kaikilla maailman merillä. Alueelliset ja paikalliset sodat sekä levottomuudet eri puolilla maailmaa ovat Yhdysvaltojen hajoita ja hallitse politiikkaa. Sen hegemonia kuitenkin kasvattaa vastarintaa muissa maissa. Brasilia, Etelä-Afrikka, Intia, Kiina ja Venäjä ovat jo päättäneet rakentaa uuden dollarista riippumattoman rahoitusjärjestelmän. Se heikentää dollarin asemaa ja aiheuttaa arvaamattomia vaaroja nykyiselle dollaripohjaiselle rahoitusjärjestelmälle. Se aiheuttaa vaaran rahamarkkinoiden ennen muuta yhdysvaltalaisille suursijoittajille. Sen vuoksi Venäjän vaikutus-

Työvoima ja työllisyys 1990 - 2050							
Luvut 1000 henkeä ja tuntia							
	Tuotanto mrd.euroa	Väestö 15-64 v	Työvoima		Työllisyys tuntia	Työttömyys	
			henkeä	tuntia		tuntia*	%
1990	216,1	3 361	2 723	4 805	4 150	656	13,6
2000	291,0	3 468	2 809	4 957	3 785	1 173	23,7
2010	352,6	3 547	2 873	5 070	3 802	1 268	25,0
2020	374,9	3 426	2 775	4 897	3 627	1 270	25,9
2030	377,3	3 415	2 766	4 883	3 240	1 643	33,7
2040	396,3	3 495	2 831	4 997	3 020	1 977	39,6
2050	407,9	3 516	2 848	5 026	2 759	2 267	45,1

Huom.! (1) Tuotanto +0,4 %/v, tuottavuus 1,5 %/v (2) Haamutunnit 1990-2010 poistettu. (3) Työpaikoista laskettuna työttömyysprosentit pienenevät pätkätoiden seurauksena.

vallan kasvu on torjuttava, maksoi mitä maksoi.

Johdannaisiin perustuvat virtuaaliset rahamarkkinat purkautuvat jonain kauniin päivänä. Koska se tapahtuu, sitä eivät edes ennustajaeukot uskalla sanoa. Se ei tapahdu huomenna, vaikka vähäistä purkautumista tapahtuu yhä useammin. Kriisien toistumiset, syklit, ovat lyhentyneet ja kesot pidentyneet. Globaalissa, vapaakaupan maailmassa, kaikki liittyy kaikkeen. Kilpailukyky on kapitalistien suosima hokema. He eivät kuitenkaan missään eikä koskaan selitä mitä se tarkoittaa. Asia on sen verran laaja ja muutenkin kelju, että sen kanssa joutuu helposti maa-

latuksi itsensä nurkkaan. Tuotteen kilpailu markkinoilla sisältää pääasiassa tuotanto-olosuhteet, tuotantoainekset (raaka-aineet, puolivalmisteet), energian, tuotantovälineet, työvoiman ja sen ammattitaidon. Kaikkien näiden hinta, lopputuotteen laatu ja tavoiteltu voitto määräävät tuotteen kilpailukykyisen hinnan tuotantolaitoksen, tehdään portilla.

Se ei kuitenkaan riitä, sillä ostajalle tuotteen hinta määräytyy sen mukaan, mitä se maksaa, kun tuote on kuljetettu hänen varastoonsa, joka on suurilla markkinoilla. Tässä yksinkertaistettu esimerkki siitä, miten rahti, logistiikka, vaikuttaa tuotteen hintaan, kil-

pailukykyyn. Jos Tanskassa Århusissa valmistetaan sohvakalusto, sen hinta on tehtaan portilla 5000 euroa. Kun kalusto myydään ja toimitetaan Saksaan Hampuriin, matka kestää 4 tuntia. Kun sama kalusto valmistetaan samaan hintaan Jyväskylässä, mutta sen matka Hampuriin kestää 33 tuntia. Jos rahdin yhden tunnin hinta on 200 euroa Århusista tuli rahtikustannuksia 800 euroa, mutta Jyväskylästä 6 600 euroa. Siinä meni kilpailukyky. Tämä sama periaate toimii kaikessa vientikaupassa. Suomen sijainti kilpailukykyyn kannalta ja vapaakaupassa yksin Eurooppaan on erittäin tukala. Siksi viennillä ei ole lupaavia näköaloja, jos niitä on lainkaan.

Työllisyyden ja työttömyyden kannalta suomalaiset kapitalistit ovat täysin haluttomia sijoittamaan Suomeen. Kaikilla keskeisillä aloilla yritysten päätös- ja määräysvalta on ulkomaalaisten hallussa eikä se lupaa hyvää. Tästä johtuen uutta arvoa tuottavan Suomen tavaratuotannon ja työllisyyden näköalat ovat todella heikot. 1980-luvulla kokonaistuotannon määrä kasvoi 50,5 % ja bkt 37,1 %, mutta 2000-luvulla kokonaistuotanto enää 21,2 ja bkt 19,3 %. Tänäpä näyttää siltä, että vuoden 2008 tuotannon ja bkt:n määrä saavutetaan vasta 2018–20 seutuvilla.

Talouden rakennemuutoksen seurauksena työn tuottavuuskin on romahtanut. 1980-luvulla työvoiman työtunneista haaskaantui työttömyyteen 656 miljoonaa työtuntia, 13,5 %, mutta 2010 työttömyyteen haaskaantui 1 173 miljoonaa työtuntia, 23,7 %. Tuotannon älytömyyden hitaan kasvun seurauksena työntekijä tarvitaan koko ajan vähemmän. Jos tuotanto kasvaa 2014–50 keskimäärin 0,4 % ja tuottavuus 1,5 % niin kauden lopussa työttömyyteen haaskaantuu perä-

Jatkuu sivulla 19

Suomalaiset sulkevat hikipajansa Haapsalussa

Virolaiset lähtevät mieluummin Suomeen töihin kuin tekevät työtä pienellä palkalla Virossa

Kuva: Leena Hietanen

Haapsalussa sijaitsevan suomalaisen PKC Groupin johdintehdas ei enää saa työntekijöitä huonon palkan takia tehtaalleen, vaan joutuu sulkemaan ovensa.

Suomalainen auto- ja elektroniikkateollisuuden valmistaja PKC Group ilmoitti elokuussa sulkuvansa Haapsalun tehtaansa vuoden loppuun mennessä. Haapsalussa työskentelee 350 henkeä. Tuotantoa siirretään sekä Serbiaan että Liettuaan. Tehdään työntekijöistä noin 100-150 tarjotaan mahdollisuutta siir-

tyä työskentelemään PKC:n Keilan tehtaalte.

PKC on ollut Haapsalun suurin työnantaja. Tehtaan työntekijät ovat olleet pääsääntöisesti paikallisia venäläisiä naisia. Tehdas on kärsinyt työvoimapulasta jo vuoden. Viime marraskuussa työvoimapulaa helpotettiin tuomalla

tehtaalte työntekijöitä Latviasta ja Liettuasta. PKC yritti myös rekrytoida väkeä Virossa tarjoamalla 200 euron rekrytointipalkkiota, mutta turhaan. Työntekijäpula johti siihen, että tuotanto siirretään Serbiaan. Yleisradion haastattelema PKC Groupin toimitusjohtaja Matti Hyttiäinen toteaa kyseen olevan ennen muuta palkoista. Serbian kustannustaso on puolet virolaisesta.

Lääne Elu-lehdelle antamassaan haastattelussa PKC Eestin johtaja Ivo Volkov totesi marraskuussa, että perusteita työvoimapulalle Haapsalussa pitäisi kysyä niiltä kymmeniätuhansilta virolaisilta, jotka työskentelevät Suomessa. Haapsalussa myös tekstiilitehdas Nurme Vabrik kärsii työvoimapulasta samoin kuin ravintolat ja turismiteollisuus.

PKC Group ei ole julkistanut palkkatasoa tehtaalte. Virossa minimipalkka on 355 euroa. Nettikeskustelujen perusteella yleisenä syynä kieltäytyä menemästä PKC:n Haapsalun tehtaalte on palkkataso. Tehtaassa on mahdollista tienata parhaimmillaan 500-600 euroa. Sillä palkalla virolaiset eivät enää tee töitä kotimaassaan.

Leena Hietanen

Gazan puolesta: Israel täydelliseen boikottiin

Kaikki juutalaiset eivät ole sionisteja

On huomattava, että kaikki juutalaiset eivät hyväksy sionismia. International Jewish Anti-Zionist Network kerää allekirjoituksia holokaustista selvinneiltä juutalaisilta ja heidän jälkeläisiltään, jotka tuomitsevat Gazan palestiinalaisten verilöylyn. Neturei Karta International puolusti Jasser Arafatia ja tuki Hizbollahia sekä onnitteli Hamasia vaalivoitosta.

Keskustelin Gazan tilanteesta kyynikkoystäväni kanssa. Hän piti suurena vahinkona sitä, että Hitler ei ehtinyt viedä holokaustia ”juutalaiskysymyksen lopulliseen ratkaisuun”. Vain Viro ilmoitti olevansa ”judenfrei” eli vapaa juutalaisista. En ole samaa mieltä kyynikon kanssa, sillä ihmisiä ei saa tappa. Euroopassa säilyi hengissä kolmannes Euroopan juutalaisista eli noin kolme miljoonaa. Hitlerin tehtävä oli mahdoton, sillä juutalaisia asuu ympäri maapalloa.

Holokaustin edelleen vaikuttava ikävä perintö on, että sionistit olivat erittäin oppiviaisia. He oppivat kaiken natsien pakkosiirroista, keskitys- ja työleireistä, joilla varjijat ja kapot käyttäytyivät mielivaltaisesti orjatyövoimaa kohtaan, kidutusmenetelmistä, aliravitsemuksesta, pogromeista, ghetoista, joukkoteloituksista, tuhoamisleireistä ja kuolemanmarssista.

Gazan tapahtumat Ukrainan varjossa

Kun Israel taannoin vetäytyi Gazasta ja luopui siellä siirtokunnistaan, en ollut helpottunut, koska ajattelin Israelin nyt voivan vapaasti pommittaa Gazaa. Israel hyökkäsi Gazaan 2008/2009, 2012 ja 7.7.2014 ilmaiskuin. Erikoisjoukkojen hyökkäys alkoi 13.7 ja maahyökkäys 17.7, jolloin lento HM17 putosi. Äärisionistien mukaan Israelin armeijan on täydellä voimalla vallattava Gaza. Intervention jälkeen suurin osa palestiinalaisista olisi pakkosiirretty pois alueelta. Ertisen puhdistuksen jälkeen Gaza olisi puhdas juutalaisalue.

Toisin kuin Ukrainan tapahtumat, israelilaisten joukkojen tunkeutuminen Gazan kaistalle ei aluksi synnyttänyt erityistä meteliä maailman pääkaupungeissa. Niissä valtavirtamedia keskittyi lähinnä Ukrainan ja Venäjän propagandistiseen ongelmaan. Viime aikoina on alettu julkaista uutisia Gazasta, koska Israelin sionistit ovat kiihdyttäneet kansanmurhan järjestö-mäksi teurastukseksi ja verilöylyksi.

Yle uutisoi 12.7., että mielenosoituksessa Gazan puolesta oli noin 200 ihmistä ja 2.8 englanninkielisissä uutisissa (News), että mielenosoittajia oli noin 700. TV1 kertoi 24.7 uutisissaan suomalaisten sionistien mielenilmauksesta Israelin puolesta. A-studio haastatteli 28.7 Israelin Suomen lähettilästä Dan Ashbelia. Näin Yle jakoi koko Suomen kansalle Israelin apartheidhallituksen sairaalta vaikuttavaa nurinkurista ajattelua. Pitää haastatella myös Palestiinan edustajaa.

Gazaa kohtaa kollektiivinen rangaistus

Viikkoja sitten kolme israelilaista teiniä murhattiin Länsirannalla, josta alkoi hirvittävä kostonkierre. Palestiinalainen poika poltettiin elävältä, Israelin poliisi hakkasi brutaalisti yhdysvaltalaisen lapsen, ja nyt satoja gazalaisia lapsia on tapettu ja haavoitettu Israelin rikollisissa

Antisemitismi eli juutalaisvastaisuus ei oikeuta sionismi-imperialismia eli juutalaisnationalismin valtioterroria. Judaicofobia eli juutalaisten pelko osaltaan synnyttää antisemitismia. Tunnettuja antisemitistejä ovat Martti Luther, Richard Wagner, Wilhelm Marr, Henry Ford ja Adolf Hitler. Sionismin isä on Theodor Herzl ja muita sionisteja eri näkökulmista ovat Chaim Weizmann, David Ben-Gurion, Abraham Isaac-Kook ja Ze’ev Jabotinsky.

Yhdistyneiden kansakuntien YK yleiskokous julisti 1975 sionismin rasismiksi eli rotusoroksi tai rotusyrjinnäksi. (Ihmisrotuja ei ole. Näissä käsitteissä on perinteisesti säilynyt sana rotu.) Israel ei tunnustanut Etiopian juutalaisia juutalaisiksi ja Israel toimi läheisessä yhteistyössä Etelä-Afrikan ja Rhodesian kanssa perehtyen laillistettuun rotusortoon apartheidiin (erillisyyks). YK kumosi 1991 päätöslauselmansa ja lipsui pahasti. Sionistinen Israel sai jatkaa valtioterroriaan. USA tukee Israelia huomattavilla vuotuisilla summilla ja EU sallii Israelin syrjiä palestiinalaisia.

Kuva: Antero Nummimäki

Gazan ja Palestiinan puolesta on järjestetty kesän kuluessa useita mielenilmauksia. Yhteiseksi tavoitteeksi on muodostunut Israelin täydellinen boikotti ja saarto. Eduskuntatalolla 26.7. pojat tukevat Gazaa.

ilmaiskussa. Ei ole todisteita, että Hamas olisi kolmen teinin murhan takana, jolla Israel perusteli hyökkäystään Gazaan. Tämä on myönnetty USAn ja Israelin lehdistössä.

Israel murhaa rikollisesti siviilejä, naisia, yhä enemmän lapsia ja vanhuksia. Varmen tapa kuolla Gazassa on kävellä lapsen kanssa. Fasistiset sionistit tuhoavat rajuilla pommituksilla siviilikohteita, koteja, kerrostaloja, kouluja, yliopistoja, YKn koulu- ja pakolaiskeskuksia ja muita tiloja, sairaaloita, ambulansseja, moskeijoita ja Gazan ainoan sähkölaitoksen polttoainevaraston. Israel esittää tekosyynään pommittaa rakennuksia, joissa asuu Hamasin Gazaa puolustavia jäseniä tai paikkoja, joista on ammuttu raketteja. Kyseessä on Gazan kollektiivinen rangaistus. Sionistit tappavat ja haavoittavat Länsirannallakin palestiinalaisia muun muassa rauhallisia mielenosoittajia.

Gaza on maailman suurin ulkoilmavankila. Israel kehottaa gazalaisia pakenemaan. Kaikki rajat ovat suljetut, eivätkä asukkaat voi paeta minnekään saarretusta apartheidleiristä. Miksi imperialistisen Israelin sotarikokset hyväksytään? Egypti on sulkenut raukka- maisesti Rafahin rajanylityspaikan ja avaa sen satunnaisesti lyhyeksi aikaa. Egyptin presidentti al-Sisi on israelilaismielinen. Uskomatonta!

Ainoa keino- Israelin täydellinen kauppasaarto

Israel syytti Hamasia, että se olisi ottanut vangiksi israelilaisotilaan. Hän kuoli sodassa, mutta Israel keskeytti humanitaarisen tulitauon tappaen 1-2.8 runsaat sata palestiinalaista Rafahissa. Israel väittää operaation perustuneen kadonneen sotilaan etsimiseen.

Eurooppalaiset ja pohjois-amerikkalaiset yritykset jatkavat kaupankäyntiä Israelin kanssa ja investoivat väkivaltaan. Vallitsev helvetillinen noidankehä, kun Israel vuosikymmenten ajan laittomasti miehittää, rakentaa siirtokuntia takavarikoimalla palestiinalaisten maita, tekee ylläköötsintöjä, säännöstelee vettä, kauppa,

rajoja ja päivittäin rankaisee viatomia palestiinalaisia perheitä sekä pommittaa armottomasti Gazaa. Ainoa keino lopettaa tämä kärsittämätön kansanmurha on tehdä Israelille kustannukset liian suuriksi kestää. Etelä-Afrikan kauppasaarto oli tuloksellinen.

Hollantilainen eläkesäätiö ABP sijoittaa Israelin pankkeihin, jotka auttavat perustamaan siirtokuntia Palestiinan alueille. Suurpankit kuten Barclays sijoittavat Israelin aseetoollisuuteen ja muuhun laittoman miehityksen liiketoimintaan. Tietokonejätti Hewlett-Packard tuottaa Israelille korkeatasoisia tarkkailujärjestelmiä, joilla seurataan palestiinalaisten liikkumista. Caterpillar varustaa Israelia puskutraktoreilla, joilla sionistit tuhoavat palestiinalaisten koteja ja maatiloja. Harjoittamalla asekauppaa Israelin kanssa Suomi antaa taloudellista tukea miehitykselle. (Kristillisdemokraatit eivät vastusta asekauppoja, vaikka muissa puolueissa esiintyy vastustusta.) Tällainen sijoitustoiminta ja kaupankäynti on ehdottomasti lopetettava. Suomesta on tullut tälvaltio. Espanja jäädytti aseviennin Israeliin.

Kansanmurha Gazassa Israelilaisten iltateatteria

Kansanmurhassa Gazassa on 7.7-4.8 lähes 1900 palestiinalaista on tapettu YKn mukaan (23.8 jo 2097) ja yli 9500 haavoittunut (23.8 yli 10000). YKn arvion mukaan yli 80 prosenttia Gazassa tapetuista on siviilejä. Tapettu on 426 lasta (23.8 peräti 540). Gazalla ei ole armeijaa. Poliiseja ja rajavartioloita ei lasketa kuuluvaksi siviileihin. Israelilaissoitaita on kuollut 64 ja siviilejä neljä, joista yksi neljä vuotias poika 22.8. Yli 10000 asuintaloa on hävitetty joko kokonaan tai osittain. Noin puoli miljoonaa gazalaista on kodittomia. On pommitettu kohteita: 24 sairaalaa ja terveysasemaa, 188 koulua, kuusi yliopistorakennusta, kahdeksan vesi laitosta, 19 sähkön jakeluasemaa ja ainoa sähkölaitos, 52 kalastusalusta, 134 moskeijaa ja 19 pankkia ja postia. Gazalaiset kär-

sivät taudeista, sairauksista ja vammoista.

On makaaberia, että israelilaiset kerääntyvät piknikille Gazan läheisille kukkuloille. He nauttivat ruoasta ja juomasta, mutta eniten nautiskelevat, kun Israelin pommi osuu tarkasti kohteeseensa. Loistavimmin sionistien julma teatteri näkyy iltapimeällä. Mitä enemmän tuhoa, sitä enemmän kätten taputuksia ja muita suosionosoituksia. Sionistinaisen kertoi saaneensa melkein orgasmin, kun hän kuuli neljän palestiinalaislapsen tapetun.

Miksi Israelilla on oikeus tappa?

Israelilainen professori kehotti tappamaan ja raiskaamaan palestiinalaisten siskot ja äidit. The Times of Israel julkaisi 1.8. palestiinalaisten kansanmurhan hyväksyvän kirjoituksen, joka kuitenkin sensuroitiin. Israelin ”urheat” sotilaat kaiversivat tekstejä: ”vittuun Hamas”, ”polttaa Gaza”, ”hyvä arabi = kuollut arabi”. Sionistisotilaat virtsasivat vesipulloihin ja ulostivat kotien ja koulujen lattioille ja paperikoreihin. He särkivät televisioita ja tietokoneita. Heidän toivotuksensa oli: älä unohda, on aikasi kuolla.

Israelin hallituksella on oma päälaelleen käännettyistä asioista muodostettu mantransa, jota sionistit toistavat papukaijamaisesti kuten Dan Ashbel A-studiossa. Ehkä järjettömin on väite, että Israel on uhri ja vetoaa itsepuolustukseen oikeuttaakseen massiiviset pommittukset ja raskaan maahyökkäyksen. Israel on vuosikymmeniä tehnyt joukkomurhia, vanginnut, kiduttanut ja tappanut ihmisiä. Väite osoittaa, että sionistihallitus vaikuttaa olevan vainoharhainen ja luulosairas. Sionistit näyttävät olevan paranoian vallassa. Sairaalta tuntuva kukaties psykoottinen hallitus pyrkii kansanmurhalla taloudellisiin ja geopolitiittisiin etuihin.

Hamasin sanotaan rikkoneen 2012 marraskuun aselepoa, jonka mukaan myös Gazan saarto piti purkaa. Israel on rikkonut 191 kertaa sopimusta 22.11.2012-7.7.2014 välillä, mutta palestiinalaiset 75 kertaa. Israel on ollut syyllinen 2,5 kertaa niin usein kuin Hamas. Israelin aselevon rikkomiset ovat tappaneet ja haavoittaneet runsaasti palestiinalaisia, kun taas Hamasin raketit ovat vain haavoittaneet kolmea israelilaista siviiliä ynnä tappaneet pojan 22.8.

Oikeuttaako Jumala ”valitun kansansa” tappamaan?

Yli ymmärryksen meneviä väitteitä ovat, että Hamas tappaa palestiinalaisia ja että Hamas on rakentanut tunneleita päästäkseen hävittämään Israelin. Netanyahu sanoo 2.8, ettei operaation tavoitteena ole palestiinalaisten huoltotunnelien tuhoaminen. Väite, että palestiinalaisia ei ole ollut olemassa, on todellisuuden vastainen. Israelin hallitus väittää haluavansa rauhaa, mutta sionistien käsitys rauhasta on erikoinen. Israel on jumalan valitsema kansa ja se oikeuttaa palestiinalaisten lasten ja naisten tappamisen. (USA:lla on Manifest Destiny - kutsumuskohtalo eli ”salimus” antaa nykyisin USAn laajentua koko maailmaan.)

Talmud-ideologian mukaan juutalaiset ovat rodullisesti muita kansoja ylempiä. Talmud on juutalaisen ylivalan oppi. Ei ole synti, jos juutalainen tappaa pakanan. Talmudin sanoma on juutalaisten maailmanvalloitus ja kris-

tittyjen (myös muslimien) tuhoaminen. Israel perustettiin Palestiinaan sotilasstrategiseksi polttopisteeksi. Sionistien murhanhimoinen julmuus on tarttunut osaan kansasta. Bolivian presidentti Evo Morales totesi 4.8, että Israel on terroristivaltio. Emeritusarkkipiispa Desmond Tutu kehotti 14.8 Israelia vapauttamaan itsensä vapauttamalla Palestiina. Hän vaati boikottia Israelia kohtaan

Kansanmurhalle ei näy loppua

Israelin johto väittää, että Gazassa käytetään ihmiskilpiä. YKn asettama tutkimusryhmä ei 2008-2009 Israelin Gazaan hyökkäyksen jälkeen löytänyt yhtään näyttöä palestiinalaisten ihmiskilpien käytöstä. Käynnissä olevassa kansanmurhassa ei palestiinalaisten ole havaittu käytävän ihmiskilpiä. Israelin miehitysjoukot tekivät ja tekevät edelleen niin.

Israel väittää tuhonneen Hamasin tunnelit ja asevarastot, mutta ei Hamasia. Tulitauko alkoi 5.8 ja päättyi 8.8, kun Israel syytti Hamasin ampuneen raketteja ja jatkoi ilmaiskuja. Israel ei suostu Gazan saarron lopettamiseen. Tulitaukoa jatkettiin 13.8 viidellä vuorokaudella. Israel teki 22-23.8 kymmeniä ilmaiskuja Gazaan. Tuntuu siltä, ettei tulitaukoa saada aikaan. Israel kehotti 24.8 fasistiseen tyyliin palestiinalaisia poistumaan alueilta, joilla on Hamasin taistelijoita. Tämä ennakoiki ankaria pommituksia Gazaan.

Vain täydellinen Israelin boikotti !

YKn elimien tulisi toimia rohkeasti ja päättäväisesti tutkimalla palestiinalaisten kansanmurhaa. Israel on alistettava kunnollisiin pakotteisiin eli julistettava kauppasaartoon ja eristettävä kuten taannoin Etelä-Afrikka. On vaadittava, että USA ja EU noudattavat pakotteita. EU on vaatinut palestiinalaisten aseellisten ryhmien luopumista aseistaan, mutta ei asettanut mitään vaatimuksia ydinasevalta Israelille, jolla on maailman neljänneksi vahvin armeija. EU:n tulee kieltää israelilaisten ja varsinkin siirtokuntien tuotteiden tuonti EU-maihin. EU:n pitää lopettaa asekaupan lisäksi kaikenlainen kauppa Israelin kanssa. Kansalaisten on boikotoitava Israelin ja laittomien siirtokuntien tuotteita.

Hannu Kautto
Toimituksen väliotsikotint

Gaza

Sinä olet vanha filistealaisten kaupunki. Olet nähnyt monta valloittajaa. Kaduillesi on valettu paljon lyijyä.

Ohjukset lensivät sinun uniisi. Ne tekivät sinusta ruumishuoneen. Sinä elät ja kuolet Israelin saartamana.

Sinun tärkeimmät nähtävyytesi lienevät räjäytetty teräsbetoni, silpoutuneet miehesi, naisesi ja lapsesi.

Olet miehitetty kaupunki. Olet tuhottavaksi valittu. Olet uusi Varsovan ghetto.

Ambulanssit huutavat Gazan yössä. Me vaikenemme, koska on kesäyö.

Matti Laitinen
11.8.2014

Yhdysvallat ja idän rikkauudet

Maailmasta ei löydy toista maata, joka olisi saanut Yhdysvaltojen kaltaisen suorastaan jumallisen aseman. Kaikki sen tekemiset ovat paitsi ainoa mahdollinen myös ihmeellistä ja kaikkien onneksi, joka ansaitsee jokaisen jakamattoman ihailun. Ihailua ylläpidetään koko valtamedian voimalla. Se ylittää kaikki järjelliset mitat. Viimeksi toimittaja Tuomas Niskakangas repi rajatonta ihailuaan Helsingin Sanomien (27.7.) talousohessa koko aukeaman laajuudella. Artikkelin valtavana kuvana oli valkopääkotka, jonka alla olevista raunioista työntyi esiin viisi raitapukuista voitonmerkkiä näyttävää kättä. Artikkelin otsikko oli ällistyttävä - "USA:n talous nousi tuhasta"! Mistä se nousi ja mihin, siitä ei ollut merkkiäkään. Koko juttu oli pelkkää höpinää, valhepropagandaa.

Yhdysvaltojen taloudesta on mahdollista saada todellista tietoa. Iät ja ajat on tiedetty, että sen bruttokasantuotteen (bkt) laskelmissa käytetään niin sanottua hedonista menetelmää. Sillä saadaan tulos näyttämään pelkällä mielikuvituksella todellisuutta paremmalta.

Monet taloustieteilijät ovat menetelmää arvostelleet ja todenneet, että bkt on aivan liikaa laskijoitten mieltymysten varassa. Pitkän aikavälin seurannan perusteella näyttääkin siltä, että hedoninen lisä on viimeisen parinkymmen vuoden aikana kasvanut vauhdikkaasti 7 %:sta 22,3 %:iin. Kauden 2003–2012 viralliseksi vuoden keskimääräiseksi talouskasvuksi on saatu suorastaan huikea 4,0 %, kun todellisuus lienee enintään 2,5 %. Tähän ajanjaksoon mahtui vain yksi vuoden 2010 bkt:n 2,3 %:in lasku. Se ei tuhannut mitään.

Vaikka Yhdysvalloissa pankkikeinottelijoilla on mennyt hu-

nosti ja investointipankki Lehman Brothers kaatui ja vei mukanaan liudan pienempiä pankkeja, niin kansantalouden laskumiesten mukaan se ei näkynyt bkt:ssä kuin pikku nytkähdyksenä. Tietysti pankkikriisi oli kova paikka rahamarkkinoille ja miljoonille asuntovelallisille, mutta sekään ei tuhannut taloutta kuten Niskakangas antaa ymmärtää.

Jos viralliset luvut olisivat toisia, Yhdysvaltojen tuottavuuden olisi pitänyt kasvaa kovaa vauhtia ja kansakunnan vaurastua, mutta toisin on käynyt. Sillä on jo iät ajat ollut valtava kaksoisvaje. Vuonna 2012 valtionvelka oli 16 200 miljardia dollaria ja kauppatase on pysynyt koko ajan alijäämäisenä. Ulkomainen velka kasvaa 1 000 miljardin dollarin vuosivauhtia. Se on jo nyt niin suuri, että Yhdysvallat ei koskaan pysty maksamaan sitä takaisin.

Yhdysvaltojen talous on rapautunut jo kauan sitten. Se ei

Suomessa kiristetään toimeentuloa kilpailuttamalla julkisia toimintoja. Näin tapahtuu myös Yhdysvalloissa. Väitetystä rikkaudestaan huolimatta myös USA:ssatyöläisten asemaa heikennetään. Bostonin koulubussien kuljettajat protestoivat ajojen siirryttyä Veolialle.

enää tuota mitään, mutta pääomien omistajat voivat hyvin, sillä he rikastuvat ulkomaiden kustannuksella. Sen oma elinkeinorakenne on mennyt vääriin suuntiin. Teollisuus on ulkoistettu pois maasta lähemmäs ostajia ja halpatyövoimaa. Teolliset työpaikat ovat kadonneet ja rakentaminen on hiipunut. Hieman pelkistään työllisistä 77 sadasta tekee tuottamatonta työtä, pesee toisen toisensa paitoja. Tuottavaa työtä, tavaroita eli uusia arvoja tekee vain 23 sadasta ja niistäkin luvattoman suuri osa valtavaa tuhovoimaa tuottavia aseita.

Ihannoitu palveluyhteiskunta, joksi Yhdysvaltoja sanotaan, on sellaisten ongelmien keskellä, että niitä ei toivoisi kenellekään. Kaikki johtuu maan rajusta elinkeinorakenteen muutoksesta. Sitä puolustellaan omalle kansalle, mutta myös koko maailmalle. Toisaalla koko ajan korostetaan ja jatkuvasti toistetaan, että maailmalla Yhdysvallat vain puolustavat omia kansallisia etujaan. Se jätetään sanomatta, että kaikki etujen haaliminen tapahtuu muiden maiden ja kansojen kustannuksella.

Imperialismi on muiden rosvoamista. Sillä kapitalistit rikastu-

vat. Millään muulla ei ole väliä. Siksi kurjuudesta on kasvanut yleisesti tunnettu rikollisuus, jonka vuoksi Yhdysvaltojen vankiloissa lojuu ihmiskunnan historian kaikkien aikojen suurimmat vankijoukot. Vankien säilöminen ja vartiointi mitä erilaisimmissa olosuhteissa on äärimmäisen julmaa, vuosia jatkuvaan ehdottomaan eristykseen saakka. Se on yksi suuria palvelubisneksiä. Se on palveluyhteiskunnan tuotantoa, joka ei tuota mitään, päinvastoin.

USA:n taloudessa tämä on vain raaka kuriositeetti. Suurkapitalistien mielenkiinnon hiipuminen omaa maataan kohtaan osoittaa muun muassa sen, että maa on jäänyt jälkeen kehityksestä. Työn tuottavuus on vajonnut suohon. Kaudella 2003–2012 Suomessa tuottavuuden keskiarvo oli tasan 60,00 dollaria tunnissa, mutta Yhdysvalloissa se on ylimitoitettua hedonistista bkt:stä laskien 50,72 dollaria, 9,28 dollaria, 18,3 % pienempi. Kun bkt:stä vähennetään ilmiselvät hedoniset lisät, sen haamut, tuottavuus on 45,27 dollaria, 32,5 % suomalaista pienempi.

Mikäli Yhdysvallat olisi Suomen tasolla työn tuottavuudes-

sa, sillä olisi bkt:n laskutavasta riippuen 30–60 miljardia työtuntia vähemmän ja pätkätyöläisten määrä supistusi sekä kokonaan työttömien määrä kasvaisi 41–77 miljoonaa ja työttömyysaste nousisi virallisesta 9,6 %:sta 24–44 %:iin. Jäljelle jääneistä 15 miljoonasta pätkätyöläisestä jokainen olisi pienellä palkalla entiseen tapaan töissä vain 938 tuntia vuodessa. Kun kaikki tämä ei näytä todelta, on pakko uskoa älyttömään heikkoon tuottavuuteen, jonka juuret ovat kaukana menneisyydessä.

Yhdysvaltoja pidetään maailman rikkaimpana maana. Todellisuus on toinen. Se vaatisi ihan oman tutkimuksensa. Se kuitenkin lienee selvää, että heillä ovat ehdottomasti maailman rikkaimmat ihmiset ja suvut. Heidän osuutensa väestöstä on yksi prosentti, mutta heidän osuutensa koko varallisuudesta on kaksi viidesosaa. Kolme prosenttia väestöstä omistaa noin kolme neljäsosaa yksityisestä varallisuudesta. Maa on jyrkästi jakaantunut pienituloisiin köyhiin ja äärimmäisen suurituloisiin rikkaisiin.

Suomistajien osuus varallisuudesta on kasvanut jo niin suureksi, että emämaa ei enää tarjoa rikastumiseen, pääomien kasvatamiseen riittäviä mahdollisuuksia, siksi heitä kiinnostavat koko muun maailman rikkauudet riippumatta siitä, missä ne sijaitsevat. On sanomattakin selvää, että heitä kiinnostaa aivan erityisesti Venäjän suunnattomat öljy-, kaasuja ja kaiken kattavat muut, rajattomat mineraalirikkaudet. Ne olisi saatava toisiin käsiin – mutta miten? Tarvitaanko siihen imperialismin luonteeseen kuuluva sota?

Yhdysvaltojen ihailua ylläpidetään maailmanlaajuisen valtamedian voimalla. Se ylittää kaikki järjelliset mitat ja sen imperialistinen sapelienkalistelu muodostaa päivä päivältä yhä vakavamman – elämäkin suuremman uhan!

Kai Kontturi

Istuin poikani kanssa eduskuntatalon portailla. Ympärillämme liehuivat Palestiinan liput. Gazassa asuu 1,5 miljoonaa ihmistä tunnettuna Espoon koikiselle alueelle. He elävät ja kuolevat Israelin saartamana. Daavid ja Goljat taistelevat. Tehtottomilla raketeilla varustautunut Daavid ei mahda mitään ohjuksilla, panssareilla ja ilmapuimilla varustautuneelle Goljatile. Tuhansia palestiinalaisia – miehiä, naisia ja lapsia – on jo kuollut ilmapommituksissa ja ohjusiskuissa.

Maailmassa ei ole olemassa mitään erityistä rakastettua ja valittua kansaa, joka olisi ollut yksin halveksunnan ja kärsimysten kohteena. Sitä vastoin kaikkien maiden alistetussa asemassa olevat ihmiset ovat olleet kautta aikojen ja ovat yhä edelleen piinan ja sorron kohteina. Mitään kansaa ei ole myöskään heitetty historian kulkuun opettamaan muita ihmisiä ja kansoja arvostamaan oikeudenmukaisuutta ja kunnioittamaan lähimmäisiään. Gazan teurastusta ei voi perustella mitenkään oikeudenmukaisena tai-

lähimmäisiä kunnioittavana tekona.

Suomen valtio ostaa Israelilta aseita, joiden toimivuus on testattu Gazassa. Se tukee aseostolaan kansanmurhaa. Kukaan humanisti – oli hän ateisti, buddhalainen, hindu, juutalainen, kristitty, muslimi tai jokin muu – ei voi hyväksyä kansanmurhaa. Me olemme palanneet veriappelsiiniin aikaan.

Me, minä ja poikani, emme marssineet Helsingin keskustassa islamin tai kristinuskon puolesta tai sitä vastaan. Me emme lukeudu myöskään juutalaisten kansanmurhan kannattajiin. Me, uskonnottomat miehet, marssimme palestiinalaisten puolesta, heidän oikeudestaan ihmisinä ihmisarvoiseen ja oikeudenmukaiseen elämään omassa maassaan.

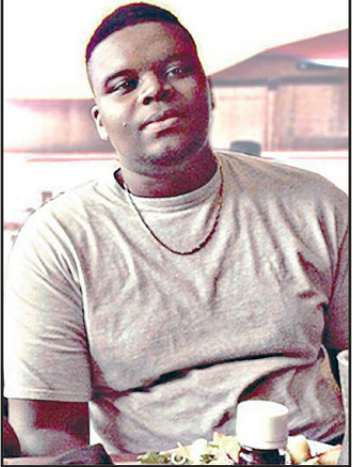
Minä en näe mitään syytä, miksi minun pitäisi loiventaa jo 1980-luvulla aloittamaani israelilaisten tuotteiden ostoboikottia.

**Matti Laitinen
9.8.2014**

Rasismilla yhä vankka jalansija USA:ssa

Yhdysvalloissa, Missourin osavaltiossa, St. Louisin esikaupunkialueella Fergusonissa, valkoihoisen poliisi Darren Wilson ampui aseettoman, tummaihoisen 18-vuotiaan Michael Brownin kuoliaaksi tämän ollessa ystävänsä kanssa matkalla isoäitinsä talolle. Tapaus ei ole ainoa laatuaan, rasistisia poliisiampumisia on sattunut useita viime vuosina Yhdysvalloissa.

Fergusonin poliisiosasto ei ole kyennyt antamaan kunnollista selitystä ampumiselle. Surman jälkeisen yön spontaani muistotilaisuus muuttui voimakkaaksi protestiksi poliisiväkivaltaa kohtaan. Poliisi vastasi protesteihin satojen mellakkavarusteiden, vahvasti aseistettujen poliisien voimalla. Yhdysvaltalainen Workers World -puolue toteaa internet-sivuillaan, että Fergusonin täysin oikeuteissa protesteissa on pohjimmiltaan kyse kapinoinnista epäoikeudenmukaisesta kapitalistista talousjärjestelmästä vastaan, joka on enenevässä määrin kyvytön takaamaan ihmisille elämisen perusedellytykset. Poliisin tehtävänä on estää ihmisiä kapinoimasta järjestelmää vastaan.

"Poliisi ampui kuoliaaksi 18-vuotiaan Michael Brownin tämän ollessa matkalla isoäitinsä luokse. Tapaus syytti pinnan alla kytevä yhteiskunnallisesta epäoikeudenmukaisuudesta kumpuavat jännitteet ilmieliekkihin".

Protestiaallon syyt löytyvät WW:n mukaan syvältä historialta. Orjajärjestelmän lopettamisen vaati sisällissodan puolitoista vuosisataa sitten, mutta tuollainen vallankumous ei tullut koskaan päätökseensä. Pohjoisen teollisuuskapitalistien ja pankkiirien sekä etelän maanomistajien tuolloin

saavuttaman kompromissin jälkeen rikkaat valkoiset maanomistajat saivat edelleen pitää suurplantaasinsa. Rasistisen terrorin uusi aalto, jonka kärjessä oli Ku Klux Klan, murskasi mustan väestön saavuttamat poliittiset ja sosiaaliset oikeudet ja ajoi heidät takaisin puoliorjuuteen ja rotuerottelun ikeeseen.

Workers World huomauttaa, että huolimatta 1950- ja 1960-lukujen massiivisesta kansalaisoikeusliikkeestä, sekä pohjoisessa että etelässä vallitsee monin paikoin yhä tänä päivänä tonsiasiallinen erottelu. Matalammat palkat – tai ei palkkaa ollenkaan – ja korkeammat hinnat ovat todellisuutta monissa mustien työväenluokan yhteisöissä.

Workers World korostaa, että Fergusonin nuorisolla on täysi oikeus kapinoida sekä olla uskomatta liittovaltion poliisin FBI:n selityksiä, joiden mukaan Michael Brownin tapauksesta ja poliisin mahdollisista kansalaisoikeuksien rikkomuksista tullaan tekemään "selvitys".

**Tommi Lievemaa/
www.workers.org**

70 vuotta sitten (19) Kesällä -44 sotatoimet kehittyivät Itämereltä Karpaateille ulottuvaksi yhteisoperaatioksi

Bagration-operaation 1. vaiheessa murrettiin vihollisen puolustusrintama ja saarrettiin sen päävoimat Vitebskin, Orsan, Bobruiskin ja Minskin alueilla. Silloin rintamien yhteistoiminta suosi yhtyviä hyökkäyskiiloja. Toisessa vaiheessa järjestettiin vihollisen takaa-ajo ja laajennettiin edelleen vihollisrintamaan murrettua 400 km aukkoa. Siksi 2. ja 3. V-VR käskettiin hyökkäämään länteen, 1. V-VR lounaaseen ja 1. Baltian R:n luoteeseen ja pohjoiseen.

Bagration-operaatio jatkui ilman taukoja

Valko-Venäjän operaation 1. vaihe päättyi Minskin vapauttamiseen. Heti 4.7.päämaja ohjeisti taistelutoiminnan jatkosta. (1) 1. Baltian R hyökkää yleissuuntana Swieciany-Kaunas ja osalla voimia Šiauliai ja Panevežysian suuntaan ja varmistaa pohjoisen suunnan. (2) 1.Baltian R:sta siirretään 4.IskuA 2.Baltian R:lle, mutta ei määritelty vielä ajankohtaa, milloin Jeremenkon 2.Baltian R lähtee hyökkäykseen. (3) 3.V-VR:n hyökkää suuntaan Molodetsno- Vilna ja vapauttaa Vilnan 10.-12.7., etenee Niemenjoelle ja valtaa sillanpäitä sen länsirannalta. (4) 2.V-VR:n tuli 10.-15.7. mennessä vallata Novogrudokin alue, edetä Niemen- joelle sekä vallata Volkovysk ja hyökätä Bialystokin suuntaan. (5) 1.V-VR:n oikean siiven piti vallata Baranovitšin ja Luminetsin kaupungit 10.-12.7 mennessä, edetä linjalle Slonim- Sarajoki- Pinsk ja vallattava Pinsk sekä muodostettava sillanpää Bug-joen länsirannalle.

Kesän 1944 taistelusuunnitelmat vahvistuvat

Heinäkuun alkupuolella 4.IskuA valtasi Polotskin ja eteni rautatien suunnassa kohti Väinänlinnaa, jossa se sovitusti siirtyi 1.Baltian R:sta 2.Baltian R:n alaisuuteen. 1.Baltian R:n oikea siipi (6.KaA, 43.A ja 39.A) eteni Väinäjoen etelärantaa pitkin irtaantuen yhä enemmän 2. Baltian R:n vasemmasta siivestä. Tämä herätti Vasiljevskin huomiota. 1. Baltian R:n suojaus pohjoiseen vaati yhä enemmän voimia sen hyökätessä kohti Kaunasia ja Šiauliaita. Samaan aikaan fasistit vahvistivat voimiaan Väinänlinnan (Daugavpils) alueella siirtämällä sinne voimia pohjoisempaa 2. ja 3. Baltian rintamien vastaisilta osuiksilta. 1.Baltian R:lle oli kyllä tulossa vahvennuksesi 2.KaA ja 51.A. Tämän johdosta kiirehditettiin 2. Baltian R:n lähettämistä myös hyökkäykseen. Puna-armeijan sodanjohto päättikin, että (1) 2. ja 3. Baltian R sekä 1. UR yhtyvät hyök-

käykseen lähipäivinä. (2) 2. Baltian R aloittaa hyökkäyksen 10.7. iskemällä Novorževin- Pustoškan linjalta Rezekneen ja 1. Baltian R:n oikean siiven kanssa Väinänlinnaan. (3) 3. Baltian R siirtyy hyökkäykseen 17.7. ja murtaa vihollisen puolustuksen Pihkovan kohdalla. (4) 1. UR aloittaa hyökkäyksen 13.7. ja antaa iskun Pohjois-Ukrainan saksalais-unkarilaisille joukoille ja vapauttaa lopullisesti Ukrainan. Lisäksi 1. UR yhteistyössä 1. V-VR:n vasemman siiven kanssa iskee Lutskin alueelta Rava-Ruskajaan sekä Ternopolin alueelta Zlotševiin, Lvoviin ja Peremysliin. (5) Leningradin R hyökkää jälleen Narvan suunnassa ja kehittää yhdessä 3. Baltian R:n kanssa hyökkäystä Eestin alueella.

Yhtenäisiä taistelut Itämeren ja Karpaattien välisellä alueella

3.V-VR:n ja 1. Baltian R:n ohella Vasiljevskille annettiin tehtäväksi koordinoita myös 2. Baltian R:n sotatoimia. 1. ja 2. V-VR:n ohella Zukov sai tehtäväkseen koordinoita myös 1. UR:n sotatoimia. Näin neuvostojoukot käynnistivät v. 1944 heinäkuun puolivälissä kahdeksan rintaman voimin hyökkäyksen, joka ulottui Itämereltä Karpaateille. Pohjan tälle antoi menestyksellisesti alkanut Valko-Venäjän operaatio sekä suomalaisten karkottaminen ulos asemistaan.

Taistelut Baltian alueella voimistuvat

Ankara taistelu kehittyi Väinänlinnasta. 12.7.44 4.Isku A valtasi naapurikaupungin Drissan, mikä helpotti tilannetta. Fasistit keskittyivät nyt vain Väinänlinnan puolustukseen. Ongelmia aiheutti, että 1. Baltian R:n piti samaan aikaan hyökätä länteen, luoteeseen ja pohjoiseen. Bagramjanin (1. Baltian R) ja Vasiljevskin ehdotuksesta päämaja hyväksyi, että Kaunasin sijaan 1. Baltian R asettaa painopisteen Väinänlinnaa vastaan ja suunnata tulossa olevat 51.A:n ja 2.KaA:n Panevežysia ja Šiauliaita kohti. Näin päästäisiin nopeammin Itämeren

rannikolle ja katkaistaisiin Saksan 16.A:n ja 18.A:n ja koko Baltian ryhmittymän yhteydet Itä-Preussiin. Eristämällä Pohjoisen AR Saksasta helpotetaan 2. ja 3. Baltian R:n hyökkäystä Pihkovasta Riianlahden suuntaan.

Uusi isku Väinänlinnaan suunniteltiin 20.7. ja päätettiin siirtää 1. Baltian R:n alaisuudesta 39.A 3.V-VR:lle. Tällä päätöksellä 1. Baltian R suuntautui kokonaan Riikaa ja Kuurinmaata kohti ja 3. V-VR (Tsernjakovski) Itä-Preussia kohti idästä ja 2.V-VR (Zaharov) Preussia kohti etelästä.

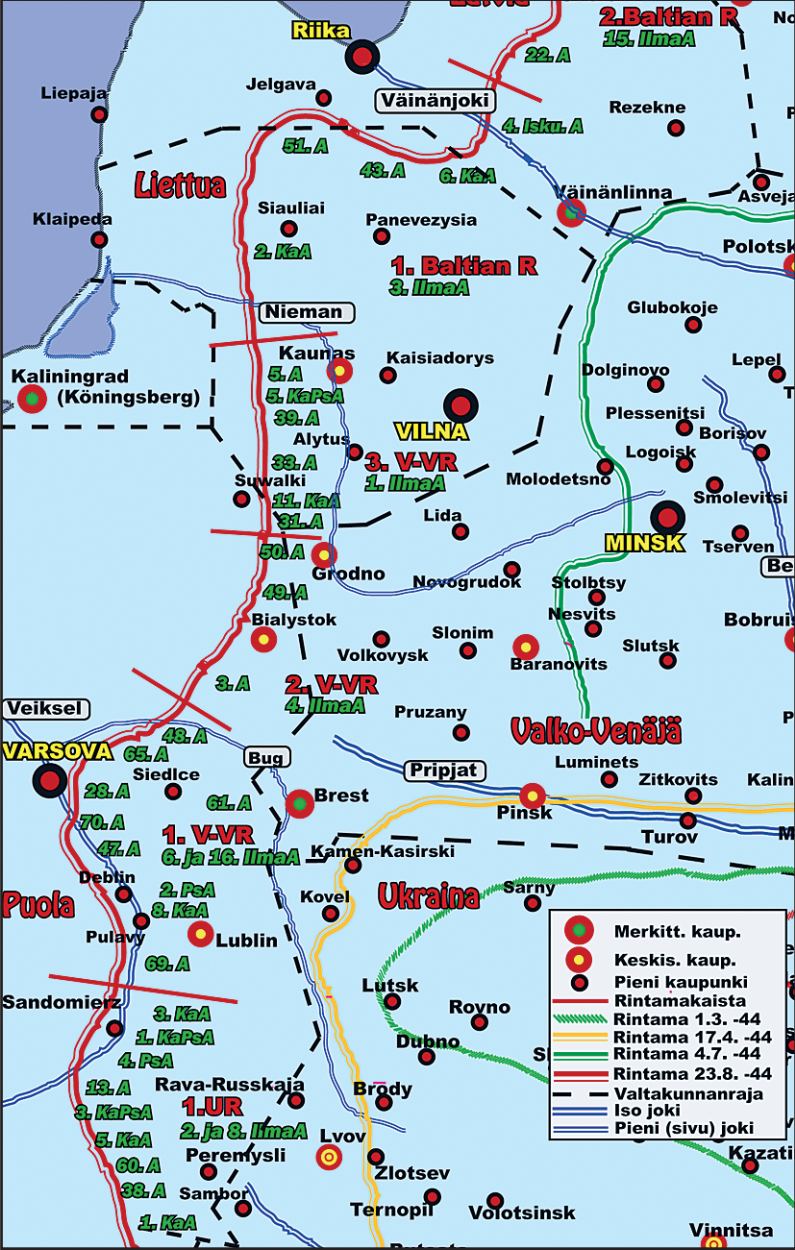
2.Baltian R kehitti hyökkäystä 10.A:n ja 3.IskuA:n voimin Rezekneä kohti. 22.A eteni Osvejan suunnasta pyrkimyksenä vallata vasemmalla taistelevien naapuriensa 4.IskuA:n ja 6.KaA:n kanssa Väinänlinna. Eteneminen oli nopeaa. 1.Baltian R:lla oli käynnissä joukkojen uudelleen järjestelyt 20.7. alkavaa hyökkäystä silmällä pitäen. III KaMekAK, jonka tuli iskeä Panevežysiin sai Vasiljevskin reservistä 90 Ps-vaunua.

Vilna, Väinänlinna, Pihkova ja Narva vapautettiin

Heinäkuun puolivälissä 3.V-VR kävi taistelua Vilnan saksalaisryhmää vastaan. Saksalaisille Vilna oli muuttunut paikaksi, joka suojaasi Itä-Preussiin johtavia uria. Vitebskissä tappioita kärsinyt, mutta nyt täydennetty fasistien 3.PsA oli ryhmittynyt Vilnan-Lidan rautatien tuntumaan. 3.V-VR:n 5.A kiersi Vilnan pohjoisesta jatkaen läpi-murtoa. 5.KaPsA sitoi Vilnan fasistiryhmittymät edestä. 11.KaA kiersi Vilnan etelästä ja yhtyi Viljan luona 5.A:n kanssa. Saarroksiin jäi 15000 saksalaisotilasta. Neuvostojoukot etenivät kohti Kaunasia ja Suwalkia ja 31.A valtasi Lidan. Vilna vapautettiin fasisteista 13.7.-44 ja rintaman kärkijoukot lähestyivät Niemeniä, Alytusista, Grodnoa ja Kaišedoriota. Heinäkuun lopussa 3.V-VR:n jou-

Tänään mm. Eestissä halutaan hävittää tiedot fasistien toisen maailmansodan aikaisista rikoksista. Fasismin vastainen taistelu ja sodan historia halutaan kielittää (mm. Kä 5/10). Eestin vapauttaminen fasisteista alkoi heinäkuussa -44, jolloin myös Tarton seutu vapautettiin. Viljandissa kaatuneiden saksalaisotilaiden muistoksi on kunnostettu puisto. Kaatuneista neuvostosotilaista turistioppaat eivät kerro mitään.

Bagration- operaation toisessa vaiheessa Valko-Venäjä vapautettiin heinäkuun loppuun mennessä ja 1.V-VR:n joukot siirtyivät Puolan alueelle 20.7. Nopeasti taisteluihin liittyi mukaan 1.UR ja heinäkuun loppuun mennessä 1.UR ja 1.V-VR olivat vallanneet useita sillanpäitä Veikseliltä. Piirrokseen eivät mahdu 2. ja 3. UR:n operaatiot Moldaviassa ja uudelleen perustetun 4.UR: operaatio Ukrainan Karpaateilla ja taistelutoimet pohjoisessa Eestin vapauttamiseksi. Piirroksesta näkyy, miten saksalaiset tässä vaiheessa kykenivät pitämään avoimna käytävää pohjoisen AR:stä Preussiin. Tilanne 28.8.

kot varmistivat Niemenin länsirannan sillanpäät. Heinäkuun lopulla etelästä 2.V-VR:n joukot vapauttivat Bialystokin ja lähestyivät Kaunasia ja 1.Baltian R:n joukot valtasivat Panevežysin, Šiauliai ja Mitau (Jelgava). Yhdessä 1.Baltian R ja 2.Baltian R valtasivat Väinänlinnan, IIIKaMekAK onnistui murtautumaan lyhyeksi ajaksi Riianlahdelle ja 2. Baltian R valtasi Rezeknen. Suunnitelmien mukaisesti 3. Baltian R mursi vihollisen puolustuksen Pihkovassa ja ajoi fasistit ulos Ostrovasta alkaen operaation Ete-

lä-Eestin vapauttamiseksi samalla kun Leningradin R:n joukot valtasivat Narvan.

Tehtiin päätös edetä Veikselille

Minskin Motin tuhoamisen ollessa lopuillaan, pyydettiin Zukov Moskovaan, jossa yleisesikunnan ja puolustuskomitean jäsenet pohtivat sotatilannetta. Todettiin yleisesti, että 2. rintaman avaaminen Euroopassa nopeuttaa sodan päätty-

Jatkuu sivulla 13

Sota Itämeren rannoilla alkoi jo ennen Saksan liittolaistensa kanssa Neuvostoliittoon tekemää suurhyökkäystä Suomalaisten osallistuessa hyökkäystä edeltävänä iltana Saksan merivoimien kanssa Suomenlahden miinoittamiseen. Elokuun lopulla miinakentissä menehtyi Tallinnan evakuoinnin yhteydessä lähes 20000 siviiliä. Kolme vuotta myöhemmin nämä sotarikolliset ajettiin ulos Baltiasta ja Neuvostoliiton maaperältä. Kuvassa yksityiskohta Jumindanniemen Suomenlahden miinoittamiselle omistetusta muistomerkkikokonaisuudesta.

Narvan lähellä Sinimäellä natsit kykenivät pidättelemään Puna-Armeijan etenemistä 25.7.-10.8.-44. Waffen SS- joukkoihin värvättiin natsi-eri puolilta Eurooppaa. Tämä oli epätoivoinen yritys kääntää sodan kulku samalla, kun murhaamiset fasistien keskitysleireillä jatkuivat. Vuosittain Sinimäellä kokoontuvat entiset SS-sotilaat. Sinimäen läheisyyteen on pystytetty tämä kaatuneille neuvostosotilaille omistettu muistomerkki.

70 vuotta sitten (19): Kesällä -44 sotatoimet kehittyivät Itämereltä Karpaateille..

Jatkoa sivulta 12

mistä. Keskusteltiin myös jo sodan jälkeisen Saksan asemasta. Nähtiin, että Roosevelt ja Churchill eivät ala sopimukseen natsien kanssa, vaan pyrkivät turvaamaan siellä poliittiset etunsa ja etsivät keinoja itselleen kuuliaisien hallituksen muodostamiseksi Saksaan. Stalinin kysymykseen ”Voivatko joukkomme pysähtymättä edetä Veikselille?” Zukov vastasi, että niiden tulee edetä ja valloittaa sillanpäätt turvataksaan operaatiot Berliinin suunnalla. Zukov esitti myös kantanaan, että Vasiljevskin koordinoimia rintamia tulee vahvistaa ja antaa Vasiljevskin eristää saksalaisten Pohjoinen AR ja vallata Itä-Preussi. Zukovin ollessa vielä Moskovassa 9.7. käsiteltiin vielä kertaalleen tulevaa 1.V-VR:n ja 1.UR:n hyökkäysoperaatiota. Edellytettiin, että murskataan fasistien Lvovin- Kovelin- Lublinin ryhmittymä, vallataan Brest rintaman ja edetään laajana rintamana Veikselille, jonka länsirannalta vallataan sillanpäätt.

Rokossovskin 1.V-VR siirtyy Puolan alueelle

Minskin vapauttamisen jälkeen 1.V-VR:n joukot jatkoivat etenemistään ajaen takaa saksalaisia. Bagrationin 1. vaihe synnytti rintamaan 400 km aukon. 8.7. 44 1. V-VR:n joukot valloittivat Baranovitsin ja saavuttivat 16.7. Svislotšin- Pružanyn ja etenivät 12 päivässä 160 km. Tätä joudutti se, että vihollisen Pinskin ryhmä alkoi vetäytyä 61.A:n (Belov) hyökätessä pitkin Pripjat- joen pohjoisrantaan. 1. V-VR:n operatiivinen tilanne parani ratkaisevasti, kun rin-

taman sivustojen välinen Polesjen suo-alue jäi taakse ja rintamalinja lyheni puoleen entisestä. Rintaman hyökkäykseen otettiin mukaan nyt kaikki vasemman siiven joukot: viisi yleisarmeijaa, ilma-armeija, Ps-armeija sekä muita liikkuvia yhtymiä. Vihollisen pääpuolustuslinjan sijainnin varmistamiseksi hyökkäys Kovelin suunnalla aloitettiin kärkipataljoonien tiedusteluhyökkäyksellä 18.7. tykistön ja ilmavoimien yhteisiskulla. Jalkaväki ja Ps-voimat pääsivät vihollisen ensimmäisiin taisteluhautoihin. Natsit vastasivat hyökkäykseen niin suurella voimalla, että varmistuttiin edessä sijaitsevan heidän pääpuolustuslinjansa. Nyt aloitettiin päähyökkäys tykistön ja ilmavoimien yhteisiskulla, joka tuli natseille täydellisenä yllätyksenä. Myös rintaman oikealla siivellä joukot hyökkäsivät kohti Brestin linnoitusalueetta. Kovelin suunta oli nyt rintaman pääsuunta, mutta sen menestys riippui siitä, että vihollinen oli heittänyt reservinsä Brestin puolustukseen.

47.A, 8.KaA, 69.A, 2.KaPsA sekä Puolan sotaväen 1.A (S.Berling) mursivat vihollispuolustuksen Kovelin länsipuolella 30 km leveällä ja 18 km syvällä alueella. Tämän jälkeen hyökkäykseen lähetettiin ps-yhtymät ja rv-akt, jotka laajensivat hyökkäystä 6.IlmaA:n avustamana Siedlcea ja Lublinia kohti. 20.7.-44 rintaman vasen siipi ylitti Bug-joen kolmesta kohtaa ja siirtyi Puolan alueelle.

Eteneminen Veikselille kehittyi 1.UR:n ja 1.V-VR:n yhteistoimintana

Heinäkuun puolivälin jälkeen tais-

telutoiminta etelässä muotoutui 1.V-VR:n ja 1.UR:n rinnakkaisen sivustojen joustavaksi yhteistoiminnaksi. Moskovasta Zukov palasi 1.UR:lle ja perusti komentopaikan Lutskin alueelle lähelle 1.V-R:n ja 1.UR:n joukkoja. Yleissuunnitelman mukaan 1.UR:n tuli aloittaa toiminta ja toimeenpanna voimakkaat hyökkäykset Lvovin ja Rava-Russkajan suunnalla sekä sijoittaa voimia myös Stanislavskin alueelle. Operaation syvyys oli 240 km ja leveys 110 km. Rintamalle oli keskitetty 13900 tykkiä, 2200 ps-vaunua ja 3000 lentokonetta sekä yhteensä 1,2 milj sotilasta. 1.UR:n hyökkäys alkoi Rava-Russkajan alueella 13.7. ja Lvovin luona 14.7. Rava-Russkajan suunnalla hyökkäys kehittyi menestyksellisesti, mutta Lvovin luona vihollinen vastaiskullaan työnsi Moškalenkon 38.A taaksepäin. Tilanteen korjasi 16.7.-44 3.KaPsA. Hitaasti mutta varmasti kyettiin vihollisjoukkoja työntämään Lvovin suunnalla taaksepäin 60. ja 38.A:n sekä 3,KaPsA:n ja 4.PsA:n yhteisvoimin. Neuvostojoukot etenivät 18.7.-44 mennessä 50-80 km ja saartoivat Brodyn alueella 8 vihollisdivisioonaa samana päivänä, jolloin pohjoisempana alkoi 1.V-VR:n joukkojen hyökkäys Kovelin alueella kohti Lublinia. Siellä yleisarmeijoiden edellä toiminut 2.PsA valtasi Lublinin23.7.-44. H

Heinäkuun jälkipuoliskolla neljän rintaman voimakkaat iskut yhdessä partisaanien toiminnan kanssa mursivat natsien keskustan AR:n ja rintamaan muodostui 400 km leveä ja 500 km syvä aukko, jota oli vaikea sulkea. Valtattuaan Lublinin 1.V-VR:n 2.PsA saapui Veikselille Deblinin alueella 24.7.-44. Pohjoisempana rintaman joukot murskasivat fasistien Brestin ryhmän ja vapauttivat 28.7.-44 Brestin kaupungin, joka runsas kolme vuotta aiemmin joutui ensimmäisenä ottamaan vastaan fasistien hyökkäyksen. Veikselille saapuivat myös 27.7.-44 8.KaA ja 69.A Magnuszevin ja Pulawyn alueella.

Myös 1.UR eteni Veikselille

Alussa operaatio edetä Veikselille Lvovin alueelta 1.UR:n toimesta ei edennyt suunnitelmien mukaisesti. Rintamatiedustelun puutteista johtuen tykistön ja ilmavoimien tulivalmistelu ei ollut riittävän tehokasta. Mutta 1.UR:n eteneminen Rava-Russkajan suunnalla, suuren

A. M. Vasiljevski ja I. D. Tsernjahovski kuulustelevat vangiksi saatuja natseja 3.V-VR:n komentopaikalla kesällä -44. Kuva Vasiljevskin muistelmateoksen ”Elämäni työ”- kirjan kuvitusta.

viollisryhmittymän motittaminen Brodyn alueella sekä 1. V-VR:n eteneminen Lublinin kohdalla mahdollisti Rybalkon 3.KaPsA:n koukkaamaan Lvov pohjoisesta. Tällä liikkeellä pyrittiin estämään fasistien vetäytyminen Lvovista länteen, valtaamaan Peremyśli ja auttamaan Rybalkon lännestä suunnatulla iskulla 38. ja 60.A sekä 4.PsA valtaamaan Lvov. Katsottiin, että katkaisemalla San-joelle johtavat tiet, fasistien on pakko poistua Lvovista. Samaan aikaan rintaman oikea siipi hyökkäsi edelleen Sandomierzin suuntaan. Rybalkon armeijan 120 km koukkausliikkeen tuloksena vihollinen vetäytyi Lvovista Samboriin ja 27.7.-44 Neuvostojoukot valtasivat Lvovin. 3.KaPsA sai nyt käskyn edetä Veikselille ja vallata sieltä sillanpää sekä vapauttaa Sandomierz. Puhovin 13.A, Katukovin 1.KaPsA ja 5.KaPsA komennettiin myös etenemään Sandomierzen linjalle. Fasistit ymmärsivät hyvin Veikselille Berliinin suuntaan avattujen sillanpäiden merkityksen. He olivat kuitenkin käyttäneet kaikki reservinsä Valko-Venäjän sekä Lvovin-Sandomierzen operaatioiden torjumiseen eivätkä kyenneet lujista yrityksistään huolimatta torjumaan 1.UR:n ja 1.V-VR:n siirtymistä Veikselin länsirannalle, josta seuraava askel oli Puolan vapauttaminen ja eteneminen Berliiniin.

Taistelujen tulos

Runsas kaksi kuukautta jatkuneiden taistelujen tuloksena löivät neuvostojoukot kaksi vihollisen strategista ryhmittymää, vapauttivat kokonaan Valko-Venäjän, saivat päätökseen koko Ukrainan vapautuksen ja ajoivat natsit osasta Liettuaa se-

kä Puolan itäisestä osasta. 1., 2. ja 3. V-VR sekä 1. Baltian R löivät 70 hitleriläisten divisioonaa, joista 30 tuhottiin kokonaan. 1.UR:n Lvovin-Sandomierzin operaatiossa murskattiin 30 divisioonaa, joista 8 tuhottiin kokonaan. Saksalaisten Keskustan- sekä Pohjois-Ukrainan AR:n murskaaminen, sillanpäiden valtaaminen Veikselillä ja Puna-Armeijan eteneminen Varsovan luokse merkitsivät sotatoimien siirtymistä yhä lähemmäksi hitleriläisten pesäpaikkaa Berliiniä. Itä-Karpaateilla muodostettiin 30.7.-44 jälleen Krimin vapauttamisen jälkeen lakkautettu 4.UR. Sen tehtäväksi tuli vapauttaa Užgorod ja Mukatševo sekä edetä Unkarin ja Slovakian liittymäkohtaan. 2. ja 3. UR suorittivat samaan aikaan Jassyn-Kisinevin operaation, vapauttivat kokonaan Moldavian ja loivat näin edellytykset Romanian ja Unkarin irrottautumiselle sodasta. Luoteisella rintamalla valmistauduttiin lopullisesti vapauttamaan kaikki Baltian maat fasisteista.

Lähdeaineisto:

Marsalkka Žukovin muistelmat, Marsalkka A.Vasilevski: Elämäni työ, Marsalkka K. Rokossovski: Sotilaan velvollisuus, APN: Toisen maailmansodan aattona, Albert Axel: Stalin sodanjohtajana, Grigori Deborin: 30 vuotta suuren voiton, Istoriä vtoroj mirovoj vojny : 1939-1945 : v 12-h tomah Tekijä: Gretshko A. A. Anthony Tucker-Jones: Stalinin kosto, Puna-Armeijan vastaisku kesällä 1944

Operatio Bagration kehittyi Minskin jälkeen kahdeksan rintaman yhteishyökkäykseksi ulottuen Itämereltä Karpaateille. Kuvassa 3.V-VR:n joukot ylittävät heinäkuussa -44 jokea Polotskin lähellä Valko-Venäjällä. Kuva Marsalkka Zukovin muistelmat- kirjan kuvitusta.

Lietsotaanko jatkosodan varjolla natointoa?

Lasse Lehtinen ja Seppo Hovi esittivät kesällä TV:ssä väitteitä, jotka kaipaavat korjaamista. He paisuttelivat suomalaisten intoa sotia talvisodassa menetetyistä alueista. Toki karjalaisten halu palata kotikonnuilleen on ymmärrettävä. Kuitenkin valtaosa olisi mieluiten aloittanut elämän jossain muualla Suomessa kuin lähtenyt tykinruuaksi. Talvisodan jälkeen Suomessa kehittyi voimakas sodanvastainen liike, Suomen ja Neuvostoliiton kansojen ystävyysseura, jonka suosio huolestutti hallitusta. Kommunistilakeihin vedoten se lakkautettiin. Huterana on myös väite erillissodasta. Ensimmäiset saksalaislaivat saapuivat 21.9.1940 Vaasaan ja Ouluun. Vasta puhelinyhteys pääesikuntaan selvitti maaherralle tulijoiden olevan ”läpikulkumatkalla”. Sodan alkaessa Lappi oli luovutettu Saksalle sotatoimialueeksi, jossa

oli 200 000 saksalaissotilasta. Barbarosan mukaisesti Saksan sotakalusto oli jo 10.6.-41 heille luovutetuissa satamissa ja lentokentillä lähtövalmiina. Yöllä 21. -22.6.-41 suomalaiset miinoittivat Viron rannikon. Tallinnan evakuoinnissa 28.8.-41 50 alusta 200 laivan saattueesta ajoi miinakenttään ja kymmeniä tuhansia siviilejä menehtyi. Seppo ”tiesi” Puna-Armeijan toimivien aseiden olleen ”made in USA”-merkkinä. Onpa se 3 % arsenaalista ollut laatutavaraa! Neuvostotykkeillä ja panssareilla on ollut toiminnallista pakkasrajaa ja”Stalinin urut” tunnettiin pelottavana aseena. Lasse väittää, ettei Suomesta luovutettu juutalaisia saksalaisille. Virallisista asiakirjoistakin löytyy vain kahdeksan nimeä. Yritystä oli laajempaankin eliminointiin, sillä 280 juutalaista oli lastattu rahtilaivaan. Heidät saatiin pelastettua ruotsalaisten toimesta. Tapauksesta on myöhemmin

kerrottu tiedotusvälineissä. Allekirjoittanut kuuli asiasta ensi kerran vapautettujen joukossa olleelta kultasepältä. Lasse unohti kertoa aseveljien noudattaneen Geneven sopimusta ”varsin väljästi”. Petroskoin valtauksen yhteydessä upotettiin suorasuuntaustykillä punaisen ristin tunnuksilla varustettu evakuointiproomu. Silminnäkijäin mukaan kannella olevat lapset olivat selvästi tunnistettavissa. Yöllä 12.2.-42 tuhosivat suomalaiset kenttäsairaalan Petrovski Jamissa. Lassen ylenkatsoma rauhanoppositio syntyi, kun selvisi, että sotatoimiin ryhdyttiin eduskunnan selän takana. Lasse totesi, etteivät Itä-Karjalan heimoveljet innostuneet vapauttamisestaan, ”kun olivat pitkään eläneet venäläisten keskuudessa”. Lasse ei huomannut, etteivät he suojeluskunnan Karjalan retkienään aikana innostuneet tarjotusta vapaudesta. Juontajat

vääristelivät väittäessään jatkodassassa olleen kyse heimokansan vapautuksesta, Karjalan palauttamisesta ja uusien, turvallisten rajojen hankinnasta. Lasse ei ole tarkka totuudesta väittäessään, ettei keuhkokuume -44 voitu tarttua rauhantarttuuteen. Olivathan tyksyllä sodan lopettamisen ehdot samat kuin jo keuhkokuume hylätyt. Myytit Ihantalan ja Talin torjuntavoitoista Suomen itsenäisyyden pelastajana ovat harhaanjohtavia. ”Saalis” vain oli kymmeniä tuhansia kaatuneita, leskiä, orpoja ja invalideja. Normandian maihinnousun Lasse kertoi aiheuttaneen Puna-armeijalle kireen ehtiä Berliiniin ennen liittoutuneita. On muistettava liittoutuneitten vitkastelleen toisen rintaman muodostamisessa. Ehtona oli Neuvostoliiton liittyminen Japanin sotaan. Lasse väitti sodan olleen välttämätön, koska muutoin o-

lisimme jääneet kahden armeijan väliin taistelukentäksi. Mitkä kaksi armeijaa? Mikä taistelukenttä ja missä? Lassen mielestä sotasyyllisyysoikeudenkäynti oli näytösluontoinen. Syllisyys oli kuitenkin kiistaton. Jos syytetyt olisi vietty Nürnbergin tuomioistuimeen kumpi tällaista jälkipyykkiä olisi? Kumpi pojista muutoin ottaa kunian Zhdanovin ampumisesta? Hänellä oli sydänvaivoja, joiden takia hän oli Jaltalla hoidettavana. Näillä taustatiedoilla pääteltynä Zhdanovin kuolema saattaisi ollakin epäluonnollinen...tai... Lopuksi: Kaverukset olivat sitä mieltä, ettei Talvi- ja jatkosota ollut vältettävissä. Ehkä näin onkin - lietsottiinhan naapuririvihä voimaperäisesti pari vuosikymmentä. Naapuriystäväisellä politiikalla hoidettuna tilanne olisi kehittynyt aika lailla eri tavalla. Pauli Eskelinen Joensuu

EUROOPAN PARHAAT RESEPTIT

Tiessalo väittää keskittyvänsä raportissaan rakennemuutoksiin, joilla yhteiskuntaa muokataan niin, että se tuottaisi mahdollisimman tehokkaasti hyvinvointia kansalaisten elämään.” Raportissa ravistellaan julkista taloutta, eläkejärjestelmää, terveydenhuoltoa, koulutusta ja työmarkkinoita.

Sisällöllisesti tässä EVA:n raportissa ei ole mitään uutta. Sen mukaan kansalaisten hyvinvoinnin vuoksi olisi syytä karsia julkisia menoja, nostaa eläkeikää, yksityistää koulutusta ja terveydenhuoltoa. Lisäksi maahamme tulisi luoda sellaiset työmarkkinat, jotka joustavat kapitalistien tahdon mukaisesti. Pääoman edusmiehenä Tiessalo haluaisi, että näiden tavoitteiden saavuttamiseksi muiden EU-maiden säästökuureja sovellettaisiin myös Suomessa. Epäilemättä kapitalistien keskuudessa vallitsee vankkumaton yksimielisyys näiden asioiden suhteen.

Julkinen talous

”Nyt finanssikriisistä alkaneen talouskriisin aikana Suomen velkasuhteen ennustetaan rikkovan 60 % rajan. Valtiovarainministeriön laskelmien mukaan velkasuhde jatkaa heikkenemistään ainakin v. 2016 saakka. Vajeen paikkaamiseksi Suomen hallitus on esitellyt laajan ohjelman, jolla yritetään muun muassa pidentää työuria, lievittää rakenteellista työttömyyttä, uudistaa sosiaali- ja terveyspalveluja, karsia kuntien menoja, nostamalla veroja ja tehostamalla toimintaa kautta linjan.”

Tiessalo tarjoaa suomalaisille latvialaista reseptiä julkisten menojen pienentämiseksi. Latvia laskee palkkoja ja leikkasi rankasti julkisia menojaan. Uudistuksia runnottiin julkisessa hallinnossa, julkisissa palveluissa, eläkejärjestelmässä, työmarkkinoilla ja verotuksessa.

Suomessa voisi Latvian tapaan alentaa huoletta korkeapalkkaisten virkamiesten, ministerien, kansanedustajien ja valtionyhtiöiden johtajien palkkoja. Näin kertyneet varat voitaisiin käyttää esim. sosiaali- ja terveysalan suoritusasteen työntekijöiden palkkaamiseen. Lisäksi verotuksen painopistettä pitäisi suunnata suurtyhtiöiden ja pääomien sekä suurten omaisuuksien verotuksen kiristämiseen. Ratkaisevaa tällaisten todellisen uudistuksen toteuttamisessa olisi se, että maamme hallitus kiinnittäisi erityistä huomiota uudistusten rasitteiden ja kustannusten kohdistamiseen kapitalisteille. Tällainen ele tuskin miellyttäisi Tiessaloa ja Stubbin porukkaa.

Eläkejärjestelmä

Toimittaja Tiessalo kannattaa eläköitymisiään nostamista. Hän ei piittaa suomalaisesta etuusperusteisesta eläketurvajärjestelmästä. Valtaosa muista eurooppalaisista etuusperusteisista järjestelmistä on jakojärjestelmiä, joissa työläiset maksavat suurempaan eläkeikäisten eläkkeet. Tällöin ei kajo-ta kapitalistin rahapussille. Suomessa työntantajan lakisääteisiä sosiaalivakuutusmaksuja ovat sosiaaliturvamaksu, työeläke-, työttömyys-, tapaturma- ja ryhmähenkivakuutusmaksu. Työnantaja perii työntekijän osuuden työeläke- ja työttömyysvakuutusmaksusta palkanmaksun yhteydessä. Tiessalon mukaan jokaisen olisi syytä kustantaa oma eläkkeensä itse.

Jakojärjestelmärahoitteis-

Suomalaisten kapitalistien etujärjestö – Elinkeinoelämän Valtuuskunta (EVA) – julkaisi vastikään toimittaja Raine Tiessalon raportin ”Euroopan parhaat reseptit – 14 testattua rakenneuudistusta”. Suomi kamppailee Tiessalon mukaan samojen vaikeuksien kanssa kuin useimmat Euroopan maat. ”Julkiset menot paisuvat, tehdyt sitoumukset alkavat käydä liian raskaiksi kantaa, eikä kaiken pelastajaksi toivottu vientikään vedä.”

”Koska kapitalismi ei kykene, eivätkä kapitalistit halua turvata oikeudenmukaista ja ihmisarvoista elämää ihmiskunnalle, meidän on syytä hylätä tällainen toimimaton yhteiskuntajärjestelmä.”

ta etuusperusteista järjestelmää uhkaa Tiessalon mukaan eläkepommi, kun eläkeläisten määrä kasvaa suhteessa muuhun väestöön. Tiessalo arvostaa EVA:n miehenä tanskalaista eläkejärjestelmää, joka on paraikaa siirtymässä järjestelmään, jossa eläkeikä sidotaan elinajanodotteeseen.

Eläkepommit ovat tilastopoleileilyä. Ne jäivät suutareiksi, koska kaikki ihmiset omassa ikäluokassaan eivät suinkaan elä edes eläkeikään asti. Enemmistönä olevien pienituloisten ihmisten eliniänodote on lisäksi huomattavasti lyhyempi kuin varakkailla kansalaisilla.

Terveydenhuolto

Tiessalo ehdottaa vaihtoehtona nykyemenolle yksityissektorin roolin vahvistamista terveysalalla. ”Hollannissa osataan julkisen ja yksityisen yhteispeli. Hollanti siirtyi v. 2006 yksityiseen vakuutukseen pohjaavaan terveydenhuoltojärjestelmään, jossa on samalla tiivis yhteistyö julkisen vallan ja yksityisen sektorin välillä. Yksityiset vakuutusyhtiöt kilpailevat asiakkaita ja sopimuksista terveydenhuoltopalveluja tuottavien lääkäreiden ja sairaaloiden kanssa. Julkinen valta määrittelee vakuutusyhtiöiden järjestämän perusterveydenhuollon rajat ja järjestelmää säädellään tarkasti. Hollannin terveydenhuolto-uudistuksen pontimena oli erkaantuminen monikanavaisesta rahoituksesta. Vanhassa järjestelmässä kaksi kolmasosaa väestöstä sai verovaroja kustannetun julkisen terveydenhuollon, mutta varakkaampi kolmannes joutui maksamaan yksityiset terveysvakuutuksensa itse.”

Tiessalon mukaan yksityinen terveysvakuutus tasa-arvoistaa Hollannin uuden terveydenhuoltojärjestelmän. Tämä tie johtaa terveyspalveluiden yksityistämiseen. Hollannissa yhdeksän kymmenestä sairaalasta on yksityisiä. Onneksi näin ei ole vielä Suomessa. Miten mahtaa käydä niille, jotka eivät kykene lunastamaan itselleen terveysvakuutusta? Meillä Suomessa jo nyt varakkaimmat kansalaiset käyttävät yksityisiä terveyspalveluita. Palkkatyössä olevat hyödyntävät työterveydenhuoltoa, jonka toteutuksesta vastaavat yksityissektori ja kunnalliset liikelaitokset. Kahdessa ensimmäisessä tapauksessa Kela kustantaa osan kustannuksista. Työttömät, yhteiskunnasta syrjäytyneet ja pienituloiset käyttävät terveyskeskusten palveluja silloin, kun heillä on siihen varaa.

EU:n kilpailutuslainsäädän-

nön todellisenä päämääränä on kilpailuneutraliteettiin vedoten ensisijaistaa yksityisomistukseen perustuva kuntasektorin liiketoiminta ja toissijaistaa yhteiskunnalliseen omistukseen perustuva palvelutuotanto. Tässä on tämän uudistuksen ydin.

Koulutus

Tiessalon mukaan ”koulutus on yhteiskunnan tasa-arvoistaja numero yksi. Mitä yhdenvertaisemmat koulutusmahdollisuudet ovat, sitä enemmän jokainen voi omalla toiminnallaan vaikuttaa tulevaisuuteensa.

Hollannissa perustuslaki suo kansalaisille vapauden perustaa koulu, järjestää itse opetus ja määrittellä ne arvot ja periaatteet, joiden varassa koulu toimii. Yksityiset ja julkiset koulut elävät rinta rinnan, ja niitä molempia rahoitetaan verovaroja. Noin kaksi kolmasosaa kouluista on yksityisiä ja loput julkisia kouluja. Kouluilla on vahva auto-

nomia ja usein oma pitkä historiaansa. Itsenäisyys on omiaan vahvistamaan koulun omaa identiteettiä, mikä taas voimaannuttaa ja inspiroi niin opettajia kuin oppilaitakin.”

Tämä hollantilainen malli osoittaa selkeästi, kuinka valtio ja sen keräämät verovarot on valjastettu yhä tiiviimmin hallitsevan luokan käyttöön. Kasvatus on vankasti kapitalistien käsissä. Epäilemättä yksityiskouluista tulee hyvää bisnestä, kun valtio kustantaa niiden toiminnan. Kuinka koulutusmahdollisuudet voivat olla kapitalistisessa luokkayhteiskunnassa kaikille kansalaisille tasa-arvoiset?

Työmarkkinat

Tiessalo toivoo, että Suomessakin tajuttaisiin joustavien työmarkkinoiden merkitys kapitalistien kannalta. ”Joustavat työmarkkinat ovat käyneet tärkeämmiksi, kun yhä useampi yritys kilpailee kansainvälisillä markkinoilla. Joustot mahdollistavat sen, että palkat, työehdot

ja joskus myös työpaikkojen määrä myötäilee yrityksen myötä- ja vastamäkiä. Joustavat työmarkkinat eivät tarkoita sitä, että vain työntekijät joustaisivat. Ratkaisevaa on, että työttömyysturvajärjestelmä takaa työntekijälle toimeentulon myös alamäissä. Kun työmarkkinat toimivat tehokkaasti, mahdollisimman moni pysyy kiinni työssä ja työttömyysjaksot jäävät lyhyiksi. Työmarkkinoiden tehokkuus on työntekijän kannalta tärkeää myös siksi, että työpaikan vaihtaminen on jouthevaa ja vaihtajalle löytyy vaihtoehtoja. Maasta riippuen työpaikkaansa vaihtaa 15–30 % eurooppalaisista työntekijöistä joka vuosi.”

Kapitalisteille on siis turvattava halvan ja lakkoilemattoman työvoiman saanti. Työehtosopimusten yleissitovuudesta on luovuttava. Irtisanomista on helpotettava. Palkkojakin saa alentaa tarvittaessa. Näin toimittaessa tuhoataan oheistuotteena myös ay-liike. Kun työvoimaa ei tarvita, se saa vastikkeellista toimeentuloa valtion verovaroista. Kapitalistin rahapussiin ei kajota. Nuorison sosiaalisia ongelmia ja syrjäytymistä ehkäistään panemalla nuoret matalapalkkatöihin kuten Saksassa.

Yhteistä näille Raine Tiessalon kokoamille resepteille on se, etteivät ne kajoa kapitalistien rahapussiin tai heidän etuihinsa. Nämä reseptit eivät myöskään edistä taloudellista demokratiaa tai kyseenalaista mitenkään kapitalistisia tuotantosuhteita. Me kansalaiset olemme siis kapitalisteja varten olemassa.

Koska kapitalismi ei kykene, eivätkä kapitalistit halua turvata oikeudenmukaista ja ihmisarvoista elämää ihmiskunnalle, meidän on syytä hylätä tällainen toimimaton yhteiskuntajärjestelmä.

Matti Laitinen
25.8.2014

Kristillisiä hyveitä

Läntinen arvoyhteisö on vihdoin herännyt puolustamaan kurdien oikeuksia, kun islamilainen Isis-järjestö on Pohjois- Irakissa ryhtynyt vainoamaan kurdeja. Uutisissa kerrottiin, että terroristit ovat teloittaneet kurdeja, jotka eivät kääntyneet muslimeiksi. USA on pommittanut Isis-terroristeja ja pudottanut vuorille paenneille kurdeille ruokaa ja muita tarvikkeita. Aikaisemmin kurdien vaikeudet eivät ole huolestuttaneet ”kansainvälistä yhteisöä”. Irakin kurdialueella on öljyä. Olisiko sillä jotain yhteyttä tähän laupeuden heräämiseen.

Yksijumalaiset uskonnot, kristinusko ja myöhemmin muhamettilaisuus kehittyivät valtioiden synnyn myötä. Yksi jumala ja sitä vastaava kuningas tai keisari heimo-päälliköiden ja kaupunkivaltioiden tilalle. Rooman valtakunta hallitsi omana aikanaan Eurooppaa. Englannin, Ranskan ja Saksan valtioiden synnyn yhteydessä ne saivat Rooman katoliselta kirkolta uskonopin. Frans G. Bengtson on kirjassaan Orm Punainen kuvannut menneiden aikojen Tanskan kuninkaiden kristillistä elämää.

Ruotsin valtiollisen kehityk-

sen myötä sielläkin nousi kuninkaita ja käännettyään katolilaisiksi he levittivät samaa oppia myös itämaahan. Hämeenlinnan lähellä on Katumajärvi, jossa kristillisen kasteen saaneiden ”pakanoiden” kerrataan pesseen vastentahtoista kastetta pois. Englantilaisyntyiset lähetystyöntekijät käyttivät samoja taivuttelumenetelmiä kuin nykyiset Isis-muslimit. Päitä katkomalla vastahakoiset saatiin ottamaan kaste. Kun silloin saadun kasteen ilosanomaa on vuosisadasta toiseen pauhattu kirkoissa ja moskeijoissa ja vastahakoisia kurmuutettu jalkapuuissa ja muilla suostuttelekeinoilla, niin nyt Suomen vakavamielinen kansa nousee yksissä tuumin tunnustamaan yhteistä uskoa.

Kristikansa on kauhistellut Isis-tappajien videoimaa amerikkalaisen toimittajan rituaalimurhaa. Tällä luodaan kannatusta ”siviilien suojelemiseksi” ilmapommituksilla. Hillary Rodham Clinton, uskonto metodisti, USA:n ulkoministeri 2009 – 2013, toivoi julkisesti Libyan johtajan Muammar Gaddafin tappamista. Ja kun teurastajat toteuttivat ympäri maailmaa televisioissa näytetyn murhan, niin tämä sivistysmaan ulkoministeri ilmaisi kristillisen rakkautensa huudahtamalla ”Wow.”

Suomi kuuluu läntiseen arvoyhteisöön. EU:n määräämien

Venäjän vastaisten pakotteiden vuoksi Suomen jalka on voilla ja juustolla lastatun trukkilavan alla puristuksessa. Sille kävi niin kuin kirkkoherralle Arto Paasilinnan romaanissa Jäniksen vuosi Sonkajärven kirkossa Vatasen jänistä jahdatessa. Kun pappi ei saanut jänistä kiinni, niin hän haki kotoaan suojeluskuntaaikaisen mauserin ja ampui taiston tiimellyksessä omaan jalkaansa.

Venäjä ryhtyi puolustamaan Ukrainassa omia kansallisia etujaan. Se ei ole sallittua muille kuin ”Kansainväliselle yhteisölle” eli USA:n satraapeille. Venäjän ja Ukrainan luonnonvarat eivät vielä ole täysin USA:n hallinnassa. Siitä tässä vain on kysymys. Nobelin rauhanpalkinnolla palkittu demokraattinen laillisuusmies Henry Alfred Kissinger, USA:n ulkoministeri 1973 – 1977, antoi Neuvostoliiton hajottamisen yhteydessä läntisen arvomaailman mukaisen lausunnon kansojen itsemääräämisoikeudesta ja valtioiden rajojen koskemattomuudesta: ”Minä pidän Venäjällä parempana kaaosta ja kansalaissotaa, kuin pyrkimystä sen jälleenyhdistämiseksi lujaksi keskitetyn valtioksi.”

Wiljo Heikkinen
vanhempi huoneenrakentaja
Lapinlahti 24.8.2014

Murskattu Ukrainan talous

Tiainen Pekka, 23.8.2014
Kirjoittaja on valtiotieteen tohtori taloustieteessä

Käyn läpi päätelmiä artikkelista Robin Wigglesworth and Roman Olearchyk, 21.8.2014, Murskattu. Ukrainan talous. Artikkelin on Financial Times-lehdestä

Artikkelissa kuvataan: Amerikkalainen elintarvikeyhtiö Cargill avasi vuonna 2000 80 miljoonan dollarin tehtaan, joka oli yksi ensimmäisistä uusista ns. green field-investoinneista Ukrainassa tarkoituksena olla uuden avoimempien markkinoiden ja uuden aikakauden symboli. Sen tuhosivat itäukrainalaisten mukaan Ukrainan armeijan ohjus. Sitä ennen Cargillin henkilöt olivat poistuneet kun itäukrainalaiset aseistetut miehet olivat tulleet tehtaan ympäristöön. Nyt tehdas on sodan laajojen tuhojen symboli.

Artikkelissa ja sen kuvioista ilmenee taloutta koskien mm. seuraavaa: -IMF:n 17 miljardin rahoitusohjelma perustui tuotannon laskuun 5 % vuonna 2014 ja elpymiseen vuonna 2015. Taustalla oli 4-5 %:n kasvu vuosina 2010-11 ja vuoden 2012 alkupuolella. Tuotanto las-ki keskimäriin noin puolen prosentin vuosivauhtia vuoden 2012 toisesta puoliskosta vuoden 2014 ensimmäiseen neljännekseen. Lasku oli prosentin luokkaa, mutta sitä korjasi yritys nousta vuoden 2013 viimeisellä neljänneksellä, kunnes lasku käynnistyi prosentin vuosivauhtiin vuoden 2014 en-

Kuva: Seppo Aaltonen

Ukrainassa myös maatalous on neuvostoajoista päässyt taantumaan. Maan kohtalona Lännen etupiirissä on tulla myydyksi kansainväliselle pääomalle. Monsanto kaltaisia sijoittajia maatalouteen ja teollisuuteen löytyy maailmalta. Kansainväliset pääomapiirit ovat vihoissaan pelätessään oivan saaliin, Donetskin laakion karkaavan käsistä.

simmäisellä neljänneksellä ja kiihtyi 5 %:n pudotukseen toisella. -Julkisen velan kansantuoteosuus nousi 42 %:sta 62 %:iin, mutta oli IMF:n arvioissa hallittavissa. 4-Arvio tehtiin pian Krimin Venäjään liittämisen jälkeen ja kun itäukrainalaiset olivat ottaneet hallintaansa Itä-Ukrainan.

Kun sopimus oli allekirjoitettu, heti perään Standard Bankin senioristategisti kirjoitti, että sopimus on kauniisti kirjoitettu, mutta valitettavasti enemmän mielikuvitusta kuin tosiasioita. -Yksistään Krimin menetys alentaa Ukrainan BKT:tta 3,7 % ja Itä-Ukraina on BKT:sta 16 % ja viennistä 25 %. Infrastruktuurin, teiden, rautateiden, lentokenttäyhteyksien tuhoutuminen Ukrainan teollisella sydänalueella ja investointien tuhoutuminen, jotka oli teh-

ty jalkapalloa varten, vaikuttavat. -Sodan vaikutusta loppuvuoden 2014 BKT:een ei voi vielä arvioida, mutta -6,5 % vuodelle 2014 on arvioissa realistisempaan pidetty kuin -5 %. Maatalouden ei odoteta korvaavan sodan tuhoja teollisuudelle. Maatalouden sadosta Ukraina menetti 15 %. -Sodan kumulatiivista vaikutusta kuvaa arvio, että julkisen velan BKT on arvion mukaan noussemassa 87 %:iin vuonna 2018. -Artikkelissa nostetaan esiin Kreikan rahoitus joka nousi 200 miljardiin euroon. Kyse on Ukrainan osalta siitä, miten sen rahoitus olisi järjestettävä ja millaisista summista on kyse. -Venäjä tukirahoitti Ukrainaa Janukovitsin aikana ja Venäjän saatava 3 miljardia euroa eräännyty joulukuussa 2015. Artikkelissa ei erikseen mainita Venäjän maksuun vaatimaa maakaasuvel-

kaa 6 miljardia euroa. Tämä summa on artikkelin ensimmäinen suuri jälleenrahoitettava summa. -Artikkelissa viitataan Sterne-nimiseen analyttikkoon, joka lausuu: "Ajattelemme, että Ukrainan talous ja IMF:n ohjelma kohtavat sellaisia vaikeuksia, että maksukyvyttömyys on todennäköinen siten, että seuraavien kolmen vuoden aikana velan maksut pakon edessä siirretään." Erään länsipankkiirin todetaan sanoneen, että Kiovalla on 30 %:n mahdollisuus uudelleen järjestellä velkansa. Jos he tahtovat tehdä tämän, heillä on peruste pyytää anteeksi. -Artikkelissa tuodaan myös esille vaikeus toimeenpanna IMF:n vaatimia ehtoja.

Poroshenko esitti juuri hiljakoin Marshall-suunnitelman kaltaista hanketta Ukrainan rahoit-

tamiseksi. Se osoittaa, että asian vakavuus Ukrainassa tiedetään.

Tarpeen on ottaa huomioon, että kun BKT putoaa vuoden 2012 alkupuoliskon tasosta vuoden 2013 loppuun yhteensä vajaan prosentin ja vuonna 2014 esim. em. 6,5 %, pudotus on yhteensä runsaat 7 % ja vuoden 2014 toisella puoliskolla liki 9,5 %, että tulee -6,5 % vuosikeskiarvoksi, vuoden 2014 toisella puoliskolla ollaan 10 % alle edellisen huipun vuoden 2012 alkupuoliskolla. Tilanteessa, jossa teollisuutta ja infrastruktuuria on tuhattu, menetyksen umpeenkuromiseen kestää huomattava aika. Tietysti jos tulee ulkomaista lainarahaa, rakentaminen elvyttää nopeasti, mutta kun ovat julkisen velan maksuongelmat, kuka uskaltaa rahoittaa? Tämä pudotus sisältää sen, että Krimin lisäksi ei tule rajamuutoksia.

Elpymistä haittaa olennaisesti, jos Itä-Ukrainan teollisuuden vienti Venäjälle ei tarpeeksi elvy eikä maataloustuotteita voi viedä Venäjälle entiseen malliin ja kaasu on maailmanmarkkinahintaista kriisiä edeltäneet 30 %:n alennuksen sijaan. Eli taloussuhteiden huononeminen Venäjän kanssa hidastaa elpymistä ja julkisen velan takaisinmaksuongelmat vielä merkitsevät finanssipolitiikkaan kiristävää painetta. Ukrainan valuutan suuri devalvoituminen auttaa vientiä, mutta lisää ulkomaisen velan määrää. Jos sota jatkuu saatikka jos laajenee, tilanne vaikeutuu. Jos sota loppuu, alkaa vaikea vahinkojen korjaamisen aika.

Metaani kuplii Siperian ikiroudasta?

Jamalin ja niemimaalle luoteis-Siperiaan ilmestyneiden salaperäisten kraattereiden aiheuttajaksi näyttää osoittautuvan pahin mahdollinen ajateltavissa oleva: voimakkaan kasvihuonekaasun metaanin "kupliminen" ikiroudasta jään lämpenemisen vaikutuksesta. Erityisesti kaksi edellistä kesää ovat olleet poikkeuksellisen lämpimiä.

Siperian kraatereiden syyksi paljastui pahin mahdollinen, eli ilmaston lämpenemisen aiheuttama metaanitaskujen purkautuminen. Hälyttävää ilmiötä on osattu ennustaa. Metaani on voimakas ilmastomuutosta nopeuttava kasvihuonekaasu.

Metaani on ilmaa selvästi kevyempi kaasua, joka nousee yläilmoihin ja karkaa lopulta avaruuteen, mutta sitä ennen se voi lämmittää voimakkaasti ilmastoa. Ilmiö saattaa uhata vakavasti Venäjän kaasuteollisuutta ja edistää kasvihuoneilmiötä.

Aiemmin tuntematon geologinen luonnonilmiö

Tutkijat pitävät todennäköisenä selityksenä luonnonkaasun sulkeumaa yhdistettyä suolaveteen ikään kuin hiilidioksidi juomapullossa, joka nousevan lämpötilan takia purkautuu ja lennättää ympärilleen maa-ainesta. Sitten reikä vielä laajenee sulamalla, kuten juuri nyt tapahtuu. Suurimmasta kraatterista on mitattu 9,6 %:n metaanipi-

toisuuksia, vaikka se nouseekin tavalle. Normaalisti ilman metaanipitoisuus on 0.00012 %.

Toisena mahdollisena selityksenä on esitetty ns. pingo-routimisilmiötä, jossa ikiroudan sisälle muodostuu pystysuora jääpylväs, joka ulottuu sulaan pohjaveteen ja poikkeuksellisen lämpimänä jaksolla se saattaa nousta pohjavedenpaineesta ylös ja sulaessaan jättää jäähän kraatterin. Sitä on aikaisemmin pidetty Jamalin monien kraatterimaisten järvien syntytapana, ehkä väärin.

Mahdottomia ovat sen sijaan esimerkiksi tulivuorenpurkaukset tai meteoriittiselitykset. Seutu ei ole tuliperäistä, eivätkä maakaasuvarannot olisi voineet säilyä tu-

liperäisellä alueella. Meteoriitit eivät voi osua kuukausien välein aina samalle alueelle. Kraattereissa ei ole merkkiä tulipaloista. Seudulla on maapallon suurimmat vuoden-aikojen lämpötilaerot, 100 Celsius-astetta tammikuun kaamoksen, -60 C ja heinäkuun jatkuvan aurigonporotuksen, +40 C, välillä. Ikiroudan keskilämpötila 20 m:n syvyydellä on noussut 20 vuodessa 2 celsius-astetta.

Suuri riski kaasuntuotannolle

Hallinnollisesti alue kuuluu Jamalin Nenetsian autonomiseen alueeseen, jonka alkuperäiskansa on toiseksi suurin etninen ryhmä venäläisten jälkeen. Sen maaseudun asukkaat ovat etäisiä kielisukulaisiamme nenetsejä, entiseltä nimeltään jurakkisamojedeja. He muuten tervehtivät nyt ilolla lännen talouspakotteita, kun heidän tuottamansa poronlihan kysyntä ja hinta nousivat.

Jamalin niemimaa Obinlahden länsipuolella (Bovanenkovon kaasukenttä) ja Tazin niemimaa sen itäpuolella Taz-joesta etelään (Jamburgin kaasukenttä, 40% Venäjän kaasuntuotannosta) ovat Venäjän valtiollisen kaasuyhtiön Gazpromin kaasuntuotantoalue, joka tuottaa 70% Venäjän maakaasusta ja 20% maailman maakaasuntuotannosta. Bovanenkovoa lähin purkauskraatteri on 30 km:n päässä kaakkoon ja Jamburgia lähin 100 km:n päässä koilliseen. Kolmas Jamalin Nenetsian suuri kaasukenttä Novyi Uren-goi 200 km Jamburgista etelään on kovalla maalla. Valtiollisella Gazpromilla on Venäjällä 440000 työntekijää ja 164000 km putkilinjoja (164

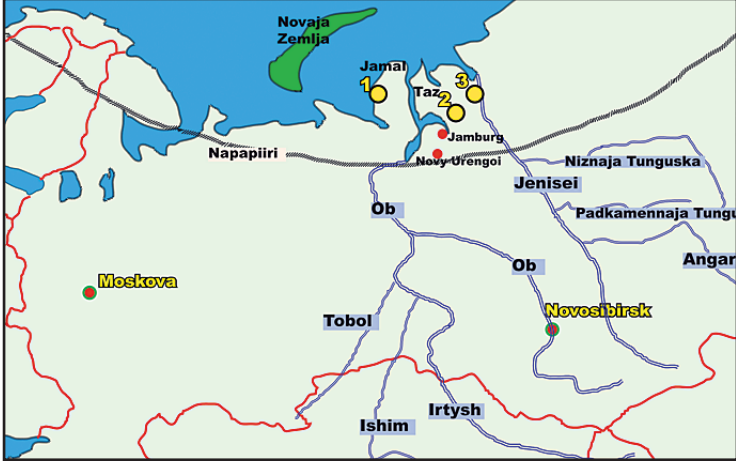
kertaa Hangosta Utsjoelle). Se on Venäjän suurin yhtiö. Jamburgin 6000 vaihtuvan asukkaan kaasumiesten kylä on Suomalaisten toimitettava. Kirjoittaja toimi rakenteiden apulaispääsuunnittelijana, kun siitä tehtiin kauppa 1986. Siitä aion kirjoittaa tarkemmin ensi numerossa. Piru on totaalisesti merrassa, jos tuollainen "hell hole" kylän tai pumppaamon kohdalle posahtaa...

Siperian jokien kääntämisestä keskustellaan

Gazprom aikoo ensialkuun porata syviä reikiä ikiroutaan tuotantoalueiden ympärille kaasunpaineen alentamiseksi ja kraattereiden muodostusprosessin hallitsemiseksi. Tällainen toimi ei kuitenkaan riitä minnekään, jos ikirouta on alkanut purkaa metaanivarojaan, kuten kauan on ounasteltu.

Neuvostoliitossa 1980-luvulla torjuttua suursuunnitelmaa Siperian suurten jokien virtaus-suunnan kääntämisestä, on kuitenkin pitänyt esillä mm. Kazahstanin presidentti Nursultan Nazarbaiev. Se saa nyt aivan uutta ajankoh-taisuutta. Se olisi varma keino jäähdyttää Jäämeren rannan jääkenttiä, erityisesti täällä Obin ja Jenisein yhteisessä suistossa. Suunnitelma jokien virtaussuunnan kääntämisestä torjuttiin juuri tällä perusteella: se jäähdyttäisi Jäämeren rantoja ja itse Jäämertakin ja voisi muuttaa merivirtoja! Nyt ainakin tuon "perustelun" merkki vaihtuu laakista. Toiseen vaakakuppiin jää Jäämeren liikenteen vaikeutuminen, kun luvassa olisi suurta aktivoitumista. Sen pullonkaula ei kuitenkaan ole Obin ja Jenisein suistossa.

Risto Koivula

Karttapiirros: Heikki Mannikko

Karttapiirroksista selvinnee, että Venäjän merkittävät kaasuntuotantoalueet sijaitsevat pääosin napapiirin pohjoispuolella ikiroudan alueella, jonne sijoittuvat kraatterit 1, 2 ja 3. Lisäksi on vielä kaksi uutta kraatteria. Piirroksista selviää, miten laaja Ob ja Jenisei-jokien valuma-alue on. Kaasualue ehkä voitaisiin väliaikaisesti pelastaa jokien virtaussuuntaa muuttamalla, mutta miten pelastetaan muu maailma?

Ukrainan informaatio sodan seuraaminen vaatii valppautta

Näistä ei kerrota

Donetskin ja Luhanskin kansantasavaltojen pääkaupunkeja ja muita alueita on yritetty pitkin kesää saartaa ja vallata, mutta alueiden puolustusjoukot ovat pitäneet hyvin pintansa ja aiheuttaneet hyökkääjille huomattavia tappioita. Ukrainan hallituksen joukoissa on esiintynyt laajasti kieltäytymisiä ja karkuruutta sekä siirtymistä aluejoukkojen puolelle ja myös Venäjälle turvapaikan toivossa. Hallituksen väkivaltaiset tavoitteet eivät ole sopineet kaikille armeijaan määrätyille, vaan itsenäiset ja rehelliset yksilöt ja armeijan ryhmittymät ovat katsoleet parhaaksi irrottautua Kiovan johdon pyrkimyksistä. Poikkeuksen tekevät tietenkin armeijan aktiivisimpina karkijoukkoina toimivat venäläisvastaiset ääriationalistien, uusnatsien ja banderalaiisten fasistien taisteluryhmät. Näiden joukoissa on ollut myös ulkomailta eri tavoin tulleet ja värväytyä kiihkoilijoita ja turvallisuusyritysten ammattilaisia.

Voimalla yksipuoliseen ratkaisuun

Tässä valossa Tuomiojan blogia tarkkaan luettaessa ei voi tulla muuhun johtopäätökseen, kuin että siinä asetetaan vaatimus aluepuolustusjoukkojen ehdottomasta antautumisesta. Se ei poikkea millään lailla Ukrainan johdon vaatimuksista ja suunnitelmista. Voidaan vain kuvitella, mitä on seurauksena, jos nationalistiset oikeistopataljoonat ottavat haltuunsa ja valvontaansa esimerkiksi Donetskin miljoonakaupungin, josta jo nyt on paennut kymmeniä tuhansia siviilejä lähinnä Venäjälle. Laajat joukkopidätykset ja terroritoimet ovat odotettavissa, vaikka Tuomioja ja hänen hengenheimolaisensa kuin vakuuttaisivat poliittisen ratkaisun antamasta mahdollisuudesta ”kunnialliseen perääntymistiehen ja armahdukseen”. Viimeksi Venäjän ulkoministeri Lavrov varoitti 13.8.2014 etnis puhdistuksen mahdollisuudesta ja vaarasta Itä-Ukrainan alueella. Tämän tyyppistä väkivaltaista toimienpidettä vaati jo keväällä entinen ukrainalainen kärkipoliitikko ja Isänmaa-puolueen johtohahmo Julia Timoshenko.

Osa informaatio sodaa

Tuomiojan blogissakin on kysymys Ukrainan tapahtumiin alusta alkaen liittyvästä länsimaiden informaatio sodasta, jossa totuudella ja tasapuolisuudella ei ole ollut paljoakaan osuutta asioiden ja niiden syiden käsittelyssä. Koko länsimedia on valjastettu tähän tarkoitukseen ja sitä tukevat myös ”puolueettomien humanistien” tarkoitushakuiset ja useimmiten sinisilmäiset lausunnot ja pyrkimykset tilanteen ratkaisemiseksi. Ukrainan nykyhallinnon ja sen tukijoiden - ennen muuta USA:n - kanssa ei voitane nykyisillä edellytyksillä päästä minkäänlaiseen asialliseen ja kestäväan sopimukseen Ukrainan ja itsenäisiksi julistautuneiden kansantasavaltojen alueiden tulevaisuudesta. Länsi-Ukrainassa ja lännen asenteissa olisi tapahduttava täydellinen suunnanmuutos rauhaa ja demokratiaa kohden. Muuta mahdollisuutta ei ole. Tähän kuuluu myös luopuminen Venäjän saartamispyrkimyksistä ja Naton laajenemistavoitteista.

Olisi palattava aikaan ennen viime syksyn virheitä, jolloin EU yritti pakottaa Ukrainaa epäedulliseen lähestymissopimuk-

Ulkoministeri Erkki Tuomioja kirjoitti blogissaan 7.8.2014 mm.: ”Katseet kääntyvät ennen muuta YK:iin ja ETYJ:iin, joiden tulisi pikaisesti käynnistää avustusoperaatio Itä-Ukrainan väestön tilanteen helpottamiseksi. Separatistit, joiden toimilla ei ole sen venäjänkielisen väestön kannatusta, jonka nimissä he väittävät toimivansa, olisivat jo sotilaallisesti lyötyjä ilman Venäjältä saatua tukea. Kansainvälisen humanitäärisen operaation käynnistäminen tuskin onnistuu ilman aseiden vaihtamista ja poliittista ratkaisua, joka antaa separatisteille ja heidän tukijoilleen kunniallisen perääntymistien ja armahduksen kaikille muille vakaviin sotarikoksiin syyllistyneille. Monet aiemmat suunnitelmat ja myös presidentti Porosenkon aiemmin esittämä suunnitelma sisälsi näitä elementtejä ja ne on syytä ottaa uudeleen esille.”

seen. Sen jälkimainingeissa länsimedia ja ukrainalainen oikeisto saivat aikaan kansalaisten harhautamisoperaation, minkä seurauksia nyt elämme. Äärioikeisto näki tilaisuutensa tulleen ja nosti päänsä toisen maailmansodan jo tuhoutu-neiksi kuvitelluista juoksuhaudoista. Stepan Banderan fasistiaamu kaivettiin esiin.

Sotarikokset

Tuomioja lupaa ”armahdusta kaikille muille paitsi vakaviin sotarikoksiin syyllistyneille”. Tämä ei tietenkään koske Ukrainan hallituksen joukkojen ja niiden ryhmittymien nationalistiyskiköiden tähänastisia siviilejä vastaan kohdistuneita terroritoimia. Näitähän ei länsimedian mukaan ole juurikaan esiintynyt. Samalla lailla kuin Ukrainan hallituksen sotilastiedottajakin päivittäin toteaa, niin kaupunkien puolustajat ovat itse pommittaneet puolustamiaan alueita tykistöllä ja panssarivaunuilla ja muuta vastaavaa!

Helsingin Sanomat 8.8.2014: ”Donetskin keskustassa separatistit pommittivat torstaina kuntosalua ja sairaalaa. Sairaalaan kohdistetussa iskussa kuoli yksi ihminen ja loukkantui kaksi ihmistä, kertoo uutistoimisto AFP”. Mistä tiedot aluperin?

Edellä mainittu sotilastiedottaja jatkoi 18.8.2014 tiedonleivitystään kansainväliselle medialle. Nyt uutisena oli pakolaisbussin tuhoaminen Luhanskin lähistöllä. Tekijänä tietenkin aluepuolustusjoukot. Miksi ”omia” siviilejä olisi tietoisesti tapettu? Aluejoukot syytivät tapahtumasta Ukrainan armeijaa. Tätä on ”vapaa” tiedonvälitys.

Muitakin rikoksia

Entä muut rikokset ja niihin syyllistyneet? Armahdus on ilmeisesti myönnetty ilman tapausten luvattua tutkintaa Odessan keväällä tapahtuneen ammattiliittojen rakennuksen polttajille sekä Maidanin aukion tarkka-ampujille. Molemmat tapahtuivat tiedotusvälineiden silmien alla ja uhriluvut olivat suuria. Ukrainan hallitus on sallinut väkivaltaisten nationalistitahojen riehua vapaasti eikä ole puuttunut tähän toimintaan ja sen seurauksiin millään lailla. Kommunistisen puolueen puheenjohtajan asunto poltettiin ja puheenjohtaja yritet-

tiin murhata. Missä ovat tutkimukset? Heinäkuun 17. päivän lentokatastrofi on esille tulleiden ensimmäisten tutkimustulosten mukaan alkanut varmistua Ukrainan armeijan hävittäjän aikaansaannokseksi. Malesian tärkeimmän englanninkielisen päivälehdessä mukaan matkustajakoneen pudottaminen viimeisteltiin hävittäjän konetykeillä. Propagandistinen suunnitelma saattaa Itä-Ukrainan venäjänkielisen kansanosa ja sitä puolustavat joukot tässä yhteydessä epäilyttävään ja kansainvälisesti tuomittavaan asemaan tulee myös aikanaan tutkimusten ja tunnustusten myötä julkiseksi. Missä ovat silloin pääministeri Jatsenjuk ja hänen läntiset kumppaninsa?

Väestön tuki aluepuolustukselle

Tuomioja vakuuttaa, että ”Separatistit, joiden toimilla ei ole sen venäjänkielisen väestön kannatusta, jonka nimissä he väittävät toimivansa, olisivat jo sotilaallisesti lyötyjä ilman Venäjältä saatua tukea”. Jos väestön kannatus olisi tätä luokkaa, niin miksi sitten yli 700 000 Itä-Ukrainasta paennutta venäjänkielistä ei ollut jäänyt odottamaan Kiovan hallituksen vapauttajia, vaan katsoivat, että siltä taholta ei ole mitään myönteistä odotettavaa tulevaisuutta ajatellen. Donetskin ja Luhanskin alueilla pidetty kansanäänestykset alueiden riippumattomuudesta osoittivat selvästi, että näiden alueiden miljoonat asukkaat eivät halua elää Kiovan nationalistihallituksen alaisuudessa. Saman osoittivat jo aiemmin krimiläiset, jotka lähes yksimielisesti asettuivat Kiovan suhteen itsenäisyyden kannalle ja päättivät sen jälkeen hakeutua Venäjän yhteyteen.

Venäjän joukot

Venäjän tuesta aluepuolustusjoukoille on länsimediassa kesän aikana kerrottu toinen toistaan erikoisempia ja keskenään ristiriitaisia tarinoita. Helsingin Sanomissa julkaistiin 25.7.2014 AFP:n uutisena mm. seuraavaa: ”Nimetttömiä amerikkalaislähteiden mukaan Venäjä on lähettänyt viime viikkoina Ukrainaan vähintään yhden uuden pataljoonan viikossa. Maassa olevien venäläisjoukkojen määrän arvioidaan kasvaneen viikossa 12 000:sta 15 000:een”. Elokuun 13. päivän HS:ssa

julkaistiin grafiikka, jonka mukaan Itä-Ukrainan sotaan osallistuu noin 50 000 henkeä Ukrainan hallinnon joukoissa ja noin 15 000 ”Venäjänmielistä kapinallista”. Mihin tästä ovat unohtuneet väitetyt venäläisjoukot? Heitähän olisi AFP:n uutisen mukaan pitänyt olla 15 000 ja tämän lisäksi kolme uutta pataljoonaa uutisessa mainitun viikkovauhdin mukaisesti!

Eikö näitä länsiuutisten ja kotimaisten toimittajien juttuja tarkisteta millään lailla? Vai ehtivätkö venäläiset jo lähteä tiehensä? Ehkä heitä ei koskaan ollutkaan muualla kuin nimettömien amerikkalaislähteiden mielikuvituksessa.

Materiaaliapu

Entä väitetty Venäjän materiaaliapu Donetskin ja Luhanskin aluepuolustusjoukoille? Helsingin Sanomien Moskovan kirjeenvaihtaja Pekka Hakala kirjoitti 29.5.2014 mm.:

”Olen nimittäin luultavasti nähnyt lähes kaikki Donetskin kapinalliset asemiehet, eikä siihen kauaa mennyt. Suurin osa heistä osallistui voitonpäivän marssille Donetskissa toukokuun 9. päivänä. Osa marssi ”Donbassin nostoväen”, osa ”Vostok-pataljoonan” lipun alla. Yhteensä heitä oli muutama sata. Aseistus koostui pääasiassa erikaisista rynnäkkökiväreistä, mutta mukana oli myös esimerkiksi vanhoja Baikal-haulikoita. Kapinalliset ovat ilmeisesti saaneet jonkin verran aseita ja apujoukkoja Venäjän puolelta, mutta suurimmaksi osaksi he ovat yhä samaa paikallista väkeä. Väestön enemmistö ei tue heitä”.

Hakalan mukaan siis apua on ilmeisesti saatu Venäjältä. Ilmeisesti? Näyttöä ei ollut esittää toukokuun lopulla eikä nytkään syksyn saapuessa. Hakala tulkitsi myös väestön enemmistön mieltäpidettä länsimaiseen tapaan. Ilman väestön laajaa tukea aluepuolustus olisi tuskin kestänyt tähän asti vakinaisen armeijan ja siinä karkijoukkoina toimivien oikeistopataljoonien hyökkäystä. Varsinkaan, jos aluepuolustajia olisi ollut vain ”muutama sata”.

HS:n toimittaja Johanna Lip-sanen kirjoitti 13.6.2014, että ”Ukrainan sisäministerin mukaan Venäjä päästi torstaina muun muassa kolme panssarivaunua Itä-Ukrainan separatistien avuksi, ker-

toi Reuters”. Ajatella! Mahtoiko sisäministeri luovuttaa todisteet tästä uutistoimisto Reutersille? Niitä kun ei ole esitelty julkisuudessa koskaan.

Edellä olevien esimerkkien jälkeen länsimedian uutisissa on kasvatettu materiaaliavun määrää ja laatua roimasti. Vaikka minkälaista raskasta aseistusta on valunut rajan yli solkenaan. ”Näytöt ja todisteet” ovat kuitenkin jääneet minimaaliselle tasolle, eikä poissuljettua ole myöskään ollut se, että ”todisteita” on tehtailtu kiovalais-amerikkalaisissa mediapajoissa.

Menestyksen takeet

Aluepuolustusjoukot ovat ottaneet huomattavan määrän raskasta kalustoa ja muuta materiaalia hallituksen joukoilta näiden kärsimien suurtaapioiden yhteydessä. Myös armeijan puolta vaihtaneet yksiköt ovat luovuttaneet käyttökelpoista sotakalustoa. Hallitus on puolestaan saanut jo puolen vuoden ajan lähinnä USA:lta runsaasti sotamateriaalia sekä lisäksi sikäläisiä operaatioiden johtajia ja suunnittelijoita sekä koulutusapua. Tästä ei ole edes vaiettu.

Aluepuolustuksen menestys on kuitenkin perustunut motivoituneisiin yksilöihin ja puolustusryhmittymien sitkeään ja uhrautuvaan toimintaan. Alueiden puolustus on koettu välttämättömäksi ja tärkeäksi tehtäväksi. Tässä väestön laaja tuki on ollut ensiarvoisen merkittävää. Kiovan hallituksen puolelta samaa ei voida sanoa. Pakkovärvätyt joukot eivät ole tunteet asiaansa mielekkääksi. Toiminta on ollut tehotonta ja tappiot suuria.

Vaihtoehtoja tiedonsaantiin

Allekirjoittaneella oli heinäkuussa Pietarissa käydessä mahdollisuudet seurata puolentoista viikon aikana paikan päällä myös Venäjän eri TV-kanavien uutisoitua Ukrainan tilanteesta. Vanhaa sanontaa käyttäen ero oli kuin yöllä ja päivällä verrattaessa niiden uutismateriaalia kotimaan vastaavaan. Uutisointi oli vakuuttavaa ja perusteltua. Kaikkeaa sitä, mitä täällä jätetään näyttämättä oli yllin kyllin. Ukrainan armeijan siiviliikoiteisiin suuntaamien iskujen seurauksia kaupunkialueilla näytettiin laajasti. Haavoittuneita ja muita asukkaita haastateltiin yleisesti. Ja aluepuolustajia tietenkin. Samoin aluejoukkojen vangeiksi joutuneita Ukrainan armeijan sotilaita. Eri kanavilla esitettiin mm. kuva-reportaasi länsi-ukrainalaisen uusnatsikomppanian lippuvalatilaisuudesta, jossa Itä-Ukrainaan taisteluihin lähtevä maastopukuinen joukko uhosi keltaisen tyyliä harkistilla merkityn lipun alla. Näytettiin myös nationalistien panssareita, joissa liehuivat toisen maailmansodan aikaisen fasistijohtajan Stepan Banderan kuvalla varustetut liput. Juttujen taustoitukset olivat laadukkaita.

Ukrainan tapahtumista ja taustoista tietoa hankittaessa ei ole tarpeen tyytyä koti- ja länsimaisen valtamedian yksipuoliseen antiin, vaan vaihtoehtoista informaatiota löytyy esimerkiksi Verkkomediasta, SAFKA:n sivuilta ja Kominformin verkkouutisista sekä eräistä työväenlehdistä. Ja myös Venäjän TV-kanavilta, jos niiden seuraamiseen on mahdollisuus.

**Jaakko Ahvola
20.8.2014**

Ukrainalainen päiväkirja: heinä-elokuu 2014

Poroshenkon ”rauhan-suunnitelma” Kiovan joukkojen ryhmittämiseksi

Kun toukokuussa Ukrainan presidentiksi tuli Pjotr Poroshenko, joka vannoi presidenttikampanjansa aikana saavansa kolmessa kuukaudessa kuntoon suhteet Venäjään ja tuovansa rauhan maan itäisille alueille, niin ensin näyttikin siltä, että hän aikoi täyttää lupauksensa. Lyhyessä tapaamisessa kesäkuun alussa Putinin kanssa Poroshenko esitti ”rauhansuunnitelmansa” ja perustettiin kontaktiryhmä Ukrainan kriisin ratkaisemiseksi, johon tulivat mukaan ETY-järjestö, Venäjä, Donetskin kansantasavalta ja kesäkuun lopussa jopa julistettiin tulitauko, jota ei kylläkään erikoisemmin noudatettu ja josta tuli hyvin lyhyt. Kiova keskeytti tulitauon jo heinäkuun alussa ilmeisesti käyttämällä sitä hyväksensä voimiensa uudelleen ryhmittämiseen, koska aloitti melko voimakkaan hyökkäyksen. Nuorten tasavaltojen valvoma alue alkoi nopeasti supistua ja elokuussa ukrainalaisjoukot lähestyivät jo Donetskia ja Luhanskia.

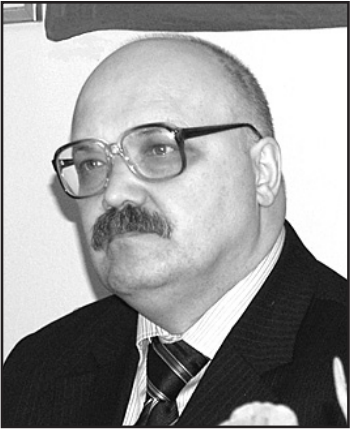
Taistelukykyisimmät ukrainalaisjoukot murskattiin

Ja sitten yllätyksenä monille nostoväen sotilaille DKT ja LKT aloitivatkin vastahyökkäyksen. Muuten asiantuntijoille se ei ollut mikään yllätys. Ennen kaikkea kuluneiden kuukausien aikana murskattiin kaikkein luotettavimmat ja taistelukykyisimmät ukrainalaisjoukot. Jäljelle jäi henkilöitä, jotka eivät osaa sotia (eli Kansalliskaartin sotilaat, jotka on muodostettu ukrainalaisista nationalisteista) tai ne, jotka eivät tahdo sotia, ovat hengessään myötämielisiä ”separatisteille” tai yksinkertaisesti eivät tahdo taistella maanmiehiään vastaan. Huonosti onnistuneet yritykset toteuttaa liikekannallepano (nyt on menossa jo neljäs sellainen) eivät tässä mielessä ole muuttaneet tilannetta. Toisaalta ukrainalaisjoukkojen huoltoa hallitsevat kaaos ja kukoistaa varkaus. Sen tuloksena sotilaat ja upseerit eivät saa ruokaa, palkkoja ei makseta ja usein joukkoja ei varusteta varusteilla ja ampumatarvikkeilla.

Asiat ovat kehittyneet jopa niinkin pitkälle, että liikekannallepantujen perheet ostavat heille omilla rahoillaan luotilivejä. Luonnollisesti kaikki tämä heijastuu ukrainalaisjoukkojen taisteluhengessä.

Taisteluissa keskeinen osa on motivaatiolla

Toisaalta kansalaissodissa ratkaisevana tekijänä esiintyy usein ei niinkään fyysiset voimasuhteet kuin nimenomaisesti taisteluhenki. Donetskin ja Luhanskin tasavaltojen nostoväellä motivaatio on korkein mahdollinen - ne ovat varmoja siitä, että taistelevat oikean asian puolesta, fasismia ja kansallissortoa vastaan, taistelevat oman maansa puolesta, omasta kodistaan. Mutta rintaman toisella puolella perusosa sotilaista (paitsi äärinationalistien pientä ryhmää) ei yleensä ymmärrä, minkä puolesta he taistelevat Tästä johtuvat lukuisat tapaukset antautumisista vangeiksi tai pakenemisista Venäjälle. Voidaankin sanoa, että nostoväki pyrkii mahdollisimman nopeasti oppimaan voittamisen taidon ja Kiovan ”rankaisijat” pyrkivät taas palaamaan mahdollisimman nopeasti koteihinsa.

Sergei Skvortsov

Ennemmin tai myöhemmin tämän asian piti vaikuttaa taistelujen kulkuun. Ja niin siinä myös kävi.

Henkilövalinnoilla on ollut suuri merkitys

Hyvin tärkeitä on myös se, että uusien kansantasavaltojen johto vapautuu asteittain satunnaisista henkilöistä, kuten ketään edustamattomista ”kansankuvernööreistä” tai moskovalaisista politteknologeista, jotka paitsi etteivät tunne paikallista tilannetta eivät myöskään ymmärrä tietyssä mielessä yhtään mitään reaalipolitiikasta, talouden johtamisesta puhumattakaan. Äskeisten vaihdosten jälkeen tasavaltojen johdossa tämän johdon asiantuntemuksen yleistäso on huomattavasti parantunut ja erityisesti sotilasalalla. Esimerkiksi DKT:n joukkojen esikuntapäälliköksi kohosi ei mikään myyttinen, vaan täysin todellinen eversti, alansa oikea ammattilainen.

Laaja mielipide Ukrainassa ei ymmärrä tapahtumien luonnetta

Sekä venäläinen että ulkomaalainen lehdistö kirjoittavat paljon siitä, että kyseisten muutosten takana on Venäjä, joka muka siten on vapautunut sille hankalista henkilöistä. Mutta henkilöt, jotka hyvin hienovaraisesti siirrettiin syrjään, eivät yksinkertaisesti pystyneet hoitamaan virkojaan ja näin ollen heidän vaihdoksensa oli jo aikoja sitten kypsynyt ja jopa ylikypsynyt. Toisaalta esimerkiksi entinen DKT:n pääministeri, erään venäläis-oligarkin luottohenkilö, määritelmänsä mukaisesti enemmän johti asioita Kremlistä käsin kuin hänen tilalle noussut taipumaton ”kenttäkomentaja”. Mutta mitä seuraa jatkossa? En ole ammatissotilas enkä voi sanoa, missä kohdassa nimenomaan nostoväen hyökkäys tulee pysähtymään. Siitä huolimatta rohkenen olettaa, että se tapahtuu jossain näiden tasavaltojen alueella (pessimistinen versio) tai niiden rajoilla (optimistinen versio). Eräät huimapäät unohtavat sen, että yhä vielä yli puolet DKT:n ja LKT:n alueista on yhä edelleen kiovalaisjoukkojen hallussa ja puhuvat jo siitä, että kohta jatketaan Kiovaan asti. Tosiasiassa jos nostoväen onnistuukin vapauttaa vihollisista omat alueensa, niin sellainen retki tuskinpa onnistuu lähiaikoina - Ukrainan muilla alueilla väestön enemmistö suhtautuu toistaiseksi vihamielisesti DKT:hen ja LKT:hen ja pitää niitä Venäjän marionetteina sekä arvioi sellaisen etenemisen aggressioksi. Näin ollen nostoväen kannalta sotatapahtumien parhaankin kehityksen tapauksessa Ukrainan valtio ei katoa toistaiseksi mihinkään.

Vuosikymmenien ”välirauha” mahdollinen

Sinä hetkenä kun kirjoitan näitä ajatuksia, Donetskin ja Luhanskin kansantasavaltojen joukot ovat suorittamassa laajaa hyökkäystä laajentamalla valvomaansa aluetta. Ukrainalaiset joukot on pakotettu perääntymään Donetskista ja taisteluja käydään DKT:n äärimmäisellä eteläalueella, Azovan meren rannalla. DKT:n nostoväki on ilmoittanut ottaneensa valvontaansa koko Venäjän puoleisen rajan ja, että saarretuiksi on joutunut Kiovan joukkojen neljä ryhmittymää. Toisaalta vielä pari viikkoa sitten enemmistö silloisista keskustelukumppaneistani oli varma siitä, että tasavallat kukistuvat aivan muutaman päivän kuluessa. Mutta tarkastelkaamme asioita järjestyksessä.

Itä-Ukrainan alue oli yksi Hitlerin tavoitelluimpia kohteita taloudellisten voimavarojensa johdosta. Hitleriläiset pyrkivätkin kaikin keinoin pitämään alueen hallinnassaan. Samasta syystä alueella taistellaan tänäänkin. Ukrainan armeijan tykistötulen seurauksena Gorlovkan kaupungissa paloi ortodoksinen kirkko (kuva). Talot palavat ja omaisuus tuhoutuu. Tasavaltojen ja Venäjän vastaista uhoa nostatettiin mm. syyttämällä tasavaltojen nostoväkeä malesialaiskoneen tuhosta. Kun kävi selväksi, että syy-pää onkin Ukrainan armeija, niin media vaikenä. Alueiden nostoväen työnnettyä hyökkääjät takaisin, syytetään asiasta Venäjää. Meillä asiaa käytetään sotapropagandan välineenä. Ukrainan nykyjohdon suunnitelmien toteutuminen johtaisi kaikkien talouden resurssien siirtymiseen kansainvälisen pääoman käsiin. Silloin Hitlerin tavoite on toteutunut eikä Ukraina ole sen jälkeen enää vapaa.

Toisaalta tasavaltojen sotilaallisen häviön uhka on nyt torjuttu pitkäksi aikaa. Kuten olen jo monesti kirjoittanut, olemassa oleva selkkausten selvittämiskokemus entisen NLn alueella osoittaa, että tässä pattitilanteessa, kun yksikään osapuoli ei pysty saavuttamaan ratkaisevaa menestystä, on täysin mahdollista solmia välirauha, joka saattaa kestää vuosikymmeniä. Tietenkin välirauhaa ei voida solmia Poroshenkon nk. rauhansuunnitelman perusteella, kun kapinallisilta vaadittiin antautumista vastakauppana joidenkin epämääräisten etujen epämääriisiin lupauksiin. Venäjän, Valko-Venäjän, Kazakstanin, Ukrainan ja EU:n äsken pidetyssä tapaamisessa Minskissä tämä suunnitelma ei saanut kenenkään kannatusta - erityisesti kun Kiovan joukot ovat kärsimässä tappiota.

Yritykset välirauhaan eivät onnistune ennen syksyn parlamenttivaaleja

EU:n johtavan maan - Saksan viranomaiset asettuivat joku päivä sitten tukemaan julkisesti Ukrainan ”federalisoinnin” periaatetta, joka edellyttää laajojen oikeuksien myöntämistä venäjänkielisille alueille. Se oli Donetskin alueen kapinan alkuperäinen tunnus, mutta kansalaisodan, pommitusten ja tykistötulitusten jälkeen Ukrainan armeijan toimesta tämä tunnus on selvästikin vanhentunut. Siitä huolimatta tämä Saksan kannanotto osoittaa, että eräissä EU:n maissa eletään paremmin ymmärtää tapahtumien kulkua. Poroshenko on ilmeisesti oivaltanut tämän ja lupasi lähiaikoina valmistella tiekartan omalle rauhansuunnitelmalleen. Myös Ukrainan selkkauksen selvittämisen kontaktiryhmä on aloittamassa toimintaansa. Näin ollen ei voida väittää, että Minskin tapaaminen olisi tässä yhteydessä hyödytön. Mutta kuitenkin se on vasta pitkän taipa-

leen alkua. Silloinkin jos Poroshenko on nyt lopullisesti vakuuttunut sotilasvoiton mahdolltomuudesta lähiaikoina, hän ei suostu vakavaan selvitykseen lähiaikoina puhtaasti sisäpoliittisista syistä - edessä on ennenaikaiset parlamenttivaalit, joiden on määrä tapahtua kahden kuukauden kuluttua ja Ukrainan yleinen mielipide on edelleen sodan kannalla. Muuten sotatapiotakaan Poroshenko ei vaalikampanjansa aikana tarvitse. Näin ollen jonkinlainen välirauha, joka voitaisiin saavuttaa ilman ”kasvojen menetystä”, ei olisi hänelle pahitteeksi. Mutta toisaalta tuskinpa hyökkäävä nostoväki kiinnostuisi sellaisesta. Siitä huolimatta pitkällä aikavälillä mitään muutakaan vaihtoehtoa ei ole näkyvissä.

Kiovan omat joukot tuhosivat malesialaiskoneen

Ja nyt käsittelen aihetta, joka varmasti kiinnostaa suomalaislukijoita eli ”pakotteiden sotaa”. Malesialaiskoneen tuhoutumisen jälkeen (se tapahtui 17. heinäkuuta) useissa Lännen tiedotusvälineissä alkoi hillitön Venäjän vastainen hysteria. Vastuu välikohtauksesta asetettiin heti perusteettomasti nostoväelle ja sitä tukevalle Venäjälle. Tällä taustalla hyväksyttiin nopeasti uusi Venäjän vastaisten pakotteiden paketti, joka teki Putiniin päinvastaisen vaikutuksen kuin odotettiin.

Me palaamme vielä asiaan, mutta mainitsen nyt muutaman sanan malesialaisesta Boeingistä. Luulin ensin itsekin, että nostoväki olisi voinut vahingossa ampua alas koneen, mutta saatuani tietää asiantuntijoiden mielipiteen ymmärsin, että asia ei ole niin. Sillä ilmatorjuntakalustolla, jota käytettiin muka hyväksi, siviilikoneen olisivat voineet ampua alas vain korkeimman luokan asiantuntijat, joita ei nostoväellä yksinkertaisesti ole eikä ole myöskään Venäjäl-

lä, koska kyse on hyvin vanhasta kalustosta eikä sitä enää ole Venäjän armeijan aseistuksena. Ja sen käyttö olisi vaatinut jatkuvaa harjoittelua. Siten yksiselitteisesti Boeingin ampui- vat alas ukrainalaiset - joko tarkoituksella provosoida Venäjän vastainen ilmapiiiri tai vahingossa, kuten tapahtui yli 10 vuotta sitten, kun ammuttiin alas Venäjän siviilikone. Muuten saavutetun tuloksen kannalta se ei enää ole niin tärkeää. Lännen viranomaiset tietystä hetkestä lähtien vaikenivat puhumasta Boeingista, se vahvistaa välillisesti tämän version oikeaksi. Sen vahvistavat myös ”vuodot” USA:n tiedustelupalveluista.

Pakotteiden osalta Länsi laski väärin

Mutta palataanpa nyt taloudellisiin pakotteisiin. Kuten olen jo sanonut, kyseisten pakotteiden viimeinen paketti teki Putiniin päinvastaisen vaikutuksen kuin odotettiin. Tuntuu siltä, että paketin aloitteen tekijä USA teki kaksi toiseensa kytkettyä virhet-

tä. Ilmeisesti USA oletti vakavasti, että Donetskin ja Luhanskin tapahtumat eivät ole kansankapina, vaan joidenkin venäläisasiamiesten toimia. Ja siinä tapauksessa tilanne voidaan nopeasti korjata pelottelemalla Venäjän johtoa. Onnistuttiinhan tämä johto pakottamaan suostumaan kaikkiin edellisiin Ukrainaa koskeviin vaatimuksiin. Mutta luullen voivansa voittaa lopullisesti Putinin samoin kuin aikoinaan voitettiin lopullisesti Kaddafi, amerikkalaiset unohtivat sen, että erotuksena Kaddafista Putin ei kuitenkaan ole diktaattori, eikä hänellä ole suojaa yhteiskunnalliselta mielipiteeltä. Ja Venäjän yhteiskunnallinen mielipide oli sillä hetkellä pahasti suivaantunut jatkuvista myönnetyksistä Lännelle. Tälläkin perusteella Venäjän johto uskaltautui taloudellisiin vastatoimiin.

Talousapua tasavalloille on tervehdittävä ilolla

Periaatteessa oli oikein (sanoisin jopa, että näitä hampaita olisi pitänyt näyttää jo huomattavasti enemmän), mutta toteutus oli hyvin- kin tyyppillistä nykyjohdolle. Täsmäiskujen asemesta erillisiä maita ja yrityksiä vastaan iskettiinkin sekä oikeassa että väärässä olevia vastaan ja lisäksi vahingoitettiin oman maan taloutta. Jos pääomalle annetaan tilaisuus, niin se nostaa heti hintoja. Inflaatio on jo vauhdittunut, vaikka tuotteita pakotteiden alaisista maista onkin vielä varastossa. Suomalaista voita ei tosin Moskovassa enää ole. Vastatoimilla on toinenkin vaikutus. Arvioittemme mukaan Venäjän apu DKT:lle ja LKT:lle on lisääntynyt. Ennemmin se oli enemmän symbolista apua. Ja tätä voidaan vain tervehtiä.

Sergei Skvortsov, NKP:n keskuskomitean ensimmäinen (pää-) sihteeri. Toimituksen otsikointi

Kansan ääni kuuluu muutoksen puolesta

Missä syy, jos historias-ta ei opita?

USA on ukrainalaiskumppaneineen luonut Ukrainan kriisin. Yhtenä tavoitteena on heikentää Venäjää taloudellisestikin niin paljon, että sinne voi hyökätä sotavoimin. USAn taktiikkana näyttää edelleen olevan kohdemaan talouden romuttaminen ja yhteiskuntarakenteiden raunioittaminen.

Tässä nimenomaisessa tapauksessa saattaa tosin käydä niin, että kumppanin talous romahtaa ensin. On tainnut päästä unohtumaan Venäjän tuhatvuotinen historia ja toistaiseksi kaikkien sinne hyökänneiden ”voittamattomien armeijoiden” kohtalo: pois oli lähdettävä. Keikan ovat tehneet vuorollaan Tsingis-Kaani, Turkki, suurvalta-Ruotsi ja Napoleon - eikä unohdeta viimeksi yrittänyttä, maailman herruudesta haaveillutta Hitlerin Aatuakaan.

Neuvostoliiton alkuajoista asti siihen kohdistui jos jonkinmoista taloussaartoa ja muuta karsastusta. Näistä huolimatta se pystyi rakentamaan maatalouden ja teollisuuden sekä sotavoimat, joiden voimin se pystyi ottamaan vastaan hyökkäykset sekä lännestä

että idästä. Ei kyllä kovin paljon ole opittu Suomessakaan: Mahdollisen ja mahdottomankin hyökkäyksen varalle on suunniteltu ns. isäntämaasopimusta. Se lieneekin jo valmiina kassakaapeissaan eräillä isänmaanpettureilla. Kyseinen sopimus sitoo Suomen hyökkääjän kohtaloon. Propagandasota Ukrainan taapahtumien varjolla on saanut mielestäni jo hirvittävät mittasuhteet. Kun malesialaiskone putosi Itä-Ukrainassa meidän uudesti syntynyt V. Tannerimme E. Tuomiojan hahmosa huusi kurkku suorana: murha, murha! Hyvä, ettei nieluriset lentäneet ...! Kun USA ampui 80-luvulla alas iranilaisen matkustajakoneen, löytyi Suomenkin ulkoministeriöstä ymmärrystä. Lehdistö valitteli inhimillistä vahinkoa, joita silloin tällöin valitettavasti sattuu sotatoimi-alueitten yli lennettäessä.

Nyt USA:lla tuntuu olevan todisteet malesialaiskoneen alasampumisesta. Jenkkien vakoilusatelliitit nähtävästi pystyvät seuraamaan maastoa liki sentilleen. Nyt ottanee aikaa satelliittien ottamien valokuvien väärentäminen...

Pauli Eskelinen
Joensuu

Outo Obama

Kuuluisana antirasistina en luonnollisesti puutu hänen ulkonäköönsä, kukin tulee naamallaan toimeen. Obaman lausunnot vaan ovat joskus vailla päätä sekä häntäjatketta.

Obama väitti, ettei Yhdysvalloilla ole mahdollisuutta painostaa Israelia lopettamaan Gazan pommituksia, jotka muuten täyttävät sotarikosten kriteerit. Yhdysvaltain presidentti valitaan juutalaispankkiirien ja aseiteollisuuden rahoilla. USA on niin demokraattinen, ettei köyhällä ole mahdollisuutta presidentiksi. Aseiteollisuus tarvitsee sotia ja aseellisia selkkauksia jatkuvasti. Presidentin tehtävänä on järjestää niitä ja totta maar, kyllä hän on sillä saralla ahkeroinutkin.

Palkittiin jopa rauhan Nobelilla. Obama jää historiaan ainakin Nobelin rauhanpalkinnon arvostuksen tuhoajana. Eräs ystäväni laski monessako sodassa tai aseellisessa selkkauksessa Yhdysvallat on ol-

lut mukana toisen maailmansodan jälkeen. Hän sai luvun 264. Lukuun sisältyvät sodat, joissa jenkkejä oli mukana taistelemassa sekä rahoitettu ja yllytetyt selkkaukset, joista viimeisin Ukraina.

Ei jenkkien aseiteollisuudella ole hätäpäivää, kyllä tappeluja riittää. Rauha Lähi- Itään olisi haluttaessa saatu aikaan jo aikoja sitten. Nykyajan sotiminen on siksi kallista leikkiä, ettei Israelin rahat riittäisi edes viikoksi ilman merentakaisia dollareita. Suomenkaan päättäjiltä ei riitä rohkeutta tuomita selväsanaisesti Gazan gheton murhia. Lännettyminen on saavuttanut säälittävät mitat.

Tavallinen kansa voi tukea gaza-laisten kärsimyksiä jättämällä kaikki Israelin tuotteet kauppojen hyllyille ja kysymällä kauppiaalta, miksi tuette lasten tappamista Gazassa.

Reino Welling
valtuutettu Jämsänkoskelta

Ilomantsin sotarikoksista

Heinäkuun lopulla -44 Ilomantsin suunnalla eräs Puna-Armeijan yksikkö eteni varomattomasti pakenevien suomalaisten perässä vesistöesteiden takia epäedulliseen kapeikkoon. Asialle laitettiin prikaati 21, jonka komenta- ja eversti Ekman oli tunnettu raakuuksistaan Kannaksella.

Samalla suunnalla tietoihin komennettiin luutnantti Alvar Rantalahden johtama kurikomppania. Luutnantin arvon hän oli saanut suojeluskunnassa eikä ollut mikään ”ruudin keksijä”. Rantalahden komennossa Juho Viljami Pietikäinen joutui konfliktiin. Eversti Ekman oli määrännyt osan kurikomppaniasta rakentamaan itselleen korusaunaa. Miehet paiskivat töitä ilman lepoa nälkäisinä kolme vuorokautta. ”Mielialaa parantaakseen” Ekman oli kieltänyt heiltä annostupakat. Tietyömaalla miehet eivät enää jaksaneet. Rantalaha joutui everstin puhutteluun säännäten sieltä komentamaan miehiä tien-tekoon. Siellä seiso i miesjoukko tauolla. Rantalaha osoitti erästä Sulo Haavistoa pistoolilla leukaan. Viressä ollut Pietikäinen tokaisi: ”Mitä sinä heilut pistoolin kanssa, ammu yksi malliksi”. Luutnantti Rantalaha laukaisi Pietikäistä kohti aseensa. Se oli varmistettu eikä lauennut. Rantalaha poisti varmistimen ja ampui Pietikäistä keuhkon keskilohkoon. Asian varmisti eräs todistaja, joka kävi tarkistamassa ruumiin.

Kenttäoikeudessa (kesäkuu -45) Rantalaha kertoi ampuneensa sydämen seudulle. Ampumisen jälkeen Rantalaha meni esikuntaan nään pitämään mökkiin ottamaan pontikkahömpsy ja tuli 10 minuutin kuluttua ja ampui korisevaa Pietikäistä korvan juureen. Todistajat kertoivat, että ”Rantalaha keitti

mökissä valtion viljasta ja vanikas-ta pontikkaa”.

Luutnantti kirjoitti kanta-korttiin ammuttu. Sotilaspastori luutnantti Huima kirjasi vainajan ja lähetti Kaltimon kaatuneiden evakuointi keskukseseen: Merkinnällä ”Ei sankarihautaan”. Tämä lause oli leimattu punaisella värillä. Ilmeisesti tapettavia oli paljon, että tarvittiin erikoinen leimasin. Kaltimon jälkeen vainajasta ei ole tietoja.

Helsinkiläinen työmies Erkki Vuori ilmoitti Valvontakomission Neuvostoliiton edustajalle Pietikäisen ampumisesta ja että eversti Ekman oli ampunut myös kaksi venäläistä sotavankia. Sulo Haavistoa poliisi kuulusteli Muoniossa TVH:n työmaalla. Kohta sen jälkeen Haavisto lähti tapaamaan äitiään Lapualle. Matkalla ”Ystävät” Ylivieskassa tyrkkäsivät hänet junan alle. Mies eli pari päivää ja äiti ehti käydä katsomassa. Tarkistin asian useista paikkakunnan lehdistä ja Ylivieskan nimismiehen ilmoituskirjasta. Sulo Haaviston tapausta ei löytynyt.

Asia tuli esille kesäkuussa 1945 Kouvolan kenttäoikeudessa. Asiakirjoissa eversti Ekmannia ei pidetty rikollisena, kun hän kertoi, että vankeja ei voitu kuljettaa pois vaikeissa olosuhteissa. Vangit eversti kuitenkin ampui osoittaakseen, ettei kaihd murhia ja pelotellakseen omia sotilaita. Majuri Lindgren, joka ampui 4:n alaikäisen lapsen isän sotamies Hytin, vapautettiin. Leskelle ja lapsille ei tullut peniäkään.

Rantalahausta avusti sotilasjuristi, joka pelotteli Pietikäisen sis-kon ja velipuolen. Heillä ei ollut vaatimuksia, koska heillä ei ollut oikeusavustajaa. Oikeudessa vedottiin, että elossa olevat todistajat olivat murhahetkellä noin 50 metrin päässä. Pietikäisen vieressä ollut Haavistohan raivattiin pois tiel-

tä. Rantalaha myönsi tapon, koska silloin oli vielä murhasta kuolemanrangaistus.

Asia meni Sotaylioikeuteen, joka tuomitsi Rantalahden taposta 4 vuodeksi vankilaan. Rantalaha veti asian Korkeimpaan, joka vähensi tuomion kahteen vuoteen perusteena kuolemantuottamus.

Pietikäinen oli asevelvollisuusaikanaan (-39) tuomittu purnaamisesta kahden kuukauden vankeuteen. Talvisodan alkaessa hänet määrättiin vartioimaan siltaa. Hän kuitenkin otti ”ommoo lommoo” ja häipyi ilmeisesti Norjaan. Olen tiedustellut Norjasta ja Ruotsista tietoja Pietikäisestä. Siellä on kiistetty heillä olevan hänestä mitään tietoa. Varmaa tietoa ei löydy Pietikäisen kiinniotosta, mutta hänet tuomittiin 1942 neljäksi vuodeksi vankeuteen Lapin suojeluskunnan tuomioistuimessa. Aluksi hän oli Oulun läänin vankilassa, josta siirrettiin Karvian varavankilaan. Kuulemani mukaan Karvian varavankila perustettiin 1936 sotilaskarkureita ja kommunisteja varten. Elokuussa 1942 kahdeksan vankia määrättiin sotapalvelukseen. Silloisen lain mukaan kansalaisluottamusta vailla oleva ei ollut asevelvollinen. Pietikäinen joutui siis laittomasti rintamalle. Yritin ottaa selvää toisten vankien kohtalosta, mutta Turun maakunta-uutikystä ilmoitettiin tietojen olevan salaisia 100 vuotta. En aio odottaa 100 vuotta.

Möhkön kylä, jossa Pietikäisen murhattiin, on EU:n itäisin piste Sinne järjestetään turistimatkoja, joten oletan Ilomantsin sotamuiste-laiden liittyvän EU:n ohjelmaan. Todistetaan kuinka tehokkaita painostuskeinot ovat Venäjää vastaan.

Wäinö Pietikäinen,
Sodan ja fasismin vastaisen Työn jäsen.

Haineväkeitto - ylimystön ruokaa!

En tiennytkään, että Kansan äänellä on näin paljon vaikutusvaltaa. Useita vuosia sitten KÄ:ssä oli ansiokas juttu siitä, miten kiinalaisten ja muidenkin aasialaisten elintason nousu uhkaa maailman merien haikantoja.

Nyt luemme STT:n uutisesta, että Kiinan kommunistisen puolueen johtaja Xi Jinping on viimeiset kaksi vuotta julistanut käyvän-sä kiivasta kamppailua korruptio-

ta vastaan. Xi on siivonnut sivuun myös puolueen pröystäileviä tapoja. Hän käski virkamiehiä noudattamaan yksinkertaisuutta hautajais-seremonioissa ja pidättymään surunvalittelurahojen keräämisestä.

Puolue on myös siivonnut pitopöydistä perinteisen haineväkeiton, joka vuosisatoja on ollut kiinalaisen ylimystön herkkua. Kiinalaisessa lääketieteessä uskotaan myös keiton myönteisiin terveys-

vaikutuksiin. Luonnonsuojelujärjestöt olivat iloisia puolueen keittokiellosta, sillä hain pyynti evien vuoksi on julmaa. Elävilta hailta leikataan pois vain evät, minkä jälkeen kalat heitetään takaisin veteen kuolemaan uintikyvyttömänä. Kahden viimeisen vuoden aikana hainevien myynti on laskenut 82%. Ei mennyt Kansan äänen kirjoitel-lu hukkaan.’

City-kani

IT alas - työttömyys ylös

IT- ala ei Pohjois-Suomen alueella juhli aiheuta ja Oulun IT- teknologian alasajo on hurjaa luokkaa. Eeloppi ja Ollila sooloilivat Suomen parasta osaamista ulkomaisiin käsiin ja koko toiminnan muihin maihin. Microsoft- komp- us vei työt Nokialta nopeassa syklistä ja tuhannet työntekijät ovat sen nahoissaan tunteneet. Microsoftin oli aivan pakko työn- tää näppinsä matkapuhelinten maailmaan, koska pahin kilpailija Apple oli kehitystyössä pitkäl- lä ja samalla viemässä perinteisiä pc- käyttäjiä Applen pariin. Jotain oli tehtävä. Oli löydettävä vahva ja kehitystyössään riittävän pitkällä oleva tuote. Pahaksi onneksi tämä tuote oli suomalaista perua oleva Nokia. Tässä tarjoutui myös meil- le suomalaisille mahdollisuuksia, mutta hommaa ei osattu ja na-

Hyvää huomenta Suomi, hyvin pyyhki. Vai pyyhkiikö sittenkään? Microsoft toimi kuten monet ounastelivatkin. Oulun yksikkö laitettiin nurin ja joitain satoja vähennettiin toisista yksiköistä. Kokonaisvaikutuksena Suomeen saatiin n. 1100 työtöntä. Broadcomin (alias Renesas / Nokia) lopettamisen seurauksena menetti työnsä vielä 600 suomalaista työntekijää ja näistä reilu 400 Oulusta. Siinä taas 1700 suomalaista perhettä ihmettelee, mistä se leipä pöytään tulee.

ruja vetelivät ahneet omaan pussiin tuijottajat. Pahinta oli tieto tuotteen liian kovasta hinnasta. Tämä ei mielestäni pitänyt paikkaansa, koska Nokialla oli monen hintaluokan tuotetta ja kalleimmatkaan eivät yl- täneet Applen yhden ja ainoan mal- lin hintatasolle.

Broadcom / Renesas on oma tarinansa. Renesas langattomaan modeemi- teknologiaan erikoistu- nut Japanilainen yritys osti osan

Nokian toimintoja vuonna 2010 il- meisenä tarkoituksenaan kehittää tätä teknologiaa Suomessa. Suoma- laisia insinöörejä keuhuttiin taitavik- si ja alansa huippu ammattilaisiksi. Kaupan yhteydessä yrityksen palve- lukseen siirtyi noin 1100 entistä Nokialaista. Oliko yllätys, että kes- ti vain kolme vuotta, kun YT- neu- vottelut ravistelivat yritystä. Täl- löin alkoivat seuraavat YT- neuvot- telut, jotka koskivat koko 600 hen- kilön irtisanomista ja toimintojen

lakkauttamista Suomessa. Toisena vaihtoehtona oli myydä tämä liik- etoiminto, mutta ostaja ehdokkai- ta ei meinannut löytyä. Kuin tai- kauskusta YT- neuvottelujen lop- pumetreillä ostaja kuitenkin löy- tyi. Renesas Europen omistajaksi ilmaantui Amerikkalainen Broad- com yhtiö. Oulussa pyyhittiin hie- keä otsalta, hommat jatkuu eikä ole mitään hätää. Nokian / Renesasin henkilökunta oli kehittänyt uusia tehokkaita kännykkaalustoja. Laa- tua ja nopeutta oli tarjolla. Jälleen- kö yllätykseksi tätä auvoista aikaa kesti vain puoli vuotta ja Suomen toimintojen täydellinen lopetus oli tosiasia. Tieto ja teknologia imet- tiin nopeasti ja mitäpä sillä Suomen osaamisella enää olikaan käyttöä.

Mitä tästä opittiin? Veikkaan, ettei yhtään mitään. Meillä on

Reijo Rytkönen
Espoo

Tukea **Kansan**äänelle

Hannu Kautto 60 e, Larmo Lehtola 30 e, Juha Kieksi 20 e, Heikki Männikkö 32 e, Juhani Tanski 79,20 e, Palstapuutarhuri 10 e, Kalevi Wahrman 100 e, Kaija Siippainen 5,60 e, Leena Hietanen 79,20 e, Paavo Heikkinen 30 e, Eira Kärki 30 e, Jaakko Ahvola 30 e, Kai Kontturi 50 e ja Tarja Männikkö 32 e.

Op FI08 5541 1420 0279 66
Keräyslupa: POL-2014-5851

SFT:n syysretki

SFT järjestää syysretken la. 20.9.-14. Tutustutaan Jokioisten Forssan seutujen v. 1918 kansalaissodan tapahtumiin ja paikalliseen historiaan.

Lähtö Helsingistä klo 8.00 Rautatientorin tilasajolaituri Mikonkatu. Karkkilan ABC:lla klo 8.50- 9.05. Jokioisten Neste Oil (Keskuskatu 17) klo 10.00. Ohjelma jatkuu kiertoajelulla Unto Kiiskisen johdolla. Tutustumme Jokioisten- Humppilän- Forssan alueella 1918 kansalaissodan ja sen jälkeisiin tapahtumiin.

Jokioisista, pienestä torpasta oli lähtöisin myös Suomen ensimmäinen naisministeri Miina Sillanpää, joka jäi maamme historiaan vanhassa työväenpuolueessa toimineena työväestön herättelijänä. Jokioissa ei voine olla perehtymättä Jokioisten kartanon historiaan. Kerrotaan kartanon isäntien olleen surullisen kuuluisia torppareidensa kohtelusta. Jokioisten kartanon alueelle onkin 1960-luvun lopulla pystytetty torpparimuistomerkki. Humppilassa käymme punaisten haudalla, jossa lepää 142 punaisina telotettua. Forssassa tutustumme vuoden 1918 tapahtumien lisäksi myös työmies Yrjö Holmin tarinaan, jonka elämä päättyi vuoden 1930 heinäkuussa suomalaisten fasistien käsissä. Käymme niin ikään Forssan punaisten haudalla sekä Yrjö Holmin haudalla. Ja pidettiinhan Forssassa vuonna 1903 Suomen vanhan työväenpuolueen kokous, jota pidetään Suomen työväenliikkeen peruspaaluna.

Paluumatkalle Forssasta lähdetään n. klo 16.00 ja Helsingissä Elielin aukiolla ollaan n. klo 17.35. Matkan hinta 60 € maksetaan SFT:n tilille: IBAN FI16 1011 3000 23 22 55. Mikäli haluat maksaa matkan muulla tavoin kuin pankkitiliä käyttäen, on siitä neuvoteltava alla mainittujen ilmoitusten vastaanottajien kanssa. Ruokailu ei sisälly matkan hintaan.

Osallistumisilmoituksia ottavat vastaan: Esko Auervuolle (puh. 040 707 35 76), Timo Nieminen (puh. 050 359 0109) ja Timo Kangasmaa (timo.kangasmaa@hotmail.com). Matkalle on ilmoittauduttava viimeistään perjantaina 12.9.2014 mennessä. Ilmoittautumiset ovat sitovia.

"Pyhäkoulu" jatkuu

Työväenluokan luokkataistelu perustuu yhtenäiseen teieteelliseen maailmankatsomukseen ja ideologiaan. Se antaa työllemme pitkän aikavälin suunnan ja auttaa jäsentelemään oikein aikamme kysymyksiä. Siksi tutkimme Marxilaista maailmankatsomusta sunnuntai-iltaisin kahden viikon välein Helsingissä Hermannin kerholla os. Hämeentie 67, klo 17.00. Järj. Kommunistien liitto ja DSL.

"Pyhäkoulu" syksyllä ja talvella 2014 sunnuntaisin seuraavasti: 5.10.-14, 19.10.-14, 2.11.-14, 16.11.-14, 30.11.-14 ja 14.12.-14. Jatkamme historiallisen materialismin käsittelyä teemoilla: (1) Marxilainen arvio kommunistisen ja työväenliikkeen vaikeuksien syistä (2) Kommunistisen ja työväenliikkeen luokkataistelustrategia ja nykypäivä.

Sopivia perusteoksia ovat Viktor Afanasjev: "Filosofian alkeet", Marx ja Engels: Kommunistinen manifesti, V.I. Lenin: Penikkatauti sekä M.Iovtšuk, T. Oizerman, I. Štšipanov: Filosofian Historia; Moskova, Progress, 1982.

Dialektisen materialismin aineisto julkaistaan syyskauden aikana. Syksyn opintoilloissa suoritamme aineiston lopputarkistuksen.

Haluatko VAIHTOEHTOISTA tietoa?

Lähetä sähköposti: kalevi.wahrman@pp.inet.fi. Saan useiden listojen ja purkkien postia, joita välitän listoilleni jonkin verran valikoiden. Periaatteena on välittää tietoa, jota ei "hesari" julkaise. Kalevi Wahrman, Leipurinmäki 2 B 06650 Hamari, puh. 040 5523099

Edessä vaaran vuodet ..

Jatkoa sivulta 9

ti 2 267 miljoonaa tuntia, 45,1 % (Taulukko ja Kaavio).

Tätä kehitystä, vaikka patkutoilla työttömyysaste saadaan näyttämään pienemmältä, kansantalous eikä varsinkaan palkkatyöläiset kestä. Kun vielä ylin lainsäädäntö-, tuomio- ja budjettivalta ovat valuneet ulkomaille, EU:lle, voi ujostelematta sanoa, että talous ei ole terveellä,

Kai Kontturi

Lähdeaineisto: Tilastokeskus, työllisyysarvio Kai Kontturi

Kokouksia ja tapahtumia

Onko meillä EU:ssa tulevaisuutta? Tiedotus- ja toimintaseminaari

Järjestämme kaikille avoimen Tiedotus- ja toimintaseminaarin lauantaina 25.10.-14 klo 11.00-16.00 Hermannin kerholla os. Hämeentie 67.

Käsitellään seuraavia teemoja:
Suomi, EU, TTIP ja tulevaisuus
Suomi, Nato, sotilasliitot ja lähihistoria
Löytyykö yhteistä toimintataktiikkaa kevääseen

Järjestää: EU:n Vastainen Kansanrintama, Suomen Työväenpuolue ja Kansan ääni. Tervetuloa kaikki paikalle!

Kommunistisen - ja työväenliikkeen strategialta ja taktiikasta, suunta kansanrintaman rakentamiseen

Seminaari- ja opintotilaisuus Hermannin kerholla maanantaina 8.9.2014 klo 18.00.

Järj. Kommunistien Liitto ja DSL:n opintokeskus, Tervetuloa

Kommunistien liiton vuosikokous

Kommunistien Liiton vuosikokous Hermannin kerholla maanantaina 8.9.2014 klo 18.00. Käsitellään vuosikokousasiat, syksyn toimintaa sekä järjestöllisen ja ideologisen toiminnan kehittämistä. Hallituksen kokous klo 17.00 samassa paikassa. Tervetuloa

EU:n Vastaisen Kansanrintaman johtokunnan kokous pidetään Hermannin kerholla, os. Hämeentie 67, maanantaina 1.12.-14 klo 18.00. Käsittelemme loppuvuoden toimintaa, tulevien eduskunta-vaalien valmistelua sekä Kansan äänen toimitustyötä (Kansan ääni ilmestyy jouluksi). Tervetuloa kaikki jäsenet (tarkoittaa sekä varsinaisia- että varajäseniä) paikalle.

Suosittellemme kotisivuja ja blogeja

<http://kaikontturi.blogspot.com/>
<http://personal.inet.fi/koti/matti.laitinen/matti.html>
<http://www.vunet.org/>
<http://masanlaari.blogspot.com/>
<http://korpikommari.blogspot.com/>
<http://www.punavihreakeskustelu.blogspot.com>
<http://lievemaa.blogit.uusisuomi.fi/>
<http://antifasistit.blogspot.fi/>
<http://wahrman.blogit.uusisuomi.fi/>

Suomen Työväenpuolue STP

Os. PL 780, 00101 Helsinki
www.tyovaenpuolue.org/
sähköposti: tyovaenpuolue@suomi24.fi
<http://www.facebook.com/groups/167525526686703/>
Sampo FI4780001770626472

Vapaa Sana

STP:n verkkojulkaisu
<http://suomentyovaenpuolue.blogspot.com/>

EU:n Vastainen Kansanrintama ry.

Kansan ääni
<http://www.kansanaani.net>

Kommunistien Liitto ry

<http://personal.inet.fi/koti/kalevi/>

Juche-aatteen opintoyhdistys

Tilaa suomenkielistä aineistoa Juche-aatteesta!
www.jucheate.com
juche.aate@saunalahti.fi
puh. 045 671 4308

KOMINFORM

Ikkuna todelliseen maailmaan
<http://www.kominform.eu/>

Maksuton internet-utispalvelu. Liity maksuttomille postituslistoille! Web-sivuilla suomenkielisiä katsauksia luokkataistelun ja geopolitiikan näkökulmista.

PL 182, 00811 Helsinki
p. 040-717 7941, fax (09) 759 1081

SFT tiedottaa

Syysiltojen pimetessä jatkuvat SFT:n opintoillat seuraavasti: 10.9., 12.11. ja 10.12. Talvela 2015 opintoillat jatkuvat seuraavasti: 14.1., 11.2. ja 11.3. Opintoilloissa jatketaan Suomen Vanhan työväenpuolueen ja maamme historian tutkiskelua. Syyskaudella selvitetään v. 1906 Viaporin kapinaa.

Opintoillat alkavat aina klo 17.00 Hermannin kerholla os. Hämeentie 67. Paikalle pääsee mm. raitiovaunuilla 6 ja 8. Jäädään pois Hauhontien pysäkillä (Vallilan koulu).

4. 10. 2014 vietämme SFT:n opinto- ja retkeilypäivää Sairaus- ja Tapaturmainvalidien loma- ja kurssikeskuksessa Hauhon Vähäjärvellä. Ohjelmasta yms. tiedotetaan myöhemmin.

SFT järjestää la. 20.9.2015 syysretken Jokioisten ja Forssan seudulle. Tutustumme v. 1918 tapahtumiin (katso oheinen ilmoitus). Matka tehtäneen tilauslinja-autolla.

Sunnuntaina 21.9.2015 SFT järjestää yhdessä KTP:n kanssa selostus- ja keskustelutilaisuuden: "70 vuotta maamme irrottautumisesta toisesta maailmansodasta ja 70 vuotta välirauhan solmimisesta Suomen ja Neuvostoliiton välillä. Tilaisuus järjestetään KTP:n tiloissa Vantaan Tikkurilassa os. Tikkuraitti 11, alkaen kello 13.00.

Tilaisuuksiin ovat kaikki tervetulleita.

JULKAISIJAT:

Suomen Työväenpuolue STP
EU:n Vastainen Kansanrintama ry., Kommunistien Liitto ry. sekä Sodan ja Fasisminvastainen työ ry.

POSTIOSOITE:

PL 780, 00101 Helsinki

PUHELIN:

0440103450

PÄÄTOIMITTAJA:

Tommi Lievemaa

ILMOITUSHINNAT:

Järjestöt: 050 €/pmm
Muut 1 €/pmm

TILI:

OP FI0855411420027966

PAINOPAIKKA:

Karprint Oy

ISSN- TUNNUKSET:

ISSN-L 2243-4046
ISSN 2243-4046 (Painettu)
ISSN 2243-4054 (Verkkojulkaisu)

Kansa lyttäsi leikkaukset

Ministerien kokoontuessa Helsingin säätytalolle budjettiriiheensä kokoontui kadun toisella puolella Suomen pankin edustalla kansalaisten oma budjettiriihi, jossa väki evästi budjetintekijöitä. Tilaisuuteen oli ”tuotu vierailulle” Stubb, Nalle ja Soini”, jotka tuntuivat olevan hyvää pataa keskenään. Monien puhujien ohella puhumassa kävi myös SDP:n puoluesihteeri Reijo Paananen ylistäen hallituksen tavoitetta karsia kuntien tehtäviä. Paanasen puheenvuoro sai puhujilta pelkästään kritiikkiä

Puhumassa on Eija Paananen. ”Yllätysvieraana” paikalle on saapunut myös ”Aleksander Stubb” kuuntelemaan Paanasen puhetta.

”Oikeasta työstä oikea palkka”

Puheessaan Merja Ruotsalainen Palmiasta (JHL) vetosi: ”Palmia on Helsingin liikelaitos, joka tuottaa varat toimintaansa. Kaupunki vie Palmiaa yhtiömaailmaan. Puhelinpalvelu ja osittain henkilöstöruokailu jaettaisiin liikelaitos-osuuteen. Yhtiöpuolelle vietäisiin siivouspalvelu, kiinteistöpalvelu ja turvapalvelu. Huolestuttavinta JHL:n näkökulmasta on pyrkimys heikentää työehtosopimuksia. Täällä on sanottu ”oikeasta työstä oikea palkka”. Toivoisimme palmialaisille riittävää toimeentuloa työstään. Toivomme valtuutettujen tänään miettivän yhtiöittämisasiaa ei rahan näkökulmasta, vaan siellä työskentelevien toimeentulon kannalta”.

Palmian yhtiöittäminen tuomitaan

Palmian (JHL)päälouottamusmies Eija Paananen vetosi myös kaupunginvaltuustoon. ”Me Palmialaiset: keittäjät, siivoojat, vahtimestarit, turva-alan asiantuntijat ym. olemme kehittäneet työtämme valtuuston edellyttämällä tavalla. Olemme säästäneet ja tehostaneet toi-

mintamme ja tuottaneet vuosittain muutaman miljoonan kaupungin kassaan tuottoa. On hävytöntä lähteä kilpailuttamaan ja yhtiöittämään tuottavaa liikelaitosta. Hämmästelän, jos valtuusto ei tätä ymmärrä. Kaupunki on tehnyt Palmiasta puutteellisen ja harhaanjohtavan selvityksen, johon perustuen päätetään Palmian yhden osan yhtiöittämisestä toisen jäädessä. Ollenkaan ei selvitetty liikelaitoksen mahdollisuutta olla edelleenkin kuntalaisten palveluiden tuottajana. Jos Palmia pilkotaan, toimii siellä 3-4 eri firmaa. On turha kuvitella niiden tekevän sen jälkeen yhteistyötä. Epäilempä. Todennäköisempää on, että jokainen katsoo vain omaan napaansa ottaen irti kaiken irrotettavissa olevan hyödyn.

Tuusulassa ”sote- uudistus” on etujassa

Jori Porspakka Jokelasta viittasi SDP:n puoluesihteerin Reijo Paanaseen ja kertoi mitä tapahtuu, kun kunnissa Paanasen näkemyksiä toteutetaan etujassa. Nykyinen hallitus on leikannut kunnilta 1,3 miljardia ja nyt vielä kaksi miljardia lisää. Meidän vajaassa 40000 kunnassa se on aiheuttanut mullistuksia. Lääk-

rien päivystys lopetettiin ja siirrettiin Hyvinkäälle. Jonotusajat ovat käsittämättömän pitkät. Entiseen terveyskeskuspalveluun se oli selvä huononnus. Nyt pelätään, että Jokelan ja Kellokosken terveysasemat kunnan pohjoisalueelta lähtevät seuraavaksi. Kunnanvaltuusto päätti varautua tulevaan ja leikkasi 7 miljoonaa euroa, jonka myös kunnanhallitus hyväksyi. Se tarkoittaa kunnallisveron 2,5 % korotusta, joka kohdistuu vähäosaisiin ja eläkeläisiin. Viisi miljoonaa viedään lisäksi palveluista. Tämä on väärä tie.

Palvelujen parantamisesta ei puhuta mitään

Juha Kovanen puhui Helsingin Seudun Sairaus- ja Tapaturma- invalidien edustajana terveysasioista viitaten myös puoluesihteeri Paanasen lupaukseen turvata hyvin toimivat terveys- ja sosiaalipalvelut. Siksi on ihmeellistä, että palvelujen parantamisesta ei puhuta mitään. Päinvastoin lähipalvelujen häviäminen on rivien välistä luettavissa sote- uudistuksen tuloksena. Parantamisen varaa on mm. vammaisten terveyspalveluissa. Tästä on näyttönä kehitysvammaisten tukiliiton Tukiviesti-lehden viimeisessä numerossa sisältäen erikoislääkäri dosentti Robert Paul’n kirjoitus näkemistään ongelmista vammaisten terveyspalveluissa. Hän kirjoittaa: ”miten selittyy se, että kehitysvammaisille ei järjestetä riittävästi näkö- ja terveystarkastuksia. Heidän rokotuksistaan ei huolehdita. Papakokeet ja mammografiat jäävät ottamatta. Osteoporoosi, infektiot, allergiat, ihottumat, depressiot, psykoosit ja alzheimerin tauti rehottavat. Kuukautisvuotojen hillitsemiseen käytetään vanhanaikaisia hormonihoidoja, vaikka tarjolla on hormonierukka ja kroonisten sairauksien suositusten mukaisista seurannoista ei tule mitään. Kaiken tämän olen lääkärinä huomannut ja ihmettelen”. Vammaisten tai muiden vastaavien terveyspalvelujen parantamisesta on ole sote- uudistuksen yhteydessä kuullut sanaakaan. Olisi syytä ehkä hieman nostaa ääntä tästä.

Toimitti: Heikki Männikkö

Hallitus Erkon ja Tannerin jalanjäljillä Ja jälleen eduskunnan selän takana

Talvisodan jälkeen Suomeen tuli natsi-Saksan sotilaita ns. kauttakulkusopimuksen perusteella. Siitä vaiettiin, että Saksa oli hyökäämässä Neuvostoliittoon. Samankaltaista, mutta laajennettua, lähes ehdottoman antautumisen sopimusta Nato tarjosi Jugoslavialle. Kun Milosevic ei sopimusta hyväksynyt, aloitti Nato Serbian hävityksen.

Nyt Suomi on ilman eduskunnan hyväksyntää allekirjoittamassa isäntämaatukiasiakirjan Naton kanssa. Asiakirjassa Suomi lupaa korvauksetta Natolle vapaan kauttakulun, ilmatilan, satamisen ja lentokenttien käytön, har-

joitusalueet, miehistön majoitukset, muonitukset, sotilaskaluston tarvitsemat polttoaineet. Sopimus mahdollistaa Naton nopean toiminnan joukkojen toiminnan Suomen alueella.

Ulkopoliittinen johtomme ul-

koministeri Tuomiojan suulla yrittää selitellä mustaa valkoiseksi ja väittää, että sopimus ei oikeastaan merkitse mitään - ei muutosta entiseen, ei askelta Nato-jäsenyyden suuntaan. Tämä on tietenkin täyttä hölynpölyä. Todellisuudessa sopimus merkitsee Suomelle täysjäsenyyden kaltaista tilannetta sotilasliitossa.

Isäntämaatukiasiakirja on vakavassa ristiriidassa Suomen ja Venäjän naapurussopimuksen kanssa. Suomi viestittää uudella Nato-sopimuksella maailmalle, että sen ainoa mahdollinen ja todennäköinen vihollinen on Venäjä.

Nato-sopimus on jatkoa maamme viimeaikaiselle katastrofaaliselle ulkopoliitikalke. Ulkopoliittisen johtomme toiminta on verrattavissa Erkon ja Tannerin toimintaan viime sotien aikana. Tuolloinkin poliittinen eliitimme oli valmis myymään petturimaisesti maansa ulkomaista sotilasapua vastaan Neuvostoliiton vastaiseen sotaan.

Kansan ääni/toimitus

Kokoomuksen korruption klemurat

Stubb valitsi keväällä sosiaali- ja terveysministeriksi yllättäen Helsingin sosiaali- ja terveystoimesta vastaavan apulaiskaupunginjohtajan Laura Rädyn (kok.). Rätty keskittyi kaupungin virasaan sosiaali- ja terveyspalveluiden leikkaamiseen ja niiden yksityisten lääkäriasemien edun ajamiseen, joiden palveluksessa ja omistajana hän aiemmin oli. Helsingin valtuusto valitsi 27.8. Rädyn sijaiseksi kansanedustaja Lasse Männistön (kok.). Tehtävää ei pantu sisäiseen eikä ulkoiseen hakuun.

Männistö puhdas poliittinen valinta

Männistön sopivuus kyseiseen toimeen rajoittuu hänen puoluekantaansa. Männistön valinta perustui kokoomuksen, vihreiden ja SDP:n sopimukseen. Aluksi oli päätetty, että Männistö nimitetään. Sen jälkeen asetettiin kelpoisuusvaatimukset, jotka Männistö täytti. Päteviä hakijoita ei edes yritetty etsiä eikä valittavalta edellytetty minkäänlaista osaamista alalta. Muutama viikko ennen kaupunginvaltuuston valintakokousta Männistö kertoi julkisuudessa, että hän on päättänyt ottaa tehtävän vastaan. Päteviä hakijoita varmasti olisi ilmaantunut, jos tehtävää olisi ollut mahdollista hakea. Helsingin sote-toimen piiristäkin löytyy monta tehtävään pätevää henkilöä. Kyse on kaupungin toiseksi tärkeimmästä virasta: varhaiskasvatus ja sote-toimi vastaa noin puolesta kaupungin budjetista ja henkilöstöstä. Valtuuston kokouksessa esitettiin päteviä vastaehdokkaista sijaisuuteen. Keskustan puoluesihteerin ja Helsingin kaupunginvaltuuston jäsenen Timo Laaninen paheksuu Männistön valintaa. Laanisen mielestä Männistö ei ole pätevä tehtävään puuttuvan johtajakokemuksen vuoksi. Historia on osoittanut, että jos puolueet sopivat törkeästä menettelystä, sitä usein seuraa toinen ja kolmas. Jotain vastaavaa voi tapahtua demarien ja/tai vihreiden kohdalla.

Lasse Luran tilalle ja Laura Lassen paikalle

Männistö voitti Rädyn viime eduskuntavaaleissa 27 äänellä. Heiti vaalien jälkeen kokoomus ajoi Rädyn apulaiskaupunginjohtajaksi. Kesällä lehdistä kähistiin Rädyn palkan putoamisesta 2700 € kuussa hänen siirtyessään kaupungin hommista ministeriksi. Männistön nimityksen myötä Rätty nousee eduskuntaan Männistön tilalle. Hän saa ministerinpalkkion päälle puolet kansanedustajan palkkiosta ja verovapaasta kulkorvauksesta eli yhteensä 3670 euron korotuksen. Rätty tiesi, mutta ei voinut sanoa, että hänen liksansa nousee lähes tuhat euroa. Männistön palkka on Helsingin kaupungilla korkeampi kuin eduskunnassa.

Pieni piiri pyörii

Kiintoisa vivahde asiassa on, että Kevan hallituksen puheenjohtaja Rätty vaikutti Lasse Männistön isän Jukka Männistön nostamiseen Kevan toimitusjohtajaksi Merja Ailuksen tilalle. Rätty julisti, että Ailus ei etuuksien väärinkäyttöepäilyjen takia omannut julkisen eläkelaitoksen johtajalta edellytettävää arvostelukykyä. Ailus irtisanoutui virastaan, jolloin hän sai noin 300 000 euron suuruisen erorahan.

Jukka Männistö ei tosin täyttänyt Kevan toimitusjohtajan pätevyysvaatimuksia. Rätty junaili nopeasti asian: toimitusjohtajan pätevyysvaatimuksia muutettiin siten, että Jukka täytti ne. Laura toki jääväsi itsensä

kokouksessa, kun Kevan hallitus päätti valita hänen ystävänsä isän virkaan. Sekä Kevan toimitusjohtajan että Helsingin apulaiskaupunginjohtajan tapauksessa viran pätevyysvaatimukset sorvattiin virkaan valittavalle soveliaiksi.

Moraalinvartija joutui suurennuslasin alle

Edellinen moraalinvartijana kunnostaunut ministeri oli Heidi Hautala - hankin hallituksen harmaan ministerityöryhmän jäsen. Kiinni jäätyään Hautalan oli luovuttava työryhmän jäsenyydestä - myöhemmin myös jättämään kehitysministerihommat Pekka Haavistolle. Rätty paheksui Kevan hallituksen johtajana aktiivisesti Merja Ailuksen arvostelukykyä talousasioissa. Hänestä antoi itsestään kuvan moraalinvartijana. Hänetkin kait voisi edellyttää nuhteettomuutta ja esikuvallisuutta. Jäätyään kiinni verokikkailuistaan Rätty toisti, että hän on saanut verojärjestelyillään vain minimaalisen hyödyn. Rätty totesi, että tulojen nostaminen osinkoina ei ole yhteiskunnallisesta näkökulmasta välttämättä oikein, mutta että henkilökohtaisesta näkökulmasta katsottuna hän pitää tärkeänä sitä, millä tavoin omaa työtään voi järjestää. Rädyn mielestä alle 2100 € kuussa tienavia perheitä on minimaalinen määrä. Ilmankos tällainen minimaalinen kikkailija valittiin minihallituksen ministeriksi. Mikä olisi maksimaalinen hyöty, minkä Rätty olisi halutessaan voinut saada? Ehkä Rätyn tapauksessa minimi=maksimi=optimi.

Kuka laati näytelmän käsikirjoituksen?

Kun Stubb nimitti Rädyn hallitukseen, kerrottiin, että asiaan vaikutti seuraavien vaalien läheisyys. Ministeripostin arveltiin parantavan Rädyn mahdollisuuksia kevään eduskuntavaaleissa. Männistö arvelee, että 9 kuukauden viransijaisuus antaisi hänelle poliitisesti riittävän hallinnollisen kokemuksen kaupunginjohtajan virkaan. Olisi mukava tietää, onko Männistö Junior farssin käsikirjoituksen isä vai Laura Rätty sen äiti. Luulenpa, että Stubb ei ole idean isoäiti. Idea on ehkä syötetty hänelle minihallitusneuvotteluissa. Keskustalainen Männistö Senior tuskin on idean isoisä. Jos Männistö, Rätty tai Stubb joskus kirjoittavat muistelmansa, saamme vihiä asiasta.

Nyt mitataan ministerin kantti

Rätty kuuluu hallituksen harmaan talouden vastaiseen ministerityöryhmään - aivan niin kuin Heidi Hautala aikanaan. Rädyn uskotavuus harmaan talouden suitsijana on samassa Atlantin syvänteessä kuin Hautalankin. Rädyn kanttia osoittaa se, että hän ottaa vastuun teoistaan ja eroaa ainakin hallituksen harmaan talouden ministerityöryhmästä. Ellei hän itse sitä älyä, kokoomuksen lienee viisasta tehdä päätös asiasta.

Juhani Tanski

Kansanääni

Mielipidelehti työn, toimeentulon, rauhan ja kansanvallan puolesta

Nro 5/14, marraskuu - joulukuu 2014, 13. vuosikerta, irtonumero 1,7 €

Työkansan puolesta - irti Natosta kokonaan!

Suomettuminen oli hyväksi Suomelle s.6
Uusliberalistiselle talousteorialle isku pallean s.7
Yhteiskunta-analyysissaan Marx oli oikeassa s.10-11
Syksyllä -44 luotiin perusta Berliinin operaatiolle s.12-14
Ukrainan kysymys nykypolitiikan "peili" s.16-17

Kuva: Heikki Männikkö

Sadat ihmiset kokoontuivat sodan-
vastaiseen tapahtumaan 24.10.2014.

Isäntämaasopimuksen myötä olemme vaarallisen lähellä Natoa ja sotaa. EU-USA-akseli vie Natoa kiinni Venäjän rajoihin. Suomea tähän uhkapeliin painostetaan mm. pitkän Venäjän maarajansa vuoksi. Nato muuttaa geopoliittisen asemamme ja suhteemme Venäjään ja liittää meidät kaikkiin Naton sotiin. Tätä ennakoiden luodaan nyt viholliskuvaa Venäjästä. Tämä kokoomusvetoinen politiikka käy meille kalliiksi. Taivoitteemme on "irti Natosta ja paluu puolueettomuuteen".

Katso myös Kä 4/14 sivu 6 "Naton isäntämaasopimus vaarallista uhkapeliä"

Sivu 14

Sivut 2-3

- Uuteen politiikkaan
- Suomettuminen hyväksi
- TTIP neuvottelut poikki
- Verta, hikeä ja kyyneleitä

Sivut 4-5

- Julkisen sektorin alasajoa
- Eduskuntavaalivetoomus
- Napoleonin oloinen työmies
- Kamppailu asukastaloista
- Kuuden tunnin työpäivä
- Kuka toi kurjuuden

Sivut 6-7

- Täystyöllisyydestä
- Hyvinvointivaltion romutus
- Isku uusliberalismille
- Asuminen perusoikeus

Sivut 8-9

- Maduro on puhunut
- Kansainvälinen oikeus
- Asekaupat estettävä
- Sote-soppa kompostiin
- Vasemmiston voitto Brasiiliassa ja Uruguayssa

Sivut 10-11

- Marx oli oikeassa

Sivut 12-13

- Perusta Berliinin valtaukselle luotiin syksyllä -44

Sivut 14-15

- Isäntämaasopimus
- Kirje oikeuskanslerille
- Seminaaritiedote
- Vierailulla Koreassa
- Sukellusvenefarssi

Sivut 16-17

- Ukrainan valtakoneisto
- Ukrainan päiväkirja (3)

Sivut 18-19

- Kansan ääni kuuluu
- Työkansan ilmoituksia

Sivu 20

- Hakaniemessä puhuttiin leivästä
- Ay-liikkeen perään huudellaan

Toimeentulosta ja leivästä tulee taistella

Kuva: Heikki Männikkö

Eija Paananen: "henkilökunnan palkkojen alentaminen tulee estää".

"Mikki auki"-tapahtumassa 22.10. Helsingissä puhuttiin toimeentulon riittävydestä. Palmian pääluottamusmies Eija Paananen muistutti, että Palmian pilkkomisesta seuraavan kilpailutuksen jälkeen monikansalliset yhtiöt tuottavat siivous-, kiinteistö- ja turvapalvelumme. Puolustusvoimien ruokahuollon ja Lahden kiinteistöhuollon esimerkin tapaan henkilöstön palkkoja pyritään laskemaan. Luottamusmiesten ja aktiivien viesti oli: Tarvitaan tulonjaon muutos.

Katso sivut 6, 9 ja 20

Asukastalojen puolesta- toimintaa Helsingissä

Kuva: Heikki Männikkö

Virastotalolla 7.10. olivat mm. Kati Peltola (vasemmalla) ja Marjatta Vesterinen (keskellä).

Monissa kunnissa kamppaillaan kunnallisia leikkauksia vastaan. Helsingissä kaupunginjohtaja Pajunen yrittää tappaa soteviraston ylläpitämien asukastalojen toiminnan (Kä 2/14). Taloissa tehdään ehkäisevää sosiaalityötä ja työllistetään n. 300 henkilöä. Talojen käyttäjät järjestivät 7.10. sotelautakunnan kokoukseen kiiruhtaville jäsenille info-tilaisuuden lautakunnan kokoukselle jaetusta laajasta "henkilöstön ja käyttäjien raportista".

Katso sivu 5

Kaikkien maiden proletaarit-liittykää yhteen!

K

kansanääni

Päätoimittaja:

Tommi Lievemaa, PL 780, 00101 Helsinki

0407330466

HELSINKI 3.11.2014

Pääoman valtaa rajoitettava – koh-ti uutta yhteiskuntapolitiikkaa

Suomessa jo useita kuukausia vellonut Venäjän vastainen infor-maationsota saavutti koomiset mittasuhteet, kun suomalaiset tie-dotusvälineet seurasivat herkeämättä Ruotsin sukellusvenejah-tia. Tutkijat ja toimittajat esittivät toinen toistaan villimpiä teo-rioita Venäjän sotaisista aikeista Tukholman saaristossa. Ainoa ongelma oli, ettei sukellusvenettä tai mitään muutakaan löyty-nyt suuretsinnöistä huolimatta. Kiihkeimmät fanaatikot olivat si-tä mieltä, että vaikka mitään todisteita ei löytyisikään, on tapaus osoitus Venäjän aggressiivisuudesta.

Venäjän vastaisella informaationsodalla pyritään muokkaamaan mieli-pideilmastoa suotuisaksi Nato-jäsenyydelle. Suomi on vastoin omaa etuaan mukana myös USA:n ja EU:n määäämissä Venäjän vastaisissa pakotteissa. Kelvollista selitystä pakotteiden välttämättömyydestä ei toistaiseksi ole annettu. Pääministeri Stubb perusteli pakotteiden kiris-tämistä malesialaiskoneen alasampumisella Itä-Ukrainassa, vaikka ta-pauksen tutkinta on vielä kesken eikä syyllisistä ole todistettua tietoa.

Todellinen syy Suomen mukanaoloon pakoterintamassa on poliittisen johtomme halu miellyttää Washingtonia ja Brysseliä näiden juoniessa Venäjän vastaisia operaatioita. Tämä on vastuutonta politiik-kaa hallitukselta, jonka ensisijaisena tehtävänä on huolehtia kansalais-ten hyvinvoinnista. Kokoomusvetoinen politiikka on jo valmiiksi ra-pauttanut talouttamme ja järjettömät Venäjä-pakotteet pahentavat tilannetta entisestään.

Talouden alennustila on seurausta jo yli kaksi vuosikymmentä harjoitetusta uusliberalistisesta EU-politiikasta. Katastrofin siemenet kylvettiin 1980-luvun lopun Holkerin vetämän sinipunahallituksen po-litiikalla. Pääomamarkkinoiden avaaminen ja muu EU-jäsenyyden poh-justaminen sekä vahvan markan politiikka johtivat 1990-luvun alun sy-vään lamaan, josta ei oikeastaan koskaan ole kunnolla toivuttu. Työttö-myys on jäänyt pysyvästi korkealle tasolle ja pitkäaikaistyöttömyys uh-kaa kasvaa entisestään lähitulevaisuudessa. Uusliberalistista kuristus-politiikkaa voi hyvin nimittää kansaa vastaan suunnatuksi terrorismiksi.

Julkisessa keskustelussa toistellaan päivittäin, kuinka nykyisen taloudellisen kriisin ratkaiseminen vaatii johtajuutta ja vastuunkantoa. Vastuunkannolla tarkoitetaan entistä ankarampaa kansan kurittamista. Väitetään, että seuraava hallitus joutuu jatkamaan edeltäjiensä politiik-kaa ja tekemään entistä kipeämpiä päätöksiä. Tällainen asenne heijas-taa demokratian syvää halveksuntaa. Jos hallitus kokoonpanosta riip-pumatta joutuu harjoittamaan ennalta määrättyä politiikkaa, minkä vuoksi vaaleja täytyy ylipäättään käydä? Kaikki eduskuntapuolueet ovat ilmaisseet tukensa EU-vetoiselle uusliberalistiselle politiikalle.

STP toteaa eduskuntavaalivetoimuksessaan, että nykyisen uusoikeistolaisen yhteiskuntapolitiikan tilalle tarvitaan uutta talous- ja yhteiskuntapolitiikkaa, joka asettaa työn sekä sen tekijät ja heidän etunsa suurten pääomien ja niiden omistajien etujen edelle. Pääomien rajaton vapaus tulee saattaa yhteiskunnallisen kontrollin piiriin. Uusli-beralistinen yhteiskuntapolitiikka on hylättävä. Ainoastaan tällä taval-la voidaan luoda perusta suurten edessä olevien ongelmien ratkaisul-le. Näiden tavoitteiden saavuttamiseksi tarvitaan laajaa demokraattis-ten voimien yhteisrintamaa.

Toimituksen pääkirjoitus: Tommi Lievemaa

Tilaan

K

kansanäänen

Lehti ilmestyy 6 kertaa vuodessa. Vuosikerran hinta on 15 €.

☐ Olen maksanut tilaushinnan 15 €

☐ Maksettu tilille Op FI08 5541 1420 0279 66

☐ Lehti laskuttaa

Sukunimi

Etinimi

Lähiosoite

Postinumero ja -paikka

Tilaus os. Kansan ääni PL 780, 00101 Helsinki

Tilaus sähköpostilla: tilaukset.kansanaani@gmail.com

Tilausohje: Jos tilaat Kansan äänen ainoastaan maksamalla tilaus-maksun pankkitilille FI08 5541 1420 0279 66, laita viesti-osaan eh-dottomasti osoitteesi. Ilman osoitetta emme voi lähettää lehtä si-nulle. Osoitteen voit ilmoittaa myös ilmoittamalla sen sähköpos-tilla tilaukset.kansanaani@gmail.com.

Suomettuminen oli hyväksi Suomelle

STP: n varapuheenjohtaja Tommi Lievemaa on ehdokkaana edus-kuntavaaleissa Uudellamaalla.

Porvarillisissa piireissä suomettu-misena pidetään ajanjaksoa, joka alkoi Urho Kekkosen ensimmäises-tä presidenttikaudesta ja päättyi Neuvostoliiton ja sosialistisen leirin romahdukseen 1990-luvun alussa. Nyt esille noussut suomettumisko-hu liittyy myös Suomen ja nykyisen Venäjän suhteisiin. Sofi Oksanen kuvaili Frankfurtissa Neuvostoliit-ton ja Kekkosen ajan suomettumis-ta seuraavasti: ”Suomettuminen oli vähennettyä itsenäisyyttä, naker-rettua demokratiaa ja kuristettua ilmaisunvapautta” (IL 8.10).

Oksanen näkee Suomen ny-kypolitiikassa yhtäläisyyttä enti-senlaiseen suomettumiseen. Hän totesi Frankfurtin puheessaan, että ”alkusyksyn aikana on ollut useam-pia tapauksia, joissa ulkopuoliset ovat nähneet Suomen toiminnan suomettumisena. Näitä on luvat-tomasti enemmän kuin olisi suota-vaa”. Oksasen mukaan ”pelkästään se, että syntyi huhuja, ettei Suomi halua olla mukana Venäjän vastai-sissa sanktioissa, oli pahinta”. Oksa-nen sanoi tarkoittavansa kiistellyl-lä suomettumis-termillä ”rajoitet-tua itsenäisyyttä kaikilla osa-alueil-la”. Hän kysyi, onko rajoitettu demo-kratia enää demokratiaa ollenkaan.

Pakotteilla tähdätään Pu-tinin kaatamiseen

Oksasen suomettumispuheet ei-vät miltään osin vastaa todellisuut-ta. Suomessa tiedotusvälineet käy-vät tällä hetkellä erittäin voimakas-ta Venäjän vastaista informaatiooso-taa, mikä näkyy hyvin esimerkiksi Ukraina-uutisoimissa. Venäjää syy-tetään kaikesta mahdollisesta ja sa-maan aikaan Kiovan juntan suorit-tama kansanmurha Itä-Ukrainassa jätetään uutisoimatta. Tässä ilma-piirissä mikä tahansa toimenpide, joka ei tähtää Venäjän alistamiseen tai presidentti Vladimir Putinin kaa-tamiseen, nähdään suomettumise-na. Oksaselle jopa Suomen olema-ton empiminen Venäjän vastaisten pakotteiden toteuttamisen yksityis-kohdissa oli liikaa.

On tärkeää ymmärtää, mistä pakotteissa on todellisuudessa kyse. Viime aikoina on käynyt yhä selvemmäksi, että USA:n ideoil-milla pakotteilla tähdätään vallanvaihtoon Venäjällä. Ukrainan tapahtu-mia käytetään ainoastaan kömpe-lönä tekosyynä pakotteille. USA on käyttänyt miljardeja dollareita Uk-rainassa horjutuskampanjaan, jon-ka tarkoituksena oli nostaa Kiovas-sa valtaan EU- ja Nato-myönteinen hallitus. Ukrainaa tarvitaan kipeäs-ti Venäjän vastaisessa saartoren-kaassa. Perimmäisenä tavoitteena lännellä on päästä käsiksi Venäjän valtaviin luonnonvaroihin, mikä ei onnistu ilman Venäjän nykyjohdon kaatamista. Pois ei voida sulkea si-täkään vaihtoehtoa, että länsi tur-

Niin kutsuttu suomettuminen on kuluvan syksyn aikana noussut jäl-leen poliittisen keskustelun aiheeksi. Ensiksi vihreiden puheenjohta-ja Ville Niinistö nosti asian esiin Fennovoiman ja Rosatomin ydinvoi-malahankkeen yhteydessä. Myöhemmin aiheesta luennoi näyttävästi kirjailija ja Nobel-ehdokas Sofi Oksanen Frankfurtin kirjamessuilla.

vautuu sotaan Venäjän vastaisis-sa pyrkimyksissään. Pakotteet voi-daan nähdä jatkona Sotshin olym-pialaisten boikottikampanjan kal-taisille Venäjän vastaisille toimen-piteille.

Itsemäääämisoikeudesta ja demokradiasta tekopyhästi saar-naavat länsimaat katsovat, et-tä niillä on oikeus ohjata Venäjää haluamaansa suuntaan ja päättää sen tulevaisuudesta Venäjän kan-san tahdosta piittaamatta. Vihrei-den pitkän linjan vaikuttajan Pek-ka Haaviston taannoinen haastat-telulausunto paljasti selkeästi tä-män jyrkän demokratian vastaisen asenteen. Haavisto totesi, että ”me pyrimme rakentamaan sellaista Ve-näjää, joka avautuu Eurooppaan ja jonka kanssa Euroopalla olisi jat-kuvasti hyvä yhteistyö” (Ylen Ykkö-saamu 13.9.). Venäjällä ei toisin sa-noen ole lännen silmissä olemassa-olon oikeutusta muutoin kuin län-nen kuuliaisena alamaisena.

On hyvä huomata taustamer-kitykset siinä, että Boris Jeltsiniä ylistetään lännessä suurena demo-kraattina, joka luotsasi Venäjää koh-ti demokratiaa, kun taas Putin näh-dään itse pääpiruna. Tähän ei ole muuta syytä kuin se, että Putin on kieltäytynyt antautumasta lännen vaatimusten edessä. Jeltsin taas ei ollut muuta kuin lännen tahdoton sätkynukke.

Suomi täydellisen rähmäl-lään lännen suuntaan

Ulkopoliittinen johtomme on tois-tuvasti – ja valheellisesti – toden-nut, ettei USA:n ja EU:n asettamil-le Venäjän vastaisille pakotteille ole vaihtoehtoa. On sanottu, että mei-dän on oltava mukana pakoterin-tamassa solidaarisuussyistä. Vas-toin Paasikiven ja Kekkosen tärkei-tä opetuksia olemme kahlinneet it-semme USA:n johtamaan Venäjän vastaiseen politiikkaan.

Suomi on muutoinkin suun-tautunut vahvasti länteen, erityi-sesti Yhdysvaltojen suuntaan. Tämä näkyy niin Yhdysvaltoihin keskitty-vissä asehankinnoissa kuin vaikka-pa viihdeteollisuudessa. On vaikea kuvitella tilannetta, jossa venäläi-sillä elokuvilla, tv-sarjoilla ja muulla viihdekulttuurilla olisi sellainen yli-voimainen valta-asema maassam-me kuin mikä yhdysvaltalaisella tuotannolla on tänä päivänä.

Oksanen väitti itsenäisyy-temme, demokratiamme ja ilmai-sunvapautemme olleen rajoitet-tua Neuvostoliiton ja Urho Kekko-sen aikana. Ilmeisesti tästä voi teh-dä johtopäätöksen, että Oksasen mielestä tänä päivänä nämä eivät ole rajoitettuja. Kannattaa luoda realistinen silmäys nykytilanteeseen ja verrata sitä Oksasen propa-gandistisiin väitteisiin.

EU-jäsenyyden myötä olem-me menettäneet suuren osan kaik-kein tärkeimmistä itsemäääämisoi-keuden osa-alueista kuten oma ta-lous- ja rahapolitiikka. EU-koneis-to puolestaan on olemukseltaan äärimmäisen epädemokraattinen: Kourallinen byrokraatteja, EU-ko-missio, käytännössä päättää puo-len miljardin EU-kansalaisen asiois-ta. EU-komissiolla on jopa valta hy-lätä jäsenvaltion budjetti, jos se ei ole riittävän uusliberalistinen eli jos se ei kurita kansalaisia riittävän voi-makkaasti – tosin tätä huolta tus-

kin on maamme nykyhallituksen oloissa.

Mitä tulee ilmaisunvapau-teen, niin pienikin poikkeus USA-myönteiseltä linjalta ulkopolitiik-kassa tuomitaan mitä jyrkimmin. Esimerkiksi presidentti Tarja Halo-nen ei vielääkään ole saanut anteek-si sitä, että hän YK-puheessaan to-tesi yksinkertaisen tosiasian: USA:n hyökkäys Irakiin vuonna 2003 oli laitton kansainvälisen oikeuden kan-nalta. Vaihtoehtoisten näkemysten esillepääsy valtajulkisuudessa on kaiken kaikkiaan erittäin vaikeaa nyky-Suomessa.

Suomettumisen kausi de-mokraattisen kehityksen aikaa

Kekkosen ja YYA-sopimuksen kau-si on ymmärrettävästi porvaris-ton hampaissa. Tuona aikakautena näet rakennettiin nykyisin jo purku-vaiheessa oleva hyvinvointivaltio ja kyettiin toteuttamaan monia taval-lista kansaa hyödyttäviä uudistuk-sia. Vastaavasti pääoman valta oli nykyistä rajoitetumpaa ja talous nykyistä paljon säädellympää. Voi-daan sanoa, että tuo ajanjakso oli vuoden 1918 kevättalven edistyk-sellisen työväenhallituksen lyhyen valtakauden ohella maamme itse-näisyyden ajan tähänastinen ainoa demokraattisen yhteiskuntakehi-tyksen aikakausi.

Vuosina 1918-1944 Suomes-sa porvarillinen demokratia kor-vautui jonkinasteisella fasismilla. Työväenliike julistettiin laittomak-si ja sen edustajia suljettiin vanki-loihin määräämättömäksi ajaksi il-man oikeudenkäyntiä. Puna-armei-jan voitto natsi-Saksasta ja sen liit-tolaisesta Suomesta takasi työväen poliittisten ja demokraattisten oi-keuksien palauttamisen maassam-me. Tilanne, jossa työväenliikkeel-tä on riisuttu toimintaoikeudet, on tietenkin porvaristolle ihanteelli-nen. Porvariston suomettumista ja demokraattisen kehityksen aikaa kohtaan tuntema inho johtunee-kin vuosina 1918-1944 vallinneen ”ihannetilan” katoamisen aiheutta-masta katkeruudesta.

Usein kuulee vaadittavan, et-tä Suomessa pitäisi tehdä perus-teellinen tilinteko suomettumi-sen kaudesta. Tästä voi olla vahvas-ti eri mieltä. Kekkosta ja hänen val-takauttaan on parjattu jo aivan riit-tävästi viimeisen reilun parinkym-menen vuoden aikana. Jos ystäväl-liset suhteet ja hyvä yhteistyö Neu-vostoliiton kanssa olivat suomettu-mista, niin siitä oli pelkästään hyö-tyä Suomen kansalle. Huutava tarve olisi sen sijaan rehelliselle analyysil-le ja historiankirjoitukselle vuosien 1918-1944 onnettomalle politiik-kasta, joka monen muun tragedian ohella johti sotaan itäistä naapu-riamme vastaan.

Voiko Suomen nykyisen ul-kopolitiikan vallitessa vakavasti väittää, että maamme on suomet-tunut Venäjän suuntaan? Tällaiseen johtopäätökseen on mahdoton-ta tulla, jos tarkastelee tosiasioita edes pintapuolisesti. Pikemminkin voisi todeta, että kunpa Suomi oli-si edes hitusen suomettunut itään päin – silloin ulkopolitiikkamme ei olisi vaarallisilla harhapoluilla eiväk-kä Venäjä-pakotteet jäytäisi talout-tamme.

Tommi Lievemaa

TTIP-neuvottelut katkaistava!

TTIP luovuttaa vallan monikansallisille yrityksille

Vuosina 1995-1997 OECD-maat kävivät salaisia neuvotteluja monenkeskisestä investointisopimuksesta (MAI). Neuvottelut vuotivat julkisuuteen ja protestialto pakotti sopimuksen hyllyttämiseen. TTIP on uudelleenlämmitetty versio MAI:sta. Lori Wallach, Le Monde Diplomatique, kirjoittaa: ”TTIP-sopimuksessa yhdistyvät vahingollisimmat puolet aikaisemmista sopimuksista. Mikäli sopimus astuu voimaan, monikansallisten yritysten etuoikeudet kirjataan lakeihin ja hallituksen kädet sidotaan lopullisesti.” Monikansalliset yhtiöt voisivat haastaa sopimusvaltiota oikeuteen, jos niiden harjoittama politiinen uhka pienentää yhtiöiden voittoa.

Tällaisia olisivat mm. työelämänormit, ympäristölainsäädäntö, finanssisektorin sääntely, elintarvikkeiden laatu- ja merkin-tänormit. Poliittinen liikkumavara terveydenhuollossa, energiasektorilla, koulutuksessa, vesihuollossa ja kuljetuksissa pienenesi olemattomiin, koska kaikki olisi pakko avata kilpailulle. TTIP-sopimuksen nojalla tuotaisiin lisää romua USA:sta - geenimanipuloitujen turbolehmien tuotteita, klooribroilereita ja hormoonibeefsteakeja.

Investointisuoja - vaarallisen viritys

TTIP-sopimuksen suurimpia uhkia ovat ns. investointisuoja, joka voisi merkitä sitä, että monikansalliset suuryritykset voisivat haastaa Suomen valtion oikeuteen sen lainsäädännöstä. Kiistat käsiteltäisiin ns. väl miesmenettelyssä. TTIP:n kaltainen monikansallisten yhtiöiden voiton priorisoiva sopimus löisi käytännössä valtioiden lainsäädännölle hintalapun. Suomeen on tällä

EU:n ja USA:n sekä EU:n ja Kanadan välillä käydään neuvotteluja kauppa- ja investointisopimuksesta (TTIP), jossa luodaan molemmille puolille Atlanttia yhtenäistä vapaakauppalainsäädäntöä. Neuvottelut ovat salaisia eikä lopputuloksesta tiedoteta ennen alikirjoitusta, jolloin siihen ei enää voi tehdä muutoksia.

Kuva: Heikki Männikkö

TTIP-sopimuksen vaikutus tunnetaan yli puoluerajojen. Se on saanut väen laajasti liikkeelle. Helsingin Narinkkatorille kokoontui 11.10.14 satamäärin sopimuksen vastustajia, jotka marssin jälkeen kokoontuivat Kansalaistorille.

hetkellä suunnitteilla 243 uutta kaivoshanketta. Kaivosyhtiö voisi vaatia korvauksia voittojen menetyksistä ja tulonmenetyksistä, jos valtio säättää ympäristö- tai terveysnormeja. TTIP-sopimuksen hyödyistä ei ole takeita, mutta sen riskit ovat mittavat ekologisesti, sosiaalisesti ja taloudellisesti.

TTIP on uhka ruoalle, vedelle ja palveluille

Salaisista neuvotteluista on vuotanut asiakirjoja, jotka todistavat, että TTIP-sopimus on uhka myös julkisesti tuotetuille palveluille. Pahimmassa tapauksessa se voi merkitä sitä, että kunnat ja valtio joutuvat avaamaan kansainväliselle kilpailulle sellaisia palveluja, joita olemme tuottaneet tähän asti julkisesti. Sopimus voi estää myös ulkoistettujen palveluiden palauttamista julkisiksi. Eduskunnan suuren valiokunnan alkukesän lausunto ohittaa kokonaan sopimuksen ongelmat. Se vain kehottaa kiirehtimään neuvottelujen

eteenpäinviemistä.

Vapaakauppasopimus uhkaa kansanvaltaa

Akatemiaprofessori Martti Koskeniemi kommentoi TTIP-neuvotteluja: ”Tilanne on täysin hasardi ja sie-tämätön. Kaikki, jotka asiasta ovat perillä, ovat tästä huolissaan. Tämä ei ole lehtien etusivujen uutinen, mutta sen pitäisi olla sitä.” (YLE 6.8.). Sopimus synnyttää hyötyä harvoille kansalaisten oikeuksien ja demokra-tian kustannuksella.

Neuvottelut maailman suurimman vapaakauppa-alueen muodostamisesta alkoivat ke-sällä 2013 ja ne on tarkoitus saada päätökseen 2016. Neuvottelut on käyty suljettujen ovien takana. Sopimuksen sisällöstä on vuodet-tu huolestuttavaa tietoa ja kansalaisjärjestöt ovat nousseet vastarintaan. Vapaakauppasopimukses-sa on kysymys USA:n ja EU:n sääntelyn harmonisoinnista. Käytännössä tämä tarkoittaa, että työntekijöitä

ja ympäristöä suojelevia lakeja ha-lutaan höllentää suuryritysten etu-jen mukaisiksi.

Neuvotteluista annettava tietoa

Sopimusneuvotteluihin sisältyy monia ongelmakohtia, joihin on syytä suhtautua vakavasti. Jo pel-kästään se, että 90 % neuvotteli-joista on teollisuuden edustajia tai se, että 92 % kaikista lobbaustapaamisista neuvotteluihin liittyen on järjestetty EU-komission ja yksityi-sen sektorin välillä, paljastaa kenen etua neuvotteluissa ajetaan. MAI-sopimus kaatui siihen, että sen si-sältö paljastui. Nyt neuvotteluja käydään salassa. Kasvavasta painostuksesta huolimatta totuus on se, ettei kansalaisyhteiskunnalla tai edes Euroopan parlamentin jäsenil-lä ole mahdollisuutta saada selville, mitä neuvotteluissa sovitaan.

Tutkijoiden kannanotto

Toukokuun alussa maamme 50 tutkijaa antoi julkilausuman, jossa TTIP:n liittyviä huolia tuotiin esille. Julkilausumassa todetaan, että tutkijat ovat erityisen huolissaan ”so-pimuksen mahdollisista vaikutuk-sista demokratiaan sekä työnteki-jöiden oikeuksiin, kuluttajasuojaan ja ympäristönsuojeluun”, ja että so-pimuksen hyötyjä Suomelle on yli-arvioitu. Julkilausumassa todetaan myös, että ”TTIP-sopimus ja erityi-sesti siihen liittyvä investointisuoja heikentäisivät demokratiaa ja kan-salaisten oikeuksia samalla vahvis-taen monikansallisten yhtiöiden oikeuksia. Demokraattisissa yh-teiskunnissa kansalaisilla tulee ola vapaus päättää julkisen vallan käytöstä ja muuttaa lainsäädäntöä olosuhteiden ja tarpeiden mukaan. Suunniteltu investointisuoja rajoit-taisi merkittävästi tätä vapautta.”

Riitojen ratkaisu

Huolta herättää ennen kaikkea

TTIP-sopimukseen kaavailtu riito-jenratkaisumekanismi (ISDS), joka antaisi yrityksille oikeuden haastaa valtiot investointiensuojan vaarantamisesta. Kansalaisjärjestöjen ja ay-liikkeen vastarinta on saanut EU:n huippujohtajat lupaamaan, että yksityinen riitojenratkaisume-kanismi ei sivuuta valtioiden tuo-mioistuuksia.

Miksi vapaakauppa on tuhoisaa?

Kansainvälisen kaupanhan pitäisi edistää eri maiden tuotteiden, tai-tojen ja luovuuden jakamista. Tosi-asiaassa globalisaatio merkitsee köy-hien köyhtymistä ja rikkaiden rikas-tumista. Vapaakauppasopimus tar-koittaa valtioiden välisen kilpailun kiihtymistä ja vallan keskittämistä isoille yrityksille. Demokraattiset vaikutuskeinot vähenevät. ”Ovet auki!”, vaatii kettu kanatarhan por-tilla. ”Demokratia on vapaakaupan vastakohta”, sanoo tohtori Jason Hic-kel (London School of Econo-mics). Jättiyritysten päämäärä ei ole ihmisten hyvinvointi, vaan yritysten voittojen maksimointi. Finanssipal-velut vapautetaan ja keinottelus-ta tulee yhä helpompaa. Kapitalis-min tunnuslause kuuluu: markki-noita täytyy tukea enemmän kuin valtiota ja yksityistäminen on aina hyväksi.

Vaihtoehtoinen sopimus

Pariisissa 50 eri organisaatiota oli valmistellut vaihtoehtoisen kaup-pasopimuksen. Sen ydinsanoma on läpinäkyvyys ja paikallisuuden salliminen. Alueelliset hallintoyk-siköt saisivat itse määrätä, mitä ne tuottavat ja kuluttavat. Kauppaso-pimusten ulkopuolelle jäisivät sel-laiset tuotteet kuten vesi, terveydenhoito, koulutus ja finanssipal-velut. Julkisista palveluista ei saisi tulla kauppatavaraa.

Juhani Tanski

Verta, hikeä ja kyyneleitä

No niin, nyt uusi valtionvarainminis-teri Antti Rinne (sd) antoi eduskunnal-le talousarvioesi-tyksen. Sopuisana ministerinä hän te-ki sen, mitä kunnon porvarilta voi odottaa, eli toteutti myös uuden pääministerin Aleksander Stubbin (kok) lupauksen – verta, hikeä ja kyyneleitä.

Antti Rinteellä ei ole kansan-edustajan valtakirjaa, mandaattia, mutta ei sitä ole myöskään Alek-sander Stubbilla eikä puolustusmi-nisteri Carl Haglundilla. Siitä huoli-matta he junailivat Suomen ja Ve-näjän vastakkain ja irti hyvän naa-puruuden linjasta.

o o o

Suomella menee huonosti. Sen syyt ovat 80-luvulla, kun president-ti Mauno Koivisto (sd) käänsi suun-nan kohti Euroopan unionia. Hän tuns-i EU:n liittymisen ennakkoehto-dot; pääomien, tavaroiden, palve-lusten ja työvoiman vapaan liikku-misen.

Koivisto nimitti Harri Holke-rin (kok) hallituksen. Sen tehtävä oli pääomien vapauttaminen. Sik-si suomalaiset pankit kasvattivat kilvan rahavarojaan mm. ottamal-la valtavat määrät ulkomaista vel-

karahaa. Sitä jaettiin kaikille halulli-sille. Hyvässä tulevaisuudenukossa yritykset ja kansa velkaantuivat ja syntyivät kahden asunnon loukot.

Seuraavaksi Koivisto nimitti Esko Ahon (kesk) hallituksen. Sen teh-tävänä oli vapauttaa tavaroiden ja palvelusten vapaa liikkuminen. Tu-loksena oli halpatuonnin räjähdys-mäinen kasvu. Sen kanssa suoma-laiset yritykset eivät pystyneet kil-pailemaan. Velkaisia yrityksiä kaa-tui 50 000. Kilpailukyvyyn nimissä sa-neerattiin ja työ loppui, työttömyys räjähti käsiin.

Kaatuneiden yritysten ja työttö-mien velat jäivät maksamatta. Syn-tyi pankkikriisi, joka lamaannutti koko maan. Suomi täytti EU:n en-nakkoehdot ja sukelsi mustaan auk-koon. Sieltä ei ole päästy pois, eikä päästä.

Aiemmin 80-luvulla tuotanto kasvoi 50,5 %, 90-luvulla 34,7 %, 2000-luvulla 21,2 %. Nyt näyttää siltä, että 2010-luvulla kasvu vajo-aa alle 10 %:in. Kukaan ei perustelusti uskalla ennustaa parempia ai-koja. Vakavasti otettavat ennusteet osoittavat työn koko ajan vähene-vän, eikä siinä auta mitkään tilasto-temput. Vain politiikan tyhjänpu-hujat voivat yhteiskuntarauhan tur-vaamiseksi heittää huulta ja väittää kasvun olevan edessä.

Vapaakauppa aiheutti jättityöt-tömyyden. Suomi on syrjäinen ja pitkien etäisyyksien maa, mutta maailman kilpailukykyisimpiä. Va-

paakaupan oloissa se ei riitä. Sillä valtaviin rahtikustannusten vuok-si hinta nousee ja kilpailukyky haih-tuu taivaan tuuliin. Tarvitaan raja-suoja.

o o o

Tuotannon ja tuottavuuden ke-hitysennusteet viittaavat siihen, et-tä 2050 paikkeilla tarjolla olevista työtunneista käytetään puolet. Toi-nen puoli kuluu palkattomaan kyn-sien pureskeluun. Siksi puheet työ-urien pidentämisestä ja eläkkeelle pääsyn siirtäminen myöhemmäksi tuntuvat kummallisilta – varsinkin, kun ennuste väestön ikääntymises-tä on törkeä valhe.

Jo vuonna 2005 voimaantul-leen eläkeläkien muutoksella eläk-keet ajettiin surkeuden suohon. Teoriassa sen voi pelkistää parilla esimerkillä.

Jos hyvin ansaitseva työntekijä tienaa nykyrahassa koko työuransa (18–63 v) ajan joka vuosi 36 000 eu-roa (3 000 e/kk) tulee siitä yhteen-sä 1 620 000 euroa. Silloin eläket-tä kertyy yhteensä 35 vuotta 1,5 % - 661 500 euroa ja 10 vuodesta 1,9 % - 68 400 euroa. Näin eläkekerty-mäksi tulee 729 900 euroa. Kun se jaetaan työuran (45 vuotta) 540 kuukaudella, on eläke 2 145 e/kk, 25 316 e/v ennen elinaikakertoimen ja verojen vähennystä.

Palkansaaajista patkätöyläisiä

on jo iankaiken ollut yli 40 %. Heillä keskimääräinen vuosiansio on jää-nyt 8 000–9 000 euron tasolle. Jat-kuvan työn puutteen vuoksi työ-uran aikainen palkkasumma saat-taa hyvässä lykyssä jäädä edellis-es-tä puoleen ja koko työuran ajalta 810 000 euroon. Silloin vastaavan kaavan mukaan olisi eläke 1 073 e/kk ennen elinaikakertoimen ja vero-jen vähennystä.

Hyvin ansaitsevan pakoista ke-rääntyy rahastoon nykyisen eläke-maksun mukaan 392 000 euroa. Sääntöjen mukaan sen pitää kas-vaa korkoa korolle 4 % vuodessa, jo-ten 45 vuoden kuluttua rahasto on kasvanut 862 488 euroon. Jos hän on eläkkeellä 20 vuotta, rahastosta kuluu eläkkeeseen 506 311 euroa – 356 177 euroa jää netoksi. Jälkim-mäisessä esimerkkitapauksessa lu-vut ovat puolta pienemmät. Lisäk-si, ennen eläkeikään menehtyneen eläkerahat jäävät vakuutusyhtiölle.

Järjestelmä on huono eläkeläi-sille, mutta ilman uudistustakin va-kuutusyhtiöille valtaisa rahasampo. Kaudella 1991–13 niiden varat kas-voivat 151,1 miljardia euroa, 803,7 %. Uudistuksen jälkeen vain kasvu kiihtyy!

Uudistuksen tarpeellisuuden perusteluissa on kolme tietoista väärennöstä. Väestöennuste, jos-sa kaudella 1961–75 syntyneis-tä 1 069 572 kukaan ei kuole eikä muuta pois maasta. Elinajanodote

on siitä johdettu pelkkä kuvitelma. Kestävyyssvaje on valtiontalouden, ei eläkejärjestelmän ongelma.

Eläkeuudistus muuttaa järjes-telmän eläkeläisille entistä huo-nommaksi ja vakuutusyhtiöille en-tistä paremmaksi, se on huikea tu-lonsiirto. Eläkkeiden taso jotenku-ten säilyy, mutta se vaatii 4-5 työ-vuotta lisää. Uudistus varmistaa, että eläkevakuutusyhtiöt voivat, kuten Hesari (27.9) asian ilmaisee, sijoittaa enemmän (!) kapitalistien osakkeisiin, kun ne kestävät tuot-tojen heilahtelua eli pörssiikeinot-telun tappioita.

o o o

Tiedon puuttuessa pääminis-teri Aleksander Stubb on luvannut (HS 19.8.14) kansalle verta, hikeä ja kyyneleitä. Hän pitää lupauksensa – kulkee sutena veristä Golgatan-tietä kääriytyneenä lampaan tal-jaan ja muut seuraavat kuin lam-paat kiltisti perässä.

Eduskuntapuolueilla ei ole mi-tään käsitystä eikä aikomustakaan nostaa maa surkeuden suosta ja kulkea toista tietä. Mikäli puolueet ymmärtäisivät, että kapitalismin oloissa ainoa mahdollisuus selvitä edes jotenkuten, on erota EU:sta, vapaakaupasta ja saatava oma ra-ha. Se on pienemmän riesan tie.

Kai Kontturi

Julkista sektoria ajetaan alas ulkoistamisilla ja irtisanomisilla

Kuluvan vuoden aikana useissa kunnissa on käynnistetty yhteistointaneuvotteluita tuotannollis-taloudellisiin syihin vedoten. Ammatiliitto JHL laski hiljattain, että neuvotteluita on tänä vuonna käyty 62 kunnassa. Viime vuonna viranomaiset ja henkilökunta käskettiin neuvottelupöytään kaikkiaan 87 peruskunnassa. Kuntatyönantajat (KT) puolestaan arvioi, että tänä vuonna käydään vielä lähes 30 yt-kierrosta lisää.

Tämänhetkisten tietojen mukaan kunnat ovat irtisanoneet syyskuuhun mennessä noin 250 työntekijäänsä. Lomautettujen määrä nousee vuoden loppuun mennessä yli 31 000 henkilöön.

Suurimmassa osassa kunnista yt-neuvotteluita vauhdittavat Euroopan Unioni, sosiaali- ja terveyspalvelujen järjestämislaki, organisaatiomuutokset ja luonnollisesti kuntien yleisesti syvenevä talousahdinko. Keskeinen moottori on harjoitettu uusoikeistolainen talouspolitiikka, jonka seurauksena kunnat pakotetaan heitteilejätön seurauksena joko yksityistämään palveluita tai karsimaan henkilöstöä.

Yt-neuvotteluihin johtava tekijä on yhä useammassa tapauksessa kuntien toimintojen yhtiöittäminen tai ulkoistaminen. Viime aikojen kärkevin esimerkki oli Helsingin kaupungin päätös yhtiöittää osia liikelaitos Palmiasta.

Yhtiöittäminen kasvattaa kuluja

Hallituksen rakennepoliittisen ohjelman ja painostuksen seurauksena palveluiden yksityistämistahdin uskotaan kiihtyvän. Kuntia painos-

Keskustan puheenjohtajan Juha Sipilän hiljattain esittämät kommentit liian suuresta julkisesta sektorista ja henkilöstön vähentämistarpeesta herättivät kohun. Sipilän vaatimukset merkitsivät valtavia heikennyksiä julkisiin palveluihin, jotka kärsivät muutenkin nyt käynnissä olevien lukuisten yt-neuvotteluiden vuoksi. Kuntia piestään nyt kovalla kädellä.

Kuva: Heikki Männikkö

Tällä kuvalla on ikää tasan 21 vuotta. Silloin alkoi EU-suuntaisen uusliberalismin viitoittama saneerauspolitiikka Valtion Teknillisessä Tutkimuskeskuksessa. Ensimmäisessä aallossa irtisanottuja oli n. 200. Pojat, jotka pitelevät tunnusta, joutuivat kaikki lähtemään. Näiden tapahtumien jälkeen VTT:lla ei ole rauhallista hetkeä nähty. Saneerauksia, ulkoistamisia ja yhtiöittämisä on ollut kerta toisensa jälkeen. Aivan äsken ilmoitettiin n. 300 irtisanotun nimet. Tämä on ollut henkilöstölle ”kylmää kyytiä”.

tetaan yhtiöittämään toimintojaan, vaikka taloudellisia edellytyksiä olisi niiden ylläpitämiseen. Tahti on kiivainta Uudellamaalla, missä esimerkiksi Vantaa ja Järvenpää ovat yhtiöittäneet merkittäviä palvelusektoreitaan. Vantaalla perustettiin vuonna 2012 ateria-, puhtaus- ja kiinteistöpalveluyhtiö Vantti.

Sote-palvelujen ulkoistaminen kurjistaa väistämättä työntekijöiden asemaa. Samalla ne kasvattavat kustannuksia pitkällä aikavälillä tarkasteltuna. Ulkoistamisen alla ovat etenkin sosiaali- ja terveyspalvelut, vaikka esimerkiksi Vantaan kaupunki päätti hiljat-

tain ottaa 2012 ulkoistetun Hakunilan terveysaseman takaisin osaksi kunnan omaa palvelutuotantoa. Asema oli alun perin ulkoistettu Atendolle, mutta kustannukset nousivat liian suuriksi.

Hakunilan terveysaseman tarina ei ole poikkeuksellinen, sillä moni kunta on käyttänyt takaisinotto-oikeuttaan sen jälkeen, kun on huomattu ulkoistamisen kasvattaneen liiaksi kuluja tai heikentäneen liikaa palveluiden laatua. Siitä huolimatta hallitus ja valtio painostavat erilaisten leikkausmekanismien kautta kuntia jatkamaan ulkoistamista. Tämän politiikan ensimmäi-

siä kärsijöitä ovat tavalliset kuntalaiset varallisuuteen tai asemaan katsomatta.

Virastot giljotiiniin alla

Keskustan puheenjohtajan Juha Sipilän kommentit liian suuresta julkisesta sektorista olivat osin seurausta hiljattaisista kohuista, joissa virkamiehiä on syytetty kansalaisten holhouksesta ja pikkutarkasta valvonnasta. Normienpurkutalkoot on päivän muotisana ja kansalaisia on helppo villitä puheilla ihmisiä kiusaavista ja kalliiksi tulevista pikkuvirkamiehistä.

Napoleonin oloinen työmies

Persujen ”työmies” Matti Putkonen avasi 70-lukuisen, sanaisen arkunsa ja torppasi vuosikymmenensä sävyyn Vihreiden lähdön hallituksesta (UM 27.9). Tyyliilleen ominaisesti, ydinvoimalle uskollisesti, olivat ”yrittäjät” tyytyväisiä Vihreiden lähtöön, joista oli muodostunut ”Stubbin-Rinteen” hallituksen ”vankila ja kahleet”. ”Työmiehellä” on ilmeinen haku persuille seuraavaan porvarihallitukseen. Mainitussa joukkueessa on pahaa ristivetoa niin energiantuotannon suunnasta kuin Stubbin tai Sipilän kaveruudesta.

Tietysti laukomalla savupiipputeollisuuden faktoja vuosikymmenten takaa tavoitetaan se äänestäjäkunta, joka on jäänyt vuosikymmenten taakse, tieteen ja arvojen eteenpäin menon ulkopuolelle. Miksi Suomi on ainoa länsimaa, joka rakentaa vanhanai-kaista ydinvoimaa? Uusiutuvien energioiden tuotanto on tänään nopeiten kasvava tuotannonala maailmalla ja täällä mennään Napoleonin tavalla Moskovaan. Ettei taas ”talvi” yllättäisi matkalla kuten Olkiluodossa kävi Napoleonin perillisille?

Kaikki suomalaiset ovat keskimäärin sitä mieltä, että kaivoslakimme on hanurista, laki kuin keskisimmistä Afrikasta. RikkauDET kaivetaan ulkomaisten iloksi ja toimeentuloksi, mutta perussuomalaisen nokkatyömies asettaa sanansa ”talvivaarojen” puolesta, puolustaessaan geologien ”jokamiehen oikeuksia”. Olen varma, ettei perussuomalaisissa olla läheskään yksimielisiä näistä ulkomaisille yrityksille rakennetuista oikeuksista ilman velvollisuuksia.

EU:n ilmastotavoitteet ja niiden vaikutus energian hintaan saa ”savupiippumieheltä” täystyrmäyksen. Tämä on alue, jolla ”vanhamaailma”, Eurooppa on kiistatta onnistunut. On rakennet-

tu esimerkillisin tavoittein puhtaampaa Eurooppaa ilmastopoliitikassa maailmalle malliksi. Muuta hyvää EU:sta on vaikea, mahdollon löytää.

Epäilemättä ”Napoleon” halajaa ”Wienin kongressipöytiin”, hallitusneuvotteluihin, muiden suurteollisuuden jo lobbamien kanssa. Koska näyttää siltä, ettei Suomen hallitukseen pääse ilman ”markkinoiden luottamusta”. Markkinoiden luottamus rakentuu omituisesti kahden Suomen teollisen historian suurimman epäonnistumisen varaan, Olkiluodon ja Talvivaaran. Markkinoiden luottamusta rakentaa epäilemättä kansan epätietoisuus ja passiivisuus, reagoida antamattomiin vaihtoehtoihin. Kansa jättää äänestämättä kokien vaikuttamisen mahdottomaksi.

Napoleonia siivittivät edellisen vuosadan aatteet hänen lähtiessä valloitusretkilleen. Yhtä viimevuosisataisia ovat ”savupiipunapoleonin” visiot ajaa Suomi raaka-aineiden tuottajaksi kaivannais- ja energiasektoreilla, vaikka voisimme molemmilla aloilla olla esimerkkinä maailmalla, tuottaa oikein ja jakaa tuotos oikeudenmukaisesti.

Hannu Ikonen Liljendal

Demokraattisen muutoksen puolesta eduskuntavaaleissa 2015- ryhdy STP:n eduskuntavaaliehdokkaaksi

Eurooppaa koettelee tänään vuosikymmeniin pisin talouden ja koko yhteiskuntaelämän lamakausi. Me Suomessa olemme näköalapaikalla tarkastelemassa sen mukanaan tuomaa työttömyyttä (pitkäaikaistyöttömyyttä, nuorisotyöttömyyttä), perusturvan leikkauksia ja yhteiskunnallista näköalattomuutta. Sama näköalattomuus ilmenee enenevässä määrin koko EU:n ja USA:n alueella. Sen syvyyttä osoittaa kriisin siirtyminen talouden ja toimeentulon alueelta ulko- ja sotilaspolitiikan alueelle. Se ilmenee USA:n ja EU:n toimina puuttua sotilaallisesti maailman kehitykseen eri puolilla maapalloa. Naton siirtymisen eri puolilla yhä lähemmäksi Venäjän rajoja ilmeisenä pyrkimyksenä on päästä kontrolloimaan naapurimaamme yhteiskunta- ja talouselämää. Näemme ympärillämme kasautuvan taloudellisen ja sotilaallisen kriisin, joka muodostaa 70 vuoteen suurimman uhkatekijän maailmanrauhalle. Voi jopa sanoa niin, että Eurooppa ja maailma lähestyvät kuilun reunaa, josta ei voi palata takaisin.

Suurin syyllinen tähän kehitykseen on globaali läntinen pääoma ja USA:n sekä EU:n valtiollisella tuella harjoittama uusoikeistolainen yhteiskunta- ja talouspolitiikka, jota eri maissa lyhytnäköisesti omaa asemaansa turvaten monet ”perinteiset työväenpuolueet” seuraavat.

Globalisaation ja vapaiden pääomaliikkeiden nimiin vannonva maksimivoittoja tavoitteleva uusliberalistinen harvainvalta on saanut aikaan ympäristöongelmien ja hyvinvoinnin alasajon lisäksi ennennäkemättömän yhteiskunta- ja talouskriisin. Se on johtamassa kaikkialla maailmassa – myös kehittyneissä teollisuusmaissa – inhimillisen hädän pahenemiseen ja sotilaallisen uhkatekijän voimistumiseen.

Katsomme, että nykyisen uusoikeistolaisen markkinakapitalismin raameissa tätä politiikkaa ei

kyetä muuttamaan. Sen tilalle tarvitaan uutta talous- ja yhteiskuntapolitiikkaa, joka asettaa työn sekä sen tekijät ja heidän etunsa suurten pääomien ja niiden omistajien etujen edelle. Pääomien rajaton vapaus tulee saattaa yhteiskunnallisen kontrollin piiriin. Uusliberalistinen yhteiskuntapolitiikka on hylättävä. Ainoastaan tällä tavalla voidaan luoda perusta suurten edessä olevien ongelmien ratkaisulle.

Tähän eivät kykene perinteiset työväenpuolueet eivätkä myöskään populistiset oikeistopuolueet, koska niillä ei ole ohjelmissaan uusoikeistolaisen politiikan rajojen rikkominen eikä demokraattinen muutos.

Siihen kykenee vain koko työkansaa edustava laaja demokraattinen yhteisrintama, joka asettaa rohkeasti tavoitteekseen luoda poliittinen vaihtoehto nykyisenololle. Tällaisen laajan yhteisrintaman rakentamisen puolesta STP on esittä-

Kuntien ohella valtion virastotkin ovat joutuneet merkittävien heikennysten kohteeksi. Virastoissa on nyt meneillään yt-neuvotteluita ja lomautuksia eikä tahdin uskota hiljenevän. Lomautusuhista ovat ilmoittaneet muun muassa Ely-keskukset, THL, Evira, STUK ja Rajavartiolaitos. 2000-luvun alusta lähtien valtion henkilöstön määrä on vähentynyt 124 000:sta 81 000:een. Ensi vuonna giljotiiniin alla on 1800 valtiosektorin työpaikkaa. Toteutuessaan tällaiset leikkaukset rampauttavat viranomais-toimintaa ja kansalaisten palveluja. Samalla ne luonnollisesti lisäävät henkilöstön epävarmuutta ja työtömyyttä.

Alexander Stubbin ja Antti Rinteen sekasikiöhallitus on päättänyt vauhdittaa julkisen sektorin alasajoa käymällä henkilöstön ja liikelaitosten kimppuun. Ensi kevään vaalien odotetaan muuttavan hallituspohjaa, mutta julkisuudessa esitettyjen puheidenseurauksena tahti tuskin muuttuu. Sipilän ohella Timo Soini ja Perussuomalaiset ovat vaatineet irtisanomisia ja julkisen sektorin pienentämistä.

Hyvinvointivaltion rakenteiden purkaminen on välttämätöntä EU:n lainsäädännön ja markkinapolitiikan soveltamiseksi. Hyvinvointipalveluiden kimppuun käymisen seurauksena häviäjiä ovat henkilöstön lisäksi suomalaiset yleensä. Voittajiksi ovat jäämässä luonnollisesti yksityiset palvelutuotantoyritykset, jotka odottavat kieli pitkällä yksityistämisestä seuraavia suuria liikevoittoja.

KÄ toimitus

Syysseminariissaan 25.10. 2014 STP käsittelee mm. tulevia eduskuntavaaleja. Todettiin, että ennen EU-vaaleja heränneistä toiveista ja lupauksista huolimatta yhteistä uusliberalistisen yhteiskuntakehityksen vastaista kansanrintamaa ei kyetä eduskuntavaaleja ajatellen enää rakentaa. Siksi seminaari päätti antaa oheisen julkilausuman ja vetoomuksen.

nyt vetoomuksen ilmaisten halukkuutensa neuvotella asiasta ilman mitään ennakkoehtoja. Olemme myös käytännön tasolla osoittaneet olevamme esitystemme takana.

Tulevia kevään 2015 eduskuntavaaleja ajatellen ei enää ole mahdollista luoda demokraattista yhteistoimintaorganisaatiota. Siksi vetoammekin järjestöihin ja yksityisiin ihmisiin:

STP on valmis periaate- ja vaaliohjelmansa puitteissa hyväksymään listoilleen kaikki ne ehdokkaat, jotka katsovat voivansa lähteä rakentamaan työkansalle uusoikeistolaisen politiikan vastaista yhteisrintamaa. Ota yhteys allekirjoittaneisiin:

Tommi Lievemaa
tommi.lievemaa@pp.inet.fi
Heikki Männikkö
heikki.mannikko@pp1.inet.fi
Juhani Tanski
juhani.tanski@suomi24.fi

Kamppailu Helsingin asukastalojen puolesta jatkuu

Kaupunki toimii asukastaloissa erilaisten järjestöjen ja yhteisöjen kumppanina, jonka rooli painottuu asukkaiden hyvinvoinnin tukemiseen sosiaali- ja terveystoimen mahdollistamin resurssein. Tästä kumppanuudesta Pajunen virkamiehineen haluaa nyt päästä eroon ja sysätä vastuun toiminnasta yksinomaan järjestöille.

Vetovastuun ottamisesta järjestöille tehtyyn kyselyyn vastasi 49 järjestöä, jotka toimivat Kumppanuustalo Hannassa, Oulunkylän seurahuoneella, asukastila Hopealassa, Maunulan Saunabaaris- sa, Kontulan, Vuosaaren ja Pihlajamäen lähiöasemilla sekä asukastalo Mylläri-ssä, Betaniassa ja Malmin toimintakeskuksessa. Järjestöistä 86% vastasi, etteivät ne pysty jatkamaan toimintaa yksin. Tästä hätääntyneinä asukkaat kokoontuivat selittämään tilannettaan 7.10.2014 koontuneelle kaupungin sosiaali- ja terveyslautakunnalle Kallion virastotalon eteen ennen lautakunnan kokousta. Ilmeni, ettei lautakunta voinut ottaa ilmoitusasiana pöydälle tuotua kävijöiden ja henkilöstön kuulemisraporttia ”Helsingin kaupungin sote-viraston asukastalotyö 2014” käsitteilynsä, vaan se menee ilmeisesti suoraan Kaupunginhallitukselle.

Virkamiehet kävelevät päättäjien yli?

Helsingin Sosiaali- ja terveystoimen ylläpitämien kymmenen asukastalon alajomiossissa ovat virkamiehet työryhmineen onnistuneet jyräämään ja sekoittamaan täydellisesti puurot ja vellit keskenään sekä tiedottamaan vain yhtä näkökulmaa luottamushenkilöille. Virkamiestyöryhmien asiana valaissa raporteissakin on pidetty esillä suppeaa näkökulmaa. Läpinäkyvä hallinto ja avoimuus ei ole parhaalla tavalla toteutunut. Päätöksiä tehdään kuitenkin jo nyt lokakuu-

Helsingin kokoomuslainen kaupunginjohtaja Jussi Pajunen on sanonut, että alueiden ja asukkaiden eriarvoistuminen on Helsingin suurimpina haasteena. Samaan aikaan hän on määrännyt virkamiehensä suunnittelemaan asukastalojen alajoa eli niiden ulkoistamista järjestöille ja asukas-yhteisöille. Niinpä aluetyön päällikkö saattaakin todeta, etteivät aluetyö ja asukastalojen ylläpito ole lakisäätteisiä. Koska kaikki on tiukalla säästökuurilla, kaikki vähenee yhtä aikaa. Ristiriita on siis melkoinen.

Kuva: Heikki Männikkö

sa 2014.

Selvityksiä ja sotkemisia

Helsinkiläiset veronmaksajat maksavat kalliin laskun, jos Sote-virasto irtisanoutuu arjen matalan kynnyksen syrjäytymisen ehkäisystä. Samalla virasto hylkää köyhimmät asukkaansa.

Puuro- ja velliongelman prosessissa on kahden eri asian tiivis niputus ja niiden käsittely yhtenä samanaista toimintaa tarjoavana osallisuus- ja kansalaistoimintana. Helsingissä toimii noin 40-60 järjestöjen ja eri yhteisöjen asukastilaa, joiden toiminnan avustuskriteereitä pohtivan Kaupunginkanslian virkamiestyöryhmän toimeksiantoon sisällytettiin myös Sote-viraston asukastalojen organisoinnin selvitys. Soten asukastalojen toimintamalli on erilainen kuin järjestöjen ylläpitämien asukastilojen. Molempia tarvitaan Helsingissä.

Vuonna 2012 käynnistyi Kaupunginkanslian alla Sote-viras-

ton Aluetyön yksikön selvitystyöryhmän työskentely, joka v. 2013 lopussa johti osittaiseen alueellisen lähityön alajoon. Sosiaali- ja terveystoimen asukastalot jäivät edelleen selvitystilaan. Mistä prosessi lähti liikkeelle? Lähtikö se silloisen sosiaaliviraston perhe- ja sosiaalipalvelujen sisältä? Joutuiko kaupunginhallitus ja Jussi Pajunen työryhmien toimeksiantoilla 2012-2014 tarpeettomasti sekoittamaan alun perinkin kaksi sisällöllisesti erilaista toimintaa? Tilannetta pahensi se, että Aluetyön työryhmän loppuraportista 2013 puuttui täysin Soten asukastalojen sosiaalialan ammatillinen työnkuvaus ja räätälöidyn työllistämisen sekä matalan kynnyksen palveluohjauksen mallit. Työntekijät määriteltiin vain tilavarauksista, wc-papereista sekä kahvinkeitosta huolehtivina tekijöinä. Kaupungin luottamushenkilöt saivat erittäin supistettua tietoa Soten asukastalotoiminnan sisällöistä.

tää menettelytavat ja kriteerit, joiden perusteella Soten asukastaloja voidaan luovuttaa järjestöjen ja yhteisöjen operoitaviksi. Työryhmässä on samoja virkamiehiä, jotka jo aiemmassa raportissa supistivat tietoa Soten asukastalojen sisällöistä. Avustustyöryhmän raportti valmistuessaan on ilmeisesti se, jota luottamushenkilöille jaetaan. Sosiaali- ja terveyslautakunnan velvoittama kävijöiden ja henkilöstön kuulemisen asiantuntijaraportti ”Helsingin kaupungin sosiaali- ja terveystoimen asukastalotyö 2014, henkilöstön ja käyttäjien näkemys”, nyt 7.10. lautakunnan pöydälle jaettu ilmoitusmenettelyllä, ei saa jäädä pimentoon. Helsingin kaikkien valtuutettujen tulee perehtyä siihen hyvin. Sen olisi pitänyt olla julkinen heti valmistuttuaan Sote-viraston johtoryhmän käsittelyn jälkeen 23.9.2014.

Sote-viraston johtoryhmä: asukastalot järjestöille

Samalla talojen mukana oleva sosiaalialan ammatillinen työ, joka painottuu ennaltaehkäisevään ja hyvinvointia tukevaan toimintaan sekä laaja-alaiseen räätälöityyn työllistämiseen, poistuu. Johtoryhmän mielestä pelkkä kuntoutta-

van työtoiminnan järjestäminen työllistämisen tuen yksikön kautta alueella olisi riittävää kumppanuutta. Taloissa työllistetään vuositason noin 300 henkilöä erilaisilla sopimuksilla ei vain kuntouttavassa työtoiminnassa ja jatkosuunnitelmien myötä suuri osa lähtee omilla työ- ja opiskelupoluillaan eteenpäin. Laaja-alainen räätälöinti tuottaa tuloksia. Säästöjä tuottavaa on myös talojen monipuolinen ihmisten terveyttä, toimintakykyä, itsenäistä selviytymistä ja maahanmuuttajien kotoutumista tukeva toiminta. Järjestöt ja alueiden muut yhteisöt toimijat ovat kumppaneina ja toimintaa kehitetään yhdessä kaikkien asukkaiden kanssa. Onko Helsingillä varaa näin lyhytnäköisiin päätöksiin ja kuntalaisten arjen hylkäämiseen? Asiaa voisi viisaasti katsoa myös tulevan sosiaalihuoltolain velvoitteiden näkökulmasta.

Mielenilmaisu tuotti taas tuloksia

Näitä edellä kerrottuja asioita asukkaat kilvan selostivat kokoukseen rientäville lautakunnan jäsenille.

Joillekin heistä asiat olivat uusia ja he kiittelivät asukkaita asioiden selventämisestä. Niinpä lautakunnan enemmistö asetuikin vaatimaan aluetyön, samalla myös asukastaloasian tuomista heille lausuntoa varten ja asian käsittelyä osana laajempaa vuoteen 2030 ulottuvaa suunnitelmaa ja siten valtuustokäsittelyyn. Saa nähdä kuinka käy. Tahtooko Pajunen, että kaupunginhallitus ratkaisee yksin koko asian lähiaikoina? Tietäköön, että asukastalojen puolustajat ovat nyt valppaana ja tulevat varmasti plakaatteineen kaupungintalolle yhteistä asiaamme ajamaan.

Lämmin kiitos niille lautakunnan jäsenille, jotka ymmärtävät asukkaiden hädän ja mitä eriarvoistuminen ja syrjäytyminen todellisuudessa voi tarkoittaa. Ei pidä säästää väärässä paikassa!

Antero Nummiranta

Lähteenä käytetty mielenilmaisu- tapahtumassa lautakunnalle jaettuja infoja.

Tarvitaan kuuden tunnin työpäivä

Riku Kortejärvi on STP:n ehdokkaana ensi kevään eduskuntavaaleissa Salossa.

Oli virhe, että liityimme EU:iin. Sen jälkeen Suomelta on mennyt oma raha, markka ja eduskunta on tietoisesti tai tietämättään ajautumassa yhä syvemmälle EU:n säädösten viidakkoon. On olemassa vielä pieni mahdollisuus EU:sta irtautumiseen. Myös EU:n vapaa liikkuvuus töitten perässä maasta toiseen on Suomen ammatillisen työväen kannalta huono ratkaisu.

Suomen hallituksen ja eduskunnan päätökset siirtää lisää tehtäviä kuntien hoidettaviksi asettavat kunnat eriarvoiseen tilanteeseen toisiinsa nähden. Monilla kunnilla ei ole enää muuta tehtävänä kuin

yhdistyminen kuntaliitoksen kautta isompiin yksiköihin tai kunnallisveron nostamisen kautta saada talous tasapainoon.

Työttömyys Suomessa ylittää sallittavuuden rajat. Joka päivä jokin yritys aloittaa yleneuvottelut vähentääkseen työntekijöitä. Salossa työttömyysaste on yli 14 %. Myös muissa osissa Varsinais-Suomea on lähes 10 % työttömyysaste.

Työttömiä on Suomessa n. 500 000, kun otetaan huomioon myös ne jotka ovat kuntouttavassa työtoiminnassa sekä kuukaudesta kahteen kuukauteen kestävässä koulutuksessa. Pitkäaikaistyöttömiä on 90 000 ja lisää on tulossa koko ajan.

On myös huomioitava mielenterveyskuntoutujat. Heillä on omia vertaistukiyhdistyksiä, joitten kautta monet ovat nykyään töissä. Alkoholistista monet ovat selvinneet AA:n tai A-klinikoiden kautta takaisin töihin.

Yhteenvetona esitän, että olisi viisipäiväinen työviikko, jossa olisi 30 tuntia töitä, eli 6 tuntia päivässä. Silloin tulisi lisää yksi vuoro joka työpäivälle. Palkka ei pienenesi, eli saisi seitsemän ja puolen tunnin palkan kuudesta tunnista. Eduskunnassa olisi säädettävä laki 6 tunnin työpäivästä.

Riku Kortejärvi
Salon

Jääkö toimijoiden raportti pimentoon?

Vuonna 2014 selvittämistä jatkoi Kaupunginkanslian Asukasosallisuuden avustustyöryhmä, jonka yhtenä tavoitteena oli selvit-

Kuka toi kurjuuden kylälle

Valtiomme verotulot ovat se pohja, jolta palvelut sekä ns. hyvinvointivaltiomme ponnahtaa. Verotuloja on eri poliittisilla päätöksillä tietoisesti vähennetty ja sallittu veronkierto erityisesti rikkaille ja suuryrityksille. Esimerkiksi Nokia maksoi veroja vain 150 euroa vuonna 2011. Vain 1/3 osa kansalaisista maksaa enää progressiivista tuloveroa. Muita pääomia on viety maastamme ulkomaille 266,3 miljardia euroa, joita ei siis sijoiteta kotimaahan. Kuntaverosta on vapautettu pääomatuloa saavat, jotka eivät maksa lainkaan veroa suuristaan tuloista. Heitä siipeilijöitä on Tuusulassakin 9 500.

Valtion päätösvalan perustuslain vastaisen luovuttamisen EU:lle sekä vieraan, laittoman euron käyttöönoton seurauksena on oma talous- ja finanssipolitiikka alistettu muiden päätettäväksi. Seuraukset ovat järkyttäviä: 450 000 ihmisen massatyöttömyys, koska työvoima on laitettu joustamaan EU:n sopimuksilla, sekä köyhyyden kasvu 700 000 kansalaiseen.

Maatamme on köyhdytetty myös EU:n jäsenmaksuilla, joita

Miksi ja kenen toimesta maamme ja kunnat on saatettu tähän tilaan, jossa päättäjien mukaan rahaa ei riitä hyvinvointivaltion ja kuntien ylläpitämiseksi ja siksi on kaikista entisistä hyvästä leikattava, vähennettävä tai jopa poistettava. Väitän, että syylliset henkilöt puolueineen ovat lähempänä kuin uskotkaan. Ne kaikki ovat tässä aivan lähellä kuntapuolueissa sekä eduskunnassa että kunnanvaltuustoissa

Kuva: Heikki Männikkö

maksamme politiikkojemme tahdosta - myös muiden maiden puolesta - 2,4 miljardilla ja tämä on oman jäsenmaksun 1750 miljoonan euron lisäksi. Tähän kuuluu myös asehankinnat, jotka köyhdyttävät maamme 2800 miljoonalla eurolla. Ja kansalaisten maksutaka- kaa on edelleen rasitettu yrityksen Kela-maksun poistolla (2010)

1 miljardilla eurolla.

Joten hokema kestävyysva-jeesta, jota käytetään perusteena lähes kaikkeen, ei pidä paikkaansa. Se ei ole meidän kansalaisten/kuntalaisten tekemisiä, vaan noiden kertomieni päättäjien ja puolueiden - lähelläkin.

Jori Porspakka
Tuusula

Täystyöllisyys edellyttää pitkäaikaistyöttömille oikeutta työhön

Tavoitetta voi verrata siihen, kun presidentti Urho Kekkonen julisti kansallisen hätätilan, kun työttömyys uhkasi syksyllä 1975 nousta yli 60 000 työttömän. Nyt työttömien työnhakijoiden luku on jälleen ylittänyt 300 000 rajan vuoden 2013 kesästä alkaen.

Kuinka paljon meillä on nyt ”oikeasti” työttömiä?

Työttömien työnhakijoiden määrä on ollut erittäin pitkään keskimäärin yli 300 000. Se oli välillä alempana vuoteen 2008 asti, ja nyt se on taas noussut yli tuon rajan (1991–2014 keskimäärin 320 000). Tilastokeskuksen luokittelussa työttömyys on nykyisellään vuositasolla 8,5 %. Kun siihen lisätään piilotyöttömät, kokonaistyöttömyysluku on noin 12 %. Se on suunnilleen sama kuin työttömien työnhakijoiden luvuin laskettuna. Työttömyysaste lasketaan jakamalla työttömien lukumäärä työttömien ja työllisten (työssä olevien) summalla, josta käytetään sanaa työvoima.

Yksi tapa kuvata asiaa on laajan työttömyyden käsite. Tällöin työttömiin työnhakijoihin on lisätty työttömyyseläkeläiset, ryhmälo-mautetut sekä lyhennetyllä työviikolla ja joko työvoimapolitiittisilla toimenpiteillä olevat tai työvoiman ulkopuolelta TE-toimistoissa työtä hakevat. Silloin saadaan luvuksi 450 000, noin 15 %.

Työttömien määrä ei vielä kerro siitä, kuinka monta ihmisistä työttömyys koskettaa esimerkiksi yhden vuoden aikana. Tarkka luku selviää työttömien työnhakijoiden tilastosta. Vuonna 2013 se oli 650 000 ihmistä. Se on suurempi luku kuin työttömien työnhakijoiden, koska työttömyyksiä alkaa ja päättyy vuoden mittaan ja siksi useampi on työttömänä vuoden mittaan kuin keskimäärin. Vuonna 2009 työttömyyden keskimääräinen kesto oli 32 viikkoa ja viime vuonna 45 viikkoa. Työttömyy-

Täystyöllisyys on yhä pätevä yhteiskunnallinen tavoite. Se voidaan määritellä tietyllä tavalla. Keskeinen asia on, että pitkäaikaistyöttömyys saadaan rajatuksi enintään vuoteen yhtäjaksoisesti ja sitäkin lyhemmäksi. Korostan sitä siksi, että yleensä puhutaan työttömyysprosentista, mutta se on ratkaisevaa. Tietysti myös työttömyysprosentti on tärkeä. Jos mennään 40 vuotta taaksepäin vuoteen 1974, niin silloin se oli siinä pari, kolme prosenttia nykyisellä norjalais-sveitsiläisellä tasolla ja 1990-luvun lamankin edellä lähestyttiin tätä, vaikkei siihen aivan päästykään. Olennaista on, että prosentti on alhainen eikä ole pitkäaikaistyöttömyyttä. Erityisesti on olennaista, että hyvässäkin taloustilanteessa ei päästä lähellekään täystyöllisyyttä, jos pitkäaikaistyöttömyyttä ei saada ratkaistuksi.

Kuva: Heikki Mämmikkö

den painolasti ihmisten kohdalla on tullut pahemmaksi tämän pitkittymisen myötä. Työttömyys kohdistuu vuoden mittaan enemmän kuin miljoonaan ihmiseen, kun otetaan huomioon työttömät ja työttömien omaiset. Lisäksi epävarmuus työpaikoilla on laajaa.

Keskeinen asia työttömyyden kasvussa on teollisuuden työllisyyden väheneminen 100 000 hengellä 2000-luvulla ja siitä 70 000:lla finanssikriisivuosina. Teollisuuden supistuminen on toteutunut kolmessa aallossa. Ensin lähti väkeä vähentämään metsäteollisuus, mutta metalliteollisuus lomautti ja toisaalta piti työvoimaa enemmän kuin oli sitten hetken tarve. Seuraavassa aallossa metalliteollisuus alkoi myös karsia ja samaan aikaan myös elektroniikkateollisuus, joka on tehnyt sitä oikeastaan jo pidemmän aikaa. Nämä ei-

vät olleet peräkkäisiä aaltoja vaan osittain rinnakkaisia. Karsinta on kohdistunut nimenomaan ikääntyvään päähän, joka synnyttää ikääntyvien pitkäaikaistyöttömyysongelman. Nuorten työttömyydessä päätekijä on, ettei kunnolla päästä kiinni työelämään.

Pisin yhtäjaksoinen rauhan ajan taantuma

Tuotannossa ollaan nyt kuusi prosenttia alle vuoden 2008 huipun. Siksi hyvässä tilanteessa tuotanto on vuonna 2017 vuoden 2008 tasossa. Siten edellisen huipun saavuttaminen kestää ainakin 9 vuotta. Nykyinen kaksoistaantuma (noustiin välillä ja sitten tuli uusi lasku) on pisin yhtäjaksoinen rauhan ajan taantuma, mitä Suomessa on ollut puoleentoista vuosisataan, kun otetaan vertailukohdaksi se, milloin saavutettiin edellisen huipun taso.

Syvämpiä taantumia kyllä on ollut. Työllisyydessä edellisen huipun saavuttaminen kestäisi vielä kaksi vuotta kauemmin, vuoteen 2020, ja tarvittaisiin 90 000 työpaikkaa lisää nykytasoon. Jos katsotaan historiasta, löytyy vastaava 9 vuoden ajanjakso I maailmansodan ajalta: vuonna 1922 päästiin tuotannossa vuoden 1913 tasolle.

Muut pitkät lamat ovat olleet pituudeltaan 6 vuotta (1876–1882) ja 1930-luvulla 5 vuotta. Toisessa maailmansodassa kesti 8 vuotta (1938–1946), kun edellinen huippu saavutettiin ja 1990-luvun lamassa 7 vuotta. Pituudet ovat nämä, mutta monet muut ovat olleet kyllä syvämpiä.

Puhutaan työvoiman riittävyydestä. Se ei kuitenkaan tule olemaan ongelma pitkiin aikoihin eikä työvoimapolitikan ole yleisesti.

Yksittäisissä ammateissa ja aloilla voi olla lisätarvetta. Se tulee hoitaa muun muassa kouluttamalla väkeä näihin ammatteihin.

Täystyöllisyys voidaan saavuttaa

Jos edellisen peilaa luvuiksi, niin tarvittaisiin 150 000 – 200 000 työpaikkaa lisää. Lisäksi tarvittaisiin muita toimia, että voitaisiin tavoitella täystyöllisyyttä. Jos tällä vuosikymmenellä saataisiin lisää 100 000 työpaikkaa, olisi ylitetty vuoden 2008 työllisyys. Tavoitteet voidaan viritellä tähän tai korkeammalle, mutta tulee kertoa, miten ne aiotaan saavuttaa. Ratkaisevan olennaista on saada pitkäaikaistyöttömyys alas tavoitteena sen nollaanminen niin, että vaikkei kyetäisi takaamaan oikeutta työhön, kyetäisiin takaamaan kuitenkin, ettei työttömyys jatku loputtomasti.

Palkkatuen lisääminen avainasemassa

Pitkäaikaistyöttömille on taattava oikeus työhön. Nuorten työttömyys tulee katkaista ensi vaiheessa kolmeen kuukauteen. Palkkatuki ja työllistäminen ovat paras lääke pitkäaikaistyöttömyyteen. Tätä on selvitetty lähemmin haastattelussa Taimio Heikki (Lokakuu 2014, Palkkatukien olennainen lisääminen ykkösasia työttömyyden alentamisessa – neuvotteleva virkamies Pekka Tiainen haastattelu. Työ & Talous, Palkansaajien tutkimuslaitos).

Tavoitteita voidaan asettaa korkealle, ja tulee olla esittää miten niitä aiotaan toteuttaa ja oikeasti tehdä tarpeelliset toimet. Kerralla ei saavuteta kaikkea ja siksi on tärkeä edetä askel askeleelta määrätietoisesti ja niin, että saadaan oikeasti tuloksia yhdessä ihmisen kanssa toimien.

Pekka Tiainen
Valtiotieteen tohtori (taloustiede); neuvotteleva virkamies työ- ja elinkeinoministeriössä

Hyvinvointivaltion romutus

-vastikkeeton, velvoittava, vastikkeellinen-
Talvella 1998 järjestettiin Tampereen Hervannassa seminaari kolmannen sektorin työntekijöille. Alustajana esiintyi työministeriön ylitarkastaja Paavo Saikkonen. Puhe oli innostava. Sen pohjalta näytti kolmannen sektorin järjestöverkosto taivaan lahjalta taistellessa köyhyyttä ja syrjäytymistä vastaan. Itse olin alalla vielä ummikko ja kaikki toiminnanjohtajien retoriikka meni minuun yhtä täydestä kuin alustajaankin. Keskusteltaessa nousi ylös eräs nainen, joka ohitse aiheen esitti, että työttömät pitäisi määrätä tekemään kolmannen sektorin järjestöille työtä vastikkeena saamastaan päivärahasta. Ajatus sai salissa vastustusta, mutta löytyi sille myös kannattajia.

Seminaarin päätyttyä matkasin kaupunkiin Saikkosen kanssa. Koko puolen tunnin bussimatkan työministeriön virkamies kauhisteli sitä, että ajatus vastikkeellisesta sosiaaliturvasta lanseerataan kolmannen sektorin taholta. Hän piti täysin mahdottomana, että hyvinvointivaltiossa vaadittaisiin sosiaaliturvasta minkään muotoista vastiketta. Saatoin sanoa olevani yhtä hämmäntynyt kuin ylitarkastaja.

Palkaton pakkotyö

Saikkonen työskenteli ministeriön tutkimusyksikössä. Hänellä ei ollut tietoa siitä, mitä viraston raaka porukka suunnitteli. Emme myöskään tulleet ajatelleeksi, että vastikkeellinen sosiaaliturva oli ollut käytössä jo muutama vuosi. Se oli toteutunut Esko Ahon hallituskaudella Ilkka Kanervan toimiessa työministerinä. Silloin oli keksitty nuorten työvoimapolitiittinen työharjoittelu. Se oli palkatonta työtä, josta ei sopinut kieltäytyä ilman tuntuja sank-

tioita. Vikuroivalta alennettiin tuntuvasti sosiaaliturvaa.

Oli harvinaista, että tässä ”harjoittelussa” olisi päässyt harjoittelemaan jotain ammattia. Ministeriö asetti työvoimatoimistoille niin suuret harjoittelukiintiöt, että kaikki nuorten hyväksikäyttö oli mahdollista. Tiesin tuohon aikaan kauppiaan, joka tilasi työvoimatoimistolta puolen vuoden välein harjoittelijan hoitamaan varaston hanttihommia. Kauppias edellytti, että harjoittelijan tuli olla nuori nainen, joka omasi määrätyn ulkonaisen viehättävyyden. Ennen työvoimapolitiittisen työharjoittelun aikaa oli kauppias joutunut maksamaan tuostakin työstä palkan.

Sanasta tekoihin

Aika on ajanut jalosydämisten ylitarkastajien ylitse. Hyvinvointivaltion luuranko ei enää pahemmin koline kaapissa. Tänäpäin saa työttömiä ja muita köyhiä simputtaa, miten mielii. Suomalaiseen sosiaalihistoriaan jättää pysyvän jälkensä Jyrki Kataisen kauhukabinetin sosiaali- ja

terveysministeri Paula Risikko. Tämä nainen näet toi suomenkieleen uuden sanan ”osallistava”.

Risikko ymmärsi, että ”vastikkeellinen sosiaaliturva” kuulostaisi kolkolta Saikkosen kaltaisten hyväntahtoisten sivistysporvareiden korvissa. Heidät pitäisi lepyttää, ennen kuin ryhdytään sanasta tekoihin. Joku mainostoimisto sai hyvät tuntikorvaukset perustessaan tiimin asiaa tuumailemaan. Ahdistavasta piti tehdä Vapauttava ja Nöyryyttävästä Kannustava. Näin päästiin negatiivisesta vastikkeellisesta sosiaaliturvasta ja alettiin luomaan positiivista osallistavaa sosiaaliturvaa.

Vuoden 2014 alussa Risikko asetti laajapohjaisen työryhmän laatimaan esitystä osallistavasta sosiaaliturvasta. Ministerin hehkutuksen mukaan kaikki köyhät saatettaisiin pienellä työnteolla yhteiskunnan jäseniksi ja itseään kunnioittaviksi kansalaisiksi. Työryhmää edelsi ns. ”Parpon paperi” eli Rauman sosiaalijohtaja Antti Parpon muistio, jossa pohdittiin mm. sitä, tulisi-

Kuva: Heikki Mämmikkö

Tilastokeskuksenkin mukaan työttömyys nousi syyskuussa 8,2 % :iin t. 218000 työttömään. Käytännössä se on paljon suurempi ja ns. laaja työttömyys lähentelee 0,5 miljoonaa. Tampereella 25.7.-14 järjestetyssä työttömien mielenosoituksessa puhui mm. Risto Koivisto.

ko myös työkyvyttömyyseläkkeellä olevat laittaa palkattomaan pakkotyöhön.

Teosta sanoihin

Sanapeleillä ratkaistaan paljon yhteiskunnan asioita. Myös vastikkeellisen sosiaaliturvan kohdalla on turvaututtu kielelliseen manipulointiin. On annettu ymmärtää, että mitään suurta poikkeusta ei nykyiseen käytäntöön tapahdu. En voi tietää, mistä porvarillisesta laitoksesta huho on lähtenyt kiertämään. Tänäpäin se on kuitenkin valloittanut tutkimusyhteisön ja eduskunnan.

Olen kuullut kahden sosiaalipoliittisesti edistyksellisen kansanedustajan sanovan, että suomalainen sosiaaliturva on jo vastikkeellista. Tätä on perusteltu sil-

lä, että työttömyyspäiväraha vaatii saajaa aktiiviseen työnhakuun. Onko tuollainen vastikkeellista? Se, että työtön hakee olemattomia työpaikkoja, ei tuota mitään vastiketta kenellekään; ei valtiolle, ei kunnille, ei seurakunnille, ei kolmannen sektorin järjestöille, ei teollisuudelle eikä kauppiaille. Työttömälle on vain asetettu velvollisuus. On siis kyse ”velvoittavasta sosiaaliturvasta”.

Edellä esitin, että osa työttömistä joutuu määrääjäksi vastikkeellisen sosiaaliturvan piiriin, tuottamaan hyötyä jollekin. Tätä järjestelmää halutaan nyt massiivisesti laajentaa. On nähtävä ero velvoittavan ja vastikkeellisen sosiaaliturvan välillä.

Risto Koivisto

Uusliberalistille taloustieteilijöille isku pallean

Varallisuus tulee keskittymään entisestään

Yrjö Janssonin säätiö palkitsi viime vuonna (2013) taloustiedepalkinnolla ranskalaisen taloustieteilijä Thomas Piketty'n kirjan "Capital in the 21st Century" (Pääoma 21. Vuosisadalla). Siinä asetetaan nykyisen neoklassisen talousopin lähes kaikki teoriat kyseenalaiseksi ja pääläelleen. Pikettyn mukaan 1980-luvun talusteoriat perustuvat yksinkertaisiin oletuksiin taloudesta. Kyseiset teoriat kääntyvät pääläelleen, jos vaurauden ydin onkin jatkossa työnteon sijaan pääomien omistaminen. Piketty tarkastelee vähän pitemmän ajanjakson kehitystä. Sadan vuoden aika (1913-2013) oli ihmiskunnan historiassa poikkeuksellinen jakso, jolloin keskiluokka rikastui työtä tekemällä. Vain tuolloin talouskasvu ja palkkatulot olivat pääomien tuottoja nopeampaa. Nykyään ollaan taas palaamassa perijöiden ja koroilla eläjien yhteiskuntaan, jossa varallisuus keskittyy entisestään, ennustaa palkittu taloustieteilijä. Piketty väittää, että länsimaiset yhteiskunnat ovat kierteisessä, jossa varallisuus kasaantuu. Vuodesta 1914 lähtien tuloterot pienivät 1970-luvulle saakka, jonka jälkeen ne ovat kasvaneet.

Automaatio vahvistaa pääoman neuvotteluvoimaa

Ranskassa perintöjen arvo oli 1950-luvulla viisi prosenttia bkt:stä, nyt se on 15 prosenttia. Tavallisten työntekijöiden reaaliasiot ovat jääneet vuoden 1980 tasolle ja vain ylimpien ryhmien ansiot ovat nousseet, kaikkein ylimmän ryhmän – sen kuuluisan yhden prosentin – huomattavastikin. Ylimmät ryhmät eivät kuluta suhteellisesti yhtä paljon kuin köyhemmät, joten kysyntä on jäänyt pienemmäksi, kuin jos tulonjako olisi tasaisempi. Piketty näkee eriarvoisuuden kasvussa talouskasvua heikentäviä elementtejä. Hän toteaa, että pääoman neuvotteluvoima työntekijöitä ja ayliikettä vastaan kasvaa, kun työ-

Suomessa vielä 1990-luvulla lähes kaikki talousprofessorit vanhoivat vapaiden markkinoiden ja uusliberalismin nimeen. Monetarismi ja Friedmanin koulukunta valloitti niin yliopistojen, valtionvarainministeriön, EU:n IMF:n kuin WTO:n korkeimmat vakanssit. Se oli ainoa totuus. Taistelin tuolloin aika kii-vaasti talousprofessorien kanssa Yliopisto-lehden sivuilla (<http://ariojapelto.blogspot.fi/2010/08/debatit-lehdet.html>). Kun pääomat näiden talousoppien mukaan vapautettiin, talouden piti jatkua loputtomaan kasvuun, työpaikkoja piti syntyä miljoonittain ja hyvinvoinnin levitä tasaisesti kaikkialle. Nyt kun näihin uskomuksiin ei luota enää kukaan, kaikki nämä talousprofessorit ovat pitäneet aika matalaa profilia. Nyt on "isompi nyrkki" tullut avukseni. Talousprofessorit vähätelivät, kun minulla ei ollut akateemista statusta. Tällä "nyrkillä" on kiistämätön taloustieteellinen status, joten professorit ja kookoomus, nyt on syytä kavahtaa.

Kuva: Heikki Männikkö

Piketty näkemykset käyvät yhteen Occupy- liikkeen kanssa. Myös Helsingissä 15.10. 2011 Narinkkatori täyttyi kriittisistä ihmisistä mm. Etelä-Euroopan tapahtumista aktivoituneina. Artikkelissa Ari Ojapelto esittelee taloustieteilijä Piketty'n ajatuksia uusliberalismin kääntämisestä demokraattiseen suuntaan.

voimaa voidaan korvata automaatiolla.

Kapitalismi ei paranna kaikkien elämänlaatua

Neoklassinen talousoppi uskotlee, että aikanaan työnteolla kertyneen varallisuuden verottaminen uudestaan ja uudestaan johtaa verokiilaan eli saman työllä tehdyn tuloksen moninkertaiseen verottamiseen. Kuusi vuotta finanssikriisin jälkeen ihmiset etsivät jonkinlaista raamattua. Piketty on vastaus kansalaisten keskuudessa vallitsevaan todelliseen tunteeseen, että kaikkea ei ole hoidettu, että meidän pitää arvioida tilannetta, että tarvitsemme uusia ideoita, suuria ehdotuksia, suuria globaaleja ratkaisuja. Piketty kyseenalaistaa amerikkalaisen elämän sisimmässä ytimes-

sä olevan myytin siitä, että kapitalismi parantaa jokaisen elämänlaatua. Hän riistää sädekehän kaikelta siltä, mitä kapitalistit uskovat rikastumisen eettisyydestä. Piketty kumoo lähes kaikkien merkittävien taloustieteilijöiden uskomukset alkaen Karl Marxista. Marx uskoi kapitalismin tuhoavan itse itsensä sen tavoittelessa jatkuvasti kutistuvia voittoja.

Kirjon toisessa päässä on Nobelin palkinnon vuonna 1971 saanut Simon Kuznets, joka todisteli epätasa-arvoisuuden kuilun väistämättä kapenevan sitä mukaa kuin taloudet kehittyvät ja tulevat monimutkaisemmiksi. Piketty sanoo, ettei kumpikaan näistä argumenteista vastaa hänen keräämäänsä aineistoa. Piketty mukaan kapitalisteilla on fun-

damentalistinen usko siihen, että pääoma pelastaa maailman. Vuoden 2008 pankkikriisistä vuoden 2011 Occupy -liikkeeseen tämän ovat vaistonneet tavallisetkin ihmiset. Piketty kirjan poikkeuksellinen merkitys on siinä, että se "tieteellisesti" todistaa tämän intuition pitävän paikkansa.

Pääoma kasautuu talouskasvua nopeammin

Piketty kiinnostui taloustieteestä, kun hän huomasi, että melkein kaikki olemassa oleva data on ristiriidassa lähes kaikkien teorioiden kanssa, Marx ja Ricardo mukaan lukien. Sitten hän huomasi säännönmukaisuuden, että pääoma ja sen tuoma raha kasaantuvat nopeammin kuin talouskasvu kapitalistisissa maissa. Kehitys kiihtyi 1980-luvulta lähtien, kun pääomien kontrolloimisesta luovuttiin. Piketty puhuu progressiivisen veron puolesta, globaalin veron, sellaisen, joka perustuu yksityisomaisuuden verottamiselle. Tämä on hänen mielestään ainoa sivistynyt ratkaisu. Muut ovat hänen mielestä paljon barbaarisempia – niillä hän tarkoittaa Venäjän oligarkkijärjestelmää (joka on hänen mielestä gangsterismin muoto). Siihenkään Piketty ei usko, ei myöskään inflaatioon, joka tosiasiaassa on vain köyhille asetettu vero.

Piketty ehdottaa progressiivista varallisuusveroa

Piketyllä onkin konkreettisia ehdotuksia. Eurooppaan tulisi luoda progressiivinen varallisuusvero, jonka suuruus voisi olla 0,5 ja 10 prosentin välillä. Veroparatiisit pitäisi panna kuriin, varallisuustiedot pitäisi saada julkisiksi ja veroparatiiseja voisi painostaa vaikkapa säättämällä niiden vientituotteille 30 prosentin veron. Euroopan velkaongelmaan hän ehdottaa yhteistä velka-poolia, joka maksettaisiin kerta-luonteisella progressiivisella omaisuusverolla. Euroopan paradoksi on, että se on yhtä aikaa erittäin rikas ja erittäin velkainen. Lisäksi Piketty kritisoi talouselämän huippujohtajia, joiden palkkiot eivät näytä korreloivan tuottavuuden kanssa. Kovimpia palkkioita maksavat fir-

mat eivät erotu tulokseltaan muista saman toimialan yrityksistä. Finanssieliitti kiikuttaa omaisuuksiaan veroparatiiseihin ja messuaa mensesään madonlukuja yhteiskunnalle verotsunamista ja hyvinvointiholismista. Piketty viesti on, että he ovat vapaamatkustajia, jotka imevät hyödyn pääomien vapauttamisesta, eivätkä he epäröi puolustaa asemiaan. Näitä rikkaita verotetaan keveämmin kuin palkansaajia. Piketty kannattaa progressiivista verotusta ja ottaa esimerkiksi Yhdysvallat. Vuosina 1932-1980 siellä veroprosentti ylimmässä tuloluokassa oli keskimäärin 81 prosenttia. Myös kiinteistö- ja perintöverossa vastaava luku oli 70 ja 80 prosentin välissä. Suurin syyllinen tähän kehitykseen oli markkinoiden ja erityisesti pääomien vapauttaminen. Se teki veroista kirosanan. Ensi alkuun Piketty on ehdottanut yhteistä verotusjärjestelmää Euroopan unioniin.

“Superjohtajien” tulot perustuvat ahneuteen

Yksi hänen terävimmistä huomioistaan koskee johtajien tai "superjohtajien" nousua niiden, jotka eivät tuota varallisuutta, mutta saavat palkkansa siitä. Tämä on hänen mukaansa käytännössä yksi varastamisen muoto – mutta se ei ole superjohtajien pahin rikos. Tuhoisinta on se, miten he ovat heittäytyneet kilpailuun miljardöörien kanssa, joiden talouskasvua nopeammin kasvava vauraus tulee aina olemaan tavoittamattomissa.

Näillä pääoman palkkarengilla hän tarkoittaa, pääjohtajia ja Wall Streetin susia, joita tulisi halveksia. Kirjansa tässä osassa Piketty käytännössä repii kappaleiksi yhden 21. Vuosisadan suurista valheista – sen että johtajat ansaitsevat rahansa, koska heillä on samalla tavalla kuin jalkapalloilijoilla erityiskykyjä, jotka kuuluvat miltei ylimmille eliitille. Vielä pahempaa on se, että he kilpailevat keskenään kasvattaakseen varallisuuttaan. Pahin skenaario on se, että superjohtajat, joiden tulot käytännössä perustuvat ahneuteen, jatkavat palkkojensa hilaamista ylöspäin riippumatta markkinoiden todellisuudesta. Näin tapahtui esimerkiksi pankeissa vuonna 2008.

Talousajattelua ei voi erottaa historiasta

Toisin kuin monet taloustieteilijät, Piketty on ehdottomasti sitä mieltä, ettei talousajattelua voi erottaa historiasta ja politiikasta; tämä antaa hänen kirjalleen ulottuvuudet, joita Nobel-palkittu amerikkalainen talousguru Paul Krugman on kuvannut "historiallisiksi" ja "syvälisiksi näkemyksiksi". Piketty väittää, että talousajattelu on kasvamisesta kauas akateemisten ekonomistien pienen suljetun mikroyhteisön ulkopuolelle. Piketty analyysi yhteiskunnan tilasta ja veroratkaisuista eivät ole kovin kaukana niistä, joita ehdotin jo kymmenen vuotta sitten ilmestyneessä kirjassani: "Ahneuden aika" (<http://www.vs-kustannus.kotisivukone.com/6>). Piketty kirja on sen verran tärkeä, että sen pitäisi kuulua hiirenkorvalle jokaisen kansanedustajan, AY-liikkeen edustajan, talousprofessorin ja tavallisen kansalaisen käsissä. Toivottavasti siitä tulee nopeasti suomennos. Amazonin hyllyiltä on jo 200 000 kappaleen painos loppunut.

Ari Ojapelto
Tietokirjailija
Tampere

Toimituksen väliotsikot

Asuminen on perusoikeus

Suomen perustuslaissa on huomioitu asumisen välttämättömyys. Kylläkin vain muodossa "Julkisen vallan tehtävänä on edistää jokaisen oikeutta asuntoon ja tukea asumisen omatoimista järjestämistä." Tämän "edistämisen" tulkitaan toteutuvan Asumisen rahoitus- ja kehittämiskeskuksen (ARA) hallinnoiman valtion asunTORAHASTON takaamalla korkotukilainoilla. Tuota rahoituskanavaa voivat käyttää ja hyödyntää niin sanotut yleishyödylliset asuntuottajat, kuten VVO ja SATO. Nämä yhtiöt eivät kuitenkaan enää juurikaan rakenna "kohtuuhintaisia" asuntoja, vaan ovat keskittyneet tekemään kovaa bisnestä kovan rahan asuntomarkkinoilla. Asuminen ei - perustuslain ehkä hyvääkin tarkoittavasta kirjauksesta huolimatta - kaikkien kohdalla toteudu.

Suomessa on noin 7500 asunotonta, heistä pääkaupunkiseudulla noin 2500, heistä alle 25-vuotiaita on noin 650.

Nuorten syrjäytymisen ehkäisyyn maan hallitus kehitti niin sanotun nuorisotakuun. Päällimmäinen ajatus tuossa kokonaisuudessa on työ-, koulutus- tai harjoittelupaikan takaaminen näitä hyvän elämän edellytyksiä vaille jääneille nuorille mahdollisimman nopeasti enemmän syrjäytymisvaaran torjumiseksi. Kunnat ovat velvoitetut hoitamaan tämän takuujärjestelmän käytännössä.

Nuorisotakuun on todettu toimivan kuitenkin vain osittain alku-peräisen idean mukaisesti. Itse lakien säätäjätäkään eivät osaa sanoa,

mihin ongelmaryhmien kategoriaan kuuluvat ne "pudokkaat", joita on selvityksissä todettu olevan edelleen huolestuttavan paljon.

Asuminen omassa asunnossa on siinä määrin tärkeä asia kenen tahansa elämässä, että sen järjestäminen on edellytys sille, että ihminen on täydessä valmiudessa ottamaan vastaan esimerkiksi koulutus- tai työharjoittelupaikan. Nuorisotakuu-kokonaisuuteen pitäisi sisällyttää nuoren tulevaan työuraan liittyvien tavoitteiden lisäksi asumisen asiallinen järjestäminen.

Asiaa voisi osaltaan hoitaa vastaavalla tavalla, kuin on pyrkimys hallituksen ja Helsingin seudun kuntien välisellä maankäytön, asu-

misen ja liikenteen järjestelyä ja rakentamista koskevalla niin sanotulla MAL-sopimuksella. Tällä sopimuksella kunnat sitoutuvat kaavoittamaan asunTORAKENTAMISTA varten tonttimaata 16 000 asuntoa varten vuosittain. Korkotuetun valtion takaama lainoitus on se rahoitus pohja, millä sopimuksen edellytykset olisi tarkoitus toteuttaa. Sopimuksen mukaisissa, valtion tukemissa asunTORAHANKKEISSA käytetään lisäksi porkkanana niin sanottua käynnistysavustusta. Se on 5 000 – 10 000 euroa per uudisasunto.

Koska valtion asunTORAHASTON vuosittaista määrärahaa on viime vuosina jäänyt käyttämättä, voisi siitä olla osa "korvamerkittyä" rahaa, mikä kanavoitaisiin pääkaupunkiseudun kuntien omistamille vuokra-asuntoyhtiöille (HEKA, VAV, Espoonkruunu) ja kunnat olisivat erillisellä sopimuksella velvoitetut rakentamaan kohtuuhintaisia vuokra-asuntoja nimenomaan nuorille. Kuntien kontollahan näiden nuorisotakuutoimien hoitaminen käytännössä kuitenkin on.

Unto Nikula
Asukasliiton hallituksen jäsen
Vantaa, Asola

Venezuela vaatii YK:ta uudistumaan

Bolivaarisen Venezuelan tasavallan suurlähetystössä Helsingissä järjestettiin 26.9.2014 tilaisuus, jossa Kuuban ja Venezuelan suurlähettiläät käsittelivät maidensa keskinäisiä suhteita ja presidentti Nicolás Maduron 23.9.2014 YK:n 69. yleiskokouksessa pitämän puheen sisältöä. Venezuelan nykyinen suurlähettiläs Zulay Prieto on maansa ensimmäinen diplomaatti, joka edustaa bolivaarista val-lankumousta. Lähetystön seinille on ripustettu valokuvia, joissa edesmennyt presidentti Hugo Chávez tapaa maailman johtajia ja Latinalaisen Amerikan presidenttejä.

Maduro vaati puheessaan, että YK:hon on tehtävä rakenteellisia ja demokraattisia uudistuksia. Hän tuomitsi USA:n johtamat Syyrian pommitukset. Venezuela pyrkii en-si vuonna sitoutumattomien mai-den liikkeen puheenjohtajamaak-si voidakseen edesauttaa YK:n uu-distamista.

YK:ssa pitämässään puheessa presidentti Nicolas Maduro tote-si, että ”Yhdistyneiden kansakun-tien toiminta pitäisi organisoida uu-delleen. YK ei ole täyttänyt sille ase-tettuja tehtäviä, koska se on suonut imperialismille vapaat kädet toimia. YK:n olisi huomioitava moninapai-nen maailma, jotta se hyödyttäisi kaikkia maailman maita. Asiat olisi ajateltava uudelleen niin, että kaik-kien valtioiden ääni kuuluisi. Vene-zuela kannattaa kaikkia oikeuden-mukaisuutta edistäviä asioita Etelä-Amerikassa.”

”Vaikka Ebola-viruksen leviä-minen on suurin uhka maailmas-sa, lännellä on kiire pommittaa ih-misiä Irakissa ja Syyriassa. Rauha Lähi-idässä voidaan saavuttaa vain kunnioittamalla kansainvälistä la-kia.”Venezuela oli lahjoittanut edel-lisenä päivänä viisi miljoonaa dolla-ria Länsi-Afrikkaan viruksen leviä-misen estämiseksi.

Maduro tuki puheessaan Syy-rian presidentti Bashar Assadin hallintoa ja kritisoi USA:n johtamaa terrorismin vastaista taistelua. Hän ehdotti pommitusten sijasta liittou-tumaa rauhan solmimiseksi. ”Aino-astaan liittoutuma, joka kunnioit-taa näiden kansojen itsenäisyyttä ja auttaa heidän hallituksiaan, kan-saansa ja asevoimiaan voi todella

lyödä islamilaisen terrorismin yhtä hyvin kuin ne terroristivoimat, jotka putkahtivat esiin Frankensteinina – lännen itsensä luomana hirviönä.”

”Tietenkin me pahoittelem-me länsitoimittajien kuolemia ja menetelmiä, joita tämä ryhmät (ISIS) käyttävät, Mutta, miksi me emme sure vuosi sitten tapahtu-nutta syyrialaisen lasten kaulan katkaisuja, jotka nämä samat ryh-mät suorittivat? Miksi se ei loukkaa meitä yhtä paljon? Vai onko ihmis-elämä vain silloin jonkin arvoista, kun se on tietyn väristä ja kotoisin tietyistä maasta?”

”Kuuban yli 50 vuotta kestä-nyt kauppasaarto on lopetettava. Milloin te, herra Obama, tulette tun-netuksi historiassa lopettaessanne tämän saarron?”

”Etelä-Amerikan ja Karibian alueen maat ovat edistyneet ja it-senäistyneet alueellisesti. Valtiol-liset yhteistyöjärjestöt kuten ALBA (Meidän Amerikkamme kansojen Bolivaarinen liitto), UNASUR (Ete-lä-Amerikan kansojen liitto) ja Pet-rocaribe (öljyalan yhteistyöorgani-saatio) ovat edistäneet Latinalaisen Amerikan integraatiota. Ne ovat solmineet myös yhteyksiä muuhun maailmaan. Niiden toiminta osoit-taa, että toisenlainen maailma, jota olemme edistäneet Latinalaisessa Amerikassa, on mahdollinen.”

Fidel Castro arvosti julkaise-masaan nettikolumnissa presi-dentti Maduron YK:n puhetta ja pi-ti sitä erinomaisena.

Miamin viisikko

Kuuban suurlähettilään Henrique Orta Rodriguezin mukaan maail-

Kuva: Matti Laitinen

man tilanne on monimutkaistu-nut. YK:n yleiskokouksessa puhutiin terrorismin vastaisesta taiste-lusta, maailmasta ilman ydinaseita ja maailmanrauhasta. Ne olivat kauniita puheita, joissa esitettiin vähän käytännön toimia. USA joh-taa terrorismin vastaista sotaa, mut-ta se noudattaa terrorismin suhteen kaksoisstandardia. Miamin viisikos-ta kolme istuu edelleen vankilassa. He ovat siellä, koska he kävivät ter-rorism vastaista taistelua USA:n maaperällä.

Pitäisi taistella myös ydin-aseita vastaan. Tänään vietetään ensimmäistä kertaa YK:n julista-maa kansainvälistä ydinaseriisun-tapäivää. Kuuba on ajanut sitou-tumattomien maiden liikkeessä (NAM) tätä päivää. Kuuballa ei ole käytössään ydinaseita. Venezue-la taistelee ydinaseettoman maail-man puolesta, vaikka näiden aseiden määrä maailmalla on yhä kas-vussa. Suurlähettilään mukaan mei-

dän pitää tutkia, mi-tä maailmassa todella tapahtuu, eikä uskoa median tyrkyttämää propagandaa. Ei ole olemassa hyvää ja pa-haa terrorismia. USA ei välitä veto-oikeuksista. Se tekee, mitä haluaa.

Venezuela ja Kuuba ovat enem-män kuin veljeskan-sat, jotka kummat-kin ovat syntyneet äiti Etelä-Amerikan vatsa-sa. Olemme samanlai-sia. Venezuelan ja Kuu-ban ystävät ovat nii-den lapsia. Hands OFF Venezuela – Finlandin puheenjohtaja Rauni Salminen totesi lopuk-si, että jokainen voitto imperialismista mis-sä tahansa maailmalla, on myös meidän voit-tomme.

Tietoa latinalaisen Ameri-kan integraatiosta

Joulukuussa 2004 solmitun ALBA-sopimuksen pitkäntähtäimen pää-määränä on luoda 15 vuodessa La-tinalaisen Amerikan ja Karibian kan-sojen yhteisö, jolla on yhteinen va-luutta ja parlamentti sekä yhteiset kaupan, politiikan ja talouden ins-tituutiot. ALBA:an kuuluu tällä het-kellä kahdeksan jäsenmaata Vene-zuela, Kuuba, Bolivia, Nicaragua, Dominica, Ecuador, pienet saarival-tiot Saint Vincent ja Grenadiinit se-kä Antigua ja Barbuda hallitus. AL-BA-yhteisöllä on jäsenmaittensa li-säksi edustus mm. Argentiinassa, Brasiliassa, Chilessä, Dominikaa-nisessa Tasavallassa, Ecuadorissa, Guatemalassa, Kolumbiassa, Mek-sikossa, Panamassa, Paraguayssa, Perussa ja Uruguayssa. ALBA:n toi-minnan keskiössä ovat yhteiskun-nan kurjimmassa asemassa olevien hyvinvointi ja läntisen pallonpuolis-kon kehittymättömiin maihin koh-

distuvan solidaarisuuden vahvista-minen, jotta nämä voivat neuvotel-la kaupan käynnin ehdoista parem-mista asemista kuin kehittyneiden maiden alaisuudessa. Se on kah-den- ja monenkeskiseen yhteistyö-hön ja keskinäisapuun perustuva talousyhteisö, jonka toiminta ulot-tuu kaupankäyntiin, tuotantotoi-mintaan ja tieteellis-tekniseen yh-teistyöhön. (ML)

Etelä-Amerikan kansojen liit-to UNASUR perustettiin 23.5.2008 Brasiliassa. Se luotiin MERCOSUR:in (Etelän yhteismarkkinat) ja CAN:in (Andien Yhteisön) pohjalle. Siihen kuuluu 12 jäsenvaltiota: Argentiina, Bolivia, Brasilia, Chile, Ecuador, Guyana, Kolumbia, Paraguay, Peru, Surinam, Uruguay ja Venezuela sekä kaksi tarkkailijajäsentä: Mek-siko ja Panama. Maantieteellisesti UNASUR kattaa 17,7 miljoonan km² maa-alueen, jossa elää 388 miljoonaa ihmistä. Järjestön yhtenä kes-keisenä periaatteena on siihen kuuluvien kansakuntien itsenäisyy-den ja itsemääräämisoikeuden voi-mistaminen. Tavoitteina ovat myös UNASUR:in yhteinen parlamentti, valuutta ja passi v. 2019 mennen-sä. (ML)

ALBA:n puitteissa Latinalai-seen Amerikkaan on perustettu OPEC:in kaltainen öljyalan yhteis-työorganisaatio Petroamerica. Sen alueellisia toimintahaaroja ovat Petrosur, Petrocaribe ja Petroandina. Öljytuotteiden ostajina toimi-vat monikansalliset öljy-yhtiöt kor-vataan valtion omistamilla öljy-yhtiöillä kuten Venezuelan PVDSA, Bolivian YPFB ja Brasilian Petrobras. Petrocaribe oli alkujaan lähinnä Vene-zuelan öljyvarantojen pohjalle syntynyt energiayhteistyöjärjestö, jonka toiminta laajentui nopeas-ti muille elämänilueille. Se edis-tää osaltaan Latinalaiselle Amerikan yleisiä integraatitavoitteita. (ML)

Matti Laitinen
Hands Off Venezuela – Finlan-din sihteeri

Kansainvälisen oikeuden vastaistako?

Krim

Länsi väittää, että Krimin liittymi-nen Venäjään oli kansainvälisen (kv) oikeuden vastaista yllä olevan kappaleen mukaan. Toisella tavalla ajattelevat katsovat, ettei liittymi-nen ollut kv-oikeuden vastai-nen. Krim järjesti kansanäänestyk-sen asiasta ja Venäjä hyväksyi Kri-min liittymisen. Ei käytetty väki-vallalla uhkaamista eikä väkivaltaa.

DDR ja nato-Saksa

Krimin Venäjään liittymisen tul-kinnoista seuraa runsaasti pohdit-tavaa ja kysymyksiä. Käytännös-sä nato-Saksa liitti DDR:n itseensä halutessaan siirtää itärajaa reilusi-ti itään. Koska nato-Saksan liittou-kansleri Kohl ja muut painostivat DDR:ää, ei sen kansalaisille jäänyt mahdollisuutta pysyä itsenäisenä. DDR:ssä ei liittämisestä järjestetty kansanäänestystä. Eikö tämä ollut kv-oikeuden vastaista?

Muurit

Berliinin muurin rakentami-nen herätti lännessä raivoa. Kun muurin purkamisesta oli kulunut 20 vuotta, järjestettiin isot pirs-keet. Oliko muuri kv-oikeuden mukaan laillinen? Israel raken-taa edelleen apartheid-muuria siirtokuntien suojaksi. Raken-taminen jatkuu, sillä Israel anas-taa palestiinalaisten maata uu-

YK:n peruskirjan 2. artiklan 4. kappale kuuluu: ”4. Kaikkien jäsen-ten on pidätyttävä kansainvälisissä suhteissaan väkivallalla uh-kaamisesta tai sen käyttämisestä minkään valtion alueellista koskemattomuutta tai poliittista riippumattomuutta vastaan tai menettelemästä muulla tavalla, joka on ristiriidassa Yhdistynei-den Kansakuntien päämäärien kanssa.” Näin Unric ja Finlex esit-tävät 4. kappaleen, mutta Suomen YK-liitto käyttää sanaa ” pitäy-dyttävä”. Maallikko havaitsi suomennoksissa epämääräisyyttä.

Ajattelemisen aihetta

Itsemääräämisoikeus merkitsee ennen muuta kansan vapautta päättää omasta poliittisesta ase-mastaan. Tämän vapauden tulle olla sekä sisäistä että ulkois-ta eli kansojen tulee voida päät-tää sekä alueensa sisäisestä hallin-nosta ja yhteiskuntaelämänsä jär-jestämisestä että suhteistaan toi-siin valtioihin ja kansoihin. Valin-nanvapauteen sisältyy toisaalta myös mahdollisuus pidäytyä itse-näisyydestä. Siten kansa voi vali-ta joko (1) itsenäistymisen suve-reeniksi valtioksi,(2) vapaan liittou-suhteen jonkin itsenäisen valtion kanssa tai (3) yhtymisen johonkin itsenäiseen valtioon. Ratkaisevaa on, että valinta perustuu kansan vapaaehtoisesti ja demokraatti-sesti ilmaistuun tahtoon. (Lähde: http://www.helsinki.fi/oikeustie-de/opiskelu/Tenttikysymykset/Kv-mallivast_7.12.2004.pdf)

Hannu Kautto

SKP:n Janakkalan osasto 40 vuotta

Skp:n Janakkalan osasto ry. täyti 3.10.2014 40 vuotta. Osaston li-pun on voinut nähdä mm: Loka-kuun vallankumousjuhlilla Pietar-issa sekä Helsingin, Tampereen, Lahden, Hämeenlinnan, Riihimä-en ja Janakkalankin vappumars-seilla. Vappuna olemme järjes-täneet Hämeenlinnan toverei-den kanssa jo perinteeksi tul-leen Kanta-Hämeen kommunistien pitkän vappumarssin. Sil-loin suoritamme kunniakäynnit kaikille Kanta-Hämeen vakau-muksensa puolesta kaatuneiden toverihaudoille.

Toreilla Kanta-Hämeessä sekä Tu-rengissa osaston on voinut näh-dä usein järjestämässä erilaista toi-mintaa. Myös julkaisutoiminta ja lehtityö on tuttua. Olemme levit-täneet piirin omaa Työn Valta- jul-kaisua sekä Tiedonantajaa, Kansan ääntä ja Työkansan Sanomia. Olem-mekin olleet tiiviissä yhteistyössä Suomen työväenpuolueen ja Ktp:n suuntaan unohtamatta anarkisteja ja Vihreää-puoluetta (Vipu). Pienel-lä paikkakunnalla vaihtoehdon ra-kentaminen vaatii yhteistyötä koko laita-vasemmiston kesken! Edus-kuntavaaleissa olemme asettaneet ehdokkaita kolmesti. Samoin olem-me osallistuneet Janakkalassa kun-tavaaleihin.

Olemme työskennelleet aktiivi-sesti myös heikko-osaisten aseman

Kuva: Heikki Männikkö

SKP:n Janakkalan osaston ja Kan-ta-Hämeen toverit vappuna 2013 ”pitkällä vappumarssilla” Alvet-ulan toverihaudalla.

vahvistamiseksi. Osastomme jäse-nistö oli mm. Janakkalan vanhain-kotiin kanteluiden kautta hommaa-massa puolet lisää henkilökuntaa ja osallistuimme ahkerasti nimien ke-ruuseen (1400 nimeä) vanhusten ulkoiluttajien saamiseksi Janak-kalaan. Osittain tämä toteutuikin, mutta vanhustenviikon kynnyksel-lä 1.10.2014 kuntamme päättäjät kuitenkin lakkauttivat viran.

Olemme olleet siis 40 vuotta piikkiä Janakkalan päättäjien li-hassa ja taistelu heikko-osaisten sortoa vastaan jatkuu edelleen.

Jorma Talikka

Sote-soppa joutaa kompostiin

Kirjoittaja STP:n puheenjohtaja Juhani Tanski on ehdokkaana kevään eduskuntavaaleissa.

Yksimielisesti erimielisiä

Hallitusryhmät olivat yksimielisiä, mutta eivät oikein saaneet selvää, mistä ne olivat yksimielisiä. Runsas vuosi myöhemmin valliitsi edelleen hallitusryhmien sopu ja kaikki lupasivat, että esitykset annetaan ennen kuntavaaleja. Myöhemmin ilmoitettiin, että uudistuksen periaatteet julkistetaan ennen kuntavaaleja. Sit- ten pohdittiin vuoden verran tarvitaanko kuntien pakkoliitoksia, mitä lupasimmekaan ennen eduskunta- ja kuntavaaleja sekä miten haikaillun hankkeen perustuslakiong- gelmat voitaisiin ohittaa, kiertää tai ratkaista.Tämän vuoden alussa hal- litus sai aikaan sote-mallin, joka lä- hetettiin kuntiin lausunnoille. Kun- tien ja viranomaisten jne. lausunto- jen jälkeen todettiin, että tilanne on pulmallinen.

Titanicin kohtalo

Kunta- ja sote-uudistukset olivat ajaneet karille ja hallitus oli ”kär- kihankkeensa” kanssa umpikujas- sa. Juha Sipilä ja Timo Soini - ”op- positiopuolueiden” puheenjohta- jat - tulivat hallituksen tueksi. Saim- me Tuppraisen Tappuraisen takuu- mieheksi.

Viime keväänä ”neljän kopl” Katainen, Urpilainen, Sipilä ja Soini sopivat 5 erityisvastuu-alueeseen (erva) perustuvasta sote-mallista. Erva-alueet tulisivat sote-palvelu- jen järjestäjiksi. Nämä jättäalueet olisivat nykyisiä keskimäärin run-

Oikaisu:

Viime Kansan äänen numeros- sa (4/14, s. 5) julkaistiin meksi- kolaisen toverin runo ”Teräs- pataljoona.” Nimi oli virheelli- nen, kirjoittajan oikea nimi on Miguel Torres-Enriquez.

Tammikuun Kansan äänessä kirjoitin: ”Alkukesän valoisana yönä 2011 väsyneet puolueiden neuvottelijat kirjasivat hetken mieli- johteesta hallitusohjelmaan kunta- ja palvelurakenneuudistuksen eli Kuprun. Siinä todetaan, että hallitus tekee lakiesityksen asiasta vuoden 2011 aikana.”

saan miljoonan asukkaan yliopis- tosairaalaapiirejä. Kuntalahtaukses- ta luovuttiin.

Parlamentaarinen työryh- mä

Perustettiin parlamentaarinen työ- ryhmä valmistelemaan hanket- ta - lähes kolme vuotta liian myö- hään. Esitys piti rustata toukokuu- hun mennessä. Pöly ei kunnolla eh- tinyt laskeutua hallituksen ja op- position historialliseksi luonnehdi- tun sote-sovun yltä, kun sen arvostelijat nousivat koloistaan soimaa- maan yksituumaista ratkaisua. Yllät- tävää on sekin, ettei kritiikkiä kuu- lunut hallituksen pienpuolueista, jotka Soinin määräyksestä pantiin tv-studion nurkkaan ”sovusta” tie- dotettaessa. Äänessä ovat keskus- tan edustajat, jotka kampittivat so- vun ”pääarkkitehtia” Sipilää. Eläk- keellä oleva valtiosihteeri Risto Vo- lanen syytti julkisesti Sipilää oma- valtaisesta keskustan puolue-elin- ten päätösten sivuuttamisesta. Vo- lasen mielestä puolueen ei pidä an- taan tukeaan ratkaisulle. Myös jotkut kepun kansanedustajat arvostelivat Sipilää. Mauri Pekkarinen ja Aila Pa- loniemi pitävät viiden erva-alueen mallia merkittävästi huonompana kuin Keskustan kotikunta-maakun- ta -mallia. Maakuntia on manner- Suomessa parikymmentä ja erva- alueita olisi vain viisi.

Erimielisesti yksimielisiä

Huhtikuun Kansan äänessä kirjoitin: ”Sote-soppa paloi pohjaan Erva- puuroksi... Sote-sopu päättyy pi- an. Maassa on jo viikkoja eletty ilon ja onnen aikaa, kun syntyi sote-so- pu. Se oli historiallinen tapaus. Hal- litus sai aikaan päätöksen ja hal- litus ja ’oppositio’ olivat yksimieli- siä. Miesmuistiin suurimman julkis- en palvelun uudistuksen arveltiin syntyneen. Onni on kuitenkin haih- tuvaa, niin voi olla myös sote-sopu, kun uudistuksen lainsäädäntöä ale- taan valmistella...” Tätä kirjoittaes- sani 3.11. en peru puheitani. Kun- ta- ja sote-uudistuksen valmiste- lussa on tehty varmaankin hölmöi- lyn maailmanennätys.

Lilleri lalleri laudalla ma- kasi...

Sote-laki on pahasti keskeneräi- nen. Myös sen perustuslain vastai- suus on ollut tiedossa alusta läh-

ten. Hallituksessa ja parlamentaa- risessa ryhmässä on kinasteltu pää- asiassa sote-toimen yksityistämisen asteesta ja nopeudesta. Sosiaali- ja terveysministeri Laura Rätty toteaa: ”Hallituksen ja opposition yhdes- sä sorvaama esitys on kompromis- si. Kokoomuksen tavoitteena oli, et- tä yksityinen ja julkinen sektori oli- sivat olleet enemmän samalla vii- valla. Nyt julkiset palveluntuotta- jat ovat etusijalla yrityksiin nähden. Vielä on kuitenkin liian aikaista ar- vioida, miten paljon yritykset tuot- tavat vastaisuudessa sote-palve- luita. Sote-alueilla on paljon valtaa päättää, miten alueen palvelut jär- jestetään.” Rätty ja kuntaministeriksi siirtynyt Paula Risikko ovat lähinnä yksityisten sote-yritysten asiattyttö- jä hallituksessa. Päätösvallan keskit- täminen ei paranna palveluita. Tut- kimusten ja tilastojen perusteella tiedämme, että 10-40 000 asukkaan kunnat tarjoavat palvelut tehok- kaammin ja edullisemmin kuin suu- ret kaupungit. Ei ole mitään näyttöä eikä perusteita väittää, että erva- ratkaisu poikkeaisi tästä säännöstä. Ruotsissa tehtiin jonkin verran kes- kustan kotikunta-maakuntamal-

lia vastaava uudistus. Siellä todet- tiin, että 20-50 000 asukkaan kun- nat tuottivat tehokkaimmin palve- luja - mutta liian myöhään.

Aika heittää erva-puuro kompostiin

Ministeri Susanna Huovinen kertoo, että hallitus vie lakiesityksen mar- raskuussa eduskuntaan. Lain sisäl- löstä, rahoituksesta tai perustus- lain edellyttämästä käsittelytavas- ta ei ole suunnitelmaa. Nyt pitäisi viheltää peli poikki ja alkaa miettiä, mitkä ovat todelliset ongelmat ja tarpeet. Sosiaalityön professori Ai- la-Leena Matthiesin mukaan Suo- mi kulkee vastavirtaan, sillä muual- la Euroopassa on todettu, ettei kes- kittäminen toimi eikä tuota hyö- tyä. ”Historiallinen uudistus” lienee enemmän puhetta kuin todellisuut- ta. Sote-uudistuksen nimissä lupail- laan nyt lyhyempiä hoitajonoja, pa- rempaa palvelua ja pienempiä kus- tannuksia. Päätäjät rakastavat hal- lintouudistuksia. Todellinen kehitys tapahtuu kuitenkin sairaanhoidon menetelmiä parantamalla ja sosiaa- liturvan luonnetta muuttamalla.

Sipilän juoni?

Mahtokohan Sipilä olla ovela esit- täessään keväällä erva-mallia hal- litukselle? Hallitus oli umpikujas- sa sen älyttömän vahvoin perus- kuntiin perustuvan kunta- ja sote-

uudistuksen mentyä pöpelikköön. Sipilä esitti vielä järjettömämpää mallia, johon tiesi hallituksen tart- tuvan kuin hukkuva oljenkorteen. Sipilä lienee tajunnut, että erva-uu- distus kokee saman kohtalon kuin kuntalahtauskin. Sick-pack-halli- tuksen sote-uudistukselle käy ku- ten Vanhasen hallituksen vuosisa- dan sosiaaliuudistukselle - se jää suutariksi. Sipilä ja Soini varmisti- vat, että hallitus jatkaa sote-sekoi- luaan vielä vuoden ja hallituspuo- lueet menettävät kannatustaan ko- ko ajan. Sipilän tempu ei ollut ko- vin isänmaallinen, koska se varmisi sen, että Stubbin hallitus sotkee asioita ja estää sote-toimen kehittä- mistyön aloittamista vuodelle. Näin hallituksen sekoilut saavat keskus- tan kannatuksen nousuun.

Näytelmän juoni

Perustuslakimme mukaan kansa- laisten terveydenhoidosta vastaa yhteiskunta. Uusliberalistiset edus- kuntapuolueet haluavat muuttaa sitä niin, että vastuu siirtyisi erva- alueille ja sote-toimen yksityistämi- sen kautta entistä enemmän asuk- kaille itselleen. Tämä mahdollistaisi progressiivisen verotuksen täydelli- sen alasajon ja palvelujen rahoitta- misen entistä enemmän tasaveroin eli kuntaveroina ja asiakasmaksuina eli regressiivisen verotuksen kautta.

Juhani Tanski

Mielettömät 15 miljardin asekaupat estettävä

Nämä ajat, joita elämme haasta- vat vakavasti rauhaa ja ympäris- töä puolustavat kansalaiset ja kansalaisliikkeet. Rahanahneus ja yhtiövalta raivaavat tieltään kansalaisten vaikutusmahdolli- suuksia puolustaa luontoa, puo- lustaa elämää ja ihmistä. Mutta me emme peräänny!

Hyvät ystävät ja toverit!

Haluun keskittyä näissä sanoissa- ni rauhanliikkeen tärkeään haas- teeseen täällä Suomessa ja laajen- taen: Pohjolassa ja Euroopassa.

Viime viikot olemme eläneet kiihkeän pelottelukampanjoin- nin oloissa. Media on täytetty te- kaistuilla uutisilla. Sukellusvenettä on jahdattu, rajoja on loukattu, Ve- näjä ja venäläiset tulevat! ... ja kai- kella tällä meille halutaan todistel- la, että Ruotsin ja Suomen ja koko Pohjolan vakaus lisääntyy, jos val- tiot lisäävät merkittävästi varus- tautumistaan. Meille uskotellaan, että Suomen puolustus on romah- tamassa, ellei asemäärärahoja tun- tuvasti koroteta.

YK:n päivän rauhantapahtu- massa 24.10.-14 kansanedus- taja Jyrki Yrttiäho haastoi pu- heenvuorossaan eduskunta- talon rappusilla kaikki työhön torjuaksemme yli 15 miljardin hävittäjähankinnan.

Tosiasia kuitenkin on, että Suomen puolustusvoimille myön- netyt ja siis käytettävissä olevat ti- lausvaltuudet olivat viime vaalien jälkeen vuoden 2012 budjetin mu- kaan 5,3 miljardia euroa. Ja mitä ne ovat ensi vuonna? Armeijan tilaus- valtuudet ylittävät edelleenkin 2 miljardin euron rajan. Neljässä vuo- dessa asehankintoihin on käytetty 3,2 miljardia euroa. Siis yli 800 mil- joonaa euroa vuositasona. Siis lä- hes kaksinkertaisesti se, mitä jul- kisuudessa kerrotaan. Suomen va- rustautumismenot ovat olleet koko ajan erittäin korkeat, vaikka samaan aikaan kuntien palveluista ja sosiaa- liturvasta on kipeästi leikattu.

Suomen poliittisen eliitin ha- lu varustautua ja sitoutua entis- tä tiiviimmin Yhdysvaltojen kallii-

siin asejärjestelmiin, on se todel- linen materiaalin side, joka vie meidät kohti tiiviimpää liittosuh- detta Yhdysvaltojen kanssa. Jon- ka päässä on Nato-jäsenyys.

Siksi hyvät ystävät ja tove- rit, haluan haastaa teitä kamp- pailuun varustautumista vastaan. Emme tarvitse Hornetien tilalle F-35A hävittäjiä, joiden hinta on nyt jo 180 miljoonaa euroa kap- pale. Ja mitä hinta on ilmoitettu- na hankintavuonna 2020? Se on nykyisessä hintakehitysvauhdissa yli 360 miljoonaa euroa kap- paleelta. Meitä kansalaisia ja po- liitikkoja valmennetaan jo nyt siis yli 15 miljardin järjettömään hä- vittäjähankintaan. Maan talous on koomassa, työttömyys kasvaa ja julkista sektoria leikataan, mut- ta aseita tulee saada! Kenen tur- vaksi. Ei kansan eikä kansalaisten!

Haastan teitä, hyvät ystä- vät ja toverit, kansalliseen pro- jektiin – laajaan yhteistyöhön tä- män mielettömän hankkeen tor- jumiseksi! Tämä on vakava viesti- ni, jonka hyväksi aion toimia!

Vasemmistovalta jatkuu Brasiliassa ja Uruguayssa

Viime sunnuntaina oli Etelä-Amerikan mantereelle ratkaisevan tärkeät vaalit. Kamppailu vasemmistolaisen ja uusliberaalin ta- louspolitiikan välillä käytiin Brasiliassa ja Uruguayssa. Vasemmis- to voitti molemmissa ja samalla voittivat koko mantereen köyhät. Varsinkin Brasilia, melkein maanosan kokoinen maa ja suuri ta- lous maailmankin mittakaavassa, on tärkeä koko maanosalle.

Dilma Rousseff jatkaa Brazilian presidenttinä toiselle kaudelle

Entinen marxilainen kaupunki- sissi Dilma Vana Rousseff, Brasi- lian istuva presidentti, jatkaa toi- selle toimikaudelleen tiukan ää- nestyksen jälkeen. Rousseff kerä- si presidentinvaalien toisella kier- roksella Työväenpuolueen ehdok- kaana 51.6% äänistä oikeistoso- siaalidemokraatti Nevesin 48.4%:a vastaan.

Vaalitulos oli hyvin tasavä-

kinen ja heijastaa Brazilian köyhien ja kansainvälisen ja kansallisen pää- oman ohjaaman pikkuporvarillisen keskiluokan välistä ristiriitaa. Brasi- lian presidentillä on kuitenkin laajat toimivaltuudet ja Rousseffin odote- taan jatkavan jo edellisen presiden- tin, samaa puoluetta edustavan Luiz Inacio Lula da Silvan alulle pa- nemia laajoja sosiaalisia uudistuk- sia. Rousseffin ensimmäisellä pre- sidenttikaudella onkin työttömyys selvästi laskenut, köyhien määrä vä- hentynyt, sosiaaliturva laajentunut ja parantunut ja julkinen tervey-

denhuolto kasvanut ja kehittynyt.

Brasilian vaalitulos tukee maan itsenäisyyttä ulkopuolisia uusliberaalisia hyökkäyksiä vas- taan ja toimii vakauttajana etelä- ja keski-Amerikan ja Karibian keski- näisissä taloussuhteissa. Brasilia on 200 miljoonan asukkaineen maail- man seitsemänneksi suurin talous- ja poliittinen voimakeskus ja yksi kehittyvien maiden BRICS -yhteis- työliittymästä. (TP)

Uruguayssa presidentin- vaalit toiselle kierrokselle

Uruguayn presidentinvaaleissa eni- ten ääniä sai hallitsevan vasemmis- tokoalition Frente Amplion (Laaja rintama) ehdokas Tabaré Vázquez. Hän jäi harmittavan vähän läpime- nosta ensimmäisellä kierroksella,

ääniä kertyi 49,4 prosenttia. Se on kuitenkin enemmän kuin gallupit olivat ennustaneet.

Oikeiston ehdokas Lacalle Pou, Partido Nacionalin (Kansal- lispuolue) ehdokas, sai 32 prosent- tia äänistä. Muut ehdokkaat jäivät kauaksi näiden kahden taakse. Vaa- lien toinen kierros järjestetään siis näiden ehdokkaiden kesken 30.11. Tärkeää oli, että parlamentti- vaaleissa Frente Amplio sai ehdot- toman enemmistön, mikä helpot- taa edistyksellisen lainsäädännön jatkamista.

Istuva presidentti José Mujica ei voinut asettua ehdolle toiselle peräkkäiselle kaudelle Uruguayn perustuslain mukaan. Edellisissä vaaleissa niin kävi Vázquezille, jo- ka hallitsi Uruguayta vuosina 2005

- 2010. Nyt oli taas Vazquezin vuo- ro astua remmiin.

Vazquez muistutti Fren- te Amplion kymmenvuotisen hallituskauden edistysaskelis- ta, muun muassa köyhyyden vä- henemisestä ja yleisen tulotason nousemisesta. Muistaa kannat- taa myös Vazquezin ja Mujican ai- kana säädetty Latinalaisen Ameri- kan edistyskellisin lainsäädän- tö, joka sallii vapaan abortin, sa- maa sukupuolta olevien avioliit- tot sekä kontrolloidun kannabik- sen käytön. Poikkeuksellista siellä päin maailmaa.

Sosiaalisen ja taloudellisen edistyksen linja siis jatkuu run- saan 3 miljoonan asukkaan Uru- guayssa.

Marjaliisa Siira

"Yhteiskunnallisessa analyysissään Marx oli oikea"

Karl Marxin tutkimukset kapitalistisista tuotannon lainmukaisuuk-sista on perusteellisesti kirjattu Pääomaan. Siinä hän todistaa, et-tä kapitalismin perustana on tavaratuotanto ja sitä ohjaava ihmi-sen tahdosta riippumaton arvolaki. Pääoman alussa Marx toteaa, että tavara on olio, joka tyydyttää jonkun ihmisen tarpeen synnyt-täköön sen vatsa tai mielikuvitus. Hän havaitsi, että kapitalisti ei si-joita pääomaansa tuotantoon tuottaakseen yhteiskunnallista hy-vää. Kapitalisti sijoittaa vain tuottaakseen lisäarvoa, voittoa, kas-vattaakseen pääomaansa. Kapitalismin valtavaan kehitykseen ve-doten tutkijoiden laumat väittävät, että Marx ei voinut nähdä mi-ten maailma muuttuu. Tosiasiassa nuo tutkijapoloiset eivät itse näe kapitalismin hurjaa, mutta täysin kieroutunutta kehitystä. Sitä, jo-ka lopulta johtaa järjestelmänä sen tuhoon, kapitalistisen yksityis-omistuksen lakkauttamiseen. Se aika lienee lähempänä kuin kos-kaan. Historia on jo osoittanut, että Marx on ollut yhteiskunnalli-nessa analyysissään alusta alkaen ja joka suhteessa oikeassa. Enää vain kapitalismin hautaaminen puuttuu.

Nykyaikana tavaratuotanto on paitsi huikean monipuolista myös äärimmäisen keskittyntä todel-la suureen ylikansalliseen tuotan-toon. Globaalin keskittymisen, mo-nopolisoitumisen seurauksena on syntynyt ennennäkemätön työn puute. Siitä ja työtulojen vähäisyy-destä johtuen tavaroiden kysyn-tä on niiden tarvetta pienempää ja tuotantokapasiteetti kysyntää suu-rempaa. Mahdollisuudet lisäarvon, voiton hankkimiseen pienenevät ja ongelmat kasvavat.

Tämän vuoksi kaikkialla maail-massa synnytetään erilaisia kriisejä, levottomuuksia ja uhkia. Kun maail-ma tuntuu turvattomalta, kapitalis-tit vaativat valtioilta turvallisuutta, jonka voi taata vain aseilla. Nykya-i-kaisten tehokkaiden aseiden kehit-tämisestä ja valmistamisesta on tul-lut kapitalisteille uskomaton kulta-kaivos. Aseteollisuudesta on kehit-tynyt suunnattomia voittoja tuotta-va ala harvojen omistuksessa olevil-le suunnattomille pääomille.

Tutkimuksissaan Marx huomasi, että pääoman kiertoa tavaratuotan-nessa ohjaa ihmisen tahdosta riip-pumaton arvolaki. Siinä kapitalis-tin tuotantoon sijoittama raha (R) muuttuu työllä tavaraksi (T) ja ta-vara markkinoilla suuremmaksi ra-haksi (R'). Marx kuvaa arvolain to-teutumisen yksinkertaisena uusin-tamisena, arvotuotteena sekä laa-jennettuna ja kasautuvana uusin-tamisena, tuotearvona. Ne hän ti-i-vistää kahteen yhtälöön:

Arvotuote; C'=C+v+m

Tuotearvo; C=c+v+m

Arvotuotteessa C' on tuotan-to, C liikkuva pääoma, v palkat ja m lisäarvo. Tuotearvossa C on nyt tuotanto, c pysyvää kapitalistin iki-omaa pääomaa, v palkat ja m lisä-arvo.

Marxin selvityksessä v on vaih-televaa pääomaa, sillä liikkuva pää-

oma sisältää piilossa olevan pysy-vän pääoman c ja ilmaisen lisätyön v. Näin tuotearvossa liikkuvan pää-oman ilmainen työ muuttuu lisäar-voiksi, joten avattuna sen kaava on C=c+v+(v+m). Palkat ja ilmainen työ v+v ovat yhdessä vaihtelevaa pääomaa.

Tässä piilee myös kapitalismiin sisältyvä kapitalistien ja palkkatyö-läisten etujen sovittamaton ristiriit-ta. Työläisen työaikana kuluttama työvoima on työnarvo. Sitä kapita-listi ei luovuta työläiselle, kun hä-nen on saatava pääomalleen lisä-arvoa, voittoa. Siksi työvoima on muutettu tavaraksi, jota työläiset myyvät ja kapitalistit ostavat työ-markkinoilla. Kapitalistin kannal-ta kyse on siitä, kuinka suuri osa työn arvosta riittää työvoiman uu-sintamiseen, sillä loppu on kapita-listin lisäarvoa. Tässä on kapitalis-min, kapitalistien ja työläisten vä-linen pysyvä ja sovittamaton etu-jen ristiriita.

Näitä Marxin todistamia teorioi-ta ei ole jostain syystä aiemmin to-distettu käytännössä. Siksi niitä on vain kaluttu lähes kaksisataa vuot-ta. Ainakin Suomessa todistaminen oli hankalaa, kun tuotannon arvoa ei julkaistu, julkaistiin vain brutto-kansantuote. Se ei ole tuloslaskel-ma, se on vain pelkkä tilastokokoel-ma, jossa on alle puolet tuotannos-ta. Sen kaksi puolta tulot ja menot eivät korreloi. Se on mielivaltainen tilastokokoelma. Kun tuotannon arvoa ei ole tunnettu, liikkuva ja pysyvä pääoma sekä lisäarvo ovat jääneet piiloon.

Sen jälkeen, kun vuonna 1998 Tilastokeskus kansantalouden tilin-pidossa ryhtyi julkaisemaan myös tuotannon luvut, onnistuिन raken-tamaan tuloslaskelman, jonka mo-lemmat puolet hyvän kirjanpito-tavan mukaan korreloivat. Se oli avain liikkuvan pääoman selviä-miseen ja siitä jatkamalla sain esiin myös muut keskeiset Marxin teo-

riaan sisältyvä osat. Kes-ti kuitenkin vielä kym-menisen vuotta ennen kuin kaikki osat olivat kohdallaan ja koko pää-oman tuotantoprosessi oli aukottomasti selvillä.

Tuloslaskelman tulot

Itse asiassa kansan-talouden tuloslaskel-ma syntyy perin yksin-kertaisesti. Esimerkiksi vuoden 2012 kokonais-tuotannon 384,0 miljardista eurosta on vain vä-hennettävä palkat 80,9, voitot 36,7, välilliset ve-rot 28,3, sosiaaliturva-maksut 27,2 ja pakolli-set maksut 0,4 ja jään-nös 210,5 miljardia eu-roa on liikkuva pääoma (varastot).

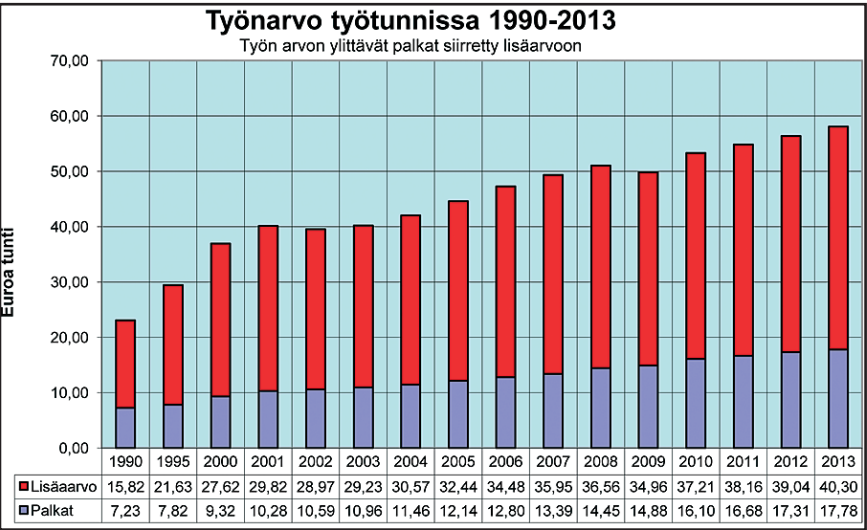
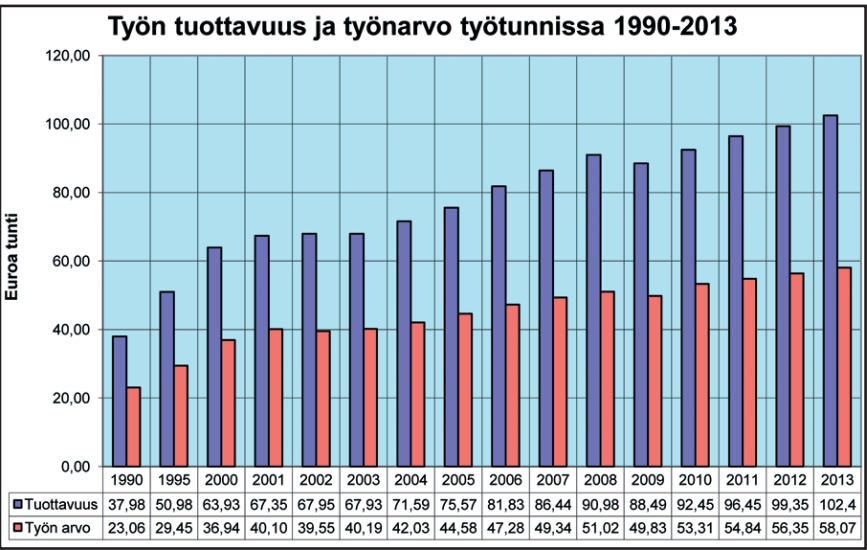
Selvennykseksi pi-tää korostaa, että liikku-va pääoma on kuluneen vuoden kulutuksen ja tuotannon varastot ja tilisaamiset. Tässä tapa-uksessa vuoden alussa varastot olivat 204,5 ja vuoden lopussa 210,5 miljardia euroa. Lisäk-si on vielä huomattava, että harvoja poikkeuk-sia lukuunottamatta ta-varat aina tuotetaan va-rastoihin, jotka kysyn-nästä riippuen menevät tai eivät mene kaupaksi.

Kysyntää tuottajat eivät koskaan tiedä, jo-ten siinä piilee ylituo-tannon riski. Siitä huo-limatta, että tuonti ul-komailta on kaksinker-taistunut ja varastojen kierto on trendimäises-ti hidastunut. Tavarat makaavat kasvaneissa varastoissa entistä pi-dempään. Se tulee kal-liiksi. Vuonna 1990 va-rastot olivat 52,0 % tuo-tannosta, vuonna 2000 ne olivat 53,7 % ja 2012 jo 54,8 %. Tuottajien ja kaupan kannalta tilan-ne on huono, kun ky-syntä ei vastaa tuotannon ja tuon-nin vauhtia. Toisaalta heikko kysyn-tä johtuu työn ja palkan vähenemi-sestä, työttömyydestä ja siitä johtu-vasta ostovoiman hiipumisesta.

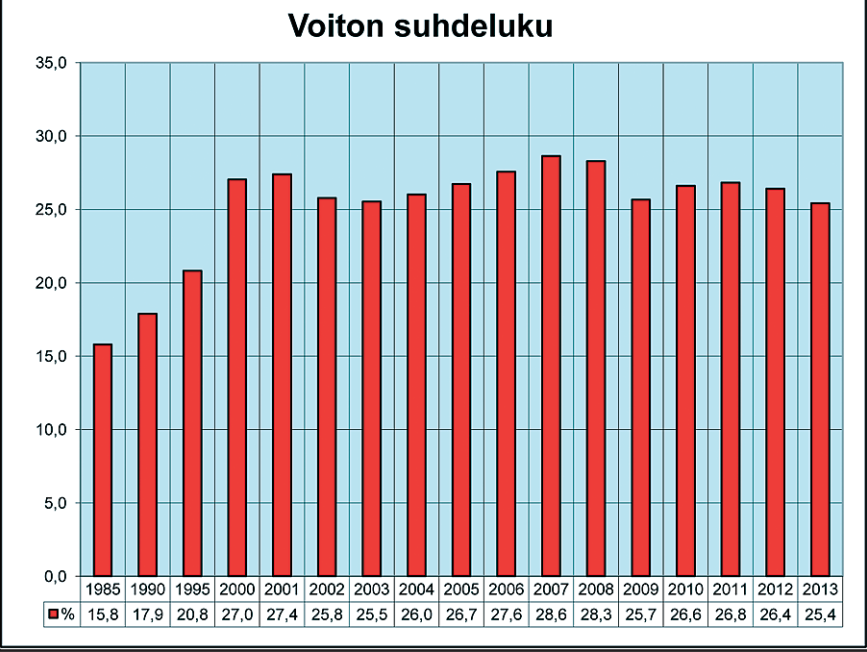
Liikkuvassa pääomassa 210,5 miljardia euroa, on suhteellises-ti yhtä paljon ilmaista, niin sanot-tua lisätyötä kuin palkkoja on ko-konaistuotannossa. Näin siksi, et-tä varastot on uusittu kaksi kertaa. Kun palkkoja oli tuotannossa 21,1 %, niin liikkuvassa pääomassa on il-maista työtä suhteessa sama mää-rä, 44,4 miljardia ja loppu on omis-tajien ikiomaan pysyvää pääomaa 166,1 miljardia euroa.

Arvotuotteen, yksinkertaisen uusintamisen lisäarvo saadaan, kun tuotannosta (C') 384,0 vähen-netään liikkuva pääoma (C) 210,5 ja palkat (v) 80,9, joiden jäännös 92,6 miljardia euroa on lisäarvo (m). Li-säarvon suhdeluku (m') saadaan, kun lisäarvoa verrataan palkkoihin 92,6/80,9*100 = 114,5.

Tuotearvon, laajennetun ja ka-sautuvan uusintamisen lisäarvo

Kaavio 3

saadaan, kun tuotannosta (C) 384,0 vähennetään pysyvä pääoma (c) 166,1 ja palkat (v) 80,9 on jäännös 137,0 lisäarvoa (m). Nyt lisäarvon suhdeluku (m') on 137/80,9*100 = 169,3.

Työn tuottavuus ja työnarvo selviää, kun tuotanto 384,0 miljardia euroa jaetaan 3 865 miljoonalla työtunnilla. Tuloksena on työn tuot-tavuus 99,35 euroa tunnissa. Kun si-tä vähennetään kapitalistien ikioma pysyvä pääoma 43,00 euroa, jään-nös on työnarvo 56,35 euroa tun-nissa. Udelleenjaossa (siinä palkoi-sta on vähennetty sellaiset palkat, jotka ovat hyvin lähellä tai yli työn arvon) työnarvo jakaantuu palkkaa saaneiden keskimääräiseen tunti-palkkaan 17,31 euroa ja lisäarvoon 39,04 euroa. Nyt lisäarvon suhdelu-ku on 39,04/17,31*100=225,5.

Tässä on huomautettava, et-tä Tilastokeskus ilmoittaa tehtyjen työtuntien määräksi 4 232 miljoonaa tuntia. Ne on saatu työvoima-tutkimuksella, joka on gallupin kal-tainen kuukausittain tehtävä kysely. Siinä varovasti laskien haamutunte-

ja on 365 miljoonaa. Eri vertailujen perusteella vaikuttaa siltä, että haa-mutunteja voi olla enemmänkin.

Luokkataistelun ansiosta kapi-talismin palkat ja lisäarvo joutuvat vielä lopulliseen jakoon, sillä kasva-neet sosiaaliturva ja julkinen talous tarvitsevat osuutensa. Sen jälkeen, kun unohdetaan, että julkinen ta-lous pääsääntöisesti palvelee kapi-talistien etuja, kansantulo (vuoden 2012 tuotanto 384,0 miinus pysy-vä pääoma 166,2 miljardia) 217,8 jakaantuu kolmeen osaan, jossa sosiaaliturvan ja julkisen talouden netto on 94,3, kapitalistien netto-voitto 84,2 miljardia ja nettopalkat 39,3 miljardia. Nyt lisäarvon suhde-luku on 84,2/39,3*100=214,2.

Tuloslaskelman menot

Tässä tuotanto on edelleen 384,0 miljardia dollaria. Tuloslaskelman menoissa on ensimmäisenä meno-eränä, miinuksena seuraavalle vuo-delle siirtävät varastot, liikkuva pää-oma -210,5, seuraavana menona on kulutus -156,8 ja lopuksi viennin ja tuonnin erotus, jossa tuonti ylitti viennin ja on lisättävä tuotannok-

Kaikki Kansan äänen, Tiedonantajan ja Työkan-san Sanomien lukijat tuntevat kirjoitustensa pe-rusteella Kai Kontturin. Päästyään Teboil Oy:n palveluksesta eläkkeelle, päätti Kai paneutua sen asian pariin, joka häntä eniten kiinnosti, nimittäin kansantalouden tilinpidon kysymyksiin marxilaisen taloustieteen valossa. Lukijoille ovat vuosikymmenten kuluessa tuttuja hänen monet kirjoituksensa ja kolumninsa, joissa hän on selvittänyt mm. työt-ömyyteen, hyvinvointipalvelujen leikkauksiin ja eläkeiän nostoon yms. liittyvää tilasto-aineistoa. Runsas vuosikym-men sitten työstäessämme asiakirjaa "Työväenluokka 2000" nousi esiin kysymys, onko mahdollista selvittää yhteiskun-nassamme palkansaajaa kohti laskettua keskimääräistä li-sä-arvoa (yhteiskunnallinen lisä-arvo). Tämän jälkeen Kai al-koi tutkia asiaa, jonka perusteella on jo syntynyt monta ar-tikkelia. Oheisessa artikkelissa Kai selvittelee laajemmin tut-kimustensa tuloksia.

KÄ/toim.

...ssa, enää vain kapitalismin hautaaminen puuttuu”

Kuva: Heikki Männikkö

Ihmisten piirissä tämän yhteiskunnan orastava kumous nähdään ja ymmärretään. Narinkkatori täyttyi 11.10.-14 TTIP -sopimuksen vastaisista mielenosoittajista. Eri puolueiden ja järjestöjen valistuneet aktivistit kokoontuivat ilmaisemaan vastalauseensa USA:n ja EU:n salaisille vapaakauppa-suunnitelmille.

si +1,7 miljardia. Erotus 18,4 miljardia euroa on pääoman muodostus.

Tässä on huomattava, että tämä pääoman muodostus on kaikkea muuta kuin tuotantovälineitä. Se on yksityistä ja julkista kiinteän pääoman nettomuodostusta. Kulutustavaroiden uusinta tapahtuu välittömästi tuotannossa, mutta tuotantovälineitten uusinta, kulumisen korvaaminen on lisäarvossa, johon sisältyy myös niiden lisäys tai vähennys.

Voiton suhdeluku

Tuotannon ensijaossa palkkojen ja lisäarvon määrä ovat sama kuin kansantulo, joka saadaan kun tuotannosta vähennetään pysyvää pääoma. Näin ollen kansantuloa ei voi mielivaltaisesti manipuloida. Vuonna 2012 se oli 217,8 miljardia euroa. Siinä ovat sekä kulutus- että pääomavaranto. Kun kulutus, kulutusvaranto 156,8 miljardia oli tosi, jää pääomavarannoksi 61,0 miljardia euroa.

Kapitalistit ja yleensä pääoman omistajat olivat sijoittaneet (vuoden) alussa tuotantoon pysyvän pääoman (c) 161,9 miljardin lisäksi tuotannon välineisiin pääomaa (c) 391,5 miljardia euroa. Pääomavarannon 61,0 miljardista käytettiin tuotannon välineiden kulumisen korvaamiseen 15,2 ja lisäykseen 13,5, yhteensä 28,7 miljardia, jonka jälkeen tuotantovälineiden arvo kasvoi 405,0 miljardiin euroon. Liikkuvan pääoman, varastojen lisäys oli 5,9 miljardia, jossa pysy-

vän pääoman osuus oli 4,3 ja vaihtelevan pääoman 1,6 miljardia euroa. Muun kuin tuotantovälineiden kasvu oli 18,4 miljardia euroa. Näin pääomavarannosta jäi vapaasti käytettävää säästöä 8,0 miljardia euroa.

Tuotantovälineiden kulumisen korvaus on ongelmallinen sen vuoksi, että kulumista tapahtuu sekä konkreettisesti että moraalisesti. Moraalinen kuluminen syntyy siitä, kun väline, laite, tila tms. muuttuu vanhanaikaiseksi niin, että kilpailusivistä se on vaihdettava uuden aikaisempaan. Näin menee hukkaan eli haaskataan paljon käyttökelpoisia tuotannonvälineitä.

Tämän jälkeen vuoden 2012 lopussa oli varastoissa pysyvää pääomaa (c) 166,2 miljardia ja tuotannon välineissä (c) 405,0 miljardia, joten kokonaispääoma (c+c = C) oli 571,2 miljardia euroa. Lisäarvo oli uusjaon jälkeen, siis ilman jättipalkkoja, yhteensä 150,9 miljardia euroa ja voiton suhdeluku on 571,2/150,9*100 = 26,4 %.

Marx on filosofiassaan huomannut yleisen kehityksen lainmukaisuuden, jossa määrälliset muutokset johtavat hyppäyksellisiin laadullisiin muutoksiin. Taloudellisissa tutkimuksissa Marx löysi myös ihmisen tahdosta riippumattoman voiton suhdeluvun laskutendenssin lain. Perinteisesti Suomessa voiton suhdeluku on heilunut 12–16 %:in tienoilla.

Suomen hyväksyttyä EU:n vaatimat pääomien, tavaroiden ja pal-

velujen vapaan liikkumisen, tuotantorakenne muuttui radikaalisti. Sen tuloksena vuoden 1990 voiton suhdeluku 17,9 % nousi kymmenessä vuodessa 27,0 %:iin. Tämän hyppäyksen jälkeen voiton suhdeluvun laskutendenssin laki painoi jarrua. Kuitenkin vuonna 2007 se oli hurjat 28,6 %, mutta 2012 se oli alempi kuin vuonna 2000.

Kansantaloudesta tuotantovälineiden kasvu on ollut varsin hidasta. Sen sijaan liikkuva pääoma, tavara-varastoissa oleva pysyvä pääoma on kasvanut huimalla vauhdilla. Perinteisesti sen osuus kokonaispääomasta on ollut alle 25 %. Vuonna 1990 se oli 23,3, mutta 2008 peräti 45,6 %. 2012 osuus oli tasan 41 %. Tämä pääoman kehitys on pääselittäjä sille, miksi voiton suhdeluku kasvoi uudelle tasolle.

Toisaalta on panta-va merkillä, että lisäarvosta osa on syntynyt ulkomailla, josta sitä tulee Suomeen tuontitavaroiden mukana niistä saatavana voittona. Se on vähentänyt lisäarvon määrää ja lisäarvon suhdelukua. Vuonna 2000 lisäarvon suhdeluku oli 248, josta se hiljalleen laski niin, että vuonna 2012 suhdeluku oli 226. Tässä on yksi vapaakaupan negatiivinen seuraus, joka vaikuttaa myös voiton suhdeluukuun.

Vuoden 1990 jälkeen tuotantorakenne on muuttunut oleellisesti. Viennin osuus kaksinkertaistui ja mikä tärkeintä myös tuonnin osuus lähes kaksinkertaistui. Tuotanto kasvoi 22 vuodessa 143,8 %. Pääasiassa tuonnin seurauksena kulutustavaroiden varastoihin sidottu pysyvä pääoma kasvoi tavatonta vauhtia, 168,5 %, mutta investoinnit tuotantovälineisiin vain 52,6 %.

Investoinnit tuotantoon ovat olemattomat. Sitä kuvaa muun muassa se, että 1985 tuotantopääoma oli tuotantoon verraten 174,4 %, 1990 se oli 168,5 %, mutta 2000 enää 110,1 %. Vuosina 2007–08 määrä oli alle sata, 99,7 ja 96,2 %. Vuonna 2012 sitä oli 105,5 %.

Pääomien sijoittajat pelkäävät tehdä uusinvestointeja Suomeen. Syy on yksinkertainen. Esimerkiksi Jyväskylän tehtaalla valmistetun tuotteen hinta on tehtaan portilla maailman kilpailukykyisimpiä, mutta hinta nousee rajusti rahti- ja koko logistiikan vuoksi, kun tuote viedään vaikkapa vain Saksaan tai Ranskaan. Näin kilpailukyky pitkien etäisyyksien vuoksi haihtuu taivaan tuuliin.

Tuonnissa on sama ongelma, vaikka suuryritysten tavaroiden tuonti on periaatteessa niiden suuren tuotannon ylijäämää, jonka voisi tuoda vaikka ilmaiseksi. Suuryritykset kuitenkin haluavat kaikista tavaroista voittoa ja lopulta monopoliaseman turvin enimmäisvoittoa

1 Tuotanto, työn tuottavuus ja työttömyys, käyvin hinnan											
Työvoimatutkimuksen tunnit oikaistu											
Vuosi	Tuotanto		Työvoima		Tehdyt työtunnit		Työttömyysaste		Työn tuottavuus		Työn arvo
	mrd.€	% vuosi	Milj. tuntia	% vuosi	Milj. tuntia	% vuosi	Milj. tuntia	%	€ tunti	% vuosi	€ tunti
1985	107,8		4773		4219		554	11,6	25,54		14,63
1990	157,5	9,2	4799	0,1	4147	-0,3	652	13,6	37,98	9,7	23,06
1995	176,1	2,4	4874	0,3	3455	-3,3	1419	29,1	50,98	6,8	29,45
2000	251,0	8,5	4988	0,5	3926	2,7	1062	21,3	63,93	5,1	36,94
2001	257,5	2,6	4997	0,2	3823	-2,6	1174	23,5	67,35	5,4	40,10
2002	261,9	1,7	5006	0,2	3855	0,8	1152	23,0	67,95	0,9	39,55
2003	265,3	1,3	5016	0,2	3905	1,3	1110	22,1	67,93	0,0	40,19
2004	280,4	1,1	5025	0,2	3917	0,3	1108	22,0	71,59	5,4	42,03
2005	296,3	1,1	5034	0,9	3921	0,1	1113	22,1	75,57	5,6	44,58
2006	322,9	1,8	5043	0,2	3946	0,6	1096	21,7	81,83	8,3	47,28
2007	348,7	8,0	5052	0,2	4034	2,2	1018	20,1	86,44	5,6	49,34
2008	367,0	5,2	5061	0,2	4034	0,0	1027	20,3	90,98	5,2	51,02
2009	336,7	-8,3	5069	0,7	3805	-5,7	1264	24,9	88,49	-2,7	49,83
2010	351,5	4,4	5071	0,6	3802	-0,1	1269	25,0	92,45	4,5	53,31
2011	375,3	6,8	5060	0,2	3891	2,3	1169	23,1	96,45	4,3	54,84
2012	384,0	2,3	5028	-0,1	3865	-0,7	1163	23,1	99,35	3,0	56,35
2013	384,5	0,1	5016	-0,1	3752	-2,9	1264	25,2	102,47	3,1	58,07

2 Tuotantotekijät, yksinkertainen uusintaminen											
Vuosi	Tuotanto C'		Liikkuva pääoma C		Pysyvä pääoma c		Palkat v		Lisäarvo m		Pysyvä pääoma
	mrd.€	% vuosi	mrd.€	% vuosi	mrd.€	% vuosi	mrd.€	% vuosi	mrd.€	% vuosi	€ tunti
1985	107,8		60,1		46,0		25,2		22,4		10,91
1990	157,5	9,2	81,9	7,2	61,9	6,9	38,4	10,4	37,3	13,3	14,93
1995	176,1	2,4	94,2	3,0	74,4	4,0	37,0	-0,7	44,9	4,1	21,54
2000	251,0	8,5	131,7	8,0	106,0	8,5	49,0	6,5	70,3	11,3	26,99
2001	257,5	2,6	131,0	-0,5	104,2	-1,7	52,7	7,6	73,8	5,0	27,25
2002	261,9	1,7	138,0	5,3	109,4	5,0	54,2	2,8	69,7	-5,6	28,39
2003	265,3	1,3	137,6	-0,3	108,3	-1,0	56,4	4,1	71,3	2,3	27,74
2004	280,4	5,7	146,4	6,4	115,8	6,8	58,7	4,1	75,3	1,1	29,55
2005	296,3	3,6	153,4	3,3	121,5	2,9	61,6	4,9	81,3	1,6	30,99
2006	322,9	9,0	170,5	11,1	136,3	12,2	64,7	5,0	87,7	1,6	34,55
2007	348,7	8,0	186,2	9,2	149,7	9,8	68,4	5,7	94,1	7,3	37,10
2008	367,0	5,2	201,3	8,1	161,2	7,7	73,1	6,9	92,6	-1,6	39,96
2009	336,7	-8,3	185,7	-7,7	147,1	-8,8	70,0	-4,2	81,0	-12,5	38,66
2010	351,5	4,4	189,9	1,7	148,8	1,2	74,6	6,6	88,0	8,6	39,14
2011	375,3	6,8	204,6	8,3	161,9	8,8	78,3	5,0	92,4	5,0	41,61
2012	384,0	2,3	210,5	2,9	166,2	2,6	80,9	3,3	92,6	0,2	43,00
2013	384,5	0,1	211,5	0,5	166,6	0,2	81,7	1,0	91,3	-1,4	44,39

3 Lisäarvot, laajennettu ja kasautuva uusintaminen											
Vuosi	Työn ano		Ensijako mrd.€			Uusijako mrd.€			Uusijako € tunti		
	mrd.€	%/v	Palkat	Lisäarvo	Suhdeluku	Palkat	Lisäarvo	Suhdeluku	Palkat	Lisäarvo	Työn ano
1985	61,7		25,2	36,5	144,5	19,7	42,0	212,6	4,68	9,95	14,63
1990	95,6	11,0	38,4	57,2	149,0	30,0	65,6	218,7	7,23	15,82	23,06
1995	101,7	1,3	37,0	64,7	174,9	27,0	74,7	276,8	7,82	21,63	29,45
2000	145,0	8,5	49,0	96,0	196,0	36,6	108,4	296,2	9,32	27,62	36,94
2001	153,3	5,7	52,7	100,6	190,9	39,3	114,0	290,1	10,28	29,82	40,10
2002	152,5	-0,6	54,2	98,3	181,3	40,8	111,7	273,7	10,59	28,97	39,55
2003	157,0	2,9	56,4	100,6	178,3	42,8	114,2	266,7	10,96	29,23	40,19
2004	164,6	4,9	58,7	105,9	180,5	44,9	119,7	266,7	11,46	30,57	42,03
2005	174,8	4,1	61,6	113,2	183,8	47,6	127,2	267,2	12,14	32,44	44,58
2006	186,6	6,7	64,7	121,9	188,4	50,5	136,1	269,4	12,80	34,48	47,28
2007	199,0	6,7	68,4	130,6	191,0	54,0	145,0	268,6	13,39	35,95	49,34
2008	205,8	3,4	73,1	132,7	181,5	58,3	147,5	253,0	14,45	36,56	51,02
2009	189,6	3,0	70,0	119,6	170,9	56,6	133,0	235,0	14,88	34,96	49,83
2010	202,7	3,2	74,6	128,1	171,7	61,2	141,5	231,2	16,10	37,21	53,31
2011	213,4	2,9	78,3	135,1	172,5	64,9	148,5	228,8	16,68	38,16	54,84
2012	217,8	1,9	80,9	136,9	169,2	66,9	150,9	225,6	17,31	39,04	56,35
2013	217,9	1,2	81,7	136,2	166,7	66,7	151,2	226,7	17,78	40,30	58,07

Lähdeaineisto: Tilastokeskus. Laskelmat ja tilastot: Kai Kontturi

kasvattaakseen sijoitetun pääoman tuottoa, voiton suhdelukua. Sen vuoksi vapaakaupan alussa tuontitavaroidenkin hinnat laskivat, mutta sitä mukaa kuin paikalliset kilpailijat ovat hävinneet, hinnat nousivat. Sitä hidastaa vain väestön ostokyvyn heikkeneminen.

Vain työ on pääomaa

Edellä on nähty, että tuotannossa työn tuottavuus on sama kuin tuotantoon käytetty työaika. Työn tuottavuus sisältää pysyvän pääoman. Kun se vähennetään työn tuottavuudesta jää jäljelle työn arvo, jossa ovat palkka ja lisäarvo. Kuten sanottu Marx osoitti, että kapitalismissa työläisen työvoima on muuttunut tavaraksi. Kapitalisti ei osta työläisen työvoiman arvoa, vain työvoiman käyttöoikeuden määrääjaksi. Siitä ajasta kapitalisti maksaa työläiselle korvauksen, palkan. Esimerkiksi vuonna 2012 työläinen 8 tunnin työpäivän aikana tuotti 2,46 tunnissa palkkansa ja lisäarvoa 5,54 tuntia. Lisäarvon suhdeluku oli 225,6.

Pääomassa Marx todistaa, että kaikki tavarat, pääoma on työn ja aineen yhdisteitä. Jos tavaroista kuten rakennuksista, rakennelmista, koneista, laitteista jne. poistettaisiin kaikki niihin käytetty ihmisen työ, jäljelle jäisi vain aineet sellaisina kuin ne tavataan luonnossa. Näin kaikki pääoma on vain ihmisen työtä, joka työläisiltä on anastettu kapitalistien yksityisomistukseen.

Kapitalismin synnyn aikoihin lisäarvo ja lisäarvon suhdeluku olivat yksiselitteisesti työväenluokan riiston mitta. Jokaisen oli pakko tehdä jotain henkensä pitimiksi. Työväenluokan taistelun ansiosta nykyaikana ja eri maissa tilan-

ne on palkkojen ja lisäarvon uudelleenjaon sekä työttömyyden ja työttömyyskorvauksen seurauksena mutkikkaampi. Työväenluokan hajanaisuuden vuoksi tilanne on kuitenkin muuttumassa.

Kapitalistien tavoitteena on tuonjaon mutkikkuvuuden poistaminen. Sitä palvelee ajatus, että jokainen on oman onnensa seppä. Sitä palvelee myös jo toteutettu eläkeuudistus, jonka mukaan jokainen kerää oman eläkkeensä. Samaa tähtäävät myös julkisten menojen supistaminen, kunta- ja soteuudistukset. Tietoinen tai vain vaistonvarainen kehitys kulkee siihen suuntaan, että lopuksi julkiset palvelut ovat yksinomaan palveluja kapitalisteille.

Mikäli siihen jossain vaiheessa työväenluokan, työläisten edunvalvonnan saamattomuuden vuoksi tulitaisiin, silloin lisäarvon suhdeluku olisi jälleen suora, välitön riiston mittari. Tuskin siihen joudutaan, sillä ennen sitä palkkatyöläiset varmasti oivaltavat, että on aika muuttaa riisteystä luokasta luokaksi itseään varten, luokaksi, joka lakauttaa aikansa eläneen tarpeettomaksi muuttuneen kapitalistisen pääomien yksityisomistuksen.

Lukemattomat kansantalouden tutkijat ovat yrittäneet todistaa, että Pääomassa esitetyt teoriat eivät voi pitää paikkaansa, kun Marx ei voinut tietää, minkälainen kapitalistinen maailma on tänään. Mutta kyllä hän tiesi, että kapitalismi on myös jatkossa luokkataistelun maailma, jossa teoriat arvolaista, lisäarvosta ja voitonsuhdeluvun laskutendenssistä ovat oikeita ja paljastavat työläisten riiston.

Kai Kontturi

Taulukoissa ovat myös 2013 luvut, mutta tekstin luvut ovat vuodelta 2012. Lisäarvon lasku johtuu talouden epävarmuudesta ja siitä seuranneista vähäisistä investoinneista tuotannonvälineisiin. Näin voitonsuhdeluku pysyi korkealla tasolla.

Yhteiskunnallinen lisäarvo v. 2013 (Käyvin hinnoin mrd.€)				
Työtunnit oikaistu	2013		Euroa tunti	Suhde-luku %
	Yksik.	%		
Kokonaistuotanto (C')	384,5	100,0		
Työvoimapotentiaali milj.hlöä/tuntia	2,842	5016,2	100,0	
Työtunnit milj.tuntia		3752,2	74,8	
Kokonaistuotanto (C')				
+ palkat		81,7	21,2	21,77
+ voitot		35,7	9,3	9,51
- välittömät verot		-32,9	-8,6	-8,77
+ verot jne. maksut		88,5	23,0	23,59
+ liikkuva pääoma (C), jossa pysyvä po (c)	166,6			
vaihteleva po (v)	21,2 %	44,9	211,5	55,0
Kokonaistuotanto (C)		384,5	100,0	102,47
Miinus pysyvä pääoma (c)		166,6		44,40
1. Kansantulo, työn arvo		217,9		58,07
miinus palkat palkat (v)		81,7		21,77
jäännös lisäarvo (m)		136,2	166,7	36,30
2. Kansantulo, työn arvo		217,9		58,07
palkat miinus suurpalkat (yli €/t)	58,07	66,7		17,78
lisäarvo plus suurpalkat (yli €/t)	58,07	151,2	226,7	40,30
				226,7

70 vuotta sitten (20)
Hitlerin liittolaiset kaikkosivat sodan lähetessä Berliiniä

Syyskesällä -44 Saksan asema heikkeni edelleen. Neuvostojoukot pureutuivat Veikselille, Itä-Preussin rajalle, Karpaateille ja Varsovan tuntumaan. Valko-Venäjän operaatio todisti Puna-armeijan kehittyneestä taidosta saartaa ja tuhota suuria vihollisryhmittymiä. 2. ja 3. UR:n suorittama Moldavian vapautus loi edellytykset Unkarin ja Romanian irrottautumiselle sodasta. Neuvostoliitto vapautettiin lähes kokonaan, jälleenrakentaminen pääsi käyntiin ja maan talous kykeni turvaamaan rintamien ase-, ampumatarvikke-, varuste- ja kuljetustarpeet. Sotaoperaatiot saavuttivat valtavan laajuuden ja syvyyden. Saksan miehittämissä sekä liittolaismaissa voimistui fasismin vastainen liike ja ne alkoivat irtaantua Hitlerin vaikutuspiiristä.

Romania valitsi uuden suunnan

Kesällä 1944 tärkeäksi muodostui Jassyn-Kisinevin suunta (Moldavia-Romania). Piti tuhota Siret- ja Pruth-jokien länsirannalle linnoittautunut hitleriläisten ryhmä ja hävittää fasisistien Balkanin selusta. Operaation suorittivat 2. ja 3. UR sekä Mustan meren- ja Tonavan laivasto. Puna-armeijan voimiin kuului (1) 930000 sotilasta, (2) 1900 ps-vaunua ja rynnäkkötykkiä, (3) 1700 lentokonetta sekä (4) 16000 tykkiä ja kr-heitintä. Hitleriläisten vastaavat voimat olivat (1) 640000 sotilasta, (2) 400 ps-vaunua ja rynnäkkötykkiä, (3) 810 lentokonetta sekä (4) 7600 tykkiä ja kr-heitintä. Hitleriläisistä 25 div. oli saksalaisia ja 22 div. sekä 5 prikaatia romanialaisia. Puna-armeijan hyökkäys alkoi 20.8.-44. Kahdessa päivässä murrettiin vihollisen puolustusrintama, jonka jälkeen romanialaisten 3. A sekä viisi saksalaisten armeijakuntaa joutuivat saarroksiin. Syyskuun alkuun (4.9.) tultaessa romanialaiset joukot oli murskattu ja saksalaisten divisioonista oli jäljellä vain 7. Romania oli pitkään valmisteltu fasisminvastaiseen kapinaan. Romanian vallankumouksellinen sotilaskomitea perustettiin 14.6.-44. Puna-armeijan edetessä Romaniaan sotilaskomitea päätti aloittaa kapinan 24.-26.8.-44. Tässä vaiheessa kuningas ja hänen hovinsa koki- vat ainoaksi keinoksi pelastaa nahkansa kaatamalla Antonescun natsihallitus. Patriootit vangitsivat kuninkaan palatsissa Antonescun ja valtasivat Bukarestin tärkeimmät kohteet. Maahan syntyi uusi hovin ja porvariston johtama hallitus.

Romanian asevoimat fasismia vastaan

Tukahduttaakseen kapinan Bukarestin varuskunnan saksalaisjoukot sekä ilmavoimat aloittivat sotatoimet pääkaupunkia vastaan. Neuvostoliitto esitti vetoomuksen Romanian asevoimille liittymisestä Hitlerin vastaiseen rintamaan. 26.8. Romanian uusi hallitus hyväk-

syi Neuvostoliiton esittämät aselepoehdot, mutta pyrki antamaan saksalaisjoukoille mahdollisuuden vetäytyä muihin Kaakkois-Euroopan maihin. Tässä vaiheessa Puna-armeija kiihdytti hyökkäystään kolmella suunnalla: (1) Karpaattien yli Pohjois-Transsylvaniaan, (2) Focsanin ja Ploestin kautta Bukarestiin, sekä (3) Mustan meren rannan suuntaisesti kohti Bulgarian rajaa. Taistelut öljykaupunki Ploestian puolustamiseksi käytiin yhdessä työläisten, Hitleriä vastaan kääntyneen varuskunnan sekä neuvostojoukkojen voimin ja kaupunkiin hyökänneet hitleriläiset tuhoettiin. Ploestia ja sen teollisuus saatiin pelastettua. Samana päivänä 30.8. puna-armeija yhdessä 1. romanialaisen vapaajoukkodivisioonan kanssa marssi nopeasti Bukarestiin. Väli- rauhansopimus Romanian kanssa solmittiin 12.9. -44. YK:n, Neuvostoliiton, USA:n ja Britannian nimissä sen allekirjoitti 2.UR:n komentaja Rodion Malinovski. Romania julisti sodan Saksalle ja Unkarille ja sen armeija käänsi nopeasti aseensa saksalaisia vastaan. Romania vapautettiin saksalaisista 25.10.-44 yhdessä Neuvostoliiton ja Romanian sotilaiden voimin. Romanian sisäpolitiikassa porvarillisen väliaikaishallituksen ministeristön kokoonpanoa korjattiin marraskuussa ja Sanatescu joutui eroamaan hallituksen johdosta joulukuussa.

Bulgaria kääntää aseensa kohti hitleriläisiä

Jassyn-Kisinevin operaation jälkeen 3. UR eteni nopeasti Romanian ja Bulgarian rajalle. Transsilvaniassa ja Karpaateilla toimivat saksalaisjoukot eristettiin Jugoslaviassa, Kreikassa ja Albanian toimivista hitleriläisistä. Bulgarian monarkistinen fasistihallitus julisti jo v. 1941 sodan USA:lle ja Britannialle. Pelätesään Bulgarian kansan reaktiota se ei uskaltanut julistaa sotaa Neuvostoliitolle. Syyskuun alussa -44 maassa toimi laaja fasismin vastainen liike ja partisaanijoukkoja. Bulgarian Työväenpuolue valmisteli koko sodan ajan kansaa aseelliseen fasis-

minvastaiseen kapinaan. Bulgarian fasistihallitus tuki loppuun saakka Hitler-Saksaa ja 5.9.-44 Neuvostoliitto julisti sodan Bulgarian. Edettyään Bulgarian ja Romanian rajalle 3. UR asetui linjalle Ruse- Tona- va- Musta meri. Etenemistä Bulgariaan komennettiin koordinoimaan Zúkov. Ennen operaatiota Zúkov tapasi Bulgarian työväenpuolueen johtajan Georgi Dimitrovin, jolla oli hyvät yhteydet Bulgarian vastarintaliikkeeseen.

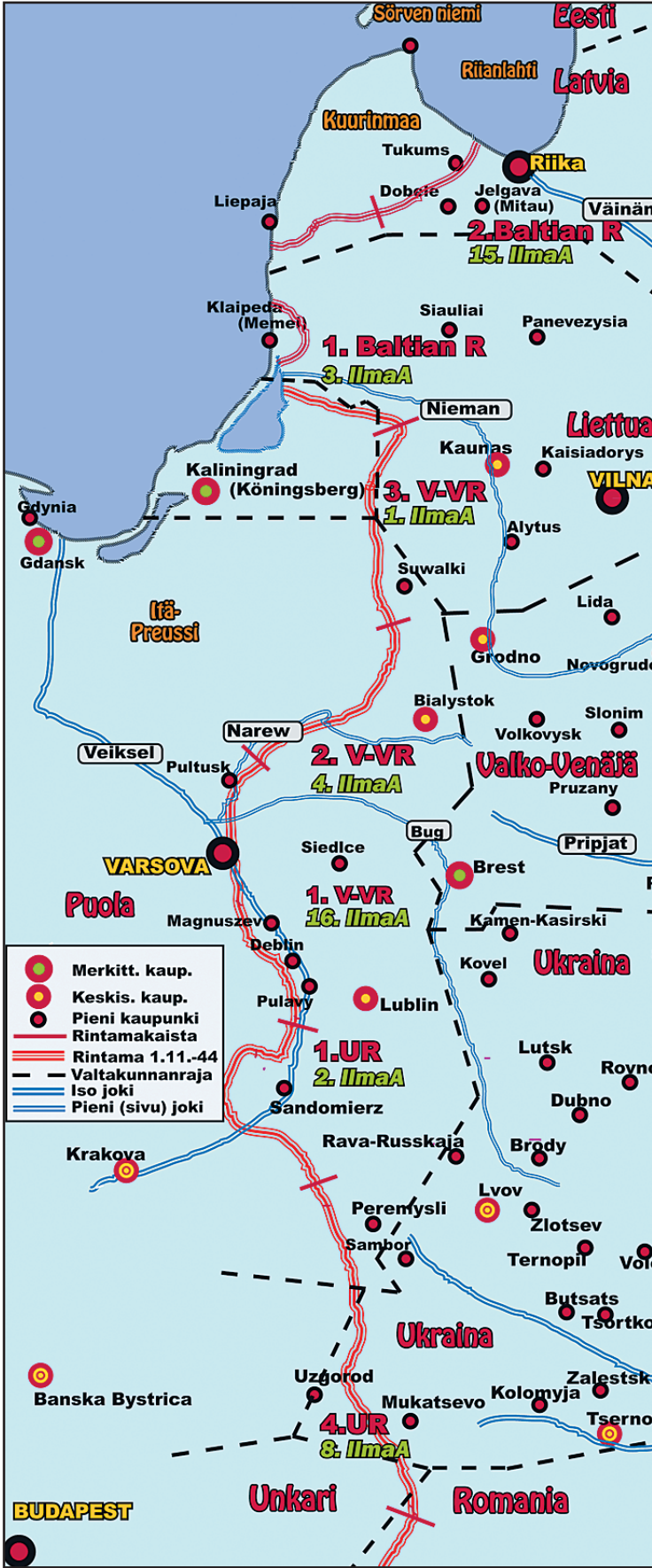
Dimitrov totesi, että sotaa Bulgarian kanssa ei varmasti-kaan tule, vaan Bulgarian kanssa on valmistautunut ottamaan neuvostojoukkojen ystävällisesti vastaan. Puna-armeija (3. UR) siirtyi Bulgarian alueelle 8.9. -44. Taisteluita ei syntynyt. Bulgarian rajaviranomaiset ja asevoimat ottivat neuvostojoukkojen rauhanomaisesti vastaan ja maassa olevat 35000 miehen vahvuiset saksalaiset miehitysjoukot pakenivat. Aamulla 8.9. Bulgarian työväenpuolueen toimikunta sekä partisaanit yhdistävä kansan vapautusarmeijan esikunta päättivät aloittaa aseellisen kapinan. Valta siirtyi Isänmaallisen Rintaman hallitukselle, joka julisti sodan Saksalle ja aloitti yhteydenpidon Neuvostoliiton kanssa. Bulgarian asevoimista ja partisaaniliikkeestä muodostettiin kansanarmeija (0,5 milj.), joka taisteli fasisteja vastaan sodan loppuun saakka Unkarin, Jugoslavian ja Itävallan alueella. Väli- rauhansopimus Bulgarian kanssa allekirjoitettiin 28.10.-44. YK:n nimissä sekä Neuvostoliiton, USA:n ja Englannin valtuuttamina sen allekirjoitti 3. UR:n komentaja F.I.Tolbuhin.

Suomi irtaantui sodasta 19.9.1944

Liittolaisten osalta Saksan luhistuminen alkoi jo keväällä. Suomalais-ten ajaminen poteroistaan aloitettiin jo ennen Bagration- operaation alkua Karjalan- ja Aunuksen Kanaksella. Heinäkuun alussa Suomen armeija joutui toivottomaan asemaan (KÄ 3/14). Neuvostoliitto lähetti Tukholman kautta 14.7. Suomalais-ten viestin, että Moskova odottaa Suomelta aloitetta rauhan neuvotteluista. Risto Rytin erosi 1.8. ja valtionpäämiehen tehtävät otti vastaan Mannerheim. Suoritettiin järjestelyjä hallituksessa ja varauduttiin saksalaisten mahdollisiin toimenpiteisiin. Eduskunta hyväksyi 24.8. rauhansuunnitelman ja pyysi Tukholman kautta Moskovaa ottamaan Suomen valtuuskunnan vastaan. Neuvostoliitto ilmoitti hyväksyvänsä esityksen ehdolla, että Suomi katkaisee suhteensa Saksaan ja vaatii sitä poistamaan joukkonsa maasta kahden viikon kuluessa, jonka jälkeen Suomessa olevat saksalaiset on riisuttava aseista. Eduskunta hyväksyi ehdot äänin 108-45 ja katkaisi 2.9. suhteet Saksaan. Väli- rauhansopimus allekirjoitettiin 19.9.-44. YK:n sekä Neuvostoliiton, USA:n ja Englannin hallitusten valtuuttamana sen allekirjoitti Andrei Ždanov.

Taistelut Baltiassa valmistauduttiin viemään loppuun

Elokuussa 2. ja 3. Baltian R hyökkäsivät kohti Riikaa yhtyvin kiilo- in. Oikealla siivellä 3. Baltian R aloitti Tarton operaation ja eteni vasemmalla siivellä Eestin ja Latvian rajaa noudatellen. Vihollinen valmistautui katkaisemaan neuvostojoukkojen kummankin Riian-

Rintama marraskuun alussa -44. Fasistien Pohjoinen AR on suljettu mottiin Kuurinmaalle. Rintamilla valmistaudutaan talven ja kevään taisteluihin. 1. Baltian R ja 3. V-VR valmistele- vat Itä-Preussin valtau- ta. 1. ja 2. V-VR sekä 1. UR valmistele- vat etenemistä Varso- vasta Berliiniin suuntaan. 4. UR tuki Slova- kiassa puhjennutta yleiskansallista kapinaa etenemällä Karpaattien yli Slovakiaan. Karttapiirroksessa ei näy, että tässä vaiheessa Bulgaria ja Romania on vapautettu fasistei- ta. Jugoslavian suuntaan Puna-armeijan ja Bulgarian asevoimien yhti- stytönä aloitettiin operaatio 28.9 ja toimet fasistien häätämiseksi Unkarista 6.10.-44.

lahteen työntyvän hyökkäyskiilan. Tietäen tämän myös puna-armeija ryhtyi joukkojensa uudelleen jär- jestelyihin. Hitleriläiset hyökkäsi- vät neuvostojoukkoja vastaan 16.8. Kuurinmaalta ja Siauliai- länsipuol- lelta Samogitian ylängöltä. Jälkimäisen neuvostojoukot kykenivät torjumaan, mutta Kuurinmaalla Tu- kumsin luona hitleriläiset kykeni- vät työntämään takaisin Riianlah- delle edenneet 1. Baltian R:n joukot ja syntyi käytävä, joka yhdisti fasis- tien Pohjoisen AR:n joukot Saksaan (Kä 4/14).

Fasistien häätäminen Baltias- ta pyrittiin viemään loppuun vuoden 1944 aikana. Vasiljevskin koordinoitavaksi annettiin 29.8.-44 kaikki Baltian rintamat. Baltian va-

pautus jakaantui neljään isompaan operaatioon: (1) Riian taistelu 14.-27.9. -44; (2) Tallinnan vapautus 17.-26.9.-44; (3) Moonsundin (Ees- tin läntinen saaristo) taistelu 30.9.-24.11. -44 ja (4) Memelin (Klaipeda) operaatio 5.-22.10.-44.

Baltian joukot järjestettiin uudelleen hitleriläisten Pohjoinen AR:n tuhoamiseksi. Leni- ngradin R ei kyennyt aluksi murta- maan rintamahyökkäyksellä fasis- tien puolustusta Narva-joella. Rin- tama sai vahvennuksiksi 3. Baltian R:lta 2. Isku A:n, jonka rintaman ko- mentaja Góvorov siirsi Peipsi-järven ja Pihkova-järven välisen kapeikon kautta iskemään Narvan ryhmitty-

Neuvostojoukkojen saapuessa Baltiaan Tallinnan lähellä Kloogassa fa- sistit yrittivät tuhota polttamalla vankileirin vankeineen. Kloogan lei- rillä oli sekä juutalaisia että venäläisiä. Kloogan leiri oli ensimmäinen, joka paljasti liittoutuneille fasistien hirmuteot. Kuvassa Kansan äänen järjestöjen ryhmä tutustumassa Kloogan leirialueeseen vuonna 2010.

70 vuotta sitten (20): Hitlerin liittolaiset kaikkosivat sodan lähetessä Berliiniä...

Jatkoa sivulta 12

män selustaan. Puna-armeijan painostamana fasistit olivat vetäytyneet 20 km Narvasta länteen ”Sinimäkien” alueelle. Taistelua käytiin koko elokuun ajan. 2. Isku A uhkasi fasistijoukkojen selustaa etelästä. Samaan aikaan alkoivat Kuurinmaalla taistelut kuurinkäytävän hallinnasta. Tämä pakotti saksalaisjoukot perääntymään Sinimäkien alueelta 18.9.-44 ja lopullinen taistelu Eestin vapauttamiseksi käytiin 17.-26.9. Tallinnan neuvostojoukot valtasivat 22.9.-44.

Fasistien pohjoinen AR vetäytyi Kuurinmaalle

Samaan aikaan Eestin eteläpuolella 2. Baltian R:n päävoimien tuli yhteistoiminnassa 3. ja 1. Baltian R:n kanssa edetä Riikaan. 2. Baltian R:n oikean siiven tuli yhdessä 3. Baltian R:n kanssa pirstoa ja tuhota fasistien pohjoinen AR. Tämä onnistui vain osittain, sillä Leningradin R:n ja em. 2. ja 3. Baltian R:n painostamana fasistien päävoimat pääsivät vetäytymään Riian alueen kautta Kuurinmaalle. 1. Baltian R:n tuli estää Siauliain kohdalla fasistien läpimurtoyritykset ja suunnitelmat Itä-Preussiin ja Saksaan johtavan käytävän laajentamiseksi. 1. Baltian R:n oikean siiven piti yhteistyössä muiden rintamien kanssa tuhota Väinäjoen pohjoispuolella oleva vihollisryhmittymä ja estää sen vetäytyminen Kuurinmaalle Liepajan alueelle. Eestin rannikolta Niemen-joelle saakka ulottuvan yleishyökkäyksen tuli alkaa 14.9. Puna-armeijan neljää rintamaa vastassa fasisteilla oli 700 000 sotilasta (56 div.), 7000 tykkiä ja kr-heitintä, 1200 ps-vaunua ja rynnäkkötykkiä sekä 400 taistelulentokonetta. Puna-armeijan vastaavat voimat olivat: 900 000 sotilasta, 17500 tykkiä ja kr-heitintä, 3000 ps-vaunua ja rynnäkkötykkiä sekä runsaat 2600 taistelukonetta. Lisäksi operaatioon osallistui koko Itämeren laivasto. Taistelut raivosivat syyskuun puolivälistä lähtien. Vihollinen yritti läpimurtoa mm. Dobelen lounaispuolella vahvoin ps-voimin ja pääsi tunkeutumaan Puna-armeijan asemiin n. 5 km, mutta 18.9. mennessä se pysäytettiin. Hyökkäys oli niin voimakas, että valmiustilassa pidettiin myös 5. KaPsA ja siirrettiin muutamalla päivällä 51. A:n hyökkäystä kohti Tukumsia. Samaan aikaan 2. ja 3. Baltian R:n joukot puhdistivat hitaasti Riian aluetta ja lähestyivät Siguldaa, jossa 70 km Riiaista sijaitsi vihollisen pääpuolustuslinja. Avuksi annettiin Belovin johtama 61. A, joka eteni Riian valtatie suunnassa.

Saksan Pohjoinen AR motitettiin Kuurinmaalle

Tiedustelutietojen mukaan vihollisen 8 divisioonaa taistelivat Meme-

lin luona ja loput hitleriläisten voimat oli lähetetty Jelgavan (Mitau) luokse avustamaan Pohjoista AR:ää. Päämaja päätti siirtää hyökkäyksen painopisteen Klaipedan suuntaan ja 24.9. aloitettiin tätä silmällä pitäen joukkojen uudelleen ryhmittely. 1. Baltian R:n vasenta siipeä vahvistettiin. Ps-voimia keskitettiin Siauliain luokse iskun kohdistamiseksi Klaipedaan ja Niemen-joen alajuoksulle. Klaipedan operaation suunnitteli Vasiljevskin esikunta yhdessä 1. Baltian R:n sotaneuvoston kanssa. Hyökkäyskiilat tuli työntää 130 km syvyyteen ja murtaa fasistien kuusi puolustuslinjaa. Tämän jälkeen hyökkäyksen suunta tuli kääntää Itä-Preussiin pohjoisesta käsin. 1. Baltian R ja 3. V-VR aloitivat valmistelun Itä-Preussin pohjois-osan valtaamiseksi.

Klaipedan operaatio alkoi 5.10.-44 ja ennätettiin vihollisen edelle, joka aikoi suorittaa Riian alueella suuren vastahyökkäyksen. 1. Baltian R eteni 10.10.-44 Klaipedan kohdalla Itämerelle ja fasistien Pohjoinen AR eristettiin lopullisesti Saksasta ja Itä-Preussista. Riika vallattiin 15.10.-44 ja Kuurinmaalle mottiin jäivät 38 vihollisen divisioonaa sekä Klaipedan alueelle kolme divisioonaa.

Moonsundin taistelu varmisti Kuurinmaan saarron

Eestin läntisen saariston (Moonsund) vapautus toteutettiin 27.9.-24.11. -44. Fasisteilla oli saarilla 11500 sotilasta. Puna-armeija saavutti Eestin länsirannikon 25.9. -44 ja Leningradin R:n 8. A:n yksiköt alkoivat siirtyä saarille välittömästi. Saksalaiset pakenivat Hiidenmaalta, joka vapautettiin 3.10. Siellä toimivat neuvostojoukot siirtyivät Saarenmaalle 5.10. Mantereelta käsin Saarenmaalle neuvostojoukot siirtyivät 3.10., kun saksalaiset pakenivat Muhusta 2.10. Hitleriläiset etenivät neuvostojoukkojen ahdistamina eri puolilta Saarenmaasta sen eteläosaan hyvin linnoitettuun Sövren niemeen. Ankara taistelu käytiin Sövren niemellä Tehumardin kylässä 8.-9.10. Sövren taistelut muodostuivat vaikeiksi ja lopullisesti niemimaa puhdistettiin saksalaisista 24.11.-44.

Neuvostojoukot kykenivät nyt hallitsemaan Kuurinmaan mottia Saarenmaalta käsin. Myös meriliikenne oli Itämeren laivaston ja Neuvosto-ilmavoimien toimintapiirin sisäpuolella eikä saarrosta voinut meren kautta paeta. Tässä vaiheessa saarrettuun viholliseen ei ”haaskattu ruutia”. 3. Baltian R lakautettiin 16.10 ja osa sen joukoista siirrettiin 2. Baltian R alaisuuteen ja osa päämajan reserviin.

Kapina Varsovassa alkoi huonoon aikaan

V-VR:n joukot siirtyivät Puolaan

Buk-joella 20.7.-44. Kärjessä eteni Puolan sotaväen 1. A (S. Berling). Heinäkuun loppuun tultaessa sekä 1. V-VR:n joukot että 1. UR:n joukot etenivät Veikselille (Kä 4/-14). Puolan alueella taisteli fasistimiehistäjiä vastaan lukuisia aseellisia ryhmiä. Ne muodostivat nopeasti 1. Puolalaisen Armeijan kanssa suuren sotilaallisen voiman. Mutta Lublinin metsissä toimi ryhmä ”Armia Krajowa” (AK), joka nimitti itseään ”AK:n 7.D:ksi”. Tavatessaan neuvostoseereja he ilmoittivat ”etteivät taistele Puna-armeijaa vastaan, mutta eivät myöskään halua olla tekemisissä sen kanssa.” Lublinissa aloitti toimintansa Puolan kansanvallan keskuselin ”Puolan kansallinen vapautuskomitea”, johon neuvostovoimat pitivät yhteyttä.

Elokuun alussa 1. V-VR sai tietoja Varsovassa puhjenneesta kapinasta. Tieto huolestutti rintaman johtoa, koska kapina oli aloitettu mahdollisimman huonoon aikaan. Rokossovski mainitsi: ”Aivan kuin kapinan johtajat olisivat varta vasten valinneet sellaisen ajankohdan, että kapina päättyisi tappioon.” Sillä hetkellä 48. ja 65. A taistelivat runsaat 100 km Varsovasta itäkoilliseen Bialowezan metsissä. 70. A oli äsken vallannut Brestin ja puhdisti siellä mottia. Siedlcn alueella taisteli 47. A rintaman suunta pohjoiseen. 2. PsA taisteli, Veikselin itärannalla Varsovan esikaupungin Pragan tuntumassa ja torjui vihollisen Ps-voimien vastahyökkäyksiä. 1. Puolalainen Armeija, 8. KaA ja 69. A ylittivät Veikseliä Magnyszewin ja Pulavyn luona ja laajensivat sen länsirannalle sillanpäitä.

Kapinan johtajat eivät halunneet yhteyttä neuvostojoukkoihin

On esitetty syytöksiä, että neuvostojoukot eivät halunneet auttaa Varsovan kapinallisia. Taistelutilanne kuitenkin osoittaa, ettei se ollut mitenkään mahdollista. Valko-Venäjän operaation alusta neuvostojoukot olivat edenneet 600 km. Huoltoa ja täydennystä kaipaaville joukoille vihollisen voimakkaasti linnoittaman Varsovan nopea valtaaminen oli mahdoton tehtävä.

Puolan kansallinen vapautuskomitea tutki Varsovan tapahtumia. Selvisi, että kapina oli aloitettu 1.8.-44 Puolan Lontoon pakolaishallituksen kehotuksesta. Sitä johtivat AK:n upseerit kenraalien Bor-Komorowskin ja Monterin johdolla. Kapinaan liittyi suuri osa Varsovalaisista, jotka vihasivat fasistimiehistystä. Kapinan johtajat eivät kuitenkaan halunneet ottaa yhteyttä neuvostojoukkoihin ja tavoitteena oli ottaa valta Puolan Lontoon pakolaishallitukselle ennen Puna-armeijan ja Puolalaisen armeijan saapumista. Rokossovski kertoo käyneensä 2. PsA:n tähytyspaikalla, josta näki Varsovaan, jossa selvästi taisteltiin. Neuvostojoukkojen tiedustelu ei kuitenkaan saanut yhteyttä kapinallisiin.

Varsovan kapinan aikana käytiin ankaria taisteluja

Heti elokuun alussa saksalaiset saivat iskettyä Pragan ja Siedlcn välistä Varsovan eteläpuolella Veikselin ylittäneiden neuvostojoukkojen selustaan. Pragan luona hitleriläiset kykenivät käyttämään selkänöjanaan vahvasti linnoitettua Varsovaa. Tässä tilanteessa Varsovan kapinalliset olisivat voineet iskeä Saksalaisten selustaan. Tämä ei kuitenkaan kuulunut Lontoossa istuvan pakolaishallituksen eikä kapinan johtajien suunnitelmiin. 2.

Kuva: Heikki Männikkö

Myös Riian lähellä Salaspilsin kylässä paljastui syksyllä -44 fasistien kokoomaleiri, jossa vangit ryhmiteltiin työkyvyn mukaan ja vietiin Saksaan eri kohteisiin. Työkyvyttömät joutuivat tuhoamisleireille ja toiset työleireille. Juutalaiset ammuttiin.

PsA:aa auttoi 47. A, joka oli vapautanut Siedlcn ja ajoi vihollista luoteeseen. Tällä oli vaikea tilanne. 47. A ja 2. PsA olivat laittaneet liikkeelle kaikki reservinsä. ”Ohut rintama” osoitti pohjoiseen. Ainoaksi mahdollisuudeksi jäi jouduttaa 70. A:n etenemistä Brestistä ja vetää Batovin 65. A ja Romanenkon 48. A nopeasti Bialowezan metsästä. 65. A selviytyi metsästä, mutta joutui myöhemmin kahdelta suunnalta saksalaisten Ps-voimien ahdistamaksi, jotka saivat paloittua armeijan osiin. Mutta armeijan taitava taktiikka ja rintaman apuun lähettämät jv- ja ps-yksiköt pelastivat tilanteen ja suuria tappioita kärsinyt vihollinen ajettiin pakosalle. Samoin Plijevin IVKaRvAK, joka oli edennyt liian kauaksi länteen, työnnettiin Brestin luoteispuolelle Buk-joelle ja saarrettiin. Plijevin ryhmälle toimitettiin kuitenkin ilmateitse yöaikaan ampumatarpeita ja taitavalla taktikalla vihollinen ajettiin pakosalle.

Sillanpää Veikselillä ja Narewilla pitivät

Vihollinen alkoi linnoittautua Narew-joen linjalle katsoessaan lännessä hävinneensä taistelut Buk-joella ja Varsovan suunnassa. Tämän johdosta 48., 65. ja 70. A komennettiin kiirehtimään Narew-joelle ja koukkaamaan sivustoilta linnoittautuneen vihollisen selustaan ja valtaamaan joelta sillanpää-asemia. 65.A:n Donin PsAK (M.F.Panov) ylitti Narewin 5.9. Pultuskin kohdalla. Tällä kehittyivät ankarat taistelut. Tämä kuitenkin joudutti 70. ja 48. A:n etenemistä Narewille. 70. A hyökkäsi Varsovan pohjoispuolella suuntana Sokolow-Radzymin-Modlin (Varsovan pohjoispuolella) ja 48. A ylitti Nawerin Rozanin kohdalla. Syyskuun alkupuolella raivosivat suurtaistelut vihollisen yrittäessä tuhota Puna-Armeijan sillanpää Veikselillä ja Narewilla. Vihollinen laittoi massoittain tuleen panssareita, mutta Puna-Ar-

meija säilytti asemansa 16. Ilma A:n hallitessa koko ajan ilmatilaa.

Läpimurto Veikselille ja Narewille avasi neuvostojoukoille tien Saksaan. Tästä syystä hitleriläisten sodanjohto voimisti hyökkäystä Veikselin ja Narewin sillanpäitä vastaan. Varsovan ulkopuolelle Pragaan oli keskittynyt voimakas vihollisryhmittymä. Puna-Armeijan sodanjohto teki päätöksen tuhota Veikselin itäpuolen vihollisjoukot Pragan kohdalla. Taisteluun varattiin 47. ja 70. A, osa 1. Puolalaista Armeijaa sekä 16. IlmaA. Taistelu alkoi 11.9.-44 ja Praga vallattiin 14.9. Tässä taistelussa Pragan asukkaat tukivat rintaman joukkoja ja osallistuivat itse taisteluihin. Juuri tässä tilanteessa olisi ollut oikea aika kapinalle. Hyökkäys kaupungista samanaikaisesti rintaman joukkojen hyökätessä idästä olisi voinut johtaa kaupungin vapauttamiseen fasisteista. Taistelut kaupungissa jatkuivat, mutta hitleriläiset kykenivät räjäyttämään kaikki Pragaan Veikselin yli johtavat sillat.

Varsovan kapinan murheellinen loppu

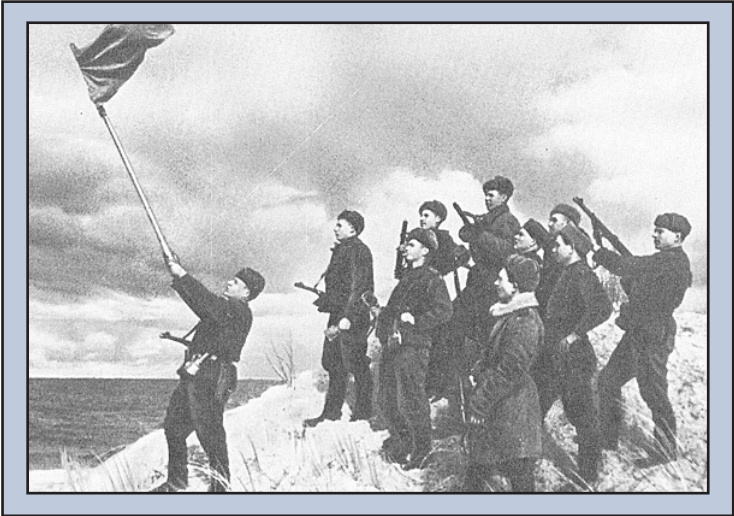
Tilanne Varsovassa kävi vaikeammaksi. Vasta silloin, kun brittien yritykset huoltaa ilmateitse kapinallisia epäonnistuivat, AK:n johto kääntyi Lontoon kautta Puna-armeijan puoleen. Päämajan (Stalin) tiedusteluihin voisivatko 1. V-VR:n joukot tässä vaiheessa ryhtyä operaatioon Varsovan vapauttamiseksi Rokossovski joutui vastaamaan kielteisesti. Varsova oli natsien voimakkaasti linnoittama ja neuvostojoukot olivat heikentyneet edettyään taistellen Valko-Venäjän operaation alkamisesta saakka. Neuvostojoukot kykenivät kuitenkin tukemaan kapinallisia. Rintaman ilmavoimat puodottivat pienistä korkeuksista 13.9.-1.10.-44 välisenä aikana kapinallisille heidän osoittamiinsa paikkoihin aseita, ammuksia, muonaa ja lääk-

Jatkuu sivulle 14

Kuva: Wikimedia

Saksalaiset vetäytyivät nopeasti Saarenmaalla eteläosan hyvin linnoitettuun Sörvenniemeen. Suuri taistelu käytiin 8.10. -44 Tehumardin kylässä lähellä Sörvenniemeä. Lopullisesti fasistit saatiin tuhotuksi Sörvenniemellä 24.11., kun paikalle oli saatu raskaampaa aseistusta.

Neuvostojoukkojen karkiosasto saapuu Itämeren rannalle syksyllä -44. Kuva A.Vasiljevskin kirjan ”Elämäni Työ” kuvitusta.

Puolustusvaliokunnan enemmistö torjui ”isäntämaa-sopimuksen” eduskuntakäsittelyyn

Kansanedustaja Jyrki Yrttiaho toimitti tiedotusvälineille Eduskunnassa 8.10.2014 päivätyn uutisen, jossa hän kertoi esittäneensä puolustusvaliokunnassa isäntämaasopimuksen eduskuntakäsittelyä. Ministeri Tuomioja kuitenkin pyörsi aiemmat lupauksensa eikä valiokunnan enemmistö halunnut asiakirjaa täysistuntokäsittelyyn. Ohessa julkaisemme Yrttiahon antaman lehdistötiedotteen:

”Vasemmistoliiton kansanedustaja Jyrki Yrttiaho (vr.) esitti tänään puolustusvaliokunnan kokouksessa, että valiokunta vaatii Suomen ja Naton välillä syyskuussa solmitun isäntämaatukisopimuksen tuomista eduskunnan täysistuntokäsittelyyn ja valiokuntiin. Isäntämaatukisopimuksessa Suomi lupautuu niin päättäessään vastaanottamaan alueelleen Nato-joukkoja, huolehtimaan niiden majoittamisesta ja ylläpidosta, materiaalin varastoinnista ja huollosta sekä logistisista palveluista (samatam, lentokentät, rautatiet, tiestöt) ym.

Yrttiaho vetosi ulkoministeri Erkki Tuomiojan eduskunnan Ukraina-keskustelussa 2.9. 2014 antamaan lupaukseen tuoda asiakirja tavalla tai toisella eduskunnan käsittelyyn. Puolustusvaliokunnan kuultavana ollut ministeri Tuomioja totesi valiokunnalle, että hallitus ei tuo asiaa eduskuntaan. ”Se on eduskunnan oma asia”, lupauksen sa pyörtänyt Tuomioja totesi.

Saatuani ministeri Tuomiojan vastauksen tein puolustusvaliokunnalle ehdotuksen, että valiokunta vaatisi isäntämaatukiasiakirjan tuomista eduskunnan täysistuntoon ja valiokuntiin. Nos-

Kuva: Heikki Männikkö

Natoa ja ”isäntämaasopimusta” vastustettiin YK:n päivän rauhanmarssilla 24.10.2014. Marssi lähdössä Eduskuntatalolta.

tin esille sopimuksen ristiriidat Suomen lainsäädännön kanssa. Edellytetään siinä suomalaisilta viranomaisilta lukuisia toimia, joihin voimassa oleva lainsäädäntö ei heitä velvoita. Aivan oleellinen asia on myös perustuslaillinen ristiriita, jo-

hon tunnettu ja arvostettu ent. EU-juristi ja kansanedustaja Jacob Söderman kiinnitti julkisuudessa huomiota. Söderman totesi 5.9. 2014 (Suomenmaa): ”Naton joukot toimisivat Suomessa ollessaan Nato-komentajan alaisuudessa. – Eli eivät

Tutkintapyyntö oikeuskanslerille

Syyseminaarissaan STP vahvisti oikeuskanslerille osoitetun isäntämaasopimusta koskevan seuraavan tutkintapyyntönsä:

Pyydämme tutkimaan, onko puolustusvoimain komentaja Jarmo Lindberg syyllistynyt Suomen valtiopäiväjärjestyksen rikkomukseen.

Suomen perustuslaki edellyttää, että merkitykseltään huomattavat valtiosopimukset tulee eduskunnan hyväksyä. Lindbergin 04.09.2014 Naton huippukokouksessa allekirjoittama sopimus ei ole eduskunnan hyväksymä, vaikka kyseessä on todella merkitykseltään huomattava valtiosopimus.

Tämä Suomen sodanjälkeisen politiikan peruslinja on ollut maamme pitkäaikainen vapaana ulkomaisista joukoista. Suomen on annettava takuut, että emme salli hyökkäystä ketään vastaan maamme maa- tai vesialueen eikä ilmatilan kautta.

Isäntämaasopimus voi olla Suomelle äärimmäisen vaarallinen kriisitalanteessa. Se on Suomen perustuslain 8 luvun 94 § mukaan valtiosopimus, joka edellyttää Suomen eduskunnan hyväksynnän.

Sopimus mahdollistaa sen, että kriisitalanteessa Suomi voi pyynn-

nöstä sallia satamiensa ja lentokenttiensä käyttämisen Baltian maiden suojelemiseen. Suomi voisi siis hyväksyä vapaaehtoisesti ulkopuolisen sotilaallisen läsnäolon alueellaan.

Suomen alueen luovutus Naton käyttöön olisi Suomelle kriisitalanteessa äärimmäisen vaarallista. Rauhankumppanuus vietäisiin lähes Nato-jäsenyyden tasolle.

Yhteisymmärryspöytäkirjan allekirjoituksen jälkeen perustetaan Naton ja Suomen yhteinen organisaatio. Se toteuttaa nelivaiheisen prosessin, joka valmistelee esimerkiksi satamien, lentokenttien ja sairaaloiden osalta yksityiskohtaiset määrälliset tavoitteet ja valmiudet.

Tukeen kuuluvat mm. lupa aseellisten joukkojen kauttakulkuun maalla, ilmatilassa tai vesialueilla; sotilaiden majoitus ja muonitus; veden, ruuan, polttoaineen ja ampumatarvikkeiden huolto; lupa käyttää sotilaallisia voimavaroja kuten tukikohtia, lentokenttiä ja vesialueita; palvelut kuten sairaanhoito, materiaalin huolto, vapaa-ajan palvelut; verotuskäytännöt.

Kyseessä on Natoa tukeva sotilaallis-yhteiskunnallinen järjestelmä Naton kaikissa toiminnoissa Suomen alueella. Ei siis ole to-

denmukaista kertoa kansalaisille ja eduskunnalle, ettei prosessin läpivienti lähentäisi Suomea Natoon.

Sopimus muistuttaa Suomen 74 vuotta sitten solmimaa kauttakulkusopimusta natsi-Saksan kanssa. Isäntämaasopimus on vuoden 1940 kauttakulkusopimusta pidemmälle menevä yhteistyön syventämissopimus. Isäntämaasopimus ja kauttakulkusopimus muistuttavat toisiaan siten, että niitä molempia pidettiin pitkään salassa julkisuudelta ulko- ja sisäpoliittisista syistä.

Isäntämaasopimusta ja yhteisymmärryspöytäkirjaa koskevan NATO-dokumentin perusteella sopimuksen tulkintaoikeus on NATO-johdolla. Näin ollen kyse ei ole edes kahdenvälisestä sopimuksesta vaan alistusasiakirjasta.

Suomen perustuslain ja valtiojärjestyksen mukaan eduskunnan tulee päättää asiasta.

Valtiojärjestyksen rikkomus voidaan pahimmassa tapauksessa tulkita Rikoslain 13. luvun mukaisesti törkeäksi valtiopetokseksi, jos ”rikoksentehtijänä on tasavallan presidentti, valtioneuvoston jäsen tai muu valtion ylimpään poliittiseen tai sotilaalliseen johtoon kuuluva henkilö.”

Helsinki 27.10.2014 Suomen Työväenpuolue STP rp. (allekirjoitukset, yhteystiedot)

STP:n seminaaritiedote

Suomen Työväenpuolue STP r.p. piti syyseminaarinsa viikonloppuna 25.10.2014 Helsingissä. Kokous katsoi, että Venäjän vastaisilla pakotteilla ei ole juurikaan tekemistä Ukrainan tapahtumien kanssa. Se, että pakotteita kiristettiin juuri, kun Putinin johdolla oli neuvoteltu tulitauko Ukrainaan, todistaa selkeästi, ettei pakotteilla ole mitään tekemistä Ukrainan tapahtumien kanssa. Länsi tavoittelee Venäjällä valanvaihtoa ja uutta, länsimielistä nukkehallitusta.

Helsingin Sanomien pääkirjoituksessa myönnettiin, että pakotteisiin on ”sisäänkirjoitettu” tavoite vallanvaihdosta Venäjällä. Pekka Haavisto vahvisti tätä käsitystä, kun hän totesi taannoin Ylen Ykkösaamussa, että ”me pyrimme rakentamaan sellaista Venäjää, joka avautuu Eurooppaan ja jonka kanssa Euroopalla olisi jatkuvasti hyvä yhteistyö”.

Seminaari tuomitsi uusien uusliberalististen talouslääkkeiden käytön. Julkisuudessa ääneen pääsevä tänä päivänä vain virallista EU:n talouspolitiikkaa kannattavat asiantuntijat, kuten Juhana Vartiainen ja Raimo Sailas. Björn Wahlroos on niin ikään jonkinlainen harmaa eminenssi ja mielipidevaikuttaja, joka ohjailee maamme politiikkaa kulisseissa. Esimerkiksi talous-

siis kaikissa tilanteissa olisi Suomen puolustusvoimien johdossa ja valvonnassa, Söderman tulkitsee. Jos näin on, se on asia, joka tulisi käsitellä Suomessa perustuslakivaliokunnassa. Tämä taas edellyttää että hallitus tuo sopimuksen vaikkapa selontekoaasiana eduskuntaan, hän sanoo.”

En saanut esitykselleni tukea. Olen erittäin hämmentynyt valiokunnan linjauksesta. Nato-isäntämaatukisopimuksen oikeudelliset kehykset ja perusteet jätettiin avaamatta. Tiukatessani sopimukseen oikeudellisia seikkoja valiokunnan aiemmassa kokouksessa, oli puolustusministeriön virkamiesten vastaus, että emme ole juristeja, kansanedustaja Yrttiaho toteaa.”

Tiedustelut: Jyrki Yrttiaho kansanedustaja

puh. 050 512 2959 s-posti: jyrki.yrttiaho@eduskunta.fi

nobelisti Paul Krugmanin talouspoliittisille neuvoille on Suomessa viitattu kintaalla. Krugman on esittänyt mm. eurosta luopumista ja leikkauspolitiikan lopettamista.

Seminaari vaati TTIP-neuvottelujen lopettamista. Neuvotteluihin osallistuvilla mailla on jo käytännössä vapaakauppasopimus. Neuvotteluja käydään salaisina ja julkisuuteen annetaan harhaanjohtavia tietoja. Sopimus merkitsisi käytännössä suuryhtiöiden vallan ulottamista kansallisvaltioiden ja jopa EU:n yläpuolelle.

Seminaari hyväksyi oikeuskanslerille tehtävän tutkintapyyntönsä Naton isäntämaasopimuksesta. Kokous hyväksyi myös vetoomuksen laajan uusoikeistolaisen politiikan vastaisen rintaman rakentamiseksi eduskuntavaaleihin. Kutsomme eri tavoin ajattelevia ihmisiä ehdokkaiksemme (si-vu 4).

Seminaarissa käytiin eduskuntavaaliohjelman lähetekestelu. Vaaliteemoiksi esitettiin mm. irtaantumista EU:n uusliberalismista ja Natosta, Venäjä-suhteiden normalisointia ja talouspakotteiden, TTIP-sopimuksen, EU:n pankkiunionin ym. liittovaltiopyrkimysten torjumista, luonnonsuojelua, ilmastomuutoksen estämistä, valtionpankkia jne.

70 vuotta sitten (20): Hitlerin liittolaiset kaikkosivat sodan lähetessä Berliiniä...

Jatkoa sivulta 13

keitä. Suoritettiin 4821 lehtoa, joista 2535 toimi em. tarvikkeita ja loput olivat luonteeltaan sotilaallisia. Rintaman it-tykistö suojasi Pragasta käsin kapinallisia fasisien ilma-iskuilta heikentäen heidän tykistö- ja kr-tultaan. Vieläkään AK:n johto ja sitä lähellä olevat kapinalliset eivät halunneet yhteistyötä neuvostojoukkojen kanssa. Apua päätettiin kuitenkin laajentaa. 1. puolalaisen armeijan voimin suunniteltiin maihinnousu uivia ylimenovälineitä käyttäen Veikselin länsirannalle. Tykistön ja ilmavoimien tuesta sekä muusta yhteistoiminnasta saatiin sovittua kapinallisten edustajien kanssa. Maihinnousu perustui siihen, että sovitut maihinnousukohdat olisivat olleet ka-

pinallisten hallussa. Osoittautui kuitenkin, että rannalla olikin vastassa hitleriläisiä. Uusia voimia laitettiin tuleen. Kapinalliset eivät auttaneet maihinnousujoukkoja, eivätkä vastanneet yhteydenottoihin. Operaatio oli pakko lopettaa ja vetää maihinnousujoukot takaisin itärannalle. Pian saatiin tietää, että AK:n johdon käskystä AK:n yksiköt vedettiin rannalta ja niiden tilalle tulivat saksalaiset. AK valmistautui antautumaan saksalaisille. Neuvostoarmeijan esitystä auttaa halukkaiden varsovalaisten evakuoitua itärannalle ei huomioitu ja vain joidenkin kapinallisryhmien onnistui siirtyä itärannalle.

Valmistautuminen sodan lopputaisteluihin alkoi

Neuvostojoukot tarvitsivat lepoa, täydennystä ja huoltoa. Tiedet-

Kansan äänen varastosta löytyy 2 kpl Zukovin teosta. Ne myydään lehden hyväksi edullisesti.

tiin, että vihollinen tulee tekemään voimakainta vastarintaa Berliinin suunnassa. Saksalaiset olivat linoitautuneet Varsovaan ja sen lähistölle hyvin. Modlinin luona Veikselin ja Narewin itärannalla fasisit

puolustivat hyvin linnoitettua sillanpäää. Siellä neuvostojoukot kävivät vielä vaikeaa taistelua. Magnusevin sillanpäää puolustanutta 65. A:aa vastaan vihollinen teki taitavasti vastahyökkäyksen. Se kyettiin kuitenkin torjumaan ja laajentamaan sillanpäää tulevaa Saksan tapahtuvaa hyökkäystäkin silmällä pitäen. Läntisellä suunnalla 1., 2. ja 3.V-VR siirtyivät marraskuussa puolustukseen. Sotatoimissa koitti muuallakin tauko. Päämaja ja yleisesikunta valmistelivat sodan loppuvaiheeseen ja Berliinin operaatioon tähtääviä suunnitelmia. Rintamalinjat olivat lyhentyneet ja rintamien määrä oli vähentynyt. Loppuvaiheen sotatoimia päätettiin johtaa suoraan päämajasta ja poistaa rintamien toimintaa koordinoineet päämajan edustajat. Tässä yhteydessä Zukov siirrettiin 1. V-VR:n

komentajaksi ja Rokossovski 2. V-VR:n komentajaksi. Päätettiin, että 1. ja 2. V-VR:n ja 1. UR:n vastuulla tulee olemaan läntinen suunta ja tuleva Berliinin operaatio.

Toimitti: Heikki Männikkö

Lähdeaineisto: Marsalkka Zukovin muistelmat, Marsalkka A.Vasilevski: Elämäni työ, Marsalkka K. Rokossovski: Sotilaan velvollisuus, Grigori Deborin: 30 vuotta suuren voitosta, Istoriä vtoroj mirovoj vojny : 1939-1945 : v 12-h tomah Tekijä: Gretshko A. A. Anthony Tucker-Jones: Stalinin kosto, Puna-Armeijan vastaisku kesällä 1944 Helge Seppälä: Taistelu Leningradista ja Suomi, WSOY 1969

Juche-aatteen valtuuskunnan matkassa Koreassa

Ilokseni sain mahdollisuuden matkustaa Korean kansantasa-valtaan 7.-14. lokakuuta vuonna 2010, jolloin vietettiin Kore-an työväenpuolueen 65-vuotisjuhlaa. Juche-aatteen valtuuskun-taan kuuluivat lisäksi toverit Juha Kieksi ja Tarja Männikkö. Mat-kustimme Vladivostokin kautta, mikä toikin matkaan oman ma-kunsa ja tukun yllätyksiäkin, joista hieman myöhemmin.

Saavuimme Korean Kansantasaval-taan 7.10.2010 Pjongjangin lento-kentälle. Meidät otettiin vastaan erittäin ystävällisesti. Tullissa em-me saaneet mitään erityiskohtelua, vaan odotimme vuoroamme ko-neessa kotimaahansa Venäjältä saa-puneiden Korealaisten tavoin. Yllä-tykseni oli melkoinen, kun vastassa ei ollutkaan vihaisia byrokraatteja, vaan hymyileviä lentokentävirikai-lijoita. Hetken kuluttua matka jat-kuikin Pjongjangiin majoittumaan ja täyttämään nälkäisten matkalais-ten vatsat, jonka jälkeen meiltä ky-syttiin paikkoja, joihin haluaisimme tutustua ja hyvinhän he sen matka-ohjelmassa sitten toteuttivatkin.

Ensimmäinen varsinainen vierailupäivä alkoi sikäli ikävästi, että vatsani hiukan temppuili, mutta se ei estänyt minua osallis-tumasta ensimmäiseen kohtee-seen, joka oli Silkkitehdas Pjong-jangin keskustassa. Se tuottaa n. 900 tonnia silkkiä vuodessa. Teh-das työllistää 2000 henkilöä toi-mien kahdessa vuorossa. Kolmivuo-rotöy on Koreassa melko tuntema-ton käsite, koska yötyötä pidetään työläisille liian rankkana. Silkki, jo-ta tehdas tuottaa on kuuluisaa sekä koti- että ulkomailla. Kävimme ko-ko prosessin läpi ja minulle jäi ku-va hyvästä työmoraalista, mut-ta myös siitä, että työntekijöistä näytettiin pidettävän hyvää huol-ta. Erityisen vaikutuksen teki myös tehtaan puistomainen sekä viehät-tävä pihapiiri, joka ei ollut lainkaan tehdasmainen. Suuri yllätys oli ka-lankasvatusaltaat, joissa kasvatet-tiin karppeja. Ne ruokittiin silkki-perhosen toukkien kotiloiden jään-teillä, jotka jäivät tehtaalta jät-teiksi. Hyvin ekologinen teko ja luonnollisesti kalat päätyivät kan-salaisten herkuiksi.

Tämän jälkeen vierailimme Chilgolin vallankumousmuseo-sa, jossa presidentti Kim Il Sungin äiti Kang Bang Suk asui 1923-1925 tällä perinteisellä korealaisella pien-tilalla, jota Kang Bang Sukin van-hemmat vuokraviljelivät. Iltapäivilä oli valtion sinfoniaorkesterin vu-oro, joka oli mieleen painuva ja upea

kokemus. Illalla oli vielä ohjelmassa val-taista ilotulitus puolueen perusta-misen kunniaksi, joka oli korealais-ten itsensä toteuttama kaikilta osin. Tosin senkin oli vähällä pilata tuo temppuileva vatsani, mutta pääsin piipahtamaan paikallisen lääkärin tutkimuksiin. Yllätyksekseni minut tutkittiin siinä ilotulituksen keskellä päästä varpaisiin, jonka jälkeen sain paikallista vatsalääkettä ja pistok-sen toista vatsalääkettä, minkä jäl-keen vaiva loppui siihen. Kerta kaik-kiaan hyvää hoitoa, tosin joka päivä minulta tämän jälkeen tiedusteltiin vointiani, joka oli mitä mainioin. Seuraavana päivänä vie-railimme Kim Il Sungin syn-tymäkodissa ja museossa. Sen jälkeen oli vuorossa maaseudulla sijaitseva Taedonggangin valtioni-ta, jossa on erikoistuttu hedelmä-tuotantoon. Tilalla tuotetaan ome-noita, aprikooseja ja persikoita. Pin-ta-alaa tilalla on 735 hehtaaria ja se oli laajentumassa 1000 hehtaarin kokoiseksi. Tilalla on 1000 asun-toa työläisille, joita tilalla työsken-telee 3000. Tilan on rakentanut Ko-rean kansanarmeija alusta loppuun. Näin selviää myös armeijan luon-ne maassa. Enemmän käytetään työkaluja osaavissa käsissä kuin aseita, joita käytetään vain maahan tunkeilijoiden häätämiseen.

Palasimme Pjongjangiin Va-pun päivän stadionille seuraa-maan Arirang-näytöstä. Tämä joukkovoimistelunäytös oli aivan upea ja kuvasi samalla sitä sauma-tonta yhteistyötä, johon vain Ko-rean demokraattisen kansantasa-vallan kansa pystyy. Paikalla oli myös Korean työväenpuolueen pääsihteeri Kim Jong Il, joka vilkutti iloisesti ja antoi aplodeja esiintyjille. Päivän päätteeksi osallistuimme Korkeimman kansankokouksen tar-joamalle maittavalle illalliselle. Sitten olikin merkkipäivän 10.10-10 vuoro. Korean työväen-puolue täytti 65 vuotta. Ko-ko Pjongjang oli koristeltu kau-niisti ja kaikkialla näkyi Korean de-mokraattisen kansantasavallan ja Korean työväenpuolueen lip-

Kuva: Juha Kieksi

Artikkelin kirjoittaja Jorma Talikka Pjongjangin metrossa.

puja. Pääsimme seuraamaan Ko-rean kansanarmeijan paraatia, jon-ka kerrottiin olevan kaikkien aiko-jen suurin paikallinen sotilasparaati, johon osallistuivat kaikki aselajit. Näimme tilaisuudessa myös Korean työväenpuolueen pääsihteerin Kim Jong Ilin.

Paraatin jälkeen tutustuimme Korean korkeimman kansanko-kouksen istuntotaloon, jossa de-legaatioiden johtajilla oli mahdol-lisuus keskustella Korkeimman kan-sankokouksen pysyvän komitean puheenjohtajan Kim Yong Namin kanssa. Keskusteluissa oli jo tuolloin sivuttu toveri Kim Jong Unin valin-taa Korean työväenpuolueen tehtä-viin. Päivä päättyi vaikuttavaan joukkovoimistelunäytökseen.

Maanantaina juhllaisuuksien jälkeen aamupäivä kului kansan kulttuurikeskuksessa seminaarissa, jossa vaihdettiin kokemuksia Juche-aatteen opiskelusta eri puolilla maailmaa. Iltapäivä meni Nampos-sa läntisessä satamakaupungissa paikallisella golfkentällä, jossa pela-simme erilaisia pelejä ja olimme piknikillä muiden Juche-aatteen delegaatioiden ja Korealaisten to-vereiden kanssa.

Tiistaina kävimme Kim Il Sun-gin mausoleumissa ja sen jälkeen Kansanarmeijan museossa. Sitten olikin vuorossa Pjongjangin metro, joka on kansanarmeijan rakenta-ma mestariteos. Se koostuu kah-desta reitistä ja 25 asemasta, jotka symboloivat Korean sosialistista ra-kennustyötä ja Korean kansan yh-distymistä.

Myöhemmin matkamme suuntaantui Taedongganin

kaakelitehtaalle, joka oli valmis-tunut huhtikuussa 2009. Lopulli-seen laajuuteensa tehdas on nous-sut v. 2012, jolloin vietettiin Kim Il Sungin syntymän 100-vuotisjuhlaa. Siellä työskentelee 2000 työläistä kahdessa vuorossa. Työläisten palk-ka ei ole sidottu tuotantoon, kos-ka Korean valtio takaa työläisille il-maisen asunnon, koulutuksen, ter-veydenhuollon ja todella edulliset peruselintarvikkeet. Pienenä mi-i-nuksena paikallisella rakennustyö-maalla pisti silmään työläisten tellinkien turvakaiteiden kehnohko kunto, mutta täytyy muistaa, että työskentelytapa ei ollut kuitenkaan äärimmäisen kireälle vedetty kuten meillä länsimaissa.

Keskiviikkona perehdyimme Kim Il Sungin yliopistolla auto-matisoituun e-kirjastoon ja tutus-tuimme upouuteen uimahalliin. Tekniikka oli viimeisen päälle. Kir-jastossa on 200 salia viidessä ker-roksessa ja sen tietoverkoista löy-tyy kaikki korealaisen tutkimuslai-tosten julkaisut ja iso määrä ulko-maisia julkaisuja. Kirjastoa voivat hyödyntää kaikki yliopiston 18 000 korealaista ja ulkomaista opiskeli-jaa. Uimahalli oli myös todella ah-kerassa käytössä.

Tämän jälkeen matkasimme Myohan vuoristoon. Siellä ovat sekä Kim Il Sungin että Kim Jong Ilin lahjanäyttelyt, joissa on 222 000 lahjaa kaikkialta maailmasta. Kaik-kien katsomiseen olisi mennyt viikkoja, joten katsoimme vain muutamia huoneita ja olipa siel-lä Suomestakin tulleita lahjoja. Näyttelyn jälkeen oli piknikin ai-ka vuoriston kauneimmalla paikal-

la. Piknikin jälkeen kävimme vielä Pyohyon temppelissä, jonka van-himmat osat ovat vuodelta 1642. Tämänkin kohde on saanut kokea jenkkien pommisateen Korean so-dassa. Temppelissä asuu munkkeja. Budhalaisia arvellaan olevan Ko-reassa n. 10 000.

Torstaina aloitimme paluu-matkan takaisin Suomeen, mut-ta Vladivostokissa Venäjän raju-viranomaiset eivät päästäneet meitä tullista läpi, koska olimme saaneet väärää informaatiota Venäjän suurlähetystöstä. Emme suurlähetystön mukaansa tarvit-sisi viisumia Venäjälle, kun tran-sit-matka kestää alle 24 tuntia. Tie-to oli kuitenkin väärä. Samaa man-traa toisti Moskovassa puhelimes-sa Suomen suurlähetystökin. Vla-divostokista meidät käännytettiin takaisin Korean demokraattiseen kansantasavaltaan. Onneksi sosia-listinen Korea tajusi hätämme ja tar-josi ilmaisen lennon takaisin ilman viisumia valtiollisella Air Koryalla.

Korealaiset ottivat meidät ystävällisesti vastaan lento-kentällä ja meidät vietiin diplo-maatti-mersulla kuin valtiovie-raat takaisin upeaan hotelliin, jo-hon meidät luvattiin ystävällises-ti majoittaa ilmaiseksi täydellä yllä-pidolla, kunnes saisimme mahdolli-suuden poistua ja matkustaa takai-sin Suomeen. Olimme Koreassa il-man viisumia, jossa emme olisi sa-aneet olla näin kuin 24 tuntia, mut-ta jouduttuamme viipymään kak-si vuorokautta Korean viranomai-set joustivat tässäkin ja leimasi-vat passeihimme saapumispäiväk-si seuraavan päivä, jotta 24 tuntia ei ylittynyt. Tämä oli sellainen so-lidaarisuuden osoitus Korean de-mokraattiselta kansantasavallalta, että se mitä länsimedia hallituksien-sa välityksellä tästä hyvien ihmisten maasta uutisoi, osoittautui tämän tositahtumien ketjun kautta täydeksi valheeksi. Itselleni taval-liselle työläispojalle ja omaishoi-tajalle, joka olen jatkuvan byrokratian uhri tässä kovassa kapitalismissa, tämä osoitti, että maailmassa on vielä hyvyyttä, solidaarisuutta, anti-byrokraatteja ja he asuvat sekä vai-kuttavat Korean demokraattisessa kansantasavallassa, kiitos!

Jorma Talikka
Janakkala

Sukellusvenefarssi

Lokakuun lopulla saimme seu-rata Suomenkin valtamediassa päivittäin Ruotsin armeijan suorittamaa ”vieraan vallan veden-alaisen toiminnan” jahtaamista Tukholman saaristossa. Ruotsin maa-, meri- ja ilmavoimat oli hä-lytetty paikalle. Uutisointi Suo-messa oli massiivista kaikissa uutislähetyksissä sekä iltapäi-vä- ja muiden lehtien etusivuil-la. Tv-studioissa armeijan ja UI-kopoliittisen Instituutin (UPI) asiantuntijat istuivat spekuloi-massa ja vihjaamassa, että ve-denalainen toiminta oli tieteni-kin Venäjältä kotoisin.

Uutisia kehiteltiin tyhjästä, kos-ka koko aikana ei löydetty yhtään mitään. Oli vain yksityishenkilöil-tä tulleita vinkkejä, joita tarkistel-tiin massiivisella operaatiolla. Yk-si hulluimmista vinkeistä oli sa-laperäinen mustapukuinen mies luodolla, jonka piti spekulatioi-

den mukaan olla venäläinen vakoo-ja. Mutta se olikin vain eläkeläiska-lastaja Ove.

Ruotsin armeija ilmoitti seit-semän päivän kuluttua 24.10. ”Aluevesiämme loukannut vieras sukellusvenne on poistunut”. Miten ihmeessä sellaista voi ilmoittaa, kun mitään ei oltu löydetty? Etsintojen lopettamisesta vielä saatiin Suo-messa kaikkiin uutislähetyskiin pit-kin päivää monen minuutin uutisia, joissa muistettiin aina reilusti maini-ta, että siellä etsittiin venäläistä su-kellusvenettä. Jälkeenpäin sitten il-moitettiin, että paikka, jossa sukel-lusvenettä etsittiin, oli liian matala tavallisen sukellusveneen kulkea. No se kai oli sitten jokin ”piensukel-lusvenne”, jota nyt vaan ei löydetty.

Jälkilölyyissä Ruotsin armei-ja ilmoitti myös, että sillä oli kuvia oudoista kuopista merenpohjassa. Ne olivat 40 senttimetriä läpimita-

taataan. Ne voisivat olla pienoissu-kellusveneen tekemiä. Mutta ei kai se vene voinut olla vain 40 sentti-metriä pitkä? Kuka kertoisi heil-le, että monet kalat tekevät meren pohjaan juuri 40 cm kutukuoppia? Ruotsin armeija ilmoitti vielä tiukas-ti, että ”löydöksiä analysoidaan vie-lä pitkään monen henkilön voimin.”

Ja vaikka mitään merenpoh-jassa olevien kutukuoppien li-säksi ei oltu löydetty, vieläkin me-dia toisti ruotsalaisen kontra-ami-raalin lausahduksen: ”On täysin tuo-mittavaa, että joku taho rikkoi tällä tavoin alueellista koskemattomuut-tamme”. Hetkinen - siis millä tavoin?

Kaikken hulluin juttu paljas-tui vasta jälkikäteen ruotsalaisen Expressen-lehden artikkelista. Leh-ti kertoi, että Ruotsin puolustusvoi-mien signaalitiedustelu FRA ei ollut koko aikana löytänyt minkäänlaisia

todisteita siitä, että Ruotsin alueve-sillä toimisi vedenalainen alus. Leh-ti kertoo myös, että FRA:n moder-ni tiedustelualus Orion ei ole osallis-tunut Tukholman saariston etsintöi-hin, vaikka sillä olisi sukellusvene-etsintöihin sopivia erityisomaisuuksia, jotka on kehitelty USA:n tiedus-telupalvelun NSA:n asiantuntemuk-sen voimin. Se makaili jossain Tans-kan vesillä koko ajan.

Tahallinen harhautus

Kaikki tämä naurattaisi, ellei asia olisi vakava. Ruotsin uusi hallitus il-moitti heti alkuun, että Natoon ei liitytä eikä se ollut järin myötämie-linen puolustusmäärärahojen li-säämiselle. Nyt hallitus on päättä-nyt nostaa puolustusbudjettia en-si vuonna 680 miljoonalla kruunul-la (74 miljoonaa euroa) ja budjetti nousee myös seuraavina vuosina vuoteen 2018 saakka. Tulosta fars-sista siis tuli.

Operaatio näyttää tarkoin harkitulta ja tahalliselta harhau-tukselta. Tällä sukellusvenejahdil-la on myös yhtymäkohtia 32 vuot-ta sitten tapahtuneeseen ja vesi-perän vetäneeseen sukellusvene-jahtiin Tukholman vesillä. Silloin oli juuri saatu Ruotsin sosiaalide-mokraattinen Olof Palmén hallitus, joka oli penseä puolustusmäärära-hojen nostamiselle. No määräraho-ja nostettiin myös silloin farsssijah-din jälkeen.

Ruotsin mediaa seuraavan henkilön arvio on, että Suomes-sa nostettiin sukellusvenejahdis-ta suurempi kohu kuin Ruotsissa, jossa oli myös kriittisiä ääniä koko ajan. Mitä tämä kertookaan valta-mediastamme? On tuskallista ha-vaita, miten kaikki mahdollinen Ve-näjän vastainen propaganda käy-tettään tarkkaan hyväksi.

Marjaliisa Siira

Onko Ukrainan valtakoneisto fasistinen?

Median totuuksia

Ylen TV 2:n Ajankohtaisessa kakso-
kiosessa 6.5.2014 toimittaja Mar-
ja Manninen vakuutti Kiovassa it-
sestään selvänä, että Ukrainan val-
lankaappauksen jälkeen nimitet-
ty hallitus ei ole fasistinen eivätkä
myöskään siinä olevat neljä Svo-
boda (Vapaus) -puolueen ministe-
riä ole fasisteja. Näin siitähän huoli-
matta, että jopa EU muutama vuosi
sitten varoitti esimerkiksi kyseises-
tä puolueesta sen uunatsiyhteyk-
sien takia.

**Helsingin Sanomissa 26.5.2014 toimittaja Suvi Tur-
tiainen kirjoitti Erkki Tuomio-
jan Kiovan hallintoa puoltaneen
blogin pohjalta: ”Myös ulkominis-
teri Erkki Tuomiojan mukaan Venä-
jän-mieliset ovat lähempänä fasis-
teja, jos ideologian määritelmäksi
otetaan muun muassa etnisyyteen
pohjautuva nationalismi, demokra-
tian halveksinta ja vastustajien vä-
kivaltainen kohtelu. ’Itä-Ukrainas-
sa - - separatisteiksi kutsutut aseis-
tetut toimijat ja heidän kansainvä-
liset tukijansa täyttävät lähes kai-
ki edellä mainitut fasismin tunnus-
merkit, ainakin huomattavasti sel-
keämmin kuin tällä polttomerkillä
leimattu Kiovan hallitus”.**

**Tuomioja unohti kuitenkin
tärkeitä fasismin tunnusmer-
kejä** kuten mm. sen, että fasismi
on määritelty myös kapitalismin ja
imperialismin äärimmäiseksi ilme-
nemismuodoksi. Tätä toteutti kirk-
kaimmassa muodossaan saksalai-
nen natsismi 1930- ja 1940-luvuilla.
Länsiukrainalaisella nykyisellä fa-
sismilla on juurensa nimenomaan
yhteistoiminnassa tämän saksalai-
sen edeltäjänsä kanssa. Ja tämä
tuodaan jatkuvasti esiin esimerkik-
si Ukrainan sisäministeriön alaisen
kansalliskaartin vapaaehtoispatal-
joonien tunnuksissa ja toiminta-
periaatteissa. Kapitalismia ja impe-
rialismia edellä mainitun tunnus-
merkin yhteydessä edustavat USA
ja EU sekä Ukrainan presidentti Po-
roschenko ja muut oligarkit. Viimek-
si mainituilla on jopa omia asevoi-
mia Itä-Ukrainassa.

Vallankaappajien hallitus

Suomen Kuvalehti otti tehtäväk-
seen numerossaan 21.3.2014 esitel-
lä Ukrainan uutta hallitusta myön-
teisessä valossa. Tarkoituksena oli
poistaa Venäjällä ja muualla esitetyt
epäilyt hallituksen fasistisuudesta.
Hallitukseen oli nimetty 20 minis-
teriä, joista kuusi tuli Isänmaa-puo-
lueesta, neljä Svoboda-puolueesta
ja loput 10 määriteltiin sitoutu-
mattomiksi. Lehti luonnehti Isän-
maa-puoluelaisia ja sitoutumatto-
mia maltillisiksi ja Svobodan edus-
tajia nationalisteiksi. Svoboda-puo-
lueesta lehti käyttää kuitenkin vielä
erikseen nimikkeitä kansallismieli-
nen, populistinen ja äärioikeistolai-
nen. Yhteenvetona lehti toteaa, että
valtaosaa ministereistä voidaan pi-
tää maltillisina demokraatteina.

Jo Maidanin tapahtumien
yhteydessä ja useaan otteeseen vii-
meisen puolen vuoden aikana on
kuitenkin käynyt selvästi ilmi, että
fasismi-epäilyt eivät ole olleet lain-
kaan tuulesta temmattuja.

Svoboda-puolue

Maidanilla ja monessa muussa pai-
kassa svobodalaiset ovat osallistu-
neet aktiivisesti yhdessä uunatsi-
laisen Oikea Sektori -järjestön (sit-
temmin puolueen) kanssa tark-
ka-ampujaprovokaatioihin, Leni-
nin patsaiden ja toisen maailman-

**Viime helmikuun Kiovan vallankaappauksesta asti on kansainväli-
sessä ja kotimaisessa mediassa käyty kiivasta keskustelua Ukrai-
nan valtakoneiston luonteesta. Ovatko Kiovan hallitus ja sen (sekä
USA:n) ylläpitämät Ukrainan väkivaltaorganisaatiot fasistisia vai
eivät? Entä mikä on presidentti Poroshenkon rooli tässä suhtees-
sa? Ja mistä on peräisin nykyinen ukrainalainen fasismi ja miten
se ilmenee tänä päivänä maan vaikeassa kriisitilanteessa? Länsi-
media, toimittajat ja länsimieliset poliitikot eivät millään myön-
nä selkeitä tosiasioita näissä kysymyksissä, vaan tekevät kaikkensa
asioiden kääntämiseksi pääläelleen. Kun helmikuun vallankaap-
pausta lähdettiin tukemaan, niin sitä on tuettava sitten loppuun as-
ti. USA:n ja EU:n geopoliittiset ja taloudelliset pyrkimykset eivät sal-
li minkäänlaista suunnan muutosta omaksutuissa ajattelutavois-
sa. Yhteistyöstä myöskään äärintationalistien kanssa ei luovuta.
Huolimatta siitä, että fasistiset ja äärioikeistolaiset voimat ottivat
käytännössä haltuunsa Maidanin kapinaliikkeen.**

sodan muistomerkkien hävittämi-
seen, 1940-luvun länsiukrainalai-
sen natsijohtajan Stepan Banderan
maineen palauttamiseen jne.

**Ukrainan parlamenttitalol-
la Kiovassa 14.10.2014 svoboda-
laiset** ja muut nationalistit vastus-
tivat Itä-Ukrainaan sovittua tulitau-
koa ja vaativat samalla erityisasen-
man myöntämistä entisille UPA:n
(Ukrainan kapinallinen armeija)
taistelijoille. Nämä banderalaiset
”metsäveljet” osallistuivat sodan ai-
kana Saksan valtaaman Ukrainan
alueella SS-joukkojen myötä tun-
nettuihin tuhoamisoperaatioihin
sekä hävityn sodan jälkeen vielä
1950-luvun alkupuolelle asti pa-
lautetun neuvostovalan vastai-
seen maanlaiseen sissitoimintaan.
Parlamenttitalolla vaadittiin
myös kommunistisen ideologian
kieltämistä. Hallituksen svobo-
dalainen varapääministeri Olek-
sandr Sytsh on lähellä näitä ban-
deralaisia ja häntä pidetään ääri-
nationalismin ideologina (Komsomol-
skaja Pravdan Pietarin painos 24.4.-
1.5.2014). Pahasti ei erehdytä, jos
Svoboda-puoluetta pidetään fasis-
tisena organisaationa.

Isänmaa-puolue

Suomen Kuvalehdessä maltilliseksi
ja keskusta-oikeistolaiseksi mainit-
tu Isänmaa-puolue on lähentynyt
jatkuvasti Maidanin ajoista lähtien
näitä svobodalaisia uunatsiaja. Pää-
ministeri Jatsenjakin (Isänmaa, nyt
vaaleissa Kansanrintama) esiintymi-
set ja puheet Itä-Ukrainan tapahtu-
miin nähden ovat olleet kuin suo-
raan natsi-Saksaa kuvanneista do-
kumenttifilmeistä. Isänmaa-puo-
lueen johtohahmo Julia Timoshen-
ko vaati keväällä Itä-Ukrainan ve-
näjäntielisen väestön hävittämistä.
Hallitus pääministeri Jatsenju-
kin johdolla on sallinut Oikean Sek-
torin katupartioiden ahdistella enti-
sen presidentin Janukovitshin kan-
nattajia eikä ole pyrkinyt selvittä-
mään kommunistisen puolueen
puheenjohtajan murhayritystä ja
asunnon polttoa. Myöskään Odes-
san keväistä ammattiliittojen raken-
nuksen murhapolttoa ei ole alettu
tutkia. Saati sitten malesialaisen
matkustajakoneen alasampumista,
joka selvästi yritetään painaa
unohduksiin. Kommunistisen puo-
lueen toiminta parlamentissa kiel-
lettiin. Eivätkö jo nämäkin esimer-
kit osoita myös Isänmaa-puolueen
edustajien ajautuneen avoimen fa-
sismin kannalle?

Sitoutumattomat

Sitoutumattomista ministereis-
tä osa on lähinnä ammattipohjal-
ta, mutta esimerkiksi opetusminis-
teri Sergei Kvit on lähellä ”bande-
ralaisia” (em. Komsomolskaja Prav-
da). Kymmenestä sitoutumatto-
masta ministeristä on epäilemät-
tä joillain muillakin läheisiä suhteita
äärintationalisteihin. Eivät sitou-

tumattomatkkaan ole millään lailla
puuttuneet esimerkiksi pääminis-
teri Jatsenjakin linjan toteuttami-
seen, vaan ovat olleet yksimielises-
ti sitä kannattamassa. Sitoutumat-
tomien ministereistä olivat Suomen
Kuvalehdenkin mukaan keskeis-
sä tehtävissä Maidanin aukiolla ai-
nakin terveysministeri Oleg Musiy,
kulttuuriministeri Jevgen Nysht-
shuk sekä nuoriso- ja urheiluminis-
teri Dmytro Bulatov. Lisäksi edellä
mainittu opetusministeri ja yliopis-
ton johtaja Sergei Kvit tuki aktiivi-
sesti opiskelijoidensa osallistumista
Maidanin tapahtumiin.

Hallitus kokonaisuudessaan

Edellä esitettyyn alkuperäiseen hal-
litukseen on tullut puolen vuoden
aikana muutoksia. Muun muassa
puolustusministeri on vaihdettu jo
kolmeenkin kertaan tappiollisten
ja tehottomien sotaoperaatioiden
johdosta. Svoboda-puolue ja sen
tukena vain parlamentissa toimiva
Udar-puolue sanoutuivat irti hal-
lituksesta, mutta jatkavat kuiten-
kin tehtävissään lokakuun 26. päi-
vän vaaleihin ja uuden hallituksen
muodostamiseen asti.

**Jos alkuperäinen hallitus ei
ole kokonaisuudessaan muodol-
lisesti fasistinen**, niin sen kokoon-
panosta kuitenkin valtaosa on
käytännössä eri asteisia äärinta-
nialisteja ja näistä osa selviä fasiste-
ja. Svobodan ja hallituksen sekä
parlamentin ulkopuolella olevan
Oikea Sektori -puolueen vaikutus-
valta on ollut suuri hallituksen toi-
mintaan. Näiden tehokas katutasen
ulkoparlamentaarinen työskentely
on johtanut siihen, että hallitus on
toteuttanut jo puolen vuoden ajan
toimenpiteissään lähinnä fasistista
politiikkaa. Eikä varmaankaan kovin
vastentahtoisesti – ainakaan Do-
netskin ja Luhanskin kansantasa-
valtojen suhteen.

Pahasti ei myöskään erehdytä
alkuperäisen hallituksen kohdalla,
jos sitä kokonaisuudessaan luon-
nehditaan fasistiseksi. Toiminta on
viimeistään osoittanut sen.

Huomion arvoista on myös
se, että hallituksen alaisissa orga-
nisaatioissa äärintationalisteilla on
merkittävästi vaikutusvaltaa. Esi-
merkiksi kansallisen turvallisuus-
neuvoston puheenjohtajan paik-
ka on ollut svobodalaisilla ja vara-
puheenjohtajan paikka Oikealla
Sektorilla.

Asevoimat

Helsingin Sanomat kertoi 13.8.2014,
että Itä-Ukrainan sotaan osallistuu
noin 50 000 henkeä Ukrainan hal-
linnon joukoissa. Saman lehden
11.9.2014 numerossa mainitaan pa-
hamaineinen Azov-vapaaehtoispa-
taljoona: ”Azov on yksi noin neljäs-
täkymmenestä Ukrainan armeijan
rinnalla taistelevasta vapaaehtois-
pataljoonasta. Sen tausta on ääri-

oikeistossa, ...”. Jos verrataan näi-
den pataljoonien kokoa esimerkiksi
suomalaiseen jääkäripataljoonaan,
joka on vahvuudeltaan keskimää-
rin 750 henkeä, niin 40 pataljoonan
yhteislukumääräksi saadaan silloin
30 000 henkeä. Tämä on reilusti yli
puolet Kiovan hallituksen Itä-Uk-
rainan joukoista. Vapaaehtoispatal-
joonat kuuluvat muodollisesti sisä-
ministeriön alaisuuteen. Mistä tä-
mä kertoo? Ainakin siitä, että vaki-
naisen armeijan kutsunnat ovat pa-
hasti epäonnistuneet, mikä onkin
ollut yleisesti tunnettua. Sotatöihin
lähteminen ei ole ollut haluttua vi-
rallisen järjestelmän puitteissa. Sen
sijaan Oikea Sektori -puolueen ja
muiden fasististen ja äärintationa-
listien ryhmien värväystoiminta on
toiminut samanhenkisten keskuu-
dessa huomattavasti tehokkaam-
min. Käyttövoimana tässä ovat tie-
tenkin olleet Venäjän vastaisuus ja
70 vuoden takaa periytyvä revanssi-
henki. Neuvostoliiton puuttuessa ti-
lalle käyvät tähän tarkoitukseen nyt
Itä-Ukrainan venäjänkieliset ja hei-
dän puolustajansa.

Azovin värvääjä

Demokraatti-lehdessä julkaistiin
3.10.2014 STT:n haastattelu, jossa
Azov-pataljoonan värväyskeskuk-
sen johtaja Jaroslav Babytsh ker-
toi näkemyksiään toimittajalle. Ju-
tun otsikkona oli ”Sota yhdisti Uk-
rainan hallinnon ja äärioikeiston” ja
alaotsikkona ”Azov-pataljoona pa-
kottaisi Euroopassa asuvat musli-
mit vaihtamaan uskontoa”. Babytsh
julisti: ”Hitler teki paljon oman kan-
sansa hyväksi, kun taas Putin tu-
hoaa omaa kansaansa”. Putinis-
ta voidaan ideologisesti olla mon-
ta mieltä, mutta Babytshin rinnas-
tus on lievästi sanoen yliampu-
va ja propagandistinen. Näin on
kai ollut tarkoituksin. Babytsh kiis-
tää Azov-pataljoonan olevan fasis-
tinen tai uunatsilainen. Miksi pa-
taljoona käyttää sitten tunnukse-
naan toisen maailmansodan aikai-
sen saksalaisen SS-Reich-osaston
tyyliteltyä hakaristiä? Itä-Ukrainan
aluepuolustusjoukoilla on sen si-
jaan ollut tunnuksenaan Yrjön ris-
tin musta-oranssinen nauha, joka
on jo pitkään ollut Voiton päivän
ja antifasismien symbolina. Samassa
jutussa myös azovilaisten ideologi,
historian tohtori Oleg Odnozhon-
ko kehuu Hitlerin sisäpolitiikkaa on-
nistuneeksi. Tästä voivat miljoonat
natsien uhrit olla eri mieltä.

**Azovin kaltaisia pataljoonia
on 40:n joukossa riittämiin.** HS
28.9.2014 kirjoitti: ”Esimerkiksi Ai-
dar-pataljoona on toiminut juuri
niin kuin Venäjän ja kapinallisten
propaganda toittotti jo etukäteen.
Ihmisoikeusjärjestö Amnesty on
raportoinut sen jäljiltä pahoinpite-
lyä, ryöstöjä ja sieppauksia”. HS:n

14.9.2014 mukaan ”...Donbass-pa-
taljoona haluaisi kaksinkertaistaa
kokonsa 1200 taistelijaan”. Äärio-
keistolaisuus ja natsismi tuntuvat
vetävän puoleensa nykypäivän Län-
si-Ukrainassa.

Ukrainan vaalit
26.10.2014

Edellä esitetyn lähihistorian valos-
sa nyt pidettyjen parlamenttivaal-
lien alustava tulos ei lupaa mitään
oleellista muutosta Ukrainan val-
takoneiston tulevaan politiikkaan.
Nykyinen hallituskin tulee jatka-
maan aina siihen asti, kun uusi halli-
tus on saatu muodostetuksi. Siihen
voi kulua aikaa. Sen verran eripu-
raisia ovat vaalien voittajaryhmi-
tymätkin esimerkiksi Itä-Ukrainaan
suhtautumisesta. Puoluelistojen
perusteella valittiin noin 430-hen-
kiseen parlamenttiin puolet sen
edustajista. Loput tulevat alueiden
yksittäisistä valituista edustajista.
Nämä eivät ole vielä selvillä, mutta
oligarkeilla ja äärintationalisteilla tu-
lee olemaan vahva edustus näiden-
kin joukossa. Uunatsiaja ja fasisteja
ei tule myöskään puuttumaan.

**Tämän hetken tietojen mu-
kaan on puoluelistoilta tulos-
sa parlamenttiin** kuusi yli viiden
prosentin äänikynnyksen ylittä-
nyttä puoluetta tai liittoutumaa.
Noin 22 prosentien ääniosuuden
keräsivät presidentti Poroshen-
kon blokki ja pääministeri Jatsen-
jakin Kansanrintama. Kolmannek-
si nousi länsiukrainalainen Oma
Apu-puolue noin 11:llä prosentilla.
Lähes 10 prosentien osuudella ylsi
neljänneksi entisen valtapuolueen
Alueiden puolueen seuraajaryh-
mittymä. Tämä Oppositioiblokki tu-
lee olemaan ainoa jollain tavoin
venäjäntielisiä edustava ryhmä
parlamentissa. Viidenneksi tuli noin
seitsemällä prosentilla Oleg Ljash-
kon äärintationalistinen Radikaa-
lipuolue ja kuudentena parlament-
tiin pääsi nykyisen sotakiikhoilijan
Julia Timoshenkon Isänmaa-puolue
kuudella prosentilla.

**Vaikka uunatsilainen Svo-
boda-puolue jäikin parlamentin
ulkopuolelle**, niin sen ja Oikean
Sektorin lähellä olevia aktiiveja
ja hengenheimolaisia löytyy kai-
kista edellä mainituista ryhmit-
tymistä Oppositioiblokkia lukuun-
ottamatta. Kommunistinen puolue
jäi tunnetuista syistä parlamentin
ulkopuolelle. Siihen kohdistuneet
painostus- ja vainotoimenpiteet
ovat pakottaneet sen lähes illegaa-
liseen toimintaan. Kaiken kaikkiaan
vaalitulosta arvioitaessa Kiovan val-
takoneisto siirtyi nyt entistä enem-
män oikealle ja äärintationalismin
suuntaan.

Jaakko Ahvola
28.10.2014

**Tuhottujen Lenin-muistomerkkien ohella fasistien jäljiltä löytyy jopa
joukkohautoja. Kapitalismi pyrkii hallitsemaan maailmaa myös jär-
jestäytyneen fasismin tuella. Tämä jatkuu niin kauan, kun kova mark-
kinakapitalismi saa jatkaa ristiretkään.**

Ukrainan päiväkirja (3): Yritykset selvittää selkkaus ovat vaalikampanjan taustalla

Miten se tapahtui? Edellisessä artikkelissani olin jo todennut, että Länsi ahkeroi liikaa Venäjän vastaisen pakotteiden kanssa ja yhteiskunnallisen mielipiteen painostuksesta Venäjän johdon oli jollain tavoin reagoitava niihin. Vastatoimien joukkoon kuului myös eräänlaisen sotilasavun antaminen DKT:lle ja LKT:lle (siihen asti kaikki rajoittui humanitaariseen apuun ja propagandistiseen tukeen).

Annettu apu

Meidän arvioittemme mukaan kyseessä saattoi olla 3000-4000 vapaaehtoista ammattisotilasta ja parasataa sotilasajoneuvoa. Se oli yksi niistä tekijöistä, jotka aiheuttivat käänteeseen sotatoimissa, mutta se ei ollut ainoa eikä edes tärkein tekijä. Kiovan joukkojen taistelutah- to oli olematon. Taistelukelpoisim- mat joukot oli jo lyöty. Ajanmukai- sin taistelukalusto oli jo aikoja sit- ten myyty ulkomaille ja ennennä- kemätön varastelu ei antanut mah- dollisuuksia varustaa normaalis- ti armeijaa. Näin ollen Kiovan jou- koilla ei kaiken kaikkiaan ollut mi- tään mahdollisuuksia. Tästä huoli- matta Venäjän antama tuki nosto- väelle osoittautui hyvinkin ajankoh- taiseksi.

Välirauha

Mutta tällä tuella oli toinenkin puo- lensa - Venäjä sai mahdollisuuden vaikuttaa tasavaltoihin. Jos vielä kuukausi ennen tätä DKT ja LKT, jot- ka eivät silloin olleet juurikaan vel- kaa Venäjän johdolle, saattoivat olla kuuntelematta tämän johdon mie- lipiteitä, niin tällä kertaa Kreml ajoi voimalla läpi välirauhan nostovä- en ollessa jo parin askeleen pääs- sä Mariupolista - Novorossijan toi- seksi suurimmasta kaupungista. Välirauhasta keskusteltiin jo ilmei- sesti Minskin huipputapaamisessa, joka pidettiin elokuun lopulla, mutta käytännöllisellä tasolla tä- mä kysymys siirtyi syyskuun alus- sa Poroshenkon puhelinoiton jäl- keen Putinille (ilmeisesti aiheena oli avunpyyntö). Juuri tämän jäl- keen myös virallisesti julkistettiin ”Putinin rauhansuunnitelma”. Tä- mä suunnitelma, jonka 1. kohtana oli muuten nostoväen hyökkäyk- sen keskeyttäminen, sisälsi myös Kiovan joukkojen vetäyttämisen ”etäisyydelle, joka sulkee pois asu- tusten tykistötulituksen mahdolli- suuden”, tulituksen lopettamisen, vankien vaihdon, humanitaaristen kärttävien muodostamisen ja jopa infrastruktuurin uudelleen raken- tamisen.

Poroshenkon pelastami- nen

Valitettavasti ajatukset Poroshen- kon pelastamisesta sotilaalliselta ja mahdollisesti myös poliittiselta tappiolta sekä Venäjän pelastami- nen Lännen pakotteiden uudelta aallolta saivat ilmeisesti yllöksen ja Venäjän johto ei enää ryhtynyt vaa- timaan Kiovan joukkojen vetäyttä- mistä. Ilmeisesti asiassa näytteli jon- kinlaista osaa myös Putinin ja Po- roshenkon yhteinen ystävä, Venä- jän nykyinen Kiovan suurlähettiläs Zurabov.

5. syyskuuta Valko-Venäjän pääkaupungissa Minskissä Kiovan, DKT:n ja LKT:n edustajat sekä mai- nitsemäni Venäjän Ukrainan suurlä- hettiläs allekirjoittivat yhteisen pöy- täkirjan, joka edellyttää keskinäisen tulen lopettamisen, lain hyväksy- misen Ukrainassa ”Donetskin ja Lu-

Tämän lehden numeron ilmestyttyä on jo todennäköisesti selvin- nyt, onko välirauha Kiovan viranomaisten ja Novorossijan tasaval- tojen (sanoista Uusi Venäjä) - Donetskin ja Luhanskin välillä säily- nyt. Toistaiseksi tämä asia on pysynyt epäselvänä. Kaksi kuukautta sitten Novorossijan joukkojen hyökkäyksen ollessa käynnissä kir- joitin, että vaikka välirauha on periaatteessa väistämätön, niin täl- lä hetkellä se on edullista ennen kaikkea Kiovan viranomaisille, kun taas tasavaltojen nostoväki ei tarvitse sitä toistaiseksi lainkaan. Sii- tä huolimatta syyskuun alussa Venäjän johto onnistui pakolla saa- maan aikaan kyseisen välirauhan.

hanskin alueiden eli DKT:n ja LKT:n alueiden erikoisasemasta”, laitto- mien asejoukkojen ja niiden kalus- ton sekä aseistettujen taistelijoide- n ja palkkasotilaiden vetäyttämi- sen Ukrainan alueelta, sotavankien vaihdon jne. eli kaiken kaikkiaan 12 kohtaa. Kaksi viikkoa myöhemmin samoin Minskissä kyseisen pöytä- kirjan jatkona allekirjoitettiin vielä yksi asiakirja raskaan aseistuksen ja sotilaskaluston vetäyttämisestä osapuolten kosketuslinjalta.

Miten tähän kaikkeen olisi suhtauduttava? Minulla henkilö- kohtaisesti perusteellisenä ja eh- kä ainoana huomautuksena näi- hin sopimuksiin on niiden solmi- misen ajankohta. Siinäkin tapauk- sessa, jos Ukrainan johdolle oli niin tärkeää pelastaa Poroshenko, niin sen asian kanssa olisi voitu odottaa muutama päivä, kun nostoväki olisi saanut valvontaansa alueensa suu- rimman osan. Nyt valitettavasti Pu- tinin uusimman ex temporan tulok- sena kävi niin kuin kävi - Kiovan vi- ranomaiset valvovat edelleen tähän asti kahta kolmasosaa Donetskin ja Luhanskin tasavaltojen alueista, joilla kylläkin asuu väestön vähem- mistön osa.

Kiovan maine

Mitä tulee pöytäkirjan ehtoihin si- nänsä, niin ne ovat vakiomalleja asianomaisia tilanteita varten. Laki ”Novorossijan erikoisasemasta”(Uk- rainan parlamentti on jo hyväksy- nyt sen ja teki sen aika nopeasti), jo- ka edellyttää kyseisten ”erillisaluei- den” säilymistä Ukrainan kokoon- panossa niiden laajasta autonoma- miasta huolimatta, on kuten kaik- ki sen ymmärtävät luonteeltaan puhtaasti julisteellinen. Kyseisen lain ainoana tehtävänä on pelastaa Kiovan viranomaisten maine. Tasa- valtojen edustajat ovat jo ilmoitta- neet, että se on askel oikeaan suun- taan, mutta kansanäänestykset tasa- valtojen asemasta on jo pidetty ja väestö on äänestänyt eroamisen puolesta Ukrainasta.

DKT:n ja LKT:n vastustajia in- noitti voimakkaasti kohta ”laitto- mien aseistettujen yksiköiden, soti- laskaluston sekä aseistettujen tais- telijoiden ja palkkasotilaiden ve- täyttämisestä Ukrainan alueelta”. Mutta nimenomaisesti Poroshen- ko itse eräessä ”rauhansuunnitel- massaan” liittasi suoraan mahdol- lisuuteen liittää nostoväen sotilas- osastoja Ukrainan voimastruktuu- rien kokoonpanoon. Jos Kiovan vi- ranomaiset eivät tahdo menettää kasvojaan, niin silloin heidän olisi suostuttava tähän - mitään muuta- kaan mahdollisuutta heillä ei yksin- kertaisesti ole.

Nostoväkeä voitaisiin alkaa ni- mittää Kiovassa esimerkiksi Ukrai- nan kansalliskaartin osastoiksi. Ja mitä siitä? Tämä seikka ei loppujen lopuksi muuta yhtään mitään.

Jäädytetty selkkaus

Voidaankin sanoa, että kokonaisu- dessaan aselepo jäädyttyä selkka- uksen. Tuolloin Kiovia välttyy häviä- mästä sotaa ja yrittää välttää myös

poliittista häviötä tulevissa parla- menttivaaleissa. Ja DKT ja LKT saa- vat vuorostaan mahdollisuuden hoitaa rauhassa asioitaan. Useat esittävät epäilyksensä kyseisten tasavaltojen elinvoimaisuudesta, mutta toisaalta Transdnistrin ta- savalta, joka on kymmenen kertaa pienempi väkiluvultaan ja pinta- alaltaan, on pystynyt jo yli 20 vuot- ta teollisuuspotentiaalin ansios- ta elämään erikseen Moldovasta ja elämään jopa sitä paremmin. Mik- si itse asiassa yhtä teollisesti kehity- tyneillä DKT:llä ja LKT:llä pitäisi olla toisenlainen kohtalo?

Huolimatta uutisissa kerro- tuista yksittäisistä rikkomuksis- ta aselepoa on kokonaisuudessaan noudatettu ja tuolloin OESC:n tie- tojen mukaan aselepoa ovat etu- päässä loukanneet nimenomaan Kiovan joukot. Kaikesta huolimatta viime aikoina on saapunut tieto- ja näiden joukkojen keskittämises- tä tulilinjalle. On esitetty olettamuk- sia, että Ukrainassa 26. lokakuuta pidettävien parlamenttivaalien jäl- keen Kiovan joukot saattavat yrittää siirtyä hyökkäykseen. Tähän asiaan me vielä palaamme, mutta nyt oli- si sopiva aika lausua muutama sana mainitsemistani vaaleista.

Vaalit

Helmikuun vallankaappauksen jäl- keen asetui kysymys sekä Ukrainan presidentin että myös parlamen- tin ennakkaista vaaleista. Presi- dentin vaalit pidettiin jo kesäkuus- sa (olen jo kirjoittanut niistä Kan- san äänessä) ja nyt koitti myös par- lamenttivaalien vuoro.

Vaalikampanja pidettiin kan- salliskiihkoisen hysterian mer- keissä, vaihtoehtoisia mielipiteitä edustavilla ehdokkailla ei itse asi- assa ollut mahdollisuutta kertoa ajatuksistaan valitsijoille. Kansal- iskiihkoista huumaa vastustavista voimista mahdollisuus päästä par- lamenttiin oli vain Ukrainan Kom- munistisella puolueella, joka on joutunut uhkauksien ja peloittelun kohteeksi ja joka useilla alueilla toi- mii itse asiassa puolijulkisesti tai jo- pa illegaalisesti. Janukovitshin aika- na maata hallinnut Alueiden puo- lue, joka enemmän kylläkin sanois- sa kuin teoissa asetui tukemaan venäläismielisiä asenteita, käytän- nöllisesti katsoen hajosi ja kieltäy- tyi osallistumasta vaaleihin.

Mutta kuitenkin huolimatta Venäjän vastaisesta hystee- risestä propagandasta, joka on mm. toistaiseksi hyödyntänyt Ve- näjän johdon tekemiä vakavia vir- heitä (mitä merkitsee yksistään ke- nellekään tarpeettoman Venäjän Liittoneuvoston hyväksymän luvan venäläisjoukkojen käytöstä, jonka useat ihmiset Ukrainassa arvioivat sodan julistukseksi), mielialat Ukrai- nan yhteiskunnassa ovat asteittain muuttumassa. Jos on uskomista so- siologieihin, niin nykyään noin puo- let Ukrainan äänestäjistä eivät tue sotaa Novorossijaa vastaan, jota vi- ranomaiset nimittävät ”terrorismin- vastaiseksi operaatioksi”.

Kuva: Heikki Mannikko

Jelena ja Sergei Skvortsov kommunistien kansainvälisessä kokouk- sessa Helsingissä.

Kiovan toiveet

Näihin äänestäjiin on ilmeisesti asettanut toiveensa Ukrainan ny- kyinen presidentti esiintyessään kansalaispiiriin silmissä rauhanra- kentajana. Jos on taaskin uskomis- ta sosiologeihin, niin Poroshenkon vaaliliitto johtaa vaalikampanjaa ja silloin on mahdollisuuksia joko saa- vuttaa enemmistö parlamentissa tai ainakin esiintyä parlamentaari- sen enemmistön perustana.

Teidän lukiessanne tätä artikke- lia vaalien tulokset on jo julkistettu. Mutta jatkuuko sota Novorossijaa vastaan, kuten olen jo todennut, on epäselvää.

Se, että Kiovia keskittää jouk- kojaan valvontalinjalle, on tosi- asia. Mutta lähestyvän talven olo- suhteissa joukkojen jättäminen huonosti varustettuihin aseisiin ei ole mahdollista. Kiovan viranomai- set eivät pysty nykyään toimitta- maan sotilailleen edes talvivaatteita. Joukot on joko siirrettävä talvi- asemiin tai lähetettävä taisteluun.

Sellaisen hyökkäyksen mah- dollisuutta selitetään joko ääri- kansalliskiihkoisten ainesten pai- nostuksena Poroshenkoa kohtaan ja jopa parlamentin mahdollisella epäluottamuslauseella tai hänen tahdollaan esimerkiksi Donetskin yllätysvaltauksen avulla saada aikaan Minskin sopimusten uudel- leenarviointi. On selvää, että Uk- rainan politiikassa tehtävät ratkai- sut ovat usein riippuvaisia ei val- litsevista voimasuhteista, vaan toi- mijoiden esittämistä tapahtumien subjektivisista arvioinneista. Tästä huolimatta epäluottamuslauseella presidentille on hyvin pieni mah- dollisuus, kuten myös sotilaallisel- la voitolla Novorossijasta.

Tilanne lähiaikoina

Nykyisten tietojen mukaan Ukrai- nan sotilaat eivät niinkään pyri hy- vityksen saavuttamiseen kuin sel- vittämään tappioittensa syylliset. Vaurioitunut sotilaskalusto on pa- lautettu taistelukuntoon vain her- ra Poroshenkon puheissa. Ja todel- lakin Minskin sopimusten allekirjoi- tuksen jälkeen asetomitukset Ve- näjältä nostoväelle ovat loppuneet kokonaan, vapaaehtoiset ammatti- sotilaat on poistettu maasta, mutta kokonaisuudessaan Kiovan joukko- jen lyömisen yhteydessä syntyneet voimasuhteet eivät ole muuttuneet oleellisesti. On huomioitava vielä eräs hyvin tärkeä seikka. On synty- mässä sellainen vaikutelma, että Ve- näjän johto pyrkii mahdollisimman nopeasti muuttamaan Minskin ase- levon pitkäaikaiseksi Transdnistri- rin esimerkin mukaisesti. En ole artikkelissani turhaan maininnut useaan kertaan sellaisesta versios- ta - Venäjän valtakeroissa siitä on puhuttu jo pitemmän aikaa. Ko-

ko maailmalle Transdniestria pysyy osana Moldovaa, kun samaan aikaan se on siitä täysin riippumaton.

Vain Lännen eksperttien kir- joituksissa, jotka eivät tiedä mi- tään meidän asioistamme, Novo- rossija on Putinin projekti. Todelli- suudessa se ei ole lainkaan näin ja Kremlissä pyritään nopeammin mi- nimoimaan siihen liittyvät mene- tykset - tarkoitan tietenkin suhteita Länteen. Tasavaltojen tappio tar- koittaisi Putinin järjestelmälle valta- via sisäpoliittisia takaiskuja, mutta Transdnistrin versio on tälle järjes- telmälle täysin kelvollinen ja mah- dollinen.

Kiovan mahdollinen hyök- käys

Kiovan joukkojen hyökkäysyritys tulkitaan Venäjän johdossa sol- mittujen sopimusten loukkaukse- na. Siinä tapauksena avataan uu- delleen jo tavallaan suljettu ”sotku” (näin Novorossijassa nimitetään Ve- näjän aseitoimituksia), palautetaan vapaaehtoiset ammattisotilaat jne. - eli kokonaisuudessaan DKT ja LKT saavat mahdollisuuden vapauttaa täydellisesti alueensa.

Mutta itse asiassa tämä ei ole vielä pahinta Poroshenkolle. Pahinta on aivan toinen asia. Jos hänellä onkin ollut jotain harhakuvi- telmia Lännen avusta, niin nyt näi- den harhakuvien luulisi haihtu- neen. Tosiasiassa Ukrainan valtio on nykyään saamassa Länneltä lähinnä propagandatukea jouduttuaan samaan tilanteeseen kuin DKT:n ja LKT:n johto kesän alussa - sotilas- avun täydellinen puuttuminen pie- nen finanssiavun oloissa.

Tässä tilanteessa jonkinlaisen yhteisymmärryksen saavuttaminen Venäjän kanssa on Ukrainan joh- dolle hyvin tärkeä asia. Mutta sala- masodan oletettavan yrityksen jäl- keen sellaisen yhteisymmärryksen saavuttaminen saattaa muodostua hyvin hankalaksi asiaksi.

Mutta kaikki selviää muuta- man päivän kuluttua, onko her- ra Poroshenko häilyväinen poliiti- ninen seikkailija. Jos ei ole, niin sil- loin joulukuun alussa pidetään seu- raava neuvottelu Minskin sopimus- ten toteuttamiseksi (ja myös epävi- rallisten sopimusten toteuttamiseksi). On ratkaistava esimerkiksi kysy- mys joukkojen loitontamisesta ja mahdollisesta rauhanturvajoukko- jen sijoittamisesta. Siinä tapaukses- sa neuvottelut Kiovan edustajien kanssa ovat väistämättömät, mutta ne järjestetäänkinjo aivan toisenlai- sissa olosuhteissa.

Sergei Skvortsov NKP:n keskuskomitean ensim- mäinen (pää-) sihteeri Toimituksen väliotsikot

Kansan ääni kuuluu muutoksen puolesta

Lännettynyt Suomi

Nyky-Suomen säälittävä nöyristely Yhdysvaltojen ja sen apulaisen edessä saa aina vain kummallisempia piirteitä. Ruotsin ilmoitettua Palestiinan valtion tunnustamisesta kiirehtivät kaikki natottajat kokoomuspresidenttiä myöten ilmoittamaan, ettei Suomi ainakaan tunnusta.

johto edes tuominnut Gazan terroripommituksia. Heidän mielestään 2000 siviilin tappaminen on sallittua, kun sen tekee Yhdysvaltain käytännössä osavaltio Israel. Sitten nämä samat piirit syvällä rintaäänellä kertovat suomettumisen ajoista. Voi pyhä Sylvi - en paremmin sano.

Reino Welling
kaupunginvaltuutettu Jämsänkoskelta

Väärää asuntopolitiikkaa myös Tuusulassa

Vuokra-asuntotilanne on huonosti hoidettu koko maassa. Tämä on seurausta poliitikkojen ja valta puolueiden uskosta, että markkinat hoitavat tämänkin asian.

Seuraus tästä markkinauskosta on järkyttävä. Jonot kuntien vuokra-asuntoihin ovat pitkät, eivätkä ne ole lyhentyneet vuosien kuluessa. Hyvänä esimerkkinä käy Tuusulan tilanne: Vuonna 2005 jonossa oli liki 400 hakijaa ja nyt 10 vuotta myöhemmin edelleen 380 jonottajaa.

Poliitikot eivät ole saaneet mitään parannusta aikaan. Poliitikkoja sekä markkinamiehiä ja

- naisia ei kiinnosta edullisten vuokra-asuntojen tuottaminen. Tällä politiikalla taataan asiakkaita pankkien luukulle jopa vuosikymmenien lainoihin, vain asumisen takia, josta on tehty ihmisille elämäntyö.

Oikeistopoliitikot Tuusulassa ovat myyneet ja myymässä kunnan omistamia vuokra-asuntoja ja heikentävät näin edelleen kuntalaisten mahdollisuuksia päästä vuokra-asuntoihin - vaikka kunnan asukkaat ovat itse kerryttäneet kuntaveroiliaan vuokra-asuntokantaa.

Jori Porspakka
Tuusula

Oliko kauttakulkusopimus isäntämaasopimuksen esikuva?

Kuten aikanaan ns. kauttakulkusopimus, yritettiin – ja pitkälti onnistuttiinkin - myös äsken allekirjoitettu isäntämaasopimus tekemään salaa eduskunnalta. Nykyään ei edes kiistellä siitä, ettei kauttakulkusopimus olisi ollut yhden sortin portti Suomen viemiseksi sotaan muutaman ”Ison Pojan” toimin ja voimin.

Isäntämaasopimus antaa Suomen satamat, lentokentät ja muun infrastruktuurin Naton käyttöön, hyökkäyksen tukialueeksi, luvalla tai luvatta. Mitä muuta Nato tekee kuin hyökkää? Syitä näkyy aina löytyvän, kuten Wikileaks-vuodot paljastavat. Ellei syitä löydetä, niin keksitään selaisia.

Natoa ei ole tehty turvaamaan rauhaa, vaan se on puhtaasti hyökkäysarmeija. Tunteneeko

Nato lainkaan esimerkiksi positiivisen rauhan käsitettä? Ei sitä kylä taida tuntea monikaan poliitikko myöskään pakote-EU:ssa. Natolla ei ole arsenaalissaan lainkaan puolustusaseistusta. Naton puolustus tyytyy yksinomaan sen omien tukikohtien puolustamiseen, ei kokonaisten valtioiden.

Väitän, ettei yksikään diktaattori ole pystynyt tuhoamaan kansaansa niin täydellisesti kuin Nato on kansoja tuhonnut – ja aina vieraalla maalla! Naton näkyvät saavutukset ovat sellaisia kuin Jugoslavian hajottaminen, Irakin raunioittaminen ja Libyan tuhoaminen. Eipä liene Afganistankaan kovin vakaassa tilassa Naton jäljiltä. Niinpä voikin kysyä: Olemmeko liittymässä ryövärin kaveriksi jottei meitä itseämme ryöstettäisi?

Pohtii Pauli E.

Onko kansalle valittu uhrin osa?

Oikeiston ahneus ja sen harjoittama seikkailupolitiikka ottavat aina viime kädessä askelia vaaralliseen suuntaan. Elokuun 18. ja 19. vuonna 1940 saksalaisen everstiluutnantin ja Herman Göringin luottomiehen Joseph Veltjensin vierailun aikana presidentti Risto Ryti ja Rudolf Walden solmivat kohtalokkaaksi osoittautuneen saksalaisten sotajoukkojen kauttakulkusopimuksen. Se mahdollisti saksalaisten sotilaiden pääsyn helposti Lappiin. Rydin allekirjoittama Barbarossa-sopimus (sotatoimet Itämereltä Jäämerelle) tarkoitti myös Suomen kansalaisten uhraamista taistelukentille.

Keväällä -44, kun sodan lopputulos jo oli näkyvissä, Suomi hylkäsi Neuvostoliiton tarjouksen sodasta irtautumiseksi. Niinpä sitten Ta-

lin-Ihantalan ja Ilomantsin taistelut aiheuttivat Suomelle käydyn sodan raskaimmat uhrin. On väärä väittää, että näiden taistelujen kulku olisi merkittävästi vaikuttanut välirauhan ehtoihin. Vaikuttavin oli Kannaksen läpijuoksu. Se pakotti Suomen välirauhansopimukseen.

Omat uhrinsa on vaatinut myös Euroopan unioniin liittyminen. Tähän mennessä on uhrattu oma päätösvalta useassa asiassa sekä hyvinvointiyhteiskunta, jonka seurauksena saatiin yhä venyvät leipäjonot. Uhrattiin pankit, liuta pienyrityksiä, hyvinvointipalvelut sekä valtava määrä ihmisten omaisuutta. Alussa mainittu seikkailumiehiä ja uhraamisinto eivät ole kadonneet mihinkään. Ja jatkoa seuraa, sillä Naton kanssa solmitulla isäntämaasopimuksella Suomi tarjoutuu mahdollisen sodan osapuoleksi ja sijaintinsa ansiosta kantamaan

sodan raskaimmat menetykset. Innohkaana EU:n pakotteitten kannattajana olemme menettämässä Venäjän vastapakotteitten takia vientiä ja työpaikkoja. Valtion johto vähättelee niiden merkitystä. Näkökulma on yritysten, ei niiden työntekijöitten.

15.8. presidentti Niinistö oli keskustelemassa Venäjän presidentin kanssa. Aamun uutisissa kerrottiin, että pääministerimme oli antanut englantilaislehdelle haastattelun, jonka mukaan Suomi on valmis entistäkin kovempiin pakotteisiin. Siis myös Stubb on valmis uhraamaan sekä kansantalouden että kansan talouden.

Pauli Eskelinen

Lähteet:
C.O. Frietsch: Suomen kohtalonvuodet
Tiedonantaja 21.6.2001
Yle Uutiset 15.8.2014

Ruotsin vaalit vailla näköaloja

Ruotsin järjestöelämä on lamas. Kansa halusi protestoida, mutta kun ei ollut selviä vaihtoehtoja, niin kohonnut äänestysvilkkaus ei tuonut muutosta.

Ruotsin Kommunistinen Puolue ratkaisi asioita perinteisesti. Kun ei ollut resursseja asettaa kunnallisvaaliehdokkaita, niin kommunistit olivat mukana perustamassa ”Norbottenin vaaliliittoa” (”Norbottens vä1”). Arvio oli oikea, valtuustopaikkoja tuli ja edustus kunnan hallitukseen. Eduskuntavaaleissa kommunisteille tuli 500 ääntä.

Sanomalehti ”Proletärenin” taustajärjestöt menettivät valtuustopaikkoja ja syynä oli il-

meisesti heikko ehdokkaiden ja ohjelman esittely. He kuitenkin tekivät lehtilevitystyötä ahkerasti.

Feministipuolue pääsi 3,1 % tulokseen valtiollisissa vaaleissa ja sai 113 paikkaa kunnanvaltuustoihin. Eri puolueiden naisjärjestöt eivät ole olleet aktiivisia viime vuosina ja siksi on ollut mahdollisuus höynäyttää naisia höpinöillä tasavostasta, jota ei voida viedä eteenpäin nykyisillä feministiliikkeillä. Monet kokevat feministipuolueen lesbovetoiseksi. Siksi yhtenäistä kannattajakuntaa ei muodostu.

Poliittinen leimaaminen on niin Ruotsissa kuin muuallakin tavallista ja monet ihmiset uskovat tekaistuihin kuvauksiin.

Ruotsissa on siirtolaisongelma, mutta siihen eivät ole suurin syy Ruotsidemokraatit, vaan hallinnon leväperäisyys. Suurin vaara Ruotsidemokraateista ei kuitenkaan kohdistu Ruotsin kansaan, vaan työväenluokkaan, jota hajotetaan rasistisin termein.

Ruotsiin saadaan heikko vähemmistöhallitus sosiaalidemokraateista ja vihreistä. Porvaripuolueet pystyvät kiristämään sitä budjettikäsittelyissä. Ulkoministeriksi on tulossa EU-kiihkoilija Margot Wallström. Nato-jäsenyyttä ei ilmeisesti tule tällä vaalikaudella, mutta kylläkin lähentymistä ja asemäärärahoja nostetaan.

Wäinö Pietikäinen

Suomiko suursodan indikaattori?

Toisen maailmansodan alla, kun oli käynyt ilmeiseksi, että Saksa valmistelee hyökkäystä Euroopassa, Neuvostoliitto laittoi ”Boris Jartsevin” neuvottelemaan Suomen kanssa turvatakuista, jolla estettäisiin Saksan asevoimien käyttö Leningradia vastaan Suomen alueen kautta.

Silloin oli myös käynyt ilmeiseksi, että Englanti ja Ranska eivät suostu solmimaan Hitlerin vastaista liittosopimusta. Suomi oli silloin puolensa jo valinnut, koska kieltäytyi kaikista esityksistä. Nato (EU, USA)

pyrkivät tänään niin lähelle Venäjää kuin se vaan on mahdollista.

Historian kokemukseen vedoten ”Jartsev” ei ihmettele, että Venäjä Ukrainan joutuessa fasistien käsiin turvaa itselleen Krimin, jossa sijaitsee yksi Venäjän tärkeimmistä laivastotukikohdista. Naton (USA, EU) tulisi ymmärtää tämä testamatta sitä käytännössä. ”Jartsev” uskoo, että samasta syystä Nato-maiden ei tule yrittää Itämeren tai Bosporin salmen sulkemista. Oireellista on, että Finlandia kieltäytyy tunnustamasta Palestiinaa ja kulkee Ve-

näjän vastaisen propagandan kärkeissä.

Oireellista on, että ”valtiomiehemme ja asiantuntijamme” päästävät suustaan lauseita, että ”pakotteet ovat välttämättömiä, koska Venäjällä on Itä-Ukrainassa edelleen mahdollisuus aiheuttaa hämminkiä”, tai ”tavoitteemme on politiikan muutos Venäjällä”. ”Jartsevin” mielestä Finlandia näin käyttäytyessään on valinnut politiikan tietäen, että siitä ei ole paluuta en-tiseen.

”Jartsev”

Ideologia on kuollut - eläköön ideologia

Tampereen Marx-seminarissa (TA17.10.2014) Hannu Taanila totesi, että kapitalismi on mennyt ohi siitä, mitä Marx kykeni kuvittelemaan. Valtio ei ole enää kapitalismin konttori vaan orja. Professori Harri Melin nosti esiin marxilaisen David Harveyn tuoreen kirjan, jossa Harvey ennakoii kapitalismin romahtavan omaan mahdottomuuteensa.

”Vuonna 1991 viisi vuotta perestroikan alkamisen jälkeen akateemikko Stanislav Shatalin, eräs kommunistisesta suunnitelmakomentotaloudesta läntiseen markkinatalouteen siirtymisen tärkeimmistä ideologeista, joka uhkasi toteuttaa tämän siirtymän viidessä sadassa päivässä, myönsi yhtäkkiä, että hän ja muut peres-

troikan teoreetikot eivät ymmärrä mitään markkinoista, että kehittyneen markkinatalouden mailla on paljon korkeampi talouden keskittetty suunnittelu, johtamis- ja säätelyjärjestelmä kuin Neuvostoliitossa oli. Ja nämä ihmiset akateemisine titteleineen hyökkäsivät raivolla särkemään (omassa ympäristössään) normaalisti toimivan talousjärjestelmän lännestä tyrkytetyn ideologisen valheen mieliksi.” (Aleksandr Zinovjev)

Kaikki suomalaiset vasemistoteoreetikot sanoivat Neuvostoliiton talouden kaatuneen omaan mahdottomuutensa, kun Neuvostoliitto oli saatu hajotettua. Siinä touhussa oli kyllä melkoinen joukko ahkeria apulaisia maan sisällä ja varsinkin ulkopuolella. Mikään järjestelmä ei kaadu itsestään.

Neuvostoliitto on lopullisesti mennyt. Sen syntyajan olosuhteet ovat kaukaista menneisyyttä. Kapitalismi on myös kehittynyt Neuvostoliiton tuhoaminen jälkeen. Yhtäläisyyksien vetäminen Neuvostoliiton hajottamisen ja kapitalismin romahtamisen välille kuuluu teologian piiriin. Maailmassa ei ole mitään järjestäytyntä voimaa, joka uhkaisi kapitalismia. Se saa kehittyä nyt omien lainalaisuuksiensa mukaan. Suuriin teollisuuslaitoksiin keskittyneet teollisuustyöläisten joukot ovat menneisyyttä. Kehittyneissä kapitalistimaissa työläiset ja toimihenkilöt ovat erillään toisista pienissä ryhmissä.

Porvariston ideologit puhuvat ennen kansan kapitalismista, tarkoittaen sillä pienosakkeenomistajia. Tänä päivänä vihoviimeinen-

kin kansaneläkkeen ja toimeentulotuen saaja on vedetty pankin rahaliikenteen piiriin. Kaikista on tehty heiltä itseltään kysymättä pääoman osaomistajia, mutta osinkoja keräävät vain varakkaat kuten vapaaseen markkinatalouteen kuuluu. Köyhät ovat tässä hämähäkin verkossa hyönteisen osassa. Siitä ei ole näkyvissä ulospääsyä, kun kaikki elämisen mahdollisuudet kulkevat sen kautta.

Kunnallispolitiikat saavat ihan vapaasti päättää, mitkä koulut ovat lakkautusvuorossa ja kuinka paljon on veroja korotettava valtion määräämien velvoitteiden täyttämiseksi. Valtio huolehtii uusien menojen määräämisestä kunnille samalla kun se lahjoittaa tuloa tuottavia valtion tuotantolaitoksia ulkomaisille keinotteli-

joille ja kieltää kunnilta tuloa tuottavan toiminnan. Onko valtio silloin orja vai isäntärenki? S. Shatalinin havaintojen mukaan valtio ainakin osallistuu aktiivisesti kapitalistien talouden suunnitteluun, ohjaukseen ja säätelyyn. Ideologit lavertelevat sen sijaan markkinatalouden ”näkyvätön käden” ohjauksesta. Uskottava maanpuolustus on myös teologiaan kuuluva asia. Ruotsalaiset seuloivat Tukholman saariston merivettä etsien vedestä jälkiä vieraan vallan tunkeutujista. Se on homeopatiaa, sillä homeopatiassa uskotaan, että vedellä on muisti ja siltä voidaan kysyä onko vihollinen taas uinut taällä.

Wiljo Heikkinen
vanhempi huoneenrakentaja
Lapinlahti

Hakaniemessä puhuttiin leivästä

Kriittinen Ay-verkosto järjesti 22.10 Helsingin Hakaniemessä tilaisuuden tunnuksella ”Jo riittää kansan ja kansallisomaisuuden ryöstäminen - Jo riittää euron ja EU:n pakkovalta!”. ”Mikki auki” -tapahtumassa esiintyi ay-kentän ja järjestöjen aktivisteja. Alla kooste puheenvuoroista, joissa käsiteltiin ajankohtaisia ja merkittäviä kysymyksiä.

Kuva: Heikki Männikkö

ABB Oy:n pääluottamusmies Raija-Riitta Luiro-Piippo puhumassa. Puheenvuoro kokonaisuudessaan oikealla palkissa.

Myös eläkekatosta tulisi keskustella

Metalli 5:n puheenjohtaja **Kari Pekkarinen** puuttui äskeiseen eläkeratkaisuun: ”Pieni- ja keskituloiset ovat saaneet hallitukselta kylmää kyytiä. Eläkeratkaisu ei huomionnut ay-kenttämme näkemyksiä. Kun eläkeikä nousee viimeistään v. 2025, niin se merkitsee työttömyyden kasvua. Meillä on n. 500000 työtöntä eikä taloudessa ole työllisyyttä parantavia nosteita. Ratkaisua perusteltiin sillä, että eläkkeitä ei ole varaa maksaa. Herää kysymys, että miksi silloin ei laitettu vakavasti keskusteluun eläkekattoa. Perusteltiin vain, että eläkemaksujen ollessa kaikille samanlaiset eläkekattoa ei voida asettaa. Kuitenkin työttömyysturvassa voi olla katto ja leikkuri. Onko tähän syynä se, että työttömyysturvaa saavat yleensä pienituloiset? Miksi ay-liike ei vaadi myös eläketuloon tietyn rajan jälkeen kattoa. Esimerkiksi, jos ansaitsee vuodessa 80000, niin sen jälkeen eläkettä keriyisi vain 20 % maksimimäärästä kuten työttömyysturvakin.”

Eläkeputki tulee säilyttää

Eläke-asiasta puhui myös Helsingin kirvesmiesten pääluottamusmies **Jari Jääskeläinen**: ”Täällä mainittiin tämä ”elävänä eläkkeelle -kampanja”, joka viime vuoden joulukuussa sinetöitiin Rakennusliiton hallituksessa ja jota tammikuussa alettiin toden teolla valmistella. Se sai mielestäni ihan hyvin porukat liikeenteeseen. Se sai myös palstatilaa mediassa. Kun tuli päätös eläkeiän nostamisesta, koski se raskaasti rakentajiin. Rakennusalan kuluttava työ vastaa vaativuustasoltaan terveydenhoitoalan vanhustyötä. Silloin vaaditaan, että eläkeneuvotte- luissa otetaan työn raskaus huomioon. Rakentajista vain n. 20 % selviää ehjänä 63 vuoden ikään. Nautitaan muutama vuosi eläkkeestä ja sitten heitetään ”lusikka nurkkaan”. Kun nyt laitetaan eläkeikä 65-67 vuoteen, niin eikö hallitukselle tule mieleen, että jengi kentällä voi alkaa kysellä, että miksi maksan eläkemaksuja, jos en selviä elävänä eläkkeelle. Mielestäni tämä on oikein hyvä kysymys. Pidämme edelleen hyvin tärkeänä tätä ”elävänä eläkkeelle -kampanjaa” ja myös tämän eläkeputken säilyttämistä.”

Palkkatuella työllistäminen uhattuna

Anna-Maria Kantolaa, HeTy:n toiminnanjohtajaa huolestutti palkka-

tuella työllistettävien tulevaisuus: ”Pelottaa ajatellessa, mitä uusi lainsäädäntö tuo yleishyödyllisille järjestöille mm. Helsingin työttömille tai yksittäisille työttömille. Näyttää, että uudet säädökset haittaavat palkkatuella työttömiä työllistävien järjestöjen toimintaa. Nyt tätä pyritään lainsäädännöllisesti vaikeuttamaan ja jopa estämään. Kymmenet tuhannet työttömät jäävät ilman sitä palkkatuki-työpaikkaa, joka olisi hyvä välivaihe työllistymiskehityksessä vapaille työmarkkinoille. Eilen saatiin uutta työttömyystilastoa. Pitkäaikaistyöttömien määrä on lähes 100000. Nuorisotyöttömyys nousee. Parhaassa työiässä olevia työttömiä kävelee täysin toimettomana. Työttömiä sitoutetaan erilaisiin toimenpiteisiin, mistä ei ole yhteisesti työttömän kanssa sovittu. Entistä vähemmän työtön saa TE- toimistoissa yksilöllistä palvelua. Ei haluta kohdata työtöntä kasvokkain, vaan vaaditaan sähköistä asiointia. Tämä todennäköisesti jatkuu, koska ensi vuoden alusta organisaatiota jälleen ”uudistetaan”. Se ei tiedä hyvää työttömien palveluun. Ensi vuosi tulee työttömyyden suhteen olemaan vuosikymmeniin kovin. Sitä ei kansantalous ehkä kestä. Tulossa lienee lainsäädännöllisiä toimia, joilla työttömät laitetaan työttömyysturvan ulkopuolelle toimeentulotuen varaan.”

Lakko-oikeudesta on pidettävä kiinni

Helsingin Telakan pääluottamusmies **Ilpo Haaja** puuttui yrityksiin kaventaa lakko-oikeutta: ”Lakko on todellisuudessa ollut aina kovin työtaistelumuoto, mitä ay-väki on koskaan käyttänyt työnantajain mielivaltaa vastaan. Pelkällä lakon uhalla on ajoittain saatu ihmeitä aikaan. Tästä mainittakoon yhtenä suurimpana esimerkkinä Esko Ahon voimakkaat pullistelut työreformilaan, joka sitten tyrmättiin mitä ilmeisimmin lakon uhalla. Yleislakkoakin silloin väläyteltiin mahdollisena toimenpiteenä. Aho antoi periksi, mikä oli hyvä juttu tuolloin. Lakko-oikeuteen ollaan tänäänkin monin tavoin puuttumassa. Vaaditaan mm. nykyisen sopimuksen jatkamista, joka ei takaa ollenkaan reaaliansoioiden nousua. Esitetään lakko-oikeuden rajoittamista ja siirto-oikeutta. Vaaditaan vahingonkorvausta aiheutetuista vahingoista ja lakkolaisten määräämistä suojelutyöhön. Tämä kaikki on tuttua jorinaa jo vuosien takaa. Tämän tekee vaaralliseksi mahdollinen tu-

leva porvarihallitus. He ovat nyt voimiansa tunnossa. Oikeudesta järjestää lakko on pidettävä kiinni sanoi porvaririntama sitten mitä tahansa. Tämä asia tulee nostaa vaaliteemoiksi voimakkaasti.”

EU-menot yksin selittävät kestävyysvajeen

Vaihtoehto EU:lle järjestöstä **Arjo Suonerä** kyseenalaisti EU:n tarpeellisuuden: ”Työttömiä on virallistenkin lukujen valossa jo 280000 t. 8,2 % työvoimasta. Piilotyöttömyys nostaa työttömyyden yli 10 %. Työnantajien mielestä työvoima Suomessa maksaa liikaa ja siksi työehtosopimukset ja ammattiliitot tulisi lakkauttaa. Julkisia palveluita leikataan ja veroja sekä maksuja kiristetään kestävyysvajeväitteen vuoksi nyt pari miljardia. Saksalais-amerikkalainen kapitalismi yrittää aseellisestikin syrjäyttää Ukrainassa kansallisen kapitalismin ja sen sidokset venäläisiin kapitalisteihin. EU:n johto häärrä Ukrainan sisällissodan takapiruna ja laajentaa sisällissotaa maailmansodan alku-soitoksi. EU:n jäsenenä Suomi on vedetty mukaan EU:n Venäjän vastaiseen taloussotaan. Se heikentää Suomen vientiä Venäjälle lisäten työttömyyttäme. Jäsenmaksu EU:lle ovat kaksi miljardia ja muut EU- menot miljardin. Nämä yksin selittävät Suomen kestävyysvajeen. Menomme EU:lle nousevat EU- johdon matkatessa uusiin ”Pultavan taisteluihin”. EU:n jäsenyyden jatkamiseen ei Suomella ole varaa. Ei ole syytä olla mukana eurooppalaisessa suursodassa, johon EU on jäsenmaitaan viemässä. EU:lla on vain yksi arvo eli vapaaseen kilpailuun perustuva markkinatalous. Se pyrkii julkisen toiminnan supistamiseen ja yksityisen voitontavoittelun edistämiseen. Tällaisten arvojen kannattajien ollessa vallassa on jälki työttömyyttä, asunnottomuutta ja miljoonien köyhyyttä. Tarvitaan tulonjaon muuttamista ihmisten hyväksi sekä pysyviä työpaikkoja tulojen saamiseksi yhteiskunnalle.”

Eläkeiän nosto pahentaa kestävyysvajetta

Eläkeikään puuttui **Juhani Tanski** STP:stä: ”Täällä käsiteltiin työmarkkinapamppujen päätöstä eläkeiän korotuksesta. Työttömiä on puoli miljoonaa. Nuorisotyöttömyys on n. 25 %. Jos työmarkkinapamppujen esitys menee eduskunnassa läpi, ei eläkeiän korotuksesta seuraa suinkaan työuran pidentyminen vaan siirtyminen eläkkeen sijaan kortistoon. Ehdotusta on perusteltu eläkeahojen riittämättömyydellä. Kun nykyinen eläkejärjestelmä luotiin, arvioitiin maksettujen eläkkeiden ylittävän saatujen eläkemaksujen määrän vuodenvaihteessa 2012-13. Se tapahtui kuitenkin viime vuoden loppupuolella. Eläkerahojen kasvaminen ei kuitenkaan ole pysähtynyt. Rahastojen tuotosta johtuen ne kasvavat miljoonilla joka vuosi. Eläkeiän nosto voi vaikuttaa siten, että jonkin verran nykyistä iäkkäämpiä olisi työelämässä. Se merkitsisi nuorisotyöttömyyden pahenemista entisestään. Osa heistä on vaarassa syrjäytyä. Syntyisi 27-vuotiaitten eläkeläisten armeija. Se merkitsisi kestävyysvajeen syvenemistä, vaikka sen korjaamiseksi on vaadittu eläkeiän korotusta. Jos entistä enemmän nuoria ihmisiä siirtyisi eläkkeelle, niin kestävyysvaje pahenisi.”

Sivun toimitti: Heikki Männikkö

Ay-liikkeen perään huudellaan

Ei liene kenellekään enää epäselvää, että tuloja ja omaisuutta keskitetään köyhiltä ja keskituloisilta maailman rikkaimmille ja varakkaimmille ihmisille. Palkkojen osuus kansantulosta on alentunut ja pääomatulojen osuus on vastaavasti kasvanut. Puheet siitä, että ristiriitojen aika on ohi ja että rikkaiden rikastuminen koituu kaikkien yhteiseksi hyväksi ovat vailla katetta. Työn ja pääoman välinen ristiriita syvenee ja vaikuttaa yhä laajemmin. Hallituksen ja ammattiyhdistysliikkeen johdon tulopoliittinen yhteistyö Elinkeinoelämän keskusliiton kanssa on palvellut pääomapiirejä.

Kuva: Heikki Männikkö

Ihmisiä nöyryytetään työttömyydellä, pätkätoillä ja vuokratyöllä. Lähes yleisesti kaikilla ay-johtajilla ja poliitikoilla on yksityisenä linjana se, että he tuomitsevat kyllä nollatyösopimukset ja ilmaistyön, mutta kun- ka moni kuitenkin sen oikeasti tuomitsee ja tuo sen ilmi omassa toiminnassaan? Samaan aikaan, kun yhtiöt repivät omistajilleen yhä suurempia osinkoja, omistajat vievät yhtiöiden tuotannon Intiaan, Malesiaan, Afrikkaan, ylipäättään maihin, jossa on heikko lainsäädäntö ja olematon sosiaaliturva. Siellä ihmiset tekevät töitä pienellä palkalla, eivätkä pysty vaatimaan mitään oikeuksia työnantajaltaan. Ammattiyhdistysliikkeen kannalta kaikki Aasian maat ovat haasteellisia siksi, että ay-liikkeen osallistumista yhteiskunnallisiin muutosprosesseihin rajoitetaan yleisesti tai se on estetty kokonaan. Tiedämme, että työehtosopimukset ja heikko lainsäädäntö kulkevat aina käsi kädessä. Tämä jos mikä on kultakaivos kapitalisteille. Rikkaat siis rikastuvat ryöstämällä heikkojen oikeuksia ja elämää. Hyväksymmekö sen?

On vaikeaa hakea yhtä syyllistä asioihin. On myös vaikeaa myöntää, että syrjäytyminen periytyy. Kun samaan aikaan yhtiöt jakavat miljoonia johtajilleen ja osakkeen omistajille. Kohtuun on sana, jota yritysmaailma ei enää tunne. Ote viimeksi kuluneiden vuosien uutissaldosta, köyhältä puuttuu paljon, ahneelta kaikki. Kuulostaa tultulta, eikö totta? Onko niin, että maailmasta ei löydy sellaista elementtiä, joka pysäyttäisi tämän kierteen ja ahneuden?

Pankkiiri Wahlroos on todennut: ”Meillä on aivan uskomaton an- siosidonnainen työttömyysturva. Siihen täytyy tehdä korjauksia”. Hän toteaa myös, että ”nykyisen kaltainen työttömyysturva voi olla työttömälle itselleenkin turmiollinen, koska se on passivoiva. Hänen mielestään meidän pitää auttaa ihmistä, joka joutuu äkillisen työttömyyden uhriksi. Mutta häntä ei auteta ajamalla hänet loputtomaan sosiaaliturvapatkeen”. Mihin putkeen Wahlroos sitten haluaa nämä ihmiset? Siis työttömyysturvaa olisi heikennettävä, mutta mistä niitä töitä sitten saadaa ihmisille? Se ei ole pelkästään työttömän asia, vaan koko suomalaisen yhteiskunnan.

Toverit, miten vastaavat liitot tämän päivän haasteisiin? Me jäsenten edunvalvojat olemme huolissamme ammattiliittojen heikkene- misestä ja päätösten teon ulkoistamisesta hallitukselle ja elinkeinoelä- mälle. EK:n pelottelu ja uhkailu on saanut liittojen hallitukset myöntymään työehtojen ja palkkojen heikennyksiin. On tehty pitkiä nollasopi- muksia, kun aikaisemmin tehtiin lyhyitä nollasopimuksia. Silloin ajatuk- sena ja punaisena lankana oli antaa jäsenille oikeutta. Mihin se lanka on kadonnut? EK lobbaa kokoomusta ja Häkämiehen avustajat vain vahvis- tuvat sitä kautta. Tiedämme, että pitkä nollasopimus johtaa työväestön hyväksikäyttöön ja taloudelliseen ahdinkoon. Näin työnantaja käy yhä useammin työntekijän kukkarolla. Pudottaen ja pienentäen jo sovittu- ja urakoita ja tuotantolisää. Ammattiliitot puhuvat sopimusraameista ja näin toivovat paikallisten sopimusten lisääntyvän. Todellisuudessa yh- tiöt eivät halua tehdä enää paikallisia sopimuksia, vaan purkaa niitä var- sinkin, jos ne ovat antaneet työntekijöille jonkinlaista rahallista hyötyä. Paikallisilla harvoin enää siis saavutetaan yhteistä win-win tilannetta.

Ammattiliittojen tulisi myös itse olla huolissaan heikkenemisestään ja jäsenkadostaan. Se voi johtua siitä, että yhä enenevässä määrin päätöksentekoa ulkoistetaan hallitukselle ja keskusjärjestölle. Liittojen pitää ottaa vastuu ratkaisuista ja neuvotella. Pitää myös toimia omien liit- tokokoustensa päätösten mukaisesti. Miksi päätöksiä tehdään, jos niis- tä ei pidetä kiinni? Syy ja seuraus huonoista sopimuksista on, että ihmi- set siirtyvät yksityisiin kassoihin. Kassoihin, jonka hallintoa juuri ihmi- me talouskerma pitelee käsissään. Sama kerma, joka haluaa hiljentää ammattiliitot ja ay-aktiivit. Nämä kassat ajavat loppujen lopuksi työväes- tölle kurjuutta. Ei ole vaikea kuvitella, mikä heidän tarkoituksensa on. Se on työehtosopimusten ja liittojen lopettaminen. Saavutuksena lopuksi olisi yleissitovan työehtosopimuksen hautaaminen. Se tarkoittaisi hyvät toverit sitä, että meistä jokainen joutuisi sopimaan omista työehdois- taan. Kuinka moni uskoo, että saisi edes työaikansa sovittua? Suomen työelämän laki ja asetukset olisivat silloin työnantajan ainut jarru. Tätä toverit emme halua, sillä se asettaisi meidät todella mahdolltomien haas- teiden eteen. Suurin osa meistä ei siinä kyydissä selviytyisi. Niin katoai- si ay-liike ja alkaisi maaorjuus Suomessakin. Tämä on tärkein syy kuulua ammattiliittoihin, jotta yleissitovuus säilyy ja takaa meille ainakin nuo työehtosopimuksessa sovitut suojat.

Nyt jos koskaan ihmiset hakevat turvaa ja apua ammattiosas- toilta ja liitoista.

Raija-Riitta Luiro-Piippo

Kansanääni

Mielipidelehti työn, toimeentulon, rauhan ja kansanvallan puolesta

Nro 6/14, joulukuu 2014- tammikuu 2015, 14. vuosikerta, irtonumero 1,7 €

Nyt laitetaan stoppi pääoman vyörytykselle

Kansankiusaaja s. 3
Ulosotto- ja velkapommi s. 7
Suomen tunnustettava Palestiina s. 8
Puna-Armeijan talvihyökkäys -45
Ukrainan tilanne s. 16-17

Kuva: Heikki Mämmikkö

Viime aikoina on ollut useita protesteja. Työntekijät esintyivät luottamusmiehen irtisanomista vastaan. Kuva TTIP neuvottelujen vastaisesta protestista 11.10.14

ABB:llä irtisanottiin luottamusmies. Työnantajat vaativat äärimallista TES-linjaa 10 % palkkojen ja tuloveron laskulla, joka kompensoitaisiin kunnallisten palvelujen yksityistämällä. Tämä olisi meille katastrofi. Pääministeri painostaa ay-liikettä. Enenevässä määrin toimeentulon heikentäminen muuttuu yritysten kilpailukykyä ja voittoja lisääväksi tekijäksi. On noustava vastarintaan.

Sivut 3, 4, 5 ja 9

EU-Suomessa vastarinta on tullut velvollisuudeksi

Kuva: Tommi Lievenmä

Kuva tapahtumasta Kiasman aukiolla itsenäisyyspäivänä

Itsenäisyyspäivän tilaisuudessa Kiasman aukiolla todettiin maamme luopuneen itsenäisyydestään ja puolueettomuudestaan. Kun tällainen vääryys on saatettu hyväksyttäväksi, tulee vastarinnasta velvollisuus. Puhujat muistuttivat, että vain itsenäisyys antaa mahdollisuuden omaan politiikkaan, joka huomioi oikein maantieteelliset, kansalliset lähtökohtamme. Tärkeintä on irtaantuminen kaikista Nato-yhteyksistä.

Katso sivu 6

Israelin "veriappelsiinit" boikottiin

Kuva: Antero Nummiranta

Gazan puolesta Eduskuntatalon rappusilla 27.7.14

Israel surmasi Gazan hyökkäyksessä yli 2000 ihmistä ja on tehnyt Gazasta valtavan keskitysleirin, jossa olot ovat kurjat. Kansainvälisesti on laaja yksimielisyys, että Palestiinalle kuuluu itsenäisyys. Noin 140 valtiota on tämän tunnustanut. Suomi, Israel ja USA ovat kerhossa, jotka eivät ole näin tehneet. Tätä ei voi hyväksyä. Suomen tulee tunnustaa Palestiina. Julmuuksiensa vuoksi Israelin tuotteita on boikotoitava.

Katso sivu 8

Sivut 2-3

- Uusliberalismi umpikujassa
- Kansankiusaaja
- Todistamisen taakka

Sivut 4-5

- Potkut pääluottamusmiehelle
- ALBA 10 vuotta
- Äärimalliset sopimukset
- Yhteisrintamaan ihmisoikeusrikkomuksia vastaan

Sivut 6-7

- Kiasman tapahtuma
- Ulosotto ja velkapommi
- Luokkasortoa "EVVK" pakotyölle

Sivut 8-9

- Palestiina tunnustettava
- Liikaa virkamiehiä
- EKP roskapankki?
- Hallituksen vararikko
- Verotilastoa v. 2013

Sivut 10-11

- Työkansan uudenvuoden-tervehdyksiä
- Sota Fergusonia vastaan lopetettava
- Mikä oli Berliinin muuri?

Sivut 12-13

- Puna-Armeijan talvihyökkäys -45 Veikselillä- Oderilla

Sivut 14-15

- Tehoton ydinvoima
- Rojavan tilanne
- Lokakuun vallankumouksen vuosipäivä

Sivut 16-17

- Ukrainan vaalien jälkeen
- Ukrainan päiväkirja (4)

Sivut 18-19

- Kansan ääni kuuluu
- Työkansan ilmoituksia

Sivu 20

- Joe Hill: Järjestäytykää
- Maan rikkaudet kansallistettava
- Ehdokasesittelyjä

Kansankiusaaja

Matti Laitinen
Helsinki

Vartiaisen mukaan heikomman työmarkkina-aseman ihmisille on tarjolla monenlaista toimenpidettä, harjoittelua ja tukityöllistämistä, samalla kun koetetaan raudanlujasti pitää kiinni siitä, ettei tällainen toiminta saa mitenkään kilpailla normaalin palkkatyön kanssa. Hän ymmärtää tämän toimintatavan taustalla olevan ay-liikkeen pyrkimyksen. ”Työnteon minimiehdot on määritelty työehtosopimuksissa eikä viranomaisten työvoimapolitiittisten toimien haluta heikentävän jo työssä olevien palkkoja ja muita työehtoja.”

Kuntouttava työtoiminta ja palkkatuki

Kuntouttavassa työtoiminnassa, työkokeilussa ja työharjoittelussa olevan henkilön toimeentulo koostuu yleensä työmarkkina- ja asumistuesta. Ansiokertymä jää alle Suomen köyhyysrajan. Palkkatukityössä ansiot yltävät 32,66–62,05 euroa/päivä. Pääsääntöisesti sitä saa enintään 10 kuukaudeksi. Poikkeuksena tästä ovat vammaistukea saavat aikuiset, jotka työskentelevät palkkatuella vuosikausia, mikäli onnistuvat löytämään itselleen kelvollisen työpaikan. Korkeinta korotettua palkkatukea voi saada, jos tuella palkattava on oikeutettu työmarkkinatukeen ja hän on saanut vähintään 500 päivää työttömyysetuutta työttömyyden perusteella. Tähän tuetun työllistymisen muotoon työnantajilla ei ole tapana pistää omia euroja likoon. Osa-aikaiset ihmiset saavat eläköidyttyään osa-aikaisen eläkettä.

Suomalaisesta työttömyydestä

Maassamme oli Tilastokeskuksen mukaan lokakuussa 2014 työllisiä 2 419 000. Työlliseen työvoimaan luettaan kaikki 18–74-vuotiaat henkilöt, jotka vuoden viimeisellä viikolla olivat ansiotyössä eivätkä olleet työt-

Ylijohtaja Juhana ”VATT” Vartiaisen mukaan: ”Jos haluamme ”heikommat” mukaan työmarkkinoille, heidän on kyettävä myös kilpailemaan työmarkkinoiden sisäpiiriläisten kanssa.” Miksi heikompien pitäisi kilpailla vahvempien kanssa? Miksi toisen ihmisen elämä asetetaan toisen ihmisen edelle ja hänestä tehdään arvokkaampi kuin toisesta?

KUVA: HEIKKI MANNIKKO

Kapitalismin ahneus on loputon. Ei riitä, että kaikki yksityistetään ja pannaan kilpailemaan keskenään. EK haluaa laittaa köyhät ihmiset kilpailemaan, kuka tulee vähimmällä toimeen. Mitä jää jäljelle? Olisiko tässä jo SAK:lla tai STTK:lla tekemisen paikka?

tömänä työnhakijana työvoimatoimistossa tai suorittamassa varusmies- tai siviilipalvelua (Tilastokeskus). Työllisyys-aste oli samaan aikaan 67,6 %. 260 453 kansalaista sai toimeentulonsa työkyvyttömyyseläkkeestä. Suomen väestöstä 372 687 henkilöä sinnitteli v. 2012 toimeentulotuella.

Työ- ja elinkeinotoimistoissa oli lokakuun 2014 lopussa kaikkiaan 320 000 työnvälityksen säädösten mukaisesti työttömäksi työnhakijaksi tilastoitua kansalaista. Heistä 41 000 oli alle 25-vuotiaita. Lisäksi työvoimapolitiittisissa palveluissa oli tuolloin yhteensä 130 000 henkilöä ja lomautettuina 24 000 henkilöä. Työvoimapolitiittisilla palveluilla tarkoitetaan työllistämistä, työharjoittelua/työelämävalmennusta, työ- ja koulutuskokeilua, työvoimakoulutusta, omaehtoista opiskelua, vuorotteluvapaata, kuntouttavaa työtoimintaa sekä työnhaku- ja uraval-

mennusta. Näin ollen vapaiden työmarkkinoiden ulkopuolella oli vähintään 474 000 henkilöä (19,6 %).

Työmarkkinoiden heikommat

Ylijohtajan käsityksen mukaan: ”Jos oikeasti halutaan, että työmarkkinoiden ”heikommat” pääsevät mukaan työmarkkinoille, heidän on jossain vaiheessa kyettävä myös kilpailemaan työmarkkinoiden sisäpiiriläisten kanssa. Nyt viranomaiset ikään kuin koettavat parantaa ”heikkojen” asemaa samalla, kun he huolehtivat siitä, ettei heidän asemansa voi parantua.”

Suomalaisten työttömien joukko ei ole homogeeninen. Se voidaan jakaa karkeasti kolmeen osaan työllistymisen suhteen. Osa porukasta ei työllisty missään olosuhteissa heidän moniongelmaisuutensa vuoksi. Osa voidaan työllistää vain erilaisin työvoimapolitiisin tukitoimin. Osa on työelämän

Todistamisen taakka

On aikoihin tultu. Niin kansallisesti kuin kansainvälisesti koko valtamedian propagandatorvista kaikuu sama virsi, jossa varas huutaa kaikkien äänten yli – ottaa varas kiinni!

Näinä ankeina aikoinakaan eivät korpit toistensa silmiä noki. He pitivät huolen siitä, että heistä jokainen rikastuu alati kasvavista työttömyys- ja leipäjonoista huolimatta. Kansalle riittää hurskaat puheet, kaiken maailman sadut soivat valtamedian torvissa. Hitlerin propagandaministeri Göbbels opetti aikanaan, että mitä suurempi on valhe, sitä uskottavampi se on.

Pääministerinä Jyrki Katainen tilasi 700 tuhannella eurolla Pekka Himaselta selvityksen siitä, mitä Suomessa ”tarttis téhrä”. Himanen kiitti rahoista ja kirjoitti (antoi Manuel Castellsin kirjoittaa) kirjan ”Kestävän kasvun malli”. Tulokset osoittautui satukirjaksi. Mallista ei ollut malliksi millekään. Nyt kun hätä on entistä suurempi pääpääministeri Alexander Stubb huutaa hätiin Ruotsin entisen pääministerin Anders Borgin. Anders kertoo mielipiteensä maaliskuussa. Ensi töikseen hän ilmoitti, että

Suomen talouden tosi ongelma on korkeat palkat.

Koko valtamedia etunenässä Hesari, TV ja radio puhuvat yleensä asian vierestä tai esittävät ilman pienintäkään todistusta ja kylmän rauhallisesti, että kilpailukyky on älyttömän huono ja palkat, verot sekä kestävyysvaje karmean korkeat. Jos jotain todistavat, silloinkin latelevat puuta heinää, pelkkiä valheita.

Tästä syystä työväenliikkeen harteilla on aina ollut raskas todistamisen taakka periaatteella; tiedä enemmän luule vähemmän. Se vaatii aina melkoisen läjän numeroita ja lukuja.

ooo

Palkansaajien tutkimuslaitos (PT) on tehnyt ihmeellisen palkkatasoselvityksen. Hesari julkaisi sen (4.12) otsikolla ’Duunari tienaa Suomessa’. Sen mukaan kesimäärin 3 132 euroa kuukaudessa, kun 10 % tienaa enemmän kuin 4 921 euroa ja 10 % vähemmän kuin 1 758 euroa. Miten näihin lukuihin PT on päässyt, se jää salaisuudeksi.

Viimeinen verotilasto on aivan eri vesillä. Tilastossa on palkansaajia 2 815 046. Heistä vain 26,2 % tienasi kuukaudessa keskimäärin 3 254 euroa. Sen sijaan 61,5 % sai vähemmän kuin 2 917 euroa, keskimäärin 1 355 euroa kuukaudessa. Heistä yli miljoona oli pätkätyöläi-

siä, joiden vuosipalkka oli 8 872 euroa, 739 euroa kuukaudessa.

Näistä valtavan enemmistön saamista pienistä palkoista huolimatta, kapitalisteilla riittää häpyä vaatia maltillisia palkankorotuksia ja työaikajoustoja, joita äsken vaati Elinkeinoelämän tuleva hallituksen puheenjohtaja Matti Alahuhta. Se sisältää ajatuksen – halusi Alahuhta sitä tai ei – että myös yhä useamman duunarin on nöyryyttävä leipäjonoihin.

Toisaalta yläpäässä oli 18 261 hengen pieni joukko, 0,6 % kaikista palkansaajista, joiden palkka oli keskimäärin 13 527 euroa kuukaudessa. Tässä joukossa on 3 389 henkeä, jotka saivat keskimäärin 22 128 euroa kuukaudessa!

Kuten tiedetään, palkan lisäksi on muitakin tuloja. Verotilastossa on 4 581 557 henkeä. Heistä 3 348 601, eli 73,1 % sai tuloja keskimäärin 1 463 euroa kuukaudessa. Vain 18,3 % sai keskimäärin 3 637 euroa. Pieni 8,6 % joukko sai keskimäärin 7 716 euroa kuukaudessa. Siinä ovat mukana kapitalistien luja ydinjoukko 4 100 henkeä, 0,1 %, joka sai tuloa keskimäärin huikeat 73 378 euroa kuukaudessa!

Tuloerot ovat valtavat ja osoittavat yhteiskuntamme raadollisen luokkajaon.

ooo

käytettävissä, mikäli tarjolla on kellollisia työpaikkoja.

Työmarkkinoiden heikompia henkilöitä ovat moniongelmaiset ja vajaakuntoiset ihmiset. Nykyään vajaakuntoisia kutsutaan osatyökykyisiksi. Nimenmuutos ei kuitenkaan poista sitä tosiasiaa, että tälle ihmisryhmälle on ominaista mm. oppimisvaikeudet, vähäinen työkokemus, ammattikoulutuksen puute, pitkäaikainen työttömyys, mielenterveysongelmat, fyysiset sairaudet ja syrjäytyminen yhteiskunnasta. Toiseksi heille sopivaa työtä on tarjolla kovin niukasti, koska suoritusportaan työt ovat kadonneet automaation ja hallituksen pysyvän säästöpolitiikan vuoksi. Herättää helvetinmoista ihmetystä, kuinka ylijohtaja Vartiainen pistää tämän ihmisryhmän kilpailemaan työssäkäyvien kanssa. Kilpailevatko he ammattitaidottomuudellaan, sairautsiensa määrällä vai syrjäytymisensä asteella?

Työmarkkinoiden vahvimmat

Suomen tuhat suurituloisinta tienasi v. 2013 kukin yli 600 000 euroa. Miljoonakerhoon heistä kuului 443 henkilöä. Kuinka paljon vaurautta ja valtaa tälle kotimaiselle kultatonistolle on keskittynyt? Liiketoiminnan kehittämiseen ja ylläpitoon tarjotut julkiset yritystuet kasvoivat jälleen v. 2013 entiseen tapaan. Eri-laisiin yritystukiin kului 964 miljoonaa euroa verovaroja. Suurimman potin veivät varustamo- ja telakkatuet sekä uusiutuvan energian tuet. Tuen suuruus on kasvanut neljässä vuodessa sadoilla miljoonilla euroilla. Tällaiset tuet ovat kätevä tapa taata suuryrityksen toiminnan kannattavuutta. Varustamoiden, telakoiden ja tuulivoimaloiden omistajat nauttivat verovaroista tienattua vastikkeetonta toimentulotukea.

Vähimmäispalkka

Ylijohtaja Vartiainen jauhaa saksalaisten vähimmäispalkkamallista,

koska se lisää hänen mukaansa kilpailua työntekijöiden kesken, mutta lisää todennäköisesti myös yhteenlaskettuja työtunteja ja antaa pitkäaikaistyöttömällekin mahdollisuuden. Saksassa otetaan v. 2015 käyttöön minimipalkka, joka on 8,5 €/h (n. 1 400 €/kk). Sitä ei kuitenkaan tarvitse maksaa alaikäisille, harjoittelijoille ja vasta työllistyneille pitkäaikaistyöttömille. Lähes seitsemän miljoonaa saksalaista käy nykyisin ”minijob”-toissa, joissa ansaitsee 400–600 euroa kuukaudessa. Entisen DDR:n alueella 25 % jää minimipalkan rajan alle. Saksassa elinkustannukset ovat kolmanneksen halvemmat kuin Suomessa.

Korkeiden elinkustannusten Suomessa vähimmäispalkan taso pitäisi olla 2 000 euroa/kk, jotta ihminen pystyisi kustantamaan asumis- ja ravintomenonsa sekä matkakulunsa, maksamaan veronsa ja laskunsa, ostamaan vaatteita, tyydyttämään kulttuuritarpeensa sekä huolehtimaan puhtaudestaan ja terveydestään. Ylijohtaja Vartiainen minimipalkka jää tämän tason alle reilusti, koska ihmiset ovat hänelle vain numeraaleja.

Miksi ihmisarvoista elämää ei kunnioiteta?

Ylijohtaja Vartiainen työllistämispolitiikassa ei ole kyse osatyökykyisten/vajaakuntoisten mukaan ottamisesta yhteiskuntaan heidän omia tarpeitaan ja kykyjään huomioiden vaan suosituksista heidän hädänalaisen tilansa hyväksikäyttöön. Kehityssuuntana näyttää olevan paremminkin yhä useammalle ihmiselle koitua köyhä lapsuus, köyhä aikuisuus ja köyhä vanhuus. Miksi Suomessa kaikki pitää tehdä kapitalistisen järjestelmän elossa säilymisen ehdoilla – eikä ihmisarvoisen elämän ehdoilla? Ihmiselle on tarjottava työtä, josta hän suoriutuu ja josta hän saa kelvollisen toimentulon, jotta hän voi elää ihmisarvoista elämää.

siin valtiolle ja kunnille.

Uudistuksessa alin tuloluokka jätettäisiin nykyiselleen, seuraava, 35000–55000, nostettaisiin 23,5 %:sta 26 %:iin. Sen jälkeen tuloluokkien veroaste olisi aina kymmenen prosenttiyksikköä edellistä ryhmää suurempi. Näin viimevuoden veropotti olisi ollut yli 8,1 miljardia euroa nykyistä suurempi, eikä veroaste nousisi kuin 21,8 %:sta 24,0 %:iin.

Suurituloisten nettotulot supistuisivat, mutta esimerkiksi suurimmassa tuloluokassa kuukauden nettotulo olisi edelleen huikeat 14 676 euroa. Se on lähes sama, jonka 3,3 miljoonaa henkeä sai vuodessa bruttotulona!

ooo

Valtamedian kaikista propagandatorvista kaikuu sama valhe, jossa varas huutaa ottakaa varas kiinni! Siksi työväenliikkeelle lankeaa raskas todistamisen taakka. Näin siitä huolimatta, että jokainen tuntee todellisuuden omasta kokemuksestaan.

Todistamisen taakka on kannettava, että me, itse kukin havahduisimme siihen kuinka suureen työläisten riistettyyn joukkoon kuulumme ja että vain yhdessä voimme toteuttaa välttämättömän muutoksen.

Kai Kontturi

ABB:n vastaus lukkiutuneisiin neuvotteluihin: potkut pääluottamusmiehelle!

ABB:llä käytiin marraskuun lopulla pääluottamusmiesvaalit, jotka nyt potkut saanut Terho Laitila voiti ylivõimaisesti. Hän vieläpä lisäsi kannatustaan kahden vuoden takaiseen vaaliin verrattuna. Työnantaja ilmeisesti odotti vaalin tulosta ja teki sen jälkeen oman siirtönsä. Ilmeisesti heille olisi se toinen ehdokas ollut mieleisempi.

Maanantaina 8.12 Laitilan työsojimus purettiin luottamuspuolañ vedoten. Työntekijöiden valitsema luottamusmies ei siis nauttinut työnantajan luottamusta! ABB:n johto puuttui törkeällä tavalla työntekijöiden oikeuteen valita edustajansa. Otiskoihin tapaus nousi, koska Laitila ei laittomia potkujaan hyväksynyt, vaan oli viemässä jutun liiton kanssa työuomioistuiimeen. Metalliyöväenliitto neuvotteli Laitilalta saamansa valtakirjan oikeuttamana työnantajliitto Teknolõgiateolluus ry: n kanssa ja pääsi asiassa sovittoon. Sojimus on salainen, eikä sen sisältöä kannata lähteä arvailemaan.

Helsingin Pitäjänmäessä toimiva ABB Motors and generators-yksikössä on käyty paikallisia neuvotteluja uudesta palkkausjärjestelmästä koko alkuvuosi. Työnantaja tarjosi työntekijöille kiristettyjä urakoita joiden seurauksena palkat olisivat laskeneet 2 – 3 euroa tunnilta. Tähän eivät työntekijät tietenkään suostuneet, vaan nousivat pääluottamusmiehensä kanssa vastarintaan. Tilanne meni niin vaikeaksi, että työntekijät menivät lakkoon ja toisen ja kolmannenkin kerran. Lakot menivät tietenkin työuomioistuiimeen alta aikayksikön ja ammattiosasto tuomittiin hyvityssakkoihin. Tämä erimielisyys on vieläkin selvittämättä.

Metalliliiton puheenjohtaja Riku Aalto tuomitsi ABB: n toiminnan. Hän antoi tiedotteen jossa sanoi mm. näin: ”Työntekijöiden valitseman pääluottamusmiehen perusteeton työsuhteen päättäminen on tietenkin jo sinällään vakava ja täysin käsittämätön teko järjestäytyneeltä työnantajyritykseltä. Erityisen törkeäksi teon tekee se, että parhaillaan käydään neuvotteluja neuvottelujärjestelmän uudistamisesta. Työnantajat yrittävät meneillään olevissa neuvottelujärjestelmän uudistamiseen tähtävissä neuvotteluissa muun muassa saada pääluottamusmiehet henki-

lökohtaiseen vastuuseen työtaistelu-toimista. Nyt työnantaja näköjään käyttäytyy kuin tällainen sanktio olisi jo olemassa.”

Metalliliiton puheenjohtaja Riku Aalto tekikin oikean ratkaisun vetäytyessään ”neuvottelujärjestelmän uudistamista” pohjittavan työryhmän jäsenyydestä vastalauseena työnantajan käyttäytymiselle.

Heti maanantaina työnantajan törkeän mielivallan tultua julki alkoivat puhelimet soida metallin pääluottamusmiehillä ja aktiiveilla. Myös sosiaalisessa mediassa kes-

kustelu kävi kuumana. Tukea luvattiin antaa – ja sitä myös annettiin. Pitäjänmäen ABB:n porukka aloitti mielenilmauksen ja lopetti työt torstaina 11.12 klo 22.00. Ympäri maan suurimmilla metallin työpaikoilla oli perjantaina mielenilmauksia ja työt keskeytettiin neljäksi tunniksi. Lukuisilla työpaikoilla järjestettiin tiedotustilaisuuksia ja otettiin tiukasti kantaa työnantajan törkeään toimintaan. Perjantaina ABB:n portilla järjestettiin mielenosoitus työnantajien öykkärimäistä pullistelua vastaan. Paikalla oli lähinnä ABB:n työntekijöitä, Helsingiläisiä aktiiveja ja mm. Turun telakalta luottamusmiehiä. Tiedotusvälineitäkin tuntui kokoontuminen ja asia kiinnostavan. - Paikalla olivat niin YLE: n kuin hesarinkin toimittajat, sekä lukuisa joukko muiden medioiden edustajia.

EK:n Eeva-Liisa Inkeroinen väitti TV ruudussa, että ABB:n luottamusmiehen erottaminen on yksittäistapaus. - Ei ole, valitettavasti. Viime sojimuskierröksella kiinnitettiin huomiota pääluotta-

musmiesten ja heidän varamiestensä työsuhteturvaan. Kuitenkin viimeisen vuoden aikana on luottamusmiesten työsuhteita päätetty perusteettomasti jo toistakymmentä. Siksi oli ja on korkea aika nousta vastarintaan. Onneksi tämä ”yksittäistapaus” sattui olemaan suoraselkäinen toveri, jolla oli rohkeutta ja moraali, joka pakotti hänet pistämään itsensä peliin. - Kuinka moni muuten tietäisi että liitot parasta aikaa käyvät ”neuvottelujärjestelmän uudistamis” neuvotteluja? Ja kuinka moni tiesi, mitä työnantajat niissä vaativat?

Työnantajille ei saa antaa yhtään periksi sen enempää luottamusmiesten, kuin muidenkaan työntekijöiden oikeudesta puolustaa itseään pelkäämättä työpaikansa puolesta.

Taistelu ei ole siis vielä ohi. Se jatkuu em. liittojen työryhmässä ja työpaikoilla luottamusmiesten toimesta. Taistelu on koko työväenluokan yhteinen ja koskee joka iikkaa.

Markku Nieminen

ALBAn – bolivaarinen liitto meidän amerikkojemme kansoille – perustamisesta 10 vuotta

ALBAn toiminnan keskiössä ovat yhteiskunnan kurjimmassa asemassa olevien hyvinvointi ja läntisen pallonpuoliskon kehittymättömiin maihin kohdistuvan solidaarisuuden vahvistaminen, jotta nämä voivat neuvotella kaupan käynnin ehdoista paremmista alaisuuksissa. Se on kahden- ja monenkeskiseen yhteistyöhön ja keskinäisäpuun perustuva talousyhteisö, jonka toiminta ulottuu kaupankäyntiin, tuotantotoimintaan ja tieteellistekniseen yhteistyöhön.

Vahvistaakseen keskinäistä taloudellista yhdentymistä ALBAn maat perustivat v. 2009 kaupankäyntiään varten yhteisvaluutta SUCRE:n. Vuosina 2010–2013 sen käyttö on kasvanut 12 miljonnasta dollarista miljardiin dollariin. ALBA:n talousneuvosto solmi v. 2013 ECOALBA-sojimuksen, jonka tarkoituksena on piristää kaupankäyntiä ja edistää vaihtoehtoisia kauppasuhteita jäsenmaiden kesken.

Yhteiskunnalliset liikkeet ja ALBA

Brasilian Sao Paulon osavaltion Guarareman kunnassa pidettiin toukokuussa 2013 Yhteiskunnallinen liike kohti ALBA:a –järjestön ensimmäinen mantereen laajuiñ kokous. Tilaisuuteen osallistui yli 200 edustajaa 22 eri maasta. He edustivat kotimaidensa talonpoikien, työläisten, intiaanien, naisten, nuorison ja opiskelijoiden järjestöjä. Yksi merkittävimmistä järjestöistä oli Brasilian maattomien työläisten –liike (MST). ALBA:n uutena luottuvuutena on nykyisin osallistuminen monikansallisen, yhteiskunnallisten liikkeiden muodostaman, yhteisrintaman rakentamiseen Latinalaiseen Amerikkaan.

Kokouksen julkilausuma

”Me tulimme täällä osaksi historiallista prosessia, joka on yhdistänyt meidät eri foorumeilla, kampanjoissa, kansainvälisissä verkostoissa, eri

Joulukuussa 2004 sojmitun ALBA-sojimuksen pitkäntähtäimen päämääränä on luoda 15 vuodessa Latinalaisen Amerikan ja Karibian kansojen yhteisö, jolla on yhteinen valuutta ja parlamentti sekä yhteiset kaupan, politiikan ja talouden instituutiot. ALBAan kuuluu tällä hetkellä yhdeksän jäsenmaata: Venezuela, Kuuba, Bolivia, Nicaragua, Dominica, Ecuador, pienet saarivaltiot Saint Vincent, Grenadiinit ja Saint Lucia sekä Antigua ja Barbuda. ALBA-yhteisöllä on jäsenmaittensa lisäksi edustus mm. Argentiinassa, Brasiliassa, Chilessä, Dominikaanisessa Tasavallassa, Ecuadorissa, Guatemalassa, Kolumbiassa, Meksikossa, Panamassa, Paraguayssa, Perussa ja Uruguayssa.

Kuva: Matti Laitinen

Helsingin Kirjan talolla vietettiin 16.12. Latinalaisen Amerikan ja Karibian maiden yhteistyöjärjestö ALBA:n perustamisen 10-vuotisjuhlaa. Järjestäjinä toimivat Venezuelan, Nicaraguan sekä Kuuban suurlähetystöt. Kutsuvieraita oli paikalla runsaasti, mukaanlukien myös Suomen Hands off Venezuela-järjestön edustajia.

organisaatioissa ja monipuolisissa taisteluissa maidemme sisällä. Prosessi on nostanut samanlaisia taistelutunnuksia ja jakanut unelmamme todellisesta yhteiskunnallisesta muutoksesta.

Me elämme meidän Amerikkame uutta aikakautta. Se on ilmaissut itseään muutamana viime vuotena useina liikekannallepanoina ja kansankapinoina sekä yrityksinä kukistaa uusliberalismi ja rakentaa vaihtoehtoinen yhteiskunta, joka on lähes kaiken kattava, jottain sellaista, mikä on sekä mahdollista että tarpeellista.”

Edistyksellinen ALBA

”FTAA-sojimuksen torjuminen v. 2005 oli todistus sitä vastustavan yhteiskunnallisen liikkeen olemassaolosta ja mantereen uudesta geopolitiisesta koostumuksesta. Tämä olennoitui sellaisten kansanhallitusten ilmaantumisena, jotka uskal-

sivat asettua imperiumia vastaan. Edistyksellisin esimerkki tällä saralla tapahtui v. 2004 Fidel Castron ja Hugo Chávezin tavatessa. Nykyisin tapahtunutta kutsutaan ALBA:ksi.

ALBA on olennaisesti poliittinen, uusliberalismin ja imperialismin vastainen hanke. Se perustuu yhteistyön, vastavuoroisuuden ja solidaarisuuden periaatteille. Se pyrkii kokoamaan kansanjoukkoja ja institutionaalisia voimia uuden Latinalaisen Amerikan itsenäisyysjulistuksen, kansanliikkeiden, kansojen yhdentymisen, elämän, rauhan, oikeudenmukaisuuden, itse-määräämisoikeuden, identiteetin ja tasa-arvon puolesta Latinalaisen Amerikan vapauttamiseksi – aidon vapautumisen puolesta – joka visioi mieleessään indo-afrikkalais-amerikkalaista sosialismia.”

Imperialismin uudelleenjärjestäytyminen

”Imperiumi jatkaa kuitenkin mobilisointumistaan uudelleenjärjestäytyneitä kansanvoimia ja uusia Suuren Kotimaan integroitumiseen tähtäviä autonomisia projekteja vastaan. Ensimmäisten uusliberalismin vastaisen kapinallisten astuessa esiin USA alkoi muuttaa ulkopoliittikaansa pyrkiäkseen elvyttämään ylivaltansa mantereella. Tämä kohdistui talouteen, asevoimiin, lainsäädäntöön, kulttuuriin, mediaan, politiikkaan ja alueellisuuteen.

Kapitalismin kriisin räjähtäminen Wall Streetin sydämessä v. 2008 vahvisti nämä suunnitelmat. Tuosta alkaen olemme havainneet imperialismin voimistuvaa vastahyökkäystä mantereellamme. Tämä näkyy ylikansallisten yhtiöiden kasvavana läsnäolona alueellamme, meidän luonnonvarojemme ryöstelynä ja sosiaalisten oikeuksiemme yksityistämisenä, maanosan militarisoimisena, kan-

sallisten protestien kriminalisoimisena, Yhdysvaltojen osallistumisena Hondurasin ja Paraguayñ valankaappauksiin, Latinalaisen Amerikan edistyksellisten hallitusten jatkuvana horjuttamisena sekä yrityksinä palauttaa poliittinen ja taloudellinen valta Tyynen valtameren liiton kaltaisilla ja muilla kansainvälisillä sojimuksilla.”

Vuonna 2011 sojmittuun Tyyñnen Valtameren liiton –sojimukseseen (Allianza del Pacifico) kuuluu neljä jäsenmaata: Chile, Kolumbia, Meksiko ja Peru. Organisaatio pyrkii EU:n tapaan syventämään keskinäistä kaupallista ja taloudellista yhdentymistään ihmisten, tavaroiden, palveluiden ja pääoman vapaa liikkumisen perustalla. Tavoitteena on suuryritysten ehdoilla tapahtuva kansalaisten ”hyvinvoinnin” kohtaminen.

Kansalaisliikkeet yhteistyöhön ALBAn kanssa

”Tässä viitekehelyksessä tämä merkitsee imperialismin hyökkäystä. Toisaalta tämä suo uusia mahdollisuuksia ALBA-maiden hallituksille, koska yhteistyö maanosan eri yhteiskunnallisten liikkeiden kesken on nyt tärkeämpää kuin koskaan ennen. Meillä on historiallinen haaste yhdistää voimamme ja ryhtyä hyökkäykseen kansojemme parhaisiin perinteisiin perustuvan omaperäisen ideologian ja uusien ehdotettujen sivilisaatiomallien avittamina.

Me vahvistamme Amerikan yhteiskunnallisten liikkeiden ensimmäisen perustamiskirjan periaatteet, suuntaviivat ja tavoitteet rakentaaksemme mantereemme kansalaisjärjestöjen yhdentymistä alhaalta ja vasemmalta ALBA:an ja imperialismin vastaista solidaarisuutta edistäen.

Me vahvistamme sitoutumissomme Latinalaisen Amerikan integraatioon jatkaaksemme koloni-

Jatkuu sivulle 10

Äärimaltillisia työmarkkinoita odotellessa

Äärimaltillinen linja ei pelastanut

Viime maaliskuun alusta duunarit saivat äärimaltillisen sopimuskorotuksen 20 euroa/kk, tai 12 senttiä/h. Se ei suomea pelastanut, päinvastoin. Ostovoima laski ja sen seurauksena monessa yrityksessä jouduttiin aloittamaan YT – neuvottelut väen vähentämiseksi. Seuraava ”korotus” on palkkoihin luvassa viimeistään maaliskuun 15 alusta. Korotus on huikeat 0,4 prosenttia! Se tekee duunarin palkkaan 4 – 7 senttiä tunnille. Voiko duunaria enää pahemmin loukata? Tästä on äärimaltillisuus kaukana. Pikemminkin kyseessä on kapitalistien äärimmäinen ahneus.

Työajan joustoista työnteettäjät ovat paasanneet jo kohta 30 vuotta. Alahuhta ei kerro, mitä hän joustoilla tarkoittaa, mutta oletettavasti sitä, että töitä tehdään silloin kun kapitalisti haluaa 16 tuntia vuorokaudessa ilman ylityökorotuksia ja hiljaisempina aikana ei tehdä ollenkaan. Tämäkö maltillista?

Että tällaista Alahuhdan äärimaltillisuutta

Työmarkkinajärjestöt sopivat ns. työllisyys – ja kasvusopimuksessa (TYKA – sopimus), että asetetaan työryhmä neuvottelemaan ”työelämän neuvottelujärjestelmän uudistamista”. Kapitalistien vaatimukselta tämä sopimukseen kirjattiin. He ovat neuvotteluissa esittäneet mm., että luottamusmiehet ja henkilöt, jotka esittävät ”laittomaan” lakkoon ryhtymistä joutuisivat vastuuseen lakon aiheuttamista tuotannon menetyksistä. Eli jos työnteettäjä esittää palkan alennusta, joka johtaisi duunarit taloudelliseen ahdistukseen ja he ryhtyisivät lakkoon tästä mielettömyyttä vastaan, he jou-

Elinkeinoelämän keskusliiton (EK) johdossa ensi vuoden alussa aloittava Matti Alahuhta on esittänyt tavoitteensa Suomen pelastamiseksi. Hänen teesinsä ovat: Äärimaltillinen palkkalinja, työajan joustot, työrauhaneuvottelujen onnistuminen, tulo – ja perintöverojen keventäminen sekä julkisella sektorilla jättevät toimet, jotka mahdollistavat veron alentamiset.

Kuva: Heikki Männikkö

Tieto ABB:n pääluottamusmiehen irtisanomisesta herätti ammattiyhdistysväkeä. Perjantaina 12.12.14 ympäri maata järjestettiin ulosmarssoja ja mielenilmauksia. Lieneekö EK:n tavoitteena ay-liikkeen hajottaminen? Tähän viittaa EK:n Alahuhdan äärimaltillinen palkkalinja. Protestina irtisanomiselle kokoontui ABB:n Pitäjänmäen toimipaikan portille perjantaina 12.12.14 sankka joukko protestoijia.

tuisivat maksamaan vielä kapitalistille. Työnteettäjät käyttäytyvät jo aivan kuin jotain sanktioita olisi jo olemassa: ABB: n pääluottamusmiehen irtisanominen on siitä todisteena. Mainittakoon, että Matti Alahuhta on muiden toimiensa ohella ABB Groupin hallituksen jäsen – ja satavarmasti oli päättämässä pääluottamusmiehen potkuista. Että sellaista äärimaltillisuutta.

Tulo- ja perintöveroa pitäisi Alahuhdan mielestä alentaa. Tuloveron alennusta kapitalistit aina kilpaa huutavat. Siinä ei ole mitään uutta. Se on suora tulon siirto köyhältä rikkaalle. Mutta miksi perintöveron alentaminen on työmarkkinajohtaja Alahuhdan agendalla? Onko oma lehmä ojassa?

Nordean Kangasharju tukee Alahuhdan jätteviä toimia

Entäpä mitä ovat julkisella sektorilla tehtävät jättevät toimet, jotka mahdollistavat verojen alennukset? Mitäpä muuta kuin palvelujen lopettamisja, jotka johtavat köyhiin elinolojen kurjistumiseen. Lopetetaan terveyskeskukset, kirjastot, TE toimistot, työttömyyskorvaukset, sosiaaliturat ja sammutaan katuvalot yksin tein. Alahuhta on osannut verhota todelliset vaatimuksensa hienosti. ”Jättevät toimet...” Voi perkele!

Jotta Alahuhdan äärimaltillinen linja tulisi todistetuksi, pitää tarkastella Nordean pääeko-

nomistin Aki Kangasharjun ideoita. Hän loihe lausumaan, että suomalaisten palkkoja pitäisi kylmästi ja radikaalisti laskea ainakin 5, mieluiten 10 prosenttia. Koska ostovoima palkkojen alentamisen seurauksena laskee, kompensatioksi tuloveroja pitäisi alentaa samassa suhteessa 7 – 12 prosenttia.

Toteutettuina Kangasharjun ideat olisivat katastrofi

Nyt joku voisi sanoa, että Kangasharju on esittänyt radikaalit ideansa kieli poskessa keskustelua provosoidakseen. Hän on kuitenkin maan suurimman pankin pääekonomisti ja sellaisessa asemassa, että häntä kuunnellaan tarkalla korvalla. Hän

mm. lehtitietojen mukaan tapasi alkusyksystä luottoluokituslaitosten ekonomisteja – ja kertoi heille kuinka syvä on Suomen taantuma. Hän siis merkittävällä tavalla vaikutti Suomen luottoluokituksen laskuun. Voidaan myös kysyä kuinka monen pienellä palkalla kituuttavan duunarin yöunet Kangasharju palkanalennuspuheillaan vei? Ymmärtääkö tämä nuori mies lainkaan asemansa vaatiman vastuun?

Jokainen kansakoulun käynyt ymmärtää, että 10 prosentin palkanalennus merkitsee katastrofia. Kangasharjun kannattaa tarkistaa helmitaulunsa. Vähintään 10 prosenttia sen helmistä on hänen ideoidensa perusteella kateissa.

Radikaalia äärioikeistolaisuutta

Valitettavasti Alahuhta ja Kangasharju eivät ole vaatimuksineen kahden. Monet muut työnantajaliittojen edustajat ja porvaripoliitikot ovat esittäneet saman suuntaisia lausuntoja. Lausuntoja, joista äärimaltillisuus on kaukana. Pikemminkin kyseessä on radikaali äärioikeistolaisuus. Ei hyvältä näytä.

Duunareilla ei ole kuitenkaan mitään syytä vaipua epätoivoon, vaan alkaa vastarintaan näitä radikaalioikeistolaisia vastaan. Oikeuksistaan voi ja saa pitää kiinni. On vaadittava duunareille reiluja palkankorotuksia. On vaadittava ylisuurten palkkojen ja pääomatulosten tuntuvaa alentamista ja yhteisöveron tuntuvaa korottamista. On vaadittava työttömien kiusaamisen ja pakkotyön lopettamista.

On ylipäänsä anelun, toiveiden esittämisen ja matelun sijasta aletava esittämään vaatimuksia.

MN

Toimituksen otsikointi

Yhteisrintamaan ihmisoikeusrikkomuksia vastaan

Puheenvuoroissa ilmentyi syvä huolestuneisuus maamme vallassa olevan poliittisen eliitin toiminnasta. Toiminnasta, joka aiheuttaa vain ja ainoastaan vaikeuksia meille tavallisille ihmisille. Heidän tekonsa, niin tehdyt kuin suunnitellutkin, vaikeuttavat ihmisten joka päiväisiä askareita koko elämän kirjon laajuudelta. Viime aikoina on alkanut näkyä viitteitä toimista, joilla vallankahvassa olevat ovat valmiita vaarantamaan meidän tavallisten kansalaisten demokraattiset oikeudet päästä vaikuttamaan yhteiskunnalliseen päätöksentekoon.

Osittain edellä mainittua demokraattista perusoikeutta vastaan on jo rikottukin. Vallassa oleva eliitti on jo ehtinyt sorvata, sorvissa parasta aikaa olevien lisäksi, useita lainmuutoksia hyvin yksipuolisin menetelmin. Käyttöön on otettu demokratiaan kuulumaton runnominen ja vastaväitteiden yksipuolinen vaimentaminen. Viime aikoina on käytetty päätöksenteossa jopa hämääämistä. Lainsäädännön muutokset ovat tarkoittaneet entistä suurempien voittotulojen entistä helpompaa riistämistä meidän tavallisten ihmisten selkänahasta, olimmepa sitten mukana työelämässä, työttömänä, eläkkeellä taikka opiskelemassa. Koko yhteiskunta ollaan valjastamassa pääomapiirin kassaan koloita kilistäväksi lypsylehmäksi.

Suomen Työväenpuolueen Turun seudun osasto ry:n jäseniä ja ystäviä kokoontui marraskuun viimeisenä lauontaina nauttimaan joulukahvit pikkujoulun merkeissä. Tilaisuus oli samalla päättyvän vuoden viimeinen kuukausikokous. Tavan mukaisesti kokouksessa keskusteltiin tämän päivän ja tulevista ajankohtaisista tapahtumista, kuten ensi huhtikuussa pidettävistä eduskuntavaaleista.

Kuva: Olavi Tironen

Turun vaalimökillä edellisissä eduskuntavaaleissa 2011

Toiminnassa on pidettävä erittäin huolestuttavana piirteenä, vaikka juhlapuheissa muuta väitetään, yrittäjien määrän harventamista. Mikäli nykyistä suuntausta ei saada pysäytettyä sekä käännettyä talouden kannalta terveemmälle pohjalle, jossa huomioidaan kaikki yhteiskunnan osapuolet oikeudenmukaisesti, niin kotimaisia yrittäjiä kohtaa ikävä kohtalo. Jäljelle ei tule jäämään pieniä eikä suuria yrittäjiä, vaan ainoastaan ylikansallisten suurten monopolien määräysvallan alaisuuteen alistettuja yrityksiä

ja yrittäjiä.

Tähän meidän tavallisten ihmisten oikeuksia rikkovaan valtaeliitin puuhasteluun on saatava muutos. Muutos on mahdollinen, mutta se vaatii ihmisten liikkeellelähtemistä. Se vaatii meidän kaikkien muodostaman yhteisen rintaman. Yhteisrintaman, jonka ensisijainen tavoite tulisi olla maamme itsenäisyyden palauttaminen. Päätösvalta on pyrittävä siirtämään takaisin Suomeen eli on irrottauduttava ylikansallisista yksipuolisista määräajista ku-

ten EU:sta ja Natosta. Irrottautuminen niistä ei tarkoita eristäytymistä muusta maailmasta. Nykyinen meno, jota maassamme harjoitetaan, itse asiassa eristää joka hetki maamme yhä enemmän ja enemmän muusta maailmasta. Maailmaa on olemassa muutakin kuin EU, Nato ja USA.

Muutoksen tekemiseksi tarvitaan todella demokraattisesti ajattelevien ihmisten yhteisrintamaa. Muutokseen tarvitaan myös täällä Turun alueella, kuten koko maassakin sekä maailmassa laajaa eri kansalaisten tasapuoliseen yhteis-

työhön perustuvaa käytännön toimintaa. Käytännön toimintaa, jonka tavoitteena on meidän tavallisten kansalaisten demokraattisten oikeuksien ja taloudellisesti turvatu elämän palauttaminen. Uutena kysymyksenä on mukaan tullut avoimen sodan nopeasti kasvava uhka.

Nouskaamme siis yhteiseen vastarintaan meihin tavallisiin ihmisiin kohdistettuun ihmisoikeusrikkomuksiin vastaan, joita maamme vallassa oleva valtaeliitti toteuttaa parasta aikaa!

Suomen Työväenpuolueen Turun seudun osasto ry

Pikamietintöjä

Globaalin kvartaalitalouden johtamalle nykypolitiikalle löytyy vaihtoehto:

Ilmainen terveydenhuolto & koulutus taattava kaikille omassa kotikunnassa, ulkoistaminen estettävä. Lapsille ja nuorille järjestettävä kunnallinen iltapäiväkerho tai harrastustoiminta koulun jälkeen epäsosiaalisen käyttäytymisen ja tylsistymisen ehkäisemiseksi. Joukkoliikenne kartoitettava ykkösvaihtoehdoksi käytännön kulkemiseen. Pitkäaikaistyöttömille taattava perustyöpaikka joko julkiselta tai kolmannelta sektorilta, vaihtoehtoi-

sesti opiskelupaikka kuten yleissivistävät opinnot. Näitä mahdollisuuksia tukemaan kansalaispalkka mallit. Poliisi ja puolustusvoimat yhdistettävä kansalliseksi turvayksiköksi yhteiskuntarauhan säilyttämiseksi ja jo pelkätään työllisyysperusteisena. Sotilasliitot eivät ole mahdollisia tällaisessa järjestelyssä. Määrärahoja nostettava huomattavasti uskottavuudelle.

Tämän kaiken mahdollistaa budjetti, joka perustuu oman suvereniteetin säilyttämiseen, Suomen irtautumiseen Brysselistä ja yhteisvaluutasta.

Mika Grönroos

"500 miljoonan ihmisen hallintoaluetta ei voida hallita demokraattisesti"

Suomi tarvitsee turvallisuuden, hyvinvoinnin ja kansanvallan perustaksi valtiollisen itsenäisyyden. Tämä tarkoittaa sitä, että on suunnitelmallisesti erottava eurosta ja EU:sta. Sotilaallinen liittoutuminen EU:n ja Naton kautta on torjuttava. Suomen turvallisuuspolitiikan perustaksi tarvitaan itsenäisyyttä ja puolueettomuuspolitiikkaa. 97 vuotta sitten annettiin Suomessa itsenäisyysjulistus. Suomi on nyt ollut EU:n vallan alla kohta 20 vuotta liikaa. On aika julistaa, että taistelu Suomen itsenäisyyden palauttamisen puolesta jatkuu niin kauan kunnes se on voitettu!"

Sisältä ontto Suomen itsenäisyys korjattava!

Suomen itsenäisyydessä ei ole kyse vain riippumattomuudesta, vaan myös miten kansamme kokee itsenäisyyden ja mitä se saa siitä. Näin totesi **Arjo Suonperä**: "Vaikka riippumattomuus olisi olemassa, ei sillä ole merkitystä, jos poliittinen johtomme laiminlyö yhteisten asioiden hoidon tai hoitaa ylikansallisen toimijan kuten EU:n tai sen suuryritysten etuja. Jokapäiväiseen elämään vaikuttavat tulonjakoa, sosiaaliturvaa, terveyden- ja sairaanhoitoa, koulutusta, demokratiaa tm. koskevat asiat. Yksityistämällä yhteisten asioiden hoitamattomuus, uskotellaan ihmisille, että yritysmaailma hoitaa voitontavoittelunsa ohessa myös yhteiset asiat julkisen vallan sijaan.

Talouspolitiikkamme on EU:n jäsenyydellä alistettu EU:n ainoalle Rooman perustamissopimuksessa kirjatulle arvolle, kilpailuun perustuvalla markkinataloudelle. Se kanavoi Suomesta rahaa, markkinoita, aivo- ja muuta kapasiteettia ylikansallisille suuryrityksille, jotka ovat usein saksalaisen tai amerikkalaisen omistamia. Samalla suomalainen yrittäjäyyskin kilpailuvapauden nimissä työnnetään nurkkaan, pois tuottavista ja työllistävästä hankkeista sekä markkinoilta, kuten Venäjältä. Jos USA saa toteutettua EU:n kanssa TTIP- vapaakauppa- ym. sopimuksensa, niin vauhti suomalaisten hyvinvoinnin heikentämiseksi kiihtyy.

EU:n jäsenyys on tehnyt Suomen itsenäisyydestä onton sisuksen päällä ritisevän kuoren. Itsenäisyyden palauttamiseksi on erotava EU:sta ja sen pankkiunionista sekä Nato-yhteistyöstä ja torjuttava EU:n ja USA:n TTIP - vapaakauppa- ja pankkisopimukset.

Uusliberalismia ja kapitalismia vastaan

Henri Autero Vaasasta esiintyi voimakkaasti kapitalismia ja uusliberalismia vastaan. Kapitalismin ja uusliberalismin haitoista Henri nosti esiin eriarvoisuuden ja ihmisoi-keuksien polkemisen jotka ovat lisääntyneet erittäin paljon. Hän esitti myös vaihtoehdon EU-jäsenyydelle ja eurolle. Tulee ottaa takaisia oma valuutta ja itsenäisyys. Pääomat on laitettava tiukkaan kontrolliin. Pääomat vapautettiin ennen Suomen liittymistä EU:iin. Siinä asiassa on palattava ajassa taaksepäin ja siirryttävä taloudessa vähemmän globaaliin suuntaan. En halua rikkaiden EU-liittovaltion. EU-liittovaltio on kapitalistien ja Amerikan hypettäjien hanke. Esimerkiksi jos TTIP hyväksytään, niin amerikkalai-

Jo perinteiseen tapaan EU:n vastaiset ja rauhan puolesta toimivat järjestöt kokoontuivat Itsenäisyyspäivänä Kiasman aukiolla "Hyde Park" luonteiseen tilaisuuteen Suomen itsenäisyyden puolesta, Nato- ja EU- jäsenyyttä vastaan. Avauspuheenvuorossaan Itsenäisyyspuolueen puheenjohtaja Antti Pesonen käsittelee aihetta "Kun vääryydestä tulee oikeutta, tulee vastarinnasta velvollisuus": "On sanottu, että Suomessa itsenäisyys, demokratia ja puolueettomuus kuuluvat yhteen. Jos yksi niistä menetetään, menetetään kaikki. Näin on käynyt, eikä hyvältä näytä. Nyt elämme EU- Suomessa, joka on luopunut itsenäisyydestään, jossa puolueettomuuspolitiikka on heitetty ikkunasta ulos. EU- Suomessa ovat ylimpinä EU:n lait ja EU:n tuomioistuimen päätökset. Myös ulkopoliittikka on alistettu EU-vallalle. Näin Suomi ei täytä itsenäisen valtion tunnusmerkkejä.

Kuva: Tommi Lievema

Itsenäisyyspäivän "Hyde Park"- tilaisuuteen osallistui lukuisia erilaisia EU-vastaisia ja EU-kriittisiä järjestöjä. Ennen tilaisuutta järjestettiin myös tapahtumaan liittyvä mielenosoitusmarssi Senaatintorilta Kiasman aukiolle

nen suurpääoma pääsee yksityistämään julkiset palvelumme.

Elämme epäyhteisöllistä yksilöetokseen nojaavaa kilpailuyhteiskuntaa. Tämä yksilöetos on ajautunut myös sosiaalialalle. Kaikessa on tärkeintä kilpailu, menestyminen ja business-kulttuuri sekä oma naama ja oma etu. Ihmisen pitäisi pysähtyä ja miettiä mikä on elämässä tärkeintä. Toimikaamme rauhan, sosialismin ja oman valuutan sekä EU:sta eroamisen puolesta!

EU:n ja USA:n TTIP-neuvottelut salassa

Rita Dahl (sitoutumaton eduskuntavaaliehdokas SKP:ssa) kiinnitti puheenvuorossaan huomion siihen, että tasa-arvoisen avioliittolain hyväksymistä edeltävänä päivänä eduskunta hyväksyi Kanadan ja EU:n välisen CETA- sopimuksen kaikessa hiljaisuudessa: "Sopimuksen takana on kymmenkunta globaalia amerikkalaista ja kanadalaisista suuryhtiötä Monsanto ja Fordista Microsoftiin ja Mc Donaldsiin ja neuvoteltavat aiheet ulottuvat tavara- ja palvelukaupasta teollisiin ja tekijänoikeuksiin. CETA- sopimusta seuraa EU:n ja USA:n vapaakauppasopimus TTIP, jota koskevat neuvottelut sujuvat kahdenvälisesti EU-komission ja USA:n senaatin välillä kansalaisyhteiskunnan jäädessä informaatiota vaille. Yli 240 kansalaisjärjestöä edustavan Stop TTIP:n itse organisoitu kansalaisaloite on pian saamassa miljoona allekirjoitusta ja tällöin se tulee käsitteilyyn Euroopan tasolla. TTIP:n kauppapoliittinen merkitys on suuri. Se koskee lähes 60 prosenttia maailman-kaupasta. Sekä CETA että TTIP loisivat kauppapoliittikkaan aivan ennen kuulumattoman laajan kaupanesteitä poistavan "kultaisen standardin".

Vallan ostaminen rahalla on tuottoisin bisnes

Nykytilassa on langennut osaksem-

me pitää yllä totuuden ja vapauden lyhtyä totesi **Susanna Kaukinen**: "Ylen mukaan suomalaisten luottamus EU:iin on noussut tämän vuoden aikana 5%. Nyt 40% suomalaisista luottaa Berliinin valtaan. Korkeinta kannatus on 15-24 vuotiaiden joukossa. Näyttää siltä, että työelämään tutustumattomat imperiumin lapset luottavat itseään riistävään yläluokkaan muuta väestöä enemmän.

On selvää, että euro ei toimi. Euroopan talous makaa euron raunioilla, jota pahentavat uusliberaalin talouspolitiikan doktriinit. Tämän talouspolitiikan tukijat potkittiin nurin jälkikeynesiläisten toimesta jo 60-70-luvuilla, mutta taantumusvoimat jatkavat potilaan myrkyttämistä. EU:n talouspolitiikka noudattaa entisen isännän oppeja, jonka hevonen kuoli, kun se oppi olemaan syömättä. Opettaakseen eurooppalaisia olemaan syömättä, on euroeliitti tarttunut kovempiin otteisiin runnoen TTIP-sopimusta eurooppalaisen demokratian arkkuun.

500 miljoonan ihmisen hallintoaluetta ei ole koskaan hallittu demokraattisesti, eikä sitä koskaan tulla tekemään. Hallintoalamaisten järjestöjen suuri määrä tekee sen täysin mahdottomaksi. Sen sijaan 500 miljoonan ihmisen markkina-alue on vastustamaton herkkupala korporaatiolobbareille. Melkein jokaiselle on hintansa ja tällaisen markkina-alueen tuottamat voitot ovat niin suuria, että vallan ostaminen kovallakin rahalla on tuottoisampaa, kuin mikään muu business."

Kun katsomme imperialismin keskuksen kokemuksi, me voimme vakuuttua tästä. Yhdysvaltain keskushallitus on korporaatioiden käsissä ja tämä tie on myös EU:n tie. Mitään muuta vaihtoehtoa ei voida nähdä nykyisten rakentei-

den yhä jatkaessa paikallaan.

Suurin vaara on Nato-jäsenyys

Puheenvuorossaan **Tommi Lievema** totesi, että elämme tänä päivänä todellista vaaran vuosia: "Tavallisille kansalaisille ja ympäristölle vahingollista TTIP- vapaakauppasopimusta tyrkytetään epädemokraattisilla menettelytavoilla Euroopan kansoille. Talouden saka- tessa kansat ovat joutumassa entistä enemmän maksamiehiksi porvareiden ja kapitalistien väärän politiikan takia.

Venäjän vastainen viha- ja pelottelukampanja yltyy entisestään niin Suomessa kuin muuallakin läntisissä maissa. Suomelle todellinen vaara on porvarieliitin ajama Nato-jäsenyys. Venäjän vastaisella massiivisella informaatio- sodalla ei ole tietenkään mitään muuta päämäärää kuin maamme ajaminen sotaliitto Naton jäseneksi. Tämä ei ole porvaristoltamme mitään uutta politiikkaa, sillä jo vuonna 1918 Mannerheim rukoili maamme saksalaisia miehitysjoukko- ja tukahduttamaan työkansan val- lankumousta. Sama toistui 1941, jolloin saksalaiset joukot kauttakul- kusopimuksen nojalla toivotettiin tervetulleiksi hyökkäämään maaperältämme Neuvostoliittoon.

Kansan ja eduskunnan se- län takana solmittu niin sanottu isäntämaasopimus on tämän päivän versio kauttakulcusopimukses- ta. Siinä läntiselle sotilasliitolle taa- taan vapaa pääsy maahamme ja infrastruktuurimme vapaa käyttö mahdollisessa Venäjän vastaisessa sodassa.

Nato-jäsenyys merkitsee jäsenmaalle vieraan vallan miehitystä. Katsokaa Baltian maita: Niitä miehittävät vieraiden valtioiden joukot ja niiden ilmatilaa valvovat USA:n hävittäjät. Mitä muuta tämä

on kuin sotilaallista miehitystä?

Lupaukset EU-jäsenyyden hyödyistä eivät toteutu- neet

Kun Suomi liittyi EY:n jäseneksi, lu- vattiin jäsenyyden tuovan korkean työllisyyden muistutti puheessaan **Pekka Tiainen**: "Nyt sen sijaan on massatyöttömyys Suomessa ja suu- ressa osassa Eurooppaa. Suomes- sa työttömiä työnhakijoita on pit- kään ollut yli 300 000. Mukaan lu- kien muut kuin työssä olevat työn- hakijat, laaja työttömyys on noin 450 000. Koska työttömyysjaksoja alkaa ja päättyy vuoden mittaan, 650 000 eri ihmistä ehtii olla vähin- täänkin lyhyen aikaa työttömänä vuoden aikana. Työttömyys mer- kitsee yhteiskunnalle vähemmän verotuloja kuin työssä käyminen ja työttömyyden kustannukset kas- vavat myös yhteiskunnan näkökul- masta Se velkaannuttaa yhteiskun- ta ja tuottaa monia haitallisia seu- raamuksia.

Työttömyys ja pienituloisuus on uskōhyhyttä. Puolet työttö- mistä ja heistä suuri osa pitkäai- kaistyöttömiä joutuvat kitkutta- maan pienellä työmarkkinatuella. Työttömien, pienituloisten nuor- ten ja eläkeläisten ja pienituloisten työssä käyvien ja monien muiden taloudellinen tilanne johtaa perin- täyhtiöiden ja ulosoton uhreiksi. Ulosotossa on noin 220 000 ihmis- tä ja vuoden mittaan paljon useam- pi sekä paljon yrityksiä. Uusia niin sanottuja maksuhäiriömerkintöjä luottotietoihin ilmoitettiin 10 vuot- ta sitten puoli miljoonaa vuodessa ja nykyisellään liki kaksi miljoonaa. Tuomioistuimet tekevät vuosittain 300 000 velkomispäätöstä kun 10 vuotta sitten määrä oli 50 000 vuo- dessa. Ulosotossa peritään neljää miljardia euroa, josta yksityisiltä ih- misiltä 3,3 miljardia euroa. Ihmiset ovat tässä uhreja, kun velkaantumi- nen on johtunut asioista, joihin it- se ei ole voinut vaikuttaa. Suuri osa velkapäätöksistä on kokonaan vää- riä. Kansalaisilla ei ole oikeussuojaa. Tarvitaan oikeuslaitosreformi ja oi- keusvaltion uudistaminen.

Tänä päivänä maailman mit- taisesti eriarvoisuus on lisäänty- nyt. Tarvitaan merkittäviä uudis- tuksia maailmanmittaisesti. Se mitä voidaan tehdä omilla voimilla ovat uudistukset omassa maassa. Ongel- mia riittää. 160 miljardin euron elä- kerahastoista merkittävä osa on si- joitettu ulkomaille. 15 vuotta jatku- nut ulkomaankaupan ylijäämää sijoit- tiin ja investoitiin muualle kuin Suomeen. Suomalaisilla yrityksillä on ulkomailla 400 000 työpaikkaa. Siellä ovat Suomesta puuttuvat työpaikat. Tarvitaan investoimista Suomeen. Tarvitaan myös korjauk- sia eriarvoisuuteen. Täydentäviä ra- hoituskeinoja ovat ylimpien tulo- ryhmien verotuksen progressiivi- suuden lisääminen ja varallisuus- veron palauttaminen suuriin varal- lisuuksiin ja näin saatujen tulojen käyttö nuoriso- ja pitkäaikaistyöt- tömyyden ratkaisemiseen ja työtä haluavien työllistämiseen.

Suomen perustuslain mukaan Suomi on edelleen täysivaltainen tasavalta, jossa valta kuuluu kansa- le. Itsenäisyys tarvitaan maan asioi- den hoitamiseksi kansan hyväksi.

Toimitti: Heikki Männikkö

Ulosotto- ja velkapommi seurausta oikeuslaitoksen järjestelmäviasta

Vireillä olevissa runsaassa 1,7 miljoonassa ulosotossa suurin ryhmä ovat pankkien, perintäyhtiöiden ja erilaisten laskujen ulosotot, yhteensä yli 700 000 ulosottoasiata. Veroasioita on yli 400 000 ja muita julkisoikeudellisia asioita runsaat 500 000, missä ovat mukana myös kuntien palveluiden perintään menneet laskut. Sakko- ja korvausasioita on 73 000 ja elatusapuasioita 22 000.

Suurin ulosotossa oleva ryhmä ovat työssä käyvät köyhät, joilla tulot eivät riitä lainoihin. Muita suurimpia ryhmiä ovat työttömät, pienituloiset eläkeläiset ja nuoret.

Oikeuslaitos tukehtuu velka-asioihin

Vuonna 2013 käräjäoikeuksissa käsiteltiin loppuun 491 700 siviiliasiaa. Riita-asioita ratkaistiin ennätyskeliset 441 700. Enemmistö ratkaistuista riita-asioista (68 %) oli velka-asioita. Niitä ovat esimerkiksi kulutusluotot (mukaan lukien pikavipit) ja luottokorttisaatatavat, mutta suuri osa on muita velka-asioita. Kaikkiaan velka-asioita ratkaistiin vuonna 2013 lähes 300 000. Käräjäoikeuksiin tuotujen velka-asioiden määrä on räjähtänyt 2000-luvun alun noin 50 000:sta vuodessa kuusinkertaiseksi, 300 000:een vuodessa. 1990-luvulla ne kattoivat käräjäoikeuksien siviiliasioista 20 % ja vuonna 2013 liki 70 %. Muiden riita-asioiden määrässä on ollut kasvua 50 000.

Velka-asioiden määrän kasvu tukehduttaa oikeuslaitosta. Loppuun käsitellyistä riita-asioista 99,4 prosenttia 438 900 asiaa ratkaistiin jo asian valmisteluvaiheessa kirjallisessa käsittelyssä. Käräjäoikeuksien pääkäsittelyyn riita-asioista eteni 0,6 prosenttia loppuun käsitellyistä asioista. Vuonna 2013 loppuun käsittelemistään riita-asioista käräjäoikeudet ratkaisivat jutun kantajan vaatimusten mukaisesti 83 prosentissa tapauksista. Hyväksytyistä kanteista 97 prosenttia oli yksipuolisia tuomioita eli tuomioistuinten ratkaisuja poissaollutta asianosaista vastaan. Käytännössä tämä tarkoittaa, että tuomiot ovat pankin, perintäyhtiön tai muun velko-

Ulosottovelallisia on 240 000. Heistä henkilöitä on 220 000 ja yrityksiä 20 000. Vuoden mittaan ulosotossa on paljon useampia, koska toisten ulosotot päättyvät ja uusia alkaa. Luvut edellä pohjautuvat vuoden 2013 tietoihin, mutta ne ovat tätä suuruusluokkaa myös vuonna 2014. Ulosotossa olevilla henkilöillä on perinnässä yhteensä lähes 1,6 miljoonaa asiaa, keskimäärin liki 8 henkilöä kohden. Ulosotossa on liki 4 miljardia euroa, josta henkilöiltä perittävä summa on 3,3 miljardia, loppu yrityksiltä. Vuosittain peritään miljardin verran. Keskimääräinen ulosotto on henkilöä kohden runsaat 15 000 euroa.

Kuva: Heikki Männikkö

Kansalaiset ovat menettäneet oikeusturvansa, koska käräjäoikeuksien menettely, ettei tutkita velan oikeaa määrää, on synnyttänyt pankeille ja muille velkojille oikeusjärjestelmän porsaanreiän, jossa vääriä velkomisia saadaan velallisiksi väitettyjen maksettavaksi. Seurauksena tästä ja perinnän ja ulosoton ei-lainmukaisista menettelyistä on, että oikeuslaitoksen asioiden määrä on kasvanut niin suureksi, ettei se kykene niistä selviämään, ellei oikeuskäytäntöjä korjata. Ilman tätä mitkään resurssilisäykset eivät riitä. Tarvitaan suuri oikeuslaitosuudistus.

jan vaatimusten mukaisia. Tämä on oikeussuojan kannalta erittäin huolestuttava asia.

Vuonna 2005 Suomen Asiakastieto teki uusia maksuhäiriömerkintöjä noin 500 000 kpl, mutta vuonna 2013 2 miljoonaa kappaletta, joista yksityishenkilöille 1,8 miljoonaa. Aivan kaikki ulosottoasiat eivät olet luvussa ja toisaalta siinä on mukana asioita, jotka eivät ole ulosotossa. Ulosoton luvuissa ei ole sellainen perintä, joka menee suoraan perintäyhtiöiden kautta.

Perintäyhtiö Lindorff esimerkkitapauksena

Otetaan tähän esimerkki, miten yksityinen perintäyhtiö hyödyntää tilannetta. Perintäyhtiöiden voitot ovat satumaisen suuria. Turussa konttoriaan pitävä, ulkomailta omistettu perintäyhtiö Lindorff-

konserni teki Suomessa vuonna 2011 27,5 miljoonan euron liikevoiton 95 miljoonan euron liikevaihdosta. Liikevoittoprosentti 29 % ylittää reippaasti Nokian hyvien vuosien liikevoiton, joka yhtiön loiston vuosinakin jäi alle 20 %:in.

Suurten voittojen takana on ihmisten hätä. Mitä enemmän ihmisillä ja yrityksillä on maksuvaikeuksia, sitä paremmin perintäyhtiöillä menee. Voittoja on siirretty eteenpäin myös korkojärjestelyillä. Suomessa toimiva Ruotsin Lindorffin sivuliike maksoi vuonna 2010 konsernivalle 9,4 prosentin koron veroparatiisisaarille. Tällä korkojärjestelyllä on esimerkiksi vuonna 2010 vältetty veroja 4,1 miljoonaa euroa, kun Suomessa maksuvaikeuksissa olevilta kansalaisilta ja yrityksiltä kerätyt voitot ja verot siirtyivät lahden yli Ruotsiin ja siel-

tä ties minne.

Jos suomalaisen yhtiön omistaja järjestee verojaan korkoeroilla, se katsotaan veronkierroksi. Nykyistä korkeampien korkojen aikana kuusi prosenttia ylittävä korko yhtiön omistajalle on katsottu peiteltyksi osingonjaoksi. Luottohäiriömerkinnät tekee Suomen Asiakastieto Oy, joka on nimestään huolimatta veroparatiisisaarilta omistettu yhtiö, joka sekin siirtää tulostaan verottajan ulottumattomiin.

Ulosottokoneisto avustaa veronkiertoa

Vinoutunut järjestelmä toimii seuraavasti: Esimerkiksi Nordea Rahoitus lähettää Lindorffille perintätehtävän Nordean luottokorttilaskusta. Se myy saatavan Lindorffille ja saa osan väittämästään saatavasta maksuksi. Lindorff teettää luottohäiriömerkinnän Suomen Asiakastietoon riippumatta siitä, onko kyseessä riitainen tai ei-riitainen asia. Käräjäoikeus hyväksyy kansliapäätöksenä velkomisen ja jos asia menee istunkäsittelyyn, käräjäoikeus hyväksyy sen sittenkin.

Asiakkaan sanomisilla ei ole merkitystä eikä sillä, että Lindorff on teettänyt luottohäiriömerkinnän. Käräjäoikeus lisää summaan viivästyskorot ja Lindorffin vaatimat käsittelypalkkiot asiakkaan maksettavaksi. Käräjäoikeuden päätöksellä asia menee ulosottoon ja ulosottovirasto perii Lindorffia varten, joka siirtää tuotot järjestelyillään veroparatiisisaarille.

Ulosottokoneiston pitäisi suojaat velallisia, mutta se avustaaikin tehostetulla ulosotolla viranomaisvaltaa käyttäen varojen siirtämistä maasta pois ja veronkiertoa. Velkaneuvonta neuvoo, miten velka voidaan maksaa, muttei kyseenalaista velan perintää. Velka vanhene 15 vuodessa käräjäoikeuden päätöksestä. Jos asiakas valittaa hovioikeuteen, vanheneminen alkaa hovioikeuden päätöksestä. Jos siitä valittaa korkeimpaan oikeuteen, vanheneminen alkaa korkeimman oikeuden päätöksestä. Lindorffin perinnän alkamisesta on saattanut kestää 3-5 vuot-

tä, joten velan vanhenemisaika on tällöin 18-20 vuotta.

Ulosottoviraston toiminta on järjestetty siten, että maan 650 ulosottomiestä saavat tulospalkkaa ulosoton mukaan keskimäärin suunnilleen 1700 euroa kuukaudessa eli noin 20 000 euroa vuodessa. Tämä säästää valtion rahaa, mutta tekee ulosottotoimesta puolueellista. Se toimii velkojan hyväksi viranomaisvaltuuksilla. Ulosottokaaren mukaan toiminnan pitäisi olla puolueetonta, mutta palkitsemisjärjestelmä aiheuttaa, että näin ei voi olla.

On puututtava vääriin velkomiseen

Vääriä velkomisia menee tässä robottimaisessa velkomisessa läpi, koska asioita ei kunnolla tutkita eikä velkojilta edellytetä näyttöä velasta. Perustellaan, ettei tätä voida edellyttää, koska oikeuslaitos ei selviäisi asioiden määrästä. Asia olisi helppo korjata. Velkomista ei pidä ottaa käräjäoikeuden käsittelyyn, jos dokumentteja ei esitetä ja asiakasta ei ole kuultu. Se olisi samalla tehokas tapa vähentää oikeuslaitoksen kuormitusta, kun velkojat tietäisivät, että eivät saa vaatimuksiaan läpi läpihuutojuttuina.

Kun vääristä velkomisesta joutuisi myös korvaamaan vahinkoja, se saisi aikaan, että asiakkaiden kanssa enemmän soviteltaisiin asioita ja maksujärjestelyitä. Tuomioistuimenkin pitäisi velvoittaa velkoja hoitamaan asioita enemmän sovittelulla. Aiempia vääriä tuomioita tulee hakemuksesta avata uudelleen käsittelyyn ja oikaista. Tämä voidaan tehdä viran puolesta tai tuella niin, että oikeuslaitoksen hakijat eivät joudu maksamaan kohtuuttomia tai taloudellisen tilanteen kannalta mahdottomia asianajopalkkioita. Nämä ovat vain esimerkkejä keinoista poistaa vääriä velkomista ja vähentää oikeuslaitoksen kuormitusta, mutta se vaatisi oikeuslaitoksen käytäntöjen korjaamista. Näyttää kuitenkin, että korjauksia ei saada aikaan, elleivät kansalaiset ala vaatia muutosta ja oikeudenmukaisuutta.

Pekka Tiainen
2.12.2014

Kuntouttava työtoiminta on luokkasortoa – “EVVK” pakkotyölle

Henri Autero

Mielestäni tämän kirjoituksen otsikkoon kiteytyy kaksi oleellista asiaa. Perinteisiä työväen ammatteja ollaan muuttamassa uusliberalistisen kehityksen myötä sosiaaliturvalla tehtäviksi töiksi. Tätä vastikkeellista (ns. osallistavaa) sosiaaliturvaa markkinoidaan ihmisille hyvin kauniisti ja inhimillisesti puhuen. Nimikin on vaihdettu vastikkeellisesta osallistavaksi. Kuka lie

Olen kirjoittanut paljon vastikkeellisesta sosiaaliturvasta (ns. kuntouttava työtoiminta). Viimeisin blogikirjoitukseni aiheesta ennen tätä kirjoitusta on EVVK Pakkotyö. Otsikon sanonta “EVVK” tulee sanoista “Ei voisi vähempää kiinnostaa”. Siis ei kiinnosta pakkotyön tekeminen.

Kirjoittaja näkee tämän miljöön kuvastavan, että kuntouttavan työtoiminnan kuntoutujilla on toivoa

markkinoinnin ammattilainen keksinyt hyvän älynväläyksen? Virkamiehet ja poliitikot harhaanjohtavat ihmisiä tällaisella puheella. Toinen asia, mikä itse otsikkoon kiteytyy, on erityisesti nuorten keskuudessa suosittu sanonta “EVVK”. Tällainen pakkotyö on herättänyt nuorten keskuudessa vastustusta.

Nuoria nimitellään mm. laiskoiksi sohva-perunoiksi ja ostarinotkujiksi, kun he eivät helpolla meinaa osallistua tällaiseen työhön ja sanovat mielellään “EVVK”.

Erilaiset nuorten palvelut sekä niiden työntekijät ovat tyrkyttämässä nuorille näitä pakkotöitä. Miksei samaa energiaa voi käyttää

siihen, että nuorille tarjotaan oikeita töitä? No ehkä siksi, että markkinakapitalismi haluaa orjia. Kapitalistinen yhteiskunta on sairas ja yltiömaterialistinen. Ihminen ei jaksu loputonta ja liiallista menestymisen ja vahvuuden ihannoitua. Kuka arvostaisi sosiaaliturvalla töitä tekevää ihmistä? Kapitalistit arvostavat heitä sen verran, että he ovat tuotavaa orjatyövoimaa. Tästä on ollut uutisissa juttua, että erilaiset yritykset hankkivat alihankintana tällaisilta työpajoilta palveluksia, missä nämä ihmiset työskentelevät. Tämän jutun ohessa on kuva työläis-kaupunki Tampereen Finlaysonin puuvillatehtaasta. Nykyisin nämä tehtaot ovat lähinnä muisto hyvästä työllisyydestä. Samoja hommia (kuten siis tekstiilityö) tehdään nykyään kuntouttavana työtoimintana. Mielestäni sosiaaliturvatyöläisiä ei saa asettaa eriarvoiseen asemaan palkkatyöläisiin verrattuna eli samat työehdot kuten eläkekerätyä kuuluisivat heillekin.

Mielestäni tuo Tampereen

puuvillatehtaan alue on hieno ja kaunis työläismaisema. Siellä on sata vuotta sitten tehty hienoja asioita, kun on taisteltu heikkojen ja sorrettujen puolesta. Jokainenhan varmaan tietää Tampereen punaisen historian. Mielestäni tuo maisema kuvastaa jokaisen ihmisen oikeutta ihmisarvoiseen elämään. Se kuvastaa hyvinvointivaltion syntyä ja yhteisöllisyyttä. Tuosta maisemasta tulee minulle mieleen sellainen asia, että voisiko tuolla alueella syntyä samanlaista yhteisöllisyyttä uudelleen kuin 100 vuotta sitten? Sitä syntyi ainakin vuosi sitten, kun olivat kiekkovierasjuhlat. Se pistää liikettä ihmiseen, kun kuntoutujaan euro ei ole edes naisten 90 senttiä.

Lisäksi maisema kuvastaa mielestäni sellaista asiaa, että näillä kuntouttavan työtoiminnan kuntoutujilla on toivoa. Heillä on toivoa siitä, että työväenluokan tulevaisuus pelastuu. Yhteiskunnassa on nimittäin käynnissä luokkaja-

Jatkuu sivulle 19

Suomen on tunnustettava Palestiinan valtio

Muun muassa Suomi, Yhdysvallat ja Israel eivät ole kuitenkaan tätä tehneet. Useimmat tunnustavat Palestiinan rajoiksi vuoden 1967 sotaa edeltävät alueet. Näin ollen Palestiinan valtio sijaitsee kahdella erillisellä alueella Länsirannalla ja Gazassa. Vuodesta 1994 osissa Länsirantaa ja Gazaa on toiminut rajoitettu palestiinalaisten itsehallinto. Monet arabit pitävät Israelin valtiota laittomana ja katsovat koko alueen kuuluvan palestiinalaisille eli Palestiinan arabeille.

Ruotsi tunnustaa

Pääministeri Stefan Löfven sanoi 3.10.2014 Ruotsin työskentelevän sen puolesta, että Israelin ja Palestiinan välinen konflikti ratkaistaan kahden valtion periaatteen mukaisesti. Löfvenin mukaan ”kahden valtion malli vaatii molempien valtioiden tunnustamisen”.

Uusi ulkoministeri Margot Wallström puolestaan totesi, ettei Palestiinan tunnustaminen valtiona voi tulla kenellekään yllätyksenä. Hän viittasi asiassa muun muassa sosiaalidemokraattien vaaliohjelmaan. Wallström pelkää, että tunnustaminen tulee jo liian myöhään.

EU-maista Bulgaria, Kypros, Tshekki, Slovakia, Unkari, Malta, Puola ja Romania ovat jo aiemmin tunnustaneet Palestiinan valtion. EU:n ulkopuolisista Euroopan maista Palestiinan on tunnustanut Islanti.

Israel vastustaa

Taantumuksellisesti Israel on tyytymätön Ruotsin uuden hallituksen aikeeseen tunnustaa Palestiinan valtio. Israelin ulkoministeriö kutsumi Ruotsin suurlähettiläään puhuteluun. Israel on raivostunut kaikista kansainvälisistä ponnistuksista tunnustaa palestiinalaisten oikeudet.

Vaikka Ruotsin päätös on vuosikymmeniä myöhässä, Israelin ulkoministeri Avigdor Lieberman pahoittelee, että uusi pääministeri on kiirehtinyt ottamaan kantaa asiaan ennen asiaan perehtymistä. Lieberman torui Ruotsin valtion päätöstä ”tahdittomaksi”. Israelin ulkoministeriöstä ilmoitettiin myös, että tällainen toiminta ai-noastaan ”vahingoittaa rauhanneuvotteluja”.

Ruotsin uutta linjausta on arvostellut myös Yhdysvallat. Ulkoministeriön tiedottajan mukaan Yhdysvallat pitää Ruotsin päätöstä enen aikaisena.

Entä Suomi?

Tähän mennessä Suomi on noudattanut EU:n linjaa, jonka mukaan Palestiinan valtio tunnustetaan vain, jos ja kun rauhansopimus Israelin ja palestiinalaisen osapuolen välillä on saavutettu. Tasavallan presidentti Sauli Niinistö ja pääministeri Alexander Stubb (kok) ovat ilmaisseet, ettei Suomi seuraa Ruotsia Palestiinan valtion tunnustamisessa. Molemmat odottavat ensin Israelin ja Palestiinan välistä rauhaa. Stubbin mukaan Palestiinan tunnustaminen ei ole nyt ajankohtaista.

Presidentti Tarja Halosen mukaan Suomen pitäisi tunnustaa Palestiinan valtio samaan tapaan kuin Ruotsi aikoo tehdä. Halosen mielestä Palestiinan valtion tunnustaminen olisi myös Suomen linjan mukaista. Tällaiset asiat vain tuppaaavat jäämään viime tippaan,

Palestiinan kansallisneuvosto, maanpaossa oleva palestiinalaisten parlamentti julisti 15.11.1988 Palestiinan valtion perustetuksi koontuessaan Algerissa. Palestiinan itsenäisyyden on syyskuussa 2013 tunnustanut 134 valtiota mukaan lukien Venäjä. Etelä-Amerikan maat Argentiina, Brasilia, Bolivia, Ecuador, Guyana, Uruguay, Chile, Peru ja Paraguay tunnustivat Palestiinan itsenäiseksi loppuvuodesta 2010 tai tammikuussa 2011 jo aiemmin sen tunnustaneiden maiden lisäksi.

Kuva 23.8.-14 järjestetystä Gaza-tapahtumasta

Israelin hyökkäystä Gazaan vastustettiin kesän kuluessa useissa mielenosoituksissa. Ihmiset vaativat rauhaa, vapaata Gazaa, loppua asekaupoille Israelin kanssa sekä kansanmurhan lopettamista.

jolloin vaalit ovat liian lähellä, Halonen sanoo.

Halonen on sitä mieltä, että kansainvälisen yhteisön on tunnustettava Palestiina siinä missä Israelin. Halosen mukaan tunnustamisen ajankohta on nykyisen hallituksen asia. On vaikea löytää pitkään politiikassa olleita, joiden mielestä Israel-Palestiina -kysymys ei olisi olennainen Lähi-idän rauhoittamiseksi. Sen takia pitäisi ainakin kokeilla, ei se huonommaksi menisi, Halonen arvioi.

Puolueet puolesta

Vasemmistoliiton eduskuntaryhmä vaatii Suomea tunnustamaan Palestiinan valtion yhdessä Ruotsin kanssa mahdollisimman nopeasti. Suomen tulee ryhmän mukaan myös Euroopan Unionin puitteissa edistää Palestiinan yleistä tunnustamista.

Vihreät on puheenjohtaja Ville Niinistön mukaan valmis tunnustamaan Palestiinan valtion. Niinistön mukaan tunnustaminen ei saa jäädä vain vertauskuvalliseksi.

Ulkoministeri Erkki Tuomioja (sd) on asettunut Palestiinan valtion tunnustamisen kannalle. Kaikkiaan sosiaalidemokraattien, vihreiden, vasemmistoliiton ja vasenryhmän eduskuntaryhmien johtajat kannattavat Palestiinan tunnustamista.

Puolueet vastaan

Kd:n puheenjohtaja Päivi Räsänen pitää Ruotsin uuden hallituksen tuoretta linjausta Palestiinan valtion tunnustamisesta harkitsemattomana. Hän vastustaa jyrkästi Palestiinan tunnustamista, sillä hänen mielestään Palestiinan yksipuolinen tunnustaminen ei auta ratkaisemaan Lähi-idän kriisiä, vaan voi jopa pahentaa sitä. Tätä Räsänen ei perustele.

Perussuomalaisten puheenjohtaja Timo Soini puolustaa Israelin politiikkaa ja vastustaa Palestiinan tunnustamista. Katoliseen kirkkoon kuuluva Soini on myöntänyt uskonnon vaikuttavan hänen Israel-myönteisyyteensä.

Keskustan puheenjohtajan Juha Sipilän mukaan keskustakaan Palestiinan ja Israelin suhteissa kahden valtion periaatetta, mutta edellyttää asiassa osapuolten välistä sopimusta.

Kokoomuksen, perussuomalaisten, keskustan, ruotsalaisen kan-

sanpuolueen, kristillisdemokraattien ja Muutos 2011 -ryhmän ryhmänjohtajat sanovat Palestiinan tunnustamiselle ei.

Venäjä tukee

Venäjä tulee todennäköisesti tukemaan YK:n turvallisuusneuvoston päätöslauselmaa, joka koskee Palestiinan valtion perustamista, Venäjän YK-lähettilään Vitali Tshurkinin mukaan. Jos asiasta äänestetään, me tuemme päätöslauselmaesitystä, hän sanoi ja lisäsi, että Yhdysvallat tulee todennäköisesti käyttämään veto-oikeuttaan tällaista päätöslauselmaa vastaan.

Vuonna 2012 YK:n 193-jäseninen yleiskokous nosti Palestiinan statuksen tarkkailijayhteisöstä tai -järjestöstä tarkkailijavaltioksi ja vahvisti Palestiinan kansan oikeuden itsemääräämisoikeuteen. Tarkkailijavaltion asema avaa palestiinalaisille pääsyn YK:n järjestöihin ja Kansainväliseen rikostuomioistuimeen (International Criminal Court ICC), jossa he voivat tehdä virallisia kanteluita Israelin hallintoa vastaan.

Iso-Britannia puolesta

Ison-Britannian äänestyksessä

maan parlamentin alahuone puolsi Palestiinan valtion tunnustamista 274 äänellä, vain 12 edustajaa äänesti vastaan. Äänestys ei sido hallitusta. Israel raivostui myös Ison-Britannian pitkälti vertauskuvallisesta eleestä. Israel on kaiken kansainvälisen lain yläpuolella toimiva rikollinen. Israelin suhteen sen liittolaisten toiminta on edelleen suurten rikosten hiljainen hyväksyntä.

Ison-Britannian pääministeri David Cameron ja ulkoministeri William Hague totesivat kesällä, kuinka ”Israelilla on oikeus puolustaa itseään”. EU:n päättäjät ovat kuitenkin turhautumassa siitä, miten Israel julisti heti tulitauon jälkeen, että se tulee anastamaan 400 hehtaaria palestiinalaisten maita laajentaakseen laittomia siirtokuntia.

Palestiinan tavoite

Palestiinan hallituksen tavoitteena on pyytää Yhdistyneiden kansakuntien turvallisuusneuvostoa antamaan päätöslauselma, jossa vaaditaan Israelin vetäytymistä vuoden 1967 rajoille. Palestiinan vapautusjärjestö PLO:n poliittinen neuvosto on päättänyt kokouksessaan pyytää YK:n turvallisuusneuvostolta lokakuun loppuun mennessä päätöslauselmaa, jonka tavoitteena on lopettaa Israelin miehitys palestiinalaisalueilla, kertoi PLO:n pääsihteerin Jasser Abed Rabbon Ramallahissa 16.10.2014.

Kuva 26.7.-14 järjestetystä Gaza-tapahtumasta

Mielenosoittajien järkeen ei mahdu se, että lähes 140 valtiota on tunnustanut Palestiinan itsenäisyyden, mutta Suomi roikkuu USA:n ja Israelin joukossa. Ei voi olla niin, että miljoonien kansaa pidetään 2000-luvulla keskitysleirissä ja Suomi tukee tällaista politiikkaa.

Liikaa virkamiehiä

Suomen väestöluku on hieman alle viisi ja puoli miljoonaa. Vuoden 2007 Tilastollisen vuosikirjan mukaan suomalaisten virkamiesten lukumäärät ovat seuraavat: Valtio 132 927, Kunnat 328 235, Kuntayhtymät 122 881, Ahvenanmaan maakuntahallitus 2 157, eli yhteensä yli 500 000! Suomessa on 12 ministeriötä ja 19 ministeriä eli monessa ministeriössä on tuplamiehitys. Ministeriöiden työntekijöitä on yhteensä 4 200 henkilöä.

Hallituksen päätös lisätä ministerien avustajien määrää ihmetyttää ja herättää arvostelua! Avustajia on eri suuntiin esimerkiksi poliittinen avustaja ja erityisavustaja siinä kuin poliittiset valtiosihteeritkin. Iso määrä virkamiehiä synnyttää byrokratiaa. Vähentämällä virkamiesten ja myös kansanedustajien määrää voisimme säästää rahaa ja säästyä itse byrokraatiasta.

Viola Heistonen Imatralta on STP:n ehdokas eduskuntavaaleissa Kaakkois-Suomen vaalipiirissä

Maassa säästetään kuitenkin heikommissa asemissa olevilta ja samalla paisutetaan valtion hallintoa. **Valtion kuntien hallinto on luisunut virkamiesten käsiin.** Luottamusmiehistä ja kansanedustajista on tullut virkamiesten palvelijoita, kun heidän pitäisi olla virka-

Jos Yhdysvallat käyttää veto-oikeuttaan tai keskeyttää tämän menettelyn, se ei merkitse prosessin päättymistä, Rabbon lisäksi. Meillä on uusi mahdollisuus kääntyä turvallisuusneuvoston puoleen tammikuussa 2015. Onko yhdysvaltalaisilla realistista vaihtoehtoa Israelin joustamattomuudelle ja siirtokunnille? Jatkamme poliittista taistelua emmekä pelkää Israelin kannanottoja.

Rabbon totesi, että Palestiina on onnistunut saamaan turvallisuusneuvoston seitsemän jäsenen tuen. Turvallisuusneuvoston sääntöjen mukaan päätöslauselmaehdotus tarvitsee tuekseen yhdeksän ääntä. Päätöslauselmassa voitaisiin velvoittaa Israelin hallitus lopettamaan palestiinalaisalueiden miehitys marraskuuhun 2016 mennessä.

Palestiinalaiset pyrkivät itsenäisen valtion perustamiseen Israelin osittain miehittämällä alueella Länsirannalla ja Itä-Jerusalemmissä sekä Hamasin hallitsemalla Gazan alueella. Palestiina on nimennyt maan pääkaupungiksi Jerusalemin ja kehottaa Israelia vetäytymään palestiinalaisalueilta, joita se on miehittänyt vuoden 1967 sodan jälkeen. Tel Aviv on kuitenkin kieltäytynyt palaamasta vuoden 1967 rajoille ja on haluton keskustelemaan Jerusalemin kysymyksestä.

Hannu Kautto

Kuvat: Antero Nummiranta

Onko EKP jo roskapankki?

”Euroopan keskuspankista (EKP) tulee täysin eurooppalaisten pankkien pelastusviranomainen ja Euroopan huono pankki”, sanoi hiljattain (HS 3.10.14) arvostetun taloustutkimuslaitoksen IFO Institutin toimitusjohtaja Hans-Werner Sinn tiedotteessaan. EKP on tekemässä itsestään roskapankkia alkaessaan ostaa OMT-hätäohjelmalla pankkien taseista ns. ”paskapapereita” eli yleisnimekseen ”omaisuusvakuudellisia arvopapereita” (asset banked security, ABS).

Nämä pankkien johdannaiset tekivät finanssikriisin

Nimi kalskahtaa luotettavalta mutta nämä ovat itse asiassa niitä erittäin riskipitoisia pankkien kehittelemiä johdannaispapereita, joiden massamittaisesta ”tuotekehittelystä” ja niiden arvonmenetyksestä alkoi finanssikriisi.

Se koostuu pääosin pankin myöntämistä veloista kuten autolainoista, optiolainoista, luottokorttisaatavista, leasing-luotoista, tuontisaatavista jne, jotka pankki on paketoinut läpinäkymättömiksi velkakirjoiksi. Ne eivät mene enää kaupaksi markkinoilla, koska kaikki sijoittajat tietävät niiden olevan täysin mätää. Niiden koko pankkien taseissa on järkyttävän suuri ja on kymmenen kertaa suurempi kuin koko maailman BKT.

EKP:n tavoite: uusi kädenojennus pankeille

EKP ilmoitti ostavansa pankeilta veronmaksajien riskiksi myös ns. ”kattettuja joukkolainoja”, jotka kuulosavat yhtä luotettavilta. Siinäkin vakuutena voi olla arvonsa menettänyt kiinteistö tai konkurssikypsä valtio. Valtionlainojen riskipaino valtion taseissa on nolla!

EKP:n idea on näillä lisätukiaisilla helpottaa jo valmiiksi konkurssikypsiä pankkien lainanantoa yrityselämälle, jotta talouden kasvu saataisiin vihdoin käyntiin ja massatyöttömyys kuriin..

Tekohengitystä pankeille EKP on jo yrittänyt aiemmin ns. LTRO-rahoituksella. Siinä EKP tarjosi ylivelkaisuille pankeille kahteen ottee-

seen yhteensä 1 000 miljardia euroa rahaa yhden prosentin korolla.

Uusille investoinneille ei ole kasvumahdollisuuksia

Näiden pankkien taseissa uinuvien ”paskapapereiden” oston suuruutta EKP ei kerro, mutta arviot liikkuvat 500-1 000 miljardin haarukassa. Tähän pankkien ”mustaan aukkoon” valutettu uusi veronmaksajien kädenojennus ei kuitenkaan takaa yritystoiminnalle ja pienyrityksille helpompia päiviä, koska varsinkin kriisimaissa ei ole järkevälle yritystoiminnalle ja uskottaville investoinneille kasvumahdollisuuksia.

Suomessakin 2000-luvun alun jälkeen investoinnit ovat olleet pienemmät kuin tuotantovälineiden kuluma (poistot) eli tehdasteollisuus syö pääomaansa. Votot on kotiutettu sijoittajien laariin osinkoina.

Kuluttajien ostovoima on kurjistunut ja kaikki EU-maat ovat säästöjen, supistusten ja veronkorotusten kierteessä. Viimeksi euroalueen pankkikriisin hoitaminen vaati noin 600 miljardia euroa julkista rahaa. Tämä valtava rahamäärä on luonnollisesti poissa valtion työttömyyshoidon elvytystoimista ja hyvinvointipalveluista ja on täysin hukkaan heitettyä rahaa.

Nyt yritykset eivät ota lainaa edes nollakorolla

Pankkitoiminta on kysyntälähtöistä. Jos yritykset eivät kykene myymään lisätuotantoaan, eivät he ota lainaa. Keskuspankin talletuskoron lasku negatiiviseksi ei juuri au-

ta pankkien lainatarjontaan, koska pankit eivät lainaa talletuksia.

Lainat luovat uutta liikepankkirahaa, joka on pankin velkaa, talletukset taas ovat pankkien keskuspankkitileillä liikkuvaa selvitysvaluuttaa. Toki EKP:n toimet voivat kannustaa pankkeja kompensoimaan rangaistusluonteista korkoa myöntämällä lainoja yhä riskialttiimmille yrityksille.

Rahapolitiikan rajoitteista on lukuisia esimerkkejä. Japanissa 1990-luvun lopulla pankit tarjosivat yrityslainoja lähes nollakorolla, mutta yritykset vain leikkasivat investointejaan keventääkseen velkataakkaansa, mikä ajoi maan deflaatioon.

Pankkien elvytyksen sijaan on elvytettävä kulutuskysyntää

Yhdysvalloissa keskuspankki Fed on viime vuosina lisännyt keskuspankkirahan määrää tuhansilla miljardeilla, mutta lainatarjonta ei ole juuri piristynyt. Tanskassa keskuspankki leikkasi talletuskoron negatiiviseksi ja lainojen määrä väheni. Brasiliassa keskuspankki laski ohjauskorkoaan neljä prosenttiyksikköä alle vuodessa ja talouskasvu vain jatkoi heikkenemistään.

Kaikki tähän mennessä tehdyt ”elvytystoimet” ovat olleet täydellistä teatteria, jota valtamediat ovat pääoman toimesta pitäneet yllä. On ”elvytetty” vain pankkeja, kun olisi pitänyt elvyttää kulutuskysyntää ja kansalaisten ostovoimaa.

Ainoana päämääränä on ollut pelastaa pankit, sijoittajat ja pääoma ja saada ymmärtämättömien poliitikkojen avulla tavallinen kansa maksamaan investointipankkiirin ahneus ja vastuuttomuus eli pelastaa finanssikriisin aiheuttajat.

Ari OjapeltotietokirjailijaTampere

Toimituksen välitsikot

Hallituksen vararikko

Kokoomusjohtoinen sick-pack-hallitus on ollut harvinaisen taitamaton. Se on valinnut kärkihankkeikseen väistämättä konkurssiin päätyviä projekteja tai hankkeita, jotka se itse on saattanut solmuun. Hallituksen suosikit ovat Talvivaaran ”cleantech”-kaivos, ydinvoima, sote-uudistus ja Venäjän talouspakotteet. Vaalitaiston aloittanut hallitus ontuu kohti maalia puolivaloilla.

Vaalikampanjahallitus ja taloustilanne

Laman tunnusmerkit täyttyvät Suomessa. Ennusteiden mukaan maan talous supistuu 2015 jo neljättä vuotta peräkkäin. Hallitus on supistanut kulutuskysyntää pakotamalla kunnat korottamaan kuntaveroja. Se on kiristänyt regressiivisiä veroja: arvonlisä-, energia-, asumis- ym. kulutusveroja.

Lääkkeet

Esimerkiksi Aalto-yliopiston professori Pertti Haaparanta varoittaa talouskurin liiasta kiristämisestä. ”Se olisi kaikkein pahinta. Suomea ei saa kuristaa hengiltä.” Elvytystä on Suomelle suositellut mm. Kansainvälinen valuuttarahasto IMF ja EKP:n pääjohtaja Mario Draghi.

Taloustieteen Nobelilla palkittu ekonomisti Joseph Stiglitz

näkee eurokriisin johtuvan yhteisvaluutasta. Talouskuria hän pitää epäonnistuneena. Hän ei usko, että euroalueen talous nousisi kriisiä edeltävälle tasolle lähivuosina. - Euro toi velkakriisit, joissa maat lainaavat liikaa vieraassa valuutas- sa ja ajautuvat lopulta maksukyvyttö- miksi.

Talvivaara

Jos hallitus olisi kuunnellut bioliuotuksen ja kaivostekniikan tuntijoita, se olisi sijoittanut 100- 200 miljoo- naa euroa johonkin kannattavaan hankkeeseen. Nikkelin bioliuotus ei toimi ja kasaliuotus rikkihapolla on kallis ja saastuttava menetelmä. Talvivaaran malmipitoisuus on niin alhainen, ettei sen talteenotto ole millään keinolla kannattavaa.

Fennovoima

Aika on ajanut ydinvoiman ohitse. Saksa, Sveitsi ja monet muut Euroo- pan maat ovat ajamassa voimaloi- taan alas tai lopettaneet uusien hai- kailun. Jos Fennovoima rakennet- taisiin, sähkön hinta ylittäisi sen to- dennäköisen markkinahinnan. Vas- taava sähkökapasiteetti pystytään meillä rakentamaan nopeammin ja halvemmalla uusiutuvien kotima- is- ten energialähteiden varaan.

Venäjä-pakotteet

Suomi on täysillä mukana EU:n

Juhani Tanski

Luonnollisten henkilöiden verotet- tavat tulot vuonna 2013

Marraskuun lopulla ilmestyivät vuoden 2013 Suomessa verotet- tat tulot. Niistä yhteenvedot seuraavissa kaavioissa.

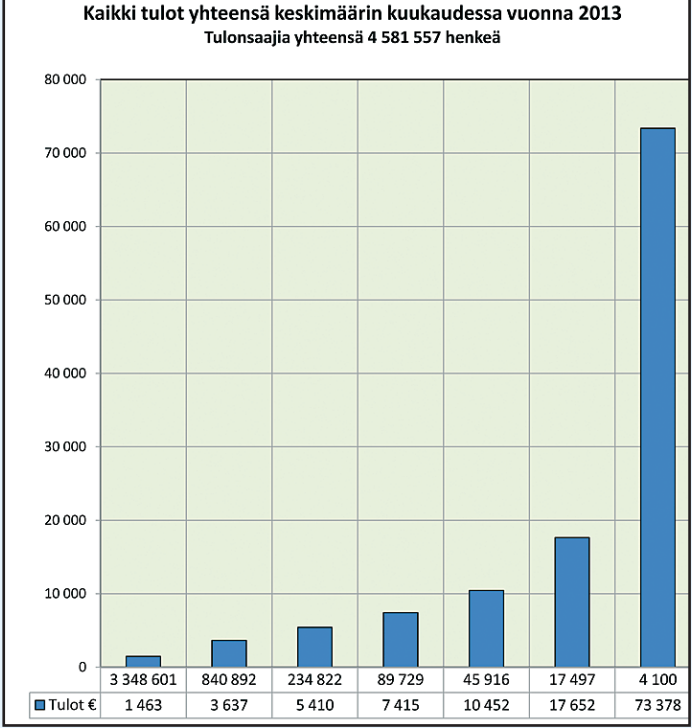
Kaaviossa 1 pylväät kuvaavat verotettavia kuukauden kes- kimäärisiä pääomatuloja, palkkoja, eläkkeitä, lapsilisiä, työt- tömyyskorvauksia jne. eli yhteensä kaikkia veronalaisia tuloja. Jokaisen pylvään alla ovat tuloluokan saajien määrä ja tulo eu- roa kuukaudessa.

Kaaviossa 2 pylväät kuvaavat verotettavien tulojen kuukau- den keskimääristä veroprosenttia. Jokaisen pylvään alla ovat tuloluokan keskimääräinen kuukausitulo euroa kuukaudessa ja sen alla keskimääräinen veroprosentti.

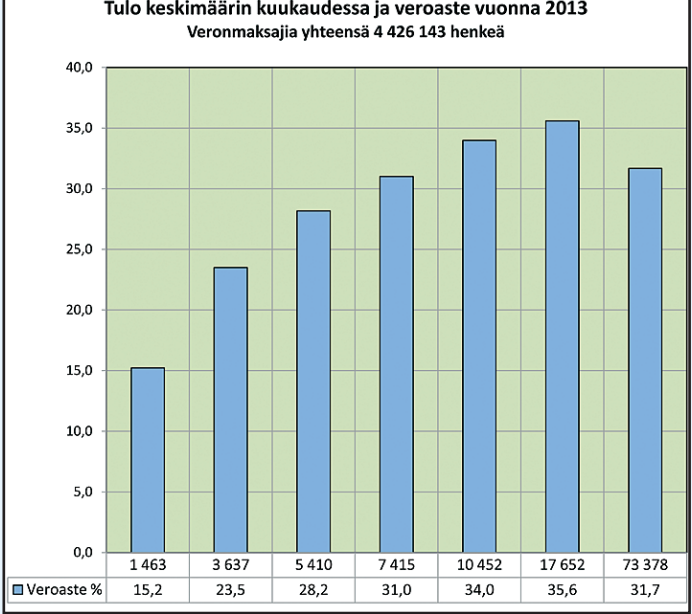
Kaaviossa 3 pylväät kuvaavat verotettavia kuukauden kes- kimäärisiä palkkoja. Jokaisen pylvään alla ovat tuloluokan saa- jien määrä ja tulo euroa kuukaudessa.

Lähteet: Verohallitus. Taulukot ja kaaviot Kai Kontturi.

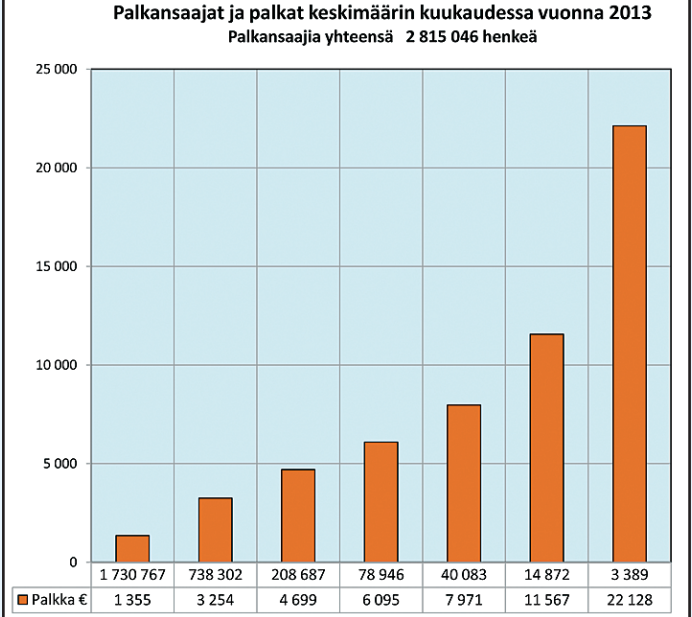
Kaavio 1

Kaavio 2

Kaavio 3

Tervehdimme Suomen työkansaa Uudelle vuodelle 2015

Irti EU:sta, Nato:sta ja uusliberalismista...

Kommunistien Liitto ry
Suomen Työväenpuolue rp
EU:n Vastainen Kansanrintama ry
Sodan ja Fasismin Vastainen Työ ry
STP:n Helsinki ryhmä
Suomen Työväenpuolueen Turun Seudun osasto ry
Kommunistien Hermannin-Vallilan osasto ry
KTP:n Itä-Helsingin osasto ry
Hermannin Naiset ry
Helsingin Työväen Vappumarssiyhdistys ry
Juche-aatteen Opintoyhdistys
Hämeenlinnan Sivistys- ja Kulttuurityö ry

Helsinki

SFT:n hallitus

Elina Kämppi
Nelly & Mishka
Kesäpuutarhuri

Vantaa

Eira Kärki
Marja-Liisa Juvonen
Heikki Uusimäki
Juha Kärki
Ulla Hämäläinen

Helsinki

Jaakko Ahvola
Timo Partanen
Pertti Leino
Janne Rahikainen
Miina Vuorinen
Pekka Tiainen
Tuntematon Kiasmalla
Kaarina Heikkinen
Simo Heikkinen
Paavo Heikkinen
Harri Jalo
Penalta terv. Paulalle
Risto Salo
Maija Salo
Marja
Kaksi yhdessä
Katariina Nurminen
Tuntematon
Pave & Elviira
Eino Lindroos
Tauno Wallendahr
Sirpa Mittilä
Taina Mäenpää
Pörrö
Ansu
Kai Kontturi
Raika Kontturi
Ingrid Hämäläinen
Bertta Laine
Hannele Salava
Kirsti Kangas
Heikki Männikkö
Tarja Männikkö
Matti Laitinen
Aarni Miettala
Sakari Kuismen
Riitta Väisänen
Veikko Väisänen
Senja Väisänen
Antero Nummiranta

Tuusula

Markku Nieminen
Esko Koivisto
Esa Koivisto

Porvoo

Aune Manelius
Pirkko Nokkala
Tommi Wahrman
Pekka Kokkinen
Tuukka Wahrman
Kaija Siippainen
Matti Wahrman
Teresia Wahrman
Pertti Pitkänen
Kalevi Wahrman
Anneli Suni
Saga Wahrman
Vera Wahrman
Yrjö Nieminen
Hannu Hämäläinen
Hannu Henttonen
Raimo Järvelä

Loviisa

Hannu Ikonen

Raasepori

Peter Björklöf

Uusikaupunki

Heikki Ervasti
Esko Rintala

Turku

Esko Luukkonen
Anne Luukkonen
Minna Ekman

Espoo

Hannu Kautto
Tommi Lievemaa

Markus Uutela
Jarmo Vikman
Galina Rintala
Mauri Rintala
Reino Intovuori
Hannu Rainesto
Veera Eloranta
Pia Eloranta
Helena Tuomaala
Kirsi Ruohomäki
Ines Mäkilä
Silja Mölkänen
Raimo Paavola
Risto Lajunen
Janne Kejo

Raisio

Matti Järvinen
Soile Lahti
Rauha Helenius

Jorma Kangasniemi
Marja Kangasniemi

Ikaalinen

Pentti Mansikkamäki
Kalevi Kalliomäki

Kihniö

Hannu Tiainen

Virrat

Mirjam Virkki

Jämsä

Reino Welling
Mirja Welling
Erkki Flyktman

Esa Haaristo
Heikki Laaksonen
Jukka Kaunas
Timo Lehtimäki
Reijo Linnalo
Mauno Mäenpää

Lahti

Anja Saarikko
Timo Saarikko

Savonlinna

Juha Bilund

Kuopio

Juhani Tanski

Lapinlahti

Janakkala

Jorma Talikka

Lempäälä

Markku Huhtala

Tampere

Martti Satri
Hannu Huhtala
Leena Huhtala
Taavi Lintunen
Jussi Brander
Risto Koivula
Hämeenkyrö

Kalle Toivola

Viljo Heikkinen

Sonkajärvi

Asko Julkunen

Vaasa

Henri Autero

Ilmajoki

Keijo Uusiprosi

Oulu

Paavo Junttila
Saara Lehtomaa

Sandviken, Ruotsi

Kaikki valta kaikille!
Ari ja Irja Kukkonen
Katajanokka

Hyvää uutta vuotta kaikille työttömille
Työtön

Kaikille uusliberalistisen EU-politiikan vastustajille hyvää uutta vuotta. Yhdistäkäämme voimamme ensi vaiheessa demokraattisen muutoksen puolesta.
Heikki Männikkö

Kansan ääni ja Kansan äänen julkaisijajärjestöt toivottavat lukijoilleen sekä kaikille avustajille ja toimittajille hyvää uutta vuotta ja kirkastuvia kevätpäiviä.
Kansan ääni

Puolueettomuuspolitiikan puolesta sodanlietsontaa, Natoa ja EU-komentoa vastaan. Hyvää uutta vuotta 2015!
Tommi Lievemaa

ALBAn – bolivaarinen liitto meldän amerikkoje . . .

Jatkoa sivulta 4

itsenäisyyttä päättää, mitä heidän alueillaan tapahtuu ja heidän omista luonnonvaroistaan. Me puolustamme Äiti Maan oikeuksia.”

Meidän amerikkamme yhteiskunnalliset liikkeet vaativat

Alueellisen yhtenäisyyden edistämistä ja integraation kehittämistä vaihtoehtoisella, kestäväällä, vahvalla ja solidaarisuuteen perustuvalla mallilla, jossa tuotantomuoto ja tuotanto palvelevat ihmistä.

Joukkokamppailun ja luokkataistelun käynnistämistä alueellisella, kansallisella ja maanosan tasolla uusliberaalin kapitalismin

ohjelmien ja projektien pykälyttämiseksi.

Tehokkaiden verkostojen ja yhteistyön luomista tiedotusvälineiden kanssa. Näin voidaan toteuttaa taisteluideoita ja pistää media-yhtiöiden manipuloiva viestintä kuriin.

Poliittisen prosessin syventämistä ja ideologisen koulutuksen voimistamista järjestöjemme vahvistamiseksi ja yhtä hyvin yhtenäisyysprosessin vahvistamiseksi, koska siirtymävaiheessa tarvitaan tietoisuutta ja johdonmukaisuutta.

Matti Laitinen

Lähde: Venezuelanalysis.com

...julkisten palvelujen puolesta, yksityistämiselle SEIS

Sota Fergusonia vastaan on lopetettava

Kun presidentti Harry Truman lähetti Yhdysvaltain joukot Koreaan vuonna 1950, hän nimitti sitä ”poliisitoimeksi”. Hänen sanavalinnalleen oli syynsä. Kyseessä oli ensimmäinen kerta, kun Yhdysvaltain presidentti lähetti joukkoja sotaan ilman kongressin hyväksyntää. Käyttämällä nimitystä ”poliisitoimi” Truman ja sotateollinen kompleksi kiersivät perustuslain artiklan, jonka mukaan kongressilla, ei presidentillä, on valta julistaa sota.

Kongressi ei koskaan julistanut sota edes sen jälkeen, kun miljoonat korealaiset ja 33 700 amerikkalais-sotilasta olivat menehtyneet. Se ei ole tehnyt niin myöskään niissä lukuisissa Pentagonin masinoimissa, sekasortoa ympäri maailmaa levittäneissä sodissa, joita on käyty Korean sodan jälkeen.

Hypätäänpä tähän päivään, vuoteen 2014. On aloitettu sota Yhdysvaltain mustien, afroamerikkalaisten yhteisöä vastaan Fergusonissa, Missourissa. Myös sitä nimitetään ”poliisitoimeksi”. Paikallinen, läänin ja valtion poliisi, Kansalliskaarti, FBI, CIA ja ties mitä muita aseellisia yksiköjä on otettu käyttöön. Ne on varustettu armeijatyypisillä tankeilla ja muilla suuritehoisilla aseilla. Helikopterit lentävät ilmassa ja satelliitit lähettävät informaatiota alas maahan.

Kyseessä on selkeästi sota, ja kaikki tämä sen vuoksi, että estetäisiin ihmisiä osoittamasta vihaa ja turhautumista heidän yhteisöään vastaan suunnattua jo pitkään jatkunutta rasistista terroria kohtaan. Viimeinen pisara oli, kun tämän vuoden elokuussa poliisiupseeri Darren Wilson ampui aseettoman mustan teinipojan Michael Brownin ampuneen poliisiupseerin vapauttaminen syytteistä on saanut aikaan raivokkaita mielenosoituksia eri puolilla Yhdysvaltoja. Bostonin mielenosoituksessa vaadittiin Darren Wilsonin pidättämistä sekä vedottiin poliiseihin: ”Lakatkaa tappamasta meitä!”

nin Fergusonissa. Tuon tapauksen jälkeen rohkeat naiset ja miehet enemmistö heistä nuoria ovat päivittäisissä mielenosoituksissa vaatineet oikeutta. He kieltäytyvät pelkäämästä heidän yhteisöään miehittäviä asevoimia huolimatta yhä lisääntyvistä pidätyksistä ”laittoman kokoontumisen” verukkeella. Missourin kuvernööri on hätätilan julistamisella entisestään militarisoinut sortotoimia Fergusonissa.

Sorretut yhteisöt valmiita kapinaan

Media on tärkeä ase valtiolle kaikissa sodissa, joilla se sortaa kansoja. Fergusonin tapaus vain vahvistaa tätä sääntöä. Päätoimittajat kautta koko korporaatiomedian ovat yhteisrintamassa halventaneet Fergusonin sankareita. Kaikkein väkivaltaisimmat teot, joita valtiota edustavat asemiehet ovat tehneet kuten Michael Brownin ampuminen, on esitetty mediassa oikeutettuina reaktiona havaittuun uhkaan. Mutta kun mustien yhteisö liittolaisineen on lähtenyt kaduille, istunut alas ja vaatinut tappajapoliisin tuomitsemista, on se tiedotusvälineissä esitetty ”väkivaltana”, joka on tukahdutettava ”lain ja järjestyksen” ylläpitäjien toimesta.

Tämä ei ole vain propagan-

Kuva: Workers World

Tummaihoisen teinipojan Michael Brownin ampuneen poliisiupseerin vapauttaminen syytteistä on saanut aikaan raivokkaita mielenosoituksia eri puolilla Yhdysvaltoja. Bostonin mielenosoituksessa vaadittiin Darren Wilsonin pidättämistä sekä vedottiin poliiseihin: ”Lakatkaa tappamasta meitä!”

daa tai puolueellista uutisointia. Tämä on psykologista sodankäyntiä. Ja se on myös luokkataistelua, joka kohdistuu työväenluokan kaikkien sorretuimpia osia vastaan. Kyllä, mustien, afroamerikkalaisten, alkuperäiskansojen ja muslimien yhteisöjä miehitetään, koska muuten heistä tulisi ”hallitsemattomia”. Toisin sanoen he kieltäytyisivät enää alistumasta rikkaiden ja etuoikeutettujen komentoon. Hallitseva kapitalistiluokka tietää, että nämä yhteisöt ovat valmiita kapinaan. Niinpä se laittaa ostetut ja maksetut po-

liittikkonsa kohdentamaan miljardeja dollareita vankiloihin, vankileireihin ja sorrettujen yhteisöjen poliisiotilasmiehitykseen sen sijaan, että nostettaisiin palkkoja, luotaisiin laadukas terveydenhuoltojärjestelmä tai taattaisiin maksuton opetus kaikille, kuten pitäisi tehdä.

Tätä kirjoitettaessa (24.11.) sortokoneisto varautuu massiivisiin raivonpurkauksiin, mikäli – kuten on odotettavissa – tuomaristo ei aseta Wilsonia syytteeseen murhasta tai edes taposta. Ihmiset

Fergusonissa heidän sisarensa, veljensä ja liittolaisensa ympäri maata ja maailmaa eivät tule vastaanottamaan tätä tietoa jääden aloilleen makaamaan. He tulevat kamppailemaan vastaan.

Ja heidän tulee saada laajin mahdollinen tuki edistyksekkäistä ja työväenluokan voimilta.

Pääkirjoitus Workers World-puolueen nettisivuilla (24.11.)

Suomennos: Tommi Lievemaa

Mikä oli Berliinin muuri?

Berliinin muuria käytettiin symboloimaan maailman jakautumista kahteen toisilleen vihamieliseen ja vastakkaiseen yhteiskunnalliseen järjestelmään: USA:n hallitsemaan lännen imperialistiseen kapitalismiin sekä idän purettuun kapitalismiin ja sosialismin rakentamiseen – siis luokkatermein, pomot vastaan työläiset. Näiden kahden leirin välissä oli imperialistinen Saksa.

Saksa, joka tuhoutui natsijohtajien aloittamassa sodassa, jaettiin vuonna 1945 kahtia lännen imperialistien miehittämään läntiseen osaan ja Neuvostoliiton voiton myötävaikutuksella itäiseen osaan. Pääkaupunki Berliini, joka sijaitsee itäisellä puolella, jaettiin neljään sektoriin joita miehittivät joko imperialistit tai neuvostojoukot.

USA rahoitti Länsi-Eurooppaa

Vuoden 1945 Jaltan neuvotteluissa USA:n, Britannian ja Neuvostoliiton johtajat sopivat, että sodan hävinneen Saksan on pysyttävä aseistamattomana ja puolueettomana. Länsi kuitenkin piti tätä sopimusta pilkkanaan. USA perusti Neuvostoliittoa vastaan suunnatun sotilasliiton Naton vuonna 1949, aseisti uudeleen Länsi-Saksan ja liitti sen Natoon 9. toukokuuta vuonna 1955. Näiden tapahtumien johdosta itäisen Saksan kommunistit yhdessä neuvostoliittolaisten kanssa perustivat sosialismin suuntautuneen Saksan demokraattisen tasavallan (DDR) vuonna 1949. Varsovan liitto perustettiin 15. toukokuuta 1955.

USA:n ja Saksan imperialistit ovat, osana näiden jatkuvia yrityksiä tuomita sosialismi, demonisoinneet Berliiniä vuosina 1961–1989 jakanutta muuria. Imperialistit toivovat, että heidän hyökkäyksensä – jota on säestänyt kapitalismia puolustavat orgiat Berliinissä – hämärtäisi kapitalismin maailmanlaajuisen kriisin ja katastrofin, jonka voittoihin pohjautuva järjestelmä on tuonut Itä-Euroopan maiden työläisille.

Kuva: Heikki Mäntikö

DDR:ssä Leunassa sijaitsivat Euroopan suurimmat kemian tehtaet, josta oli n. 30000 työläistä. DDR:n miehityksen jälkeen tehtaet joutuivat ”miehitysvirasto” Treuhandin (Mandatgebiet) haltuun, joka möi ne yhden markan hinnasta. Uusi omistaja puolestaan lakkautti tehtaet, ajoi työläiset ”pellolle” ja sai haltuunsa tehtaan aiemmat markkinat. Kuva otettu v. 1998 entiseltä Thälmanplatsilta tehtaan tislaukolonnien suuntaan.

Toisin kuin Euroopassa ja Aasiassa II maailmansodan tuhot hädin tuskin koskettivat USA:ta, josta tuli maailman mahtavin talousmahti. Se vyörytti miljardeja dollareita läntisen Euroopan jälleerakennukseen Marshall-avun muodossa. Neuvostoliitto, joka oli menettänyt 20–30 miljoonaa ihmistä ja suuren osan teollisuudestaan Hitlerin hyökkäyksessä, kykeni antamaan vain vähäistä materiaalista tukea itäiselle Euroopalle.

DDR:n lait suojasivat kuitenkin työläisten oikeuksia, takasivat yleisen terveydenhuollon sekä puo-

lustivat naisten oikeuksia. Valtiokoneisto ja poliittinen toiminta puhdistettiin natseista. Mutta parempi elintaso runsasta taloudellista tukea nauttineessa Länsi-Berliinissä houkutteli idässä satoja tuhansia valtion rahoituksella koulutettuja korkeatasoisia työntekijöitä. Nämä yksinkertaisesti hyppäsivät Berliinin metroomenäkseen töihin ja vauraamman elämän makuun Länsi-Berliinissä. Läntiset vakoojat ja sabotoijat puolestaan matkustivat samalla metrolla itään päin. Näiden tunkeilijoiden hillitsemiseksi sekä länteen päin tapahtuneen vuoden rajoittamiseksi DDR pystytti Berlii-

nin muurin elokuussa 1961.

Ase globaalissa luokkataistelussa

Muuri oli puolustuksellinen ase maailmanlaajuisessa luokkataistelussa kahden yhteiskunnallisen järjestelmän, kahden luokan välillä. Vuoteen 1989 saakka muuri oli tekijä, jonka ansiosta DDR saattoi toimittaa teknistä apua Vietnamin menestyksekkääseen vapaustaisteluun, lääkeapua eteläisen Afrikan haavoittuneille vapaustaistelijoiden ja - vähemmän yleensä huomattua – se turvasi työläisten oikeuksia sekä molemmissa Saksoissa että laajemminkin Länsi-Euroopassa.

Muurin murtuminen symboloi Neuvostoliitossa vallassa olleen Gorbatschovin hallinnon päätöstä olla puolustamatta sosialismia. Tämä oli ensimmäinen askel vastavallankumouksessa, joka on kestänyt jo 25 vuotta liian kauan.

Eriarvoisuus rehottaa Euroopassa

Jopa Bloomberg’s Businessweek-lehti joutui myöntämään (7.11.), että ”ex-kommunistimaat ovat menestyneet huonosti taloudella mitattuna”. Eikä tässä arvioissa vielä edes oteta huomioon rajusti lisää-

tyntä eriarvoisuutta koko Euroopassa tai uudelleen ilmaantunutta äärimmäistä köyhyyttä, rehotavaa rikollisuutta ja naisten seksuaalista riistoa Itä-Euroopassa.

Saksa oli aikoinaan tunnettu siitä, että maassa oli Euroopan korkein palkkataso. Nyt eivät ainoastaan itäsaksalaiset ole köyhempiä, vaan palkat ovat vajonneet myös läntisessä Saksassa. Samaan aikaan sosiaalisia ohjelmia on leikattu. Ennen vuotta 1989 Länsi-Saksan imperialistinen armeija pysytteli kotimaassaan. Sitten imperialistinen Saksa on pommittanut kansoja Jugoslaviassa ja Afganistanissa sekä uhannut Ukrainaa.

Tämän päivän imperialistisen propagandan tulva voi sumentaa näitä tosiasioita, mutta se ei voi pyyhkiä niitä pois.

Workers World pääkirjoitus WW:n internet-sivuilla
Suomennos: Tommi Lievemaa

Workers World on yhdysvaltalainen, vallankumouksellinen marxilais-leniniläinen puolue. Kommunistien liitolla on kiinteät yhteydet WW-puolueeseen.

Kuva: Heikki Mäntikö

DDR:n pääkaupungin Berliinin keskustaa 10 vuotta miehityksen jälkeen.

70 vuotta sitten (21)

Puna-Armeijan talvihyökkäys -45 aloitti Veikselin- Oderin operaation

Bagration- operaation alusta neuvostojoukot olivat taistellen edenneet Dnjepriltä Veikselille saakka. Joukot tarvitsivat lepoa, täydennystä ja huoltoa. Marraskuun alkupuolella neuvostojoukot pysäyttivät hyökkäyksen ja asettuivat pakolliseen puolustukseen. Tilanne oli myöhäissyksyyn -44 tultaessa muuttunut perusteellisesti. Taistelut olivat siirtyneet lähes kaikkialla Neuvostoliiton rajojen ulkopuolelle. 2. ja 1. Baltian R olivat edenneet linjalle Tukums - Memel-Niemanjoki- Jurburg. 3. ja 2. V-VR olivat linjalla Jurburg- Augustow-Lomža- Serock. 1. V-VR ja 1.UR olivat asemissa Varsovasta Veikseliä pitkin Jasloon. Täältä rintama eteni Unkariin Balaton-järvelle, sieltä sen itärantaa pitkin etelään, jossa hitleriläisiä vastassa olivat Bulgarian armeijan osastot. Jugoslavian puolella Kansan Vapautusarmeija vartioi hitleriläisten vastaista rintamaa linjalla Vukovar- Chachak-Split- Adrianmeri.

Saksan kohtalo oli sine-töity

Liittoutuneet olivat vapauttaneet Ranskan, Belgian sekä osan Holantia ja etenivät linjalla Maas-joki-Saksan raja- Sveitsi. Saksan asetuotanto alkoi jyrkästi laskea ja 18.10.-44 siellä astui voimaan laki kansan nostoväen muodostamisesta, joka koski kaikkia 18-60 - vuotiaita miehiä. Vuoden 1944 lopulla Hitlerin asevoimissa oli edelleen 7,5 milj. sotilasta, joista kenttä-armeijassa 5,3 miljoonaa. Saksa kykeni edelleen aktiiviseen vastarintaan. Sen sota-voimista itärintamalla oli 3,1 milj. sotilasta, 28000 tykkiä ja kr-heitintä, 4000 ps-vaunua ja rynnäkötkytkiä sekä 2000 taistelukonetta. Rintama oli lyhentynyt puoleen, joten vihollisen puolustuskyky oli edelleen korkea. Neuvostojoukot olivat kuitenkin ylivoimaisia. Heidän kenttäarmeijassa oli 6 milj. sotilasta, 91000 tykkiä ja kr-heitintä, 11000 ps-vaunua ja rynnäkötkytkiä sekä 14500 taistelukonetta. Liittoutuneilla puolestaan oli lännessä 87 täysilukuista hyvin varustettua divisioonaa, 6500 ps-vaunua ja yli 10000 lentokonetta. Näitä vastassa hitleriläisillä oli 74 vajaalukuista divisioonaa, 1600 ps-vaunua ja rynnäkötkytkiä sekä 1750 taistelukonetta. Liittoutuneet olivat ylivoimaisia Saksaan nähden

Suunnitelma Berliinin operaatiosta täsmentyi

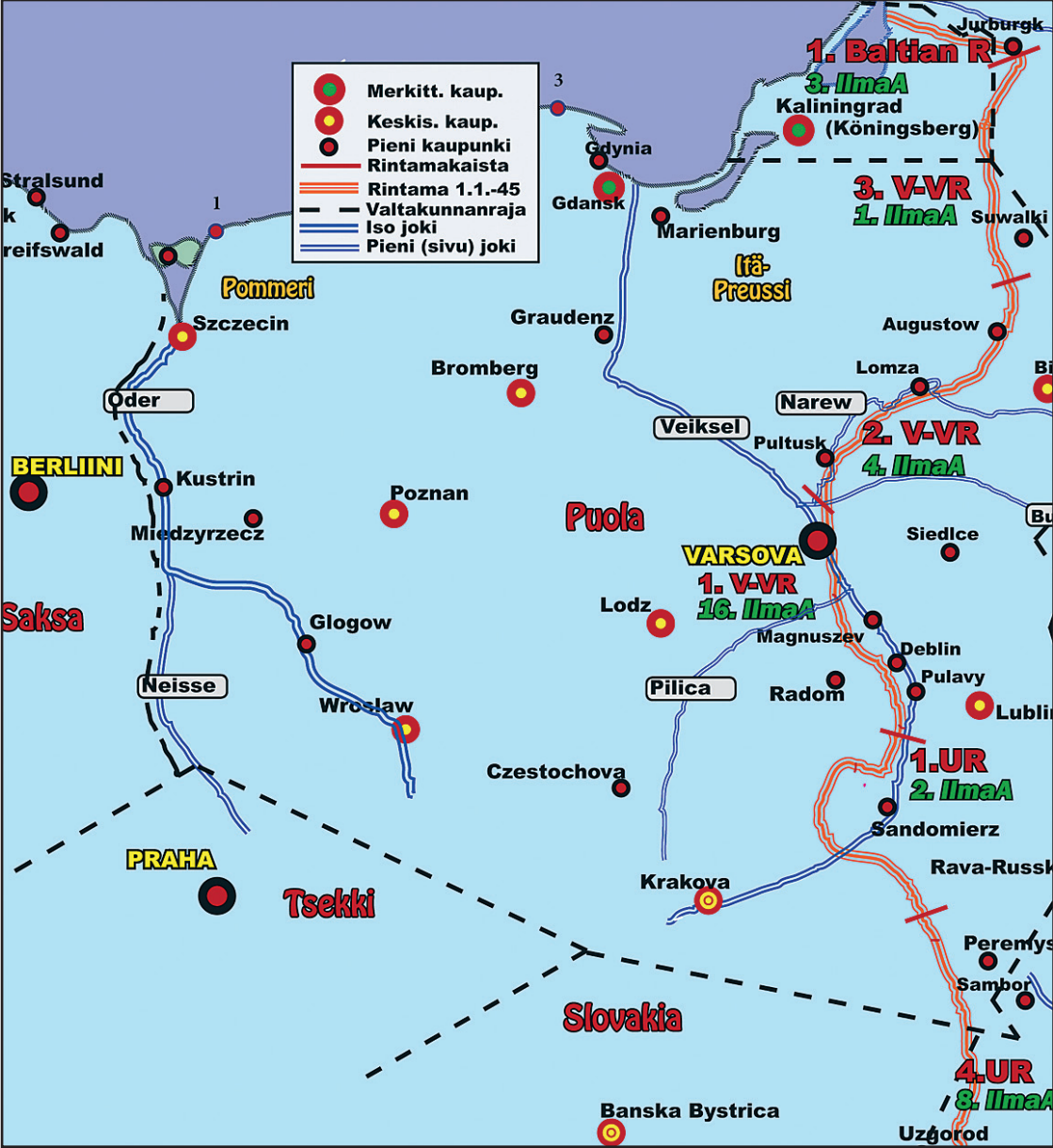
Tässä tilanteessa syksyllä -44 päämaja ja yleisesikunta suunnittelivat toimet hyökkäyksen jatkamiseksi. Taisteluryhmitä ja vastuu-alueita järjestettiin uudelleen. Vuoden 1945 alkuun suunniteltiin seuraavat pää-operaatiot: 1) Murskata fasistien Itä-Preussin ryhmä. 2) Tuhotaan hitleriläiset Puolassa, Tšekkoslovakiassa, Unkarissa ja Itävallassa. 3) Edetään linjalta Veikselin suu- Bromberg- Poznan- Wroslaw- Wien. Talvihyökkäys tuli aloittaa ensin etelässä Wienin suunnalla, jolloin natsit joutuvat siirtämään voimiaan etelään suo-

jaamaan Saksaa etelästä ja kaakosta. Päämaja päätti myös siirtää sota-toimien johdon suoraan päämajan alaisuuteen. Samassa yhteydessä päätettiin, että Rokossovski siirtyy 2.V-VR:n komentajaksi ja Zukov 1.V-VR:n komentajaksi Rokossovskin tilalle. Tämä Puna-Armeijan sodanjohdon päätös merkitsi, että 1.V-VR, 2.V-VR ja 1.UR (Konev) muodostavat päävoiman Berliinin operaatiossa ja saattavat sodan loppuun lännessä. Ilmoitus asiasta rintamille annettiin 12.11.-44. Päämajan antamien ohjeiden mukaan aletaan valmistautua suurhyökkäykseen ja kaiken tuli olla valmiina 15-20.1.-45 mennessä. Ennen iskua Berliiniin tuli suorittaa kaksi suurta operaatiota (1) Itä-Preussissa 3. ja 2. V-VR:n voimin ja (2) Varsovan- Berliinin suunnalla 1.V-VR:n ja 1.UR:n toimesta.

Ennen Berliiniä oli hitleriläiset lyötävä Itä-Preussissa

Tehtävänsä 2.V-VR:n komentajana otti Rokossovski vastaan 13.11.-44. Tästä Rokossovski mainitsee: "Otin vastaan johdon armeijakenraali G.F.Zaharovilta. Tunnustan, että tunsin oloni varsin epämukavaksi. Hänhän oli komentanut hyvin ja yhtäkkiä minä tulín hänen tilalleen." E.G.Zaharov siirrettiin 1.V-VR:lle Zukovin varakomentajaksi ja 1.V-VR:Itä K.P.Trubnikov Rokossovskin varakomentajaksi. Zaharov tustutti Rokossovskin joukkojen tilaan ja esitteli hänelle rintaman esikunnan ja johtoportaan. Tämän jälkeen Zaharov lähti uuteen komentopaikkaansa ja Rokossovski oli kutsuttu päämajaan käsittelemään tulevia taistelutoimia. 2.V-VR hyökkää luoteeseen yhteistyössä 1.V-VR:n kanssa. Rintaman raja siirretään Narewin ja Veikselin yhtymäkohtaan. 65. ja 70 A. siirretään 2.V-VR:n alaisuuteen. Päämajan reservistä annetaan rintaman käyttöön 1.IskuA (I.I.Fedjuninski), 49.A (I.T.Grišin) ja 5.KaPsA (V.T.Volskin).

2.V-VR:n toimintakaista oli 250 km ja Itä-Preussi oli vanhastaan hyvin linnoitettu alue.

Puna-Armeijan asetuttua pakolliseen puolustukseen ja lepoon marraskuussa -44 pysyi rintama tammikuun alkupuolelle -45 lähes paikallaan. Suurhyökkäystä Saksan suuntaan oli tarkoitus jatkaa tammikuun puolivälin jälkeen, mutta liittolaisten toivomuksesta sitä aikaistettiin viikolla. 12.1.-45 alkanut hyökkäys eteni varsinkin 1.UR:n ja 1.V-VR:n kohdalla alusta saakka ripeästi ja tammikuun lopussa hyökkäyksen kärki saavutti Kustrinin Oderilla n. 80 km Berliinistä. Eteläisillä rintamilla jatkuivat taistelut Saksan miehittämien maiden vapauttamiseksi fasisteista myös syys- ja talvikaudella.

Pääisku jouduttiin tekemään rintaman vasemmalla siivellä ja oikea siipi suojasi päävoimia pohjoisen suunnasta. Lähtökohta oli, että oikealla 3.V-VR etenee samassa tahdissa. Lisäksi 2.V-VR:n joukkojen tuli hyökkäyksen edetessä ylittää Veiksel ja tukea tarvittaessa vasemmalla hyökkäävän Zukovin 1.V-VR:n joukkoja. Narewin ylityksen jälkeen vesistön ylmenövalineet tuli siirtää Veikselille. Vihollisen linjat valokuvattiin ja tiedusteltiin hyvin. Vasemman siiven pääiskuun varattiin neljä yleisarmeijaa ja yksi ps-armeija, jotka hyökkäsivät 80 km levyisellä kaistalla kahdessa portaassa. Kesken hyökkäysvalmistelujen saapui käsky, että liittolaisten auttamiseksi hyökkäyksen alkua tulee aikaistaa kuudella päivällä, koska he olivat vaikeuksissa Ardenneilla (luku artikkelin lopussa). Hyökkäyksen aikaistaminen aiheutti rintamalla suurta huolta ja kovan kiireen. Suunnitelmiin tehtiin isoja muutoksia. 1. ja 2.V-VR:n osalta hyökkäyksen tuli alkaa 14.1.-45 ja 1.UR:n osalta 12.1.-45.

Hitleriläiset oli ajettava pois Varsovasta

Vapauduttuaan päämajan tehtävistä alkoi Zukov 18.11. hoitaa 1.V-VR:n komentajan tehtäviä. Täsmennettiin: 1.V-VR:n etenee yleissuuntana Poznan- Oderille Wroclavin ja Glogovin luoteispuolelle. Pääisku suoritetaan Magnuszevin sillanpäästä 5.IskuA:n, 61. ja 8.KaA:n sekä 1. ja 2.KaPsA:n voimin. Pilicajoen ylityksen jälkeen 61.A:n oikean sivustan takaa suunnataan S.Poplawskin

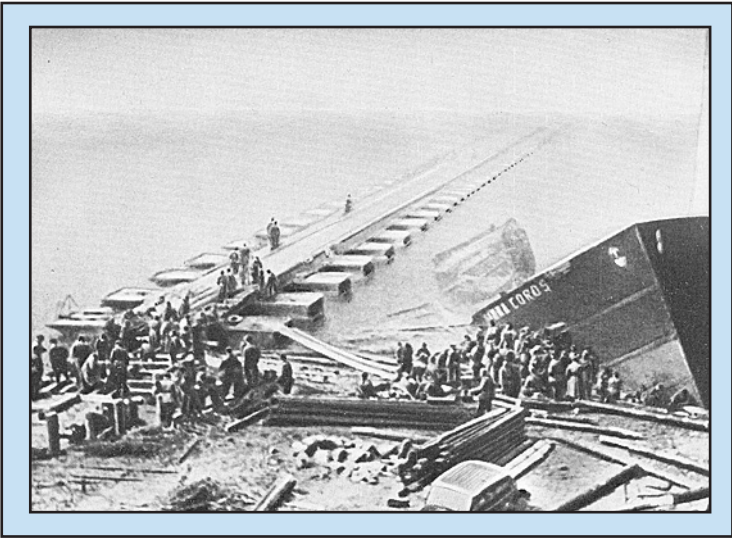
Puolan Sotaväen 1.A:n yhtymät Varsovaan etelästä. Pulawyn sillanpäästä suunnataan 69. ja 33.A:n voimin sivustaisku yleissuuntana Radom ja Lodz. Vuorokautta myöhemmin 47.A hyökkää Varsovan luoteispuolella yhdessä Puolan Sotaväen 1.A:n 2.D:n kanssa. Rintaman lähin yksityiskohtaisesti suunniteltu tavoite oli vihollisen Varsovan- Radomin- Lodzin ryhmittymän tuhoaminen sekä Varsovan valtaus. Hyökkäyksen edetessä suunnitelmia tuli täydentää.

Sumu esti ilmavoimien toiminnan 2.V-VR:lla

Hyökkäyspäivän aamuna 14.1. 2.V-VR:n alueella sää oli sankan sumun peitossa. Pääiskun kaistalla tykistön ja kr-heitinten tiheys rintamakilometrillä oli 200-240. Tykistön aseisiin oli kuljetettu kahden rintamatuliannoksen verran kranaatteja. Sään vuoksi ilmavoimia ei voitu käyttää. Hyökkäyksen piti alkaa 1,5 tunnin lamauttavalla tykistövalmistelulla ja sen jälkeen jalkaväen ja psvoimien iskulla, jolla vihollisen puolustus murretaan ja laajennetaan läpimurroksi tuomalla taisteluun armeijoiden toisen portaan joukot ja nopeat yhtymät. Sumu ja räntäsade voimistuivat, mutta sovitulla hetkellä Rokossovski antoi komennon tykistövalmistelun aloittamisesta. Komentopaikalta oli yhteys kaikkiin rintaman yhtymiin, mutta Rokossovski oli antanut määräyksen, että ensimmäisten tuntien aikana yhtymien komentajia ei saa kutsua puhelimeen, vaan heidän tulee antaa keskittyä sota-toimien johtami-

seen. He ottavat yhteyttä, kun aika on kypsä. Ilmoituksia alkoi tulla. Heti tykistövalmistelun alussa jalkaväki oli ottanut haltuunsa ensimmäisen taisteluhaudan. Myös toinen taisteluhauta vallattiin. Edetessä syvyyteen vihollisen vastarinta kasvoi. Vaikeinta oli vallata fasistien linnoituslaitteita ja vastarintakeskuksia. Armeijankomentajat yleensä kiersivät ja saartoivat tällaiset pesäkkeet ja jättivät osan voimia saartorenkaiden miehitykseksi. Jalkaväki hyökkäsi yhteistoiminnassa ps-vaunujen ja saattotykkien kanssa.

Ensimmäisen hyökkäyspäivän iltana hitleriläiset alkoivat siirtyä vastahyökkäyksiin panssarien tukemina. Neuvostojoukot kuitenkin jatkoivat etenemistään. Päähyökkäyksen suunnalla käytiin raivokasta taistelua. Siellä 48.A, 2.IskuA, 65. ja 70.A kykenivät ensimmäisen hyökkäyspäivän aikana vain kiilautumaan vihollisen puolustukseen 5-8 km. Osa joukoista kuitenkin murtautui ensimmäisen puolustusvyöhykkeen lävitse kiertämällä Pultuskin linnoitusalueen. Sään vuoksi jalkaväki joutui kantamaan raskaimman vastuun. Rintaman oikealla sivustalla 50.A:n kaistalla vihollinen kykeni pitämään hallussaan Augustovin kanavaa seurailevan linjansa. 3.A:n kaistalla tykistövalmistelun jälkeen onnistuttiin valtaamaan vihollisen kaksi taisteluhautaa ja etenemään vastahyökkäyksiä murtaen n. 7 km. Ensimmäi-

Oderin yli johtavaa siltaa rakennetaan talvella -45. Kuva Rokossovskin kirjan "Elämäni työ" kuvitusta.

70 vuotta sitten (21): Puna- Armeijan talvihyökkäys -45 aloitti Veikselin- Oderin operaation

Jatkoa sivulta 12

sen päivän jälkeen taktiikkaan tehtiin korjauksia. Hyökkäyksen toisen portaan voimia ei otettu vielä käyttöön.

”Meidän panssarimme lähestyvät jo Berliiniä”

Aamulla 15.1.-45 vihollinen ryhtyi 2.V- VR:lla raivokkaisiin vastahyökkäyksiin kohdistaen yön aikana keräämillään voimilla hyökkäyksen 3.A:aa vastaan pyrkien neuvostojoukkojen sivustaan ja selustaan. Komentajansa Aleksandr Gorbatovin erinomaisella johdolla hyökkäys torjuttiin. Neuvostojoukkojen vielä hidas eteneminen jatkui päähyökkäyksen suunnalla, vaikka vihollinen lähetti tuleen kaikki irrotettavat voimansa. Tässä vaiheessa saatiin viesti vasemmalla etenevältä 1.V-VR:n esikuntapäälliköltä: ”Mitä te siellä poljette paikallanne, meidän panssarimme lähestyvät jo Berliiniä.” Tässä vaiheessa oli vastahakoisesti vedettävä taisteluun ps-ak:t. Tämä muutti heti tilanteen. Natsit olivat kuluttaneet voimansa vastahyökkäyksiin, eivätkä kestäneet iskua. Vihollisen rintama murrettiin päähyökkäyssuunnassa ja joukot pääsivät etenemään nopeassa tahdissa. Rintaman oikealla sivustalla 3.A jatkoi hitleriläisten iskujen torjumista. Iltapäivällä 16.1.-45 sää kuitenkin parani ja ilmavoimat kykenivät iskemään vihollista 3.A:n kaistalla ja 3.A saattoi jatkaa hyökkäystään. Vihollisen puolustus murrettiin muualla paitsi 50.A:n kaistalla. 17.1.liikkuva 5.KaPsA ohjattiin 48.A:n toimintakaistalla murtoaukkoon ja hävittäjien tukemat panssarit rynnistivät eteenpäin kohti Brombergia, Graudenzia ja Marienburgia.

Oderin- Veikselin operaatio alkoi Varsovan valtauksella

1.V-VR aloitti hyökkäyksen myös 14.1.-45 taistelutiedustelulla, jota tuettiin 30 min. tykistövalmistelulla. Jokainen divisioona hyökkäsi etulinjaa vastaan ps-voimien, rynnäkkötykkien ja ilmavoimien tukeamana 1-2 pataljoonan vahvuisella osastolla. Vihollinen alkoi vetäytyä jo näiden tiedusteluhyökkäysten voimasta. Tämän jälkeen tykistön ja ilmavoimien tulivalmistelun jälkeen armeijoiden ensimmäiset portaat aloittivat hyökkäyksen. Ensimmäisenä päivänä taisteluun lähetettiin myös XIPsAK ja toisena taistelupäivänä vielä 1. ja 2. KaPsA ja IXPsAK. Ps-voimien eteneminen ja 47.A:n suorittama Veikselin etelärannan valtaaminen Varsovan pohjoispuolella horjutti vihollisen puolustuskykyä ja natsit aloittivat joukkojensa nopean vetämisen kaupungista. 17.1.-45 Varsovaan etenivät Puolan sotaväen 1.A sekä Puna- Armeijan 47. ja 61.A:n joukot ja mursivat nopeasti natsien vastarinnan. Varsinkin puolalaisiin sotilaihin teki masentavan vaikutuksen näkymä Varsovassa. Fasistit olivat poistuesaan viimeistelleet kaupungin täydellisen tuhon.

Vasemmalla aloitti 1.UR (Konev) hyökkäyksen jo 12.1. Sandomierzin sillanpäästä. Ensimmäisenä päivänä 1.UR:n joukot mursivat hitleriläisten pääpuolustuslinjan ja etenivät 20 km. Taisteluun lähetetty 3.KaPsA ja 4.PsA täydensivät läpimurron, etenivät syvälle vihollisen alueelle ja tuhosivat kaikki fasistien taisteluun lähettämät reservit. 3.KaPsA ja 5.KaA valtasivat 17.1.-45 Czestochovan ja 59. sekä 60.A kävi-

vät taistelua jo Krakovan pohjoispuolella. 1.UR eteni kuuden päivän kuluessa 150 km. Päämaja tämsen-sikin 17.1. rintamien tehtäviä Oderin suunnalla. Sen mukaisesti 1.V-VR:n tuli 2.-4.2.-45 mennessä vallata linja Bromberg- Poznan ja 1.UR:n tuli jatkaa hyökkäystä kohti Breslauta ja edetä Oderille Leznon eteläpuolella 30.1. mennessä.

Puna-Armeijan karkijoukot alle 100 km Berliinistä

Saksalaiset siirsivät lännestä viisi divisioonaa pysäyttääkseen 1.V-VR:n etenemisen. Nämä joukot tuhottiin jo ennen niiden asettumista asemiin. 19.1. vallattiin Lodz ja Bromberg. 25.1.-45 Poznanin luokse saapuivat 1.KaPsA, 69.A ja 8.KaA ja Poznanissa 60000 saksalaissotilasta saarrettiin. Päämaja neuvotteli 25.1.-45 Zukovin kanssa 1.V-VR:n sotatoimien jatkosta. Zukovin esitykseen, että rintama hyökkää edelleen Oderille Küstriniin ja valtaa siellä sillanpään ja rintaman oikea siipi keskittyä luoteeseen Itä-Pommerin saksalaisryhmittymää vastaan, päämaja suhtautui kielteisesti. Katsottiin, että eteneminen tässä vaiheessa Oderille erkaannuttua 1.V-VR:n ja 2.V-VR:n 150 km toisistaan. Siksi täytyy odottaa, kunnes 2.V-VR päättää operaationsa Itä-Preussissa. Tähän Stalin arvioi kuluvan aikaa n. 10 päivää. Zukovin mukaan hyökkäystä ei saisi pysäyttää, koska myöhemmin on vaikeampaa läpäistä Miedzyrzeczin linnoitettu linja. 26.1. eteni 1.KaPsA:n tiedustelupartio Miedzyrzeczin alueelle ja sai useita vankeja. Heiltä saatiin tietää, että hitleriläiset eivät ole vielä asettuneet linnoitusalueelle. Rintaman sotaneuvosto päätti nopeuttaa päävoimien hyökkäystä Oderille. Suojaksi Itä-Pommerin suuntaan päätettiin kääntää 3.IskuA, 47. ja 61.A sekä Puolan sotaväen 1.A. Poznanin puhdistamiseen fasisteista jätettiin osa 8.KaA:n, 69.A:n ja 1. KaPsA:n voimia. Päämaja suostui tähän esitykseen muistuttaen rintaman oikean sivustan suojauksen välttämättömyydestä. Hyökkäys kehittyi nopeasti. Hajanaiset vihollisjoukot ja vastarinta Miedzyrzeczin linnoitetulla alueella lyötiin ja päävoimat saavuttivat Oderin 1.-4.2.-45 ja valtasivat sen länsirannalta Küstrinin alueelta sillanpään. Puna-Armeijan karkiosastot olivat nyt alle 100 km Berliinistä.

Vapautustaistelut edistivät Saksan miehittämällä alueilla

Saksan miehittämissä valtioissa sekä fasistisissa liittolaismaissa voimistuivat pyrkimykset irtaantua Saksan vaikutuksesta. Ensimmäisten joukossa irtaantuivat sodasta Suomi, Romania ja Bulgaria (KÄ 5/14). Syksyllä -44 vapautustaistelut jatkuivat Puna-armeijan ja kansallisten sotavoimien yhteistoimin mm. Pohjois-Norjassa, Slovakiassa ja Jugoslaviassa. Korostettiin, että alueilla, joilla neuvostoarmeija tulee olemaan, hallintovalta säilyy kansallisilla elimillä ja tehtävänsä suorittuaan neuvostojoukot poistuvat maasta.

Fasistien vastarinta murrettiin Kuolan ja Kirkenesin alueella

Vuoden -44 lopussa Pohjois-Norjassa Kirkenesin ympäristössä ja Kuolan luoteisosassa Neuvostoliiton alueella toimi edelleen mm. 19. vuoristoarmeijakunta, jonka neuvostojoukot 22.9.-41 pakottivat perään-

tymään Muurmanskin länsipuolella (KÄ 2/12). Petsamon alueella fasisteilla oli syvälle porrastettu puolustusjärjestelmä. Käytössään heillä oli mm. 160 taistelukonetta ja 200 sotalaivaa. Fasistien Petsamon- Kirkenesin voimaryhmän tuhoamiseksi asetettiin 14.A, jonka vahvuuteen kuului 97000 sotilasta, 2100 tykkiä ja kranaatinheitintä, 126 ps-vaunua. Maavoimien tukena oli 1000 taistelukonetta ja mereltä käsin Pohjoisen Laivasto. Neuvostojoukot mursivat Muurmanskin suunnasta Lit-sa-joen länsipuolelta kohti Luostari- Petsamo - linjaa 7.10. alkaneessa hyökkäyksessä natsien vahvimman puolustuslinjan. Koillisesta käsin maihinnousun tekivät Pohjoisen Laivaston merimiehet ja iskivät saksalaisten sivustaan ja selustaan. Rintama kulki 16.10. -44 pohjois-etelä suunnassa linjan Petsamo- Luostari länsipuolella, josta neuvostojoukot aloittivat hyökkäyksen länteen kohti Nikkeli- Kirkenes - linjaa. Norjan alueelle hyökkäys siirtyi 18.10. Perääntyessään fasistit tuhosivat kaiken mahdollisen. Kirkenesin 1000 talosta jäi jäljelle vain 28 taloa. Lokakuun loppuun mennessä neuvostojoukot puhdistivat fasisteista Petsamon ja Kirkenesin alueen. Myös Norjalaiset alkoivat perustaa omia sotilasosastoja Pohjois- Norjassa, joiden kanssa Puna- Armeijalla kehittyi hyvä yhteistyö.

Slovakian kapina aloitti Tšekkoslovakian vapauttamisen

Tšekkoslovakiassa kehittyi sodan loppua kohti yhä vahvempi fasisminvastainen vastarintaliike. Tšekkoslovakian vallattuaan Hitler myönsi Slovakialle muodollisen itsenäisyyden. Siitä korvauksena Slovakia osallistui Neuvostoliiton vastaiseen sotaretkeen. Vastarinnan voimistuttua myös Slovakiassa, miehitti Saksa Slovakian 23.8.-44. Slovakit aloittivat kapinan, johon yhtyi maan armeija. Kapinan keskuksena toimi Banska Bystrica. Kapinaa tukahduttamaan hitleriläiset toivat säännölliset sotajoukot ja Tšekit pyysivät Puna-Armeijan apua. Puna-Armeija kuljetti ilmateitse alueelle Neuvostoliitossa koulutetun tšekkoslovakialaisen hävittäjälentäjärykmentin sekä 2. tšekkoslovakialaisen laskuvarjoprikaatin.

Auttaakseen Slovakian kapinalisia aloitti 1. ja 4. UR hyökkäyksen Karpaateilla 8.9.-44. Vuoristomaaston vuoksi ps-voimia ei voitu käyttää. Itäsllovakialainen AK, jonka tuli antaa tuki-isku vihollisen selustaan, kuitenkin vitkasteli ja joutui fasistien yllättämäksi. Puna-Armeijan hyökkäystä torjui vahva saksalaisunkarilainen armeijaryhmä ”Heinrici”, jolla oli 300000 sotilasta, 3250 tykkiä ja kr-heitintä, n. 100 ps-vaunua ja 450 lentokonetta. Neuvostoliittolaiset ja tšekkoslovakialaiset sotilaat pääsivät Dukla-sodan kautta Tšekkoslovakian maaperälle onnistumatta etenemään kapinallisten luokse. Hitleriläiset lisäsivät voimaansa. Kapinallisia vastassa heillä oli yli neljä divisioonaa. Tässä vaiheessa Slovakian armeijan komentaja hajotti armeijan, mikä saattoi kapinalliset vaikeaan asemaan. Partisaanien esikunnan käskystä partisaaniosastot ja 2. laskuvarjoprikaati ohjattiin vuoristoon ja hävittäjälentorykmentti Neuvostoliittoon. Puna-armeijan operaation tuloksena vapautettiin kuitenkin koko Karpato-Ukraina sekä osa Slovakiaa, lyötiin hajalle Heinrici-ryhmä ja otettiin vangiksi 31000 sotilasta.

Jugoslavian vapautus kolmen veljeskansan yhteisvoimin

Itä-Karpaattien operaation ohessa voimistui vapaustaistelu Jugoslaviassa. Siellä kansa oli käynyt miehittäjiä vastaan taistelua ja Jugoslavian Kansan Vapautusarmeijan riveissä toimi 400000 taistelijaa, jotka valvoivat suurinta osaa maasta. Neuvostoliiton ja Jugoslavian taistelijat kohtasivat Turnu Severinissä Tonavalla Jugoslavian ja Romanian rajalla 2.UR:n joukkojen saapuessa sinne 6.9.-44. Hitleriläisillä oli Jugoslaviassa yli 0,5 milj. sotilasta ja paljon aseistusta. Jugoslavian Vapautusarmeija esitti vapautusarmeijan, neuvostoarmeijan ja Bulgarian armeijan yhteistyötä hitleriläisten tuhoamiseksi. Jugoslavian operaatio alkoi 28.9.-44, kun Bulgarian ja Neuvostoliiton joukot ylittivät Jugoslavian rajan 600 km leveällä rintamalla toimien siitä eteenpäin yhdessä Jugoslavian sotilaiden kanssa. 10.10 -44 Belgradin suunnalle keskitettiin kolmen valtion, Neuvostoliiton (19 div.), Bulgarian (13 div.) ja Jugoslavian Kansan Vapautusarmeijan (17 div.) sotavoimat. Hyökkäys Belgradiin aloitettiin 14.10.-44. Pääiskun antoi 3.UR yhdessä Tonavan sotalaivaston kanssa. Belgrad vapautettiin kokonaan 20.10.-44. Vuoden loppuun mennessä Jugoslavian Kansan vapautusarmeija vapautti Serbian, Montenegron ja Makedonian. Fasistien haltuun jäi vain pieni osa Jugoslavian luoteisosasta.

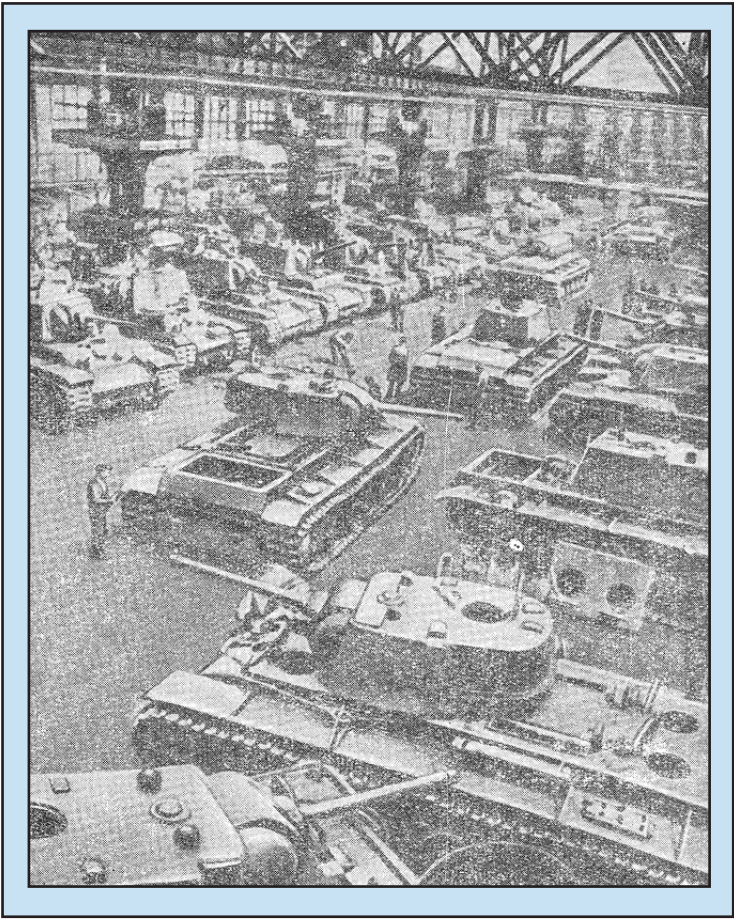
Liittolaisapu vakautti tilannetta länsirintamalla tammikuussa -45

Neuvostoliiton suhteet liittolaismaihin Englantiin ja USA:han paranasivat koko ajan. Vaikeuksiin joutunut Saksa laski taktiikkassaan liittolaismaiden rintaman hajoamiseen. Kun näin ei tapahtunut, laativat hitleriläiset suunnitelman pakottaa USA ja Englanti voimakkaalla iskulla erillisrauhaan ilman Neuvostoliittoa. Ardenneilla englantilaisten ja amerikkalaisten joukkojen sau-

makohtaan 16.12.-44 kohdistunut saksalaisten isku tuli täytenä yllätyksenä USA:n ja Englannin sodanjohdolle. Operaatioon osallistuneiden 22 divisioonan (joista 10 ps-divisioonaa) ja kahden prikaatin voimin saksalaiset mursivat linjan, jonka jälkeen seurasi nopea eteneminen kohti Atlantin rannikkoa ja Antwerpeniä, jossa sijaitsivat USA:n ja Englannin sotatarvikevarastot. Jouluun lopussa läpimurtokaistan leveys oli 80 km ja syvyys 100 km. Natsit hyökkäsivät vielä 1.1.-45 vastaisena yönä Elsassissa, ylittivät Reinin Strassburgin pohjoispuolella ja etenivät viidessä päivässä 30 km. Liittolaisten asema muuttui vakavaksi. Winston Churchill pyysi kirjeitse Neuvostoliittoa aloittamaan hyökkäyksen itärintamalla länsirintaman tilanteen helpottamiseksi. Vaikka Neuvostoliitto ei ollut vielä valmis marraskuussa lopettamansa hyökkäyksen jälkeen uuteen suurhyökkäykseen, niin 7.1.-45 päämaja antoi käskyn kiirehtiä hyökkäyksen alkua kuudella päivällä. Neuvostoliiton 12.1.-45 alkanut hyökkäys johtikin siihen, että Saksa siirsi 6:nneen SS-ps-divisioonan itärintamalle ja hyvin nopeasti vielä 16 divisioonaa. Tammikuun loppuun mennessä natsit vetäytyivät Ardenneilta ja Elsassista takaisin lähtöasemiinsa.

Toimitti: Heikki Männikkö

Lähdeaineisto:
Marsalkka Zukovin muistelmat, Marsalkka A.Vasilevski: Elämäni työ, Marsalkka K. Rokossovski: Sotilaan velvollisuus, APN: Toisen maailmansodan aattona, Albert Axel: Stalin sodanjohtajana, Grigori Deborin: 30 vuotta suuresta voitosta, Istoriä vtoroj mirovoj vojny : 1939-1945 : v 12-h tomah, Tekijä: Gretshko A. A. Anthony Tucker-Jones: Stalinin kosto, Puna-Armeijan vastaisku ke-sällä 1944

Sodan alettua Neuvostoliitto menetti huomattavan osan sotatarvike-tuotannostaan, koska merkittävä osa tuotannosta sijaitsi miehitetillä alueella. Neuvostoliitto kuitenkin organisoi taloutensa sotatilaa vastaavaksi ja ennakoidusti evakuo i merkittävät tuotantolaitokset Volgan ja Uralin taakse. Vuodesta -43 asetuotanto alkoi kasvaa ja ohitti nopeasti Saksan tuotannon. Kuva panssarivaunutehtaan työosastolta sodan aikana. Neuvostoliiton historian oppikirjan kuvitusta.

Tehoton ydinvoima ei ratkaise ilmastonmuutosta

Ydinvoimalla oli menneinä vuosikymmeninä maine erittäin tuottoisana sähköntuotantomuotona. Tämä perustui pitkälti malliin, jossa voimaloita rakennuttavat yhtiöt pystyivät monopoliasemansa turvin hankkimaan laitosten rakentamiseen tarvittun rahoituksen lähes ilmaiseksi. 1990-luvulla sähkökaupan avaaminen kilpailulle ja ydinvoimaloiden uudet turvallisuusvaatimukset kuitenkin romuttivat tämän kilpailuedun ja tekivät ydinvoimasta erään kalleimmasta sähköntuotantomuodoista. Jokaista toimivaa ydinvoimalaa kohti syntyy vuodessa eduskuntatalon tilavuuden verran uraanilouhosten radioaktiivista jättekiveä, eduskunnan lisärakennuksen verran myrkyllistä jäteliejua sekä viisi rekkalastillista korkea-aktiivista ydinjätettä.

Olli Tammilehto (s. 1951) on suomalainen vapaa kirjoittaja ja tutkija. Hän julkaisi maraskuussa blogissaan kirjoituksen, jossa pohditaan aiheetta monelta kantilta ja ajatuksia herättävästi. Julkaisemme kirjoituksesta lyhennelmän, koko lyhentämätön on versio luettavissa seuraavasta nettiosoitteesta: <http://www.tammilehto.info/blogi/2014/11/12/ydinvoimakeskustelun-harhoja/>

Ydinvoiman materiaalitase ja hiilidioksidipäästöt

Uraania on malmissa vain vähän ja siksi ydinvoimaloita varten joudutaan louhimaan suuria määriä kiveä. Jos ydinvoiman käyttö jatkuu, on käytettävä yhä köyhempiä uraaniesiintymiä. Köyhää uraanimalmia on louhittava yhtä paljon kuin kivihiiltä saman energiamäärän tuottamiseen. Samalla louhintaan menee yhä enemmän energiaa.

Energiaa kuluu myös ydinvoimalan polttoaineketjun muissa vaiheissa. Suurin osa siitä tuotetaan fossiilisilla polttoaineilla. Niinpä ydinvoima ei suinkaan ole vapaa kasvihuonekaasupäästöistä. Nykyisin ydinvoiman CO₂-päästöt ovat noin neljäsosa maakaasuvoimalan tai sähköä ja kaukolämpöä tuottavan kivihiilivoimalan päästöistä.

Kun uraanioksidipitoisuus malmissa laskee 0,02 prosenttiin, CO₂-päästöt alkavat olla samaa luokkaa kuin fossiilisilla polttoaineilla. Kuomattavassa osassa maailman tunnetuista uraanivaroista pitoisuus menee tämän rajan ala-

”Fennovoima rakentaa Hanhikivi 1-ydinvoimalansa Pyhäjoelle, Suomen kolmannelle ydinvoimalapaikalle. Ydinvoima on taloudellinen ja tehokas tapa tuottaa sähköä. Ydinsähkön tuotanto ei tuota ilmastoa lämmittäviä päästöjä. Suomessa on yhteensä neljä ydinreaktoria kahdella paikkakunnalla, Eurajoella ja Loviisassa. Maan viidettä ydinreaktoria rakennetaan parhaillaan Eurajoen Olkiluotoon.” Näin hehkuttaa Fennovoima, joka haluaa rakentaa Suomeen ydinvoimalan yhdessä venäläisen Rosatomin kanssa. Todellisuudessa ydinvoima ei enää pärjää vertailussa muille energiamuodoille.

Kuva: Heikki Männikkö

puolelle. Näillä pitoisuuksilla ydinvoimajärjestelmän rakentaminen ja ylläpito vie yhtä paljon energiaa kuin ydinvoimala tuottaa: ydinvoimalan nettoenergiantuotto on nolla. Ydinvoima muuttuu siis äärimmäisen monimutkaiseksi tavaksi muuttaa kivihiilen ja öljyn poltosta syntyvä energia sähköksi.

Ydinvoima ja ydinaseet

Ydinvoiman ja ydinaseiden ilmeistä yhteyttä koetetaan vähätellä sekoittamalla kaksi asiaa: suurvaltojen vakiintuneet ydinaseohjelmat ja pienten maiden ja rikollisryhmien yritykset hankkia ydinaseita. Jälkimmäisessä tapauksessa on olennaista salaus ja/tai ohjelman naamioiminen rauhanomaiseksi. Tällöin esimerkiksi pommip plutoniumia huonompi reaktoriplutonium saattaa kiinnostaa. Reaktoriplutoniumistakin voidaan tehdä atomipommi. Yhdysvallat on sellaisen koemielessä räjäyttänytkin. Joka tapauksessa kyse on teknologiasta myös osamisen ja yleisten laitteistojen mielessä. Siksi ydinvoimaloiden käyttö aina lisää valmiutta ydinpommien rakentamiseen.

Fennovoimankin hanke edistää ydinteknologian leviämistä. Ydinvoimakritiikkiä on kaikissa maissa. Joka puolella on ihmisiä, jotka epäilevät venäläisten ydinvoimaloiden turvallisuutta – Tshernobyl ei ole unohtunut. Toisaalta

tiedetään tai uskotaan, että turvallisuuskulttuuri on Suomessa tiukkaa.

Kun jokin maa pyrkii ydinvoiman avulla ydinasevallaksi, monissa tapauksissa siihen suhtaudutaan jo alussa epäluuloisesti ja ydinteknologian tarjoajia ei ole jonossa. Venäjä voisi tällaisessa tilanteessa olla ainoa myyjä. Tällöin on tietysti tärkeää todistaa, että kyse ei ole riskien ottamisesta sotilaallisista syistä, vaan aivan normaalia ydinvoimakaukapausta. Jos avoimesti rakennetaan aseita, teknologian riskeistä ei luonnollisestikaan kovasti välitä: sodassahan aina uhraataan omia sotilaita ja siviilejä.

Välillisesti Fennovoiman hanke tuottaisi ydinaseiden leviämishuokaa vahvistamalla globaalia ydinteknologiajärjestelmää aivan samalla tavoin kuin yhden suomalaisen kivihiilivoimalan päästöt tuottavat globaalia ilmastotuhouhkaa. Tämä siitä huolimatta, että yhden kivihiilivoimalan päästöt ovat paljon pienemmät kuin globaalien päästöjen mittauksen virhemarginaali.

Jotkut vähättelevät ydinso- dan uhkaa sillä, että Hiroshiman jälkeen ei ydinaseita ole käytetty sotilaallisesti. Kuitenkin ydinaseilla on uhattu toisia maita lukuisia kertoja. Itse asiassa ydinaseilla uhkaaminen on arkipäiväistä: senhän takia ydinasevallat eivät suos-

tu ydinaseriisuntaan, vaikka esimerkiksi ydinsulkusopimus ne siihen velvoittaa. Tämä uhkailu todistaa kuinka todellinen ydinsodan uhka on. Ydinvoi-manystävien loogi- kalla useimmat vanhoissa taloissa olevat palosammuttimet voisi heittää roskakoriin: eihän talossa ole palanut kymmeniin vuosiin! Meillä on vain yksi maapallo.

Kivihiili ja ydinvoima

Kukapa nykyisin ei tietäisi kivihiilen käytön tuhoisista vaikutuksista. Kysymys on vain siitä, että ydinvoima vie meidät ojasta allikkoon. Ihmisiä kuolee koko ajan ydinvoiman käytön seurauksena. Koska kuitenkin ydinvoiman osuus energiantuotannosta maailmanlaajuisesti on pieni, kuolonuhrien määrä on todennäköisesti pienempi kuin kivihiilen kohdalla. Jos jostain kumman syystä ydinvoimaan ihastuneiden ihmisten ydinvoimasuunnitelmat toteutuisivat, tilanne olisi toinen.

Fossiiliset polttoaineet ja ydinvoima ovat hyvin samantapaisia energianlähteitä: niiden molempien tuotantoketjussa tapahtuu valtavasti vakavaa paikallista ympäristötuhoa, joka kuitenkin on loppukäyttäjille suurimmaksi osaksi näkymätöntä. Toisaalta ne molemmat muodostavat suuren globaalin järjestelmän, joka aiheuttaa globaalin tuhouhan: ilmastokatastrofin tai ydinsodan.

Ilmastokatastrofin välttäminen

Ilmastokatastrofin torjumiseen tarvittavaa nopeaa päästövähennystä ei voi saavuttaa ydinvoimalla eikä millään muullakaan teknologisella ratkaisulla. Yhteiskunnallinen muutos on ainoa tie. On siirryttävä yhteiskuntaan, jossa ihmiset voivat elää hyvin nykyistä paljon vähäisemmällä energiankäytöllä. Se on mahdollista, jos ihmisten elämää kurjistavia valtarakenteita puretaan. Valtarakenteiden purkaminen on taas sitä vaikeampaa mitä enemmän meillä on ydinvoimankaltaista keskitettyyn hallintaan perustuvaa teknologiaa.

Yhteiskunnallinen muutos näyttää monille utopistiselta, mutta paljon utopistisempaa on kuvitella, että selviydyimme ilmastokatastrofissa nykyisillä rakenteilla. Joko muutamme yhteiskuntaa demokraattisempaan suuntaan tai annamme periksi ja hyväksymme maapallon ajautumisen katastrofiin, jolloin varmasti yhteiskunta myös muuttuisi rakenteellisesti. Tällöin kuitenkin uusi yhteiskunta olisi nykyistäkin paljon epätasa-arvoisempi, epädemokraattisempi ja julmempi.

Ihmiset haluavat päästä helpolla?

Yhteiskunnallinen muutos torjutaan mahdottomana muun muassa väittämällä, että ihmiset ovat mukavuudenhaluisia ja haluavat päästä helpolla. Kuitenkin suurimmalle osalle globaalin kapitalismin piirissä elävistä ihmisistä, elämä on kaikkea muuta kuin helppoa ja mukavaa. Heidän ei ole vaikeaa nähdä, että ihmisen fyysistä kestäkyä äärimmilleen koettelevan järjestelmän muuttaminen kannataisi. Toki on ihmisiä, jotka tahtovat päästä helpolla, mutta hekin tahtovat todennäköisesti reaalisen valinnan ollessa tiedossa enemmän nähdä vaivaa kuin antaa itsensä ja lastensa kuolla. Toisaalta suuri osa ihmisistä ei nykyisinkään tahdo päästä helpolla, vaan etsii jatkuvasti yhä vaativampia haasteita.

Lyhentäen toimittanut ja osittain otsikoinut:

Antero Nummiranta

Rojavan tilanne herättää solidaarisuutta

Rojava jakautuu kolmeen itsehallinnolliseen kantoniin, Afriniin, Kobaniin ja Cizireen. Varsinkin Kobanin kantonin taistelut ovat olleet huomion kohteena kurdien puolustautuessa tarmokkaasti ISIS-järjestöä tai nyttemmin ”Islamilaista valtiota” vastaan. Taistelua käydään niin ikään paitsi idempänä Kurdistania, nykyisen Irakin alueella, myös Rojavassa Ciziren kantonissa. Afrinin kantonin tilanne on niin ikään kriittinen – vaikkei varsinaisia taisteluita yksittäisiä terrori-iskuja lukuunottamatta alueella ole. Alepposta ”kaikkien taistelujen äitiä” paenneita on tulvehtinut alueelle miljoonapäisesti, mikä on tietenkin luonut suunnattomat haasteet paikallisten peruspalveluiden ja ruokahuollon ylläpidolle ja kehittämiselle. Paitsi Rojavahan kantonit, myös kurdien Turkin puolella rajaa olevat tukialueet – varsinkin Sürcin kaupunki, josta käsin suurin osa avusta Kobaniin kulkee – ovat

Rojavaksi kutsutaan Länsi-Kurdistania Syyrian pohjoisosissa, jonka onnistui kammata itsensä itsehallinnolliseksi alueeksi Syyrian verisen sisällissodan tiimellyksessä. Alueelta on tiiviit yhteydet nykyisen Turkin alueen Kurdistaniin – Kurdistanin katsotaan niin ikään kuuluvan laajoja alueita Pohjois-Irakista ja Luoteis-Iranista. Rojavassa on käynnissä paitsi Lähi-idän, myös maailman mittakaavassa sukupuolita- arvollisesti ja vähemmistöoikeudellisesti (alueelta hakevat turvaa paitsi kurdit niin ikään muun so- dan jalkoihin jääneet kansalliset vähemmistöt) luonteeltaan harvinaislaatuinen, ennennäkemättömän kansanvaltainen paikallisdemokratiakokeilu.

näin ollen suuren avun tarpeessa. Tähän avuntarpeeseen ovat Suomessa vastanneet monet tahot, omalta osaltaan myös Rojava-solidaarisuus Tampere -ryhmä.

Rojava-solidaarisuus Tamper- e-ryhmä on toiminut nyt reilun kuukauden, ja orastavia yhteistyöprojekteja on saatettu vakaalle alulle Rojavahan suuntaan. Näiden yhteyksien alulle saattamisen edesauttamiseksi vieraili ministeri-delegatio Afrinin kantonista (pääministeri Hevi Mustefa, talousministeri Ahmad Yousef, ulkoministeri Soleman Jafer sekä varaulkoministeri Jihan Muhammad) marras-

kuun jälkipuolen Suomen visiitil- lään myös Tampereella 20.11 puhumassa Rojavahan tilanteesta ravintola Telakalla järjestetyssä seminaarissa, joka veti paikalle kuutisenkymmentä kiinnostunutta. Seminaarin ohella delegaatio tapasi paikallisia potentiaalisia yhteistyötahoja. Tamperella delegaatiota kiinnostivat eritoten koulutusinstituutit, terveydenhuoltosektori sekä kunnallissektori.

Monilla herää kysymys, miksei Rojava-avun suhteen tuke- duta jo olemassa oleviin tukita- hoihin. Niin YK, Punainen risti kuin muutkin vakiintuneemmat avus- tuskanavat delegoivat apunsa kui-

tenkin vanhojen valtiollisiin raken- teisiin nojaavien kanavien kautta. Vaikka nämä toimijat ovatkin ruti- noituneita ja alallaan osaavia, jää heidän toimittamansa apu hel- posti matkan varrelle valtiohallin- non omille tukialueille – itsehallin- topyrykiset reuna-alueet harvem- min ovat saamispuolen ykkösprio- riteettina paikallisten valtaraken- teiden jakaessa saatuja avustuksia. Näin on myös Rojava-avun suhteen, oli kyse sitten Assadin hallinnon tai Lännen tukeman opposition kautta tulevasta tuesta.

Rojavan paikallishallinnon toiveena onkin luoda ei-valtiol- lisen tason molemmipuolises-

ti hyödyttäviä ja kiinnostavia kon- takteja Suomeen – niin kunnalli- sia, kansalaisjärjestöllisiä, koulu- tusorganisaatiollisia sekä yritysta- son kontakteja. Näiden kontaktien aikaansaaminen onkin Rojava-so- lidaarisuus Tampere -ryhmän pää- asiallinen tehtävä. Pääkaupunkiseu- dulla tärkein taho tässä vastaavassa työssä on Rojava-Fin Initiative, Tam- pereenkin toiminnan alulle saattanut toimija, ja solidaarisuustyötä organisoimaan on muodostumas- sa ryhmiä myös muihin kaupunkei- hin, ainakin Lahteen ja Turkuun.

Työryhmä toivottaa kaikki tervetulleiksi mukaan rakenta- maan pitempiaikaisia vastavuo- roisia yhteistyön rakenteita roja- valaisten ja suomalaisten tahojen välille. Yhteyttä voi ottaa nume- roon 0407276809.

**Ville Rantanen
Rojava-solidaarisuus
Tampere-ryhmä**

Maailman työläiset eivät unohda Lokakuun merkitystä

SKP:n Turun piirijärjestön aktiivit organisoivat 6.-9.11.2014 perinteisen Tiedonantajan matkan Lokakuun vallankumouksen vuosipäivän merkeissä vallankumouksen kehtoon Pietariin. Matkalle osallistui tovereita eri puolilta Etelä-Suomea. Mukana oli muitakin, kuin SKP:n jäseniä (kuten tämän matkakertomuksen kirjoittaja).

Sumuisessa tiikusateessa tuhannet kommunistit marssivat Lokakuun vallankumouksen juhlapäivänä, joka ei ole Venäjällä enää vapaapäivä. Siksi juhlallisuudet tapahtuivat työpäivän jälkeen

Monikansallinen Viipuri

Viipurista bussiin nousi oppaaksemme "Alla". Monet matkasivat ties monennenko kerran Pietariin, mutta jokaisella matkalla löytyy aina jotain uutta. Heti Viipurin kauppatorilla Alla kertoi, että torni Viipurin kauppahalliin rakennettiin vuonna 1993 kaupungin täyttäessä 700 vuotta. Perustamisestaan vuodesta 1293 lähtien Viipuri on ollut hyvin kansainvälinen kaupunki. Tästä ajasta se ehti olla suoraan yhteydessä Suomeen noin 25 vuoden ajan.

Muistohetki Viipurin luokkasodan muistomerkillä

Viipurista Pietariin vievän tien varressa Kolikkoinmäellä Talikkalan kaupunginosan vieressä sijaitsee vuoden 1918 luokkasodassa punaisille kaatuneille omistettu muistomerkki. Pysähdyimme muistomerkillä osoittamaan kunnioituksemme luokkasodan punaisille taistelijoille. Jokainen laski kaksi neilikkaa paadelle. Kunnianosoituksen ja yhteiskuvan jälkeen tarkastelimme Aleksandr Schwerin ja Viktor Tšebotarevin toteuttamaa veistosta. Muistomerkki on valmistunut vuonna 1961.

Monelta paikalla vierailleelta on jäänyt huomaamatta patsaan taakse kaiverrettu teksti: "Merkinä proletaarisesta solidaarisuudesta Suomen työkansan kanssa Neuvostoliiton työläisiltä 1961". Monumentin etupuolessa sijaitsee laatta, johon on kaiverrettu teksti: "Tällä paikalla uinuvat suomalaisten valkokaartilaiden ja saksalaisten interventtien huhti- ja toukokuussa 1918 ampumat suomalaiset punakaartilaiset, jotka ovat miehuullisesti taistelleet Suomen työkansan asian puolesta. Ikuinen kunnia sankareille".

reille".

Kansalaissodan jälkimmäisen geissa heti kaupungin valtauksen jälkeen valkoiset teloittivat voitonhuumassaan lähes 400 siviiliä, mm. venäläisiä, saksalaisia ja tataareja. Tänään Viipurin kaupungin kulttuurilautakunta pohtii muistomerkkin omistamista myös näille luokkasodan uhreille.

Voimakasta rakennustointa Pietarin lähialueilla

Alla kertoili asioita Pietarin nyky päivästä. Kaupungissa rakennetaan koko ajan. Tämän huomasi selkeästi ajomatalla Siestarjokelta Pietariin. Kaikkialle nousee massiivisia 30-kerroksisten "pilvenpiirtäjiä" muodostamia asumalähiöitä. Niissä voi asua jopa satoja tuhansia asukkaita. Valtaosa valmistuvista uusista asunnoista on omistusasuntoja, ns. kovan rahan asuntoja. Kuitenkin edelleen on voimassa 25 vuotta sitten säädetty laki, joka määrää rakennuttajan luovuttamaan osan valmistuvista asunnoista valtiolle vuokra-asunnoiksi, joita vuokrataan sosiaalisiin perustein. Joitain vuosia sitten käytiin Pietarissa voimakas kampanja viranomaisia vastaan heidän pyrkiessään lainvastaisesti rakentamaan Neva-joen rantaan Gaspromille pääkonttoriksi yli 300 m korkean pilvenpiirtäjän. Nyt tätä Gaspromin toimistorakennusta rakennetaan Viipurin naapuriin Primorskiin Suomenlahden rannalle.

Siestarjoki kuten mm. Kronstadt ovat hallinnollisesti Pietarin kaupunginosia. Pietarin ympäri Kronstadtin ulkopuolelta Suomenlahden poikki olevan padon kautta kulkee Pietarin kehä-

tie (156 km), minkä kautta on helpo maaliikenneyhteys kaikille Venäjän ja entisen Neuvostoliiton alueille. Pato, joka rakennettiin suojaamaan Pietaria (silloin Leningradia) kohoaa 6 m merenpinnan yläpuolelle. Viimeksi kaksi vuotta sitten 12.8.2012 padon sulut sulkeutuivat automaattisesti merenpinnan noustua useita metrejä. Kaupunki säästyi suurtulvalta.

Pietari on todellinen suurkaupunki Suomenlahden pohjukassa

Muistamme erään vihreiden "ympäristöasiantuntijan", joka julkisudessa ihmetteli, "kun yksi kaupunki saastuttaa Itämeren enemmän, kuin koko Suomen valtio". Kaikki eivät vielä kukaan ymmärrä sitä, että Pietarissa asuu 5,5 miljoonaa asukasta ja päivittäinen asukasluvu voi nousta 7,5 miljoonaan. Tänään Pietari puhdistaa jo lähes 90 % jätevesistään. Ongelmaksi muodostuu kulkuyhteyksien kehittäminen. Yksityisautojen määrä on kasvanut räjähdysmäisesti ja monilla työmatka saatetaan kestää jopa tunteja. Kaupungin länsipuolelle rakennetaan metroyhteyksiä, joihin tulee jopa 123 m maanpinnan alapuolelle sijoittuvia metroasemia.

Venäjän suurimmalla olut- tehtaalla

Saimme tutustua myös Venäjän suurimman oluvalmistajan Baltikan tuotantoon. Baltika-panimoa alettiin rakentaa vuonna 1978. Työ jäi silloin kesken ja tehdas valmistui vuonna 1990. Siitä kasvoi nopeasti Venäjän suurin oluen tuottaja. Vuodesta 2008 Baltikan tehdas on ollut osa Carlsberg-yhtymää, jolla on 10 tuotantolaitosta eri puolilla Venäjää. Tuotanto tehtaissa on pitkälti automatisoitua. Kaikissa kymmenessä panimossa työntekijöitä on yhteensä 8500. Pietarin tehtaassa huomioimme kiinnitti se, miten vähän siellä näkyi henkilökuntaa.

Piskarjovkan hautausmaalla

Perinteiseen tapaan vierailimme Piskarjovkan hautausmaalla kunnioittamassa piirityksen aikana menehtyneiden asukkaiden ja sotilaiden muistoa. Myös tänne jokainen meistä laski kaksi neilikkaa. Seurasimme oli sotilas- ja veteraaniosastoja, jotka harjoittelivat myöhemmin päivällä pidettävää seremoniaa, jossa hautausmaan muistomerkillä paljastettiin uusi muistolaatta. Kaikesta jäi sellainen kuva, että Le-

Lokakuun ja Neuvostoliiton merkitys muistetaan ja tunnustetaan edelleen kansanjoukkojen keskuudessa.

ningradin puolustajien muisto elää edelleenkin kaikkien Pietarin kaupungin asukkaiden sydämissä.

Lokakuun muistoa pyritään madaltamaan

Lokakuun vallankumouksen muistojuhlaa ja juhlarakennusta eivät viranomaiset ole vuosikausiin sallineet järjestettävän kaupungin keskustassa, eikä tämä juhlapäivä ole enää kansalaisille vapaapäivä. Venäjän viranomaiset ovat pyrkineet madaltamaan Lokakuun merkitystä ihmisten arvomaailmassa, nostamalla juhlapäiväksi 4.11. vietettävän kansallisen yhtenäisyyden päivän (sinä päivänä 4.11.1612 venäläisten ruhtinaiden joukot karkottivat Moskovaa miehittäneet Puolan ja Liettuan joukot). Tämän johdosta kommunistien juhlaa (Venäjän Federaation Kommunistinen puolue) joutui järjestäytymään Nevan pohjoispuolella Suomen aseman vierisellä kadulla. Koska ei ollut vapaapäivä, järjestäytyminen alkoi vasta klo 18.00.

Yhteinen etumme on torjua Suomen Nato-jäsenyyttä

Venäjän Federaation Kommunistisen puolueen organisoimaan marssiin ja juhlaan osallistui sadesäästä huolimatta tuhansia ihmisiä. Marssin kärjessä kulki vallankumoustahtumia esittäen sotilaiden ja työläisten ryhmä kantaen juhlan tunnusta "kaikki valta neuvostoille". Marssi kulki Suomen asemalta risteilijä Auroran aukiolle, jossa pidettiin juhlatilaisuus. Joitain vuosia sitten kommunistit organisoivat laajan kampanjan sen puolesta, että risteilijä Auroraa ei myytäisi kaupallisiin tarkoituksiin. Suunnitelma saatiin torjutuksi. Tällä kerralla Aurora ei ollut laiturissaan, vaan huollossa telakalla.

Aukiolla pidetyn tapahtuman tunnuksissa korostettiin näkyvästi Neuvostoliittoa ja sen merkitystä. Suomen kommunistien tervehdyksen juhlayleisölle

esitti Venäjän kielellä SKP:n keskuskomitean jäsen Markku Hongisto. Tervehdyksessään hän totesi mm.: "Meillä hallituksen johdossa oleva porvaristo tekee tänään kaikkensa liittääkseen maamme sotilasliitto Naton jäsenyyteen. Suomen ja Venäjän kommunistien tulee nykyisenä taloudellisesti ja turvallisuuspoliittisesti vaikeana aikana tiivistää yhteistyötään. Me Suomen kommunistit toivomme, että Venäjän kommunistit tukevat meitä kaikin käytettävissä olevin keinoin Nato-jäsenyyden torjumisessa. Suomalaisla ja Venäjällä on yli 1000 km pitkä yhteinen maaraja. Ei ole vaikea ymmärtää miksi Euroopan ja USA:n kapitalistit haluavat sijoittaa joukkojaan Suomen alueelle. Siksi myös molempien maiden kansojen yhteisen edun mukaista on torjua Suomen Nato-jäsenyyttä".

Miksi emme mahtuneet samaan juhlaan?

Ennen marssin järjestäytymistä tuustuimme Suomen aseman puistossa sijaitsevaan Lenin-monumenttiin, jossa Lenin puhuu väkijoukolle panssariauton päältä palattuaan maanpakolaisuudesta huhtikuussa 1917. Siellä saatoimme huomata, että Venäjän Kommunistisen Työväenpuolueen (Viktor Tjulkin) organisoimana valmisteltiin paikalla toista kommunistien ja vasemmistoryhmien Lokakuun vallankumouksen vuosijuhlaa. Risteilijä Auroran aukiolla Venäjän Federaation Kommunistisen puolueen järjestämä juhla päättyi komeaan ilotulitukseen. Pari minuuttia tämän jälkeen, ikään kuin tervehdyksenä, näkyi Suomen aseman suunnassa toinen lähes yhtä komea ilotulitus. Väkisinkin nousi mieleen ajatus, että näinkö kommunistit kilpailevat keskenään nyt ilotulituksen voimalla. Mikä saattoi olla syynä, etteivät kommunistit mahtuneet samaan juhlaan?

Heikki Männikkö

Mielenilmauksen päätunnus oli "Kaikki valta neuvostoille", jota marssin kärjessä kuljettivat perinne-asuihin pukeutuneet toverit. Jäi vaikutelma, että tunnuksella viestittiin muutoksen välttämättömyyttä.

Mielenosoituksessa vedottiin Suomen ja Venäjän kommunistien yhteistyön välttämättömyyteen mm. Suomen Nato-jäsenyyden torjumiseksi. "Maidemme välinen yli 1000 km maaraja merkitsee, että Natoa tälle rajalle ei tarvita".

Muuttuiko mikään Ukrainassa vaalien jälkeen?

Vaalitulos osoitti sen, että parlamenttiin valittiin täysin yksipuolisesti sellaisia voimia, joiden ainoat tavoitteet liittyvät länsiyhteistyön kehittämiseen hinnalla millä hyvänsä sekä Itä-Ukrainan kapinallisten kansantasavaltojen lakkauttamiseen. Venäjän vastaisuus näytteli huomattavaa osaa vaalikamppailussa. Helsingin Sanomien toimittaja Pekka Hakala kirjoitti 27.10.2014: ”Kandidaateista moni on huomannut, että rauhanaatteella ei tänä syksynä kerätä Ukrainassa suuria äänisaaliita. Venäjään suopeasti suhtautuvat Oppositorintama ja kommunistit ovat heikoilla. Näiden vaalien taistelua ei käyty Venäjän puolesta tai sitä vastaan. Rintamajako kulkee pikemminkin välillä ’Venäjää vastaan’ ja ’vielä enemmän Venäjää vastaan’”.

Uusi parlamentti

Parlamenttiin valittiin 423 kansanedustajaa normaalin 450:n sijasta. Vajaus johtui siitä, että Krimin tasavalta eivätkä Donetsk ja Luhanskin kansantasavallat osallistuneet vaaleihin. Vaalien äänestysprosentiksi tuli 52,4. Vaalitoimituksen rehellisyydestä ei ole takeita. Ainaakaan vaaleja edeltävät tapahtumat ja valmistelut eivät täyttäneet kansainvälisiä vaatimuksia. Esimerkiksi Ukrainan kommunistinen puolue, jolla oli edellisessä parlamentissa 32 paikkaa, ajettiin äärioikeistolaisen vallanpitäjien toimesta niin ahtaalle, ettei kunnollista vaalikampanjaa voitu käydä. Silti UKP sai yli 600 000 ääntä, millä ei kuitenkaan ylitetty 5 prosentin äänikynnystä. Myöskään vaalipiirien yksittäisten paikkojen äänestyksessä UKP ei voittanut paikkoja. Kuusi puoluetta ylitti viiden prosentin äänimäärän valtakunnallisessa listääänestyksessä. Muut kansanedustajapaikkoja saaneista ryhmistä saavuttivat paikkansa alueellisten vaalipiirien yhtä edustajapaikkaa koskeissa äänestyksissä. Äänestäjillä oli käytössään kaksi ääntä, joista toinen annettiin puoluelistalle ja toinen äänestysalueen henkilöehdokkaalle.

Vaalitulos

Alla esitetty tulos perustuu Wikipedian keräämiin tietoihin. Tulos esitetään tässä yhteenlaskettujen edustajapaikkojen mukaan (valtakunnalliset listat ja alueelliset valinnat). Puolueiden nimien jälkeen on johtohenkilön nimi:

(1) Presidentti Poroshenkon ryhmä 132, (2) Pääministeri Jatsenjukin Kansanrintama 82, (3) Oma Apu-puolue (Andri Sadovyi) 33, (4) Oppositorintama (Juri Boiko) 29, (5)Radikaalipuolue (Oleg Ljashko) 22, (6) Isänmaa-puolue (Julia Timoshenko) 19, (7) Svoboda-puolue (Oleg Tjahnybok) 6, (8) Vahva Ukraina (Serhi Tihipko) 1, (9) Zastupmaalaisliitto (Vira Uljantshenko) 1, (10) Oikea sektori (Dmitri Jarosh) 1, (11) Sitoutumattomat 97.

Puolueista monet ovat ennestään tuntemattomia ja perustettuakin juuri näitä vaaleja silmällä pitäen. Vaikka fasistisia tunnetut Svoboda ja Oikea sektori eivät saavuttaneet paikkamäärällään juhlinoita, niin ne saivat kuitenkin yhteensä yli miljoona ääntä, mikä takaa niille edelleenkin merkittävän aseman Ukrainan politiikassa. Näin erityisesti asevoimissa ja Länsi-Ukrainan kaupungeissa.

Suomalaisen median tulokintoja vaalituloksesta

Yleisenä linjana on ollut se, että par-

Ukrainassa järjestettiin ennenaikaiset parlamenttivaalit 26.10.2014. Uusi hallitus nimitettiin kuukautta myöhemmin marraskuun lopulla. Vaalien tuloksia sekä uusien valtaelimiä kokoonpanoja arvioidaan jäljempänä. Läntinen valtamedia on yksimielisesti antanut ymmärtää, että Ukrainassa on nyt saatu aikaan laillinen ja vakaa tila, jossa voidaan ryhtyä toteuttamaan tarvittavia taloudellisia ja sosiaalisia uudistuksia. Vaalitulosta on tervehditty EU- ja länsimielisten voittona. Ensimmäisistä johtopäätöksistä voidaan olla jyrkästikin eri mieltä. Ukrainan kansalle ei ole odotettavissa minkäänlaisia nopeita ja merkittäviä taloudellisten ja sosiaalisten olojen parannuksia.

lamentti koostuisi nyt maltillisista ja EU-myönteisistä voimista eikä siinä olisi juuri sijaa minkäänlaisilla ääri-nationalistisilla ryhmillä. Helsingin Sanomat lainaa Muut lehdet-palstallaan 29.10.2014 Etelä-Suomen Sanomia: ”Viimeistään siinä vaiheessa, kun uusi hallitus on vaalien jälkeen muodostettu, ei Venäjäkään enää voi väittää, että Kiovassa olisi vallassa ’laiton fasistijunta’”.

Kansan Uutisten Viikkolehden Venäjän vastaisena tunnettu kolumnisti Antti Rautiainen puolestaan vakuutti 7.11.2014, että edustajapaikoista vain ”noin kolme-toista päätyi äärioikeistolaisille tai avoimen natsistisille ehdokkaille”.

Parlamentin ryhmistä

Rautiaisen laskelmat osoittautuvat täysin propagandistisiksi ja harhaanjohtaviksi, kun vähänkin eritellään valittuja ryhmiä, niiden johtohenkilöitä ja kokemuksia puolueiden toiminnasta. Rautiainen ei myöskään ota mitään kantaa uuden parlamentin yleisilmeeseen ja ideologisiin muutoksiin aiempaan verrattuina.

Kun entinen valtapuolue - Alueiden puolue - hajosi jo kesällä ja kommunistit käytännössä eristettiin parlamentista ja vaaleista, valittiin parlamenttiin ainoana jonkinlaisena Alueiden puolueen seuraajana ja demokratian sekä venäjänkielisen väestön puolustajana Juri Boikon Oppositorintama 29 paikalla. Se sai noin puolitoina miljoonaa ääntä ja siitä tuli parlamentin viidenneksi suurin ryhmä. Hallitusneuvotteluihin sitä ei myöhemmässä vaiheessa otettu mukaan.

Ei vasemmistolaisia puolueita

Merkillepantavaa on, että Ukrainan uudessa parlamentissa ei ole vaalien jälkeen lainkaan vasemmistolaisiin tai työväenpuolueisiin lukeutuvia ryhmiä. Miten tämä on mahdollista? Vai täyttivätkö USA:n apulaisulkoministeri Victoria Nulandin mainostamat viisi miljardia dollaria tehtävänsä Ukrainan vallanvaihdoksessa näin tehokkaasti?

Nyt parlamenttiin valituista puolueista on edellisessä Kansan äänessä 5/14 käsitelty Isänmaa-puoluetta, Svobodaa ja Oikeaa sektoria, joten niihin ei tarvinnut tässä palata. Todettakoon vain, että Svoboda ja erityisesti Oikea sektori täyttävät perinteisen natsismin tunnusmerkistön lähes pilkulleen. Julia Timoshenkon Isänmaa-puolue on ajautunut niin lähelle näitä kahta, että eron tekeminen alkaa olla vaikeaa.

Oleg Ljashkon Radikaalipuolue on myös edellisten kaltainen ääri-nationalistinen ryhmittyä, jonka johtohahmo Ljashko on mm. Timoshenkon lailla tullut tunnetuksi itäukrainalaisten vastaisena sotakiikhoilijana. Länsiukrainalainen Oma Apu-puolue on rakentu-

nut Lvovin kaupungin pormestarin Andri Sadovyn ympärille. Lvovin kaupunginvaltuusto on Svoboda-puolueen käsissä ja kaupungista on muutenkin tullut länsiukrainalaisen fasismin keskuspaikka. Puolue voidaan hyvällä syyllä niputtaa yhteen edellä mainittujen kanssa. Sen valituista kansanedustajista suurin osa oli Maidanin kapinan aktiiveja.

Pääministeri Jatsenjuk oli ennen vaaleja vielä Isänmaa-puolueen riveissä, mutta rakensi sitten oman Kansanrintamansa, jonka avulla sai 82 edustajaa parlamenttiin. Jatsenjukin toiminta ja esiintymiset viime talven jälkeen ovat kuitenkin olleet siinä määrin ääri-nationalistisia ja erityisesti Itä-Ukrainan kansantasavaltojen ja Venäjän vastaisia, ettei häntäkään ole ollut helppo erottaa Länsi-Ukrainan varsinaisista fasisteista. Kansanrintaman edustajilta ei ole odotettavissa poikkeamia Jatsenjukin linjasta.

Presidentin puolue

Vaalien ykkönen presidentti Poroshenkon ryhmä sai 132 edustajapaikkaa. Edellisessä parlamentissa mukana ollut Vitali Klitshkon Udar-puolue osallistui vaaleihin Poroshenkon ryhmässä. Suklaaoligarkki Poroshenko onnistui suuren rahan ja rajoja ylittävän median avulla vakuuttamaan laajan äänestäjäjoukon omasta luotettavuudesta ja kyvystään huolehtia kansalaisten paremmasta taloudellisesta ja sosiaalisesta tulevaisuudesta. Näiden haaveiden kumoutuminen on kuitenkin vain ajan kysymys. Muiden oligarkkien tavoin Poroshenkolla tuskin on halua ryhtyä toteuttamaan laajoja uudistuksia, varsinkin kun maan talous on kestävämmässä tilassa ja varoja käytetään jatkuvaan varustautumiseen.

Oligarkeilla on muiden suurkapitalistien tavoin tärkeintä omien taloudellisten etujensa ajaminen ja sitä kautta yhteiskunnallisen vaikutusvallan turvaaminen. Tätä valtaa turvataan tarvittaessa myös fasismin avulla. Se on nähty Ukrainassa mitä konkreettisemmin. Presidentti on yrittänyt jatkuvasti turvautua lännen tukemaan sotapolitiikkaan eikä loppua siinä ole näkyvissä. Poroshenkon edustajaryhmä ei tule asettumaan tässäkään poikkitelein.

Voima-lehti 7/2014 pitää Poroshenkoa ”huonomaineisena oligarkkina”: ”Ukrainalaisten sanotaan lähteneen Maidanille vaatimaan maahan uutta ja korruptoitamatonta johtoa. Kumpikaan näistä adjektiiveista ei diplomaattisähkeiden perusteella kuvaa toukokuussa 2014 maan uudeksi presidentiksi valittua Petro Poroshenkoa”.

Sitoutumattomat kansanedustajat

Näitä valittiin alueiden henkilöehdokkaista parlamenttiin kaikkiaan 97. Eräät lehtikommentit kuvaavat osuvasti valittua joukkoa:

Pekka Hakala HS 26.10.2014:

”Henkilövaalien ehdokaslistalla on ennennäkemätön määrä kenraalikuntaa ja muita upseereita toinen toistaan äkäisemmillä, kansallismielisillä ohjelmilla”. Sama kirjoittaja 28.10.2014: ”Hallituksen onni on, että olipa hallituskoalitio mikä tahansa, niin oppositio on aina hallitusta eripuraisempi. Siellä istuvat Venäjä-mielisen Oppositorintaman ja sotaisan Radikaalipuolueen lisäksi henkilöäänillä valitut oikeistopopulistit”.

Tässä kirjoittaja erehtyi kuitenkin ennakkoidessaan tulevaa hallituspohjaa. Ljashkon Radikaalipuolue tuli mukaan viiden puolueen hallitukseen, vaikka ei hyväksynytkään sen ”uudistusohjelmaa”. Sitoumattomien edustajien oikeistopopulistinen ilme tuli kuitenkin selväksi Hakalan kirjoituksessa.

Onko oikeistolaisempaa parlamenttia?

Edellä esitetyn perusteella voidaan tulla siihen johtopäätelmään, että nyt Ukrainaan valittu parlamentti on kokoonpanoltaan yksi oikeistolaisimpia ja militaristisimpia, mitä maailmasta löytyy. Kansan Uutisten Rautiaisen arvioimat noin 13 äärioikeistolaisista tai natsistia parlamentissa voitaisiin hyvällä omallatunnolla kertoa vähintään 20:llä tai 25:llä, niin päästäisiin realistisempiin lukuihin. Sahan HS:n (28.11.2014) mukaan esimerkiksi pääministeri Jatsenjuk 341 ääntä parlamentin 423:sta jatkokaudelleen. Lisäksi Radio Suomen (27.11.2014) mukaan uusi hallitus hyväksyttiin lähes yksimielisesti.

Uusi hallitus

Uuden 20-jäsenisen Jatsenjukin hallituksen muodostivat parlamentin 5 prosentin äänikynnyksen ylittäneistä puolueista Poroshenkon ryhmä, Jatsenjukin Kansanrintama, Sadovyn Oma Apu, Ljashkon Radikaalipuolue sekä Timoshenkon Isänmaa. Boikon Oppositorintama jätettiin hallituksen ulkopuolelle (ylitti myös äänikynnyksen). Hallituksella on takanaan 288 kansanedustajan suora tuki, mutta valtaosa myös muista edustajista tukee ideologisesti ja erityisesti Itä-Ukrainan politiikan suhteen täysin rinnoin nyt muodostettua oikeistolaisista ja ääri-nationalistista hallitusta.

Ainoa pelon aihe on valtiojohtomme

Mediamme julkaisee nyt päivittäin tekaistuja ”uutisia” Venäjästä. Tämä on johdettua toimintaa. Enää ei edes yritetä peitellä, että pyritään horjuttamaan naapurimaamme taloutta ja poliittista järjestelmää. Talouspakotteiden syyksi kelpaa, että ”Venäjällä on edelleen mahdollisuus aiheuttaa hämminkiä Ukrainassa”.

Naton ja Venäjän välisten sopimusten vastaisesti (mm. Lissabon 2010). Nato on luomassa ns. ohjuskilpiverkoston Venäjän ympäril-

Ulkomaan apu

Hallituksen linjaa kuvaa hyvin se, että hallitusohjelmaan kirjattiin myös Krimin ja Itä-Ukrainan alueiden palautus. Ja erikoisinta ja merkittävintä taas hallituksen kokoonpanossa on se, että siihen nimettiin kolme ulkomaalaista ministeriä! Yhdysvaltalainen 20 vuotta Ukrainassa asunut valtiovarainministeri Natalia Yaresko tulee toimimaan tehokkaana linkkinä USA:n rahavirroille ja Ukrainan hallinnon ulkopuoliselle kontrollille. Yaresko on työskennellyt aiemmin USA:n ulkoministeriössä. USA kiisti vaikuttaneensa ministerivalintaan. Uskokoon ken haluaa. Talousministeri on liettualainen investointipankkiiri Aivaras Abromavicius ja terveysministeri georgialainen Aleksander Kvitashvili, joka on aiemmin toiminut Georgian terveysministerinä. Venäjälle vihamieliset valtiot ovat näin saaneet edustajansa suoraan toisen maan kabinettiin. Kaikille kolmelle on nyt myös myönnetty Ukrainan kansalaisuus. Liettulaisen ministerin tehtäviin kuulunee järjestellä Liettuan Ukrainalle lupaamaa aseapua. Tämä tarkoittaa Naton Liettuassa olevien asevarastojen hyödyntämistä. USA on kieltänyt toimittavansa aseita Ukrainan asevoimille, joten asia voidaan kiertää tällä tavoin.

Äärilaitaa tarjolla

Ulkoministeri Pavlo Klimkon ja puolustusministeri Stepan Poltorakin jatkaminen hallituksessa takaa sen, että Ukrainan johto ei aio muuttaa suhtautumistaan Itä-Ukrainan kansantasavaltoihin. Muutenkin Jatsenjukin hallitus koostuu etupäässä ääri-nationalisteista ja myös oligarkkeja lähellä olevista henkilöistä. Esimerkiksi sisäministeri Arsen Avakov on pahamaineisen Azovpataljoonan tukija ja opetusministeri Sergei Kvit fasistisen Trizub-järjestön jäsen. Kvit kuuluu myös Oikea sektori-puolueen uusnatsijohtajan Dmitri Jaroshin lähipiiriin. Ukrainalaisella keskusteluvuorilla englantilainen vierailija vertasi Ukrainan uutta hallitusta Chilen Pinochetin aikaiseen juntaan. Vaalien seurauksena mikään ei muuttunut Ukrainassa – ei ainakaan parempaan suuntaan.

10.12.2014 Jaakko Ahvola

le ja siirtänyt sotavoimansa kiinni Venäjän rajoihin. Miksi näin tapahtuu? Venäjä ei ole täyttänyt kapitalistipiirien odotuksia sallia läntiselle pääomalle Venäjän alueella esteetöntä toimintavapautta, jolla he voisivat dominoida Venäjän yhteiskuntaelämää.

Aiheena globaalille venäjäpropagandalle käytetään mm. Krimin liittymistä takaisin Venäjään. Suomenkin oikeistopiirien kannattaisi miettiä asioita. Kun Saksa valmisteli hyökkäystä Neuvostoliittoon ja sai tuekseen Suomen valtiojohtoon, oli Neuvostoliiton pakko ryhtyä vastatoimiin. Kun kävi ilmeiseksi, että Nato ja fasistiset oikeistovoimat saavat halutuensa Ukrainan ja Krimin, jossa toimii Venäjän tärkeä laivastotukikohta, oli Venäjän pakko tehdä jotain. Sen takasi Krimillä väestö, joka ei hyväksynyt fasistista hallintoa.

Se joka kieltäytyy näkemästä tosiasioita, ei voi valittaa mahdollisesti aiheutuvista seurauksista. Ei pidä pelätä Venäjää, vaan ainoastaan omaa valtiojohtoaamme **KÄ/toimitus**

Ukrainan päiväkirja: talvista hiljaiseloa?

Jelena ja Sergei Skvortsov vierailivat Lenin-museolla v. 2007.

Kuten olen jo kirjoittanut, 26. loka-kuuta pidetty Ukrainan parlamenttivaalit järjestettiin voimakkaan nationalistisen huuman oloissa, jolle eivät antaneet periksi vain Ukrainan kommunistinen puolue, vaan jos-
sain määrin myös Janukovichin entiset kannattajat, jotka muodostivat Opposition vaaliliiton. Aitojen fasis-
tien taustalla presidentti Poroshenko näytti kerta kaikkiaan rauhan rakentajalta.

Muuten niille ukrainalaisille, jotka pyrkivät jatkamaan taistelu-
aan ”Venäjän aggressiota” vastaan, Pjotr Poroshenkon vaaliliitto näytti
ilmeisesti liian rauhantahtoiselta. Ja
vaikka se saikin noin yhden kolmas-
osan kaikista paikoista ja oletetusti
muodosti hallitsevan koalition pe-
rustan, se ei kuitenkaan saanut par-
lamenttia valvontaansa.

**Toisaalta 5 % rajaa eivät on-
nistuneet ylittämään aidot fasis-
tit**, jotka yhden mandaatin vaalipi-
reissä saivat vain muutaman pai-
kan (Ukrainan parlamentti muodos-
tetaan puoleksi poliittisten puoluei-
den listoilta ja puoleksi yhden man-
daatin vaalipiirien perusteella). Siit-
tä huolimatta hieman maltillisem-
milla (verrattuna edellisiin) natio-
nalisteilla on nykyisessä parlamen-
tissa kuitenkin noin puolet kaikista
paikoista.

Tämänkertaisen vaalikampan-
jan yllättäjäksi muodostui Länsi-
Ukrainan suurimman kaupungin
ja Ukrainan nationalistien pääkai-
punkina pidetyn Lvovin kaupun-
ginjohtajan vaaliliiton menestys.
Janukovichin kukistumiseen asti
Lvovin kaupunginjohtaja pyrki py-
syttämään syrjässä Euromaidanis-
ta ja hänen vaalikampanjassa keski-
tyttiin paikallisen itsehallinnon asi-
oihin. Tämä vaaliliitto sai noin 10 %
äänistä ja sen menestys on osoitus
siitä, että jopa Länsi-Ukrainassa ta-
pahtuu kuitenkin eräänlaista selvi-
tymistä nationalistisesta huumasta.

Myös Janukovichin entiset kan-
nattajat saivat noin 10 % äänistä
huolimatta siitä, että osa heidän
kannattajistaan jäi Donetsk ja Lu-
hanskin tasavaltoihin ja Krimille ei-
kä luonnollisesti voinut osallistua

**Edellisessä artikkelissani kiinnitin paljon huomiota oletuksille siit-
tä, säilyykö Kiovan viranomaisten ja Novorossijan eli Donetsk ja Lu-
hanskin tasavaltojen välinen välirauha. Olin itse sitä mieltä, et-
tä sotatoimien uudelleen aloittaminen oli aika epätodennäköistä,
mutta Venäjällä monet ihmiset olettivat, että ilmeisesti Ukrainan
parlamenttivaalien jälkeen Kiovan viranomaiset aloittavat uude-
staan hyökkäyksen. Tätä ei kuitenkaan tapahtunut (miksi - katso siit-
tä edellinen artikkelini), mutta yllämainittujen vaalien tuloksien pi-
ti todellakin vaikuttaa tilanteeseen.**

vaaleihin.

**Mutta Ukrainan kommunisti-
nen puolue (UKP)**, jonka piti kaik-
kien sosiologisten mielipidetut-
kimusten mukaan mennä parla-
menttiin, ei paikkoja saanut. Otta-
malla huomioon muodostuneen ti-
lanteen, johon tämä puolue joutui
(melkein kaikilla paikkakunnilla, se
oli itse asiassa puolijulkisessa tai il-
legaalisessa asemassa) on selvää,
että tutkimustulokset olivat aliar-
vioituja, koska monet ihmiset eivät

ti poistettu kuvioista.

Tästä huolimatta asiasta ei kan-
nata murehtia erikoisemmin. Novo-
rossijan puoluepoliittinen järjestel-
mä on vasta muodostumisvaihees-
sa (entisenä osana koko Ukrainan
järjestelmää se on luonnollisesti lu-
histunut ja nykyinen muodostel-
ma on tietenkin vain väliaikainen).
Lähiaikoina Novorossijan tasaval-
lat tuskinpa asettuvat sosialismin
tielle, kuten eräät niiden rakentajat
haaveilivat (niiden riippuvaisuus
Venäjästä on liian suuri), mutta ky-

Joukkotilaisuus Donbassissa.

yksinkertaisesti uskaltaneet ilmoit-
taa tukevansa UKPtä. Siten UKPn
äännet (joita piti olla 7 - 8 %) siltä yk-
sinkertaisesti varastettiin.

Kokonaisuudessaan voidaan-
kin sanoa, että Poroshenkon ase-
mien lujittumisen asemesta par-
lamenttivaalit itse asiassa heiken-
sivät näitä asemia jonkin verran ja
tässä mielessä Poroshenko teki vir-
heen hajoittaessaan entisen parla-
mentin. Tuloksena oli se, että uutta
hallituskoalitiota muodostettiin yli
kuukauden päivät, vaikka päämi-
nisteri pysyikin entisenä. Muuten
uuden hallituksen erikoisuutena
on se, että siihen tuli mukaan muu-
tamia ulkomaalaisia, joille ollaan ki-
reellä järjestämässä Ukrainan kan-
salaisuutta.

**Marraskuun alussa vaalit pi-
dettiin myös Novorossijan tasa-
valloissa**, missä valittiin tasavalto-
jen johtajat ja parlamentit. Valitet-
tavasti nämä vaalit järjestettiin Ve-
näjän pahimpien perinteiden hen-
gessä - niitä, jotka saattoivat jollain
tavoin kilpailla toimivien johtajien
kanssa, ei vaaleihin yksinkertaisesti
päästetty. Esimerkiksi jollain muo-
dolisella syyllä vaaleihin ei pääs-
tetty DKTn uudelleen muodostet-
tua kommunistista puoluetta. Ky-
seessä eivät edes olleet mitkään po-
liittiset erimielisyydet (suurimma-
la osallan ehdokkaistaan vakiintu-
neita käsityksiä oli ainoastaan suh-
teista Kiovaan ja Ukrainaan) - mah-
dolliset kilpailijat oli yksinkertaises-

seisten alueiden vasemmistovoi-
mien tulevaisuuden näköalat ovat
hyvät. Ja nykyinen valtarakenne sen
epäkohdista huolimatta on selvästi
fasisminvastainen.

**Näin ollen DKTn ja LKTn vaalit
täyttivät niiden järjestäjien vaa-
leille asettamat tehtävät** - antoi-
vat toimivalle nykyjohdolle selkeän
aseman. Muuten Venäjä ilmoitti ai-
kovansa ensin tunnustaa kyseisten
vaalien tulokset, mutta sitten muu-
tama päivä myöhemmin ilmoittikin
vain ”kunnioittavansa” valitsijoiden
tahtoa (samalla ulkoministeriö se-
litti selkeästi, että sellainen sana-
muoto ei tarkoita lainkaan tasaval-
tojen tunnustamista). Toisaalta tä-
mä ei ole Putinin ulkopolitiikan en-
simmäinen eikä myöskään viimei-
nen käänne.

Niinpä tasavaltojen johdolla on
valtuudet, mutta niiden edessä ole-
vat ongelmat ovat valtavat. Entinen
alueellinen ”eliitti” lähti vain osittai-
sesti palvelemaan uutta valtaa ja
toistaiseksi ministerien joukossa ta-
paa täysin tuntemattomiakin hen-
kilöitä. Valtiollinen hallintojärjestel-
mä on vasta muodostumisvaihees-
sa ja epäjärjestystä on vielä paljon.
Erytisen vaikea tilanne on Luhans-
kin tasavallassa, missä osa sen alu-
eista on ollut aseistettujen joukko-
jen käsissä, jotka ovat harrastaneet
myös ihmisten kidnappaamista, ki-
ristystä yms.

Mutta myös muutoksia pa-

**rempaan suuntaan on havait-
tavissa.** Suurkaupungeissa asun-
toihin on johdettu lämpö (muus-
sa osassa Ukrainaa lämmön kanssa
syntyy vähän väliä ongelmia), osa
teollisuuslaitoksista jatkaa toimin-
taansa. Lisäksi on ryhdytty kunnos-
tamaan taistelujen aikana veden al-
le joutuneita kaivoksia.

Jotain muutoksia on havaitta-
vissa myös selkkauksen rauhan-
omaisen ratkaisun alalla. Kiovan ja
Itä-Ukrainan nostoväen Minskis-
sä solmitun sopimuksen jälkeen
välirauhaa on säännöllisesti rikot-
tu puolelta jos toiselta (kansainvä-
liset tarkkailijat ovat panneet kui-
tenkin merkkeille, että Kiovan jou-
kot ovat rikkoneet välirauhaa use-
ammin). Ja nyt sen jälkeen kun mo-
lemmat osapuolet ovat ratkaisseet
kysymyksen vallanjaosta, kulissien
takaisten neuvottelujen tuloksena
on päästy sopimukseen tulen to-
dellisesta lopettamisesta.

muodollisesti maan kokoonpanos-
sa nauttimalla hyvin laajasta auto-
nomiasta, on Putinille kuitenkin hy-
väksyttävä toimenpide.

Kyseinen versio on saanut tu-
kea eräiltä Euroopan Unionin kor-
keilta edustajilta heidän suostues-
saan Donbassin ”federalisoimiseen”
ja ”laajaan autonomiaan”.

Itä-Ukraina on liian lähellä ja eu-
rooppalaiset eivät tarvitse siellä pit-
käaikaista sotaa ja erityisesti sellais-
ta sotaa, jota heidän ”ystävänsä ei-
vät voi millään voittaa”. Mitä tulee
USAhan, niin sen kiinnostus Ukrai-
naa kohtaan on viime aikoina mer-
kittävästi laantunut. Sellaisenaan
Donbass eli DKT ja LKT ilmeisesti
kiinnostavat USAta hyvin vähän ja
näin ollen USA saattaa täysin tukea
Poroshenkon kompromissisopi-
musta, kun Ukrainan koko muu osa
pysyy sen vaikutusvallassa.

**Mitä tulee itse Poroshenkon,
niin Lännen todellisen tuen puut-
tuessa** edes jonkinlaisen yhteisym-
märryksen saavuttaminen Venäjän
ja Novorossijan kanssa on hänelle
erittäin tärkeä asia. Esitän vain yh-
den esimerkin: Novorossijassa tuo-
tetaan kaksi kolmasosaa Ukrainan
hiilestä, jolla toimii suurin osa läm-
pövoimaloista. Muuttaa nämä voi-
malat käyttämään toisenlaatuista
hiiltä on käytännössä mahdotonta
ja nykyiset itse asiassa salaiset hii-
litoimitukset eivät riitä kylmän tal-
ven oloissa.

**Kiovan viranomaiset eivät
voi saavuttaa sotilaallista voit-
toa**, minkä käytäntö jo osoitti, ja sik-
si on päästävä sopimukseen. Mut-
ta tässä yhteydessä on olemassa va-
kava este sotaa voitokkaaseen pää-
tökseen tukevien kannattajien yli-
mitoitetuissa toimissa. En ole tur-
haan puhunut parlamenttivaalien
vaikutuksesta selkkauksen ratkai-
sumahdollisuuteen Novorossijassa
- Poroshenkon käytössä ei ole kaik-
kia mahdollisia keinoja ja hänen ei
ole helppoa täyttää kaikkia Putinin
kanssa sovittuja sopimuksia.

Viimein kansalaissodan kaikkii-
en raakuuksien jälkeen Novorossi-
jassa on samoin paljon ihmisiä, jot-
ka eivät tahdo sopia Kiovan kanssa.
Kaikesta huolimatta ihmiset ovat
väsyneet sotaan ja sitä paitsi en-
nemmin tottelemattomat ”kenttä-
päälliköt” ovat asteittain kohonneet
valtakoneistossa. Itse valtakoneis-
to on enenevässä määrin rappion
oloissa riippuvainen Venäjän avus-
ta eli siten myös Venäjän johdos-
ta. Näin ollen mitään suuria ongel-
mia rauhanomaisen ratkaisun tiel-
lä ei ole.

**On kulunut viikko siitä, kun
Novorossijassa päättyivät sota-
toimet.** Rauha siellä on hyvin hau-
ras ja saattaa päättyä hetkenä mi-
nä tahansa. Ja sen ehdot eivät ole
ollenkaan sellaisia, mistä haaveili-
vat nostoväen taistelijat ryhtyes-
sään puolustamaan omaa maatan-
sa. Kaikesta huolimatta se on kui-
tenkin voitto. Donbassin asukkaat
ase kädessä puolustavat oikeuttaan
äidinkieleensä, oikeuttaan elää niin
kuin he itse tahtovat, ilman vierasta
sanelua. Edessäpäin on uusi elämä
ja uusi taistelu, jossa meidän sym-
patiamme tulevat kiistatta olemaan
työn ihmisten puolella.

**Sergei Skvortsov,
NKPN keskkomitean ensimmäi-
nen (pää-)sihteeri.
15.12.2014**

Kansan ääni kuuluu muutoksen puolesta

Kokoomuksen alamäki

Kokoomuksen kannatuksen romahtamiseen on useita syitä. Yhtä ensiarvoisen tärkeää syytä ei ole liian usein mainittu. Kokoomus mielletään Naton, Yhdysvaltain ja Israelin tukijaksi ja niiden etujen ajajaksi Suomessa. Suomen lukutaitoinen ja aikaansa seuraava väki on huomannut puolustusliitto Naton toimien seuraukset maailmalla: Tuhottuja valtioita, kuolleita, haavoittuneita, mieletön määrä hätää.

Vietnamista alkoi USA:n tuhopoliitiikka, ja Irak, Libya, Somalia ja muut seurasivat myöhemmin. Kaikki tämä on tehty demokratian nimissä. Sehän on tiedetty iät ja ajat, että suurimmat ihmisoikeusrikkokset tehdään demokratian ja uskonnon nimissä.

Tänä vuonna oli taas vuorossa Pyhän ja Valitun kansan suorittama Gazan kurmuutus. Olisikohan Israelin johtajilla aihetta heittää satukirjat romukoppaan ja ryhtyä ajatte-

lemaan järkevästi. Gazalaiset täydentävät taas asevarastojaan, he saavat aina tehokkaampia ohjuksia eikä mikään Israelin alue ole enää turvassa. Luulisi tavallista kansaa jo kyllästyttävän pölhöjen johtajien-sa touhut.

Lopuksi muutama sana kokoomuksen bestisvaltiosta. Saamme jälleen seurata uutislähetystistä, kuinka hieno amerikkalainen demokratia toimii esim. Fergusonin nimisessä kaupungissa. Jos valtiossa sallitaan mustan ihmisen ampuminen ilman rangaistusta, niin kyllä kyseisestä valtiosta voi käyttää rasistivaltion nimitystä. Ei kokoomus pääse uuteen nousuun mainostoimistojen vitseillä, pitää kaiverit vaihtaa ulkomailla ja osa koti-maassakin. Johdossa on liian paljon henkilöitä, joilla ei ole mitään tuntumaa tavallisten suomalaisten elämään.

Reino Welling
kaupunginvaltuutettu

Vammaisia Stadissa!

Miten vammaisiin ihmisiin kohdistuvat säästöt Helsingin kaupungissa ovat vaikuttaneet heidän elämäänsä?

Vammaisten kuljetuspalveluun liittyvät leikkaukset, erityisesti sosiaalihuoltolain mukaisten kuljetuspalvelumatkojen määrien puolittuminen kahdeksasta neljään, ovat ikäviä lompassa tuntuvia päätöksiä. Leikkausten seurauksena suorat kustannukset kaupungille varmaankin pienenevät, mutta mitä seurauksia leikkauksista on ihmisten elämälle?

Matkojen supistaminen on vähentänyt vammaisten omien yhdistysten viikoittaisten liikunta- ja vertaistukiryhmien ja kerhojen kävijämääriä. Ihmiset eivät enää pys-

kuritetaan

ty osallistumaan niihin entiseen tapaan, ellei satu omistamaan omaa autoa tai asu kävelymatkan päässä. Aiemmin naapureina tai samalla suunnalla asuvat tilasivat kimpakyydin, joten matkustusoikeutta meni vain puoli matkaa ja matkat riittivät pidempään.

Kuljetuspalvelujen käyttäjät jäävät siis entistä varmemmin neljän seinän sisälle omaan kotiinsa. Mitä tämä vaikuttaa ihmisen fyysiseen ja henkiseen terveyteen? Mitä menetetty terveys tulee maksamaan yhteiskunnalle? Mitkään kirjelmöinnit ja oikaisuvaatimukset eivät ole auttaneet. Kun tällaista kurituspolitiikkaa tehdään rikkaassa Helsingissä, miten mahtaa olla muualla Suomessa?

City-kani

Eduskuntapuolueet vieraantuneet todellisuudesta

Eduskuntapuolueiden tukeminen verovarostamme maksaa 34 miljoonaa euroa. Tämä tekee jokaista suomalaista kohti 12,25 e. Lisäksi tulevat erilliset 11,3 miljoonan euron avustukset. Nämä tekevät puolueista itseriittoisia, välinpitämättömiä kansalaisten todellisesta hädestä, kuten eilen saimme nähdä Vaalien välissä -ohjelmassa (Tv 1 26.11).

Työttömyys on noussut jo 15 prosenttiin ja köyhyys lisääntynyt liki 1 miljoonaan ihmiseen, mutta mitä tekevät eduskuntapuolueet? Eduskunta mahdollistaa or-

jatyön työttömälle ja vaatii "kuntouttavan koulutuksen" nimissä työttömän tekemään työtä 9 eurola päivässä. Lisäksi eduskuntapuolueet karsivat ja vähentävät kunnissa sosiaalipuolen henkilöstöä ja määrärahoja.

Yllämainituista työttömyys- ja köyhyysfaktoista huolimatta eduskuntapoliitikkojen valehtelu ja toimetttömyys jatkuvat, kuten Vaalien välillä -ohjelmakin eilen näytti. Puoluepomot askartelivat varovaisesti aiheissa, joista näillä puoluepampuilla ei ollut suurtaakaan erimielisyyttä – lukuunottamatta yhtä "kauhistusta", nimittäin

tasa-arvoista avioliittolakia. Sitä ei ylittänyt keskustelussa edes 15 %:iin noussut työttömyys (441 000 työtöntä) tai liki 1 miljoonaan kansalaiseen nousut köyhyys. Puhumattakaan hallituksen Sote-sopasta, jota ministeri Huovinen on tarmokkaasti keitellyt. Se vie kunnilta rahat ja päätösvallan ja kuten "kuntakonsultti" itse on todennut, siinä on perustustaillinen ongelma eli se rikkoo kunnallista itsehallintoa. En myöskään hyväksy Soinin "sammakkoa" perustuslain muuttamisesta Soten takia. Missä maailmassa te puoluepomot puolueinenne oikein elätte?

Jori Porspakka

Jouluinen kysymys ystäville ja tovereille

Olisikohan minulla kykyjä jopa uudeksi pressaksi, kun olen aika usein huolissani, niinkuin olen ollut kuulevinani tämän mahdollisen "X":nkin olevan? Mutta toiseksi, pelasinhan minäkin futista aikoinani. Ja osaanhan minä soitella puhelimella jopa Ruotsiin. Nuorempi velipoika kun on asustanut siellä jo melkoisen tovin. Ja eiköhän se meidänkin puhelimella onnistu.

En ole kyllä niiden kunkulle edes yrittänyt, vaikka aika hyvin on vielä muutama sana muistona sieltä Lyskan ajalta. En kyllä oikeastaan muistakaan, miten se oikein sanottiin, se huolissaan olo. Että se ymmärtäis, mutta olis se varmasti vähintäänkin ihmeissään, jos kertoisin olevani huolissani, niinkuin tää nykyinen sille Putinille soittaessaan. Tai voishan se soittaa vaikkapa-

hän tää viimeksi mainittu on yleensä valmis pommittamaan kaikkee, mitä tuo Israel toivoo ja omilta kiireiltään, palestiinalaisten kiusaamiselta, kerkeää. Sehän on sikäli mielenrauhan kannalta tärkeää, kun käyttää vielä miehittämättömiä koneita. Sehän on iso lohtu noille lasten vanhemmille.

Isis, Pisis, Ripis, pesis, koris, siis kaikki mistä ei edes selvää saa, kun Obama merkin antaa, saa pommittaa. No onhan tää ehkä vähän yksioikoinen näkemys tästä päivästä, mistä tämä Unioni kaikkine kommerveräkkeineen on kyllä päävastuullinen. Perimmäinen syy on kyllä työväenluokan ns. luokkatietoisuuden katoaminen tuon EU:n kieroutuneisiin syövereihin, niin kuin sen pääomapiirit olivat suunnitelleet. Suurin vaikeus tuon tuhontien

oikaisemisessa. Kuinka saadaan nämä 3-4 ns. työväenpuoluetta yhteisen pöydän ääreen, mieluausti ennen seuraavia vaaleja. Ei voi olla vain vähän työläinen, jos haluaa oikeudenmukaista rauhaan turvaa-vaa yhteiskuntaa. Uskon Suomesta löytyvän kaikista näistä em. puolueista maltillisia tovereita, jotka ta-juavat, että vain yhteisvoimin ja yhteistyöllä voimme turvata Suomen kansalle hyvän ja turvallisen tulevaisuuden. Siihen tarvitaan viljelijä- ja työväestön yhteistyötä. Pienellä neuvottelulla sen uskoisi onnistuvan. Lähetän tästä versiosta kaikille mahdollisille ns. työväenlehdille ja muillekin mahdollisuuksien mukaan kopion harkintaa varten.

Veijo Saarelainen
Yliopistokatu 10, 80130 Joensuu
vejuilija@luukku.com

Nykyaikaa - tätä päivää

Kävin taas nykyajan taistelevan työväenliikkeen tietolähteellä, Tiedonantaja.fi verkkosivulla. Se oli jälleen yhtä mieltäylentävää kuin katselisi oksennustaan nielevää koiraa. Kun siellä joku yrittää kirjoittaa asiaa, niin samassa Sofi Oksasen tasoiset historian asiantuntijat hautaavat yrityksen "yleisinhimillisten" totuuksien hetteikköön.

Matti Aalto oli tehnyt havainnon, jota ei uutisotsikoissa hehkuteta. Nato-maa Norjan kuningas Harald V on yhdellä ainoalla pommilla murhannut enemmän ihmisiä, kuin massamurhaaja Anders Breivik koko ikänään. Kuningas on tietysti porvari, mutta nyt Naton pääsihteeri on norjalainen demari. Haraldin komentamat joukkomurhat tapahtuivat Libyassa, jossa "kansainvälinen yhteisö" puolusti kansojen itsemääräämisoikeutta ja ihmisoikeuksia tuhannen kilon lentopommeilla ja ohjuksilla.

Mutta tämän päivän julkiseen keskusteluun. Tiedonantaja-lehti Julkaisi Hannu Taanilan vuodatuksen Tampereella pidetyssä Marx-seminaarissa. Taitaa olla jo parikymmentä vuotta. kun Taanila piti ensimmäisen alustuksensa Helsingin

yliopiston tiloissa Marxin pahoinpitelystä Neuvostoliitossa. Marxismi-leninismi on kaiken pahan alkua ja juuri. Marxismi ei saanut kehittyä vapaasti edes vapaassa lännessä.

Mikähän langennut enkeli esti täällä tekemästä puhdasta demokraattista marxismia? Vai kävikö meille samoin kuin entiselle pojalle; "Isä sitoi säkinsuun niin huonosti, että se aukesi pojan myllymatkalla kymmenen kertaa."

Suomessa on oikein virallinen punavihreä puolue, Vasemmistoliitto. Ja meidän oppineet marxilaisemme ilman Leninin painolastia lavertelevat punavihreydestä. Se on yhtä siunauksellista kuin sukupuolineutraalin Päivi Räsäsen hysteria.

Kaiken maailman Obamat ja Haraldit polttavat sotakoneissaan joka ainut päivä vähintään kymmeniä tuhansia tynnyreitä öljyä puhumattakaan muista luonnonvaroista ja ympäristötuhoista. Mutta tämä ei marxilaisiamme kiinnosta.

Ikuinen kuin, herran armo, kestokulutushyödyke, ideologian kivisellä saralla on Leninin ja isävainaan vertailu. Neuvostoajasta vapautumisen hetkellä venäläisessä vertailussa todettiin oikeaoppiseksi Leninin käyttämät patinikengät Stalinin käyttämiä kevyitä saappaita vastaan.

Me demokraatit tiedämme, et-

tä Stalin oli hirmuvalti ja typerys. J.V.Jemeljanov kirjoittaa teoksessaan Vuoden 1937 arvoitus,"Stalin vakuuttui liiemmän keran, että psalmin tai hallelujan veisaajat ovat kyvyttömiä toteuttamaan syvällisen teoreettisen erittelyn maan taloudellisista ongelmista, historiasta ja vuosien 1937- 1938 tapahtumista." (Veisaajilla hän tarkoitti isävainaan viisauden ja marxismi-leninismimin ylistäjiä.)

"On tunnettua, että viimeisinä elinvuosinaan Stalin puhui useasti väliin taloustieteilijä D.T. Shepiloville väliin filosofi D. I. Tshesnokoville "ilman teoriaa me tuhoudumme." "Ihmiset tekevät itse omaa historiaansa, mutta he eivät tee sitä mielensä mukaan, he eivät tee sitä omavalintaisissa, vaan välittömästi olemassa olevissa, annetuissa ja perinnöksi jääneissä olosuhteissa. Kaikkien kuolleiden sukupolvien perinteet painavat vuorenraskaina elävien aivoja." s.201

"Mutta epäsankarillisenakin, jollainen porvarillinen yhteiskunta on, se oli kuitenkin tarvinnut sankarillisuutta, hirmuvaltaa, kansalaisso- taa ja kansojen taistelua tullakseen maailmaan." s.202

(Marx ja Engels, valitut teokset, osa 1; Louis Bonaparten Brumairekuun kahdeksastoista.)

Vähän yksinkertainenhan

Marx oli verrattuna nykyisiin oppineisiin, kun hänellä ei ollut edes älypuhelin. Hän kieltäytyi laatimasta ruokalistoja tulevaisuuden kuppiloita varten. Eikä edes tuominnut hirmuvaltaa. Nykyiset marxilaiset sen sijaan uurastavat ahkerasti tällä saralla. Maalailevat ihannevaltakuntaa, johon päästään osallistumalla vapaisiin vaaleihin.

Historian henkilöille on helppo laatia oikeaoppisia toimintatapoja, ilman väkivaltaa ja oikeudenloukkauksia ketään kohtaan. Omaisuuden takavarikointi miljardööreiltä on mitä tuomittavinta väkivaltaa. Nykyiset teoreetikot luottavat 1800-luvun utopisti sosialistien tapaan käännättävänsä kapitalistit luovuttamaan omaisuutensa yhteiseen käyttöön.

Järjestään ärjyimmätkin kommunistit ovat vakuuttuneet, että tämä nykyinen yhteiskuntajärjestelmä on kaikkein paras. Vaatii vain pientä säätelystä ja köyhätkin ovat kohta rikkaita. Se hetki onkin lähempänä kuin koskaan, kun USA:n ja EU:n välinen vapaakauppasopimus toteutuu. EU-jäsenyys todistaa tämän.

Vapaat vaalit on ihmeitä tekevä keksintö. Kommunisteilla ei ole aikaa eikä voimia syventyä pohtimaan, miten porvariston ylivalta murretaan. On valmistauduttava

va vaaleihin. Vaalikampanjoista on ainoastaan se hyöty, että päästään hetkeksi ulos "sosialistisen median" verkosta keskustelemaan ihmisten kanssa. Me kuulemme, mitä ihmiset tietävät ja ihmiset vakuuttuvat siitä, että meillä ei ole mitään mikä poikkeaa muiden puolueiden toiveajattelusta.

Kun valitamme varojen puutetta ja julkisuuteen pääsyn esteitä unohtuu se, että pitää olla jotakin sanottavaa ja omia tekoja. Kun sitä ei ole niin parien eduskuntavaalien jälkeen meidän ei enää tarvitse niihin osallistua omissa nimissämme. Vain pakko saa meidät kehittämään teoriaa. Oikeusvaltiossa kommunistit saavat vapaasti anella porvarillisilta virkamiehiltä rahaa kumotakseen porvariston yhteiskuntajärjestelmän. Virkamiehet kieltävät yhtä vapaasti rahoituksen. Näihin toimijoihin sopii V.I. Leninin määritelmä; "oppineet hölmöt ja vanhat akat" Bolshevikit eivät olleet porvarillisia demokraatteja. Kun he tarvitsivat käteistä he tekivät pankkikeikkoja. Porvaristo pysyy nykyisin suojelemaan rahansa ja mitä me rahalla tekisimme, kun emme tiedä mihin käyttää sitä.

Viljo Heikkinen
vanhempi huoneenrakentaja
Lapinlahti

Tukea ansanäänelle

Kai Kontturi 100 e, Esko Rintala 60 e, Hannu Ikonen 100 e, Juha Kieksi 17 e, Larmo Lehtola 10 e, Hannu Kautto 20 e, Anja Saarikko 11 e, Tarja Männikkö 32 e, Riitta Väisänen 9 e, Risto Salo 20 e, Paa-vo Heikkinen 40 e, Jaakko Ahvola 30 e, Tommi Lievemaa 20 e, Ei-ra Kärki 30 e, Heikki Männikkö 144 e, Kalevi Wahrman 15 e, Kaija Siippainen 5 e, Tauno Wallendahr 6 e ja kesäpuutarhuri 4 e.

Op FI08 5541 1420 0279 66
Keräyslupa: POL-2014-5851

Haluatko VAIHTOEHTOISTA tietoa?

Lähetä sähköposti: kalevi.wahrman@pp.inet.fi. Saan useiden lis-tojen ja purkkien postia, joita välitän listoilleni jonkin verran vali-koiden. Periaatteena on välittää tietoa, jota ei "hesari" julkaise. Ka-levi Wahrman, Leipurinmäki 2 B 06650 Hamari, puh. 040 5523099

Suomi, EU, Venäjä ja eduskuntavaalit

EU-, tiedotus- ja toimintaseminaari

Järjestämme kaikille avoimen tiedotus- ja toimintaseminaarin lauantaina 31.1.-14 klo 12.00-16.00 Hermannin kerholla os. Hä-meentie 67. Käsitellään seuraavia teemaa:

Suomen asema, mahdollisuudet ja tulevai-suus uusliberalistisen yhteiskuntapolitiikan, Naton ja EU:n puristuksessa

Järjestää: EU:n Vastainen Kansanrintama, Suomen Työväenpuo-lue ja Kansan ääni. Tervetuloa kaikki paikalle!

EU:n Vastaisen Kansanrintaman johtokunta kokoontuu

ma. 2.2.-15 Hermannin kerholla os. Hämeentie 67, klo 17.00. Käsi-tellään lehtityötä, EU-tiedotustoimintaa, alkuvuoden ja talven teh-täviä sekä järjestöemme osalta kevään 2015 eduskuntavaalien val-mistelua. Tervetuloa jäsenet ja ystävät.

Kommunistisen - ja työväenliikkeen strategias-ta ja taktiikasta, millainen vaihtoehto uuslibe-ralismille? Kansanrintama SKDL:n perinteltä kehittäen?

Kokous- ja opintotilaisuus Hermannin kerholla maanantai-na 16.2.2015 klo 18.00.

Järj. Kommunistien Liitto ja DSL:n opintokeskus, Tervetuloa

Kuntouttava työtoiminta on luokkasortoa – “EVVK” pakkotyölle ...

Jatkoa sivulta 7

ko. Jonkun täytyy tehdä se oikea ja tuottava työ. Jotain oikeuksia pitää olla työväenluokallakin. Täl-lainen toiminta, missä ihmisiä hy-väksikäytetään, ei voi jatkua lo-puttomiin. Tämän todistaa esi-merkiksi kirjajhyllyni kuusiosainen Karl Marxin sarja. Ihminen, johon sosialismi luo toivoa voi olla esi-merkiksi syrjäytymisvaarassa ole-va nuori, pitkäaikaistyötön, mie-lenterveyskuntoutuja tai kehitys-vammainen. Sosialismi puolustaa heidän ihmisoikeuksiaan ja tar-joaa heille ihmisarvoisen tulevai-suuden. Oikeisto vihaa heidän ih-misoikeuksiaan. Tämä näkyy esi-merkiksi noiden sosiaaliturvatöi-den teettämisessä.

Käy tosiaan lukemassa vii-meisin pakkotyökirjoitukse-ni EVVK Pakkotyö. Siitä on linkki eteenpäin kirjoitukseeni (pakko-työ-sosiaaliturvatyöanalyysi), jos-sa esimerkiksi kerrotaan eduskun-nan tekemästä perustuslakirikok-sesta. Sosiaaliturva on näet perus-tuslaillinen ihmisoikeus. Toimeen-tulotuen vastikkeellisuus hyväk-syttiin 1990-luvun lopulla vääräs-sä lainsäätämisyjärjestyksessä. Tä-sä on perustuslakiasiantuntijan lausunto, jonka mukaan asia oli-si tullut käsitellä perustuslainsää-tämisyjärjestyksessä. Eduskunnan perustuslakivaliokunta asettui hänen kanssaan eri kannalle. Niin sanottuna valitustehtäilynä, olen lukenut tällaista kuivaa laki – ja asiategstiä aika paljon. Perustus-lainsäätämisyjärjestys olisi edell-

yttänyt uusia vaaleja ja 2/3 äänie-nemmistöä. Kätevämpi näet pi-mittää duunarilta (eli työväenluo-kalta) tällainen asia. Mitäs sitä nyt uusia vaaleja järjestämään tai asi-aa siirtää seuraavien vaalien yli kun voi vähän huijata? Mutta ei-hän Suomessa kunnioiteta perus-tuslakia ja ihmisoikeuksia mones-sakaan asiassa. Joten toivottavasti Suomeen joku päivä saadaan pe-rustuslakituomioistuin, joissa ei toimi poliitikot tuomareina.

Eduskuntavasemmisto hil-jaa hyväksyy tällaisen toimin-nan. Ainoastaan yksi kansanedus-taja on tehnyt aloitteen, että kun-toututtavan työtoiminnan perus-tuslainmukaisuus tutkitaan. Mut-ta hän onkin vasemmistoliiton ja Paavo Arhinmäen eduskuntaryh-mästään ulospotkima vasenryh-män edustaja. Hänellä ei takki kääntynyt. Siksi hänet potkittiin ulos. Yleensä rehelliset ihmiset myös nostavat tällaisia rötöksiä helpommin esille. Mutta onneksi eduskunnan ulkopuolinen vasem-misto on käsittäkseni tuonut tä-tä perustuslakirikikosta esille. Yksi eduskunnan ulkopuolinen vasem-mistopuolue on Suomen työväen-puolue. Tampereelta muuten löy-tyy myös Lenin-museo. Siellä on varmaan kiva piipahtaa sosiaali-turvatyöpäivän jälkeen.

Henri Autero
Vaasa
www.viranomaisrikollisuus.net
www.herranterttu.net
Ylläpitäjä
hsa@hotmail.fi (ei .com)

Kokouksia ja tapahtumia

Kansan äänen järjestöjen, STP:n ja Hermannin Naisten perinteinen Uudenvuoden tapaaminen

Hermannin kerholla os. Hämeentie 67 maanantaina 29.12.14 alk. klo 18.00. Ohjelmassa mm. musiikkiesityksiä, lyhyitä pu-heenvuoroja (Minna Ekman, Outi Mononen, Pekka Tiainen, Tommi Lievemaa), järjestöväen ohjelmaa ja tietenkin puu-roa, glögiä, voileipiä ja kahvia sekä trubaduuri Lassi Met-tälä.

Tervetuloa kaikki paikalle

"Pyhäkoulu" jatkuu

Työväenluokan luokkataistelu perustuu yhtenäiseen tie-teelliseen maailmankatsomukseen ja ideologiaan. Se an-taa työllemme pitkän aikavälin suunnan ja auttaa jäsen-telemään oikein aikamme kysymyksiä. Siksi tutkimme marxi-laista maailmankatsomusta sunnuntai-iltaisin kahden vii-kon välein Helsingissä Hermannin kerholla os. Hämeentie 67, klo 17.00. Järj. Kommunistien liitto ja DSL.

"Pyhäkoulu" jatkuu talvella 2015 seuraavasti: 22.2.-15. Silloin tarkastamme dialektisen materialismin "pilotti-aineiston" julkaisemista ajatellen. Tämän jälkeen atkamme dialektisen ja historiallisen materialismin käsittelyä. Tar-kempi ohjelma selviää KÄ:n numerossa 1/2015.

Sopivia perusteoksia ovat Viktor Afanasjev: "Filoso-fian alkeet", Marx ja Engels: Kommunistinen manifes-ti, V.I.Lenin: "Penikkatauti", M.Iovtšuk, T. Oizerman, I. Štšipanov: Filosofian Historia (Moskova, Progress, 1982), Karl Marx: pääoma ja Nevalainen- Peltonen: Kan-santaloustiede.

Dialektisen materialismin aineisto julkaistaan helmi-kuun 2015 lopussa. Kevään 2015 opintoilloissa teemme historiallisen materialismin aineiston lopputarkistuksen.

Suosittellemme kotisivuja ja blogeja

<http://kaikontturi.blogspot.com/>
<http://personal.inet.fi/koti/matti.laitinen/matti.html>
<http://www.vunet.org/>
<http://masanlaari.blogspot.com/>
<http://korpikommari.blogspot.com/>
<http://www.punavihreakeskustelu.blogspot.com>
<http://lievemaa.blogit.uusisuomi.fi//>
<http://antifasistit.blogspot.fi/>
<http://wahrman.blogit.uusisuomi.fi//>

Suomen Työväenpuolue STP

Os. PL 780, 00101 Helsinki
www.tyovaenpuolue.org/
sähköposti: tyovaenpuolue@suomi24.fi
<http://www.facebook.com/groups/167525526686703/>
Danske Bank FI47 8000 1770 6264 72

Vapaa Sana

STP:n verkkojulkaisu
<http://suomentyovaenpuolue.blogspot.com/>

EU:n Vastainen Kansanrintama ry.

Kansan ääni
<http://www.kansanaani.net>

Kommunistien Liitto ry

<http://personal.inet.fi/koti/kalevi/>

Juche-aatteen opintoyhdistys

Tilaa suomenkielistä aineistoa Juche-aat-teesta!
www.jucheate.com
juche.aate@saunalahti.fi
puh. 045 671 4308

KOMINFORM

Ikkuna todelliseen maailmaan
<http://www.kominform.eu/>
Maksuton internet-utispalvelu. Liity maksuttomille pos-tituslistoille! Web-sivuilla suomenkielisiä katsauksia luok-kataistelun ja geopolitiikan näkökulmista.
PL 182, 00811 Helsinki
p. 040-717 7941, fax (09) 759 1081

SFT :n toimintaa

Talven tullessa jatkuvat SFT:n opintoillat vuoden 2015 alusta seuraavasti: 14.1., 11.2. ja 11.3. Opintoilloissa jatke-taan Suomen Vanhan työvä-enpuolueen ja maamme his-torian tutkiskelua.

Opintoillat alkavat aina klo 17.00 Hermannin kerhol-la os. Hämeentie 67. Paikalle pääsee mm. raitiovaunuilla 6 ja 8. Jäädään pois Hauhontien pysäkillä (Vallilan koulu).

SFT kutsuu järjestöjä ja tovereita luokkasodan alka-misen vuosipäivänä su. 27. lippuineen kunniakäynneille seuraavasti:

-kello 13.00 Malmin hauta-usmaan pääportille, josta siir-rymme viime sotien aikana te-loitettujen sodan ja fasismin-vastustajien haudalle sekä Pu-naisten haudalle.

-kello 17.00 Helsingin Eläintarhaan Punaisten Valta-kunnalliselle muistomerkillä. Pienimuotoiset tilaisuudet jo-ka koostuvat puheesta ja kuk-kien laskusta.

Pietarin verisunnuntaista 110 vuotta-tilaisuus torstai-na 22.1.2015

SFT kutsuu järjestöjä ja kansalaisia neuvottelemaan miten voimme tänään hyö-dyntää vuoden 1905 tapah-tumia demokratian ja rauhan puolesta käytävissä kamppai-lussa oikeudenmukaisemman ja kansojen välisen rauhan perustalle rakentuvan yhteis-kunnan puolesta.

Tilaisuus on tarkoitettu al-kamaan klo 17.00. Paikka il-moitetaan myöhemmin.

JULKAISIJAT:

Suomen Työväenpuolue STP
EU:n Vastainen Kansanrintama ry., Kommunistien Liitto ry. sekä Sodan ja Fasisminvastai-nen työ ry.

POSTIOSOITE:

PL 780, 00101 Helsinki

PUHELIN:

0440103450

PÄÄTOIMITTAJA:

Tommi Lievemaa

ILMOITUSHINNAT:

Järjestöt: 050 €/pmm
Muut 1 €/pmm

TILI:

OP FI0855411420027966

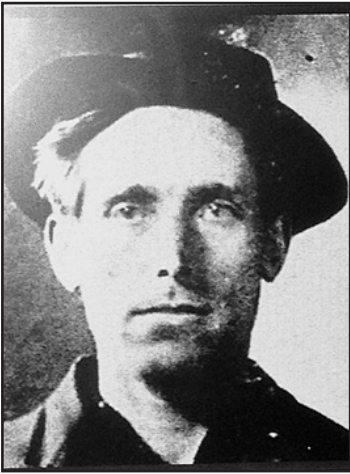
PAINOPAIKKA:

Salon Lehtitehdas

ISSN- TUNNUKSET:

ISSN-L 2243-4046
ISSN 2243-4046 (Painettu)
ISSN 2243-4054 (Verkköjul-kaisu)

Joe Hill, Hiski ja IWW: Järjestäytykää!

Joe Hill, agitaattori ja työväenluokan yhdistäjä.

Vanhempien kuoleman jälkeen hän lähti veljensä kanssa Amerikkaan, jossa toimi monessa virassa ennen kuin hän aloitti uuden ammattiyhdistyksen, IWW:n, puitteissa uransa protestilaulajana ja agitaattorina yhdistämään työväenluokkaa yhtenäiseksi voimaksi. Hän kiersi ympäri maata esiintymässä. Hillistä eteenpäin on suora linja protestilaulajia tähän päivään Woody ja Arlo Guthrieen, Bob Dylanin, Pete Seegeriin, Joan Baeziin ja lopulta ehkä Bruce Springsteeniin saakka.

Eräänä päivänä Joe Hill ilmestyi ampumahaavan saaneena lääkärin luokse, joka ilmoitti tapahtumasta poliisille, joka pidätti hänet kaupungissa erään kauppiaan ja hänen perheensä surmaamisesta, mikä oli tapahtunut juuri samoihin aikoihin. Joe Hill sanoi haavoittumisensa koskettaneen erästä naisista eikä halunnut puhua asiasta mitään muuta, vaan oli kovin salaperäinen ja vaitonainen asiasta. Se maksoi hänen henkensä, sillä farssimainen oikeus tuomitsi hänet kuolemaan. Työnantajapiirit olivat saaneet mahdollisuuden hiljentää tehokkaan agitaattorin..

Joe Hill oli kuuluisa työväenluokan oikeuksien etujen ajaja ja protestilaulujen aloittaja, jonka oikeusmurhasta tulee kuluneeksi ensi vuonna 100 vuotta. Joe Hill ehti 13 -vuotisen USA:n oleskelunsa aikana tekemään yli 200 laulua, joista kolmisenkymmentä ovat Amerikan työväenlaulujen tärkeimpien joukossa. Joe Hill syntyi Gävlessä 1879 Joel Hägglund nimisenä. Hänen lapsuudenkotinsa Gävlessä on edelleen olemassa ja toimii nykyään hänen museonaan.

Huolimatta ympäri maailmaa tulleista armahduspyynnöistä hänet teloitettiin ampuamalla marraskuussa 1915. Hill huusi viimeisenä sananaan itse Tulta! ennen todellista käskyä. Jopa USA:n presidentti pyysi armahdusta itse sitä antamatta. Hillin hautajaiskulkuetta seurasi 30 000 ihmistä, jotka lauloivat hänen laulujaan. Hillin tuhka lähetettiin hänen toivomuksensa mukaan kirjeitse ympäri koko maailmaa, yksi tuhkaosa hänestä haudattiin kotipihaan Gävlessä.

Maanantaina 29.12.-14 klo 18.00 vietämme Hermannin kerhola os. Hämeentie 67 perinteistä puurojuhlaa. Siellä saamme kuulla mm. balladin Joe Hillistä. Tervetuloa

herätyslaulujen ja iskelmien melodioihin uudet radikaalit sanat. He tekivät toki omia sävellyksiä. Kummatkin oivalsivat, että laulu on vahvempi ja tehokkaampi ase kuin kirjoitettu pamfletti.

IWW eli Industrial Workers of the World perustettiin vuonna 1905, se oli ja on edelleen syndikalistinen ammattiliitto. Järjestö ajoi työväen yhdistymistä ja sen olojen parantamista. Vastaansa se sai koko työnantajakunnan sekä työrikkurit, mafian ja jopa Pinkertonin poliisijärjestön mukiloijineen. Järjestön suuruuden aika oli 20-luvun alku, jolloin suuret siirtolaisryhmät muuttivat Suomesta ja muista Euroopan maista. Siihen kuului parhaimmillaan yli 100 000 jäsentä ja monet olivat suomalaisia. Niilo Wälläri sekä laulajat Hiski Salomaa ja Artur Kylander olivat jäseniä. Matt Huhta oli yksi IWW:n parhaimmista kirjoittajista. Suurimmillaan oli järjestön suomenkielisen lehden Industrialistin levikki yli 10 000 kappaletta. Suomenkieliset lehdet ilmestyivät aina 1975-luvulle saakka. Järjestö heikentyi ennen maailmansotia ja jatkaa toimintaansa edelleen Chicagosta käsin.

Esa Salomaa

Näillä työkaluilla Joe Hill teki agitaatiota.

Maan rikkaudet kansallistettava

Pohjolalla on hyvät mahdollisuudet luoda puhtaan ympäristön yhteiskunta, joka käsittäisi puhtaan terveen ympäristön, puhtaan ruoan ja puhtaan energian. Näiden puolesta kannattaa taistella, sillä tämän päivän tekninen kehitys tarjoaa mahdollisuudet kaikkeen tähän, jos siihen vain satsattaisiin.

Irlannissa on jo ollut suuria mella-koita, kun vedelle annettiin litrahinta, Suomessakin suuryritykset ovat tämän kaikkien elävien organismien, eläinten ja ihmisten peruselementin, pohjaveden, yksityistämisen kimpussa ja muuttamassa sitä myyntitavaraksi.

Samoin on myös viljelymaan kanssa. Iso raha ymmärtää, että hallitsemalla näitä perustarpeita, on heillä lopullinen valta meistä kaikista. Monsanto ja muut geenimanipulointia ajavat yhtiöt on pysäytettävä, sillä emme tiedä mitä seurauksia geenimanipuloidulla ruolla on ihmisiin pitkällä tähtäyksellä, mutta tähän mennessä ovat miljoonat maanviljelijät ajettu yhtiöiden toimesta ahdinkoon. Meidän on luotettava omiin vanhoi-

Esa Salomaa Sandvikenistä (Ruotsi) on STP:n ehdokas Helsingissä.

hin ruokalajikkeisiimme ja kehitettävä maanviljelyämme. Meidän on oltava omataloudellisia, mitä emme ole tänään. Näitä ulkopuolisia muutoksia on vastustettava täysin voimin ja puolustettava omia ja päteviä ratkaisuja omassa ilmastossamme.

Kaivosteollisuuden uudelleen järjestäminen ja kansallistaminen on kansallisesti tärkeää, emme voi antaa tärkeän raaka-aineen häviävän tuottoineen ulkomaille. On vaarana, että maamme tuo-

tantovoimat vähennetään minimiin sen seurauksena. Samalla vältämme Talvivaaran kaltaiset suuronnettomuudet oman kontrollin alaisena. Maamme ei ole myytävänä!

Mikään teollisuusala ei kehity tällä hetkellä nopeammin kuin puhtaan, vaihtoehtoisen energian kehittäminen. Suomen on pysytävä tässä kehityksessä mukana ja alettava nähdä myöskin vaihtoehtoenergiat todellisina energialähteinä, jotka tarjoavat myös työpaikkoja. Ydinvoimalan rakentaminen on jo vanhaa energiatekniikkaa, jonka ongelmia ei ole vielä ratkaistu.

Lopuksi olen sitä mieltä, että ITTP on pysäytettävä, sillä on järjetöntä, että yksityiset suuryritykset voivat haastaa maat oikeuteen niidän kilpailukykyä kaventavista päätöksistä! Näin on esimerkiksi Vattenfall tehnyt Saksassa ja muitakin esimerkkejä on. On kannatettava läpinäkyvyyttä ja reilua peliä kaikissa neuvotteluissa, varsinkin kauppasopimuksissa. STOPP ITTP:lle!

Esa Salomaa

Kyllä julkisille palveluille Irti Natosta lopullisesti

Osallistumme Suomen parlamentin vaaliin, jotta suomalaiset voivat vaatia yhteiskuntaa, missä ihmisen ja luonnon hyvinvointi asetetaan pörssikursseja tai kilpailukyyn kasvua tärkeämmäksi arvoksi. Vaadimme irtautumista sotilasliitto Natosta sekä uudenlaista, tasavertaisuuteen perustuvaa kansojen yhteistyötä. Tavoitteemme on tulonjaon muutos työn ja perusturvan hyväksi. Leikkausten sijaan tulee kehittää julkisia palveluja ja luoda sinne työpaikkoja. EU:n tilalle tulee kehittää koordinoitu talous ylisuurten voittojen, pääomien viennin ja keinottelun säätelemiseksi. Siksi on irtaannuttava EU:n yhteiskuntapolitiikasta.

Riitta Vainionpää; Taiteilija, eläkeläinen; Botkyrka, Ruotsi

Haluan parantaa työkyvyttömiä, sairaiden ja työttömien oikeusturvaa. Vaadin nykyjärjestelmän uudistusta, missä sosiaali- ja terveysministeriön ehdotuksesta valtioneuvosto hyväksyy samat henkilöt muutoksenhakulautakuntaan tutkimatta heidän sidonnaisuuksiaan.

Kalevi Wahrman; Teleasentaja, Häradsdomare; Porvoo

Haluammeko USA-johtoisen talouseliitin hallitsemalla maailman? Vaihtoehto on yhteistyön maailma, missä valta on kansallisvaltioiden parlamentteilla? Tarvitaan eduskunta, joka purkaa NATO-sopimukset, palauttaa EU:lle luovutettu vallan sekä liittoutumattomuuden

Juhani Tanski; ATK-suunnittelija, STP:n puheenjohtaja; Kuopio

Lähimmäisistä ja luonnosta huolehdyttävä! Hyvinvointiyhteiskunta säilytettävä! Hallintoa, tuotantoa, palveluja hajautettava! Toisenlainen maailma on mahdollinen - jopa välttämätön! Suomi irti sotilasliitoista! "Vapautta Suomi-neito EU:n kalterien takaa!"

Tommi Lievemaa; Muusikko, STP:n varapuheenjohtaja; Espoo

Loppu pääoman diktatuurille. Irti EU-komennosta ja lännen sotapolitiikasta. Ehdoton ei Natolle. Irti Venäjä-pakotteista. On otettava suunta kohti kansanvaltaa ja puolueettomuuspolitiikkaa. Kyllä julkisille palveluille, ei yksityistämiselle.

Riku Kortejärvi; Tekninen piirtäjä; Salo

Tunnin juna Turusta - Helsinkiin on hyvä ajatus, mutta se täytyy toteuttaa siten, että tulee kaksi raidetta rinnakkain Turusta - Saloon sekä oikorata Salosta - Espooseen. Kuuden tunnin työpäivä toteutettava.

Juho "Piikki" Haavisto; Digitaalinen kuvankäsittelijä; Helsinki

Edistys on työllisyyttä ja hyvinvointia. Leikkaukset tuhoavat kasvun. Ratkaisu on täystyöllisyys ja kunnan palkka. Yksityistäminen ja yhteiskunnan omaisuuden myynti tuhoaa yhteiskunnan elinkyvyn.

Viola Heistonen; Yliopiston opettaja; Imatra

Olen Inkerin suomalainen paluumuuttaja. Minulle tärkeitä asioita ovat ihmisoikeuskysymykset. Ihmisoikeuksista olen taistellut Euroopan tuomioistuinta myöten. Paluumuuttajien, vammaisten, köyhien ja sortuneiden asiat ovat lähellä sydäntäni.

Hannu Rainesto; Teollinen muotilija, suunnittelija; Kiukainen

Parlamentarismi valhe, jossa valta on vähemmistöllä. Romutan tätä, paljastamalla sen metkut. Epäkuntainen Suomi pitää korjata laittamalla vialliset osat kiertoon. Kansa vapautettava hallintomme valloittaneista epätasa-arvoa luovista ketkuista.